

'பதிவுகள்' 27 ஆய்வுக் கட்டுரைகள் (தொகுதி ஒன்று)

"அனைவருடனும் அறிவினைப் பகிர்ந்து கொள்வோம்"

"அனைவருடனும் அறிவினைப் பகிர்ந்து கொள்வோம்" என்பதைத்தாரக மந்திரத்துடன், எழுத்தாளர் வ.ந.கிரிதரனை ஆசிரியராகக்கொண்டு மார்ச் 2000 ஆம் ஆண்டிலிருந்து வெளியாகும் இணைய இதழ் 'பதிவுகள்' (பதிவுகள்.காம்). 'பதிவுகள்' இணைய இதழில் வெளியான கட்டுரைகள், சிறுகதைகள், கவிதைகள் மற்றும் ஆய்வுக் கட்டுரைகள் மின்னூற் தொகுப்புகளாக வெளியாகும். இது அவ்வகையில் வெளியாகும் முதலாவது ஆய்வுக் கட்டுரைகளின் தொகுப்பு.

'பதிவுகள்.காம்' வெளியீடு!
அக்டோபர் 2020

உள்ளே..

1. பாலவியாகரணத்தில் தொல்காப்பியத் தாக்கம் (மொழித்துய்மைக் கொள்கை) - முகப்பு - த. சத்தியராஜ் முனைவர் பட்ட ஆய்வாளர், இந்திய மொழிகள் பள்ளி, தமிழ்ப்பல்கலைக்கழகம், தஞ்சாவூர்
2. தொல்காப்பியமும் பாலவியாகரணமும்: சொற்பாடு - - த. சத்தியராஜ், முனைவர் பட்ட ஆய்வாளர், இந்திய மொழிகள் பள்ளி, தமிழ்ப்பல்கலைக்கழகம், தஞ்சாவூர், தமிழ்நாடு, இந்தியா
3. வண்ணதாசனின் இயற்கை சார்ந்த மானுட வளர்ச்சி சிந்தனைகள் - - பேராசிரியர் முனைவர் ச. மகாதேவன், எம்.ஏ., எம்.பில்., பி.ஹெச்.டி, தமிழ்த்துறைத் தலைவர், சதக்கத்துல்லாஹ் அப்பா கல்லூரி (தன்னாட்சி) -
4. ஏழாம் இலக்கணம் மரபா? நவீனமா? - - த.சத்தியராஜ், முனைவர் பட்ட ஆய்வாளர், இந்திய மொழிகள் மற்றும் ஒப்பிலக்கியப் பள்ளி, தமிழ்ப் பல்கலைக் கழகம், தஞ்சாவூர், தமிழ்நாடு, இந்தியா -
5. தேவன் - யாழ்ப்பாணம்! - வ.ந.கிரிதரன் -
6. திருவள்ளுவரின் மருத்துவச் சிந்தனைகள் - - பேராசிரியர் முனைவர் ச. மகாதேவன், எம்.ஏ., எம்.பில்., பி.ஹெச்.டி தமிழ்த்துறைத் தலைவர், சதக்கத்துல்லாஹ் அப்பா கல்லூரி (தன்னாட்சி), -
7. கேடு - - த. சத்தியராஜ், முனைவர் பட்ட ஆய்வாளர், இந்திய மொழிகள் & ஒப்பிலக்கியப் பள்ளி, தமிழ்ப் பல்கலைக் கழகம், தஞ்சாவூர், தமிழ்நாடு, இந்தியா -
8. சோபாசக்தியின் நாவல்கள் 'கொரில்லா,ம் குறித்து' - - சு. குணேஸ்வரன் -
9. க. ஆதவனின் 'மண்மனம்' நாவல் ஒரு பார்வை - - சு. குணேஸ்வரன் -
10. கன்னி மலரணியாமையும் தலைவியின் நுண்ணறிவும்: ஒப்பியல் நோக்கு - - த. சத்தியராஜ், முனைவர் பட்ட ஆய்வாளர், இந்திய மொழிகள் மற்றும் ஒப்பிலக்கியப் பள்ளி, தமிழ்ப் பல்கலைக் கழகம், தஞ்சாவூர், தமிழ்நாடு, இந்தியா
11. இறையனார் அகப்பொருளுரை முன்வைக்கும் முச்சங்க வரலாற்றை முன்வைத்துச் சில கருத்தியல்கள் - - மூ.அய்யனார், பெரியார் உராய்வு மையம், பாரதிதாசன் பல்கலைக்கழகம் -
12. பதிற்றுப்பத்தில் மானமும் வீரமும் - முனைவர் துரை.மணிகண்டன், தலைவர், தமிழ்த்துறை, பாரதிதாசன் பல்கலைக்கழக உறுப்பு கலை மற்றும் அறிவியல் கல்லூரி இனாம்குளத்தூர், திருச்சிராப்பள்ளி -
13. புகலிடத் தமிழ் நாவல் முயற்சிகள்! - வ.ந.கிரிதரன் -
14. மகாஜனாவும் ஈழத்து இலக்கியப் பாரம்பரியமும் - - கலாநிதி நா. சுப்பிரமணியன் / கலாநிதி கௌசல்யா சுப்பிரமணியன் -
15. சங்காலப் பெண்பாற் புலவர்களின் உரத்த குரல்கள் - பேராசிரியர் முனைவர். ச. மகாதேவன், சதக்கத்துல்லாஹ் அப்பா கல்லூரி (தன்னாட்சி), திருநெல்வேலி. -
16. கருணாகரமூர்த்தியின் படைப்பில் வெளிப்படுகின்ற கலாசாரத் தத்தளிப்பு - ஜேர்மனி

புலம்பெயர்வாழ்வு குறித்த “வாழ்வு வசப்படும்” குறுநாவலை அடிப்படையாகக் கொண்டது - சு.குணேஸ்வரன் -

17. ‘மழை ஒலி’ கவிதைத் தொகுப்பில் சூழியல் சிந்தனைகள் - ச.முத்துச்செல்வம், முனைவர்பட்ட ஆய்வாளர், தமிழ்த்துறை, பாரதியார் பல்கலைக்கழகம், கோவை-46. -
18. நூற்றொகை விளக்கத்தின் பொதுவியல் கட்டமைப்பு - - மூர்த்தி. ரா, முனைவர்பட்ட ஆய்வாளர், தமிழ்த்துறை பாரதியார் பல்கலைக்கழகம், கோவை - 46 -
19. சங்க இலக்கியத்தில் மடலேற்றமும் வன்முறைப் பதிவுகளும் - பா.சிவக்குமார், முனைவர் பட்ட ஆய்வாளர், தமிழ்த்துறை, பாரதியார் பல்கலைக்கழகம் கோவை-46 -
20. அகநானூற்றுப்பாடல்களில் உடன் போக்கு - - முனைவர் இர. மணிமேகலை., உதவிப்பேராசிரியர்., பூசாகோஅர கிருஷ்ணம்மாள் மகளிர் கல்லூரி., கோயம்புத்தூர்.,தமிழ்நாடு. -
21. பெயரியலில் தெய்வச்சிலையாரின் தொடரியல் சிந்தனை - ச.முத்துச்செல்வம் (முனைவர்பட்ட ஆய்வாளர், தமிழ்த்துறை, பாரதியார் பல்கலைக்கழகம், கோவை-46.) -
22. பண்டைத் தமிழரின் சூழலியல் அறிவு - - க. வெள்ளியங்கிரி ,முனைவர் பட்ட ஆய்வாளர் ,தமிழ் உயராய்வுத்துறை, அரசு கலைக்கல்லூரி (தன்னாட்சி), கோயமுத்தூர் -
23. சங்க இலக்கிய உடன்போக்குப் பாடல்கள் வெளிப்படுத்தும் வன்முறைப் பதிவுகள்! - - பா.சிவக்குமார், பாரதியார் பல்கலைக்கழகம், கோவை -
24. சங்க காலத்தில் புலம் பெயர்வு - - - பா.சிவக்குமார், பாரதியார் பல்கலைக்கழகம், கோவை -
25. இலத்திரனியற் சூழலில் புகலிடச் சிற்றிதழ்கள் - சு. குணேஸ்வரன்
26. புகலிட இலக்கியமும் பண்பாடும் - சு. குணேஸ்வரன்
27. சிங்கைநகர் பற்றியதொரு நோக்கு - வ.ந.கிரிதரன் -

1. பாலவியாகரணத்தில் தொல்காப்பியத் தாக்கம் (மொழித்தூய்மைக் கொள்கை) முகப்பு - த. சத்தியராஜ் முனைவர் பட்ட ஆய்வாளர், இந்திய மொழிகள் பள்ளி, தமிழ்ப்பல்கலைக்கழகம், தஞ்சாவூர்

பாலவியாகரணத்தில் தொல்காப்பியத் தாக்கம் (மொழித்தூய்மைக் கொள்கை) ஒரு மொழிக்கு மொழித்தூய்மை குறித்த சிந்தனை எப்போது வரும்? பிறமொழித்தாக்கம் ஏற்படும்போது தானே! அஃது இராண்டாயிரத்து ஐந்நூறு ஆண்டுகளுக்கு முன்னரே தொல்காப்பியருக்குத் தோன்றிற்று. தோன்றியதின் காரணம் அவர்கால மொழிச்சூழல் எனலாம். அவர் காலத்தில் வடக்கேயிருந்து வந்த சொற்கள் உட்புக முனைந்தன; முனைந்துகொண்டிருந்தன. இதனையறிந்த அவர் அதனை விடுக்க வேண்டும் என எண்ணினார். அது மட்டுமின்றி தம் காலத்திற்குப் பிறகும் பிறமொழித்தாக்கம் விரிந்து நிற்கும் எனவும் அறிந்திருந்தார் போலும். ஆதலின் மொழிக்கான தூய்மைக்கொள்கையை மொழிந்துள்ளார். இக்கொள்கை தமிழ் மொழியை மட்டுமே எண்ணி மொழிந்ததாகத் தெரியவில்லை. திராவிடமொழிகளான தெலுங்கு, கன்னடம், மலையாளம் போல்வனவற்றிற்கும் அந்நிலை ஏற்படும் என்பதையும் அறிந்து வைத்தது போல் தோன்றுகிறது. அச்சிந்தனை அனைத்துத் திராவிட இலக்கண அறிகுருகளிடமும் காண முடிகின்றது.

தொல்காப்பியர் வித்திட்டது மொழித்தூய்மைக் கொள்கை. இச்சிந்தனை தெலுங்கு மொழிக்குரிய முதல் இலக்கணநூல் (ஆந்திர சப்த சிந்தாமணி) முதற்கொண்டே காணப்படுகின்றது. அச்சிந்தனை கி.பி. பத்தொன்பதாம் நூற்றாண்டில் எழுதப்பட்ட பாலவியாகரணத்தில் விரிந்த நிலையில் பதிவு செய்யப்பட்டுள்ளது. அதனைச் சுட்டிக்காட்டுவது இக்கட்டுரையின் தலையாய நோக்கம். தொல்காப்பியரின் மொழித்தூய்மைக் கொள்கை

வடசொல் கிளவி வடவெழுத் தொரீஇ (தொல்.சொல்.எச்.5)

என்பது தொல்காப்பியரின் மொழித்தூய்மைக் கொள்கை. இக்கொள்கை வடசொற்களைக் கடன்வாங்கும்போது வடமொழிக்கே உரிய எழுத்துக்களை நீக்கி விட்டு தத்தம் மொழிக்குரிய எழுத்துக்களை இட்டுப் பயன்படுத்த வேண்டும் எனக் குறிப்பிடுகின்றது. இக்கருத்தை உள்வாங்கிய மரபிலக்கணங்கள் தத்தம் காலத்து வழங்கிய வடசொற்களில் உள்ள வட எழுத்தை நீக்கி தமிழ் எழுத்துக்களை இடும் தன்மைகளைப் பதிவு செய்துள்ளன.

பாலவியாகரண மொழித்தூய்மைக் கொள்கையும் தொல்காப்பியத்தாக்கமும்

சின்னயசூரியின் பிறப்பும் பணிச்சூழலும் தமிழகமாக அமைந்தது. இவரின் இலக்கணப் படைப்பு பாலவியாகரணம். அன்று தொல்காப்பியர் வித்திட்ட அவ்

விதையைச்(மொழித்தூய்மை) சின்னயதூரி அறிந்திருக்க வேண்டும். அதனாலேயே தம் தாய்மொழியாகிய தெலுங்கையும் தூய தெலுங்காக மீட்டெடுக்க எண்ணினார்போலும். மீட்டெடுக்கக் கூடிய வழிமுறைகளையும் பதிவு செய்துள்ளார். அப்பதிவில் கற்பாருக்குத் தெலுங்கு மொழிக்குரிய சொற்கள் இவை, வடமொழிக்குரிய சொற்கள் இவை என இனங்கண்டறிந்து விளக்கியுள்ளார். இஃது அவரின் முதல்படலம்(பரிச்சேதம்) முதற்கொண்டே காணலாகின்றது.

சின்னயதூரியின் மொழித்தூய்மைச் சிந்தனையை இரு நிலைகளில் காணலாம். ஒன்று: புதைநிலைச் சிந்தனை. மற்றொன்று: புறநிலைச் சிந்தனை. முன்னது இச்சொல் இவ்வாறாகத் திரிந்து வரும் அல்லது இவ்வெழுத்து இவ்வெழுத்தாகத் திரிந்து வரும் என்பது போல்வனவற்றைச் சார்ந்தது. பின்னது இச்சொற்கள் தூய தெலுங்கிற்கு உரியவை, இவ் எழுத்துக்கள் தூய தெலுங்கிற்கு உரியவை என்பனவற்றைச் சார்ந்தது. புறநிலைச் சிந்தனைகளைக் காட்டுவன: சங்கராபரிச்சேதம்: 4,9,10,19,20,21,22, சந்திபரிச்சேதம்: 14, தத்ஸமபரிச்சேதம்: 1-87, ஆச்சிகபரிச்சேதம்: 1-38. இவை தவிர்த்த பிற புறநிலைச் சிந்தனைகளாகக் கொள்ளலாம். இனிப் புறநிலைச் சிந்தனையிலிருந்து சில கருத்துக்கள் வருமாறு:

1. சமசுக்கிருதத்திலிருந்து தெலுங்கிற்கு வந்த எழுத்தக்கள்(சங்.4)
2. அ,ஆ,உ,ஊ,ஒ,ஓ,ஔ ஆகிய எழுத்துக்களுடன் ஒன்றிவரும் ச, ஜ ஒலியுடைய சொற்கள். (சங்.9).
- எ.டு. சஃஃலி, சஃ ப
3. சமசுக்கிருத பிராக்கிருதச் சொற்களுக்கு நிகரான மொழி தத்ஸமம் (சங்.19).
- எ.டு. வித்3யா - வித்3ய.
4. சமசுக்கிருத பிராக்கிருதங்களிலிருந்து பிறந்த மொழி தத்பவம்(சங்.20).
- எ.டு. அகாஸ 2 - ஆகஸமு
5. திரிலிங்க தேசத்தில் வழங்கக்கூடிய சொற்கள் சமசுக்கிருத பிராக்கிருதத்துடன் எவ்விதத் தொடர்புடையனவுமல்ல (சங்.21).
- எ.டு. ஊரு,பேரு,முல்லு

இவற்றுள் மூன்றாவதும் நான்காவதுமாகிய கருத்துக்கள் தொல்காப்பிய 'வடவெழுத் தொரீஇ' என்பதன் நேரடிச் சார்புடையவை. எவ்வாறு நேரடிச் சார்புடையவை என எண்ணத்தோன்றும் அதன் காரணத்தைப் பின்வரும் அட்டவணைத் தெளிவுபடுத்தும்.

வடசொல்

தமிழாக்கம்

தெலுங்காக்கம்

ராம:

இராமன்

ராமு ௫3

லக்ஷ்மீ:	இலட்சுமி
லச்சி	
விஷ்ணு:	விட்ணு
வெந்நூட்டு3	
அக்3 நி:	அக்னி
அகி3	
வந:	வனம்
வநமு	
ஸ்2 ரீ:	திரு
ஸிரி	

அஃதாவது ராம: என்பது வட சொல், அச்சொல்லைத் தமிழர் ராம: என்பதிலுள்ள விஸர்க(;) எனும் எழுத்தை நீக்கி அச்சொல்லின்முன் இகரத்தையும் பின் -ன் எனும் ஒற்றையும்(ஆண்பால் விசுதி) சேர்த்துப் பயன்படுத்துகின்றமையும், அதே சொல்லைத் தெலுங்கர் விஸர்க(;) என்பதை நீக்கி விட்டு உகரத்தையும் டு3 எனும் முதல் வேற்றுமை உருபையும் சேர்த்துப் பயன்படுத்துகின்றமையையும் கூறலாம்.

முடிப்பு

இதுவரை விளக்கப்பெற்றவையின் வழி தொல்காப்பியர் கூறிய பிறமொழிச் சொற்களைக் கடன்வாங்கும்போது தம் மொழிக்குரிய எழுத்துக்களை இடுகச் எனும் சிந்தனை தமிழ் மொழிக்கு மட்டுமின்றி தெலுங்கு மொழிக்கும் பொருந்தி வரும் என்பதையும், தொல்காப்பியத்தாக்கம் சின்னயசூரியிடம் காணப்பட்டதையும் அறிய முடிகின்றது எனலாம்.

துணை நின்றவை

தமிழ்

1. தெய்வச்சிலையார்(உரை), 1984, தொல்காப்பியம் சொல்லதிகாரம், தமிழ்ப் பல்கலைக் கழகம், தஞ்சாவூர்.

தெலுங்கு

2. பரவஸ்து சின்னயசூரி, 2002, பாலவ்யாகரணமு, பாலசரஸ்வதி புக் டிப்போ, ஹைதராபாத்.
3. புலுசு வேங்கட ரமணய்ய காரி (உரை), 1965, பாலவ்யாகரணமு (லகுடிக ஸஹிதமு), வாவிஸ்ல ராம்ஸ்வாமி ஸாஸ்த்ரிலு அண்ட் சன்ஸ், மதராசு.

Neyakkoo27@gmail.com

2. தொல்காப்பியமும் பாலவியாகரணமும்: சொற்பாகுபாடு - த. சத்தியராஜ், முனைவர் பட்ட ஆய்வாளர், இந்திய மொழிகள் பள்ளி, தமிழ்ப்பல்கலைக்கழகம், தஞ்சாவூர், தமிழ்நாடு, இந்தியா -

1.0. முகப்பு

தமிழ் மொழிக்குக் கிடைக்கப்பெற்ற முதல் இலக்கணநூல் தொல்காப்பியம். தெலுங்கு மொழிக்காக எழுதப்பட்ட முதல் இலக்கணநூல் அந்திர சப்த சிந்தாமணி(நன்னயா, கி.பி.11). இந்நூல் சமசுக்கிருத மரபைப் பின்பற்றி சமசுக்கிருதத்தில் யாக்கப்பட்டதாகும். அதன் பின்பு கி.பி.பதின்மூன்றாம் நூற்றாண்டில் தூயதெலுங்கில் இலக்கணம் எழுத முனைந்த நூல் ஆந்திர பாஷா பூஷணம்(மூலகடிக கேதனா). இந்நூலுக்குப் பிறகு கி.பி.பத்தொன்பதாம் நூற்றாண்டில் ஒரு நூல் எழுதப்பட்டது. அந்நூல் பாலவியாகரணம். இஃது தெலுங்கு மொழியைக் கற்கும் மாணவருக்காக எழுதப்பட்டது. இந்நூலிலும் தொல்காப்பியத்திலும் அமைந்துள்ள சொற்பாகுபாடு குறித்து விளக்குவது இக்கட்டுரையின் நோக்கம்.

2.0. தொல்காப்பியமும் சொற்பாகுபாடும்

தொல்காப்பியம் எழுத்து, சொல், பொருள் எனும் முப்பகுப்புடைத்து. இதனை யாத்தவர் தொல்காப்பியர். இவரின் காலம் குறித்த கருத்து வேறுபாடுகள் உண்டு. இருப்பினும் கி.மு.5 என்று அனைவராலும் ஏற்றுக்கொள்ளப்பட்ட உண்மை.

தொல்காப்பியர் சொல்லதிகாரத்தில் மட்டுமின்றி எழுத்ததிகாரத்திலும் பொருளதிகாரத்திலும் சொல் குறித்த விளக்கங்களை முன்வைத்துள்ளார். இருப்பினும் சொல்லதிகாரத்தில்தாம் விரிவாக பேசியுள்ளார். அஃது தொடரியல், சொல்லியல் என்றாயிரு வகைகளில் அமைந்துள்ளது.

இனித் தொல்காப்பியர் வகுத்த சொற்பாகுபாடு குறித்துக் காண்போம். இவர் சொல்லுக்கான விளக்கத்தை ஒன்பது இயல்களில் விளக்கியுள்ளார். அவ்வொன்பது இயல்களுள் கிளவியாக்கம் வேற்றுமையியல் வேற்றுமைமயங்கியல் விளிமரபு ஆகியன தொடரியல் குறித்தும், பெயரியல் வினையியல் இடையியல் உரியியல் ஆகியன சொல்லியல் குறித்தும், எச்சவியல் எஞ்சியவற்றையும் விளக்குகின்றன(தெய்வச்சிலையார் 2003:58).

விளிமரபு தனிச்சொல் பகுதியுடன் வைத்து எண்ணத்தக்கது எனவும், எச்சவியலைத் தொடரியலுடன் வைத்து எண்ணத்தக்கது எனவும் கருத்து நிலவுகிறது(செ.வைசண்முகம் 2004:1). இவ்வாறு சொல்லுவது ஒருபுறத்தார் கருத்து. மற்றொருபுறத்தார் தொல்காப்பியர் தனிசொற்களாக எண்ணியவை பெயர், வினை, இடை, உரி என்பவைகளையே எனக் கருதுகின்றனர்(தூ.சேதுபாண்டியன், 2013, அண்ணாமலைப் பல்கலைக் கழக மொழியியல்

உயராய்வுப் பயிலரங்கின்போது கருத்துரைத்தக் கருத்து). இவ்வாறு கருத்து முரண்பாடுகள் இருப்பினும் தொல்காப்பியர் தொடரியல், சொல்லியல் குறித்த கருத்துக்களையே முன்வைத்துள்ளார் என்பது வெள்ளிடைமலை.

2.1. தனிச்சொற்பாகுபாட்டில் வைத்து எண்ணப்பட்டவை

தொல்காப்பியர் தனிச்சொற்களாக எண்ணியவை நான்கு. அவை: பெயர், வினை, இடை, உரி என்பன. இவற்றுள் இடையும் உரியும் தனிச்சொற்களாக எண்ணப்பட்டாலும் பெயரையும் வினையையும் சார்ந்தே வரும் என்பது தொல்காப்பியர் கருத்து(சொல்.155).

2.1.1. பெயர்ச்சொல்

பெயர்ச்சொல் வேற்றுமை ஏற்கும்; காலம் ஏற்காது என்பது விதி. இதனைப் பின்வருமாறு குறிப்பிடலாம்.

பெயர் < + வேற்றுமை > < - காலம் >

இவ்வாறு வேற்றுமை ஏற்று வரக்கூடிய பெயர்களை உயர்திணை, அஃறிணை, இருதிணைப்பொது(விரவுத்திணை) எனப்பகுத்து விளக்கியுள்ளார்.

2.1.2. வினைச்சொல்

பெயர்ச்சொல் போன்றே வினைச்சொல்லும் உயர்திணை, அஃறிணை, இருதிணைப்பொது(விரவுத்திணை) என வரையறுக்கப்பட்டுள்ளது. இவ்வாறு வரையறுக்கப்பட்ட சொற்கள் காலத்தை மட்டுமே ஏற்கும் என விதி கூறப்பட்டுள்ளது. இதனைத் தொல்காப்பியர்,

வினையெனப் படுவது வேற்றுமை கொள்ளாது
நினையுங் காலைக் காலமோடு தோன்றும் (சொல்.192)

எனவரும் நூற்பாவில் தெளிவுபடுத்துகிறார். இவ்விதி முறையைப் பின்வருமாறு குறிப்பிடலாம்.

வினை < - வேற்றுமை > < + காலம் >

2.1.3. இடைச்சொல்

மன், தில், கொன், உம், ஓ, ஏ, என, என்று, மற்று, எற்று, மன்ற, தஞ்சம் போல்வன வரும் சொற்கள் இடைச்சொற்கள் வகைத்து என்பார் தொல்காப்பியர். இவர் இடையியலில் நாற்பத்து மூன்று சொற்கள் குறித்து விளக்கியுள்ளார். இச்சொற்கள் சொற்களின் முன்னும் பின்னும் மொழியடுத்தும் தம்மீறு திரிந்தும் பிறிதோர் இடைச்சொல்லையடுத்தும் வருதல் உண்டு(சொல்.248).

எழுத்ததிகாரத்தில் சொல்லப்பட்ட புணரியல் நிலையிடைப் பொருள்நிலைக்கு உதவும் சொற்களும், வேற்றுமையியலில் சொல்லப்பட்ட வினைசெயல் மருங்கின் காலமொடு தோன்றும் சொற்களும், இடையியலில் விளக்கப்பட்டுள்ள அசைநிலைக்கிளவி, இசைநிறைக்கிளவி, தத்தம் குறிப்பில் பொருள் செய்குபவை ஆகிய சொற்களும் இடைச்சொற்கள் என்பது தொல்காப்பியர் கருத்து(சொல்.247).

2.1.4. உரிச்சொல்

உறு, தவ, நனி, உரு, புரை, குரு, கெழு, செல்லல், இன்னல், ஏ, உகப்பு, உவப்பு, பயப்பு போல்வன உரிச்சொற்கள் என்பார் தொல்காப்பியர். இவர் உரியியலில் நூற்றிரண்டு சொற்களுக்கு விளக்கம் தந்துள்ளார்.

இவ் உரிச்சொற்கள் இசை, குறிப்பு, பண்பு, வினை, ஒருசொல் பல்பொருள், பலசொல் ஒருபொருள், பயிலாத சொற்களைப் பயின்ற சொற்களுடன் சொல்லல், தத்தம் மரபில் வருபவை, பொருள் வேறுபாடு தரும் சொற்கள் என்பனவாக அமையும் என்பது தொல்காப்பியர் கருத்து(சொல்.293).

2.2. தனிச்சொற்பாகுபாட்டில் வைத்து எண்ணப்படாதவை

செய்யுள் ஈட்டச்சொல், தொகைச்சொல், ஒருசொல்லுக்கு, எச்சச்சொல் போல்வன தனிச்சொற்பாகுபாட்டில் வைத்து எண்ணப்படாத வகைப்பாட்டைச் சார்ந்தவை எனலாம்.

2.2.1. செய்யுள் ஈட்டச்சொல்

இயற்சொல், திரிசொல், திசைச்சொல், வடசொல் என்பன செய்யுள் ஈட்டுவதற்குரிய சொற்கள்(சொல்.393). இவற்றுள் இயற்சொல்லாவது செந்தமிழ் நாட்டு வழக்கோடு பொருந்தி தம்பொருள் வழாமல் இசைக்கும் சொல்லாகும்(சொல்.394). திரிசொல்லாவது ஒரு பொருள்குறித்த வேறுசொல், வேறுபொருள் குறித்த ஒருசொல் என அமைந்து வருவதாகும்(சொல்.395). திசைச்சொல்லாவது செந்தமிழ் நாட்டைச் சேர்ந்த பன்னிரு நிலத்துமுள்ளார் தத்தம் குறிப்பால் வெளிப்படுத்தும் சொல்லாகும்(சொல்.396). வடசொல்லாவது வடக்கேயிருந்து கடன் வாங்கப்பட்ட சொல்லாகும்(சொல்.397). இஃது

வடமொழி மரபைப் பின்பற்றுபவர்களின் தத்சமக் கொள்கைக்கு ஒப்பானது(பிரயோகவிவேகம் 1973:77).

எ - டு. சோறு, கூழ், பால், மரம் - இயற்சொல்
 கிள்ளை(கிளி), மஞ்சை(மயில்) - திரிசொல்
 ஆ, எருமை - பெற்றம் - திசைச்சொல்
 வாரி, மேரு, குங்குமம் - வடசொல்.

2.2.2. தொகைச்சொல்

தொகைச் சொல்லாவது :- பொருளுணர்த்துஞ் சொல்லாயினும், தொழிலுணர்த்துஞ் சொல்லாயினும் இரண்டு சொல் விட்டிசைத்து நில்லாது ஒட்டி நிற்பது. இஃது ஒட்டுப்பெயர் என்னுங் குறியும் பெறும் என்பார் தெய்வச்சிலையார்(2003:255). இத்தொகைச்சொற்கள் ஆறு வகைப்படும். அவை: வேற்றுமை, உவமை, வினை, பண்பு, உம்மை, அன்மொழி என்பன(தொல்.407).

எ - டு. ஒருகுழை ஒருவன் போல் (கலி.26:1) - வேற்றுமைத்தொகை
 புலிப்பாய்த்துள் - உவமைத்தொகை
 ஆடரங்கு, செய்குன்று - வினைத்தொகை
 கரும்பார்ப்பன், கரும்பார்ப்பினி - பண்புத்தொகை
 தூணிபதக்கு, தொடியரை - உம்மைத்தொகை
 வெள்ளாடை, பொற்றொடி - அன்மொழித்தொகை.

2.2.3. ஒருசொல்லுக்கு

ஒரு சொல் இரண்டு முறைக்குமேல் வந்து அடுக்கி நிற்பதை ஒரு சொல்லுக்கு அல்லது அடுக்குத்தொடர் என்பர். இச்சொற்கள் இசைநிறை, அசைநிலை, பொருளொடு புணர்தல் என மூவகைப்படும்(சொல்.418).

எ - டு. ஏ ஏ ஏ ஏ அம்பல் மொழிந்தனள் - இசைநிறை
 மற்றோ மற்றோ - அசைநிலை
 போம் போம், அவன் அவன் - பொருளொடு புணர்தல்.

2.2.4. எச்சச்சொல்

எஞ்சி நின்ற பொருள் உணர்த்துபவை எச்சச்சொற்களாகும். இவை பத்து வகைப்படும். அவை: பிரிநிலை, வினை, பெயர், ஒழியிசை, எதிர்மறை, உம்மை, என, சொல், குறிப்பு,

இசை என்பன(சொல்.423).

எ - டு. அவனே கொண்டான்	- பிரிநிலை
உழுது வந்தான்	- வினை
உண்ணும் சாத்தன்	- பெயர்
கூரியதொரு வாள்மன்	- ஒழியிசை
யானே கொள்வேன்	- எதிர்மறை
சாத்தனும் வந்தான்	- உம்மை
ஒல்லென ஒலித்தது	- என
தீங்கு அட்டான்	- குறிப்பு
வயிறு மொடுமொடுத்தது	- இசை
தேனென் கிளவி(எ.340)	- சொல்.

3.0. பாலவியாகரணமும் சொற்பாகுபாடும்

சின்னயசூரி என்பார் ஆந்திர நாட்டைச் சார்ந்தவரும் தெலுங்கைத் தாய்மொழியாகக் கொண்டவருமாவார். இருப்பினும் அவரின் பிறப்பும் பணிச்சூழலும் தமிழகமாக அமைந்துவிட்டது(சத்தியராஜ், பதிவுகள் இதழில் குறிப்பிட்ட கருத்து). அவ்வாறு அமைந்திடினும் "...தமிழ், பிராகிருதம் ஆகிய மொழிகளையும், இலக்கணங்களையும் குருவழிக் கல்வி மூலம் தொடர்ந்து பயின்றார்..."(இராதாகிருஷ்ணா 1999:9) எனும் கருத்து இங்கு சுட்டிக்காட்டத்தகுந்தது.

அவர் தெலுங்கைத் தாய் மொழியாகக் கொண்ட மாணவர்கள் தெலுங்கைக் கற்பதற்காக இலக்கணநூலொன்று எழுத எண்ணம் கொண்டார். அவ்வெண்ணத்தின் வெளிப்பாடே பாலவியாகரணம்(கி.பி.1858) ஆகும். இஃது சமசுக்கிருத மரபைப் பின்பற்றி எழுந்த நூலாகும்.

இப்பாலவியாகரணம் பத்துப் படலங்களால்(பரிச்சேதங்களால்) ஆனது. அவை: சஞ்ஞா, சந்தி, தத்சமம், ஆச்சிகம், காரகம், சமாசம், தத்திதம், கிரியா, கிருதந்தம், பிரகீர்ணகம் என்பன. இனி, சின்னயசூரியின் சொற்பாகுபாடு குறித்துக் காண்போம். இவரின் சொற்பாகுபாட்டில் தத்சமம், தத்பவம், தேசியம், கிராமியம், ஆச்சிகம், நாமம், தத்திதம், கிரியா, கிருதந்தம், ஆம்ரேடிதம் ஆகியனவற்றைக் காணமுடிகின்றது.

3.1. தனித்து எண்ணப்பட்டவை

தத்சமம், ஆச்சிகம், சமாசம், தத்திதம், கிரியா, கிருதந்தம் ஆகியன மட்டுமே தனித்து எண்ணப்பட்டவையாகத் தெரிகின்றது.

3.1.1. தத்சமம்

தத்சமம் என்பது சமசுக்கிருத பிராக்கிருத சொற்களுக்கு நிகரன(ஒப்பான) சொற்கள் என்பது பொருள்(சஞ்19). இதன் விரிந்த சிந்தனையே தத்சம பரிச்சேதம் எனும் படலமாகும்.

சமசு. சமசு.சமம்	பிராக்.	பிராக்.சமம்
ராம: ராமு ௫3	-	-
ஹரி: ஹரி	-	-
கடு: -	காரோ	காரமு
ஜடா -	ஜடா3	ஜட 3

3.1.2. ஆச்சிகம்

ஆச்சிகம் என்பதற்குத் தூய தெலுங்குச் சொல் என்பது பொருள். இச்சொற்கள் சமசுக்கிருத பிராக்கிருதங்களுடன் எவ்வித தொடர்புமின்றி வழங்குவதாகும். அதனை,

திரிலிங்க 3 தே3ஸ 2வ்ய வஹார ஸித்3த 4ம் ப3கு3 பா4ஷ தே3ஸ்2யம்பு3 (சஞ்.20)

எனவரும் உரைநூற்பா விளக்குகிறது. இவ்விலக்கணம் ஆச்சிகத்திற்குரியதாக எவ்வாறு கருதப்பெறும் என எண்ணத்தோன்றும். இதன்கண் சொல்லப்பட்ட திரிலிங்கம் என்பது மூன்று எல்லைகளைக் குறிக்கும் சொல்லாகும். அவ் எல்லைகளுக்குள் வழங்கப்படும் சொற்களே தேசியச் சொற்கள். இச்சொற்கள் யாவும் தூய தெலுங்குச் சொற்கள் என்பது குறிப்பிடத்தக்கது. ஆதலின் சஞ்ஞாவில் அதன் இலக்கணம் கூறி, பின்பு ஆச்சிகப்பரிச்சேதத்துக்கண் விவாகப் பேசியுள்ளார்.

எ - டு. ஊரு, பேரு, முல்லு, இல்லு, கோட.

3.1.3. சமாசம்

சமாசம் என்பது தொகைச்சொல் ஆகும். இச்சொற்கள் இரண்டு அல்லது அதற்கு மேற்பட்ட சொற்கள் இணைந்து வருவதாகும். இச்சொற்களுக்கான விளக்குமுறை தனித்தப் படலத்துக்கண் பேசப்பட்டாலும் பிற படலங்களிலும் இடம்பெறுகின்றன. அவர்தரும் சமசங்களாவன: கருமதாரயம்(பண்புத்தொகை), பஹுப்ரீஹி(அன்மொழித்தொகை), துவந்தம்(உம்மைத்தொகை), துவிகு(எண்தொகை), தத்புருஷம்(வேற்றுமைத்தொகை) எனபன.

எ - டு

ஆசந்த 3 மு

- கருமதாரயம்

அந்நத 3 ம்முலு - துவந்தம்
 முக்கண்டி - பஹூப்ரீஹி
 முச்சிச்சு - துவிகு
 நெலதால்பு - தத்புருஷம்.

3.1. 4. தத்திதம்

தத்திதம் என்பது பெயரொட்டு ஆகும். அஃதாவது பெயர்ச்சொற்களை அடுத்து வரும் ஒட்டுக்களைச் சார்ந்தது. இதனைத் தத்திதப்படலத்துக்கண் விளக்கியுள்ளார். இப்படலத்துக்கண் அமையப்பெற்ற ஒட்டுக்கள் பின்னொட்டுக்களே.

எ - டு. நல்ல + ந = நல்லந, தெல்ல + ந =தெல்லந.

3.1.5. கிரியா

கிரியா என்பது வினைச்சொல் ஆகும். சின்னயதூரி தெலுங்குக்குரிய வினைச்சொற்களை காரகம்(பெயர்ச்சொற்கள் வேற்றுமையை ஏற்ற பின்பு சேரும் வினைகள் பற்றி விளக்கும் பகுதி), கிரியா, கிருதந்தம் ஆகிய படலத்துக்கண் விளக்கியுள்ளார். கிரியா படலத்துக்கண் விளக்கப்பெற்றவை வினையின் அடிச்சொற்கள்(தாது) உருபுகள் ஏற்கும் தன்மையையாகும்.

கிரியா < + உருபு > < + காலம் >

இங்கு உருபு எனப்பட்டது வேற்றுமை உருபுகள் அல்ல ; இடையொட்டுக்கள் எனலாம்.

எ - டு. வண்ட 3 க 3 லடு3 - வண்ட 3஁க 3 லரு, படி3ந - படி3ந்நு.

3.1.6. கிருதந்தம்

கிருதந்தம் என்பது வினையொட்டு ஆகும். அஃதாவது வினைச்சொற்கள் ஒட்டுக்களை ஏற்கும் தன்மைக் குறிப்பதாகும். இதனைக் கிருதந்தப்படலத்துக்கண் காணலாம். அங்கு விளக்கப்பட்டவை பின்னொட்டுக்களே.

எ - டு. அலுகு3 - அலுக, ஆ஁கு3 - ஆ஁க, கொலுசு - கொலுபு, காசு - காபு.

3.2. தனித்து எண்ணப்படாதவை

துருதம், கிராமியம், ஆம்ரேடிதம், பிராக்ருதுலு, தத்பவம், நாமம் ஆகியன

தனித்தப்படலத்துக்கண் வைத்து எண்ணப்படாதவை.

3.2.1. துருதம்

துருதம் என்பது நகர ஈறு ஆகும்(சஞ்.11). இத்துருதம் இருவகைத்து. ஒன்று துருதப்ர்கருதுலு. அஃதாவது நகர ஈறுகளை இறுதியாகக் கொண்ட சொற்கள்(சஞ்.12). மற்றொன்று களாலு. இஃதாவது நகரம் இறுதியாக வராத சொற்கள்(சஞ்.13). இச்சொற்கள் குறித்த விளக்கங்களைச் சஞ்ஞாபடலம் முதற்கொண்டே காணலாம்.

எ-டு. நந்நுந், நாசேதந், நாகுந் - துருதப்ர்கருதுலு
அய்ய, அம்ம, ராழு டு3 - களாலு.

இத்துருத சொற்பகுப்புமுறை தெலுங்கு மொழிக்கே உரிய தனிச்சிறப்பு எனலாம். ஏனெனின் பிற திராவிட மொழி இலக்கணநூலில் இது குறித்த கருத்துக்கள் பதிவு செய்யப்பெறவில்லை என்பதே.

3.2.2. தத்பவம்

தத்பவம் என்பது சமசுக்கிருத பிராக்கிருதங்களிலிருந்து பிறந்த சொற்கள் ஆகும்(சஞ்.20).

சமசு.	சமசு.பவம்	பிராக்.	பிராக்.பவம்
வக்ர:	வங்கர	-	-
வேஸர:	வேஸட 2 மு	-	-
ஸமுத்ர:	ஸமுத்ரமு	-	-
மத்ஸர:	-	மச்சரோ	மச்சரமு
யஜ்ஞ:	-	ஜண்ணோ	ஜந்நமு
லக்ஷமீ:	-	லச்சி2	லச்சி
விஷ்ணு:	-	விண்ணா	வெந்நு டு3

3.2.3. கிராமியம்

கிராமியம் என்பது கல்வியறிவு இல்லாதவர்கள் பயன்படுத்தும் சொற்களைக் குறிப்பதாகும்(சஞ்.22). இச்சொற்கள் இலக்கணக் கோட்பாட்டிற்கு உட்பட்டு வராது என்பது கருத்து.

எ -டு . வஸ்தா டு3, தெஸ்தாடு3, வச்செநி.

3.2.4. ஆம்ரேடிதம்

ஆம்ரேடிதம் என்பது ஒருசொல்லுக்கு/அடுக்குத்தொடர் ஆகும். இச்சொல் குறித்த விளக்கங்களும் புணர்ப்பு(சந்தி) மாற்றங்களும் சந்திபடலம் முதற்கொண்டே காணப்படுகின்றன.

எ -டு. ஒளர + ஒளர = ஒளரெளர, ஆஹா + அஹா = ஆஹாஹா

3.2.5. நாமம்

நாமம் என்பது பெயர்ச்சொல் ஆகும். தொல்காப்பியத்தில் பெயர்ச்சொல்லுக்கான இலக்கண வரையறை தனித்த இயலமைப்பில் உள்ளது. பாலவியாகரணத்தில் அவ்வாறு அமையவில்லை. இருப்பினும் நாமம் சஞ்ஞாபடலம் முதற்கொண்டே காணப்படினும், தத்சமபடலம் முதலே விரிவாக எண்ணப்பட்டுள்ளது.

3.2.6. பிராக்ருதுலு

பிராக்ருதுலு என்பது வாய்பாடாகும். இதனைக் குறிக்க ஆது³லு, ஆதி³, மொத³லு போன்ற சொற்களும் பயன்படுத்தப்பட்டுள்ளன. இஃது தனித்து விளக்கப் படவில்லை. இருப்பினும் பெயர்(நாமம்), வினை(கிரியா) தொடர்பான சொற்களை விளக்குமிடத்து விளக்கப்பட்டுள்ளது. ஒரு குடம்பத்தில் ஆண்/பெண் தலைமைப் பண்பை ஏற்படுத்து. அதனைப் போன்றே ஒரே தன்மையுடைய குழுச்சொற்களுக்கு ஒரு சொல் தலைமைப் பண்பை ஏற்கும். அவ்வொரு சொல்லுக்குப் பின்பு பிராக்ருதுலு, ஆது³லு, ஆதி³, மொத³லு என்ற ஒட்டுச் சொற்களைப் பயன்படுத்துவதைக் காணமுடிகின்றது.

நல்லாது³லு: நல்ல, தெல்ல, பச்ச, எர்(ற்ற)ற், சாம, அல்ல, திய்ய, கம்ம, புல்ல, சப்ப, விந்ந, திந்ந, ஒய்ய, திம்ம, சக்க, ப்ரேக.
சிறுதா³து³லு: சிறுத, நதி, நெலத, மெலத, பட³தி, மட்தி³, பொலதி, வெலதி³, நிப்பு, எம்மு.
இவ்விரு வாய்பாடுகளுள் நல்ல, சிறுத என்பவை தலைமைப் பண்பை ஏற்பதால் அதன் பெயராலே அழைக்கும் தன்மையைக் காணலாம்.

4.0. முடிப்பு

இதுவரை விளக்கப்பெற்ற கருத்தியல்களின் அடிப்படையில் பெயர், வினை, இடை, ஒருசொல்லுக்கு, தொகை, தத்சமம், தத்பவம், தேசியம் ஆகியன இருமொழி நூல்களிலும் பொதுச்சிந்தனையாக அமைந்துள்ளது எனவும், சிறப்புச்சிந்தனையாக தொல்காப்பியத்தில் உரி,எச்சம் ஆகியனவும், பாலவியாகரணத்தில் துருதம், பிராக்ருதுலு, கிராமியம்

ஆகியனவும் அமைந்துள்ளது எனவும் கூறலாம்.

துணைநின்றவை

தமிழ்

1. இராதாகிருஷ்ணா ப., 1999, பரவஸ்து சின்னையா சூரி, சாகித்திய அக்காதெமி, புதுதில்லி.
2. இளவழகன் கோ.(பதி.), 2003, தொல்காப்பியம் சொல்லதிகாரம் தெய்வச்சிலையம், தமிழ்மண் பதிப்பகம், சென்னை.
3. -----, 2003, தொல்காப்பியம் சொல்லதிகாரம் நச்சினார்க்கினியம், தமிழ்மண் பதிப்பகம், சென்னை.
4. இளையபெருமாள்(மொ.ஆ.),1972, லீலாதிலகம், தமிழ்ப் புத்தகாலயம், சென்னை.
5. கோபாலையர் தி.வே.(பதி.),1990, இலக்கணக்கொத்து, சரசுவதி மகால் நூலகம், தஞ்சாவூர்.
6. -----, 1973, பிரயோகவிவேகம், சரசுவதிமகால் நூலகம், தஞ்சாவூர்.
7. சத்தியராஜ் த.,2013, சுவமிநாதம் - பாலவியாகரணம் புறக்கட்டமைப்புநிலை ஒப்பீடு, ஆர் அனைத்திந்திய ஆராய்ச்சிக் கழகம், சென்னை.
8. -----, 2013, பாலவியாகரணத்தில் தொல்காப்பியத்தாக்கம் (மொழித்தூய்மைக் கொள்கை), பதிவுகள்(இணைய இதழ்).
9. சண்முகம் செ.வை., 2004, தொல்காப்பியத் தொடரியல், உலகத்தமிழாரய்ச்சி நிறுவனம், சென்னை.
10. சாவித்ரி சி., பாலவியாகரணம், அச்சிடப்பெறாத ஏடு.
11. தாமோதரம்பிள்ளை சி.வை.(பதி.), வீரசோழியம், உலகத்தமிழாரய்ச்சி நிறுவனம், சென்னை.
12. வெங்கடாசலம் தண்.கி., (மொ.ஆ.), 2002, கவிராசமார்க்கம், தமிழ்ப்பல்கலைக்கழகம், தஞ்சாவூர்.

தெலுங்கு

13. பரவஸ்து சின்னையசூரி, 2002, பாலவ்யாகரணமு, பாலசரஸ்வதி புக் டிப்போ, ஹைதராபாத்.
14. புலுசு வேங்கடரமணய்ய காரி(உரை.), 1965, பாலவ்யாகரணமு(லகுடக சகிதமு), வாவிள்ள ராமசாமி சாஸ்த்ரலு அண்ட் சன்ஸ், மதராசு.

Neyakkoo27@gmail.com

3. வண்ணதாசனின் இயற்கை சார்ந்த மானுட வளர்ச்சி சிந்தனைகள் - பேராசிரியர் முனைவர் ச. மகாதேவன், எம்.ஏ., எம்.பில்., பி.ஹெச்.டி , தமிழ்த்துறைத் தலைவர், சதக்கத்துல்லாஹ் அப்பா கல்லூரி (தன்னாட்சி) -

முன்னுரை

வண்ணதாசனின் இயற்கை சார்ந்த மானுட வளர்ச்சி சிந்தனைகள்தற்காலத் தமிழின் நவீன இலக்கியப் படைப்பாளிகளில் தனித்துவம் பெற்ற சிறுகதை. கவிதை, இலக்கியப் படைப்பாளியாகத் திகழ்பவர் வண்ணதாசன் என்கிற கல்யாண்ஜி. 1962 ஆம் ஆண்டில் பத்தாம் வகுப்பு மாணவனாக எழுதத் தொடங்கிய வண்ணதாசன் தொடர்ந்து 48 ஆண்டுகளாக இயற்கை சார்ந்த மானுட வளர்ச்சிச் சிந்தனைகளைத் தந்து வருகிறார்.

வண்ணதாசனும் இயற்கையும்

சங்க இலக்கியங்கள் இயற்கையைக் கொண்டாடும் இலக்கியங்களாகத் திகழ்கின்றன. தொல்காப்பியர் “குறிஞ்சி முதல் பாலை” வரையிலான ஐந்திணைகளை “நடுவண் ஐந்திணை” என்று அகத்திணையியலில், வரையறுத்து நிலத்தையும் பொழுதையும் முதற்பொருளாக்குகிறார். ஐவகை நிலங்களின் தெய்வம், உணவு, விலங்கு, மரம், பறவை போன்றவற்றைக் கருப்பொருளாக்கியுள்ளார்.

“தெய்வம் உணாவே மாமரம் புட்பறை
செய்தி யாழினி பகுதியொடு
அவ்வகை பிறவும் கருவென மொழிப்”¹

தலைவன் தலைவி ஆகியோரின் மனவுணர்வினைக் கருப்பொருட்கள் மீது ஏற்றி, அவற்றின் பின்னணியில் பாத்திரங்களின் ஆழ்மனப்பதிவைச் சங்க இலக்கியங்கள் அழகாக விளக்கின. இறையனாரின் குறுந்தொகைக் கவிதை

“கொங்கு தேர் வாழ்க்கை அஞ்சிறைத் தும்பி
காமம் செப்பாது, கண்டது மொழிமோ.
பயிலியது கெழீஇய நட்பின், மயில் இயல்
செறி எயிற்று, அரிவை கூந்தலின்
நறியவும் உளவோ, நீ அறியும் புவே”²

“மயில் போன்ற அழகான பற்களுடைய அப்பெண்ணின் கூந்தலை விட அதிக வாசனையுள்ள பூ உள்ளதா? என்ற தலைவனின் கேள்வி, அழகிய இறக்கை உடைய வண்டினை நோக்கியே அமைகிறது. வண்ணதாசனின் படைப்பிலக்கியங்கள்

இயற்கையைப் பின்னணியாகக் கொண்டு உருவாக்கப்பட்டு மானுட வளர்ச்சிச் சிந்தனையோடு அமைகின்றன. “நான் இயற்கையிடமிருந்து கற்றுக் கொண்டதெல்லாம் அதன் பிரமாண்டமும் மௌனமும் மட்டுமே”³ என்ற எழுத்தாளர் எஸ். ராமகிருஷ்ணனின் கருத்து வண்ணதாசனுக்குப் பொருந்துகிறது. கவிஞர் அறிவுமதியின் “கடைசி மழைத்துளி” கவிதைத் தொகுதிக்கு வண்ணதாசன் எழுதியுள்ள முன்னுரை சுற்றுச்சூழல் சார்ந்த அவரது கருத்தியலை முன்வைக்கிறது. படைப்பாளியுடன் ஆய்வாளர். நிகழ்த்திய நேர் காணலில் “ரொம்பச் சமீபகாலக் கடிதங்களில்” நான் என்னை ஒரு தாவரமாக உணர்கிறேன் என்றே பதிவு செய்துள்ளேன்”⁴ என்று வண்ணதாசன் குறிப்பிட்டுள்ளார்.

கலைக்க முடியாத ஒப்பனைகள், தோட்டத்துக்கு வெளியிலும் சில பூக்கள், பெயர் தெரியாமல் ஒரு பறவை, மனுஷா மனுஷா, கனிவு, நடுகை, உயரப்பறத்தல், கிருஷ்ணன் வைத்த வீடு, பெய்தலும் ஓய்தலும் ஒளியிலே தெரிவது ஆகிய பத்து சிறுகதைத் தொகுதிகளிலும் வண்ணதாசனின் இயற்கை சார்ந்த பதிவுகளாகவே அமைகின்றன. வற்றாத ஜீவ நதி தாமிரபரணி, வெட்டப்படும் மரங்கள் அதிகாலைகளை அழகாக்கும் பூக்கள், வானில் சுதந்திரமாய் பறக்கும் பறவைகள், அடிக்கடிக் கனவில் வரும் யானைகள் இவைகளே வண்ணதாசன் சிறுகதைகளை அழகு செய்வன.

“வெளியேற்றம்” சிறுகதையில் வீட்டுவேலை செய்ய வந்த சிறுமி யாரோ அங்கிருந்த மரத்தை வெட்டுவதைக் கண்டு வருந்துகிறாள். அவளது துடிப்பை வண்ணதாசன், “இது வெட்டப்பட்டு முறிய முறிய அவளுக்குள் இருந்து பறவைகளின் சப்தம் “சலார்” என்று ஒரே சமயத்தில் வேட்டுக்கு அதிர்ந்து இறக்கையடித்துப் புறப்பட்டு, ஆனால் முடியாமல் முட்டுவது போலத் தோன்றியது”⁵ என்கிறார்.

வண்ணார்பேட்டையில் தாமிரபரணியின் வட்டப் பாதையை, முங்கிப் படுத்திருக்கும் யானையின் முதுகோடு ஆசிரியர் ஒப்புமைப்படுத்துகிறார்.

“யானை முங்கிப்படுத்திருப்பது மாதிரி வட்டப்பாதை இருந்தது”⁶ தாத்தாவின் முகத்தை விளக்க

“பசலிக்கொடி மாதிரி குளிர்ச்சியாக இருந்தது தாத்தா முகம்”⁷ என்றும் “டம்ளருக்குள் ஒரு புழுவைப்போலச் சேமியா கிடந்தது”⁸ சத்தமில்லாமல் ஓடுகிற நதியின் கரையில் நிற்கிற மாதிரி இரைச்சல் ஏதுமற்ற அலுவலகத்தில் நின்றான்”⁹ என்று பல உவமைகளைக் கையாண்டுள்ளார்.

வண்ணதாசன் சிறுகதைகளைச் செறிவாக்கப் பயன்படுத்தும் உவமைகளில் இயற்கை சார்ந்த உவமைகள் (34 சதவீதம்) முதலிடம் பிடிப்பதாக இவ்வாய்வாளர் தம் முனைவர் தம் முனைவர் பட்ட ஆய்வேட்டில் நிறுவியுள்ளார்.

“தூரியன் அருகில் பறக்கிறவர்கள்” கதையில் தூரியனுக்கு அருகே பறக்க ஆசைப்பட்டு எரிந்து போகிற “இக்காரஸ்” எனும் கிரேக்கத் தொன்மத்தைப் படைத்துள்ளார்.

தாமிரபரணி, வண்ணதாசன் சிறுகதைகளின் மையப் புள்ளியாகத் திகழ்கிறது. “பெய்தலும் ஓய்தலும்” கதைத் தொகுப்பிற்கு வண்ணதாசன் எழுதியுள்ள முன்னுரையில் “நதியும் மணலற்றுப் போய்க் கொண்டிருக்கிறது. இதுவரை அது தன் நீர்மையை மணலால் உச்சரித்துக் கொண்டு வந்தது. அள்ளப்பட்ட மணல், கலக்கிற சாயக் கழிவுகளில் மீன்கள் மூச்சுத் திணறுகின்றன. நீந்துகிற மீன்களையல்ல, அதிகாலையில் இறந்து ஒதுங்கியிருக்கிற மீன்களைப் பற்றியே இந்தத் தினத்துக் கவிதை இருக்க முடியும்.”¹⁰ மண்ணள்ளும் அசுர எந்திரங்களால் மொட்டையடிக்கப்படும் தாமிரபரணியின் தற்கால நிலையைப் படைப்பாளி வேதனையோடு பதிவு செய்துள்ளார்.

புறவுலகின் அதிர்வுகள் அவரது அக உலகை உலுக்கும்போது அதைப் படைப்பாக மாற்றுகிறார். 1984 ஆம் ஆண்டு, அன்றைய பாரதப் பிரதமர் திருமதி இந்திரா காந்தி படுகொலை செய்யப்பட்ட பின், நாட்டில் நடைபெற்ற இனக்கலவரத்தில் இறந்துபோனோரின் சடலங்களை ஒப்புமைப்படுத்துகிறார். “பெயர் தெரியாமல் ஒரு பறவை” கதையில், பெயர் தெரியாமல் இறந்து கிடக்கும் பறவையை வண்ணதாசன் இவ்வாறு வர்ணிக்கிறார்.

நாட்டில் நடைபெற்ற துயரமான சம்பவத்தைப் பறவையோடு இணைத்து வண்ணதாசன் சிறுகதையாகப் படைத்தார். “குழந்தைகளை மனிதர்களையெல்லாம் அடித்து இரவோடிவாக இப்படி வாசல்களில் நிர்த்தாட்சண்யமின்றி எறிந்து போகிற சமீபத்திய இனக்கலவரங்கள் ஞாபகம் வந்தது. வயலில் அகோரமாய்ச் செத்துக் கிடக்கிற கிழவி, வரிசையாக வயிறூதிக் கிடத்தப்பட்டிருக்கிற சிசுக்களின் வரிசையை அதிகப்படுத்தி ஒருத்தன் கைகளில் ஏந்திவருகிற இன்னொரு மல்லாந்த குழந்தையின் ஊதின வயிற்றுத் தொப்புழ், இறந்து கிடக்கிற தன் குழந்தையின் உடலைக்கண்டு, அதனருகே உட்கார்ந்து அழுகிற தகப்பனின் கிழிந்த முகம், அப்படிச் கிழிந்த நிலையில் ஒரு கைத்துப்போன சிரிப்புப் போலப் புகைப்படத்தில் பதிவாயிருப்பது எல்லாம் கலந்து அந்த ஒற்றைப் பறவையாகக் குப்புறக் கிடந்தது”¹¹

கல்யாணஜி கவிதைகளில் “இயற்கை” சித்திரிப்பு

திருநெல்வேலி சாப்டர் மேல்நிலைப்பள்ளி மாணவராகப் பயின்றபோது சீட்டுக்கவிகள் எழுதிய டி.எஸ். கல்யாண சுந்தரம் என்கிற வண்ணதாசன், கவிதைகளை கல்யாணஜி எனும் புனைப்பெயரில் எழுதியுள்ளார். மொழியின் சுருக்கெழுத்தாகக் கல்யாணஜி கவிதைகள் படைக்கிறார்.

“சுவை புதிது, பொருள் புதிது, வளம் புதிது,

வளம் புதிது, சொற் புதிது, சோதிமிக்க
நவகவிதை¹²

என்று கவிதைக்குப் பாரதி வகுத்த இலக்கணம் கல்யாண்ஜி கவிதைகளுக்குப் பொருந்துகிறது.

கல்யாண்ஜியின் கவிதைகள் ஆழமான சிந்தனைத்தளத்தில் சொற்சித்திரங்களாகக் கட்டமைப்பட்டுள்ளன. அழகியல் தன்மை மிகுந்தனவாக, இயற்கையைக் கொண்டாடும் தன்மையுடையனவாக அமைகின்றன. தாமிரபரணி மண்ணை விட்டுப் பிரிந்த பிரிவின் வருத்தமும், இயற்கை மீதான தாக்குதல் குறித்த வருத்தமும் அவரது கவிதைகளில் பதிவாகியுள்ளன.

“செப்பறைத் தேரிலும்
படியும்
சிமெண்ட் ஆலைப்புழுதி¹³

என்று எழுதும் கல்யாண்ஜி, சிமெண்ட் ஆலையால் திருநெல்வேலி படும் பாட்டினைப் பதிவு செய்துள்ளார். இயற்கையின் மீது கல்யாண்ஜி தொடக்ககாலம் முதலே பாசம் கொண்டிருந்தார். அது காலப்போக்கில் வளர்ந்து சுற்றுச்சூழல் பாதுகாப்பு தொடர்பான அக்கறையாக மாறியது. வண்ணதாசன் 1966 ஆம் ஆண்டு வ.உ.சி. கல்லூரியின் வணிகவியல் மாணவராகப் பயின்றபோது எழுதிய “அந்தி மனம்” எனும் இயற்கை சார்ந்த கவிதையை ஆய்வாளர் தன் ஆய்வேட்டில் பதிவு செய்துள்ளார்.

“அழகுக் கவிதை செய அட்சரங்கள் கோர்த்தது போல்
அந்திக் கரைவானில் அஞ்சனத்தைக் குழம்பாக்கி
அள்ளிப் பரப்பி அங்கிங்கே விட்டெறிந்து
புள்ளி சேர்த்துப் புனைகின்ற கோலமென
வெள்ளிப் பிழம்பாய் வீசுகதிர் பாய்ந்துவரக்
கொள்ளி நுனியாகக் குருதிச் சிவப்பாக
புள்ளிச் சிறுபையன் பட்ட பிரம்படியால்
உள்ளங்கைச் செம்மை உருவேற்கும் ஒன்றாக
வானம் இருந்ததுகான்! வார்ப்பழகு கொண்டதுகான்!
மோனத்துள் நான், அழகில் மூழ்கியது பித்து மனம்!”¹⁴

அறுபதுகள் முதலே கல்யாண்ஜி அழகியல் கவிஞராக இயற்கைக் கவிஞராகத் திகழ்ந்ததை அறிய முடிகிறது. புலரி, கல்யாண்ஜி கவிதைகள், முன்பின், அந்நியமற்ற நதி, நிலா பார்த்தல், உறக்கமற்ற மழைத்துளி, கல்யாண்ஜி தேர்ந்தெடுத்த கவிதைகள், இன்னொரு

கேலிச் சித்திரம் ஆகிய கல்யாண்ஜியின் எட்டுத் தொகுதிகளிலும் இயற்கை சார்ந்த அவரது மானுட வளர்ச்சிச் சிந்தனைகளைக் காணமுடிகிறது.

“நேரடி வானத்தில்
தெரிவதை விடவும்
நிலா அழகாக இருப்பது
கிளைகளின் இடையில்”¹⁵

என்று நிலாவைக் கவிஞர் வர்ணிக்கிறார்

“மார்கழி மாத அதிகாலையில் போனால்
பீர்க்கம் பூக்களையும் நட்சத்திரங்களையும்
நாமே எட்டிப் பறித்துக் கொள்ளலாம்.”¹⁶

கல்ணாஜி கவிதைகளில் இடம்பெறும் பூக்கள் நிறத்தாலும் மணத்தாலும் தோற்றத்தாலும் உள்ளார்ந்த ஒரு செய்தியைச் சொல்லிக் கொண்டே இருக்கின்றன. தமிழர் பண்பாட்டில் அகவாழ்விலும் புறவாழ்விலும் பூக்களே நிறைந்திருக்கின்றன. போர்ச் செய்திகளை அறிவிக்கும் ஊடகமாக வெட்சி, கரந்தை, வஞ்சி, காஞ்சி, ஊழிஞை, நொச்சி போன்ற மலர்களைச் சங்க இலக்கியம் சொல்கிறது. அகப்பாடல்களிலும் பூக்கள் உள்ளுறையும் செய்திகளோடு அழகியல் நோக்கில் பதிவு செய்யப்பட்டுள்ளதைக் காண முடிகிறது. கல்யாண்ஜி கவிதைகள் குறித்து வல்லிக்கண்ணன் கருத்து தெரிவிக்கும்போது, “தொடர்பே இல்லாத பல விஷயங்களைத் தொகுத்து வாழ்க்கையின் யதார்த்தத்தை சித்திரிக்கிற முயற்சிகளாக அவை உள்ளன. மனசின் அலை பாய்தல்களாக அழகுடன் சிதறிக் சிரிக்கும் சொற்சித்திரங்களாகப் பல கவிதைகள் விளங்குகின்றன. சொற்சித்திரங்களாக சிறுகவிதைகள் மிளர்கின்றன. அவை எல்லாமே அழகை நேசிக்கிற, அன்பை ஆரதிக்கிற, மனிதத்தை மதிக்கிற மென்மையான உள்ளத்தின் இனிய உணர்வு வெளிப்பாடுகளாகும்.”¹⁷

முடிவுரை

இலக்கியம் வாழ்க்கையின் கண்ணாடியாக அமைகிறது. ஓர் உயர்ந்த இலக்கை நோக்கி மனிதனை அழைத்துச் செல்கிறது. மானுட வளர்ச்சிக்கான மதிப்பீடுகளைக் காலந்தோறும் வழங்கிக் கொண்டே இருக்கிறது. “நான் எல்லோரையும் ஏற்றுக்கொள்கிறேன். அவரவரின் பலங்களோடும் பலவீனங்களோடும்” என்று கூறும் வண்ணதாசனின் படைப்பிலக்கியங்கள் அன்பிலக்கியங்களாக அமைகின்றன இயற்கையைப் போற்றுதலே மானுட வளர்ச்சியின் முதல்படி என்ற கருத்தியலை வலியுறுத்துகின்றன. யாவற்றையும் இரசிக்கக் கற்றுத் தருகின்றன. கல்யாண்ஜியின் கவிதைகளில் வண்ணதாசனின் கதைகூறும் தன்மையும், வண்ணதாசன் சிறுகதைகளில் கல்யாண்ஜியின் கவிதைத் தன்மையையும் நம்மால் உணர

முடிகிறது.

மரங்களை அவர் நேசித்தார்,

“பென்சில் சீவிக் கொண்டிருந்தேன்

மொரமொரவென

மரங்கள் எங்கோ சரிய”¹⁸

“கூடுமானவரை இயற்கை மனிதர்களைப் பத்திரமான இடத்தில்தான் வைக்கிறது. நாம் எவ்வளவுதான் அவற்றைப் பத்திரக் குறைவான இடத்துக்குக் கொண்டு போனாலும்”¹⁹ என்கிறார் வண்ணதாசன் இயற்கையைப் பாதுகாக்கத் துடிக்கும் உயர்ந்த சிந்தனையே வண்ணதாசனின் மானுட வளர்ச்சிச் சிந்தனை.

குறிப்புகள்

1. தொல்காப்பியர், தொல்காப்பியம், பொருள். 20.
2. குறுந்தொகை, பா.2.
3. எஸ். ராமகிருஷ்ணன், கதாவிலாசம், ப.105.
4. ச. மகாதேவன், வண்ணதாசனின் படைப்பிலக்கியங்கள், முனைவர் பட்ட ஆய்வேடு, பி.இ.ப.19.
5. வண்ணதாசன், வண்ணதாசன் கதைகள், ப.344.
6. மேலது. ப.953.
7. மேலது. ப.918.
8. மேலது. ப.250.
9. மேலது. ப.181.
10. வண்ணதாசன், பெய்தலும் ஓய்தலும், ப.7.
11. வண்ணதாசன், வண்ணதாசன் கதைகள், ப.358.
12. பாரதியார், பாரதியார் கவிதைகள், ப.28.
13. அறிவுமதி, கடைசி மழைத்துளி, ப.12.
14. ச. மகாதேவன் வண்ணதாசனின் படைப்பிலக்கியங்கள், முனைவர் பட்ட ஆய்வேடு. ப.179.
15. கல்யாணஜி, இன்னொரு கேலிச் சித்திரம், ப.59.
16. மேலது, ப.71.
17. கல்யாணஜி, உறக்க மற்ற மழைத்துளி, பக.5-6.
18. கல்யாணஜி, தேர்ந்தெடுக்கப்பட்ட கவிதைகள், ப.64.
19. வண்ணதாசன், அகம் புறம், ப.86.

Dr.S.Mahadevan

Head of the Department, Tamil

Sadakathullah Appa College

Tirunelveli-11

nellaimaha74@gmail.com

<http://mahabarathi.blogspot.com/>

4. ஏழாம் இலக்கணம் மரபா? நவீனமா? - த.சத்தியராஜ், முனைவர் பட்ட ஆய்வாளர், இந்திய மொழிகள் மற்றும் ஒப்பிலக்கிப் பள்ளி, தமிழ்ப் பல்கலைக் கழகம், தஞ்சாவூர், தமிழ்நாடு, இந்தியா -

1.0 முகப்பு

ஆய்வுக் கட்டுரை: ஏழாம் இலக்கணம் மரபா? நவீனமா? தமிழில் எழுதப்பட்ட இலக்கணங்களை மரபிலக்கணங்கள், நவீன இலக்கணங்கள் எனப் பாகுபடுத்திப் பார்ப்பது பெரும்பான்மையான ஆய்வறிஞர்களின் துணிவு. அவற்றுள் மரபிலக்கணங்களைப் பட்டியலிட இருபதாம் நூற்றாண்டுக்குள் எழுதப்பட்டிருக்க வேண்டும்(2010:112), நூற்பா வடிவில் அமைந்திருக்க வேண்டும்(2010:299-300) என்பது இலக்கணவியல் அறிஞரின் கருத்து. அதாவது அறுவகை இலக்கணம் வரை எழுதப்பட்ட நூல்களை மரபிலக்கணங்களிலும், பிறவற்றை நவீன இலக்கணங்களிலும் வைக்கலாம் என்பது அவ்வறிஞரின் கருத்தாகப் புலப்படுகிறது. அக்கருத்து மரபிலக்கணக் காலநீட்சியை அறிவதற்கான கருதுகோள்கள் எனில், ஏழாம் இலக்கணத்தையும் மரபிலக்கண வரிசையில் வத்துப் பார்ப்பதே பொருத்தமுடையதாக இருக்கும். ஆக, ஏழாம் இலக்கணம் மரபா? அல்லது நவீனமா? என அறிவதாக இக்கட்டுரை அமைகிறது.

1.0. ஏழாம் இலக்கணமும் அதன் பகுப்பும்

தவத்திரு தண்டபாணி சுவாமிகளால் எழுதப்பட்ட இலக்கண நூல்கள் இரண்டு. ஒன்று: அறுவகையிலக்கணம். இது புலமையிலக்கணக்கத்தை ஆறாம் இலக்கணமாகக் கற்பிக்கிறது. மற்றொன்று: ஏழாம் இலக்கணம். இது தவத்தை ஏழாம் இலக்கணமாகக் கற்பிக்கிறது. இவ்விரு நூல்களும் கி.பி. பத்தொன்பதாம் நூற்றாண்டில் எழுதப்பட்ட நூல்களாகும். இவை சமகாலத் தரவுகளுக்குக் கூடுதல் முக்கியத்துவம் தருபவை.

இவற்றுள் ஏழாம் இலக்கணம் புணர்ப்பு இயல்பு, சொல்நிலை இயல்பு, பொருள் இயல்பு, யாப்பு இயல்பு, அணி இயல்பு, புலமை இயல்பு, தவ இயல்பு எனும் பகுப்புகளை உள்ளடக்கிய ஒரு நூல்.

2.0. ஏழாம் இலக்கணம் ஒரு மரபிலக்கணமே

மரபு என்பதற்கு ஒரு கருத்து நிலைபெற, அக்கருத்து பலரால் எடுத்தாளப்பெறுவது என மிகுதியான அறிஞர்கள் கருதுகின்றனர். அதனடிப்படையிலே தொல்காப்பியத்தைத் தொல்மரபின் காலநீட்சியில் வைத்துப் பார்க்கப்படுகிறது. அதன் கருத்தியல் பின்பு வந்த இலக்கணக் கலைஞர்களால் எடுத்தாளப் பெற்றது. இத்தன்மை மரபிலக்கணங்களாக கருதக்கூடிய ஒவ்வொரு இலக்கண நூல்களிலும் இழையோடுவதைக் காணலாம்.

மரபு சார்ந்த இலக்கணங்களை மிகுதியான ஆய்வறிஞர்கள் சுவாமிநாதம் வரை விளக்க முற்படுகின்றனர். சிலர் அறுவகை இலக்கணம் வரை அல்லது இருபதாம் நூற்றாண்டுக்குள் எழுதப்பட்ட இலக்கணங்கள் என் வரையறை செய்கின்றனர். அவ்வரையறைகளிலிருந்து மரபிலக்கணத்திற்குரியத் தகுதிகளாக அவ்வாய்வறிஞர்கள் கருதும் கருதுகோள்களாகப் பின்வருவனவற்றைக் குறிப்பிடலாம்.

- தொல்மரபைத் தொகுத்தும் சுருக்கியும் விரித்தும் புதுக்கியும் பார்ப்பது.
- சமசுக்கிருதக் கோட்பாட்டைத் தொல்மரபுக் கோட்பாட்டிற்குப் புடைமாற்றித் தருவது.
- சமசுக்கிருதக் கோட்பாட்டைத் தமிழுக்கு மொழிபெயர்த்துத் தருவது.
- தொல்மரபையும் சமசுக்கிருத மரபையும் ஒப்பிடுவது.
- நூற்பா(விதி) வடிவில் விளக்குவது.
- இருபதாம் நூற்றாண்டுக்குள் எழுதப்பட்டது.

இக்கருதுகோள்கள் அனைத்தும் ஒரே இலக்கணத்துள் அமைந்து விடுவதும் இல்லை. அவற்றில் சில ஓரிலக்கணத்தில் அமைவதைக் காணலாம். அக்கருதுகோள்கள் அனைத்தும் மரபிலக்கணங்களாகக் கருதக்கூடிய இலக்கணங்களுக்குப் பொருந்தும் எனில், அவை ஏழாம் இலக்கணத்திற்கும் பொருந்திவரும் என்பதே உண்மை. இருப்பினும் ஏழாம் இலக்கணத்தை மரபிலக்கணக் காலநீட்சியில் வைத்துப் பார்ப்பதில்லையே ஏன்? அதற்கான விடையை அறுவகை இலக்கணத்துடன் ஒப்ப வைத்துப் பார்ப்பது, மரபிலக்கணக் கருத்தியலுடன் ஒப்பவைத்துப் பார்ப்பது என்ற இருவழிகளில் அறிய முயல்வோம்.

3.1. அறுவகையிலக்கணமும் ஏழாம் இலக்கணமும்: புறக்கட்டமைப்பு நிலை

இங்கு அறுவகையிலக்கணத்தையும் ஏழாம் இலக்கணத்தையும் புறக்கட்டமைப்புநிலையில் ஒப்பவைத்துப் பார்ப்பதின் நோக்கம் என்னவெனின்? அறுவகையிலக்கணம் மரபிலக்கணமாக எண்ணப்பட்ட நூல். ஏழாம் இலக்கணம் அவ்வாறு கருதப்பெறாத நூல். அவ்விரு நூல்களும் சமகாலத்தவை. எனவே புறக்கட்டமைப்பு நிலையில் ஒப்பவைத்துப் பார்க்கப்படுகிறது.

அறுவகையிலக்கணம் புலமையிலக்கணத்தைப் புத்திலக்கணமாகத் தர, ஏழாம் இலக்கணம் தவத்தைப் புத்திலக்கணமாகத் தருகிறது. இவ்வாறு புதுமைகளைப் புகுத்துவதே தத்தம் இலக்காகக் கொண்டுள்ளன அவ்விரு நூல்களும். அறுவகை இலக்கணம் குறித்து ச.வே.சுப்பிரமணியன் தரும் கருத்து இங்குச் சுட்டிகாட்டத்தகுந்தது.

புலமை இலக்கணம் என்ற ஒரு புத்திலக்கணத்தையே படைத்துக்கொள்ளல், எழுத்திலக்கணத்தில் வரிவடிவை நுழைத்தல், பொருள் இலக்கணத்தின் புதுமை ஆகிய

பெரு மாற்றங்களாலும் சொல், யாப்பு, அணி இலக்கணங்களிலும் புதுவழி கண்டுள்ளதாலும், இது பழைய நூல்களில் பயின்று உள்ள நூற்பாக்களையே மாற்றியமைத்தும் அல்லது அப்படியே எடுத்தாண்டும் சிற்சில வேறுபாடுகளை மாத்திரம் பெற்று விளங்கும் ஒரு வழி நூலாகாமை தெளிவு. வேறு இலக்கண நூல்களிலிருந்து ஒரே ஒரு நூற்பாக்கூட எடுத்து இவரால் தம் நூலுள் இணைத்துக் கொள்ளப்படவில்லை என்பது கருதத்தக்கது(2009:724).

இக்கருத்து ஏழாம் இலக்கணத்தை மரபிலக்கணமாகக் கருதக்கூடிய வழியை அமைத்துத் தருகிறது. ஏனெனில் ஏழாம் இலக்கணத்தின் சிலவிதிகள் முந்து நூல்களிலிருந்து அப்படியே எடுத்தாண்டுள்ளமையைக் காணலாம். காட்டாக,

தன்மை முன்னிலை படர்க்கை மூன்றுஇடம் ஆம்;
நான்எனல் தன்மை, நீஎனல் முன்னிலை;
அவன் அவள் அவர் அஃது அவை எனல் படர்க்கையே - ஏ.இ.14

எனும் ஏழாம் இலக்கண விதியைக் குறிப்பிடலாம். இவ்விதி முந்து நூல்களாகிய தொன்னூல் விளக்கத்தைத் தழுவி எழுதப்பட்டுள்ளது என்பதை,

மூவிடம் தன்மை முன்னிலை படர்க்கை
தன்மை ஆகும் நான் யான் நாம் யாம்
முன்னிலை நீநீயிர் நீவிர் நீர் எல்லீர்
ஏனைய படர்க்கை எல்லாம் பொதுவே - தொ.வி.51

எனவரும் இவ்விதி புலப்படுத்தும். இவ்விதியின் முதலடியில் முதல் சீரானது ஏழாம் இலக்கணத்தில் நான்காம் சீராகவும், தன்மைக்குரியச் சொல்லில் நான் என்பதும், முன்னிலைக்குரியச் சொல்லில் நீ என்பதும் இடம்பெறுகின்றமையைச் சுட்டலாம். ஆக, ஏழாம் இலக்கணம் முன்னோர்க் கருத்தியலை அப்படியே எடுத்தாண்டாலும் கூடுதலாக அதற்குரிய சான்றுகளைத் தருவது முதனூலாக்க முயற்சியேயாம். ஏனெனின் அதன் முந்து நூல்கள் யாவும் விதிகளில் சான்றுகளைத் தரவில்லை என்பது கருதத்தக்கது. இருப்பினும் அறுவகையிலக்கணம் சில விதிகளில் சான்றுகளை இணைத்துள்ளமைக் குறிப்பிடத்தக்கது.

அறுவகையிலக்கணம்
பாயிரம்

ஏழாம் இலக்கணம்
பாயிரம்

1.எழுத்திலக்கணம்
2.சொல்லிலக்கணம்

1.புணர்ப்பு இயல்பு
2.சொல்நிலை இயல்பு

3.பொருளிலக்கணம்
4.யாப்பிலக்கணம்
5.அணியிலக்கணம்
6.புலமையிலக்கணம்

3.பொருள் இயல்பு
4.யாப்பு இயல்பு
5.அணி இயல்பு
6.புலமை இயல்பு

7.தவ இயல்பு

என்பது அவ்விரு நூல்களின் பகுப்புமுறைகள். இவற்றுள் அறுவகையிலக்கணம் எழுத்திலக்கணத்தை உருவோசை இயல்பு, நிலை இயல்பு, புணர்ச்சி இயல்பு எனவும், சொல்லிலக்கணத்தை பொதுவியல்பு, பிரிவியல்பு, சார்பியல்பு, திரிவியல்பு எனவும், பொருளிலக்கணத்தை அகப்பொருள்நிலை(உறுப்பியல்பு, குறிப்பியல்பு, பழமையியல்பு, துறையியல்பு), புறப்பொருள்நிலை(நிலத்தியல்பு, உழியியல்பு, வேற்றுயிர் இயல்பு, கருவி இயல்பு), அகப்புறப்பொருள்நிலை எனவும், யாப்பிலக்கணத்தை இயலிசைத் தமிழியல்பு, வண்ணவியல்பு, மோனை இயல்பு, எதுகை இயல்பு, நாற்கவி இயல்பு, பனுவல் இயல்பு எனவும், அணியிலக்கணத்தை உவமையியல்பு, உடைமை இயல்பு, மாந்தர் உடைமை இயல்பு, கற்பனை இயல்பு, நிகழ்ச்சி இயல்பு, ஆக்க இயல்பு எனவும், புலமையிலக்கணத்தைத் தோற்ற இயல்பு, தவறு இயல்பு, மரபியல்பு, செயல்வகை இயல்பு எனவும் எனப் பாகுபடுத்துகிறது. ஆனால் ஏழாம் இலக்கணம் சொல்லிலக்கணத்தை மட்டும் சொல்நிலை இயல்பு, பெயர்ச்சொல் இயல்பு, ஒற்றுமை இயல்பு, வினைச்சொல் இயல்பு, இடைச்சொல் இயல்பு, உரிச்சொல் இயல்பு எனப் பாகுபடுத்திப் பார்க்கிறது. இங்குச் சொல்லிலக்கணத்தைப் பாகுபாடு செய்வதில் முந்து நூல்களை நாடுகிறது ஏழாம் இலக்கணம் எனலாம். இருப்பினும் இவ்விரு நூல்களும் முந்து நூல்களின் தன்மைகளிலிருந்து சற்று விலகிக் காணப்படுவதற்குச் சமயப்பற்று மிகுதியாகக் காணப்படுவதே என்பார் செல்வராசு. அக்கருத்து இங்குச் சுட்டிக்காட்டத்தக்கது.

19- ஆம் நூற்றாண்டில் இலக்கணம் படைத்த தண்டபாணி சுவாமிகள் சமணர்களுக்கு எதிராகத்தான் இலக்கணம் படைக்க வந்தேன் என்று கூறிக்கொண்டு சமண சமய இலக்கண நூல்களின் கட்டமைப்பிலிருந்து விலகி, தம் நூலைப் புதிய முறையில் கட்டமைத்துள்ளார். நூலின் அகம், புறம் என்று இரு நிலைகளிலுமே இம்மாற்றம் மேற்கொள்ளப் பெற்றுள்ளது. ஐந்திலக்கண மரபு என்பதையே மாற்றி அவற்றை அறுவகையாகக் கூறியதும் இதனாலேயே ஆகும்(2008:78).

3.2. ஏழாம் இலக்கணமும் முந்துநூல்களும்

ஏழாம் இலக்கணம் முந்து மரபு நூல்களின் கருத்துக்களைத் தாங்கி நிற்கும் பெட்டகமாகவும் விளங்கியது என்பதை முன்புக் காட்டிய சான்று நிறுவி நின்றாலும். இங்கு மேலும் சில சான்றுகளைச் சுட்டிக்காட்டினால் தெளிவான புரிதலை ஏற்படுத்தும்.

இறந்தது நிகழ்வது வருவது என்ன
மூன்று காலம் மொழிவார்; உதாரணம்
முன்பு செய்தான், இப்போது செய்கிறான்
இனிச் செய்வான் என இயல்பாம் முறையே - ஏ.இ.150

எனவரும் விதி வினைக்குரிய காலத்தை வரையறை செய்கிறது. அவ்விதி தமிழ் மொழிக்குரிய வினைச் சொற்கள் இறப்பு, நிகழ்வு, எதிர்வு எனும் மூன்று காலத்தை ஏற்கும் என விளக்கி நிற்கிறது. இக்கருத்துத் தொல்காலம் முதல் தாங்கி வந்த கருத்து என்பதை அதன் முந்து நூல்கள் காட்டும் உண்மை. அம்முந்து நூல்களின் கருத்துக்கள் வருமாறு:

இறப்பு, நிகழ்வு, எதிர்வில் எதிர்வுமுகக் காலமே - சுவாமி.59
இறப்பு நிகழ்வு மெதிர்வு மென்று
சொலப்படு மூன்று காலமுங் ... - மு.வீ.595
இறந்த காலத்து இடைநிலை தறட ஒற்று
இன்னே மூவிடத்து ஐம்பாற்கு ஏற்பன - தொ.வி.108
நிகழ் பொழுது ஆநின்று இன்று கிறு என
ஐம்பால் மூவிடத்தும் ஆம் இடைநிலையே - தொ.வி.109
எதிர்வரும் காலத்து இடைநிலைப் பவ் வ
ஐம்பால் மூவிடத்து ஆம் இவை சில இல - தொ.வி.110
இறப்பு, எதிர்வு, நிகழ்வு எனக் காலம் மூன்றே - நன்.382
இறப்பு நிகழ்வெதிர்வுவாங் காலங்கள் - நேமி.63
இறப்பின் நிகழ்வின் எதிர்வின் என்றா
அம்முகக் காலமும் - தொல்.685

இங்குக் குறிக்கப்பட்ட விதிகளின் அடிப்படையில் பார்க்கும்பொழுது தொல்காப்பியம் தொட்டு சுவாமிநாதம் வரையிலான இலக்கணங்கள் காலத்துக்குரிய வகைகளை மட்டும் குறிப்பிட்டு நிற்க, ஏழாம் இலக்கணம் அதற்குரிய சான்றுகளையும் தந்து விதி அமைத்திருப்பது புதுமைப்போக்காக இருந்தாலும், முந்துநூல்களின் தழுவல் என்பதே உண்மை. அடுத்து,

ஏகாரத்தால் ஈற்றாசை, எதிர்மறை,
தேற்றம், எண், வினா, பிரிநிலை என்னும்
ஆறு பொருள் தரும்; அவற்றுள் ஈற்றசைக்கு
இச் சூத்திரமும் இலங்கு உதாரணமே - ஏ.இ.240

எனவரும் விதியை நோக்குவோம். இவ்விதி ஏகார இடைச்சொல்லுக்கான பொருளை விளக்கி நிற்கும் விதியாகும். இவ்விதியில் ஏகாரம் ஈற்றசை, எதிர்மறை, தேற்றம், எண்,

வினா, பிரிநிலை ஆகிய ஆறு பொருள்களில் வரும் எனப்பட்டுள்ளது. இக்கருத்து இதன் முந்து நூல்களாகிய முத்துவீரியத்தில் எண், பிரிநிலை, ஈற்றசை, தேற்றம், வினா(650) எனவும், தொன்னூல் விளக்கத்தில் ஈற்றசை, தேற்றம், எண், வினா, பிரிநிலை, இசைநிலை(131) எனவும், இலக்கண விளக்கத்தில் தேற்றம், வினா, எண், பிரிநிலை, எதிர்மறை, ஈற்றசை(252) எனவும், நன்னூலில் பிரிநிலை, வினா, எண், ஈற்றசை, தேற்றம், இசைநிறை(422) எனவும், நேமிநாதத்தில் தேற்றம், வினா, எண், எதிர்மறை, ஈற்றசை(76) எனவும், தொல்காப்பியத்தில் தேற்றம், வினா, எதிர்மறை, எண், ஈற்றசை(742) எனவும் குறிக்கப்பட்டுள்ளமைக் கவனிக்கத்தக்கது. இம்முந்து நூல்களின் விளக்குமுறைகளில் ஏழாம் இலக்கணம் பெரிதும் தழுவியுள்ளது இலக்கண விளக்கத்தையே என்பதை,

தேற்றம் வினாவெண் பிரிநிலை யெதிர்மறை
யீற்றசை யெனவா நேகா ரம்மே - இ.வி.252

எனவரும் விதியின்மூலம் அறியலாம்.

இதுகாறும் விளக்கப்பட்ட கருத்தியல்களின் அடிப்படையில் நோக்கும்பொழுது முந்துநூல்களின் சாயல் ஏழாம் இலக்கணத்தில் காணப்படுகின்றமையை அறிய முடிகின்றது. இருப்பினும் அவ்விலக்கணப் பதிப்பாசிரியர்கள் மரபு சார்ந்த நிலையை சுவாமிநாதம் வரைக் குறித்துள்ளமைக் கவனிக்கத்தக்கது.

மரபுசார்ந்த நிலை என்பது தொல்காப்பியத்தை அடியொட்டி எழுந்த ஐந்திலக்கண நூல்களான, முத்துவீரியம், சுவாமிநாதம் முதலிய நூல்களைக் குறிப்பிடலாம்(2008:7).

இருப்பினும் அவர்கள் ஒருவாறு அறுவகை இலக்கணத்தையும் ஏழாம் இலக்கணத்தையும் மறைமுகமாக மரபிலக்கணங்களே என்பதை, வண்ணச்சரபம் தண்டபாணி சுவாமிகள் அறுவகை இலக்கணம், ஏழாம் இலக்கணம் ஆகிய நூல்களில் 'புலமையை' ஆறாம் இலக்கணமாகவும், 'தவத்தை' ஏழாம் இலக்கணமாகவும் வரையறுக்கிறார். இந்நூல்களும் ஐந்திலக்கண நூல்களின் நீட்சியாக எழுந்தவையாகும்(2008:7).

...இலக்கணச் சுருக்கம், பாலபோத இலக்கணம், இலக்கண வினாவிடை, இலக்கண நூலாதாரம், இலக்கண விளையாட்டு போன்ற நூல்கள் இயற்றப்பட்டன. இம்மரபு மாற்றாத்தினால், தமிழ்ச் சமூகத்தில் அனைவருக்கும் கல்வி எனும் பெரும் திருப்புமுனை ஏற்பட்டது(2008:7 - 8).

எனவரும் கருத்தியல்கள்வழிப் புலப்படுத்தி விடுகின்றனர். இவர்களின் கருத்துப்படி நூற்பா வடிவை விடுத்து, உரை வடிவ மாற்றமே மரபிலிருந்து விலகிய நவீனநிலை என்பதைப் புரிந்து கொள்ளலாம். எனவே, ஏழாம் இலக்கணத்தை மரபு சார்ந்த ஒரு இலக்கணமே எனத்

துணிந்து கூறலாம். ஆக, இந்நூலை மரபுசார்ந்தது என ஏற்றுக் கொண்டால் பின்வரும் கருதுகோள்களுடன் மேற்கூறிய கருதுகோள்களையும் இணைத்துப் பார்க்கவேண்டும்.

- முந்து நூல்களின் சாயல் ஓரளவு புலப்படுவது.
- முந்து நூல்களின் கருத்துக்களை உள்வாங்கிப் புதிய விகளைத் தோற்றுவிப்பது.
- வழிநூல் தன்மையிலிருந்து முதனூல் தன்மையைப்பெற முயற்சிப்பது.
- சான்றுகளையும் இணைத்து விதிகளாக்கித் தருவது.

இதனடிப்படையில் நவீன இலக்கணத்துக்குரியத் தன்மையை ஒரே வரியில் சுட்டிவிடலாம். அது உரைநடை வடிவத்தில் மொழியை விளக்குதேயாம்.

துணைநின்றவை

1. அருள் வி., இளமாறன் பா.(பதிப்.), வண்ணச்சரபம் தண்டபாணி சுவாமிகள் இயற்றிய ஏழாம் இலக்கணம், மெய்யப்பன் பதிப்பகம், சிதம்பரம்.
2. இராசாராம் சு., 2010, இலக்கணவியல் மீக்கோட்பாடும் கோட்பாடுகளும், காலச்சுவடு பதிப்பகம், நாகர்கோவில்.
3. சுப்பிரமணியன் ச.வே., 2009, தமிழ் இலக்கண நூல்கள், மெய்யப்பன் தமிழாய்வகம், சிதம்பரம்.
4. செல்வராசு அ., 2008, இலக்கிய இலக்கணப் புரிதல், எழில், திருச்சி.

neyakkoo27@gmail.com

<http://meyveendu.blogspot.in/>

5. தேவன் - யாழ்ப்பாணம்! - வ.ந.கிரிதரன் -

நான் யாழ் இந்துக் கல்லூரியிலும், வவுனியா மகாவித்தியாலயத்திலும் கல்வி பயின்றிருக்கின்றேன். இவற்றில் என் எழுத்தார்வம் தொடங்கியது வவுனியா மகா வித்தியாலய மாணவனாகவிருந்த சமயத்தில்தான். அப்பொழுதுதான் ஈழநாடு, சுதந்திரன் ஆகியவற்றில் என் ஆரம்பகால, சிறுவர் படைப்புகள் வெளிவந்தன. அப்பொழுதுதான் அகில இலங்கைரீதியில் நடைபெற்ற கட்டுரைப் போட்டியில் முதலாவதாக வந்ததும் நிகழ்ந்தது. பின்னர் என் உயர்தரக் கல்வியை யாழ் இந்துக் கல்லூரியில் தொடர்ந்தபொழுது அங்கே இலங்கைத் தமிழ் இலக்கிய வரலாற்றில் கால் பதித்த எழுத்தாளர்கள் சிலர் ஆசிரியர்களாகக் கடமையாற்றிக் கொண்டிருந்தார்கள். சொக்கன் என அறியப்பட்ட சொக்கலிங்கம், தேவன் - யாழ்ப்பாணம் என்று அறியப்பட்ட மகாதேவன் ஆகியோர் அவர்களில் முக்கியமானவர்கள். எனக்கு எப்பொழுதுமே ஒரு வருத்தம். என் எழுத்தின் வளர்ச்சிக்கு உறுதுணையாக யாழ் இந்துக் கல்லூரியில் ஆசிரியர்களாகப் பணிபுரிந்த எழுத்தாளர்கள் எவரிடமும் மாணவனாகக் கல்வி கற்கவில்லையே என்பதுதான் அந்த வருத்தம். என எழுத்தார்வதிற்கு முழுக்க முழுக்கக் காரணமாகவிருந்தது என் வீட்டுச் சூழலே. அப்பாவின் வாசிக்கும் பழக்கமும், வீடு முழுக்க அவர் வாங்கிக் குவித்த பத்திரிகைகள், சஞ்சிகைகளும்தாம் என் எழுத்தார்வத்தின் பிரதானமான காரணங்கள். இருந்தாலும் யாழ் இந்துக் கல்லூரியில் ஆசிரியர்களாக அப்பொழுது கடமையாற்றிக் கொண்டிருந்தவர்களில் ஒருவரான தேவன் - யாழ்ப்பாணம் அவர்களை அவ்வப்போது யாழ்நகரில் நடைபெற்ற நிகழ்வுகளின் மூலம், அவரது படைப்புகளின் மூலம் அறிந்து கொண்டிருந்தேன். ஆச்சியின் வீட்டில் கிடந்த பரணைத் தேடியபொழுது பழைய தினத்தந்தி பத்திரிகைப் பிரதிகள், மறைமலையடிகளின் நாகநாட்டரசி குமுதவல்லி, கோகிலாம்பாள் கடிதங்கள், திப்புசுலதான் கோட்டை , தேவன் -யாழ்ப்பாணம் அவர்களால் புகழ்பெற்ற ஆங்கில செவ்விலக்கியங்களிலொன்றான Treasure Island நாவல் தமிழில் மொழிபெயர்க்கப்பட்டு வெளியாகியிருந்த 'மணிபல்லவம்' நாவல் என பல படைப்புகள் கிடைத்தன. மேற்படி மணிபல்லவம் நாவலை அன்றைய காலகட்டத்தில் விரும்பி வாசித்துள்ளேன்.

தேவன் - யாழ்ப்பாணம் மிகச் சிறந்த பேச்சாளர். ஆங்கிலத்திலும், தமிழிலும் நன்கு பேசும் ஆற்றல் வாய்த்தவர். இதனால் அன்றைய காலகட்டத்தில் யாழ்நகரில் நடைபெற்ற கலை, இலக்கிய நிகழ்வுகளில் , அந்நிகழ்வுகளைத் தொகுத்து வழங்கும் பிரதான தொகுப்பாளராக அப்பொழுது அவர் அனைவராலும் அழைக்கப்பட்டுக்கொண்டிருந்தார். யாழ் திறந்தவெளி அரங்கில் நடைபெற்ற நிகழ்வுகள் சிலவற்றில் தேவன் அவர்கள் ஆங்கிலத்திலும் , தமிழிலும் நிகழ்வுகளைத் தொகுத்து வழங்கியதைச் சிறுவயதில் கேட்டிருக்கின்றேன். அவரது குரல்வளம் அற்புதமானது. 6-10-70 செவ்வாய்க் கிழமை மாலை 7 மணி புதுவைத்தமிழிலக்கிய மன்றம் நடாத்தும் இலக்கிய விழாவில் "தேவன்- யாழ்ப்பாணம்" அவர்கள் "பாரதியின் எண்ணத்திலே" என்னுமுரை இடம்பெற்றுள்ளதை அறிய முடிகிறது.

இது தவிர தேவன் - யாழ்ப்பாணம் என்றால் உடனே ஞாபகம் வருவது அவரது புகழ்பெற்ற 'ஸ்கோடா' (Skoda) மோட்டார் வாகனமாகும். அதன் காரணமாக அன்றைய காலகட்டத்து மாணவர்களால் அவர் 'ஸ்கோடா' என்னும் பட்டப்பெயரால் அழைக்கப்பட்டதும் நினைவுக்கு வருகின்றது. யாழ் இந்துக் கல்லூரியின் ஆசிரியர்கள் பலருக்கு மாணவர்கள் பல்வேறு பட்டப்பெயர்கள் வைத்திருந்தார்கள். அந்தப் பெயர்களாலேயே அவர்கள் அவ்வப்போது அழைக்கப்பட்டுக்கொண்டிருந்தார்கள். அந்தக் கண்ணாடி அணிந்த முகமும், அந்த 'ஸ்கோடா' மோட்டார் வாகனமும் இப்பொழுதும் ஞாபகத்திலிருக்கின்றன. ஈழத்துத் தமிழ் இலக்கியவரலாற்றில் தேவன் - மகாதேவனின் - பங்களிப்பாகவிருப்பவை அவரது நாவல்கள், சிறுகதைகள், நாடகங்கள், கட்டுரைகள் மற்றும் மொழிபெயர்ப்பு ஆக்கங்களே. இன்னுமொரு முக்கியமானதொரு விடயத்திற்காகவும் தேவன் - யாழ்ப்பாணம் நினைவு கூரப்படவேண்டும். பல முக்கியமான எழுத்தாளர்கள் உருவானதற்கு ஒருவிதத்தில் அவர் காரணமாகவிருந்திருக்கின்றார்.

யாழ்ப்பாணத்தில் 1924 இல் பிறந்த இளையப்பா மகாதேவன் தன் புனைபெயராக தேவன் என்று வைத்துக் கொண்டார். அவரைத் தமிழ்நாட்டு எழுத்தாளரான தேவனிடமிருந்து வேறுபடுத்துவதற்காக அவரே தேவன் - யாழ்ப்பாணம் என்று அழைத்துக்கொண்டாரா அல்லது பிறரால் அவ்விதம் அழைக்கப்பட்டாரா? எழுத்தாளர் மகாதேவன் என்னும் தன் பெயரிலுள்ள தேவன் என்னும் பெயரைத் தனது புனைபெயராக வைத்தாரா அல்லது தமிழகத்துத் தேவன் மேல் கொண்ட பற்றுக் காரணமாக அப்பெயரை வைத்துக் கொண்டாரா? இது பற்றி எழுத்தாளர் தேவன் ஏதாவது கட்டுரைகளில் எழுதியிருக்கின்றாரா என்பது ஆய்வுக்குரிய விடயம். இவ்விதமாக தேவன் - யாழ்ப்பாணம் என்று அவர் அழைக்கப்படுவது பற்றி முனைவர் நா.சுப்பிரமணியம் தனது 'ஈழத்துத் தமிழ் நாவல் இலக்கியம்' என்னும் நூலில் (அப்பொழுது முனைவர் நா. சுப்பிரமணியம் யாழ் பல்கலைக்கழக வளாகத்தின் தமிழ்த்துறையில் உதவி விரிவுரையாளராகக் கடமையாற்றிக்கொண்டிருந்தார்.) பின்வருமாறு குறிப்பிட்டிருக்கின்றார்:

"ஈழத்து எழுத்தாளர்கள் தமிழ்நாட்டுப் பிரபல நாவலாசிரியர்களை ஆதர்சமாகக் கருதினர் என்பதற்கு யாழ்ப்பாணம் 'தேவன்', ஆனந்தவிகடன் 'தேவன்' இருவருக்குமிடையில் நிலவிய 'ஏகலைவன்'-துரோணர்' தொடர்பு எடுத்துக்காட்டாகும். ஈழத்தின் பிரபல நாவலாசிரியரான இளங்கீரன் தமிழ்நாட்டிலே சிலகாலம் வாழ்ந்து திராவிட முன்னேற்றக் கழகத்தின் பகுத்தறிவுப் பாசறையைச் சார்ந்து நாவல்கள் படைத்தவர் என்பதும் மர்ம நாவல்களைப் படைத்த 'ரஜனி', எம். ஏ. அப்பாஸ் இருவரும் தமிழ்நாட்டினர் என்பதும் 'தமிழக-ஈழ' நாவலிலக்கியத் தொடர்பின் இயல்பை விளக்கப் பொருத்தமான சான்றுகளாகும். ஐம்பதுகளின் முடிவிலே ஈழத்துத் தமிழிலக்கியம் தனக்கெனத் தனிப்பண்புடையதாக அமைய வேண்டுமென்ற தேசிய உணர்வடிப்படையிலான கருத்து வளர்ச்சியடைந்த பின்னருங்கூட ஈழத்துத் தமிழ் நாவலாசிரியர்களும் திறனாய்வாளரும் தமிழ் நாட்டு நாவலாசிரியர்களுடன் நெருங்கிய இலக்கிய உறவு கொண்டிருந்தனர்.

1960 இல் 'தினகரன் தமிழ் விழா'வுக்குக் க. கைலாசபதியும் செ. கணேசலிங்கனும் அகிலனை வரவழைத்துச் சிறப்பித்தனர். 1965 இல் செ. கணேசலிங்கன் தனது நீண்ட பயணம் நாவலை அகிலனின் முன்னுரையுடனேயே வெளியிட்டார். அறுபதுகளில் வெளிவந்த ஈழத்தின் சிறந்த நாவல்களில் பெரும்பாலானவை தமிழ் நாட்டுப் பிரசுரக் களங்களின் மூலம் வெளியானவையே என்பதும் ஈண்டு அவதானிக்கத் தக்கது."

தேவன் - யாழ்ப்பாணம் அவர்களொரு எழுத்தாளராக உருவாவதற்கு அவரது அம்மாவின் பங்களிப்பு முக்கியமானது. அதனை அவரே 'வானவெளியிலே' என்னும் அவரது வானியல் பற்றிய கட்டுரைகளை உள்ளடக்கிய நூலுக்கான சமர்ப்பணத்தில் குறிப்பிட்டுள்ளார். ஸ்ரீ சண்முகநாதன் அச்சகத்தில் அச்சடிக்கப்பட்டு வெளியான இந்நூலினை தேவன் அவர்கள் தனது தாயாருக்குச் சமர்ப்பணம் செய்துள்ளார். அச்சமர்ப்பணத்தில் அவர் 'இளமையிலிருந்து நான் பாடசாலையில் கற்ற நாள் முதல் எனக்குத் தெரிந்த அனைத்தையும் ஒப்புவிக்கும்போது, தெரிந்த விஷயமானாலும், தெரியாத விஷயமானாலும், அலுத்துக் களைத்திருந்தாலும், கேட்டு ரசித்து, என் பிதற்றல் பிரசங்கங்களுக்கு சபையோராய் வாழ்ந்து, தலையாட்டி, பேருவகை கொண்டு அதன் மூலம் எனக்குத்தெரிந்ததை பிறருக்கு எடுத்துக் கூறும் வல்லமையையும், ஆவலையும், ஆர்வத்தையும் என்னிடத்தில் வளர்த்துவிட்ட என் அம்மாவுக்கு' என்று குறிப்பிட்டிருப்பார். அவரது ஆளுமையில் அவரது அம்மாவின் பங்கினை, பாதிப்பினை தேவனின் இக்கூற்று புலப்படுத்துகிறது.

தேவன் (யாழ்ப்பாணம்) சிறுகதைகள்

எழுத்தாளர் தேவன் (யாழ்ப்பாணம்) எழுதிய 'மனச்சாட்சியின் தண்டனை', 'நேர்வழி', 'மாமி', 'இருதார மணம்' போன்ற அவரது சிறுகதைகள் வெளிவந்த இதழ்கள், பத்திரிகைகள் பற்றி விரிவானதொரு தேடலைச் செய்ய வேண்டிய நிலையிலிருக்கின்றோம். அண்மையில் எஸ்.பொ.வின் மித்ர பதிப்பகத்தால் வெளியிடப்பட்ட காந்தீயக் கதைகள் சிறுகதைத் தொகுதியிலும் தேவன்-யாழ்ப்பாணம் அவர்களின் சிறுகதையும் பிரசுரமாகியுள்ளது. மேற்படி தொகுதியானது 1969 இல் காந்தி நூற்றாண்டு விழாவையொட்டி இலங்கையில் அரசு பதிப்பகத்தால் வெளியான தொகுதியின் மீள்பதிப்பாகுமென்பது குறிப்பிடத்தக்கது. அமரர் திருமதி பூரணபாக்கியம் சங்கர் நினைவாக வெளியிடப்பட்ட சுதந்திரனில் பிரசுரமான பத்துச் சிறுகதைகளின் தொகுப்பு நூலில் தேவன் - யாழ்ப்பாணத்தின் கதையான 'மனச்சாட்சியின் தண்டனை' என்னும் சிறுகதையும் உள்ளடங்கியுள்ளது. இந்நூலில் தி.ச. வரதராசனின் மாதுளம்பழம், வ.அ.இராசரத்தினத்தின் சரிவு, எஸ்.பொ. வின் களரி, புதுமைலோலனின் அப்பேலங்கா, சிற்பியின் பிறந்த மண், அன்புமணியின் இதயக் குரல், செங்கை ஆழியானின் ஏதோ ஒன்று, செம்பியன் செல்வனின் கிழக்கும் மேற்கும், க.நவசோதியின் அன்பின் அணைப்பில் ஆகிய சிறுகதைகளும் இடம்பெற்றுள்ளன.

தேவனின் நாவல்கள்

தேவன் (யாழ்ப்பாணம்) நாவல் துறையிலும் தன் பங்களிப்பினைச் செய்திருக்கின்றார். 'கேட்டதும் நடந்ததும்', 'வாடிய மலர்கள்' மற்றும் 'அவன் சுற்றவாளி' ஆகிய நாவல்கள் வெளிவந்திருக்கின்றன. 'கேட்டதும் நடந்ததும்' நாவல் 1956 இலும் , 1965 இலும் சண்முகநாதன் புத்தகசாலையினால் அவர்களது அச்சகத்திலேயே அச்சடிக்கப்பட்டு வெளியிடப்பட்டுள்ளது. 1958 இல் வெளியான 'வானவெளியிலே' நூலிலும் இந்நாவல் பற்றியும், 'வாடிய மலர்கள்' நாவல் பற்றியும் , 'மணிபல்லவம்' நாவல் பற்றியும் குறிப்பிடப்பட்டுள்ளது. 'அவன் சுற்றவாளி' நாவல் 1968 இல் அவன் சுற்றவாளி?: ச. கிருஷ்ணசாமி புத்தகக் கடையினால் வெளியிடப்பட்டுள்ளது. .

தேவனின் நாடகங்கள்

தேவன் (யாழ்ப்பாணம்) தென்னவன் பிரமராயன், விதி, கூடப்பிறந்த குற்றம், பத்தினியா பாவையா, வீரபத்தினி ஆகிய நாடகங்களை எழுதியிருக்கின்றார். நாடகங்களை எழுதுவதோடு மட்டுமின்றி அவற்றின் இயக்குநராகவுமிருந்திருக்கின்றார். இப்சனின் பொம்மை வீடு' (The Doll House) நாடகத்தைத் தழுவிப் 'பெண்பாவை' என்ற பெயரில் தேவன் நாடகத்தை எழுதியிருப்பதாகவும் அறியப்படுகிறது. இது பற்றி அந்தனி ஜீவா அறிஞர் அ.ந.கந்தசாமி பற்றி 'சாகாத இலக்கியத்தின் சரித்திர நாயகன்' என்னும் தலைப்பில் எழுதிய கட்டுரைத்தொடரில் பின்வருமாறு கூறியிருக்கின்றார்:

'தகவல்பகுதியினரால் வெளியிடப் பெற்ற 'ஸ்ரீலங்கா' சஞ்சிகையிலும் ஆராய்ச்சிக் கட்டுரைகளையும் சரித்திர நிகழ்ச்சிகளையும் நிலைக்களனாகக் கொண்ட கதைகள் எழுதியுள்ளார். வானொலியில் மேல் நாட்டு நாடக ஆசிரியர்களைப் பற்றிச் செய்த விமர்சங்கள் தினகரனில் தொடராக வெளிவந்த பொழுது நாடகத்துறையிலீடுபட்டவர்கள் அதனைவிரும்பிப் படித்தார்கள். ஹென்றிக் ஹிப்சனின் அமர நாடகமான 'பொம்மை வீடு' (The Doll House) நாடகத்தைத் தழுவிப் 'பெண்பாவை' என்ற பெயர் (நாடகத்திற்குத் தமிழ் வடிவம் கொடுத்தவர் தேவன் - யாழ்ப்பாணம்) கொடுக்கப்பட்டது. வானொலியில் இப்ஸனின் பொம்மை வீட்டைப் பற்றி அறிஞர் அ.ந.கந்தசாமி செய்த நாடக விமர்சனம் 'பெண்பாவை'யைப் பார்த்த நாடக அபிமானிகளுக்கு இப்ஸனின் 'பொம்மை வீட்டை'ச் சரியாக இனம் கண்டு கொள்ள உதவியது'

தேவனின் கட்டுரைகள்

தேவன் (யாழ்ப்பாணம்) கட்டுரைகள் பலவும் எழுதியிருக்கின்றார். அவை பற்றிய விரிவான தகவல்கள் கிடைக்கவில்லை. ஆனால் 'வானவெளியிலே' என்னும் அவரது விஞ்ஞானக்கட்டுரைகள் அடங்கிய தொகுதியினை 'நூலகம்' இணையத் தளத்தில் வாசிக்கலாம். ஈழகேசரியில் தேவன் -யாழ்ப்பாணம் எழுதிய 'வானவெளி' சம்பந்தமான விஞ்ஞானக் கட்டுரைகளின் தொகுப்பான இந்நூல் 1958 இல் வெளிவந்துள்ளது. கட்டுரைகள் அனைத்துமே சுவையாக, வானியல் பற்றி நிறைய தகவல்களை உள்ளடக்கியதாக

எழுதப்பட்டிருக்கின்றன. எழுத்தாளர் தேவனின் பரந்த வாசிப்பைப் புலப்படுத்தும் கட்டுரைகள் இவை.

தேவனின் மொழிபெயர்ப்புகள்

முனைவர் நா. சுப்பிரமணியம் அன்று இலங்கைப் பல்கலைக்கழகத்தின் யாழ்ப்பாண வளாகத்தின் தமிழ்த்துறைப் பிரிவில் உதவி விரிவுரையாளராகவிருந்தபொழுது எழுதிய 'ஈழத்துத் தமிழ் நாவல் இலக்கியம்' என்னும் ஆய்வு நூலில் தேவன் - யாழ்ப்பாணம் அவர்களின் மொழிபெயர்ப்பு நாவலான 'மணிபல்லவம்' பற்றிப் பின்வருமாறு குறிப்பிட்டிருக்கின்றார்:

'யாழ்ப்பாணம் 'தேவன்' ரொபேட் லூயி ஸ்டீவன்ஸனின் Treasure Island நாவலை மணிபல்லவம் (1949) என்ற தலைப்பிலே தமிழாக்கினார். இது முதலில் கேரளத்திலும் பின்னர் யாழ்ப்பாணத்திலும் நூலாகப் பிரசுரமாகியது. இந்தியாவின் பாஞ்சாலத்தைச் சேர்ந்த நாவலாசிரியர் முல்க் ராஜ் ஆனந்தின் Untouchable நாவலை கே. கணேஷ் தீண்டாதான் (1947) என்ற தலைப்பிலே தமிழாக்கினார். இந்நாவல் தமிழ் நாட்டிற் காரைக்குடிப் புதுமைப் பதிப்பகத்தாற் பதிப்பிக்கப்பட்டது. எமிலி ஜோலாவின் பிரெஞ்சு நாவலான நானா அ. ந. கந்தசாமியால் மொழிபெயர்க்கப்பட்டு 1951 இல் சுதந்திரனில் வெளிவந்தது. பேராசிரியர் க. கணபதிப்பிள்ளை ஜெர்மனிய மொழியில் தியோடர் சுதாம் எழுதிய இம் மென் சே நாவலைத் தழுவிப் பூஞ்சோலை (1953) நாவலையும் பிரெஞ்சு நாவலாசிரியர் சபூ எழுதிய இரட்டையர் நாவலைக் கற்ற கற்பனையில் வாழ்க்கையின் வினோதங்கள் (1954) நாவலையும் எழுதினார். இவை இரண்டும் நூல் வடிவில் வெளிவந்தன.'

எழுத்தாளர்களை ஊக்குவித்த தேவன்

எழுத்தாளர் தேவன் - யாழ்ப்பாணம் இன்னுமொரு விடயத்திற்காகவும் குறிப்பிடப்பட வேண்டியவராகின்றார். பல எழுத்தாளர்களது மாணவப் பிராயத்தில் அவர்களை எழுதுமாறு ஊக்குவித்தவர் தேவன். இது பற்றி எழுத்தாளர்களான செங்கை ஆழியான், சுதாராஜ் ஆகியோர் தமது நேர்காணல்களில் மறக்காமல் குறிப்பிட்டிருக்கின்றனர். 'யாழ்மண்' இணையத்தளத்திற்கு வழங்கிய நேர்காணலில் செங்கை ஆழியான் 'யாழ். இந்துக் கல்லூரியில் படிக்கும் காலத்தில் ஆசிரியர்கள் தூண்டுதலாக இருந்தனர். ஏரம்புமர்த்தி மாஸ்டர், தேவன் யாழ்ப்பாணம், மு.கார்த்திகேசன் போன்றவர்களைக் குறிப்பிடலாம்.' என்று குறிப்பிட்டிருப்பது குறிப்பிடத்தக்கது.

மானுடநேயமிக்க எழுத்தாளர் சுதாராஜ்: [எழுத்தையும் வாழ்வையும் சமாந்திரமாய் நகர்த்தும்மானுடநேயமிக்க எழுத்தாளர் சுதாராஜ்; SUNDAY DECEMBER 11, 2011]' என்னும் அ.பரசுராமனின் கட்டுரையில் எழுத்தாளர் சுதாராஜ் 'கல்லூரி நாட்களில் பெற்ற அனுபவங்கள்தான் உங்களை ஓர் எழுத்தாளனாக்கியதா?' என்ற கேள்விக்குப் பின்வருமாறு

பதிலிறுத்திருப்பார்: 'அப்படியும் கொள்ளலாம். சிறு பராயத்தில் படித்த நீதி போதனைக் கதைகள், அவை எவ்வளவு தூரம் சரியோ, பிழையோ என்ற ஆராய்ச்சிக்கும் அப்பால் மனதை செம்மைப்படுத்தி உண்மையாகவும் நேர்மையாகவும் வாழ்வை எதிர்கொள்ளும் பக்குவத்தைத் தந்திருக்கின்றன. கார்த்திகேசன் மாஸ்டர், தேவன் - யாழ்ப்பாணம், சொக்கன் போன்ற ஆசிரியர்களிடம் இந்துக் கல்லூரியில் பாடம் படிக்கும் வாய்ப்புக் கிடைத்தது. கார்த்திகேசன் மாஸ்டர் ஒரு கம்யூனிஸ்ட்வாதி என்பது வெளியில் எல்லோருக்கும் தெரியும். தனது கலகலப்பான நகைச்சுவையூட்டல்கள் மூலம் சமூக நோக்குகள் சிந்தனைகளை போதித்து மாணவர்களின் மனங்களைக் கொள்ளை கொண்டிருந்தவர் கார்த்திகேசன் மாஸ்டர், இவையெல்லாம் ஒரு சமூக நோக்குள்ள மனிதனாகவோ எழுத்தாளனாகவோ ஆவதற்கு உதவியிருக்கின்றன.'

இவையெல்லாம் தேவன் - யாழ்ப்பாணம் அவர்களின் அன்றைய இளைய தலைமுறை எழுத்தாளர்கள் மீதான பாதிப்பினை, தமிழ் எழுத்துலகின் மீதான அர்ப்பணிப்பினை எடுத்துக் காட்டுவன. இளம் எழுத்தாளர்களுக்கு முன்மாதிரியாக, உற்சாகமூட்டுபவராக விளங்கிய தேவனின் ஆளுமையானது ஆரோக்கியமான ஆளுமை.

தேவன் - யாழ்ப்பாணம் யாழ்ப்பாண எழுத்தாளர் சங்கத்தின் உபதலைவராகவும் செயற்பட்டிருக்கின்றார்.

இவ்விதமாக ஈழத்துத் தமிழ் இலக்கிய வரலாற்றில் தேவன் - யாழ்ப்பாணத்தின் பங்களிப்பு நாடகம், சிறுகதை, நாவல், கட்டுரை, மொழிபெயர்ப்பு, நாடக இயக்கம், சொற்பொழிவு எனப் பரந்த அளவில் விரிந்து கிடக்கின்றது. அவர் சிறுகதைகள், கட்டுரைகள் போன்ற படைப்புகள் பற்றிய விபரங்கள் மேலும் திரட்டப்பட்டு, அவை சேகரிக்கப்பட்டு வெளியிடப்பட வேண்டியதவசியம்.

உசாத்துணை:

1. கட்டுரை: [உலகபுத்தகதினம் வலைப்பதிவிலிருந்து] 'ஈழத்தமிழ்ப் பதிப்புலகம் பிரச்சனைகளும் செல்நெறியும்' - ந. இரவீந்திரன்
2. இணையத்தளம்: tamilauthors.com
3. நூல்: ஈழத்துத் தமிழ் நூல் வழிகாட்டி கனக. செந்திநாதன் வரதர் வெளியீடு, யாழ்ப்பாணம்.
4. 'யாழ்மண்' இணையத்தளம்: நேர்காணல்: செங்கை ஆழியானுடனான நேர்காணல்
5. நூல்: ஈழத்துத் தமிழ் நாவல் இலக்கியம், நா. சுப்பிரமணியம் எம். ஏ, துணை விரிவுரையாளர், தமிழ்த்துறை, இலங்கைப் பல்கலைக் கழகம், யாழ்ப்பாண வளாகம், வெளியீடு, முத்தமிழ் வெளியீட்டுக் கழகம், யாழ்ப்பாணம்.
6. சுதாராஜ் பேட்டி (தினகரன்) [எழுத்தையும் வாழ்வையும் சமாந்திரமாய் நகர்த்தும்மானுடநேயமிக்க எழுத்தாளர் சுதாராஜ்; SUNDAY DECEMBER 11, 2011] - அ.பரசுராமன்

7. கட்டுரை: ஓர் நினைவோட்டம்: அறிவுப் பசிக்கு உதவிய ஆர். ஆர். பூபாலசிங்கம் - வி. ரி. இளங்கோவன்
8. காந்தீயக் கதைகள் - தொகுப்பு எஸ்பொ (மித்ர வெளியீடு)

ngiri2704@rogers.com

6. திருவள்ளுவரின் மருத்துவச் சிந்தனைகள் - பேராசிரியர் முனைவர் ச. மகாதேவன், எம்.ஏ., எம்.பில்., பி.ஹெச்.டி தமிழ்த்துறைத் தலைவர், சதக்கத்துல்லாஹ் அப்பா கல்லூரி (தன்னாட்சி), -

ஒழுக்கநெறி சார்ந்த சமண பௌத்த சமயங்களின் வரவால் பதினெண்கீழ்க்கணக்கு நூல்கள் தமிழில் தோன்றின. அப்பதினெட்டு நூல்களில் பதினோரு நூல்கள் நீதிநூல்களாய் அமைந்தன. கொல்லாமை, கள்ளுண்ணாமை, பொய்யாமை, காமம் இன்மை, கள்ளாமை எனும் பஞ்சசீலக் கொள்கைகள் இவ்விலக்கியங்களால் புதிய கருத்தாக்கமாய் முன்நிறுத்தப்பட்டன. அக்காலப் புலவர்கள் மருத்துவர்களாகவும், இருந்ததால் உடல்நோயை, உள்ள நோயை நீக்குவதற்கு இலக்கியத்தையே மருந்தாகக் கருதினர். பரத்தமை ஒழுக்கம், கள் அருந்துதல், அளவுக்கதிகமாய் உணவு அருந்துதல் போன்றவற்றை நோய்க்கான காரணிகளாகச் கண்டு, எளிமையான யாப்பமைப்பில் உடல், உள்ள நோயை நீக்க இலக்கியங்கள் படைத்தனர். வாதம், பித்தம், கபம் எனும் மூன்றே நோய்களுக்குக் காரணமாக அப்புலவர்கள் கண்டனர்.

“ஊணப்பா உடலாச்சு உயிருமாச்சு
உயிர் போனாற் பிணமாச்சு உயிர்போ முன்னே
பூணப்பா வாத பித்த சேத்து மத்தாற்
பூண்டெடுத்த தேகவளம் புகலுவேனே”

என்று நாடி நூல்கள் கூறுவதை இலக்கியமாகத் தமிழில் தந்தனர். பஞ்சபூதங்களில் வாயுவின் கூறாக வாதமும், தேயுவின் கூறாகப் பித்தமும், அப்புவின் கூறாகக் கபமும் வருவதாகக் கூறிய முனிவர்கள் நோய் நீக்கும் மருந்துப்பெயர்களைச் சிறுபஞ்சமூலம், ஏலாதி, திரிகடுகம் என்று பதினெண்கீழ்க்கணக்கு நூல்களுக்கு வைத்தனர். இக்கட்டுரைக் குறிப்பாகத் திருவள்ளுவரின் மருத்துவச் சிந்தனைகளை விளக்க முயல்கிறது.

திருக்குறளில் மருத்துவச் சிந்தனைகள்

“நல்ல மருத்துவம் என்பது நோயை நீக்குவது அன்று, நோயே வராமல் தடுப்பது” என்ற கருத்தாக்கமே, திருவள்ளுவரின் மருத்துவச் சிந்தனையாக அமைகிறது.

முன்வேளை உண்ட உணவு செரித்தபின் அடுத்த வேளை உணவு உண்பவனுக்கு மருந்தே வேண்டாம் என்பது வள்ளுவரின் அற்புதமான மருத்துவச் சிந்தனையாய் அமைகிறது.

“மருந்தென வேண்டாவாம் யாக்கைக்கு அருந்தியது
அற்றது போற்றி யுணின்.”

உணவு செரிக்கும் குடலை, 1. இரைக்குடல் (அமர்வாசயம்) : உண்ட அன்னசாரம்

அமருமிடம் 2. செரிசுடல் (பகிர்வாசயம்) : அன்னம் சீரணித்தபின் சாரம் வெறு திப்பி வேறாகப் பிரியுமிடம் 3. நீர்க்குடல் (சலவாசயம்) : நீர்க்குழியும் நீர் இறங்குமிடமும் 4. மலக்குடல் : மலக்குழியும் மலமிறங்குமிடமும் 5. வெண்ணிர்க்குடல் : (சுக்கிலவாசயம்) : வெண்ணிர் பிரியுமிடம் என்று ஐந்து வகைகளாகப் பிரித்த சித்த மருத்துவம், உடலுக்கு ஒவ்வாத உணவுகளை உண்ணக் கூடாது என்கிறது. அதிவேக உலகில் கிடைக்கும் பீசா போன்ற உணவுகள், நெய்யில் பொரித்த உணவுகள், குடலையும் உடலையும் கெடுக்கும் உணவுகளாகக் கருத வேண்டியிருக்கிறது. தேவையற்ற வாயு தொடர்பான நோய்களைத்தரும் உணவுப் பொருட்கள் குறிப்பாக உருளைக் கிழங்கில் செய்யப்பட்ட பொருட்களால் வயிறு கெட்டு நோய்கள் உண்டாகும்.

“அற்றா லளவறிந் துண்க வஃதுடம்பு
பெற்றா னெடிதுய்க்கும் மாறு”

முன்புண்டது அற்றால் பின்னுண்பதனை அளவு அறிந்து உண்பவன் உடல் நெடுநாள் நீடித்து வாழும் என்கிறார் திருவள்ளுவர்.

“அனைத்து நோய்களின் பிறப்பிடம் தவறான உணவுப் பழக்கவழக்கமே” என்பது வள்ளுவப் பேராசானின் கருத்தாக அமைகிறது. உணவே மருந்து எனும் கொள்கை உடையவர்களாகத் தமிழர்கள் இருந்தனர். சமையலறையில் அஞ்சறைப் பெட்டியை மருத்துவரின் நோய் நீக்கும் பெட்டியைப் போன்று தமிழர்கள் கருதினர்.

“தீயள வன்றித் தெரியான் பெரிதுண்ணின்
நோயள வின்றிப் படும்”

உடல்நிலை கெட்டுப் பசித்தீ குறைந்து செரிப்புத்தன்மை இழந்த காலத்திலும் முன்பு உண்டதைப்போல் அதிகமாக உண்டால் நோய் பெருகும் என்கிறார். திருவள்ளுவர். அண்டத்தில் உள்ளதே பிண்டம், பிண்டத்தில் உள்ளதே அண்டம் என்ற நிலையில் வாழ்ந்த சித்தர்கள் உடல்நலம் பேணினால்தான் உள்ளநலம் பேணமுடியும் என்றனர். அதனால்தான் திருமூலமாமுனிவர்

“உயிரை வளர்க்கும் உபாயம் அறிந்தே
உடம்பை வளர்த்தேன் உயிர் வளர்த்தேனே”

என்கிறார். குழந்தை அளவுக்கதிகமாகப் பால் உண்டோ, பிற காரணங்களால் மாந்தமோ ஏற்பட்டால்,

“சீர்சிறந்த மாசிக்காய் திப்பிலி கோரோசனமும்
கார்சிறந்த கோட்டம் கருஞ்சீரம் - பேர் சிறந்த

அக்கார காரம் அரைத்துமுலைப் பாலிலிட
இலக்கணமே தீரும் இது“ என்று குணபாட நூல் கூறுகிறது.

வளி, அழல், ஐயம் ஆகிய முக்குற்றங்களும் மாறுபாடில்லாதபடி தடுக்க வேண்டியதைத் தடுத்தும் வேண்டுவனவற்றைக் கூட்டியும் உணவுப் பொருட்களின் பண்பினை அறிந்து உண்டால் நோயுண்டாகாது என்று கூறும் வள்ளுவர்.

“மாறுபாடில்லாத உண்டி மறுத்துண்ணின்
ஊறுபாடில்லை உயிர்க்கு“

என்கிறார்

காயம் (உடல்) அழியாதிருக்கக் காயம், கல் போலாக்கும் முறையைத் திருமூலர் மணி, மந்திரம், அவிழ்தம் என்கிறார்.

“மறுப்ப துடல்நோய் மருந்தென லாகும்
மறுப்ப துளநோய் மருந்தெனச் சாலும்
மறுப்ப தினிநோய் வாரா திருக்க
மறுப்பது சாலையு மருந்தென லாமே“

என்று திருமூலர் கூறும் செய்தியை ஒத்துத் தேரையர்

“தணியாத நோயுந் தணியப் புரியும்
மணிமந்திர வவிழ்த மார்க்கப் - பிணியை
உசாவி யியற்றும் அறிவுள்ளவரைக் கண்டால்
மசாவும் பயப்படு மம்மா“ என்கிறார்.

உடலுக்கு ஏற்றபடி உணவைக் குறைத்து வாழ்வதைத் திருவள்ளுவர், நோய் வாராமல் தடுக்கும் உயர்ந்த முறையாகக் கருதுகிறார்.

“இழிவறிந் துண்பான்கண் இன்பம்போல் நிற்கும்
கழிபேர் இரையான்கண் நோய்“

அளவு தெரியாமல் உண்பது விலங்குகளின் இயல்பு அளவறிந்து உண்ணுதலே யோகிகளின் இயல்பு. உண்டால் மட்டும் போதாது, உண்டதை அவ்வப்போது வெளியேற்ற வேண்டும் என்பதை “மும்மலம் அறுநீர்“ அதாவது மும்முறைக் கழிவை வெளியேற்றும் செயலும், அறுமுறைச் சிறுநீர் கழிக்கவும் வேண்டுமென்று சித்த மருத்துவ நூல்கள் விளக்குகின்றன.

உடல்தீயை 1. சமாக்கினி 2. விஷமாக்கினி 3. தீஷணாக்கினி 4. மந்தாக்கினி என்று சித்த மருத்துவம் நான்கு வகையாகப் பிரிக்கிறது.

1. சமாக்கினி : ஒருவன் வேண்டும் அளவு உட்கொள்ளுகின்ற உணவு நீர் எல்லாம் முறைப்படி, கால அளவுக்கு மாறுபடாமல் நன்றாகச் சீரணிக்கச் செய்யும் தீயே சமாக்கினி என அறியவும்.
2. விஷமாக்கினி : இஃது உண்ணப்பட்டவைகளை உடனே சீரணிக்காமல் நெடுநேரம் கழித்துச் செரிப்பிக்கும். அப்படிச் செரிப்பித்தாலும் அவை விஷமச் சீரணமாகும்.
3. தீஷணாக்கினி : வெந்ததும் வேகாததுமான உணவுப் பொருட்களைப் புசித்தாலும் அதனை இரசத்தோடும் (சாரம்) கூடவே செரிப்பிக்கும்.
4. மந்தாக்கினி : விருப்பத்தோடு உண்ட பாகமான உணவுப் பொருள்கள் உடனே செரிப்பிக்காமல் வாயுவால் வயிற்றிறைச்சல், குடலிறைச்சல், வயிற்றுப்புசம், உடல் கனத்தல், என்னும் இவைகளை உண்டாக்கி நெடுநேரத்திற்குப் பிறகுச் செரிப்பிக்கும்” (சித்த மருத்துவ நோய் நாடல் நோய் முதனாடல் திரட்டு பாகம் - 1) என்ற நூல் குறிப்பிடுகிறது.

இந்நான்கு தீயும் உணவினால் உண்டாகிறது என்பதால், திருவள்ளுவர் நோய் நீக்குதலை 'மருந்து' என்ற அதிகாரத்தில் உணவைக் கட்டுப்பாட்டில் வைக்கச் சொல்கிறார். நோய்க்குக் காரணம் வாய் என உரைக்கும் திருவள்ளுவர் நோயை நீக்குவதை விட, நோய் வரும் காரணத்தைக் கண்டறிந்து நீக்குதல் மேலானது என்கிறார்.

“நோய்நாடி நோய் முதனாடி அது தணிக்கும்
வாய்நாடி வாய்ப்பச் செயல்”

தலைவலி வருகிறது என்றால், தலைவலிக்கு மருந்து தராமல், தலைவலி உருவாகிற காரணத்திற்கு மருந்து தருவதைத் திருவள்ளுவர் வலியுறுத்துகிறார்.

முடிவுரை

வள்ளுவம் வாழ்க்கை நெறி, வள்ளுவர் உளவியல் அறிந்த மாமருத்துவர்.

“புல்லும் மரனும் ஓரறிவினமே!
பிறவும் உளவே அக்கிளைப் பிறப்பே”

என்று மனிதர்கள் உள்ளிட்ட உயிரினங்களுக்கு இலக்கணம் வகுத்த தொல்காப்பியர் முதல் வள்ளுவப் பேராசான்வரை அனைவருமே உடல், உளநோய் நீக்கும் சித்தர்களே.

“உற்றவன் தீர்ப்பான் மருந்துழைச் செல்வானென்
றப்பானாற் கூற்றே மருந்து”.

என நோயுற்றவன், அதைத் தீர்ப்பவன், அவனுக்குக் கருவியாகிய மருந்து செய்பவன், அம்மருந்தைச் செலுத்துவோன் ஆகிய நால்வரும், ஒரு மனத்தோடு கூடி ஒத்துழைத்தால் நோய் தீரும் என்கிறார் வள்ளுவர். உணவைக் கட்டுப்படுத்துதலே உண்மையான நோய்க் கட்டுப்பாடு எனும் வள்ளுவரின் பார்வையே உலகில் உன்னதமான மருத்துவப் பார்வை.

குறிப்பு நூல்கள்

1. குணபாடம் (பொருட் பண்பு நூல்)
- வைத்திய இரத்தினம் க.ச.முருகேச முதலியார்,
இந்திய மருத்துவம், ஓமியோபதித் துறை, சென்னை - 600 106.
2. குணபாடம் - தாது சீவ வகுப்பு
டாக்டர் ஆர். தியாகராஜன்,
இந்திய மருத்துவம் மற்றும், ஹோமியோபதித் துறை, சென்னை.
3. சித்த வைத்தியத் திரட்டு - மரு.க.நா.
குப்புசாமி முதலியார், மரு.க. சு. உத்தமராயன்
இந்திய மருத்துவம், ஹோமியோபதித்துறை, சென்னை.
4. நோய் நாடல் நோய் முதல் நாடல் திரட்டு
டாக்டர். ம. சண்முக வேலு, இந்திய மருத்துவம், சென்னை
5. திருக்குறள் - பரிமேலழகர் உரை
சாரதா பதிப்பகம், சென்னை.

mahabarathi1974@gmail.com

7. கேடு - த. சத்தியராஜ், முனைவர் பட்ட ஆய்வாளர், இந்திய மொழிகள் & ஒப்பிலக்கியப் பள்ளி, தமிழ்ப் பல்கலைக் கழகம், தஞ்சாவூர், தமிழ்நாடு, இந்தியா -

முகப்பு

அறம் பாடுவதில் திராவிட மொழிகளின் மும்மூர்த்திகள் திருவள்ளுவர் (தமிழ்), வேமனா (தெலுங்கு), சர்வக்ஞர் (கன்னடம்) ஆவர். இவர்கள் பொதுமானுட வாழ்வைப் பாடுவதில் தலைசிறந்து விளங்கினர். அவர்கள் முறையே கி.மு., கி.பி.17, கி.பி.15 ஆகிய காலங்களில் வாழ்ந்தவர்கள். அம்மூவரும் ஊர் ஊராகச் சுற்றி மக்களிடையே அறக்கருத்தியல்களை வலியுறுத்தியவர்கள் என்பது நினைவிற்கொள்ளத்தக்கது.

அம்மும்மூர்த்திகளுள் கேடுகள் தரக்கூடிய செயல்பாடுகளைப் பிறவற்றுடன் உவமைப்படுத்திக் கூறும் போக்கு திருவள்ளுவரிடமும் வேமனவிடமும் காணப்படுகின்றது. ஆனால், அக்கேடுகள் எவை என நீண்டதொரு பட்டியலைத் தருவதில் சர்வக்ஞர் திகழ்கிறார். அவ்வாறு திகழ்வதற்கும் ஒரு காரணம் உண்டு. கேடுகளாக அறியக்கூடியவற்றை அனைத்தையும் உவமைப்படுத்திக் கூறினால் அது விரியும். ஆகையால் அவர் சுருக்கித் தொகுத்து விளக்கியுள்ளார். இத்தன்மையைச் சுட்டிக்காட்டுவதாக இக்கட்டுரை அமைகின்றது.

அகராதிகளில் கேடு

கேடு என்பதற்கு அழிவு, சிதைவு, கெடுதி, துரோகம், தீமை, வறுமை, அந்தக்கேடு, குறைவு, கெடுதல் விகாரம் (தமிழ்ச்சொல்லகராதி, 2012:154) எனத் தமிழ் அகராதியும், நாஸ்², அளிவு, து³ஷ்டத³ந, வ்யாகரண த³ல்லி அக்ஷர ஸ்கா²லித்ய (2006:168) எனக் கன்னட அகராதியும், ஹேநி, செருபு, பா³த³கமு, அபாயமு, ஸுப்பர, கஷ்டமு (1985:385,533) எனத் தெலுங்கு அகராதியும் பொருண்மைகளாகக் குறித்துள்ளன.

அம்மூன்று மொழியகராதிகளுள் தமிழும் கன்னடமும் கேடு எனும் வரிவடிவிலும், தெலுங்கு கீடு³ எனும் வரிவடிவிலும் ஆள்கின்றன. அச்சொல் பல்வேறு பொருண்மைகளை உடைத்ததாக காணப்பட்டாலும், அப்பொருண்மைகளுக்குள்ளே நுண்ணிய வேறுபாடு உண்டு. காட்டாக,

1. மழையின்மையால் பயிருக்கு அழிவு
2. களையால் பயிருக்குக் கெடுதி

என்றாயிரு தொடர்களைச் சுட்டலாம். அவ்விரு தொடர்களில் முதலாவதுதொடர், மழையின்மை எனில் பயிருக்கு முழுமையான அழிவும், இரண்டாவதுதொடர், களைகள் பயிருக்கு இடையில் வளர்ந்தால், அப்பயிருக்குக் கிடைக்கக் கூடிய சத்துகளை அக்களைகளே எடுத்துக்கொண்டு, குறைவான சத்துகளைத் தரும் என்பதும்

வெலிப்படுத்துகின்றன. இவ்வாறே பிற பொருண்மைகளுக்குள்ளும் வேறுபாடுகள் அமைவதைக் காணலாம்.

இலக்கியங்களில் கேடு

அம்மூன்று (தமிழ், தெலுங்கு, கன்னடம்) மொழிக்குரிய இலக்கியங்களும் கேடு எனும் சொல்லைப் பயன்படுத்தி அறக்கருத்துகளை வெளிப்படுத்தியுள்ளன. கேடுகளாக கருதப்படக்கூடிய செயல்பாடுகளைக் குறைத்தாவது, அறவே நீக்கியாவது மனிதன் வாழ வேண்டும் என்பதே அவ்வறவிலக்கியங்களின் நோக்கமகும். அதனை,

பிறர்க்கின்னா முற்பகல் செய்யின் தமக்கின்னா
பிற்பகல் தாமே வரும் - குறள். 319

எனவரும் திருவள்ளுவரின் வாசகமும்,

அடுக்கும் கேடுனக்கு பிறர்க்குக் கேடுசெய்யின்
சுடும் தனலெடுத்து எறியும் வேளையில்
சுடுமே தன்கையும் சர்வக்கு - சர். உரை. 675

எனவரும் சர்வக்குரின் வாசகமும்,

கள் குடிப்பவன் குடிகாரன் அல்ல
பொய் பேசுபவன் குடிகாரன் ஆவான்
கள் குடிப்பதைவிடப் பொய் பேசுதல்கேடு
உலகிற்கினியவனே! கேளாய் வேமனே! - வேமனா.47

எனவரும் வேமனாவின் வாசகமும் புலப்படுத்துகின்றன. அம்மூன்று வாசகங்களுள் தமிழ் (திருக்குறள்), கன்னட (சர்வக்குர் உரைப்பா) வாசகங்கள் பிறருக்குத் தீங்கு (அழிவு) செய்தால், அத்தீங்கு நம்மையே வந்தடையும் (2001:93) என்கின்றமையும், தெலுங்கு (வேமனா பாடல்கள்) வாசகம் கள் குடிப்பதைவிட பொய்ப்பேசுதல் கேடு என்கின்றமையும் கவனிக்கத்தக்கன. இங்குக் குறிக்கப்பட்ட கருத்துகள் கேடு என்பதைச் சுட்டிக் காண்பிக்க ஒப்புநோக்கி விளக்கப்பட்டவையாகும்.

சர்வக்குர் குறிப்பிடும் கேடுகள்

கி.பி.பதினாறாம் நூற்றாண்டில் வாழ்ந்ததாகக் கருதப்படுகிறார் சர்வக்குர். இவர் பொதுமானுடப் பண்புகளைப் பாடியுள்ளார். இவரின் பாடல்கள் கன்னட நாட்டுப்புறவியல் வடிவமான மூன்று அடிகளில் காணப்படுகின்றன. இதனை அம்மொழியில் திரிபதி என்பர். இவ்வடிவத்தில் பாடப்பட்ட ஓர் அறநூல் சர்வக்குர் வசனகளு. இந்நூல் இரண்டாயிரத்து

நூறு பாடல்கள் கொண்டுள்ளதாகக் கருதப் படுகிறது. இவற்றுள் சில இடைச் செருகல்கள் உள்ளன என்ற ஒரு கருத்தும் உண்டு (2001:அணிந்துரை).

அந்நூலின் தமிழ் மொழியாக்கத்தில் (சர்வக்ஞர் உரைப்பா) ஆயிரத்து நூற்றி தொண்ணூற்று எட்டுப் பாடல்கள் காணப்படுகின்றன. இப்பாடல்கள் கன்னட மொழியைப்பேசும் மக்களின் வாழ்வியலையும் சமூகச் சூழல்களையும் சுட்டிக் காண்பிக்கின்றன. அப்பாடல்களுள் அறுபத்து நான்கு பாடல்கள் சர்வக்ஞர் கருதிய கேடுகளைப் பட்டியலிடுகின்றன. இவை அடிமை கேடுடைத்து, மன்னன் இன்றேல் கேடு, பொதுமை விரும்பான், கேடுகள், வீரத்தில் கோழை, உயர்ந்தோரை விட்டகல்க, துட்டனைக் கண்டால் தூர விலகு, உணர்ந்தோர் நட்பே சிறப்பாம், இராவணன், தீயறிவு பயக்கும் கேடு, பிராமணர் இலக்கணம், குணமிலான், தன்னலவாதிகள், சமணம் புகழுடைத்ததா, கீழோர் நட்பு வேண்டற்க, கேடாவன கேடுடைத்து, பொய்மனம், போர், காமம், பிறரைக் கடிதல், பேராசை, செய்ந்நன்றி கொன்றார்க்கும் உதவி, உறக்கம், நீர்ப்பானம், சொல்வன்மை, வறுமை, பணிப்பெண், தச்சன், புறங்கூறல், மாந்தர் பல்வகை, பட்டறிவு, நிறை பெண்டிரை ஐயம் கொள்ளற்க, கேடு பயப்பன, உணவின் தன்மை, தூற்றலும் போற்றலும், பரத்தையின் கூற்றுகள், வேசிக்கு இவை கேடு பயப்பன, உணவின் தன்மை ஆகிய பகுப்புகளில் இடம்பெறுபவை. இப்பாகுபாட்டின்படி இங்கு விளக்க முனையவில்லை. மாறாக அக்கேடுகள் அனைத்தையும் தொகுத்துத் தாவரம், மன்னரசு, பொதுப்பெண்டிர், வேசிப்பெண்டிர், பொது ஆடவர், பொதுமனிதர், விலங்கு, நோய், வறியோர், உணவு, இல்லம், யோகி எனவரும் பொருண்மைகள் அடிப்படையில் பகுத்துப் பார்க்கப்படுகிறது. அதற்குமுன் சர்வக்ஞர் கேடுகளைச் சுருக்கித் தொகுத்தல் நோக்கில் எவ்வாறு தருகிறார் என்பதைக் காண்போம்.

கேடு: பொதுக்கருத்தியல்

கேடு, ஒரு அறக்கருத்தை வலியுறுத்துவதற்காக உவமைப்படுத்திக் காட்டப்பட்டிருக்கலாம் என எண்ணத்தோன்றும். ஆனால், அந்த அறுபத்து நான்குப் பாடல்களிலும் உவமைப்படுத்தும் போக்கு நிலவவில்லை. மாறாக, பட்டியிலிடும் தன்மையே நிலவுகின்றன எனலாம். காட்டாக,

வேடருக்குக் குடைகேடு ஆடுநர்க்கு மழைக்கேடு

கேட்டுண்போருக்கு வற்கடம் கேடு - புன்சொல்

கேடாம் அந்தணருக்கு சர்வக்ஞ - சர்.உரை.550

ஆட்டருகே இருப்பதும்கேடு கிறுக்கனின் நட்பும்கேடு

ஒட்டியுறவாடும் காதலர்க்குச் சினமழுகைக் கேடு

மூடரின் நட்பும்கேடு சர்வக்ஞ - சர்.உரை.577

எனவரும் பாடல்களைச் சுட்டலாம். இப்பாடல்கள் தீங்கானச் செயல்பாடுகள் இவையிவை எனப் பட்டியலிடுகின்றன. இங்குத் தமிழ், தெலுங்குக் கவிஞர்களைவிட இவர்(சர்வக்ஞர்) அறக்கருத்தியல்களைச் சுருக்கித் தொகுக்கும் முயற்சியை மேற்கொண்டுள்ளார் என்பதைக் கீழ்வரும் இரு கேடுகள் அடங்கிய அடி புலப்படுத்தும்.

முற்றியபயிருக்கு புழுக்கள் கேடு, கழனிக்குக் களைகேடு - சர்.உரை.444

என்பது தாவரம் தொடர்பான கேடுக்கான சான்று. இதனுள் இடம்பெறும் முதலாவது கேடு முற்றியபயிருக்கு புழுக்கள். அதாவது, நெல்மணிகளை தரக்கூடிய நேரத்தில், அப்பயிரை புழுக்கள் தக்கினால் அப்பயிரும் அழியும், அதனை நம்பியிருந்த உழவனும் அழிவான், அவனை நம்பியிருந்த நுகர்வோனும் அழிவான் என்பது அதன் உள்ளார்ந்த கருத்து. இக்கருத்துக்கு நெருங்கிய தொடர்புடையதே கழனிக்குக் களை எனும் இரண்டாவது கேடு. இது ஒரு வயல் நல்ல விளைச்சலைத் தரவேண்டுமானால், அது களையில்லாத வயலாக இருக்க வேண்டும். அவ்வாறு இல்லையெனில் பயிர் முளைத்து; தளிர்ந்து; முற்றி நெல்மணியைத் தராது. நெல்மணியைத் தரவிட்டால் அதனை நம்பிய அனைவரும் அழிய நேரிடும் என்பதே இதன் மறைமுகக் கருத்து. இது போன்றே இங்கு வகுத்தளிக்கப்பெற்ற கேடுகளைப் புரிந்துகொள்ள வேண்டும். இனி, அவர் (சர்வக்ஞர்) தரும் கேடுகள் குறித்த பட்டியலைக் காண்போம்.

தாவரம் தொடர்பான கேடுகள்

தாவரத்தினால் ஏற்படும் கேடுகள் குறித்தும், தாவரத்துக்கு ஏற்படும் கேடுகள் குறித்தும் இப்பட்டியலில் இடம்பெறுபவை: ஒற்றை வெற்றிலை, வெற்றிலை மெல்லுதல், கொட்டைப்பாக்குக் கடிப்பது, பயிருக்கு மழையின்மை, நனைந்த பயிர், முற்றிய பயிருக்குப் புழுக்கள், பழுக்கும் இலை, கடும்புதரின் வயல், மேட்டு வயல், கழனிக்குக் களை, ஈச்சமரம், மிளகால் வாழை என்பன. மன்னரசு தொடர்பான கேடுகள்

மன்னராட்சிக் காலத்தில் அரசர், அரசி, போர்வீரர், மக்கள் போல்வருக்கு ஏற்படும் அல்லது அவர்களால் பிறருக்கு ஏற்படும் கேடுகள் குறித்தும் விளக்குகின்றது இப்பட்டியல். அதனுள் காணலாகும் கேடுகளாக போரில் அச்சம், போரில் தோற்பது, போரில் முன்னேறுதல், வேந்தன் இல்லா நாடு, பார்மன்னர் மடிவது, ஓடுவதறியா வீரன், புனையும் வித்தை, பொய்யுரைக்கும் சேவகர், மன்னர்பால் கோளுரைப்பது, அரசல்பால் பொதுமை, இறுக்கமற்ற வில், வளையா வில், வார்குழல் அரசிக்குத் தீ நடத்தை, நாடுவோர்க்கு ஈயா மன் என்பன அமைகின்றன.

பொதுப்பெண்டிர் தொடர்பான கேடுகள்

பணிப் பெண்ணுக்குச் சுருள் கூந்தல், சிறுமிக்கு முதியோன், சிறுமியின் கெட்ட செயல்,

பயனிலா கைம்பெண்டிர், தொங்கிய மார்பு, மார்புகளைப் பிறர் அறியக் காட்டும் பெண், பெண்ணுக்குக் கள்வன், பெண்ணின் ஆசை, கணைக் கண்களுக்கு மைதீட்டும் மருமகள், வண்ண ஒப்பனையின் மனையாள், இல்லாள் சினம், நட்பை முறிக்கும் இல்லாள், பொய்யுரைக்கும் பெண், இருமணப் பெண்டிர் உறவு, கீழோரில் பெண்ணெடுப்பது, பொறாமையின் மகள், பெண்ணை நம்புதல், கட்டுக் குலைந்த முதியோள் உறவு, மனைவியற்றவன் வாழ்வு, கருப்புப் பெண், கூடிக் களிக்க நாணும் பெண், நிறை மகளிரை அடைத்தல் ஆகியன பொதுப்பெண்டிர் தொடர்பான கேடுகளாம். வேசிப்பெண்டிர் தொடர்பான கேடுகள்

இற்றைக் காலத்தில் வேசி என்ற சொல்லைக் கேடுடைய சொல்லாகவே கருதுகிறோம்/கருதிவருகின்றோம். இருப்பினும் அப்பெண்களுக்கும் சில கேடுகள் இருப்பதைச் சுட்டிக் காண்பிக்கிறார் சர்வக்ஞர். அவை: வேசிக்கு விவேகம், பொல்லாவேசி இருப்பது, கண்கவர் வேசியின் எச்சில், வேசியுடன் கூடுதல், கனிகைக்குக் கருத்தரித்தல், வேசிப்பால் பெற்ற துன்பம், பரத்தைக்கு நெடுந்துயில், பரத்தைக்குச் சருமநோய், பரத்தையால் மேன்மை என்பன.

பொது ஆடவருக்கான கேடுகள்

அறிவிலி மகன், பெற்றவளைத் தூற்றும் மகன், பெற்றவளைப் புறந்தள்ளும் மகன், வீடுதிரும்பா மருமகன், தச்சனின் இடக்கைப் பணி, செருக்குடைய மகன், பிறன்மனை விரும்புதல், கூழும் ஆளும் கூட்டமும் இல்லாதவன், பிற பெண்டிரோடு அகமகிழ்ந்தாடுவது, அல்குலை நாடுவது என்பன பொது ஆடவருக்கான கேடுகளாம்.

பொதுமனிதருக்கான கேடுகள்

ஆண், பெண் இருபாலருக்கும் பொருந்தக் கூடிய கேடுகள் இப்படைப்பில் மிகுதி. இப்பட்டியலில் இடம்பெறும் கேடுகள் தொண்ணூறுக்கும் மேல் உள. அவை: அச்சமுடையோர்பால் பழகிச் செல்வது, உலகிலுற்ற அடிமை வாழ்வு, பிள்ளைக்கு மடமை, குறுடுக்குக் கோள் களைதல், அறிவின்மை, அறியா ஊரில் வாழ்வது, கெடுமதி, நல்லோரை விட்டகல்தல், கீழோர்ச் சுற்றம், மூடருக்கு மேன்மை, உறக்கத்துக்குப் பேன், உறக்கத்தில் குறட்டை விடுதல், நுனிப்பலகைத் துயில், கீழோரின் துன்பம், கொலை களவு உள்ள ஊர் நடுவே நல்லோர் தலையெடுத்தல், அந்தணர் இல்லாமை, அந்தணருக்குப் புன்சொல், வேடருக்குக் குடை, வேடனுக்கு ஆற்றியத் தொண்டு, ஆடுநர்க்கு மழை, கேட்டுண்போருக்கு வற்கடம், சமணம் இல்லா உலகு, கிறுக்கனின் நட்பு, மூடரின் நட்பு, ஒட்டி உறவாடும் காதலருக்குச் சினமும் அழுகையும், அறுந்த வலை, அறிவர் முன் விண்மீன்கள் அனைத்தையும் கூட்டுவது, கடுமிருளில் வாசம்; காண்பது (பார்ப்பது); பயணம், மாந்தருக்குச் சிறை, செல்வந்தர் பகை, காலுக்குக் கூர்கற்கள்; உருள் கற்கள்; முள்; முடம், நாவுக்கு இடமறியாது உரைப்பது, செருக்கு, முகமதியர் சுற்றம், வணிகர் நட்பு, வடிகட்டிய மூடன் நட்பு, இடையன் நட்பு, உத்தம வாழ்வுக்குப் பித்தர் நட்பு, பாதகர் நட்பு, முகம் வாட

இரந்து உண்ணுவது, பிறரைக் கடிதல், பேராசை, பிறருக்குக் கேடு நினைத்தல், மனித சுற்றத்துக்குள் சண்டை, வீட்டில் நாளும் பயம், உள்ளூர்ப் பகை, கூதலில் பணி, உடலுக்குப் பணி, புளியால் பால், ஆடியும் கூடியும் களைவது, நாடிவரும் பண்பிலார் உறவு, பண்பிலா உறவினர் வருகை, கயவர் உறவு, நிந்திப்போர் உறவு, புன்சொல்லின் உறவு, தூதில் தோற்பது, தாழை மழலையர் கண்பின் இருப்பது, மகவைக் காவாது, வட்டிக்கு வட்டி, ஏறுகரையற்ற நீர்த்தேக்கம், நல்லோருக்குப் புறங்கூறுவோன் மூச்சு, கோணல் மனம், சொன்னதை மறைப்பது, பொய்யுரைப்பது, நாவாய்ப் பகை, மனத்துள் குழப்பம், ஊர்ப்பகை, ஊர்க்காவல் பகை, புழுவரித்த பல், முறிந்த பற்களின் சிரிப்பு, புண்படுத்தும் சொல், நம்பிக்கையைப் பாழாக்குதல், பாட்டையில் வாசிப்பது, மொட்டைச் சூடுவது, ஈகையறியாருக்குப் பொருள், மிகைப் புணர்ச்சி, அறுந்த உடை, புறங்கூறல், நாரியாரை நம்புதல், கல்வி ஒடுக்குதல், சாவும் நோவும், நாகவிடம், நோயாளிக்குப் புணர்ச்சி, நோயாளிக்குக் கத்தரிக்காய் என்பன.

விலங்கு தொடர்பான கேடுகள்

கரி மிரள்தல், ஆட்டருகே இருப்பது, காட்டுக்குக் கொல் விலங்கு, கூகைக்குத் தொல்லைதரும் பகல், கழுதைக்குக் கொள், உழவுக்குத் தாங்கியே நடக்கும் எருது, இணைபொருந்தா எருது, ஏருழாக் காளையின் நிலை, உன்மத்த நாய் ஆகியன விலங்கு தொடர்பான கேடுகளாம்.

நோய் தொடர்பான கேடுகள்

நோய்கள் பலவகை உண்டு. அவற்றுள் புண் எனும் நோய் தொடர்பான கேடுகள் மட்டும் பட்டியலில் இடம்பெறுகின்றன. அவை: அழகுக்குப் புண், புண்ணுக்குத் தினவு, புரையோடிய புண், கண்ணின் நோய், மலவாய்க்கு மூலம், புண்ணின் முகம் முதலியன.

வறியோருக்குரிய கேடுகள்

பொருளாதரத்தில் பின் தங்கியவர்களை வறியோர் என அழைக்கிறோம். இவர்களுக்குரிய கேடுகள் தீச்சொல், வீங்கிய முதுகு, சினம், அளப்பரிய சினம், கல்லென அமர்தல், சிதைந்த பாணை, சொல்லாடுவது, கள்ளம் உரைப்பது, அரசவை ஆகியனவாம் என்கிறார் சர்வக்ஞர்.

உணவு தொடர்பான கேடுகள்

எச்சில் பண்டம், மாலையுணவு பயத்தல், எண்ணெய்ச்சோறு உண்பது, கொள்ளி ஒளியில் உண்பது, கருகிய உணவு, நொய்யுணவு ஆகியன உணவு தொடர்பான கேடுகளாம்.

இல்லம் தொடர்பான கேடுகள்

கல்தூண் சரிந்த வீடு, இடிந்த தூண், மனையில் எந்நாளும் சண்டையும் சச்சரவும், சிதைந்த கூரை, நீரொழுகும் வீடு, மூங்கில் வீடு, வீட்டில் தருக்கின் சண்டை முதலியன இல்லம் தொடர்பான கேடுகளாம்.

யோகிக்குரிய கேடுகள்

யோக நிலையில் இருப்பவனுக்கு எண்ணியே சினத்தல், பொருள், குலம் என்பன கேடுகளாம்.

முடிப்பாக, மேற்கூறிய கருத்துக்களை நோக்கும்பொழுது காலத்திற்கேற்றார்போல் கேடுகளின் எண்ணிக்கையும் பெருகிக் கொண்டேதான் வருகின்றதென்பதையும், அவர் சமண சமயத்தைத் தழுவியவர் என்பதையும், பிராமணியர்களைப் போற்றுபவர் என்பதையும், சில சமூகங்களை (முகமதியர், வணிகர், இடையர்) புறந்தள்ளியுள்ளார் என்பதையும், பெண்டிர் தொடர்பான கேடுகள் மிதியாக கூறியுள்ளமையிலிருந்து தந்தைவழிச் சமூகத்தை நிலைநிறுத்த வேண்டும் எனும் தொன்மம் அவரிடத்து நிலவுவதையும் அறிய முடிகின்றன.

கேடுகள் இல்லாத உலகைக் காண்பது அரிது என்பதை ஒவ்வொரு காலக்கட்டத்திலும் எழுதப்பட்ட இலக்கியங்கள் சுட்டிக் காண்பித்துக் கொண்டே வருகின்றன. அக்கேடுகளைத் தவிர்த்து இன்பமுடன் வாழவேண்டும் என்பதே இலக்கியக் கலைஞரின் எண்ணம். இருப்பினும் அதை மனிதன் பின்பற்றுவதில்லை என்பதே நடப்பியல்சார் உண்மை. பின்பற்றாமைக்கு அக்கேடுகள் அனைத்தும் ஏதாவதொரு வகையில் பழக்க வழக்கமாகவும், பண்பாடாகவும், விழாவிற் குரியதாகவும் அமைந்துவிடுகின்றன என்பதேயாம். இதற்குச் சான்றாக பட்டாசு வெடித்தலைச் சுட்டிக்காட்டலாம். பட்டாசு வெடிக்கும்போது இரைச்சல், காற்றுமாசுபாடு, தூய்மைக்கேடு, உடல்நலக்குறைவு ஆகிய தீங்கானச் செயல்களே மிகுதியாக நிகழ்கின்றன. இதனை அனைவரும் அறிவர். இருந்தாலும் மனிதன், பிறந்தால், பூப்பெய்தினால், தலைவர் வருகை புரிந்தால், விளையாட்டிலோ தேர்தலிலோ வெற்றிவாகை சூடினால், திருமணம் நிகழ்த்தினால், திருவிழா கொண்டாடினால், இறப்பு எய்தினால் என அதன் பட்டியலை நீட்டித்து பட்டாசை வெடிக்கச் செய்கிறான். இது நடைமுறை வாழ்க்கையில் இயல்பான ஒன்றாக உருப்பெற்றுவிட்டது. இத்தன்மை போன்றே பிற தன்மைக்குரிய கேடுகளும் அமைவதால் அவை குறைவதற்கான வாய்ப்பில்லை என்பது வெளிப்படை. இருப்பினும் அவைகளைப் புறந்தள்ள வேண்டும் என்பதே அறநூல்களின் கருத்தாகப் புலப்படுகின்றது.

துணைநின்றவை

நூல்கள்

1. அறவாணன் க. ப., 2007, திருக்குறள் உரை, தமிழ்க்கோட்டம், சென்னை.
2. இறையடியான் (மொ.ஆ.), 2001, சர்வக்ஞர் உரைப்பா, உலகத்தமிழாராய்ச்சி நிறுவனம், சென்னை.
3. வேலாயுதம் பிள்ளை சாமி., 1952, திருக்குறள் சொல்லடைவு, மொழியரசிப் பதிப்பகம், சென்னை.

அகராதிகள்

4. சார்லசு பிலிப்பு பிரவுன், 1985, ஆங்கிலம் - தெலுங்கு அகரதி, ஆசியன் கல்வி நிறுவனம், சென்னை.
5. ...., 2011, தெலுங்கு - ஆங்கில அகரதி, ஆசியன் கல்வி நிறுவனம், சென்னை.
6. சீனிவாசன் டா. பா. ச., 2006, தமிழ் - கன்னட இருமொழி அகரதி, பிரியதரிசினி பதிப்பகம், பெங்களூர்.
7. பவானந்தம் பிள்ளை ச., 2012, பவானந்தர் தமிழ்ச்சொல்லகரதி, நியூ செஞ்சூரி புத்தக நிலையம், சென்னை.
8. லிப்கோ, 2011, தமிழ் - தமிழ் - ஆங்கில அகரதி, லிப்கோ பதிப்பகம், சென்னை.
9. ...., 2012, ஆங்கிலம் - ஆங்கிலம் - தமிழ் அகரதி, லிப்கோ பதிப்பகம், சென்னை.

neyakkoo27@gmail.com

8.சோபாசக்தியின் நாவல்கள் 'கொரில்லா,ம் குறித்து' -- சு. குணேஸ்வரன் -

ஆய்வுச்சுருக்கம்:

ஷோபாசக்தியின் 'கொரில்லா', 'ம்' ஆகிய நாவல்கள் ஈழப்போராட்ட அரசியல் வரலாற்றைப் புனைவாக்கிய படைப்புக்களாகும். புகலிடத்தில் இருந்து வெளிவந்தவற்றுள் உள்ளடக்கத்தாலும் உருவத்தாலும் புனைவுமொழியாலும் வித்தியாசங்களைக் கொண்டவை. 'கொரில்லா' ஈழப்போராட்டம் தொடங்கிய வரலாற்று ஒட்டத்தை ஒரு பகுதியாகச் சித்திரிக்கிறது. தமிழ்ப் போராளி அமைப்புக்களின் ஆரம்ப காலச் செயற்பாடுகள், அவற்றுக்கிடையிலான முரண்பாடுகள் ஆகியவற்றை நிஜ மாந்தர்களின் கதைகளின் ஊடாகச் சொல்கிறது. 'ம்' நாவலும் இந்தப் போராட்ட அரசியலின் தொடர்ச்சியான வீழ்ச்சியினைப் பேசுகிறது. நாவல்கள் இரண்டிலும் அதிகாரமும் துரோகமும் தப்பித்தலும் இயலாமையும் நிறைந்திருப்பதைக் காணலாம். இவற்றில் வெளிப்படும் எள்ளலுக்கூடாக ஈழ அரசியல் பற்றிய விமர்சனமும் முன்வைக்கப்படுகிறது. இரண்டு நாவல்களும் மரபுமுறையான கதை சொல்லும் உத்தியை நிராகரிக்கின்றன. முதலில் ஒரு போராளியாக இருந்து பின்னர் எழுத்தாளரான ஷோபாசக்திக்கு போராட்டச்சூழல் அன்னியமானதல்ல என்பதும் இங்கு குறிப்பிடவேண்டும். இவ்வகையில், ஈழப் போராட்ட வரலாற்றைப் புனைவாக்கிய புகலிட நாவல்கள் என்றவகையில் தமிழ்ச்சூழலில் கவனத்திற்குரியனவாகவும் விரிவான ஆய்விற்குரியனவாகவும் அமைந்துள்ளன.

அறிமுகம்

மேற்கூலக நாடுகளில் புலம்பெயர்ந்து வாழ்ந்து வருகின்ற இலங்கைப் படைப்பாளிகளில் ஷோபாசக்தி கவனத்திற்குரியவர். ஷோபாசக்தி பிரான்சில் புலம்பெயர்ந்து வாழ்ந்து வருகிறார். இவரின் 'கொரில்லா', 'ம்' ஆகிய நாவல்களும், 'தேசத்துரோகி', 'எம்ஜிஆர் கொலைவழக்கு' ஆகிய சிறுகதைத் தொகுதிகளும் புனைவிலக்கியங்களாக வந்துள்ளன. ஷோபாசக்தியின் 'கொரில்லா', 'ம்' ஆகிய இரண்டு நாவல்களும் தமது கதைகளுக்கு அடிப்படையாக இனப்போராட்ட சூழலை எடுத்துக் கொள்கின்றன. கொரில்லா ஈழப்போராட்ட அரசியலை மையப்படுத்திய நாவல். அதேபோல 'ம்' நாவலிலும் பேரினவாத ஒடுக்குமுறையின் விளைவுகளில் ஒன்றான வெலிக்கடைப் படுகொலைச் சம்பவங்களும், தமிழர்கள் மீதான இனவெறித் தாக்குதல்களும் விரிவாகப் பதிவாகியுள்ளன. இந்த வகையில் ஷோபாசக்தியின் புனைவுகளான கொரில்லா, ம், ஆகிய இரண்டு நாவல்களையும் மையமாகக் கொண்டதாக இக்கட்டுரை அமைந்துள்ளது

'கொரில்லா' நாவல்

'கொரில்லா' நாவல் ஈழப் போராட்ட அரசியலைப் புனைவாக்கிய வித்தியாசமான படைப்பு. அகதியாகப் பிரான்சில் தஞ்சம் கோரும் யாக்கோபு அந்தோணிதாசன் என்ற இளைஞனின் அகதி விண்ணப்பத்துடன் இந்நாவல் தொடங்குகின்றது.

இலங்கையில் உயிர்வாழ முடியாத நிலையிலே அங்கிருந்து தப்பி, பிரான்சுக்கு உள் நுழைந்து அகதியாக ஏற்றுக்கொள்ளுமாறு கோருகிறார். பிரான்சில் இவரின் அகதி விண்ணப்பம் மூன்று முறையும் நிராகரிக்கப்பட்டு உடனடியாக அந்நாட்டை விட்டு வெளியேறுமாறு பணிக்கப்பட்டபோதும் மேன்முறையீடு செய்வதாக அமைகின்ற கடிதத்தில் ஒருபகுதியுடன் நாவல் தொடங்குகின்றது.

“எனது தாய்நாட்டில் எனக்கும் குடும்பத்தினருக்கும் இலங்கை - இந்திய இராணுவத்தினராலும் தமிழ்ப் போராளிக் குழுக்களினாலும் ஏற்பட்ட கொடுமைகளால் எனது உடல் மனநிலைகள் சிதைவடைந்த நிலையிலும் இரண்டு வருட சிறைவாசத்தின் பின்பும் எனது உயிரைப் பாதுகாக்கும் நோக்கத்தோடு சிறிலங்காவில் இருந்து தப்பி வந்து தங்கள் நாட்டில் அரசியல் தஞ்சத்தைக் கோரினேன். ஆனால் எனது தஞ்சக் கோரிக்கையை நீங்கள் மூன்று தடவைகள் நிராகரித்து விட்டீர்கள். என்னை பிரான்னை விட்டு உடனே வெளியேறுமாறு பொலிசார் கட்டளைக்கடிதம் அனுப்பியுள்ளார்கள். நான் வெளியேறி எங்கே செல்வது? எனது தாய் நாட்டில் எனக்கு நடந்த கொடுமைகளையும் ஏற்பட்ட உயிர் அபாயத்தையும் நான் விபரமாக தங்களுக்குத் தெரிவித்திருந்துங்கூட நீங்கள் ‘25 ஜூலை 1952 ஜெனீவாச் சட்டத்தின் இரண்டாவது பிரிவின்’ கீழ் மூன்று தடவைகளும் எனக்கு அரசியல் தஞ்சத்தை நிராகரித்துள்ளீர்கள். ” (1)

என்றவாறு அமைகின்ற இந்நாவலின் தொடக்கம் அகதியாக தஞ்சம் கோருவதாக அமைந்துள்ளது. ஏனைய பகுதிகள் ஈழப்போராட்ட அரசியல் பற்றி போராளிகளின் செயற்பாடுகள் பற்றி, மக்களின் நிலை பற்றி எள்ளலும் துயரமும் ததும்ப வெளிப்படுத்துகின்றது.

யாழ்ப்பாணத்தில் தமிழ்ப்போராளி அமைப்பிலிருந்து விலகி, இலங்கை அரசாங்க படைகளினால் சித்திரவதைப்பட்டு அங்கிருந்து கொழும்பு வந்து பிடிபட்டு பின்னர் அங்கிருந்து தப்பிப் பிரான்சில் அகதியாக தஞ்சம் கோருவது வரையிலான பல கதைகள் இந்நாவலில் சொல்லப்படுகின்றன.

போராளி அமைப்புக்களின் செயற்பாடுகள், அவற்றின் முரண்பாடுகள், மக்களின் பங்களிப்புகள், இராணுவத்தினரின் நடவடிக்கைகள், தாழ்த்தப்பட்ட மக்கள் மீதான ஒடுக்குமுறைகள் , தமிழர்களின் உள்ளூர் அரசியல் எனப் பல சம்பவங்களை புனைவாக்குகின்றது கொரில்லா.

இந்நாவலில் இராணுவத்தினரிடம் பிடிபட்டவர்களின் நிலை பற்றி வரும் ஒரு சித்திரிப்பு பின்வருமாறு அமைகிறது.

“இராணுவத்தினரது வாகனத்துக்குள் தூக்கியெறியப்பட்டு விழுந்த என்னை ஒரு

இராணுவத்தினன் மிகுந்த ஆதரவோடு தூக்கி இருக்கையில் உட்கார வைத்தான். நான் இரத்தத்தால் தோய்ந்த ஒரு இருக்கையில் உட்கார வைக்கப்பட்டிருப்பதைக் கவனித்தேன். என் அருகே இரத்தத்தில் தோய்ந்த ஒரு பெரிய சட்டிப் பனங்காய் அளவான பொதி இருப்பதையும் கண்டேன். என்னை ஆதரவோடு தூக்கிய அந்த இராணுவத்தினன் அந்தப் பொதியை எடுத்து என் மடியில் வைத்திருக்குமாறு இளித்துக் கொண்டே சொன்னான். மெள்ள பொதியை எடுத்து மடியில் வைக்கும்போதுதான் அது ஒரு உரச்சாக்கிலே பொதியப்பட்டிருக்கும் மனிதத் தலை என்பதை உணர்ந்து கொண்டேன். எனக்காகவும் இவர்கள் ஒரு உரச்சாக்கை வைத்திருக்கிறார்கள் என நம்பத் தொடங்கினேன்." (2)

இவ்வாறான அதிர்ச்சி நிரம்பிய பகுதிகள் இந்நாவலில் மிகச் சாதாரணமாக தொடர்ச்சியாக சொல்லப்படுவதைக் கண்டுகொள்ளலாம்.

ஈழப்போராட்ட அரசியலை மையப்படுத்திய நாவலென்றாலும்; அதில் மக்கள் இலங்கை அரசினால் பட்ட துயரச்சம்பவங்களும் எடுத்துக் காட்டப்படுகின்றன.

தமிழர்கள் கைது செய்யப்படுதல், மக்கள் மீதும் குடியிருப்புகள் மீதும் தாக்குதல்கள் செய்வது, நெடுந்தீவு குழுதினிப் படுகொலைச் சம்பவம், யாழ். கோட்டை சம்பவங்கள் என்பன எல்லாம் இந்நாவலில் பேரினவாத ஒடுக்குமுறையின் பதிவுகளாகவுள்ளன.

‘ம்’ நாவல்

ஷோபாசக்தியின் மற்றொரு நாவல்தான் ‘ம்’. இதுவும் ஈழப்போராட்ட அரசியலின் இன்னொரு புனைவு. ஆனால் கொரில்லா ஏற்படுத்திய பாதிப்பினை ‘ம்’ ஏற்படுத்தியதா என்பது கேள்விக்குரியது. ‘ம்’ நாவலிலும் பேரினவாத ஒடுக்குமுறையின் விளைவுகளில் ஒன்றான வெலிக்கடைப் படுகொலைச் சம்பவங்களும், தமிழர்களின் மீதான இனவெறித் தாக்குதல்களும் விரிவாகப் பதிவாகியுள்ளன.

‘ம்’ என்ற நாவல் உண்மைச்சம்பவங்களும் புனைவும் கலந்த படைப்பு. தன் மகளின் கர்ப்பத்திற்குக் காரணமான நேசகுமாரனின் கதையுடன் நாவல் தொடங்குகிறது. ஈழத்தில் போராளி அமைப்புக்களுடன் தொடர்புடைய காரணங்களால் இலங்கை அரசு படைகளினால் கைது செய்யப்பட்டு சித்திரவதைப்படுதல் பின்னர் சிறையிலிருந்து தப்பதல், போராளிகளிடம் பிடிபடுதல் என்று தொடங்கிய கதை இறுதியில் புகலிடத்தில் இன்னொரு இளைஞர் கூட்டத்தினரிடம் அகப்பட்டு சித்திரவதைப்படுதலோடு முற்றுப்பெறுகிறது.

நாவலின் தொடக்கம் மற்றும் இறுதிப்பகுதிகளைத் தவிர ஏனையவற்றில் ஈழத்தின் அரசியல் வரலாறு சொல்லப்படுகிறது. ஈழப்போராட்டம் ஆரம்பித்தபோது இருந்த இளைஞர்களின் செயற்பாடுகள், கைதுகள், சித்திரவதைகள், காட்டிக்கொடுப்புக்கள், தண்டனைகள், சகோதரப்படுகொலைகள் என்பவற்றின் ஒரு குறுக்கு வெட்டுமுகமாக

இந்நாவல் அமைந்துள்ளது.

இந்நாவலில் வரும் நேசகுமாரன் என்ற பாத்திரம் முற்றிலும் வன்முறையும் துரோகமும் இயலாமையும் நிறைந்த பாத்திரமாக அமைந்துள்ளது. ஆரம்பத்தில் போராளி அமைப்புடன் இணைந்து செயற்படுகின்றமை. பின்னர் கைது செய்யப்பட்டபின்னர் தான் தப்பிக்கொள்வதற்காக தனக்கு உதவியவர்களைக் காட்டிக்கொடுத்தல் என யதார்த்தமும் இயலாமையும் நிறைந்த பாத்திரமாக அமைந்துள்ளது.

இந்நாவலில் இழையோடும் முக்கியமாக இரண்டு அம்சங்களை குறிப்பிடலாம். ஒன்று அவலமும் இயலாமையும் துரோகத்தனமும் நிறைந்த கதைக்கூறுகள். மற்றையது போராளிகளின் போராட்டம் சார்ந்த எள்ளல் நிறைந்த கதைக்கூறுகள்.

இதில் முதலாவது அம்சமே நாவல் முழுவதும் விரவியுள்ளது. நேசகுமாரன் இராணுவத்தினரிடம் கைது செய்யப்பட்டதுமுதல் இதை அவதானிக்கலாம்.

கைது செய்யப்பட்டு சித்திரவதைப்படுதல், சிறிகாந்தமலர் சித்திரவதைக்குட்படுத்தப்பட்டு கொடூரமாகக் கொல்லப்படுதல், கலைச்செல்வன் தப்பியோடும் சந்தர்ப்பத்தில் பெற்றோர் முன்பாகவே சுட்டுக் கொல்லப்படுதல், வெலிக்கடைச் சிறையில் கண்முன்னாலே மனிதர்கள் கோடரியாலும் பிற ஆயுதங்களாலும் வெட்டியும் சுட்டும் அடித்தும் கொல்லப்படுதல். பிடித்துவைக்கப்பட்டிருந்த சக போராளிகள் இன்னொரு போராளி அமைப்பால் கூட்டாகக் கொலை செய்யப்படுதல் ஆகிய சம்பத்திரட்டுக்கள் இந்நாவலில் பதிவுபெற்றுள்ளன.

“இது எமது வாழ்வு. இதுவரை நாம் அநுபவித்த துயரக் கொடுமையை, துன்பக் கொடுமையை-வாழ்வியல் அழிவுகளை, சமூகச் சிதறலை- சமூகசீவியத்தின் உடைவைச் சொல்கின்றவொரு படைப்பாக, நாம் வாழ்ந்த-வாழும் வாழ்வை, அதன் நிசத் தன்மையோடு, குரூரம் நிறைந்த போராட்ட வாழ்வை, தோழமையைத் துண்டமாகத் தறித்த கோழைத் தனத்தை, அதன் மொழியூடே மனித அழிவைச் சொல்லுதல் 'ம்'இனது மனிதக் கோசமாகவும், கலைப் பண்பாகவும் எம் முன் விரிந்து காட்சிப்படுத்துகிறதென்று கூறிக் கொள்வதுதாம் என்னைப் பொருத்தவரை சாத்தியம்.” (3)

மறுபுறம் எள்ளல் நிறைந்த கதைக்கூறுகள் ஈழப்போராட்டம் சம்பந்தப்பட்டவையாக உள்ளன.

முதற்தாக்குதலுக்கு செல்லும் நேரம் பதற்றத்தைத் தவிர்ப்பதற்கு கள்ளுக் குடித்துவிட்டு வந்ததாகச் சொல்லும் கலைச்செல்வனுக்கு நேசகுமாரன் தண்டனை கொடுக்கும் பகுதியொன்று நாவலில் வருகிறது.

“ஒரு பனையைக் கட்டிப்பிடிக்குமாறு நேசகுமாரன் உத்தரவிட்டான். கலைச்செல்வன் கட்டிப்பிடித்தான். நேசகுமாரன் இடுப்பு பெல்டை அவிழ்த்துக் கலைச்செல்வனின் முதுகில் வீசினான். இரண்டு மூன்று அடிகள் அடித்தவன் நிறுத்திவிட்டு தோழர் நான் செய்வது சரிதானே என்று கலைச்செல்வனிடம் கேட்டான்.” (4)

இயக்கங்கள் தொடர்பான இந்த எள்ளல் இந்நாவலில் பல இடங்களில் தொடர்கிறது. நேசகுமாரன் பிடிபட்டபோது அவனின் தகப்பன் எப்போதோ வீட்டைவிட்டு ஓடிப்போன தோட்டப்புறச்சிறுவனின் மரணத்தைக் காரணம் காட்டி நாங்களும் மாவீரர் குடும்பம் என நடித்தல், சிறையில் மூலைக்கு மூலை இயக்கங்களாக பிரிந்திருத்தல், கொள்ளைச்சம்பவத்தில் பிடிபட்டவர்கள் மீதான கேள்விகள், கலை நிகழ்ச்சிகளில் இடம்பெறும் பொது அறிவுப் போட்டிகள்... இவ்வாறாக பல சம்பவங்களை இந் நாவலின் எள்ளலுக்கு எடுத்துக்காட்டுக்களாக குறிப்பிடலாம்.

மதிப்பீடு

உள்ளடக்கத்தில் மட்டுமல்லாமல் உருவத்திலும் நவீன இலக்கியத்தின் சில எத்தனங்களை இரண்டு புனைவுகளும் காட்டி நிற்கின்றன.

நாவல்கள் இரண்டும் நேர்கோட்டிலான கதைசொல்லலைச் சிதைக்கின்றன. ஷோபாசக்தியிடம் இந்த வடிவமாற்றம் அவரது இப்புனைகதைகளில் மிக வலுவாகத் தெரிகின்றது அதேபோல் சிறுகதைகளிலும் பின்நவீனத்துவ உத்தியில் இந்த வடிவச் சிதைப்பு மேற்கொள்ளப்பட்டுள்ளது. இந்த வடிவமாற்றத்தை புறநிலையிலும் அகநிலையிலும் கண்டுகொள்ள முடியும்.

ஈழத்தமிழ்ப் படைப்புக்களிலேயே கொரில்லாவின் சித்தரிப்பு வித்தியாசமானது. கடிதம், கவிதை, அடிக்குறிப்பு, உண்மைச் சம்பவங்கள், பந்தி பிரிக்கப்பட்டு இலக்கங்கள் இடப்பட்டு கதை கூறுதல், என மரபின் சாத்தியங்களை நிராகரித்து புதியதொரு புனைவாக காட்சிதருகிறது.

இதனை ‘நுண் சித்தரிப்புகள் கூறும் மாற்று வரலாறு’ என்று ஜெயமோகன் குறிப்பிடுகின்றார். அவர் மேலும் ,

“...வரலாறு என்ற விசித்திரமான, குரூரமான அபத்தமான, நுரைபோல உடைந்தழிந்தபடியே இருக்கும் ‘கதை’ குறித்து நம்மிடம் சொன்னபடியே இருக்கிறது.....நடை, உதிரிச் சித்தரிப்புகளின் கூட்டமாக உள்ள கட்டமைப்பு, அங்கதம் நிரம்பிய வரலாற்றுத் தரிசனம் ஆகியவற்றில் இந்நாவலுக்குச் சமானமாகச் சொல்ல தமிழிலக்கியத்தில் ஒரே ஒரு நூல்தான் உள்ளது. ப.சிங்காரத்தின் ‘புயலிலே ஒரு தோணி’...” (5)

என்று எழுதுகின்றார்.

அதேபோல 'ம்' நாவலின் தொடக்கத்திலும் இறுதியிலும் வருகின்ற கதைகள் நாவலின் இறுதிப்பகுதியில் வருகின்ற குதிரைவண்டி பற்றிய குட்டிக்கதை என்பன உள்ளீடாக குறியீடாகக் கருதுவதற்கு வாய்ப்புண்டு. இந்நாவலிலும் கொரில்லா போன்று சிறுசிறு தலைப்புக்கொடுத்து கதை சொல்லப்படுகின்ற அமைப்பு காணமுடிகிறது. முன் பின் பகுதிகளைத் தனியே பிரித்தெடுத்தால் ஏனையவை கட்டுரைகள் போல தோற்றம் கொள்ளக்கூடிய நிலை உண்டு. ஆனாலும் ஷோபாசக்தியின் புனைவுமொழி அதனை வெற்றிகரமான படைப்பாக்கி விடுகின்றது.

இவ்வாறாக ஷோபாசக்தியின் புனைவுகளில் அவை எடுத்துக் கொண்ட பொருட்பரப்பு, அவற்றைச் சொல்வதற்குக் கைகொடுக்கும் பின்னவீனத்துவ இலக்கிய நெறி, அதற்கேற்ற சொல்லாடல் என்பவற்றைக் குறிப்பிடலாம். புலம்பெயர்ந்தோரின் தமிழ்ப்புனைவுகளில் அதன் அரசியலாலும் அழகியலாலும் பெரிதும் வித்தியாசப்பட்டிருக்கும் ஷோபாசக்தியின் புனைவுகள் மிக நுண்மையான ஆய்வினை வேண்டி நிற்கின்றன.

அடிக்குறிப்புகள்

- (1) ஷோபாசக்தி; (2001), கொரில்லா, சென்னை, அடையாளம், பக்.13
- (2) ஷோபாசக்தி; (2001), கொரில்லா, சென்னை, அடையாளம், பக்.45
- (3) ப.வி சிறீரங்கன்; (2006), மூன்றாவது மனிதன், இதழ் 17., கொழும்பு, பக்.102
- (4) ஷோபாசக்தி; (2004), ம், சென்னை, கறுப்புப்பிரதிகள், பக். 38
- (5) ஜெயமோகன்; காலம், கனடா, இதழ் 16

(இலங்கை தென்கிழக்குப் பல்கலைக்கழகம் 2013 யூலை 6 -7 ஆந்திகதிகளில் நிகழ்த்திய 3வது சர்வதேச ஆய்வரங்கில் வாசிக்கப்பட்ட கட்டுரை)

பதிவுகள், 23 நவம்பர் 2013

9.க. ஆதவனின் 'மண்மனம்' நாவல் ஒரு பார்வை - சு. குணேஸ்வரன் -

அறிமுகம்

ஆதவன் கதிரேசபிள்ளை இலங்கையில் யாழ்ப்பாணத்தைச் சேர்ந்தவர். தற்போது புலம்பெயர்ந்து டென்மார்க்கில் வாழ்ந்து வருகிறார். மகாஜனாக் கல்லூரியில் கல்வி கற்றவர். 1980 இல் யாழ்ப்பாணப் பல்கலைக்கழகத்தில் மெய்யியல் துறையில் சிறிது காலம் விரிவுரையாளராகப் பணிபுரிந்தவர். கவிதை, நாடகம், நாவல், குறும்படம் ஆகியவற்றில் ஈடுபாடு மிக்கவர். 'தெருவெளி' என்ற நாடக ஆற்றுகையை யாழில் அறிமுகப்படுத்தியவர்களில் ஒருவராக அறியப்படுகிறார். 80 களின் பின்னரான ஈழத்து அரசியல் நிலையை எடுத்துக் காட்டும் கவிதைகள் அடங்கிய 'உள்வெளி' என்ற கவிதைத்தொகுப்பு 1985 இல் தமிழ் நாட்டில் இருந்து வெளிவந்துள்ளது. ஆதவன் புலம்பெயர்ந்த பின்னர் அங்கிருந்து வெளிவந்த ஆரம்பகால இதழ்களில் ஒன்றாகிய 'சுவடுகள்' சஞ்சிகையில் 'மண்மனம்' என்ற தொடர்கதையை எழுதியுள்ளார். புகலிடத்தில் 'சிறுவர் அரங்கு' தொடர்பான செயற்பாடுகளை தொடர்ச்சியாக முன்னெடுத்து வருகிறார் என்பது அவர் 'தமிழ்3' என்ற வானொலிக்கு வழங்கிய செவ்வியினூடாக அறியமுடிகிறது. இவை தவிர இலங்கையில் போராளிகளுக்கும் அரசுக்கும் இடையிலான சமாதான ஒப்பந்தம் நிலவிய காலத்தில் இவர் இயக்கிய 'ஒரு இராஜகுமாரியின் கனவு' என்ற சிறுவர் தொடர்பான குறும்படமும் வெளிவந்துள்ளது.

ஆரம்பகால நாவல்கள்

90 கள் வரை வெளிவந்த புலம்பெயர்ந்தோரின் நாவல்களை முதற்காலகட்ட நாவல்களாகக் கருதலாம். இவ்வகையில் எமது கவனத்திற்கு உட்படுபவர்களில் ஆதவனும் பார்த்திபனும் முக்கியமானவர்கள்.

1983 இல் இருந்தே ஈழத்தமிழர்கள் அதிகளவில் புலம்பெயரத் தொடங்கிவிட்டனர். எனினும் அங்கிருந்து 80 களின் நடுப்பகுதியின் பின்னரே சஞ்சிகைகளும் நூல்களும் வெளிவரத் தொடங்குகின்றன. அவ்வாறு வெளிவந்த சஞ்சிகைகளில் கவிதை, சிறுகதை, கட்டுரைகளோடு தொடர்கதைகளும் வெளிவந்தன. அதிகமான இதழ்களில் இவற்றை அவதானிக்க முடிகிறது.

தொடர்கதையாக வெளிவந்த 'மண்மனம்' இதுவரை நூலுருப் பெறவில்லை. நோர்வேயில் இருந்து வெளிவந்த சுவடுகள்¹ சஞ்சிகையில் 32 அத்தியாயங்களாக 1989 இல் இருந்து 1995 வரை வெளிவந்து முற்றுப்பெற்றது.

பார்த்திபனின்² முதல் நாவல் "வித்தியாசப்படும் வித்தியாசங்கள்" 1986 இல் வருகிறது. இதுதான் 80 களில் புலம்பெயர்ந்தவர்களிடமிருந்து வெளிவந்த முதல் நாவலாக உள்ளது. பார்த்திபனின் ஏனைய மூன்று நாவல்களும் 1990 ற்குள் வந்துவிடுகின்றன. மேலும்

‘தூண்டில்’ சஞ்சிகையில் வெளிவந்து முற்றுப்பெறாத ‘கனவை மிதித்தவன்’ தொடர்களையும் இக்காலப்பகுதியிலேயே வருகிறது. அதேபோல் இராஜேஸ்வரி பாலசுப்பிரமணியத்தின் “தில்லையாற்றங்கரை” 1987 இல் வருகிறது.

மேற்குறிப்பிட்ட படைப்புக்கள் அதிகமும் தாயகநினைவு சார்ந்தனவாகவே அமைந்துள்ளன என்பது கவனத்திற் கொள்ளவேண்டியதாகும். இந்த அடிப்படையில் க. ஆதவனின் ‘மண்மனம்’ என்ற நாவலை நோக்கலாம்.

மண்மனம் - கதையும் கதைப்பண்பும்

‘மண்மனம்’ அடிப்படையில் தாயக நினைவு தொடர்பான ஒரு நாவலாகும். இந்நாவலின் கதையோட்டத்துக்கு ஆதாரசுருதியாக இருப்பது ஒரு காதற்கதை. ஆனால் அதற்கு ஊடாகச் சொல்லப்படும் விடயங்கள் மிக முக்கியமானவை. 80 களின் இறுதிப்பகுதியில் போராளிக் குழுக்களின் உருவாக்கமும் செயற்பாடுகளும், அரசு படைகளின் அச்சுறுத்தல்கள், கைது, சித்திரவதை, கொல்லப்படுதல் ஆகியன மிக எளிமையாகச் சம்பவங்களின் ஊடாக இந்நாவலில் சொல்லப்படுகின்றன.

மண்மனம் நாவலில் பிரதான பாத்திரம் ரகுநாதன். ரகுநாதனின் கதையோடுதான் நாவல் விரிகிறது. ரகுநாதனின் நண்பனாக வரும் ‘சுரேஷ்’ மற்றும் ரகுநாதனின் காதலி சுசீலா ஆகியோர் நாவலின் வளர்ச்சிக்குத் துணைபுரியும் பாத்திரங்கள்.

கொழும்பில் ஒரு தேநீர்க்கடையில் இருந்து “ நீ இந்த உலகத்தில் எதை நம்புகிறாய்” என்ற கேள்வியுடன் நாவல் தொடங்குகிறது. அக்காலத்தில் ஈழவிடுதலைப் போராட்டத்துக்காகப் புறப்பட்ட இயக்கங்களில் நீ எந்த இயக்கத்தை நம்புகிறாய் என்பதே சுரேஷை நோக்கிய ரகுநாதனுடைய கேள்வியாகும். இவ்வாறான உரையாடல்களின் ஒரு கட்டத்தில் சுரேஷ் ரகுநாதனை விட்டுப் பிரிந்து விடுகிறான்.

“என்னடா சுரேஷ் என்னதான் நடந்தது I Don’t understand this, what happened to you? படபடப்புடன் கேட்டான் ரகு. சுரேஷ் எந்தவித அதிர்ச்சியும் அடையாமல் ரகு கையை எடு நான் ஒரு இயக்கத்தில் இருக்கிறேன். அதுக்கு உன்னால் உதவமுடியாது. நீ துரோகியாக மாறாதவரைக்கும் உன்னைக் காப்பாற்றிக் கொள்ளு”³

என்று சுரேஷ், தான் இலட்சியத்தோடு வாழ்வதால் நமது நட்பு அதற்கு இடையூறாக இருந்துவிடும் என்பதால் பிரிந்து விடுகிறான்.

இந்தப் பிரிவுடன் யாழ்ப்பாணத்துக்கு வேலை மாற்றலாகிச் செல்லும் ரகுநாதன் ஒருபுறமும், இயக்கச் செயற்பாடுகளுடன் சுரேசும் நாவலின் கதையோட்டத்தில் நகர்கின்றனர். ஒரு கட்டத்தில் இயக்கச் செயற்பாடுகளுக்கு ஊடாக அறியப்பட்ட சுரேஷைத்

தேடிவரும் இராணுவம் அவனின் தம்பி கணேசானந்தனை லைற்போஸ்ட்ரில் அடித்துக் கோரமாகக் கொண்டு போட்டுவிட்டுப் போகிறது.

தொடரும் கதையோட்டத்தில் ரகுநாதனின் தங்கையை சுரேஷ் காதலிக்கிறான். ஒரு நாள் அவளும் சுரேஷ் இருக்கும் இயக்கத்தில் சேர்ந்துவிடுகிறாள். பின்னர் ஒரு சம்பவத்தில் சயனைற் கடித்து செத்துவிடுகிறாள். அவளது சாவை இயக்கமும் ஊரும் இலட்சியத்துக்காகச் செத்துப்போனாள் எனக் கொண்டாடுகிறது. இச்சம்பவத்தால் மனமும் உடலும் சோர்ந்துபோகிறான் ரகுநாதன். பின்னர் ஊரில் நடக்கும் தூட்டுச் சம்பவமும் குண்டுவெடிப்பும் கதையில் கூறப்படுகிறது. இதில் ரகுநாதனின் தந்தையும் குண்டுபட்டு இறந்துவிடுகிறார்.

இவ்வாறான இழப்புக்களுக்கு மத்தியில் மௌனசாமியாகத்திரியும் ரகுநாதன், ஒருமுறை சலூனுக்குச் செல்லும் சந்தர்ப்பத்தில் அவனுக்குக் கற்பித்த ஆசிரியரின் உரையாடலுக்கு ஊடாக திருமணம் செய்யும் விருப்பத்துக்குத் தூண்டப்படுகிறான். அதற்கு ஆதாரமாக அவளது பாடசாலைக் காதல் உயிர்பெறுகிறது. ஆனால் அதற்குள்தான் குழப்பம் ஏற்படுகிறது.

ரகுநாதன் தனது காதலி சுசீலாவைக் கண்டது, பேசியது, கோயில்திருவிழாச் சந்தர்ப்பத்தில் அவளைத் தனியாகச் சந்தித்தது, அவள் திருமணத்தை மறுத்தது, பின்னர் ரகுநாதன் குடித்துவிட்டு ஊரறிய அவளைக் கேவலமாகப் பேசியது. சுசீலா அவனை வெறுத்து ஒதுக்கி “கையை விடுடா நாயே!” என்று அவனை வெறுத்தொதுக்கியது எல்லாம் விலாவாரியாகச் சொல்லப்படுகின்றன.

இறுதியில் தனது காதல் தோற்றுப்போனதற்கான காரணத்தைக் கண்டுபிடித்து மீண்டும் ஒன்று சேரும் நேரத்தில் இராணுவம் ரகுநாதனைப் பிடித்துச் சென்று விடுகிறது. ரகுநாதனின் தங்கை இயக்கத்தில் இருந்ததற்காகவும், சுரேசின் நண்பன் என்ற காரணத்திற்காகவும் கொடூரமாகச் சித்திரவதை செய்து செத்துப்போகும் நிலையில் ரகுநாதனை பற்றைக்குள் எறிந்துவிட்டுப் போகிறது. இறுதியில் வைத்தியசாலையில் சுயநினைவில்லாமல் கட்டிலில் கிடக்கும் ரகுநாதனின் உடலைத் தழுவி சுசீலா அழுகின்ற சம்பவத்துடன் நாவல் முற்றுப்பெறுகிறது.

பாத்திரங்களின் இயல்புநிலை

நாவலின் பிரதான பாத்திரம் ரகுநாதன். கதை நகர்வுக்கு ஏற்ப சுரேஷ் மற்றும் ரகுநாதனின் காதலி சுசீலா ஆகியோர் அடுத்து முக்கியம் பெறும் பாத்திரங்களாக அமைகின்றன. இம்மூன்று பாத்திரங்களையும் சுற்றியே நாவல் விரிகிறது.

இந்நாவலில் ரகுநாதன் ஒரு யதார்த்தவாதியாக சித்திரிக்கப்படுகிறான். அதிகம் எந்த

விடயத்தையும் துருவி ஆராய்ந்து முடிவெடுப்பவனாகவும் அதிகாரமும் பகட்டும் போலியும் இல்லாத நேர்மையான பாத்திரமாகவும் சித்திரிக்கப்பட்டுள்ளான்.

சுரேஷ் என்ற பாத்திர வார்ப்பு ஆரம்பம் போலவே இறுதிவரையும் மிக அமைதியான பாத்திரமாக உருவாக்கப்பட்டுள்ளது. அதிகம் உரையாடலில் பங்கெடுக்காத பாத்திரம். பொறுமையும் கொள்கைப் பிடிப்பும் முக்கியமாகக் குறிப்பிடக்கூடியது.

சுசீலா ஒரு சராசரி பெண்ணுக்கு இருக்கக்கூடிய இயல்புகளுடன் படைக்கப்பட்டுள்ள பாத்திரம். ரகுநாதன் குடித்துவிட்டு வந்து அவளை ஊரறிய கேவலமாகப் பேசியபோது ஆற்றாமையில் எல்லையில் இருந்து அவனுக்காக நீலாம்பரியில் உருகிப் பாடும் சம்பவம் முக்கியமானது.

நாவலில் கவனிக்கத்தக்க அம்சங்கள் சில

அரசு படைகளுக்கும் போராளிகளுக்குமான முரண்பாடுகள் உக்கிரம் அடைகின்ற போதில் மக்கள் மீதான கண்காணிப்பும் சொல்லாமற் சொல்லப்படுகிறது. இங்கு இரண்டு சம்பவங்கள் அக்காலச்சூழலைப் புரிந்துகொள்ளச் சான்றாக இருக்கின்றன.

குடித்துவிட்டுப் பாட்டுப் பாடிக்கொண்டு இரவெல்லாம் ஊரைச் சுற்றித்திரிவதை வழக்கமாகக் கொண்ட சோமன் ஒரு நாள் செத்துப்போய்க் கிடக்கிறான்.

“சுடலை மடத்துக்கை ஒரு ஆள் படுத்திருக்கிற மாதிரி கிட்டப்போய்ப் பாத்தா சோமனாம். வெறியில் கிடக்கிறான் எண்டுதான் முதல் நினைச்சவனாம். பிறகு ஏதோ ஐமிச்சத்தில கூப்பிட்டுப் பாக்கத்தான் பிரேதம் எண்டு தெரிஞ்சுதாம். ஊரெல்லாம் கூடி கடைசியில் தற்கொலை எண்டு முடிவெடுத்தது. அதற்கான Postmortem எல்லாம் சான்றாக அமைஞ்சுது. கொலைகள் கூடிவிட்ட இந்தக் காலத்தில தற்கொலையைப் பற்றி ஆர் நினைக்கப் போகினம். அதிலும் குடிகாரச் சோமன் இருந்தென்ன இல்லாட்டி என்ன? எண்டுறதுதான் பலபேற்றை அபிப்பிராயமும். என்னாலை தாங்க முடியேலாமக் கிடக்கு இவன் ஏன் தற்கொலை செய்தான். எந்த இரகசியத்தைக் காப்பாற்ற - எந்த சயனைட்டைக் கடித்தான்?”

4

மற்றைய சம்பவம்; சுசீலாவுக்கும் ரகுநாதனுக்குமான காதல் முறிவின் பின்னர் இயக்கத்தைச் சேர்ந்தவர்கள் ரகுநாதனை எச்சரித்துவிட்டுச் செல்வது.

“எங்கட சுசீலா அக்காவின்ரை பிரச்சினையில் தலையிட்டா வெடிதான் வைப்பம் AK47 ஐ ஒருமுறை தட்டிக் காட்டியதாக ரகுநாதன் நினைத்துக் கொண்டான்” 5

இந்த இரண்டு சம்பவங்களும் ஆழமாக வாசகர் மனதைத் தைத்து விடுகின்றன.

குடிகாரச் சோமனின் சாவுக்குக் காரணம் தெரியாவிட்டாலும் அது அக்காலகட்ட அரசியல் நிலையை குறிப்பாக எடுத்துக்காட்டுகிறது. அதேபோல் போராளிகள் மக்களின் சாதாரண பிரச்சினைகளிலும் தலையிடுதல் அச்சுறுத்துதல் என்பவற்றுக்கு உதாரணமாக மற்றைய சம்பவம் விளங்குகின்றது.

மேலும் தங்கை சந்திரா இயக்கத்துக்குப் போனபின்னர் கதையில் வரும் காட்சிகள் ரகுநாதனைப் பயமுறுத்துவனபோல் அமைந்திருத்தல் - குறிப்பாக பலர் துப்பாக்கி முனையில் அவனைப் பிடித்துப்போய் பாதையில் வைத்து சுடுவதற்கு துப்பாக்கியை நீட்டுதல் 'கனவு' எனக் கூறப்படுகிறது. இதனை ஒரு உத்தியாகப் பார்க்கலாம்.

இவை கதையோட்டத்துடன் இணைந்து வருவதால் அக்காலகட்ட அதிகாரத்தரப்பினர் மீது ஆசிரியர் வைக்கும் விமர்சனமாகக் கருதமுடிகிறது. குறிப்பாக 90 களின் முன்பின்னாக இயக்கங்களுக்கு இடையில் ஏற்பட்ட முரண்பாடுகளைச் சுட்டுவதற்கும் இறுதிச் சம்பவத்தை ஆதவன் பயன்படுத்தியிருக்கலாம்.

நாவலில் இருக்கக்கூடிய மற்றுமொரு அம்சம் கதையோட்டத்தின் வேகம். இது நாவலை அழகியலுடன் வளர்த்துச் செல்வதற்கு தடையாக இருந்துள்ளதை அவதானிக்கமுடிகிறது. ஆதவனே இந்தக் குறைபாட்டை உணர்ந்துதான் இருக்கிறார்.

“என் மனம் உணர்ந்ததை அப்படியே எழுதியிருக்கிறேன். நாவலுக்குரிய இலக்கணங்களையோ கட்டுக்கோப்புகளையோ எதையும் நான் பொருட்படுத்தவில்லை. உணர்வுக்கும் உண்மைக்கும் முதலிடம் கொடுத்து அவையே என் பேனாவை இழுத்துச் சென்றிருக்கின்றன.” 6

குடும்பங்களில் ஏற்படும் இழப்பை மாற்றங்களை எடுத்துக்காட்டுகிறார். சம்பவங்கள் ஒன்றின் பின் ஒன்றாக திடீர் திடீர் என மாற்றமுறுகின்றன. இருந்தாலும் நாவலின் வாசிப்பில் சலிப்பை இவை ஏற்படுத்தவில்லை என்பது முக்கியமான குறிப்பாகும்.

ரகுநாதன் குடித்துவிட்டு வந்து அந்த ஊர் அறிய ஏசும் சம்பவ விபரிப்பும், இளமைக்காலக் காதற்கதைகளை கூறும் இடங்களும் மனத்தில் அழுத்தமாகப் பதிந்து விடுகின்றன.

இந்நாவலில் இருக்கக்கூடிய மிகப் பலமான அம்சமாக இதன் மொழிநடையைக் கூறலாம். புகலிடத்தில் இருந்து வெளிவந்த ஆரம்பகால நாவல்களில் ஒன்றாக இருந்தாலும் ஈழத்து மொழிநடையை பொருத்தமாகப் பயன்படுத்துவதில் நாவலாசிரியர் கவனமாக இருந்துள்ளார் என்பதை இங்கு முக்கியமாகக் குறிப்பிட வேண்டும். நாவலின் பாத்திர உரையாடல்கள் அழகாக வந்திருக்கின்றன.

“டே விசரா இதுக்கெல்லாம் இப்பிடி அழுறதே? எழும்படா எழும்பி ஆகவேண்டிய வேலையைப் பார். ஆம்பிளை மாதிரி இரு. அவளைப் பாத்தியே எவளவு மரியாதையோடு செத்தாள் எண்டு. அவள் வீரி. நீ என்ன பேத்தைமாதிரி நிண்டு அழுறாய். எழும்படா எழும்பு முதல், எழும்பி ஏதன் தின். பரிசுக்கெடப்போகுது. எவளவு இளசுகள் எல்லாம் உன்னையே பாக்குது தெரியுமே...” 7

குறிப்பாக யாழ்ப்பாணத்தின் வலிகாமப் பிரதேசத்துக்கு உரிய வட்டார மொழிவழக்குச் சொற்கள் ஆங்காங்கே பயன்படுத்தப்பட்டிருத்தலும் சிறப்பாக உள்ளது.

“உச்சிக்கொப்பை குறிபார்த்து எறியவேணும் அப்பதான் பொல பொலவெண்டு கொட்டுண்ணும்” (அத்.3)

“எழும்படா! இனிக்காணும். அப்படி என்ன நித்திரை. ஓடிப்போய் கோயிலடியில அரசம் பழுத்தல்கள் ஏராளங் கொட்டுண்டு கிடக்கு பொறுக்கியந்து அந்த ஆடுகளுக்குப் போடன்.” (அத்.2)

“எவ்வளவுதான் பிடிச்சு அழுத்தினாலும் பிடரியில ரெண்டு மயிர் கெம்பிக்கொண்டு நிக்கத்தான் செய்யுது” (அத்.9)

சில சம்பவங்கள் இந்நாவலின் கதைப்போக்குக்கு அவசியமில்லாத ஆசிரியரின் விபரிப்புக்கள் கதைப்போக்கில் குறைபாட்டை ஏற்படுத்துவதற்கு காரணமாக இருந்துள்ளதையும் இங்கு குறிப்பிடவேண்டும். நாவலில் பல இடங்களில் அதிக பிரசங்கித்தனமாக சிலவிடயங்களைச் சுயவிசாரணை செய்தல், எல்லாவற்றுக்கும் ‘காலம்’தான் காரணம் என்ற பகுதியில் அதுபற்றி நீண்ட விசாரணை நடாத்துதல்; இதுபோல பல இடங்களைச் சுட்டிக்காட்டலாம். மேலும் நாவலை வளர்த்துச் செல்லுவதற்கு பல இடங்கள் இருந்தும் ஆசிரியர் அதனைத் தவறவிட்டுவிடுவதாகவே தோன்றுகிறது.

சுசீலாவை கோயில் திருவிழாநேரம் பீநாறிப் பற்றைக்குள் அழைத்துச் சென்று கட்டியணைக்கும் சம்பவத்துக்குப் பின்னர் தொடர்ந்து அடுத்தடுத்த அத்தியாயங்களில் ரகுநாதன் குடித்துவிட்டுப் போய் அவளை வாய்க்கு வந்தபடி வெறியில் திட்டும் சம்பவம் முரண்நிலையாகத் தோற்றந்தருகிறது.

மேலும் இது தொடர்கதையாக வந்த காரணத்தால் பல சம்பவங்கள் தொடர்பில்லாமல் அல்லது அவை நாவலின் கதைப்போக்குக்கு ஏற்ப வளர்த்துச் செல்லப்படாமல் அங்கங்கேயே தங்கிவிடுகின்றன.

பாடசாலையில் நீங்கள் என்ன சாதி என்று கேட்கும் வாத்தியாருக்கு “நாங்கள்

மரமேறுகிற ஆக்கள்” என்று மாணிக்கத்தின் மகன் தயங்கித்தயங்கி பதில் கூறும் சம்பவம், ரகுநாதன் 8 ஆம் வகுப்பு படிக்கும்போது செக்குச்சுத்துகிற இடத்தில் தோட்டத்தில் வேலை செய்யும் கந்தியின் மகள் பற்றி விபரிக்கும் இடம், கிளிநொச்சியில் சாராயம் குடிக்கப்போன இடத்தில் ரன்மொனிக்கா என்ற சிங்களப்பெண் பற்றிய பதிவு, மற்றும் இந்தியாவில் இருந்து வந்து தங்கிய தவிலுக்கு தாளம்போடுபவர் பற்றிய பதிவு, ஆகிய சம்பவங்கள் பல்வேறுபட்ட மனநிலை உடையவர்களை நாவலில் காட்டவந்ததின் விளைவாக இருந்தாலும், குறித்த சம்பவங்கள் நாவலின் கதையோட்டத்தில் மேம்போக்காகவே சொல்லப்படுகின்றன.

இவற்றுக்கு செலவளித்த பக்கங்களை ரகுநாதன், சுரேஷ், சந்திரா, சுசீலா பாத்திரங்களுடன் தொடர்புடைய களங்களை விபரிப்பதற்கு செலவளித்திருக்கலாம். சுரேஷ் என்ற பாத்திரத்தைச் சித்திரிப்பதிலும் அப்பாத்திரம் தொடர்பான உரையாடல்களிலும் போதாமை உள்ளதும் அவதானிக்கத்தக்கது.

மேலே குறிப்பிட்ட குறைபாடுகளுக்கு, இந்நாவல் தொடர்கதையாக வந்தமையும் ஐந்து வருடங்கள் என்ற நீண்ட கால இடைவெளியை நாவல் முற்றுப்பெறுவதற்கு எடுத்துக்கொண்டமையும் கூட காரணமாக இருந்திருக்கலாம். (புலம்பெயர்ந்தவர்களின் அசாதாரண சூழ்நிலை, மனநிலை மற்றும் பிரசுரவெளிகளும் இதில் செல்வாக்குச் செலுத்தியிருக்கக்கூடும்) பொதுவாக தொடர்கதைகளில் இருக்கக்கூடிய குறைபாடுகளில் ஒன்றாக ‘சுவாரஷ்யம்’ காரணமாக சில சம்பவங்கள் இங்கு சேர்க்கப்பட்டு பின்னர் கதைத்தொடர்ச்சிக்கு அவசியமில்லாத காரணத்தால் அவை விடப்பட்டிருக்கலாம்.

எனினும் புலம்பெயர்ந்தவர்களின் ஆரம்பகால நாவல் என்ற வகையிலும் 80 களின் பின்னரான காலத்தைப் பதிவுசெய்கிறது என்ற வகையிலும் ஈழத்துக்கேயுரிய மொழிநடையைப் பொருத்தமாக வெளிப்படுத்தியிருக்கின்ற வகையிலும் ஆதவனின் ‘மண்மனம்’ நாவல் கவனத்திற்குரியதாக அமைந்துள்ளது.

தொகுப்பு

புலம்பெயர் படைப்புக்களின் பேசுபொருள்களில் தாயக நினைவு முதன்மையானது. தாய்த்தேசத்தைப் பிரிந்தவர்களுக்கு தாயக நினைவு என்பது பிரிக்கமுடியாத உணர்வுநிலையாகப் பேசப்படுகிறது. நாடிழந்து உலகில் அகதிகளாக அலைந்துதிரிந்த பாலஸ்தீனர்களின் படைப்புக்களில் இதற்கு நல்ல உதாரணங்களைக் கண்டுகொள்ள முடியும். இன்று உலகமெங்கும் மில்லியன்கணக்கான மக்கள் நாடிழந்து நாடோடியாகவும் அகதியாகவும் புகலிட தேசங்களில் வாழ்ந்து வருகின்றனர். அவர்களுக்கு தம் தாய்த்தேசத்தை இழப்பதென்பது சொல்லமுடியாத உணர்வுநிலையை ஏற்படுத்துகின்றது.

இவ்வாறுதான் ஈழத்திலிருந்து புலம்பெயர்ந்தவர்களும் தம் தாய்த்தேசத்தைப் பற்றி

தமது படைப்புக்களில் எழுதும்போது தவிர்க்கமுடியாமல் அவர்கள் நினைவில் வாழும் தேசத்தை எழுத்துக்களில் பதிவு செய்கின்றனர். அது தனிமனித வாழ்வில் இருந்து தேசத்துக்கான விடுதலை வரை விரிகின்றது. இதற்கு இன்றுவரை வெளிவந்துகொண்டிருக்கின்றன புலம்பெயர்ந்த ஈழத்தமிழர்களின் படைப்புக்கள் சான்றாக அமைகின்றன. அவ்வகையில் நாவல் இலக்கியத்தில் ஆரம்பகாலப் படைப்பாளிகளில் ஒருவர் என்ற வகையில் இங்கு ஆதவனின் நாவல் நோக்கப்பட்டுள்ளது. இது 80 களின் இறுதிக்காலகட்ட விடுதலைப் போராளிகளின் செயற்பாடுகளை மக்களின் வாழ்வுநிலையின் ஒரு பகுதியை குறுக்குவெட்டுமுகமாகப் பேசுகின்றது. இந்நாவல் குறிப்பிடும் காலத்துடன் ஒப்பிடுவதற்கு வேறு பல படைப்புக்கள் தமிழ் நாட்டிலிருந்தும் ஈழத்தில் இருந்தும் புகலிடத்தில் இருந்தும் வந்திருக்கின்றன. எனினும் புலம்பெயர்ந்தவர்கள் மத்தியிலிருந்து வெளிவந்த ஆரம்பகால நாவல்களில் ஒன்று என்ற வகையில் 'மண்மனம்' கவனத்திற்குரியதாக அமைந்துள்ளது.

இதற்கூடாக 80 களின் பின்னரான ஒரு காலகட்டம் பதிவுசெய்யப்படுவதோடு புலம்பெயர்ந்தவர்களின் ஆரம்பகாலப் படைப்புக்களின் போக்கினையும் அறிந்துகொள்ளமுடிகிறது.

அடிக்குறிப்புகள்

1. சுவடுகள் நோர்வேயில் இருந்து வெளிவந்து நின்றுபோன சஞ்சிகையாகும். 1988 இல் இருந்து 1997 வரை 78 இதழ்கள் வரை வெளிவந்தமை கட்டுரையாளரால் இனங்காணப்பட்டுள்ளது.
2. பார்த்திபனின் வெளிவந்த படைப்புக்கள் பற்றி ஏலவே எழுதிய அறிமுகக்கட்டுரை யாழ்ப்பாணத்திலிருந்து வெளிவந்த கலைமுகம் இதழில் வந்துள்ளது. பதிவுகள் இணையத்தளத்திலும் வாசிக்கமுடியும்.
3. க. ஆதவன், மண்மனம், அத்தியாயம் 1, சுவடுகள், நோர்வே, 1989.
4. மேலது, அத்தியாயம் 12.
5. மேலது, பாகம் 2, அத்தியாயம் 11.
6. மண்மனம் இரண்டு பாகங்களாக வெளிவந்தது. முதற்பாகம் 16 அத்தியாயங்களில் முற்றுப்பெற்றபோது 'முதலாம் பாகத்துக்குப் பின்னர் ஒரு முன்னுரை' என்ற பக்கத்தில் ஆதவன் மேற்குறித்தவாறு எழுதியுள்ளார்.
7. க. ஆதவன், மண்மனம், பாகம் 2 - அத்தியாயம் 2, சுவடுகள், நோர்வே.

(நன்றி - மண்மனம் நாவலின் அத்தியாயங்களைப் பெறுவதற்கு உதவிய நூலகம், படிப்பகம் இணையத்தளத்தினருக்கும்; விடுபட்டவற்றைப் பெறுவதற்கு உதவிய க.ஆதவன், பதிவுகள் வ.ந. கிரிதரன், இளவாலை விஜயேந்திரன் ஆகியோருக்கும் மிக்க நன்றி)

- 2013 டிசம்பர், ஸ்ரீவில்லிபுத்தூர் வி.பி.எம்.எம். மகளிர் கல்லூரி தமிழ்த்துறையும், மணவை

செந்தமிழ் அறக்கட்டளையும் இணைந்து நடாத்திய பன்னாட்டுக் கருத்தரங்கத்தின் பின்னர் வெளியிட்ட 'தற்கால படைப்புகளில் தமிழில் பன்முக ஆளுமை' என்ற நூலில் இடம்பெற்ற கட்டுரை. -

kuneswaran@gmail.com

பதிவுகள், 02 ஜனவரி 2014

10. கன்னி மலரணியாமையும் தலைவியின் நுண்ணறிவும்: ஒப்பியல் நோக்கு - த. சத்தியராஜ், முனைவர் பட்ட ஆய்வாளர், இந்திய மொழிகள் மற்றும் ஒப்பிலக்கியப் பள்ளி, தமிழ்ப் பல்கலைக் கழகம், தஞ்சாவூர், தமிழ்நாடு, இந்தியா -

1.0. முன்னுரை

தமிழில் குறுந்தொகையும், பிராகிருதத்தில் காதா சப்த சதியும் சமகாலத்திய இலக்கியங்களாகக் கருதப் பெறுகின்றன. இவ்விரு இலக்கியங்களில் முறையே 312, 189 என்ற இருபாடல்கள் ஒத்த கருத்துடையவை. இருப்பினும் அவ்விரு பாடல்களின் காலம் மட்டும் தான் மாறுபடுகிறது என்பார் அ. செல்வராசு (2008:37). ஆனால் அது களவு, கற்பு குறித்த காலமா? அல்லது பாடல் எழுதப்பட்ட காலமா? எனத் தெளிவுபடுத்தவில்லை. இருப்பினும், அவ்விரு பாடல்களில் நிலவும் அவ்விரு கவிஞர்களின் சிறப்பினைச் சுட்டிக் காட்டுவதாக இக்கட்டுரை அமைகின்றது.

அவ்விரு கவிஞர்களின் சிறப்புகளை,

1. ஒத்த தன்மை: தலைவியின் நுண்ணறிவு
2. வேறுபட்ட தன்மை: சமகாலத்தியப் பதிவுகள் என்றாயிரு வகைகளில் விளக்கலாம்.

1.1. ஒத்த தன்மை: தலைவியின் நுண்ணறிவு

குறுந்தொகை 312 ஆம் பாடல் (காண்க: 1. 2.1) தலைவன் தலைவியின் நுண்ணறிவை நினைத்து வியப்புருமாறு அமைந்துள்ளது. அதாவது, இரவில் கலவி இன்பத்தில் தன்னுடன் களித்தவள் பகலில் தன்னை யாரென வெளிக்காட்டாது இருக்கும் இயல்பு எத்தன்மையது எனத் தலைவியின் நுண்ணறிவை நினைத்துப் பார்க்கின்றான் தலைவன் என்பதாகும். இதே கருத்தைக் காதா சப்த சதி 189 ஆம் பாடலும் (காண்க: 1. 2. 3) புலப்படுத்துகின்றது. இருப்பினும் சிறுவேறுபாடு உண்டு. குறுந்தொகை களவுக் குரியதாகவும், காதா சப்த சதி கற்புக் குரியதாகவும் அமைந்திருப்பதேயாம்.

1.2. வேறுபட்ட தன்மை: சமகாலத்தியப் பதிவுகள்

குறுந்தொகை 312 ஆம் பாடலைப் பாடிய கபிலரும், காதா சப்த சதியின் 189 ஆம் பாடலைப் பாடிய விக்ரிமனும் தம்சமகால காட்சிகளைப் பதிவு செய்வதில் வேறுபட்டே நிற்கின்றனர். அதனை,

1. கன்னி மலரணியாமை
2. வரலாற்றுக் குறிப்பு: மலையமான் திருமுடிக்காரி

3. பெண்ணின் இயல்பும் பெண்ணடிமை கருத்தியலும்

எனவரும் மூன்று வகைகளில் விளக்கம் காணப்படுகின்றது.

1.2.1. கன்னி மலரணியாமை

இற்றைக் காலத்தில் கூந்தலில் மலர் அணியும் வழக்கம் மணம் ஆன, ஆகாதோருக்கு ஒரு மரபாக அமைந்து கிடக்கின்றது. இம்மரபு அற்றைக் காலத்தில் (சங்க காலம்) மணமாகாத பெண்டிருக்கு மறுக்கப்பட்டுள்ளதென்பதை,

இரண்டறி கள்விநங் காத லோளே
முரண்கொள் துப்பிற் செவ்வேல் மலையன்
முள்ளூர்க் கானம் நாற வந்து
நள்ளென் கங்குல் நம்மோ ரன்னள்;
கூந்தல் வேய்ந்த விரவுமலர் உதிர்த்துச்
சாந்துளர் நறுங்கதுப் பெண்ணெய் நீவி
அமரா முகத்த ளாகித்
தமரோ ரன்னள் வைகறை யானே - குறுந். 312

எனவரும் குறுந்தொகைப் பாடல் புலப்படுத்துகிறது என்பார் வ.சுப. மாணிக்கம். அவர்தரும் குறிப்பு வருமாறு:

பண்டைத் தமிழகக் கன்னி மலர்துடாள் என்பதும், மலர் சூடின் கன்னியாகாள், ஒருவனை வரித்தாள் என்பதும் நம் பழஞ் சமுதாய வழக்கு. இக்கருத்து கற்றார்க்கு இன்று வியப்பாகவும் புரட்சியாகவும் தோன்றும், தோன்றக் கூடும். இவ்வழக்கம் இந்நாள் தமிழகத்து இல்லாமையும் இருக்க இயலாமையும் கண்டு பலர் மலைக்கவும் மலைப்பர் (2007:130).

இக்கருத்தை ஒட்டியப் பதிவு விக்கிரமன் (காதா.189) பாடலில் காணப்பெறவில்லை.

1.2.2. வரலாற்றுக் குறிப்பு: மலையமான் திருமுடிக்காரி

கபிலர் தம் சமகாலத்திய கொடை வள்ளல் குறித்துப் பதிவு ஒன்றை விட்டுச் சென்றுள்ளார். அப்பதிவாவது மலையன் என்பதாகும். இச்சொல்லாட்சி மலையமான் திருமுடிக்காரி எனும் வள்ளல் பெருமானைக் குறிக்கும் என்பது உரையாசிரியர்களின் கருத்து. அவ்வரையாசிரியர்கள் (பொ.வே. சோமசுந்தரனார், ரா. இராகவையங்கார், ஒளவை சு. துரைசாமிப்பிள்ளை) தரும் குறிப்புகளில் உள்ள சான்றுகளாவன:

... அடுபோர்

எஃகு விளங்கு தடக்கை மலையன் - குறுந். 198

பேரிசை முள்ளூர்

பலருடன் கழிந்த வொள்வாண் மலையன் - நற். 170

செவ்வேள்

முள்ளூர் மன்னன் கழறொடிக் காரி - அகம். 209

மலையன் ... முள்ளூர்

காரியூர்ந்து பேரமர் கடந்த மாரியீகை மலையன் - புறம். 158

இவ்வடிகள் மட்டுமின்றி புறநானூற்றுப் பாடல்களில் 121 முதல் 126 வரையிலானவை அம்மன்னன் குறித்த முழுமையானப் பதிவுகள் என்பதும் குறிப்பிடத்தக்கவை. அம்மன்னன் குறித்து ஒளவை சு. துரைசாமிப் பிள்ளையின் (புறநானூறு) கருத்துரை ஈண்டுச் சுட்டிக்காட்டத்தக்கது.

திருக்கோவலுார்க்கு மேற்கே பெண்ணையாற்றின் தென்கரைப் பகுதியும் தென்பகுதியும் பண்டை நாளில் மலாடு என்ற பெயரால் வழங்கப் பெற்று வந்தது. அதற்குக் கோவலுாரே தலைநகர். கபிலர் காலத்தே அக்கோவலுாரிலிருந்து ஆட்சி புரிந்த வேந்தன் திருமுடிக்காரி யென்பான். இவன் கடையெழு வள்ளல்களுள் ஒருவன். இவனது குதிரைக்கும் இவன் தன் பெயரை வைத்துப் பேணினன் (2008:335).

இதுபோன்ற சமகாலத்திய வரலாற்றுக் குறிப்பை விக்கிரமன் (பிராகிருதம்) தம் பாடலில் விடுத்துச் செல்லவில்லை.

1.2.3. பெண்ணின் இயல்பும் பெண்ணடிமை கருத்தியலும்

கபிலர் பெண்ணின் நுண்ணறிவை குறித்து மட்டும் சுட்டிச் செல்ல, விக்கிரமன் தலைவி புலவியினால் ஊடல் கொண்டாலும், பின்பு அவ்வூடலைத் தணிவிக்கும் செயலில் அவளே இறங்குகின்றாள் என்ற இயல்பான தன்மையைச் சுட்டிக் காட்டியுள்ளார். அதனை,

பகலெலாம் சினந்து பாரா முகமாய்

அகப்பணி யெல்லாம் ஆற்றி விட்டு

பிழைபெரி தென்று பெருந்துயர் கொளினும்

என்னடிக் கீழ் துயில் ஏந்திழை நினைப்பேன் - காதா. 189

எனவரும் பாடல் புலப்படுத்துகிறது. இப்பாடலுள் மற்றொரு தன்மையான பெண்ணடிமைத்

தனமும் காணப்படுகின்றது. அஃதியாங்கெனின் ஊடலானது இருவருக்கும் இடையே நிகழ்கின்றது. அவ்வுடலில் தலைவி மனதளவில் பெருந்துயர் எய்துகின்றாள். இருப்பினும், தம் இல்லத்து ஆற்ற வேண்டிய கடைமைகளை முடிக்கின்றாள். இதுவரை தலைவி என்ன செய்கின்றாள் என்பதை மட்டுமே தலைவன் நோட்டம் இடுகின்றான். இறுதியில் தலைவியே இரங்கி வந்து நான் என்றுமே உன் காலடியே கதி என்று கிடப்பேன் எனக் கூறுகின்றாள். அதனை என்னடிக் கீழ் துயில் ஏந்திழை நினைப்பேன் எனும் அடி வெளிபடுத்திக் காட்டுகின்றது. இது ஆணாதிக்கத் தன்மையையும் தந்தைவழி சமூகத்தை நிலைப்படுத்தும் முயற்சியேயாம். அக்கருத்து இருபாலரும் இணையானவர்கள் என்பதைக் காட்டவில்லை என்பது கவனிக்கத்தக்கது. தந்தைவழிச் சமூகத்தை நிலைப்படுத்தும் முயற்சி இன்றும் நடப்பியல்சார் உண்மையே.

(முடிப்பாக, கபிலர் (தமிழ்), விக்கிரமன் (பிராகிருதம்) ஆகிய இரு கவிகளும் காதல் புலப்பாட்டுக் கருத்தியலில் ஒருமித்து நின்றாலும், சமகாலத்தியப் பதிவுகளை அக்காதல் புலப்பாட்டுக் கருத்தியலுடன் இணைத்துப் பேசுவதில் வேறுபட்டு நிற்கின்றனர் என்பது புலப்படுகின்றது. இது அவரவரின் தனித்தன்மைகள் எனலாம்.

துணைநின்றவை

1. இராகவையங்கார் ரா.(உரை.), 1993, குறுந்தொகை விளக்கம், அண்ணாமலைப் பல்கலைக் கழகம், அண்ணாமலைநகர்.
2. கந்தையா ந.சி. (உரை.), 2008, அகநானூறு, தமிழ்மண் அறக்கட்டளை, சென்னை.
3. துரைசாமிப் பிள்ளை ஒளவை சு. (உரை.), 2008, நற்றிணை, தமிழ்மண் அறக்கட்டளை, சென்னை.
4. ...., 2008, புறநானூறு, தமிழ்மண் அறக்கட்டளை, சென்னை.
5. செல்வராசு அ., 2008, இலக்கிய இலக்கணப் புரிதல், எழில், திருச்சி.
6. சோமசுந்தரனார் பொ.வே. (உரை.), 2007, குறுந்தொகை, கழக வெளியீடு, சென்னை.
7. மணவாளன் அ. அ., 2011, இலக்கிய ஒப்பாய்வு: சங்க இலக்கியம், நியூசெஞ்சுரி புத்தகாலயம், சென்னை.
8. மாணிக்கம் வ. சுப., 2007, தமிழ்க் காதல், சாரதா பதிப்பகம், சென்னை.
9. ஜந்நாதராஜா மு.கு. (மொ. ஆ.), 1981, காதா சப்த சதி, விசுவசாந்தி பதிப்பகம், இராசபாளையம்.

neyakkoo27@gmail.com

பதிவுகள், ஜனவரி 5, 2014

11.இறையனார் அகப்பொருளுரை முன்வைக்கும் முச்சங்க வரலாற்றை முன்வைத்துச் சில கருத்தியல்கள் - மு.அய்யனார், பெரியார் உராய்வு மையம், பாரதிதாசன் பல்கலைக்கழகம் -

தமிழ்மொழி பன்னெடுங்கால வரலாற்றையும் இருத்தலையும் இலக்கிய இயங்கியலையும் கொண்ட மொழி எனும் கருத்தியலுக்குச் சான்றாகத்திகழ்வனவற்றுள் ஒன்றாக விளங்குவது முச்சங்க வரலாறும் ஆகும். இச்சங்கங்கள் குறித்து இறையனார் அகப்பொருளுரை சில கருத்தியல்களை முன்வைக்கிறது. சிலப்பதிகாரக் காப்பியம் சங்கங்கள் குறித்துச் சிலகருத்தியல்களை முன்வைக்கும் பொழுதும் இறையனார் அகப்பொருளுரை முன்வைக்கும் கருத்தியல்களே ஆய்வாளர் பலராலும் விவாதப்படுத்தப் பெறுகின்றன. இறையனார் அகப்பொருளுரை முன்வைக்கும் சங்கங்கள் குறித்த கால எல்லை வரையரையும் வீற்றிருந்த மன்னர் எண்ணிக்கை, புலவர் எண்ணிக்கை, முதலானவற்றின் மிகைப்படுத்தப்பட்ட குறிப்புகளே இவ்விவாதங்களுக்கான காரணிகளாகின்றன. சங்கங்கள் குறித்த பதிவுகள் உண்மை என நிறுவுவோர் தங்களுக்கு ஆதாரமாக விளங்கும் சான்றுகளைக் கொண்டும் அவை உண்மையான நடப்பிலுக்குப் புறம்பானவை எனக் கருதுவோர் தங்களுக்குரிய ஐயப்பாடுகளைக் கொண்டும் விவாதித்து வருகின்றனர்.

1. சங்கங்கள்: மறுப்பு

முச்சங்கங்களின் வரலாற்றை மறுப்போரில் குறிப்பிடத்தக்க அறிஞர்களாக விளங்குவோர் கே.என்.சிவராஜபிள்ளை, பி.டி.சீனிவாச ஐயங்கார், இராமச்சந்திர தீட்சிதர், கீசேசகிரி சாஸ்திரியார், கு.வையாபுரிப்பிள்ளை முதலானோர் ஆவார். இவர்கள் முச்சங்க வரலாற்றை மறுப்பதற்கான காரணங்களைப் பின்வருவனவற்றைக் குறிக்கின்றனர்,

- சங்கம் என்பது தமிழ்ச்சொல்லன்று
- பழைமை நூல்களில் சங்கம் இருந்ததற்கான சான்றுகள் இல்லை
- அகத்தியம் முதலிய மறைந்துபோன தொல்பழம் நூல்களைப் பற்றிய குறிப்புகள் உள்ளன.
- வச்சரிநந்தி சமண சங்கத்தை நடத்தினார் என்பதற்குப் போட்டியாகத் தமிழ்ச் சங்கங்கள் பற்றிச் சொல்லப்பட்டன.

இவர்களின் இக்கருத்தியல்களைக் க.மலையமான், கு.முத்துராசன் முதலியோர் மறுக்கின்றனர். 'சங்கம்' என்னும் சொல் தமிழ்ச் சொல் அன்று எனும் கருத்தியலை மலையமான் பின்வருமாறு மறுத்துரைக்கிறார்,

சங்கு என்பது தமிழ்ச்சொல். சங்குகள் கூட்டமாக இருக்கும் ஆகவே சங்கு என்பதிலிருந்து உருவான சங்கம் என்றசொல் கூட்டம் என்ற பொருளைப் பெற்றது. எனவே சங்கம் என்ற சொல் கூட்டம் என்ற பொருளைப் பெற்றது. எனவே சங்கம் என்பது தமிழ்ச்சொல்லே.என்றும், கடலைச் சூழ்ந்த நாட்டில் பயன்பட்ட சங்கு என்பது தமிழ்ச் சொல்அன்று என்பதும் கடலே இல்லாத பகுதியில் -வடநாட்டில்- வழங்கிய அச்சொல் வடசொல் என்பதும் நகைப்புக்குறியதாகும். எனவும் சங்கம் எனும் சொல் தமிழ்ச்சொல்லே என்று நிறுவுகிறார். சங்கம் என்ற சொல்லிற்காக வழங்கபடபெறும் தொகை, கூடல், அவை முதலிய சொற்களை முன்வைத்தும் நூல்அவையேற்ற நிகழ்வுகள் முதலியனவற்றை முன்வைத்தும் சங்கம் இருந்து வந்துள்ளமையினை நிறுவுகிறார் கு.முத்துராசன்.

இவ்வாறாகக் கருத்தியல் அளவிலும் தர்க்கமுறையிலும் சங்கங்களின் வரலாறு குறித்த ஆய்வுகள் தொடர்ந்த வண்ணம் உள்ளன. இவை குறித்த சில விவாதங்களை முன்வைப்பனவாக இனிவரும் பகுதிகள் அமைகின்றன.

2

மேற்குலக நாடுகளில் ஒருகாலத்தில் கருத்தியல்களாக முன்வைக்கப்பட்ட பலசெய்திகள், கதைகள், தொன்மங்கள் (ஆலவா)இ புராணங்கள் முதலியவை தர்க்கமாகப் பரிணமித்து பின்பு சோதனைகளால் அவை நிரூபப்பட்டன. துர்க்கத்திற்கு உரிய அனைத்துப் படைப்புகளும் அறிவியல் மற்றும் தொழில் நுட்பத்தின் துணை கொண்டு பரிசோதனைகளுக்கு உட்படுத்தப்பட்டன. ஆனால் தமிழகத்தில் அந்நிலை இன்னும் தழைத்துவிடவில்லை.

மேற்குலக நாடுகள் அறிவியல் பாதையில் பயணித்தபொழுது, தமிழகம் பல்வேறு படையெடுப்புகளைச் சந்தித்து வந்துள்ளது. இப்படையெடுப்புகள் சமயங்களின் வடிவாகவும், பண்பாடு வடிவாகவும், போர்முறை வடிவாகவும், நிகழ்ந்தவண்ணம் இருந்து வந்துள்ளன. இப்படையெடுப்புகள் மூலம் பிற தேசத்தாரின் மொழி, பண்பாடு, கல்விமுறை முதலியன தமிழகத்தில் நிலைபெற்றன. இதனைப் பின்வரும் க.ப.அறவாணனின் கருத்தியலோடு ஒப்பிட்டு அறியலாம்.

களப்பிரராலும் பல்லவராலும் வெளியிடப்பட்ட கல்வெட்டுக்கள், செப்பேடுகள் ஆகியவற்றில் முற்காலப் பகுதியைச் சேர்ந்தவை பிராகிருத மொழியிலும், இடைக்காலப் பகுதியைச் சேர்ந்தவை வடமொழியிலும் கி.பி.7 ஆம் நூற்றாண்டிற்குப் பின்பு வடமொழி, தமிழ்மொழி என இரு மொழிகளிலும் வரையப்பெற்றுள்ளன. வடமொழி அவர்களின் ஆட்சியில் முதன்மை பெற்றமையால் வடமொழியில் உள்ள கலை நூல்களையும் பலவகைப்பட்ட சமயநூல்களையும் மொழிபெயர்க்கும் முயற்சியோடு மட்டுமல்லாமல் கற்பிக்கும் முயற்சியும் நடந்தது. ஆதற்கெனவே பல்லவர்களின்

செல்வாக்குப் பெற்ற தலைநகரமான காஞ்சிபுரத்தில் வடமொழிக் கல்லூரி பல்கலைக்கழகத்திற்கு நிகராக அமைக்கப்பட்டது (தமிழ் மக்கள் வரலாறு: பல்லவர் காலம், 2013, ப.59).

மேற்கண்ட காரணங்களால் பன்னெடுங்காலமாக ஒரே மொழியில் சிந்தித்தும் பேசியும் வளர்ந்த சிந்தனை மரபுகள் தடைபடலாயின எனலாம். இவ்விடத்திலிருந்து மாறுபட்ட கல்வி முறை அமைப்பைத் தமிழ்ச் சமூகம் தன்மேல் ஏற்றிவைத்துக் கெண்டு பயணிக்கும் பயணம் தொடங்கிவிட்டது என்பது பொருந்தும். பிறமொழிச் சொற்களையும் பொருளையும் ஏற்றுவந்த தமிழ் இயங்கியல் தளத்தில் இங்கிருந்தே வேற்றுப்புலக் கல்வி மரபு துவங்குகிறது என்பது குறிப்பிடத் தக்கது. இவ்வாறாக அயல்புலச் சிந்தனைமரபுகளை ஏற்றுக்கொள்ளும் போக்கு தமிழ்ச்சமூக வரலாற்றில் தொடர்ந்து நிகழ்ந்து வந்துள்ளது. இந்நிலை காலப்போக்கில் தமிழ் மரபுவழிச் சிந்தனை மரபையே மாற்றியமைத்துள்ளது. ஒரு மொழிப்புல இயங்குதளத்தில் செயலாக்கம் பெற்றுவிட்ட ஒரு இலக்கிய மரபைக் குறிப்பிட்ட கால இடைவெளிகளுக்குப் பிறகு மாற்றுக் கல்விச் சிந்தனைமரபில் இருந்து பெறப்பட்ட ஒரு அறிவு மரபைப் புகுத்திப் பார்த்தலில் முழுமையான ஆய்வுமுடிபுகளை எட்டுவது கடினம். இன்றைய தமிழ் ஆய்வு உலகில் நிலவும் தேக்க நிலைக்கும் இருண்மை நிலைக்கும் இங்குச் சுட்டப்பட்ட அம்சங்களும் ஒரு காரணிஆகும்.

தமிழ் ஆய்வுச் சூழலில் இலக்கியம் வேறாகவும் அறிவியல் வேறாகவும் பார்க்கும் பார்வையே விஞ்சி நிற்கிறது. அறிவியல் பார்வை கொண்டு இலக்கண இலக்கியங்களை ஆராயும் சூழல் நிகழும் இடத்துத் தமிழ் இலக்கண இலக்கியங்களில் காணலாகும் பன்முகப்பட்ட வரலாற்று மரபுகளையும் மீட்டுருவாக்க இயலும்.

3

தமிழ்ச் சங்கங்கள் குறித்த ஆய்வுகள் இலக்கியப் பார்வைகொண்டே நிகழ்த்தப்பெறுகின்றன. இறையனார் அகப்பொருளுரையில் குறிக்கப் பெறும் முச்சங்க வரலாற்றில் கடல்கோள்கள் குறித்த பதிவுகள் இடம்பெறுகின்றன. இப்பதிவுகள் முதல், இடைச் சங்கங்கள் கடல்கோள்களால் மூழ்கடிக்கப் பெற்றுள்ளன எனும் நிகழ்களைச் சுட்டுகின்றன. இதுபோன்ற பதிவுகளே, தமிழியல் ஆய்வுகளில் கடல்கோள், குமரிக்கண்டம் குறித்த ஆய்வுகளைத் துவக்கி வைத்தன எனலாம். இறையனார் களவியல் உரை பதிவு செய்வனவற்றை உண்மைக்குப் புறம்பானவை என முற்றிலும் புறந்தள்ளிவிட இயலாது. முச்சங்க வரலாற்றைப் பதிவு செய்யுமிடத்து அது குறிக்கும் ஆண்டுகளின் வரிசை நம்பகத்தன்மை அற்றது போன்று தோன்றினாலும் அவை விரிவான முறையில் ஆராயத்தக்கவையாக உள்ளன. நக்கீரனார் இச்சைய்திகளைப் பதிவு செய்யுமிடத்துத் தான் குறிப்பிடுவதுபோன்று குறிப்பிடாது 'என்ப' எனும் சொல்லாக்கத்தைப் பயன்படுத்தி அவையெல்லாம் தாம் ஏற்றுக் கொண்ட முன்னோரது அல்லது பிறரது கருத்துகள் என்பதைத் தெளிவுபடுத்திச் சுட்டுகிறார். அவற்றுள் சிலவற்றைப் பின்வருமாறு

சான்றுரைக்கலாம்.

அவருட் கவியரங்கேறினார் எழுவரென்ப (ப.4)

தமிழாராய்ந்து கடல் கொள்ளப்பட்ட மதுரை என்ப (ப.4)

அவரைச் சங்கமிரீஇயினார் வெண்டேர்ச் செழியன்

முதலாக முடத்திருமாறனீறாக ஐம்பத்தொன்பதின்மரென்ப (ப.4)

அவர் சங்கமிருந்து தமிழாராய்ந்தது உத்தர மதுரையென்ப (ப.5)

மேலும் சங்கம் ஆதரித்தோர், புலவர், ஆண்டுகளின் வரலாற்றினைப் பதிவு செய்கையில் முதல் சங்கத்தின் தொடக்கத்தினர். 549 பேர் என்றும் பாடினோர் 4449 பேர், ஆண்டுகள் 4440 ஆண்டுகள் என்றும் ஆதரித்த மன்னர்கள் 89 பேர் என்றும், இரண்டாம் சங்கத்தில் தொடக்கத்தார் 59 பேர் பாடினோர் 3700 நீடித்த ஆண்டுகள் 3700 ஆதரித்தோர் 59 பேர்கள் என்றும், மூன்றாம் சங்கத்தில் தொடக்கத்தார் 49 பேரும் பாடினோர் 449 பேரும் எனக் குறிக்கப் பெறுகின்றனர்.

இங்குப் பதிவுசெய்யப் பெற்றனவற்றில் இருந்து நாம் சில கருத்தியல்களை வருவித்துக் கொள்ளமுடிகின்றது.

- சங்கங்களைத் தொடங்கியவர்கள் எனச்சிலர் இருந்து வந்துள்ளனர். அவர்களே உறுப்பினர்களை அதாவது புலவர்களை இணைத்துப் பாடச்செய்துள்ளனர்.
- இவர்களை ஆதரித்த மன்னர்கள் குறைவான எண்ணிக்கையை உடையவர்களாகவும் சங்கம் நீடித்த ஆண்டுகளின் எண்ணிக்கை பிரமிக்கத்தக்கதாகவும் உள்ளன.
- ஆண்டுகளின் எண்ணிக்கையில் இறுதி ஓர் எண்ணை நீக்கிவிடின் அக்கருத்துகள் எளிதில் ஏற்கத் தக்கதாகும். இவ்இறுதி எண் பின்னர்வந்த எவரேனும் கூடுதலாக இணைத்துத் தந்திருக்கக் கூடும். எனும் கருத்தியலுக்கு இடம் இருக்கின்ற பொழுதும் இறையனார் களவியல் உரையை முதன்முதலில் பதிப்பித்த சி.வை.தாமோதரம்பிள்ளை அவற்றை எண்களில் குறிக்காமல் எழுத்தினால் குறித்திருப்பதால் இக்கருத்தியலும் சிந்திக்கத் தக்கதாகிறது.
- இவ்வாறு கருதுவது ஏற்புடைத்தாகின் மூலச்சுவடியில் இருந்து பெயர்த்து எழுதியவர் இப்பிழையைச் செய்திருக்கக் கூடும் எனும் கருத்தியலுக்கு வரமுடிகிறது.
- மேலும் அதில் விளங்கும் இறுதிஎண்களின் வரிசை வைதிக சமயத்தார் அதிகம் பயன் கொள்ளும் எண்களின் குறியீடுகள்போல் தோன்றுகின்றன.
- நாம் நடைமுறையில் தற்போது பயன்படுத்திவரும் நாட்காட்டியும் அது குறிக்கும் ஆண்டுவரிசையும் நம் மரபினைச் சார்ந்ததன்று. அது மேலைநாட்டாரால் உருவாக்கப்பட்டது.
- கிருத்துபிறப்பு நாளை மையமிட்டு உருவாக்கப்பட்டதே இன்றைய வழக்கில் நாம் கொண்டிருக்கும் நாட்காட்டி.

- இது ஆங்கிலேய காலனியத்தின் விளைவால் நமக்கு அது அறிமுகம் செய்து வைக்கப்பட்டது.
- எனவே அவர்கள் கருதும் ஆண்டுவரிசை முறைக்கும் தமிழர் கொண்டுவரிசை ஆண்டுவரிசை முறைக்கும் வேறுபாடுகள் இருந்திருக்கவேண்டும்
- எனவே மேலைத் தேயத்தார் கொண்டிருக்கும் ஆண்டுவரிசையை அடிப்படையாகக் கொண்டு இறையனார் களவியலுரை காட்டும் காலமுறை வரிசையை ஆராய்தல் பிழையாகும்.
- பண்டைத் தமிழர் கொண்டிருந்த ஆண்டுக் கணக்கியலைக் கண்டறிந்து இறையனார் களவியலுரையின்; முச்சங்க வரலாற்றை ஆராய்தலே பொருத்தமுடையதாகும்.

4

முச்சங்க வரலாறுகளை மீட்டுருச் செய்து ஆராய்கையில், தமிழரின் மிகப்பெரும் தொல்பழங்கால வரலாற்றை மீள்கட்டமைக்க முடியும். இறையனார் அகப்பொருள் உரையின் வரலாற்றுக் கூறுகளை ஓரளவிற்கேனும் உய்த்துணரப் பின்வரும் சில கருத்தியல்களைக் கொண்டு ஆராயலாம்.

௩ முச்சங்க வரலாற்றினை உய்த்தறிய தொல்லியல், அறிவியல் சார்ந்த ஆய்வுகள் இறையனார் அகப்பொருளுரை சுட்டிக்காட்டும் சில ஊர்ப்பகுதிகளில் நிகழ்த்தப் பெறுதல் வேண்டும். இவ்ஆய்வுகள் வழி, தமிழகத்தை இதுவரைத் தாக்கிய கடல்கோள்கள் முதலியவற்றால் இழந்த நிலப்பரப்புகள் இலக்கண, இலக்கியங்கள் முதலானவற்றை அறிய இயலும்.

௩ இவ்வகை ஆய்வுகள் நிகழ்த்தப் பெறுதலின்வழி இறையனார் அகப்பொருளுரை முன்வைக்கும் வரலாற்றுக் குறிப்புகளின் உண்மைத் தன்மையை அளவிட இயலும்.

௩ இலக்கண, இலக்கிய ஆய்வுகள் அதனதனோடு ஆராயப் பெறாமல், அறிவியல் பூர்வமான ஆக்கங்களோடு அவை செயலாற்ற வேண்டும். இவ்வகை ஆக்கப்பூர்வ முயற்சிகளே இலக்கிய இலக்கண ஆய்வுகளை அதன் சமகாலத்திய கமுகப் பொருளாதார அரசில் வரலாற்றை நோக்கிப் பயணப்படுத்தும்.

துணை நின்றவை

1. பாண்டிரங்கன் அ., தொகை இயல், 2010.
2. சென்னைப் பல்கலைக்கழகம், தமிழாய்வுத்துறை, ஆய்வுக்கதிர் -1,மெய்யப்பன் பதிப்பகம், சென்னை.
3. மலையமான், தமிழும் தமிழரும் (பதிப்பு விவரம் தெரியவில்லை)
4. முத்துக்குமாரசாமி கு., செம்மொழிகாட்டும் காலக் கண்ணாடி,

கீதகோவிந்த நிலையம், விருகம்பாக்கம், சென்னை-2.

tamilayan2011@gmail.com

பதிவுகள், ஜனவரி 8, 2014

12. பதிற்றுப்பத்தில் மானமும் வீரமும் - முனைவர் துரை.மணிகண்டன், தலைவர், தமிழ்த்துறை, பாரதிதாசன் பலகலைக்கழக உறுப்பு கலை மற்றும் அறிவியல் கல்லூரி இனாம்குளத்தூர், திருச்சிராப்பள்ளி -

முன்னுரை

தமிழின் உயர்வை உலகறியச்செய்த இலக்கியங்களுள் சங்க இலக்கியம் முதன்மையான இடத்தைப் பெற்றுத் திகழ்கிறது. அத்தகு சிறப்புப்பொருந்திய சங்க இலக்கியத்தில், எட்டுத்தொகை நூல்களில் புறம் பற்றி பாடப்பட்டுள்ள இரண்டு நூல்களில் ஒன்று பதிற்றுப்பத்தாகும். இந்நூல் சேர அரசர்களின் வாழ்வியல் பண்புகளை எடுத்தோதும் ஒப்பற்ற இலக்கியம். இதனை கேரளப் பல்கலைக்கழகப் பேராசிரியை திருமதி காஞ்சனா அவர்களால் எளிய மலையாலத்தில் மொழிபெயர்க்கப்பட்டுள்ளது என்பது சிறப்பான ஒன்று.

நூல் அமைப்பு

பாடாண் தினையில் அமைந்த 80 பாடல்களைக் கொண்டது. இதில் எட்டு சேர வேந்தர்களைப் பற்றி குமட்டுர்க் கண்ணனார், பாலைக்கவுதமனார், காப்பியாற்றுக்காப்பியனார், பரணர், காக்கைப்பாடினியார், கபிலர், அரிசில்கிழார், பெருங்குன்றார்க்கிழார் என எட்டு புலவர்கள் பாடியுள்ளனர்.

நூலில் கூறப்பட்டச் செய்திகள்

சேரவேந்தர்களின் கல்வித்திறம், மனத்திண்மை, புகழ்நோக்கு, ஈகைத்திறம், ஆகிய பெருமிதப் பண்புகளையும் படைவன்மை, போர்த்திறம், பொருள்செயல்வகை, குடியோம்பல், ஆட்சித்திறன் போன்றவை நயம்பெற விளக்கப்பெற்றுள்ளன. இவையாவும் புறநானூற்றுப் பாடல்களைப் போன்று புறத்திணையைப் பொருளாகக் கொண்டு பாடப்பெற்றுள்ளது. இத்தகு சிறப்பு பெற்ற இந்நூலில் மானமும் வீரமும் இடம்பெற்றுள்ளதை நாம் காணலாம்.

மானம்

கற்பு, பெருமை, புலவி, வலிமை, சபதம், கணிப்பி, அளவுகருவி. மாற்றாணி, ஒப்புமை, அன்பு, அவமானம் என்ற பொருள்களில் குறிப்பிடப் படுகிறது. (தமிழ் விக்கிப்பீடியா)

"தன்னிலை மாறாமல் எவனொருவன் வாழ்கின்றானோ" அவனே மானத்துடன் வாழ்வதாக விவேகசிந்தாமணி கூறுகிறது.

மயிர்நீப்பின் வாழாக் கவரிமா அன்னார்

உயிர்நீப்பர் மானம் வரின் (திருக்குறள் 969)

கவரிமான் உடலிலிருந்து ஒரு உரோமம் கீழே விழுந்தாலும் அது உயிர் வாழாது. அதுபோல மனிதன் தன் நிலையிலிருந்து மாறிவிட்டால் அவன் உயிர்விட்டுவிடுவான். எ.கா: பாண்டிய நெடுஞ்செழியன், சாக்ரடிஸ், கனைக்கால் இரும்பொறை

பதிற்றுப்பத்தில் மானம்

பதிற்றுப்பத்தில் இடம்பெற்று இருக்கும் 80 பாடல்களில் மானம் குறித்த செய்தியாக ஐந்து பாடல்கள் இடம்பெற்றுள்ளன. இரண்டாம் பத்தில் குமட்டுர்க் கண்ணனார் இமயவரம்ப நெடுஞ்சேரலாதனைக் குறிப்பிடும்பொழுது கண்களில் மகிழ்ச்சிக் காட்டி நெஞ்சில் பகை உணர்வை பகைவரிடத்தே வெளிப்படுத்த தெரியாதவன். கனவிலும் கூட பொய் கூறாதவன் என்று வேந்தனின் இயல்பான குணத்திலிருந்து எந்த நேரத்திலும் மாறாதவன் என்பதை,

” ..... நெஞ்சுஅவிழ்பு அறியா

நண்ணார் தேஎத்தும் பொய்ப்புஅறி யலனெ

கனவினும் ஒன்னார் தேய ஓங்கி நடந்து.....” என்ற பாடல் வரியின் மூலம் நாம் காணலாம்.

அடுத்து நான்காம் பத்தில் காப்பியாற்றுக் காப்பியனாரின் பாடலில் களங்காய் கண்ணி நார்முடி சேரலாதனின் படைவீரர்களின் செயல்களாகக் குறிப்பிடுகிற போக்கு வியக்கத்தக்கதாக உள்ளது.

எதிரி நாட்டு படைவீரர்கள் புறமுதுகிட்டு ஓடும் போது பனம்பூ மாலையை அணிந்த உன் படைவீரர்கள் முதுகில் படைகளைச் செலுத்தமாட்டார்கள் என்பதனை,

“ஒடுங்காத் தெவ்வர் ஊக்குஅறக் கடைஇ

புறக்கொடை எறியார் நின் மறப்படை கொள்ளுநர்..” (பதிற்றுப்பத்து:31 ஆம் பாடல்)

என்று அரசனின் மான உணர்வையும்; அவனின் சொல்லுக்குக் கட்டுப்பட்டு போர் செய்யும் வீரர்களையும் இதில் காணமுடிகின்றது.

அடுத்து கபிலரின் மானத்தை பார்ப்போம். கபிலர் பாரியின் உற்ற நண்பர்; அவரின்றி இவரில்லை, இவரன்றி அவர் இல்லை. அதுபோல வாழ்ந்த இருவரில் பாரி இறந்துபோக கபிலர் தனியே பாரியின் மகளுடன் பரம்பு மலையை விட்டு வெளியேறுகிறார். அவ்வாறு நாட்டைவிட்டு வந்தவர் நேரே செல்வகடுங்கோ வாழியாதன் என்ற சேர மன்னனைக் காண வருகின்றார்.

அவ்வாறு வந்த கபிலர் சேர மன்னனிடம் பாரியின் புகழையும் அவனது பரம்பு மலையின் அழகையும் எடுத்துக் கூறுகிறார். பாரி இரவலர்கள் மிகுந்த துன்பம் அடைய வேண்டும் என்பதற்காகவே மேலுலகம் சென்றுவிட்டான். அதனால் எம்மை பாதுகாக்க வேண்டும் என்று இரந்து வேண்டி நான் இங்கு வரவில்லை. உண்மையன்றி எதனையும் மிகைப்படுத்திக் கூறமாட்டேன் என்று சேர அரசனிடம் கூறும் தன்மானத்தை நாம் என்னவென்று கூறுவது. உண்மையில் அந்தக் காலத்துப் புலவர்கள் தன்மானத்துடன் வாழ்ந்து வந்துள்ளனர் என்பது இதன் மூலம் அறிய முடிகின்றது.

“பொன்னின் அன்ன பூவின் சிறியிலை
 புன்கால் உன்னத்துப் பகைவன் எம்கோ
 புலர்ந்த சாந்தின் புலரா ஈகை
 மலர்ந்த மார்பின் மாவண் பாரி
 முழுவமண் புலர இரவலர் இனைய
 வாராச் சேண்புலம் படர்ந்தோன் அளிக்க என
 இரக்குவாரேன் எஞ்சிக் கூறேன்” (பதிற்றுப்பத்து பாடல்- 61)

கபிலர் செல்வக்கடுங்கோ வாழியாதனின் புகழைக் கூறும்போது அவர்களின் முன்னோர்களின் மான உணர்வை எடுத்து காட்டுகின்றார். அது எவ்வாறு என்றால் சிறப்பாக ஆட்சி செயத உமது முன்னோர்கள் உன்னைப் போல் தெளிவாக மாறாத கொள்கையுடையவர்களாக இருந்துள்ளனர். அதனால்தால் நீயும் அதிலிருந்து மாறாமல் ஆட்சிசெய்து வருகின்றாய் என்பதை,

“ஆய்ந்த தெரிந்த புகழ்மறவரொடு
 படுபிணம் பிறங்க நூறிப் பகைவர்
 கெடுகுடி பயிற்றிய கொற்ற வேந்தே...” (பதிற்றுப்பத்து பாடல்- 69)

என்ற குறிப்பிடுவதால் சேரவேந்தனின் குடிபிறப்பு மாறமல் நல்ல முறையில் ஆட்சியை மானத்துடன் நடத்தியவன் என்பது புலனாகிறது.

வீரம்

வலிமை வீரநோய் வெகுளி (சீவக.2771) என்று சீவகசிந்தாமணி கூறுகிறது. வீரம் என்றால் வலிமை, மனத்தின்மை என்பவையாகும். இதை அடியொற்றி பதிற்றுப்பத்தில் நாம் வீரச் செயல்பாட்டினைக் காணலாம்.

பதிற்றுப்பத்தில் உள்ள 80 பாடல்களில் 32 பாடல்களில் வீரம் பற்றிய செய்தி இடம்பெற்றுள்ளன. அவற்றில் இரண்டாம் பத்தில் நான்கு பாடல்கள் வீரம் பற்றியச் செய்தியைப் பற்றி எடுத்தியம்புகிறது.

அவற்றில் சில இமயவரம்ப நெடுஞ்சேரல் இரும்பொறையின் வீரத்தை அருகில் அரணமனையில் வாழும் அரசர்கள் உறக்கம் வராமல் உன்னை நினைத்து நெஞ்சம் நடுங்குகிறார்கள். அவ்வாறு நடுங்குவதற்குரிய காரணம் உன்னுடைய வீரம்தான். இதனைக் கேட்பதற்கு எங்களுக்கு மிகவும் இனிமையாக உள்ளது. உனது புகழ் வளர்க என்று ,

“தொடுகொள் இனநிரை நெஞ்சுஅதிரந் தாங்கு
 முரசுமுழங்கு நெடுநகர் அரசுதுயில் ஈயாது
 மாதிரம் பனிக்கும் மறம்வீங்கு பல்புகழ்

கேட்டாற்கு இனிது-நின் செல்வம் கேட்டொறும்...” (பதிற்றுப்பத்து பாடல்- 12)

என்று குமட்டுர் கண்ணனார் சேரனின் வீரத்தை இப்பாடலில் பதிவுசெய்துள்ளார்.

மூன்றாம் பத்தில் ஐந்து பாடல்கள் வீரத்தைப்பற்றி குறிப்பிடுகிறது. பல்யானைச் செல்கெழுகுட்டுவனின் வீரத்தை அகப்பா என்ற அரணானது கணைய மரங்களை வாயிலின் முகப்பில் வைத்துள்ளனர். அதனைச் சுற்றி காவல்படை உள்ளது. ஆழ்ந்த அகழி மற்றும் பெரிய மதில்களையும் உடைய அந்த அரணை குட்டுவனின் குதிரைப்படை, யானைப்படை, தேர்ப்படை, காலாட்படை ஆகிய நான்கு வகைப் படைகளும் சேர்ந்து சென்று அழித்தன. எவ்வாறு என்றால் உழிஞை மாலை சூடி சென்று அழித்தனர். இதனை ஆசிரியர் பாலைக் கவுதமனார் சேரனை கூற்றுவன் சென்று அழித்ததுபோல உள்ளது என்று மன்னனின் வீரத்தைக் குறிப்பிடுகிறார். (பதிற்றுப்பத்து பாடல்- 22) எதிரி நாட்டில் நடந்த போரினால் குதிரைகள் சென்று போர்புரிந்ததால் பகைவர் நாட்டு வயல்வெளிகள் கலப்பைகள் கொண்டு உழ இயலாதவை ஆயின என்று,

“நின்படைஞர் சேர்ந்த மன்றம் கழுதை போகி
நீ உடன்றோர் மனெயில் தோட்டி வையா...” (பதிற்றுப்பத்து பாடல்- 25)

ஆசிரியர் சேரனின் வீரத்தைக் குறிப்பிடுகிறார்.

நான்காம் பத்தில் ஆறு பாடல்கள் வீரத்தைப் பற்றிக் குறிப்பிடுகின்றன. களங்காய் கண்ணி நார்முடிசேரலாதனின் வெற்றியையும் வீரத்தையும் பலவாறு குறிப்பிட்டுள்ளார். நார்முடி சேரலாதன் கூற்றுவன் போல போர்திறம் பெற்றவன். தும்பை மாலை சூடி சினந்து வந்த பகைவர்களை அஞ்சத்தக்க வகையில் போரில் அலறும்படி உன்னுடைய பெரிய முரசு முழங்கிக்கொண்டே இருக்கும். முரசுகள் முழங்கினால் பகைவர்களில் அரண்கள் அழிவது உறுதி என்று,

“எடுத்துஎறிந்து இரங்கும் ஏவல் வியன்பனை
உரும் என அதிர்பட்டு முழங்கி செருமிக்கு
அடங்கார் ஆர அரண் வாடச் செல்லும்
காலன் அனைய கடுஞ்சின முன்ப” (பதிற்றுப்பத்து பாடல்- 39)

என்ற பாடலில் அரசனது வீரத்தைச் சுட்டிக்காட்டியுள்ளார்.

ஐந்தாம் பத்தில் மூன்று பாடல்களில் வீரத்தைப்பற்றி ஆசிரியர் குறிப்பிட்டுள்ளார். கடல் பிறகோட்டிய செங்குட்டுவன் கடல் போரில் வல்லவன். நல்ல வீரம் நிறைந்தவன். இவனது போர்ச்சிறப்பும் வீரச்சிறப்பும் மற்றவர்களைக் காட்டிலும் முற்றிலும் மாறுபட்டவை.

வலிமைமிக்க போரில் எதிரியை வஞ்சிக்காமல் நேர் எதிரே நின்று போரிட்டு வெற்றிப் பெறுபவன்தான் இந்த சேரமன்னன் என்று,

“அண்ணல் யானை அடுபோர்க் குட்டுவ

மைந்துடை நல அமர்க் கடந்து வலம்தரீஇ” (பதிற்றுப்பத்து பாடல்- 42)

என்ற பாடலில் பரணர் மன்னனின் வீரத்தைப் புகழ்ந்து பாடியுள்ளார்.

ஆறாம் பத்திலும் மூன்று பாடல்கள் வீரம் பற்றியவையாகும். ஆடுகோட்பாட்டுச் சேரலாதனின் விரச்சிறப்பை மிக அழகாக உவமையோடு குறிப்பிடும் காட்சி நம்மை அச்சத்தில் ஆழ்த்துகிறது. ஆம் செரவேந்தன் போர் புரியும்போது சேரனின் தலையில் அணிந்திருந்த பனந்தோடினால் செய்யப்பெற்ற கண்ணியில் போரிட்டபொழுது எதிரிப்படைவீரர்களின் இரத்தம் பட்டைமையால் செந்நிரமாகிய இறைச்சி போலக் காணப்பெறுகிறது என்பதை,

“மறம்கெழு போந்தை வெந்தோடு புனைந்து

நிறம்பெயர் கண்ணிப் பருந்து ஊறு அளப்ப..” (பதிற்றுப்பத்து பாடல்- 51)

என்று இறைச்சியென பருந்துகள் அரசனின் தலையைச் சுற்றுகின்றன என்று விரத்தை காக்கைப்பாடினியார் குறிப்பிட்டுள்ளார்.

ஏழாம்பத்தில் நான்கு பாடல்கள் வீரத்தைப் பற்றிக்குறிப்பிடுகின்றன. செல்வக்கடுங்கோ வாழியாதன் சிறந்த தலைமைப் பண்புகொண்டவன். வீரர்களை வழிநடத்துவதில் வல்லவன். போர்க்களத்தில் வெட்டுண்டு கிடக்கும் பிணங்களை இடறுவதால் குதிரையின் குழம்புகள் செந்நிறம் அடைந்துள்ளன. அத்தகைய பகைவர்களின் வீரத்தை அழித்த போர்வீரர்களில் தலைவனே விற்படை வீரர்களுக்கு கவசம் போன்றவன் என்பதனை,

“எறிபிணம் இடறிய செம்மறுக் குளம்பின்

பரியுடை நல்மா விரிஉளை சூட்டி

மலைத்த தெவ்வர் மறம்தபக் கடந்த

காஞ்சி சான்ற வயவர் பெரும..” (பதிற்றுப்பத்து பாடல்- 65)

என்ற பாடல் வரியினால் கபிலர் பாடி சிறப்பித்துள்ளார்.

எட்டாம்பத்தில் நான்கு பாடல்கள் வீரம்பற்றி பேசுவதாக ஆசிரியர் பாடியுள்ளார்.

தகடூர் எறிந்த பெறுஞ்சேரல் இரும்பொறையின் விரச்சிறப்பை பகை வீரர்கள் அஞ்சி

ஓடுகிறார்கள். பகை நாட்டு அரசர்கள் போர்க்களத்தில் இறந்துபோகின்றனர். இறந்த

மன்னனை சுற்றி சேர வீரர்கள் துணங்கை

கூத்தை ஆடுகின்றனர். அத்தகைய போர் வீரர்களையுடையவன்தான் இந்த சேரமன்னன்,

“மன்பதை பெயர அரசுகளத்து ஒழிய
கொன்றுதோள் ஓச்சிய வென்றுஆடு துணங்கை..” (பதிற்றுப்பத்து பாடல்- 77)

என்று அரிசில்கிழார் பாடுகின்றார்.

ஒன்பதாம்பத்தில் ஐந்து பாடல்கள் வீரத்தைக் குறிக்கின்றன. இளஞ்சேரலிரும்பொறையின் வீரம் பகைவர்கள் அச்சம் அடைய போர்க்களத்தில் சிந்திய குருதி மிகுதியானது. அதனால் போர்க்களம் புலால் நாற்றம் வீசுகின்றது. கையில் வேலுடன் காட்சித்தரும் சேரனை பொறையன் என்று பலரும் கூறி வாழ்த்தினர். அத்தகு சிறப்புப் பொருந்திய வீரன் என்று,

“உறல் உரு குருதிச் செருக்களம் புலவக்
கொன்று அமர்க் கடந்த வெந்திறல் தடக்கை
வென்வேல் பொறையன் என்றலின் வெருவர..” (பதிற்றுப்பத்து பாடல்- 86)

என்று பெறுங்குன்றுர்க்கிழார் இளஞ்சேரனைக் கொடுமைமிக்கவன் அனைவரும் கூறினர். அதனைக்கேட்ட புலவரும் உண்மையென நம்பினர். ஆனால் அவன் மிக நல்லவன் என்று தற்பொழுது புரிந்தது என்று ஆசிரியர் குறிப்பிடுகிறார்.

முடிவுரை

பதிற்றுப்பத்தில் மானமும் வீரமும் என்ற இக்கட்டுரையில் மானம் பற்றிய பாடல்களின் எண்ணிக்கையும் அதில் இடம்பெற்றிருந்த கருத்துக்களையும் தெளிவுபடுத்தப்பட்டுள்ளன. அடுத்து வீரம் பற்றிய பாடல்கள் எவை?எவை என சுட்டிக்காட்டப்பட்டு அவற்றில் பயன்படுத்தப்பட்ட செய்திகளை சுருக்கிக் கூறப்பட்டுள்ளது. பதிற்றுப்பத்தில் அக்கால போர் நெறிமுறைகள் எவ்வாறு பின்பற்றப்பட்டன, போரில் வெற்றிப்பெற்ற அரசன் தான் மட்டுமே பொருள்களை வைத்துக் கொள்ளாமல் மற்றவர்களுக்கு வாரி வழங்கியுள்ள திறம் இதில் புலனாகிறது. பாடிய புலவர்களுக்கு இன்றி மக்களுக்கும் கொடுத்துள்ளார்கள். மானத்துடனும், நேர்மையான வீரத்துடனும் போர் நெறிமுறைகள் அக்காலத்தில் பின்பற்றப் பட்டிருக்கின்றன என்பதை இந்த பதிற்றுப்பத்தின் மூலம் நாம் கண்டு கேட்டு உணர்ந்துகொள்ளலாம்.

ஆய்வுக்கட்டுரைக்குப் பயன்பட்ட நூல்கள்

- 1.மது.ச.விமலநந்தம், இலக்கிய வரலாற்றுக்களஞ்சியம்
2. மதுரை இளங்குமரனார், திருக்குறள் மூலமும் உரையும்
3. அறிஞர் ச.வே.சுப்பிரமணியன், பதிற்றுப்பத்து தெளிவுரை.
4. அவ்வை சு.துரைசாமிபிள்ளை, பதிற்றுப்பத்தி மூலமும் உரையும்.
5. விவேகசிந்தாமணி

6. www.tamilwikipedia.org.

(இக்கட்டுரை 30-01-2014 அன்று பெரம்பலூர் பாரதிதாசன் பல்கலைக்கழகக் கல்லூரித் தமிழ்த்துறையும் செம்மொழி மத்திய நிறுவனம் இணைந்து நடத்திய பதிற்றுபத்து - மானிடவியல் சிந்தனைகள் என்ற கருத்தரங்கில் விவாதிக்கப்பட்ட கட்டுரை.)

mkduraimani@gmail.com

பதிவுகள், பெப்ருவரி 1, 2014

13. புகலிடத் தமிழ் நாவல் முயற்சிகள்! - வ.ந.கிரிதரன் -

- இன்று - மே 31, 2014 - 'டொராண்டோ'வில் எழுத்தாளர் அகில், மருத்துவர் லம்போதரன் ஆதரவில் நடைபெற்ற மாதாந்த இலக்கிய நிகழ்வில் ஆற்றிய உரையின் முழுமையான வடிவம். - வ.ந.கி -

புலம் பெயர் , புகலிடத் தமிழ் இலக்கியமும், புகலிட நாவல்களும்..

இன்று உலகெங்கும் தமிழர்கள் புலம் பெயர்ந்து பரந்து வாழ்கின்றார்கள். சங்க காலத்திலிருந்து காலத்துக்குக் காலம் தமிழர்கள் புலம் பெயர்வது தொடர்ந்து கொண்டுவருகிறது. 'திரை கடலோடித் திரவியம் தேடினார்கள் அற்றைத் தமிழர்கள். பொருளியல் காரணங்களுக்காக அன்று தமிழ் மன்னர்கள் அயல் நாடுகளின் மீது படையெடுத்து தமது ஆட்சியினை விஸ்தரித்தார்கள். அதன் காரணமாகத் தமிழர்கள் புலம் பெயர்ந்தார்கள். அந்நியர் படையெடுப்புகளால் பாதிக்கப்பட்ட தமிழர்கள் அகதிகளாக அண்டை நாடுகளுக்கு , நகரங்களுக்குப் புலம் பெயர்ந்தார்கள். பின்னர் ஆங்கிலேயர் ஆட்சிக் காலத்தின்போது தமிழகத்திலிருந்து தமிழர்கள் பலர் இலங்கை, மலேசியா என்று பல்வேறு நாடுகளுக்குத் தோட்டத் தொழிலாளர்களாக அழைத்துச் செல்லப்பட்டார்கள். இவ்விதமாகத் தொடர்ந்த தமிழ் மக்களின் புலம்பெயர்தலில் முக்கியமானதொரு நிகழ்வு கடந்த நூற்றாண்டின் இறுதியிலிருந்து ஆரம்பித்த ஈழத்தமிழரின் பல்வேறு திக்குகளையும் நோக்கிய புலம் பெயர்தல்.

இலங்கை சுதந்திரமடைந்த காலகட்டத்திலிருந்து படிப்படியாக இலங்கையில் தமிழ் மக்களின் மீதான ஆளும சிங்கள இனவாத அரசுகளின் அடக்குமுறைகள் அதிகரிக்கத் தொடங்கின. தமிழ்ப் பகுதிகளில் அரசினால் ஏற்படுத்தப்பட்ட சிங்களக் குடியேற்றங்கள், சிங்களம் மட்டும் அரசு மொழி, தமிழ் மாணவர்கள் கல்வி மீதான தரப்படுத்தல் எனத் தொடர்ந்த அரசுத் திட்டங்கள், கொள்கைகளால் இலங்கைத் தமிழர்களின் உரிமைப் போராட்டம் படிப்படியாக வளர்ந்து அகிம்சை நிலையிலிருந்து ஆயுதப் போராட்டமாக விரிவடைந்து, உபகண்ட அரசியலில் முக்கியத்துவமானதொன்றாகி வெடித்ததைத் தொடர்ந்து, இலங்கையின் அரசுகளால் தமிழ் மக்கள் மேல் கட்டவிழ்த்துவிடப்பட்ட அடக்குமுறைகள், நிகழ்ந்த இனக்கலவரங்கள் காரணமாக ஈழத்தமிழர்கள் உலகின் பல்வேறு திக்குகளையும் நோக்கிப் படையெடுத்தார்கள். இவ்விதமாகப் புலம் பெயர்ந்த தமிழர்கள் இலங்கையில் வாழ முடியாத நிலையினால் அகதிகளாகப் புகலிடம் நாடிப் புலம் பெயர்ந்தவர்கள். இவ்விதமாகப் புகலிடம் நாடிப் புலம்பெயர்ந்தவர்களைப் புகலிடத் தமிழர்கள் என்று அழைக்கலாமா? உலகின் பல்வேறு நாடுகளிலும் வசிக்கும் தமிழர்கள் (தமிழகம் உட்பட) கல்வி, வேலை வாய்ப்பு போன்ற பல்வேறு காரணங்களுக்காகப் புலம் பெயர்ந்தார்கள். ஆனால் அவர்களைப் புகலிடம் நாடிப் புலம் பெயர்ந்த தமிழர்கள் என்று அழைக்க முடியாது. அவர்கள் படைக்கும் இலக்கியத்தைப் புகலிட இலக்கியமென்று அழைக்க முடியாது. ஏனென்றால் அவர்கள் தாம் வாழும் நாடுகளில் வாழ முடியாத

நிலையினால் , இருப்பே கேள்விக்குறியாக மாறிய நிலையினால் புலம் பெயரவில்லை. அவர்கள் படைக்கும் இலக்கியத்தைப் புலம் பெயர் தமிழ் இலக்கியம் என்று அழைக்கலாம். அவர்கள் படைக்கும் இலக்கியத்தைப் புகலிடத் தமிழ் இலக்கியம் என்ற பிரிவுக்குள் அடக்க முடியாது. ஆனால் அவ்விதமாகப் புலம் பெயர்ந்த தமிழர்கள் புகலிடம் நாடிப் புலம் பெயர்ந்த தமிழர்கள் பற்றிப் படைக்கும் இலக்கியத்தையும் புகலிடத் தமிழ் இலக்கியத்துள் அடக்கலாம். காரணம் அவர்களது படைப்புகள் புகலிடத் தமிழர்களின் வாழ்வை விபரிப்பதால். இதற்குதாரணமாக மலையகத் தமிழ் இலக்கியம் பற்றிக் குறிப்பிடும்போது மலையகத்தைச் சேராதவர்கள் படைக்கும் மலையகம் பற்றிய இலக்கியத்தையும் மலையகத் தமிழ் இலக்கியத்தினுள் உள்ளடக்கிக் கூறுவதைக் கூறலாம். உதாரணமாக நந்தி, அறிஞர் அ.ந.கந்தசாமி, அ.செ.முருகானந்தன், புலோலியூர் சதாசிவம் போன்றவர்களின் மலையகம் பற்றிய படைப்புகளைக் குறிப்பிடலாம். எனவே இக்கட்டுரையில் நான் ஆராய விளைவது புகலிடத் தமிழ் நாவல்கள் பற்றியே. புகலிடத் தமிழ் எழுத்தாளர்களால் படைக்கப்பட்ட புகலிடத் தமிழர்களின் வாழ்வினைப் பிரதிபலிக்கும் நாவல்களாக அவை இருக்கலாம், அல்லது புகலிடம் நாடி திக்குகளெங்கும் சிதறிய எழுத்தாளர்கள் படைத்த நாவல்களாக அவை இருக்கலாம், அல்லது புகலிடம் நாடிப் புலம்பெயர்ந்த தமிழர்கள் பற்றிப் படைக்கப்பட்ட நாவல்களாக அவை இருக்கலாம். மேலும் நான் குறுநாவல்களையும் புகலிட நாவல்கள் பிரிவுக்குள் அடக்கித்தான் சிந்திக்கின்றேன். நாவல்கள் நீண்டவையாக இருக்கலாம் அல்லது குறுகியவையாக இருக்கலாம். அவை அளவில் வேறுபட்டாலும் நாவல்களே. மேலும் பலரை இத்துறையில் விரிவாக ஆராய்வதற்குத் தூண்டுவதுதான் இக்கட்டுரையின் நோக்கம்.

இது தவிர இன்னுமொரு காரணமுமுண்டு. இலங்கையில் நிலவிய அரசியல் சூழல்கள் காரணமாக பூமிப்பந்தின் அனைத்துத் திசைகளையும் நோக்கித் தூக்கி எறியப்பட்டவர்கள் ஈழத்தமிழர்கள். புகலிடம் நாடிச் சிதறுண்ட அவர்கள் படைத்த இலக்கியம் போன்றவை ஆவணப்படுத்தப்பட்டு, சேகரிக்கப்பட்டு, அவை பற்றிய விரிவான ஆய்வுகள் செய்யப்பட வேண்டியதவசியம். முதலிரண்டு தலைமுறைகளைத் தாண்டியதும் அடுத்த தலைமுறையினர் புலம் பெயர்ந்த தமிழர் என்றோ அல்லது புகலிடத் தமிழரென்றோ அழைக்கப்படப் போவதில்லை. அவர்கள் கனடாத் தமிழர், பிரான்ஸ் தமிழர், ஆஸ்திரேலியத் தமிழர் என்றே அழைக்கப்படப் போகின்றார்கள். அவர்கள் படைக்கும் இலக்கியமும் அவ்வாறே கனடாத் தமிழர் இலக்கியம், பிரெஞ்சுத் தமிழர் இலக்கியம், ஆஸ்திரேலியத் தமிழர் இலக்கியம் என்றே அழைக்கப்படப் போகின்றது. எனவேதான் புகலிடம் நாடிப் புலம்பெயர்ந்த தமிழர்களின் கலை, இலக்கியம் பற்றிய ஆய்வுகளின் முக்கியத்துவம் அதிகரிக்கின்றது. இதனை ஆய்வாளர்கள் உணர்ந்து கொள்ள வேண்டும்.

புலம் பெயர்ந்த தமிழர்களும், புலமும் பற்றிச் சில வார்த்தைகள்:

மேலே செல்வதற்கு முன்னர் நாம் புலம் பெயர் தமிழர் இலக்கியம் பற்றி நிலவுமொரு குழப்பத்தினையும் கவனத்தில் கொள்ள வேண்டும். புலம் பெயர் தமிழர் என்னும்போது

அதில் வரும் புலம் என்பது எதனைக் குறிக்கிறது?

யாயும் ஞாயும்
யாயும் ஞாயும் யாரா கியரோ,
எந்தையும் நுந்தையும் எம்முறைக் கேளிர்,
யானும் நீயும் எவ்வழி யறிதும்,
செம்புலப் பெயனீர் போல,
அன்புடை நெஞ்சம் தாங்கலந் தனவே.

-செம்புலப் பெயனீரார் (குறுந்தொகை - 40)

இந்தக் குறுந்தொகையில் வரும் 'செம்புலப் பெயனீர் போல' என்பதன் அர்த்தம் செம்மண் நிலத்தில் பெய்த மழைபோல் என்று வரும். இந்த அர்த்தத்தில் புலம் என்பது நிலம் என்பதைக் குறிக்கும். 'கலம் தரும் தெருவில் புலம் பெயர் மாக்கள்' என்று கூறும் சிலப்பதிகாரம். புகாருக்கு வந்திருந்த அயல் நாட்டு வணிகர்களைக் குறிக்க இளங்கோ அடிகள் 'புலம் பெயர் மாக்கள்' என்ற சொற்களைப் பாவித்திருப்பார். இங்கு புலம் என்பது அவர்களது சொந்த நிலத்தைக் குறிப்பிடுகிறது. தாம் வாழ்ந்த நிலத்தை விட்டு வந்த மக்கள் என்று இதன் பொருள். அகதிகளாகப் புலம் பெயர்ந்த ஈழத் தமிழர்களை , தாம் வாழ்ந்த நிலத்தை விட்டுப் பெயர்ந்த தமிழர்களைப் புலம் பெயர்ந்த தமிழர்கள் என்று அழைக்கலாம்.

ஆனால் அதே சமயம் புலம் என்பதற்குப் பல அர்த்தங்களுள்ளன. வடபுலம், தென் புலம் என்னும் போது அது திசையினை அல்லது திக்கினைக் குறிக்கின்றது. இந்த அர்த்தத்தில் பார்க்கும்போது ஈழத்தின் அரசியல் நிலை காரணமாக, உலகின் பல்வேறு திசைகளையும் (திக்குகளையும்) நாடிப் பெயர்ந்த தமிழர்களைப் புலம் பெயர்ந்த தமிழர்கள் என்று அழைக்கலாம். தாம் வாழ்ந்த நிலம் விட்டுத் திக்குகள் நாடிப் பெயர்ந்த தமிழர்கள் என்னும் அர்த்தத்தில் இவ்விதம் அழைக்கலாம்.

இருப்பு கேள்விக்குறியானதொரு நிலையில் வாழுவதற்கு ஒரு நிலம் நாடிப் பெயர்ந்தவர்கள் என்னும் அர்த்தத்திலும் புலம் நாடிப் பெயர்ந்த தமிழர்கள் என்னும் அர்த்தத்திலும் புலம்பெயர் தமிழர்கள் என்னும் பதத்தினைப் பாவிக்கலாம். இங்கு புலம் என்பது இருந்த நிலத்தைக் குறிக்கவில்லை. புகலிடம் நாடிப் புகுந்த நிலத்தைக் குறிக்கிறது. எனவே புலம் பெயர் தமிழர்கள் என்பதன் அர்த்தமாக வாழ்ந்த புலம் விட்டுப் பெயர்ந்தவர்கள் என்பதையும் கொள்ளலாம். வாழுவதற்கு நிலம் (புலம்) நாடிப் பெயர்ந்தவர்கள் என்பதனையும் கொள்ளலாம்.

புகலிடத் தமிழ் இலக்கிய முயற்சிகள்:

புகலிடத் தமிழ் இலக்கியமென்பது புலம் பெயர்ந்த தமிழர்தம் இலக்கியத்தினொரு பகுதி. ஆனால் புலம்பெயர்தமிழர்தம் இலக்கியமெல்லாம் புகலிடத் தமிழ் இலக்கியம் ஆகாது. இதனை நாம் மனதில் வைத்துக்கொள்ள வேண்டும். எனவே நான் இங்கு புகலிடத் தமிழர்தம் இலக்கிய முயற்சி பற்றியே சிறிது விபரிக்கப் போகின்றேன். இதுவொரு விரிவானதோர் ஆய்வு அல்ல. எதிர் காலத்தில் விரிவாக ஆராய விளையும் எவருக்கும் வழியினைக் காட்டக் கூடியதொரு சிறு கட்டுரையாக இதனைக் கொள்ளலாம்.

உலகின் பல்வேறு நாடுகளிலும் பரந்து , புகலிடம் நாடி வாழும் ஈழத்தமிழர்கள் படைக்கும் இலக்கியம் பரந்து பட்டது. குழந்தை இலக்கியம், வெகுசன இலக்கியம், தீவிர இலக்கியம், முற்போக்கு இலக்கியம், பெண்ணிய இலக்கியம், தலித் இலக்கியம், அரசியல் இலக்கியம் எனப் பல பிரிவுகளாக அவற்றைப் பிரித்து ஆராயலாம். இவ்விதமாகப் படைக்கப்பட்ட அல்லது படைக்கப்படும் இலக்கியமும் கூறும் மொழியில் வேறு பட்டன. உதாரணமாக அரசியல் நாவலொன்று சாதாரண , தெளிந்த நடையில் படைக்கப்பட்டிருக்கலாம். அல்லது சுவை மிக்க , மொழி நடையில் படைக்கப்பட்டிருக்கலாம். ஆனால் கூறப்படும் மொழி மட்டும் ஒரு படைப்பின் சிறப்பினை அல்லது முக்கியத்துவத்தினைத் தீர்மானிப்பதில்லை. ஒரு படைப்பானது பல்வேறு காரணங்களுக்காக முக்கியத்துவம் பெறலாம். பாத்திரப் படைப்புக்காக, கூறப்படும் மொழிக்காக, கூறும் பொருளுக்காக, பாவிக்கப்படும் உரையாடலுக்காக, படைப்பில் நிகழ்வுகளின் திட்டமிட்ட தொகுப்புக்காக, அல்லது மையமற்ற போக்குக்காக என்று பல்வேறு காரணங்களுக்காக முக்கியத்துவம் பெறலாம். எனவே புகலிடத் தமிழர்களின் இலக்கிய முயற்சிகள் பற்றிக் குறிப்பிடும்போது இவற்றையும் நாம் சிந்திக்க வேண்டும்.

இதுவரை காலம் வெளியான புகலிடத் தமிழர்களின் இலக்கிய முயற்சிகள் பற்றிப் பார்க்கும்போது பல்வேறு இலக்கியப் பிரிவுகளிலிருந்தும் நூல்கள், கட்டுரைகள், ஆய்வுக்கட்டுரைகள் ஆகியன வந்திருக்கின்றன. பிரபல இலக்கிய ஆளுமைகளிடமிருந்து (ஆக்க இலக்கியப் படைப்பாளிகள் , இலக்கியத் திறனாய்வாளர்கள்) புலம் பெயர் தமிழ் இலக்கியம் பற்றி அவ்வப்போது கட்டுரைகள் , நூல்கள் வெளியாகியுள்ளன. அதே சமயம் பல்கலைக்கழகங்களில் பட்டப்படிப்பு மேற்கொள்ளும் மாணவர்கள், பேராசிரியர்கள், விரிவுரையாளர்கள் புலம் பெயர் தமிழ் இலக்கியம் பற்றி ஆய்வுகளை ஆற்றியுள்ளார்கள். அவர்களது ஆய்வுக்கட்டுரைகள் ஆய்வரங்குகளில் சமர்ப்பிக்கப்பட்டுள்ளன. பல்கலைக்கழகங்களில் பட்டப்படிப்புக்கான ஆய்வுக் கட்டுரைகளாகச் சமர்ப்பிக்கப்பட்டுள்ளன. நூல்களாகவும் வெளியாகியுள்ளன. இவ்விதமான வெளியான ஆய்வுக்கட்டுரைகளை அல்லது நூல்களைப் பார்க்கும்போது ஒன்று மட்டும் தெளிவாகத் தெரிகிறது. பல்கலைக்கழக மாணவர்கள், விரிவுரையாளர்கள், பேராசிரியர்கள் பலர் புகலிடத் தமிழ் இலக்கியப் படைப்புகள் பற்றி ஆராய்ந்துள்ள அளவு இலக்கிய ஆளுமைகள் என்று கூறப்படுபவர்கள் ஆராயவில்லை என்பதே அது. இலக்கிய ஆளுமைகள்

தங்களுக்குக் கிடைத்த, தெரிந்தவர்களின் படைப்புகளை மட்டும் முதன்மைப் படுத்தி பொதுவான தலைப்புகளில் (புலம் பெயர் தமிழ் இலக்கியம் போன்ற) அவ்வப்போது கட்டுரைகள் எழுதியிருக்கும் அதே சமயம் எந்தவித விளம்பரங்களுமின்றி பல்கலைக்கழகங்களில் மாணவர்கள், விரிவுரையாளர்கள், பேராசிரியர்கள் பலர் புலம் பெயர் தமிழர்களின் புகலிடத் தமிழ் முயற்சிகள் பற்றி (தமிழகத்தில், இலங்கையில்) ஆராய்ந்திருக்கின்றார்கள். இணையத்தில் கூகுள் தேடுதலில் இவை பற்றிய விபரங்கள் பலவற்றைப் பெற்றுக்கொள்ள முடியும்.

ஒரு துறையினைப் பற்றி ஆராய விழையும் ஆய்வாளர்கள் , ஆய்வுக் கட்டுரைகளை எழுதும் முன்னர் அத்துறை பற்றிய தேடலை ஆற்றியிருக்க வேண்டும். உதாரணமாக, புகலிட அல்லது புலம் பெயர் தமிழ் இலக்கியம் பற்றி ஆய்வு அல்லது திறனாய்வுக் கட்டுரைகள் எழுத விரும்புவர்கள் உலகின் பல்வேறு பாகங்களுக்கும் புகலிடம் நாடிப் புலம் பெயர்ந்தவர்களின் படைப்புகள் பற்றிய தேடுதலின் மூலம் அவற்றை அறிந்து, வாசிக்க முனைய வேண்டும். வாசிப்பு சாத்தியமாயில்லாத பட்சத்தில் அவை பற்றிய தகவல்களைத் தொகுத்து ஆவணப்பட்டியல்களை உருவாக்க வேண்டும். பின்னர் நூல்கள் போதிய அளவில் கிடைத்ததும் அவற்றை வாசித்துத் திறனாய்வுக் கட்டுரைகளை வழங்க வேண்டும். இவ்விதம் செய்வதன் மூலம் புகலிட அல்லது புலம்பெயர் படைப்புகள் பற்றிய சரியான, உண்மையான பரிமாணம் புலப்படும்: வெளிப்படும். ஆனால் நடைமுறையில் நிகழ்வதென்ன? ஒரு படைப்பு தமிழகத்தில் நன்கு அறிமுகமாகியதும் (அதற்குப் பல காரணங்கள் இருக்கலாம்.), அவை பற்றி வெகுசன ஊடகங்களில் கட்டுரைகள் வெளிவந்ததும், அவற்றையே தொங்கிக்கொண்டு , ஆண்டுக்கணக்காய் கட்டுரைகள் எழுதுகின்றார்கள். இதனால் உண்மையான நிலை மறைக்கப்படுகின்றது. இந்த நிலை மாற வேண்டுமானால், சு.குணேஸ்வரன் போன்று சுய தேடுதல் நடாத்தி, ஆய்வுக் கட்டுரைகளைப் படைக்க வேண்டும். உதாரணமாக ஆதவனின் 'மண் மனம்' நாவலை அவர் சுவடுகள் இதழில் தேடி , வாசித்துக் கட்டுரை படைத்துள்ளார். இது போன்ற தேடலைத்தான் நான் குறிப்பிடுகின்றேன்.

புகலிடத்தமிழ் இலக்கியமும், ஆவணப்படுத்தலின் அவசியமும்.

அதே சமயம் இவ்விதமாக உலகின் பல்வேறு திக்குகளிலும் புகலிடம் நாடிப் பரந்து வாழும் தமிழர்களின் இலக்கிய முயற்சிகள் பற்றிய விரிவான ஆவணங்கள் இல்லையென்றே கூற முடிகிறது. அவர்களது இலக்கிய முயற்சிகள் பற்றிய திறனாய்வுகளுக்கு முதலில் அவர்களது படைப்புகள் ஆவணப்படுத்தப்பட்டிருப்பது அவசியம். 'நூலகம்', 'படிப்பகம்' போன்ற இணையத்தளங்கள் அந்தப் பணியின் அவசியத்தை உணர்ந்து உலகின் பல்வேறு பகுதிகளிலிருந்தும் வெளியான சஞ்சிகைகள், நூல்கள் போன்றவற்றைச் சேகரித்து வருகின்றன. இலண்டனில் வாழும் நூலகர் செல்வராஜா அவர்கள் தன் சொந்த முயற்சியில் வெளியான தமிழ் நூல்கள் பற்றிய விபரங்களை 'நூல் தேட்டம்' என்னும் தொகுதிகளில் ஆவணப்படுத்தி வருகின்றார். மிகவும் மதிக்கத்தக்க இலக்கியச்

சேவையாகவே இவர்களின் சேவையினை நான் காண்கின்றேன். ஆவணப்படுத்தலின் முக்கியத்துவத்தை உணர்ந்து இவர்கள் ஆற்றிவரும் பயன் கருதாச் சேவை போற்றுதற்குரியது.

அதே சமயம் இவ்விதமான ஆவணப்படுத்தலை மையமாக வைத்துப் 'பதிவுகள்' இணைய இதழில் புலம்பெயர் / புகலிடத் தமிழ் இலக்கியம் பற்றிய கட்டுரைகளை அனுப்பி வைக்கும்படி அவ்வப்போது அறிவிப்பதுண்டு. ஆனால் ஒரு சிலரைத்தவிர போதிய அளவில் கட்டுரைகள் கிடைக்கவில்லை. இன்று பல்வேறு நாடுகளிலும் பரந்து வாழும் தமிழ் மக்களின் இலக்கிய முயற்சிகள், படைப்புகள் பற்றிய தகவல்கள் ஆவணப்படுத்தப்படுவதுடன், வெளியான நூல்கள், சஞ்சிகைகள், பத்திரிகைகள் ஆகியனவும் சேகரிக்கப்பட்டுப் பேணப்பட வேண்டும். அவ்விதம் சேகரித்தால் மட்டுமே எதிர்காலத்தில் அவை பற்றிய விரிவான, முறையான ஆய்வுகள் ஆற்ற முடியும். இதனால் ஆவணப்படுத்தலின் முக்கியத்துவத்தை உணர்ந்து கலை, இலக்கியத்துறையிலுள்ளவர்கள் செயலாற்ற வேண்டியது அவசியம்.

புலம்பெயர் / புகலிடத் தமிழ் இலக்கியம் பற்றிய ஆய்வுகள் பற்றி.....

புலம்பெயர் / புகலிடத் தமிழ் இலக்கியம் பற்றி அவ்வப்போது பத்திரிகைகள், சஞ்சிகைகளில் கட்டுரைகள் வெளிவருவதுண்டு. இலக்கியக் கருத்தரங்குகளில் ஆய்வுக் கட்டுரைகள் சமர்ப்பிக்கப்படுவதுண்டு. சு.குணேஸ்வரன், எழுத்தாளர் அகில், எழுத்தாளர் கே.எஸ்.சுதாகர், முனைவர் நா.சுப்ரமணியன், எழுத்தாளர் யமுனா ராஜேந்திரன், எழுத்தாளர் ஜெயமோகன், எழுத்தாளர் வ.ந.கிரிதரன், எழுத்தாளர் தேவகாந்தன் , கலாநிதி கா.சிவத்தம்பி, கலை இலக்கியத் திறனாய்வாளர் வெங்கட் சாமிநாதன் எனப் பலர் ஊடகங்களில் கட்டுரைகள் எழுதியிருக்கின்றார்கள். ஆங்கிலத்துறையில் கலாநிதிப் பட்டம் பெற்றிருக்கும் முனைவர்களான R.தாரிணி, ஞானசீலன் ஜெயசீலன் ஆகியோர் தமிழகத்தில் நடைபெற்ற ஆய்வரங்குகளில் ஆங்கிலத்தில் புகலிடத் தமிழ் இலக்கியம் பற்றிய கட்டுரைகளைச் சமர்ப்பித்துள்ளார்கள். தமிழகத்திலிருந்து முனைவர் வெற்றிச்செல்வன் 'புகலிடத் தமிழ் இலக்கியம்' பற்றிய விரிவாகத் திரட்டிய தகவல்களுடன் ஆய்வு நூலொன்றினை எழுதி சோழன் பதிப்பகம் மூலம் வெளியிட்டிருப்பதும் குறிப்பிடத்தக்கது.

தேவகாந்தனின் 'கனவுச்சிறை'...

புகலிடத் தமிழ் இலக்கியத்தில் எழுத்தாளர் தேவகாந்தனுக்குச் சிறப்பானதோரிடமுண்டு. இவரது கனவுச்சிறை (திருப்படையாட்சி, வினாக்காலம், அக்னி திரவம், உதிர்வின் ஓசை, ஒரு புதிய காலம் ஆகிய ஐந்து பாகங்களை உள்ளடக்கிய, 1247 பக்கங்களைக் கொண்ட, 1981 முதல் 2001 வரையிலான காலகட்டத்தை உள்ளடக்கிய நாவல்.) புகலிட இலக்கியத்தில் மிகவும் முக்கியத்துவத்துக்குரியது. எழுத்தாளர் யமுனா ராஜேந்திரன் கனவுச்சிறையின் ஒரு பாகமாகிய 'வினாக்கால்' என்னும் நாவல் பற்றிய அவரது விமரிசனத்தில் 'கனவுச்சிறை முதலாம் பாகத்துக்கும் இறுதிப் பாகத்துக்குமான பதிப்புக்

காலஇடைவெளி நான்கு ஆண்டுகள். இவருடைய நாவலை முழுமையாக வாசிக்கலாம் என்று நான் தேடியபோது ஐந்து பாகங்களையும் ஒன்றாகத் திரட்டுவது என்பது எனக்கு மிகப்பெரிய சவாலாக இருந்தது. தேவகாந்தனின் கனவுச் சிறை பரவலாக வாசிக்கப்பட்டு விவாதிக்கப்படாததற்கு இதுவும் காரணமாக இருக்கும் எனவே நினைக்கிறேன்.' என்று கூறுவது கவனிக்கத்தக்கது. ஆனால் அண்மைக்காலமாக இந்நிலைமை மாறியிருப்பதை அவதானிக்க முடிகின்றது. எழுத்தாளர் எஸ்.ராமகிருஷ்ணன் வாசிக்க வேண்டிய நூறு நாவல்கள் பட்டியலில் தேவகாந்தனின் 'கனவுச்சிறை' நாவலையும் சேர்த்திருக்கின்றார். முனைவர் ந.முருகேசபாண்டியன், முனைவர் நா.சுப்பிரமணியன், எழுத்தாளர் யமுனா ராஜேந்திரன் ஆகியோர் தேவகாந்தனின் 'கனவுச்சிறை' பற்றி விரிவான விமர்சனக் கட்டுரைகள் எழுதியிருக்கின்றார்கள். இன்னும் பலர் எழுதியிருக்கின்றார்கள்; எழுதியிருப்பார்கள். அனைவரையும் இக்கட்டுரையில் குறிப்பிடுவது சாத்தியமற்றது. ஆனால் இவையெல்லாம் காய்தல் உவத்தலின்றி ஆவணப்படுத்தப்படல் அவசியம். அதுபோல் புகலிட நாவல்கள் அனைத்தும் ஆவணப்படுத்தப்பட வேண்டும். அதன் பின்னரே அவை பற்றிய விரிவான ஆய்வுகள், திறனாய்வுகள் சாத்தியம்.

முனைவர் நா. சுப்பிரமணியன் அவர்கள் தேவகாந்தனின் கனவுச்சிறை நாவலைப் பற்றி நல்லதொரு விமர்சனக் கட்டுரையினை எழுதியிருக்கின்றார். அதில் அவர் குறிப்பிட்டுள்ளதை இங்கு குறிப்பிடுவது பொருத்தமாகமிருக்குமென்பதால் குறிப்பிடுகின்றேன்:

"திருப்படையாட்சி, வினாக்காலம், அக்னி திரவம், உதிர்வின் ஓசை, ஒரு புதிய காலம் ஆகிய தலைப்புகள் கொண்ட ஐந்து பாகங்களாக 237 அத்தியாயங்களில் 1247 பக்கங்களில் விரியும் இவ்வாக்கம் 1981 முதல் 2001 வரையான இருபத்தொரு ஆண்டுக்கால வரலாற்றியக்கத்தைப் பேசுவது. இந்த வரலாற்றுக் கட்டம் ஈழத்துக் தமிழர் சமூகத்தின் இருப்பையும் பண்பாட்டுணர்களையும் கேள்விக்குட்படுத்தி நின்ற கால கட்டம் ஆகும். பௌத்த சிங்கள பேரினவாதப் பாதிப்புக் குட்பட்ட நிலையில் ஈழத்துத் தமிழ் மக்கள் மத்தியில் ஆயுதப் போராட்ட உணர்வு தீவிரமடைந்த காலப்பகுதி இது. அதே வேளை மேற்படி பேரினவாதக் கொடுமைகளிலிருந்து தற்காத்துக் கொள்ளும் நோக்கில் ஈழத்தமிழர் பலர் புலம் பெயர்ந்தோடி அனைத்துலக நாடுகளில் தஞ்சம் புகுந்து வாழ்வை நிலைப்படுத்திக் கொண்ட காலப்பகுதியாகவும் இவ்வரலாற்றுக் காலகட்டம் அமைகின்றது. இவ்வாறு போராட்டச் சூழல் சார் அநுபவங்களுமாக விரிந்து சென்ற வரலாற்றியக்கத்தை முழு நிலையில் தொகுத்து நோக்கி, அதன் மையச் சரடுகளாக அமைந்த உணர்வோட்டங்களை நுனித்து நோக்கி இலக்கியமாக்கும் ஆர்வத்தின் செயல்வடிவமாக இவ்வாக்கம் அமைந்துள்ளது. மேற்படி உணர்வோட்டங்களை விவாதங்களுக்கு உட்படுத்திக் கதையம்சங்களை வளர்த்துச் சென்ற முறைமையினால் ஒரு சமுதாய விமர்சன ஆக்கமாகவும் இந்நாவல் காட்சி தருகின்றது. குறிப்பாக, தமிழீழ விடுதலைக்காக ஆயுதமேந்திப் போராடும் இயக்கங்களின் உணர்வுநிலை மற்றும் செயன் முறை

என்பவற்றுக்குப் பின்னால் உள்ள நியாயங்கள் மற்றும் புலம் பெயர்ந்துறைபவர்களின் சிந்தனைகள், செயற்பாடுகள் என்பவற்றின் பின்னால் உள்ள நியாயங்கள் என்பன இந்நாவலில் முக்கிய விவாதமையங்கள் ஆகின்றன. இவற்றோடு பேரினவாத உணர்வுத்தளமும் இந்நாவலில் விவாதப் பொருளாகின்றது. அதன் மத்தியில் நிலவும் மனிதநேய இதயங்களும் கதையோட்டத்திற் பங்கு பெறுவது நாவலுக்குத் தனிச் சிறப்புத் தரும் அம்சமாகும். போராட்டத்தின் மத்தியில் வாழ்ந்து கொண்டிருக்கும் மக்களின் இருப்பு சார்ந்த உணர்வோட்டங்கள் மற்றும் அவல அநுபவங்கள் ஆகியனவும் விவாதப் பொருள்களாகின்றன."

மேற்படி கனவுச்சிறை நயினாதீவைச் சேர்ந்த ராஜி என அழைக்கப்படும் ராஜலக்ஷ்மியின் வாழ்க்கையினை விபரிப்பது. அவள்தான் நாவலின் பிரதான பாத்திரம். அவளது வாழ்க்கையினூடு தேவகாந்தன் சமூகத்தில் நிலவும் பெண்ணடிமைச் சிந்தனைகள் அவள் வாழ்வை எவ்விதம் பாதிக்கின்றது, ஆயுத மயப்படுத்தப்பட்ட விடுதலைப் போராட்டம் எவ்வாறு அவள் வாழ்வினைப் பல்வேறு கோணங்களில் பாதிக்கின்றது, விடுதலைக்காக ஆயுதமேந்தியவர்களின் உளவியல் எவ்விதம் சீர்குலைக்கின்றது என்பது பற்றியெல்லாம் விபரித்திருப்பார். நாவல் ஆடி, அசைந்து செல்வதன் மூலம் வாசகர்களையும் நாவலில் மனமொன்ற வைக்கிறது. எனக்கு நாவலின் முழுப் பாகங்களும் கிடைக்கவில்லை. என்னிடமிருப்பது நாவலின் முதற்பாகமான திருப்படையாட்சி மட்டுமே. கனவுச்சிறை என்ற பெயரில் வெளிவந்த படைப்பு. வாசித்த அளவில், இந்நாவல் பற்றி வெளியான விமர்சனங்களின் அடிப்படையில் கனவுச்சிறையின் முக்கியத்துவம் புலப்படுகின்றது.

தேவகாந்தனின் 'விதி' இன்னுமொரு முக்கியமான நாவல். இதுவரை வேறு யாரும் கை வைக்காத விடயத்தைப்பற்றி விபரிப்பது. ஈழத்தமிழர்களின் மீதான இனக்கலவரங்களில் மலையகத்தமிழர்களும் மிகவும் கடுமையாகப் பாதிக்கப்பட்டார்கள். அவ்விதம் பாதிக்கப்பட்டவர்கள் பலர் வடகிழக்கில் இயங்கிய காந்தியப் பண்ணைகளில் வந்து குடியேறினார்கள். தொடர்ந்து ஈழத்தமிழர்கள்மேல் இனவாத அரசுகளின் அடக்குமுறைகளும், நிகழ்ந்த இனப்படுகொலைகளும் ஏற்படுத்திய தாக்கங்கள் எவ்விதம் அவர்கள் வாழ்வை மேலும் சீரழித்தன; எவ்விதம் அவர்களை மீண்டும் புகலிடம் வாழ்வுக்காக தமிழகம் நோக்கி அகதிகளாகத் துரத்துகின்றன என்பதையெல்லாம் விபரிக்கும் நாவல் 'விதி'. இதன் காரணமாகவே இந்நாவலின் முக்கியத்துவமும் அதிகரிக்கின்றது.

எழுத்தாளர் தேவகாந்தனின் நாவல்கள் பலவகைப்பட்டவை. அவரது லங்காபுரம் இராமாயணத்தில் வரும் இராவண கதையின் மறுவாசிப்பென்றால், கதாகாலம் மகாபாரதத்தின் மறு வாசிப்பு. கனவுச்சிறை ஈழத்தமிழர்களின் ஆயுத மயப்பட்ட விடுதலைப் போராட்டத்தின், அதற்குக் காரணமான இலங்கை அரசுகளின் தமிழ் மக்கள் மீதான அடக்கு ஒடுக்குமுறைகள் பற்றி, அதன் விளைவாக பல்வேறு திக்குகளையும்

நோக்கி அகதிகளாகப் புகலிடம் நாடிப் புறப்பட்ட ஈழத்தமிழர்களைப் பற்றி, விடுதலைப் போராட்டத்தில் முன்னின்ற இயக்கங்களின் ஆயுத நடவடிக்கைகள் பற்றி, போராட்டத்தில் ஈடுபட்ட போராளிகள் சிலரின் மீதான சமூக, பொருளியற் சூழல்கள் செலுத்திய ஆதிக்கம் பற்றி, அதன் விளைவாக தடம் புரண்ட அவர்களது வாழ்க்கை பற்றி, இவ்விதமெல்லாம் எவ்விதம் ஈழத்தமிழர்களின் விடுதலைப் போராட்டம் அவர்களது இருப்பினைச் சிதைத்து விடுகின்றது என்பவை பற்றியெல்லாம் விபரிக்குமோர் ஆவணப் பெட்டகம் தேவகாந்தனின் 'கனவுச்சிறை'. திருப்படையாட்சி, வினாக்காலம், அக்னி திரவம், உதிர்வின் ஓசை, ஒரு புதிய காலம் ஆகிய தலைப்புகள் கொண்ட ஐந்து பாகங்களாக 237 அத்தியாயங்களில் 1247 பக்கங்களில் விரியும் இவ்வாக்கம் 1981 முதல் 2001 வரையான இருபத்தொரு ஆண்டுக்கால வரலாற்றியக்கத்தைப் பேசுவது. 'கனவுச்சிறை' நாவல் ஐந்து பாகங்களையும் உள்ளடக்கிய ஒரு தொகுப்பாக வெளிவருவது அவசியம். இல்லாவிடில் இதன் பல்வேறு பாகங்களையும் தேடிப்பிடித்து வாசிப்பது மிகவும் சிரமமான காரியமாகவிருக்குமென்று எழுத்தாளர் யமுனா ராஜேந்திரன் இந்நாவல் பற்றிய தனது விமரிசனக் கட்டுரையில் கூறியிருப்பதுதான் நிகழும்.

தேவகாந்தன் தற்போது கனடாவில் வசிப்பதால் 'கனவுச்சிறை' நாவலைக் கனடிய நாவல்களிலொன்றாகக் கருத முடியாது. அது தமிழகத்தில் அவர் புகலிடம் நாடிப் புலம் பெயர்ந்திருந்த காலகட்டத்தில் எழுதிய நாவல். அந்த வகையில் புகலிட நாவல் இலக்கியத்தில் அதனை உள்ளடக்கலாம். ஆனால் அதன்பிறகு கனடாவுக்குப் புலம் பெயர்ந்த பின்னர் அவர் எழுதிய, வெளியிட்ட நாவல்களைக் கனடாத்தமிழ் நாவல்கள் என்னும் பிரிவுக்குள் உள்ளடக்கலாம்.

பிரெஞ்சுத் தமிழ் நாவல்கள்...

சோபாசக்தியின் 'கொரில்லா' பற்றி.....

புகலிடத் தமிழ் இலக்கியத்தில் அதிகமாக விமர்சிக்கப்பட்டதும், அதிகமானவர்களின் கவனத்தைப் பெற்றதுமாக சோபாசக்தியின் 'கொரில்லா' நாவலைக் குறிப்பிடலாம். இந்த நாவல் கூறப்பட்ட மொழியினாலும், கூறப்பட்ட விடயங்களினாலும், கூறப்பட்ட முறையினாலும் பலரைக் கவர்ந்திருக்கலாமென நினைக்கின்றேன். கதை சொல்லி பேச்சுத் தமிழைப் பாவித்துக் கொரில்லாவின் கதையினைக் கூறியிருக்கின்றார். இவ்விதமானா நடையினை, மொழியினைப் பாவிப்பதிலுள்ள அனுகூலம் இலக்கணம் பற்றியெல்லாம் அதிகம் கவனிக்கத்தேவையில்லை. அவ்விதம் கூறும்போது பாத்திரங்களை அவர் விபரிக்கும் விதம் வாசிப்பவருக்கு ஒருவித இன்பத்தினை எழுப்பும். அதன் காரணமாகவே பலருக்கு இந்த நாவல் பிடித்திருப்பதாக உணர்கின்றேன். பேச்சு வழக்கில் ஒருவருக்கொருவர் உரையாடும்பொழுது 'மசிரை விட்டான் சிங்கன்', 'ஆள் பிலிம் காட்டுறான்' போன்ற வசனங்களைத் தாராளமாகவே பாவிப்பது வழக்கம். அவ்விதமானதொரு நடையில் கொரில்லாவின் கதை விபரிக்கப்பட்டிருக்கின்றது. இந்தக் கதையில் ஈழத்து விடுதலைப் போராட்ட நிகழ்வுகள், புகலிட நிகழ்வுகள் ஆகியவை

விபரிக்கப்பட்டுள்ளன. அந்தோனிதாசனின் அகதிக் கோரிக்கை நிராகரிக்கப்பட்டதற்கு எதிரான மேன்முறையீட்டுக் கடிதத்துடன் நாவல் ஆரம்பமாகின்றது. கொரில்லா காட்டாற்று ஏசுதாசன், அவனது மகனான கொரில்லா ரொக்கிராஜ் ஆகியோரின் வாழ்க்கை கூறப்படுகின்றது. ஒரு காலத்தில் சண்டியர்களின் ஆதிக்கம் நிலவிய யாழ்ப்பாணக் கிராமங்களில் பின்னர் இயக்கங்களின் வருகை சண்டியர்களின் ஆதிக்கத்தினை ஒழித்து, அதற்குப் பதிலாக இயக்கத்தவர்களின் ஆதிக்கத்தினைக் கொண்டுவருகின்றது. இந்தக் கொரில்லா நாவல் பதிவு செய்யும் விடயங்களில் இதுவுமொன்று. அடுத்தது பொதுவாக இயக்க நடவடிக்கைகளை விபரிக்கும் புனைவுகளில் நா.பாரத்தசாரதியின் புனைகதைகளில் நடமாடும் இலட்சிய மாந்தர்களைப் போல் பாத்திரங்களைச் சித்திரிப்பதுதான் வழக்கம். ஆனால் கொரில்லாவில் வரும் இயக்கத்தவர்களும், இயக்க நடவடிக்கைகளும் மிகவும் யதார்த்தமாகச் சித்திரிக்கப்பட்டிருக்கின்றன. இயக்கத்தவர்கள் குறை, நிறைகளுடன் நடமாடுகின்றார்கள். அவர்களின் நடவடிக்கைகள் விமர்சிக்கப்படுகின்றன. சமூக விரோதிகளென்று தாழ்த்தப்பட்டவர்கள் ஆரம்பத்தில் கொல்லப்படுவது, தமிழ் அரசியல்வாதிகள், இயக்கங்கள் எல்லாரும் சாதிய அடிப்படையில் இயங்குவது, சக இயக்கங்களுடனான ஆயுதரீதியிலான முரண்பாடுகள், புகலிடத்தில் தொடரும் அரசியல் படுகொலைகள், புகலிட வாழ்வின் பாதிப்புகளால் சிதைவுறும் லொக்காவின் குடும்பம் (இதனை ஒரு குறியீடாகவே கருதலாம்).

முதல் பகுதியில் அந்தோனிதாசனின் மேன்முறையீடும், அடுத்த பகுதியில் ரொக்கிராஜின் வரலாறும் கூறும் நாவலின் அடுத்த பகுதியில் ரொக்கிராஜும், அந்தோனிதாசனும் ஒருவரே என்று வருகின்றது. ஆனால் கதை சொல்லி யார்? அவருக்கும் இவர்களுக்கும் என்ன சம்பந்தம்? கதை சொல்லி செயற்கைக் காலுடன் நாவலில் வருகின்றார். அவர் எவ்விதம் தனது காலொன்றினை இழந்தார்? அதற்கான விடையெதனையும் நாவல் வெளிப்படுத்தவில்லை.

நாவலின் இறுதியில் லொக்கா என்னும் பாத்திரம் படுகொலை செய்யப்பட்டதாக வருகிறது. உடனேயே லொக்கா காவந்துறையினரின் பாதுகாப்பிலிருப்பதும் வருகிறது. அவர் தனது மனைவியை தனது துனிஷிய நண்பனான ரிடாவுடன் பாலியல் உறவு கொள்வதைக் கண்ட ஆத்திரத்தில் படுகொலை செய்துவிடுவதும் விபரிக்கப்படுகின்றது.

இவ்விதமாகச் செல்லும் நாவல் இறுதியில் பாரிசில் சபாலிங்கத்தின் படுகொலையுடன் முடிவடைகின்றது. நாவலின்படி கதை சொல்லியும், இன்னுமொருவரும் தான் சபாலிங்கத்தைச் சந்திப்பதாக வருகின்றது. மற்றவர் வாசலை மறைத்து நிற்க, சபாலிங்கம் படுகொலை செய்யப்படுவதாக வருகின்றது. அவ்வாறென்றால் கதை சொல்லி யார்? அவரா சபாலிங்கத்தைக் கொன்றார்?

சபாலிங்கத்தின் கொலை நாவலில் வலிந்து திணிக்கப்பட்டதாகத் தெரிகின்றது. நாவல்

அந்தோனிதாசனெனும், 'கொரில்லா' என்றழைக்கப்படும் ரொக்கிராஜின் கதை. நாவல் முழுவதும் அவனது கதையே விபரிக்கப்படுகிறது. முடிவு மட்டும் சபாலிங்கத்தின் படுகொலையுடன் அமைந்திருக்கின்றது.

ஒருவர் கதை சொல்லும்போது சம்பவங்களை மாறி மாறிக் கூறுவது வழக்கம். உதாரணமாக இலங்கையில் நடைபெற்ற 83 இனக்கலவரத்தைப் பற்றிக் கூறும் ஒருவர் 58 கலவரத்து நிகழ்வுகளை இடையில் கூறலாம்; 77 கலவர நிகழ்வுகளை விபரிக்கலாம்; 81 யாழ்நகர் எரிப்பினை நினைவுபடுத்தலாம். மீண்டும் 83ற்கே திரும்பலாம். இது சாதாரணமானதுதான். இதற்காக இவ்விதமான கதை சொல்லலை பின்நவீனத்துவக் கூறென்று கூறலாமா?

இந்நாவலின் தலைப்பு 'கொரில்லா'. நாவல் சண்டியன் கொரில்லாவையும் அவனது மகனான 'கெரில்லா'வையும் பற்றிக் கூறுகின்றது. ஊரவர்களால் கெரில்லாவும் கொரில்லாவென்றே அழைக்கப்படுகின்றான். பொதுவாகவே தமிழர்கள் கெரில்லாவையும் கொரில்லா என்றே தவறுதலாக அழைப்பதை வாசித்திருக்கின்றேன்; கேட்டிருக்கின்றேன். நாவலுக்கு எதற்காக ஆசிரியர் கொரில்லா என்று பெயரிட்டார்? கொரில்லா ஒரு குறியீடாகப் பாவிக்கப்பட்டிருந்தால் நாவலில் அது ஆழமாகச் சித்திரிக்கப்படவில்லை என்றே தென்படுகிறது. நாவலில் வரும் பாத்திரங்களிரண்டுக்கு கொரில்லா என்று பெயர் வருவதாலோ, அல்லது அப்பாத்திரங்களிலொன்று கெரில்லாவாக இருப்பதாலோ கொரில்லா என்று நாவலுக்குப் பெயரிட்டிருந்தால் அது ஆழமானதாக எனக்குப் படவில்லை.

கொரில்லா தமிழில் பெற்ற வரவேற்பை ஆங்கில மொழியில் அல்லது ஏனைய மொழிகளில் பெறுமா என்பது கேள்விக்குறியே. ஏனெனில் தமிழில் பாவிக்கப்பட்ட சுவையான பேச்சு மொழி ஏனைய மொழிகளில் சாதாரண மொழிவழக்காகப் போய்விடுவதால்தான்.

என்னைப் பொறுத்தவரையில் யாழ்ப்பாணத்தீவுப்பகுதிக் கிராமமொன்றின் மீது ஈழத்துத் தமிழர்களின் போராட்ட அரசியல் ஏற்படுத்திய பாதிப்புகளை விபரிக்கும் சம்பவங்களின் கோவையாகவே கொரில்லா இருக்கிறது.

நாவலின் ஆரம்பத்தில் தொடரும் என்று வருகிறது. பின்னரும் பகுதிகளுக்கிடையில் தொடரும் என்று வருகிறது. இவ்விதம் நாவல் பிரிக்கப்பட்டிருப்பது நாவலின் புதிர்த்தன்மையினை அதிகரிப்பதற்காகவா அல்லது ஏதாவது காத்திரமான காரணமொன்றிற்காகவா என்பது புரியவில்லை.

நாவலில் ஆரம்பத்தில்வரும் அந்தோனிதாசனின் மேன்முறையீட்டுக் கடிதம் மேற்கு

நாடுகளில் நிலவும் அகதிகள் பற்றிய சட்டங்களைக் கேள்விக்குள்ளாக்குகின்றது..

"நான் எனக்குத் தனிப்பட்ட முறையில் ஏற்பட்ட ஆபத்துகளைச் சுட்டிக்காடிய பின்புங்கூட அவற்றிற்கு ஆதாரங்கள் எதையும் நான் தங்களுக்குக் காட்டாதபடியால் அந்த ஆபத்துகள் ஆபத்துகளே இல்லையென்ற முடிவுக்கு நீங்கள் வந்திருப்பது வருத்தத்திற்குரியது. ஐயா எங்கள் நாட்டில் எல்லாம் இராணுவம் ஒரு தமிழரை வெட்டிவிட்டு 'நாங்கள்தான் வெட்டினோம்' என்று ஒரு சான்றிதழை வெட்டப்பட்டவருக்கு வழங்குவதில்லை.' என்ற அக்கடிதத்தில்வரும் வரிகள் மேற்கு நாடுகளில் நிலவும் அகதிகள் பற்றிய நடைமுறைகளை விமர்சிக்கின்றன. இதனால்தான் அகதிகள் அகதிக்கதை கட்ட நிர்ப்பந்தத்துக்குள்ளாகின்றார்கள்.

அண்மையில் கேதரின் பெல்ஸியின் 'பின் அமைப்பியல் மிகச் சுருக்கமான அறிமுகம்' (அழகரசனால் மொழிபெயர்க்கப்பட்ட) நூலில் வரும் 'ஓர் எழுத்து நடை என்கிற அளவில் சந்தைகளில் இன்று பிரபல்யமாகி, வாசகர்களுக்குச் சுகத்தைக் கொடுத்துப் பெருமளவு லாபம் ஈட்டும் ஒருவகை பின் நவீனத்துவமும் நம்மிடையே இருக்கிறதென லியோதார்த் கூறுகின்றார்.' என்ற வரிகளை வாசித்தபொழுது எனக்கு கொரில்லா நாவலின் நடை ஞாபகத்துக்கு வந்தது எந்தவிதக் காரணமுமற்ற தற்செயலாகவிருக்கலாம்.

நாகரத்தினம் கிருஷ்ணாவின் 'நீலக்கடல்' 18ஆம் நூற்றாண்டில் மொரிஷியஸ் தீவுக்குப் பிரெஞ்சுக்காரர்களால் அடிமைகளாகக்கொண்டு செல்லப்பட்ட இந்தியத் தமிழர்களின் புகலிட வாழ்வை விபரிப்பதால் புகலிடத் தமிழ் நாவல் இலக்கியத்தில் குறிப்பிட வேண்டிய படைப்பு.

ஜேர்மனிய நாவல்கள்

பார்த்திபனின் நாவல்கள் பற்றி.....

பார்த்திபம் ஜேர்மனிக்குப் புகலிடம் நாடிப் புலம் பெயர்ந்தவர். வித்தியாசப்படும் வித்தியாசங்கள் (1987, தென்னாசிய நிறுவனம், மேற்கு ஜேர்மனி - 3வது வெளியீடு), பாதி உறவு (1987, தென்னாசிய நிறுவனம், மேற்கு ஜேர்மனி - 4வது வெளியீடு), ஆண்கள் விற்பனைக்கு (1988, தென்னாசிய நிறுவனம், மேற்கு ஜேர்மனி - 5வது வெளியீடு), கனவை மிதித்தவன் (1988-1993 வரை வெளிவந்த தூண்டில் சஞ்சிகையில் 58 தொடர்களுடன் முற்றுப்பெறாத நாவல்), சித்திரா - பெண் (நமது குரல் சஞ்சிகையில் தொடர்கதையாக வந்துள்ளது. ஆதாரம் :- மங்களேஸ்வரி தூண்டில் - இதழ் 30, ஜூன் 1990) ஆகிய பார்த்திபனின் நாவல்கள் வெளிவந்துள்ளதை ஆய்வாளர் சு.குணேஸ்வரனின் பார்த்திபனின் படைப்புகள் பற்றிய ஆய்வுக் கட்டுரைகள் மூலம் அறிய முடிகின்றது. பார்த்திபனின் நாவல்கள் சீதனப் பிரச்சினை, சாதிப்பிரச்சினை மற்றும் புகலிடத்தில் குழந்தை வளர்ப்பு பற்றிய பிரச்சினைகளை வெளிப்படுத்துவனவாக சு.குணேஸ்வரன் தனது கட்டுரையில் மேலும் கூறுவார்.

புகலிடம் நாடிப் புலம் புலம் பெயர்ந்த எழுத்தாளர்களின் புனைவுகள் புகலிடத்தில் எதிர்நோக்கும் பிரச்சினைகள் (நிறப் பிரச்சினை, வேலை, சொந்த மண்ணின் பண்பாட்டுக்கூறுகளை மீளக் கட்டியமைக்க முனையும் ஈழத்தமிழர்களின் வாழ்முறைகள், குடும்பச் சுமைக்காக மாடாக உழைக்கும் மக்களின் நெருக்கடி மிகுந்த வாழ்க்கை போன்ற), இழந்த மண்ணை நினைத்து இரை மீட்டும் கழிவிரக்க மனோநிலை, இழந்த மண்ணில் தொடர்ந்திருந்த ஆயுத மயப்பட்ட விடுதலைப் போராட்டம் ஆகியவற்றையே பெரும்பாலும் கூறும் பொருளாகக் கொண்டிருக்கும். சிலர்தான் சொந்த மண்ணின் சாதிப்பிரச்சினை, சீதனப் பிரச்சினை ஆகியவற்றைப் பற்றிப் புனைவுகள் படைத்திருப்பதாகக் கருதுகின்றேன். பார்த்திபன் அவர்களிலொருவர் என்பதை அவரது படைப்புகளைப் பற்றிக் கூறப்படும் விமர்சனங்களிலிருந்து அறிய முடிகின்றது.

பொ.கருணாகரமூர்த்தியின் 'ஒரு அகதி உருவாகும் நேரம்' பற்றி..

புகலிடப் படைப்பாளிகளில் முக்கியமானவர்களிலொருவர் ஜேர்மனியிலிருந்து எழுதும் பொ.கருணாகரமூர்த்தி. புகலிட அனுபவங்களை மையமாக வைத்து இவரது நாவல்கள் அமைந்துள்ளன. இவை குறுநாவல்களென்றாலும் ஏற்கனவே இக்கட்டுரையின் ஆரம்பத்தில் கூறியுள்ளதுபோல் குறுநாவல்களும் நாவல்களின் ஒரு பிரிவே. அந்த வகையில்தான் அவற்றையும் நாவல்கள் என்ற பிரிவுக்குள் சேர்த்துக்கொள்கின்றேன்.

பொ.கருணாகரமூர்த்தியின் 'ஒரு அகதி உருவாகும் நேரம்' புகலிடம் நாடி உலகின் நானா திக்குகளையும் நோக்கிப் படையெடுக்கும் ஈழத்தமிழர்களைப் பற்றி விபரிக்கும். அவ்விதம் அகதிகளாகத் தமிழர்களை அனுப்பி வைக்கும் முகவர்களைப் பற்றி விபரிக்கும். முகவர்களைப் பணம் பறிக்கும் பிசாசுகளாகச் சித்திரித்து வெளியான புனைகதைகளை வாசித்திருக்கின்றோம். இளம் பெண்களைத் தம் மனைவியர் என்ற கோதாவில் அழைத்துவந்த முகவர்களில் சிலர், இடையில் தங்கி நிற்கும் சிங்கப்பூர் போன்ற நாடுகளில், அப்பெண்களை ஒரே அறையில் தம்முடன் தங்கவைத்து (மனைவியராக அவர்களை அழைத்துவருவதால் அவ்விதம் தங்காவிட்டால் அங்குள்ளவர்களுக்குச் சந்தேகம் வந்துவிடுமாம்) பாலியல் வல்லுறவுக்கு உள்ளாக்கியதாகச் சமூகத்தின் மத்தியில் நிலவிய கதைகளைக் கேட்டிருக்கின்றோம். ஆனால் தனது பொ.கருணாகரமூர்த்தி நல்ல பக்கத்தைக் காட்டியிருக்கின்றார். அவர்கள்தான் அகதிகளாக வெளியேறிய தமிழர்களை உலகின் நானா பக்கங்களுக்கும் செல்வதற்கு உதவியிருக்கின்றார்கள். மேற்படி சிறு நாவல் முகவர்கள் பல தடவைகள் முயன்றும், நடட்டப்படும், அனுப்பும் தமிழர் ஒருவர் ஒவ்வொரு தடவையும் இடையில் அகப்பட்டுத் திருப்பி அனுப்பப்படுவதையும் விபரிக்கும். அவ்விதம் அவர் ஒவ்வொரு தடவையும் திருப்பி அனுப்பப்படுவதைக் கௌரவப்பிரச்சினையாகக் கருதும் முகவர்களின் மனோநிலையினையும் நாவல் புலப்படுத்தும்.

நோர்வேத் தமிழ் நாவல்கள்

ஆதவனின் 'மண்மனம்'

'சுவடுகள்' (நோர்வே) இதழில் வெளியான ஆதவனின் 'மண்மனம்' தொடர் நாவல் இன்னும் நூலுருப்பெறவில்லை. ஆயினும் இதன் முக்கியத்துவத்தை உணர்ந்து இலக்கியத் திறனாய்வாளர் சு.குணேஸ்வரன் இந்நாவலைத் தேடி எடுத்து, வாசித்து அறிமுக ஆய்வுக் கட்டுரையொன்றினை எழுதியிருக்கின்றார். அக்கட்டுரை 'பதிவுகள்' இணையத் தளத்திலும் வெளியாகியுள்ளது. சு.குணேஸ்வரனின் முன்மாதிரியை இவ்விதமான ஆய்வுகள் செய்யும் ஆய்வாளர்கள் பின்பற்ற வேண்டும். பெரும்பாலானவர்கள் தமக்குக் கிடைக்கும் படைப்புகளின் அடிப்படையில் ஒட்டுமொத்த ஆய்வுக்கட்டுரைகளைப் படைத்துவிடுவார்கள். அவ்விதம் ஆய்வுக்கட்டுரைகளை எழுதும் முனைவர்கள், பேராசிரியர்கள், தமிழகத்தின் 'ஸ்டார்' எழுத்தாளர்கள் போன்றோர் எழுதும் திறனாய்வுக்கட்டுரைகள் ஒரு சிலரின் படைப்புகளுடன் நின்று போய்விடுவதற்கு முக்கிய காரணமே சு.குணேஸ்வரன் போன்றோருக்கு இருக்கின்ற ஆரவமும், தேடுதலும் அவர்களுக்கு இல்லாமலிருப்பதுதான். அவர்களில் பலர் தமக்கு அடிவருடும் எழுத்தாளர்களின் படைப்புகளை மட்டும் வாசித்து விட்டு, தங்களை இலக்கிய உலகில் நிலை நிறுத்துவதற்காக திறனாய்வுக் கட்டுரைகளை பக்கம் பக்கமாக எழுதுவார்கள். ஆனால் அக்கட்டுரைகளில் ஒரு சிலரின் படைப்புகளை மட்டும் குறிப்பிட்டு விட்டு, மிகுதி பக்கங்களை தங்களது மேதமையினை வெளிப்படுத்துவதற்காக பல மேற்கோள்களுடன், உதாரணங்களுடன் நிரப்பியிருப்பார்கள். இவர்களிலிருந்து வேறுபட்டு, தேடி, வாசித்து, ஆய்வுகளைப் புரியும் சு.குணேஸ்வரன் பாராட்டுதற்குரியவர்.

ஆதவனின் 'மண் மனமும்' பிரிந்து வந்த தாயக மண்ணில் நிலவும் விடுதலைப் போராட்டத்தினை விமர்சிப்பதாக, விபரிப்பதாகவுள்ளது. நண்பர்களிருவரை எவ்வளவு இலகுவாக ஆயுதமயப்படுத்தப்பட்ட விடுதலைப் போராட்டம் பிரித்து விடுகிறது. ரகுராமன் என்னும் பிரதான பாத்திரத்தைச் சுற்றிப் பின்னப்பட்ட கதையில் வரும் ஏனைய முக்கிய பாத்திரங்கள் அவனது நண்பன் சுரேஷ், காதலிக்கும் சுசீலா, தங்கை சந்திரா ஆகியோர். சுரேஷ் விடுதலை அமைப்பொன்றில் சேர்ந்ததும் நண்பன் ரகுநாமனுடனான நட்பினைத் துண்டித்துக்கொள்கின்றான். ரகுராமனின் தங்கை சந்திராவோ சுரேஷின் மீது காதல் கொண்டு அவனுடன் இயக்கத்திலிணைந்து சமரொன்றில் இறந்துவிடுகின்றாள். இதன காரணமாக ரகுராமனின் குடும்பத்தவரின் இயக்கத் தொடர்புகள் காரணமாக, இராணுவம் ரகுராமனைக் கைது செய்து சித்திரவதை செய்து பற்றையொன்றினுள் தூக்கி எறிந்து விட்டுச் சென்றுவிடுகிறது. ஆஸ்பத்திரியில் நினைவற்றுப் படுத்துக்கிடக்கும் ரகுராமனைப் பார்த்து முன்னர் நிராகரித்த அவனது காதலி சுசீலா அழுவதுடன் நாவல் முடிகிறது.

இதில் வரும் நண்பர்களுக்கிடையிலான பிரிவு வேறு யாரும் எந்த நாவல்களிலும் பதிவு செய்யாத விடயமென்று உணர்கின்றேன். என் சொந்த வாழ்வில் என்னுடம் படித்த நன்கு பழகிய நண்பர்கள் பலர் பல்வேறு இயக்கங்களில் சேர்ந்து முக்கிய நிலையிலிருந்தார்கள்.

அவர்களில் பலரைப் புகலிட மண்ணில் கண்டபோது முன்பிருந்த பசுமையான , கள்ளங்கரவற்ற நட்பு காணாமல் போயிருந்ததை உணர முடிந்தது. ஆதவனின் மண் மனம் நாவலில் வரும் ரகுராமனுக்கும், அவனது நண்பன் சுரேஷிற்குமிடையில் நிலவிய நட்பும் இவ்விதமே அறுந்தபோது நான் என் சொந்த வாழ்க்கையைச் சிறிது அசை போட்டேன்.

வ.ஐ.ச. ஜெயபாலனின் 'செக்கு மாடு'

வ.ஐ.ச.ஜெயபாலனின் மூன்று குறுநாவல்களான 'சேவல் கூவிய நாட்கள்', 'செக்கு மாடு', 'அவளது கூரையின் மீது நிலா ஒளிருகிறது' ஆகிய குறுநாவல்களை உள்ளடக்கிய தொகுப்பு "அவளது கூரையின் மீது நிலா ஒளிருகிறது" என்னும் பெயரில், தமிழகத்தில் உயிர்மைப் பதிப்பகத்தினரால் வெளியிடப்பட்டது. இத்தொகுப்பிலுள்ள செக்குமாடு ஒரு குறுநாவல். புகலிடம் நாடிப் புலம்பெயர்ந்த ஈழத்தமிழ் இளைஞனொருவனின் வாழ்வை விபரிப்பது. இலங்கையில் பட்டதாரி ஆசிரியனாக விளங்கியவன், புகலிடத்தில் கோப்பை கழுவி உழைத்து, ஊரிலுள்ள தன் குடும்பத்தவர்களுக்காக உழைக்கின்றான். தனது சொந்த வாழ்வுபற்றிய கனவுகள் கனவுகளாகவே நிலைத்திருக்க அவனது வாழ்வுப் போராட்டம் தொடர்கிறது. இக்குறுநாவலில் வரும் இளைஞர்களைப்போல் இலட்சக்கணக்கானவர்கள் புகலிடம் நாடிப் புகுந்த நாடுகளில் வாழ்கின்றார்கள். புகலிட வாழ்க்கைப் போராட்டத்தை விபரிக்கும் கதை என்னும் வகையில் முக்கியத்துவம் பெறுகிறது ஜெயபாலனின் செக்குமாடு.

இ.தியாகலிங்கத்தின் நாவல்கள்

இ.தியாகலிங்கம் 'நாளை', 'பரதேசி, திரிபு, 'எங்கே' 'ஒரு துளி நிழல்', , 'பராரிக் கூத்துக்கள்' , 'அழிவின் அழைப்பிதழ்' ஆகிய நாவல்களை எழுதியுள்ளார். இவற்றை வாசிக்கும் சந்தர்ப்பம் எனக்குக் கிடைக்கவில்லை. கிடைத்ததும் பின்னர் இவை பற்றிய கருத்துகளையும் சேர்த்துக்கொள்வேன்.

சுவிஸ் நாவல்கள்

சயந்தனின் 'ஆறா வடு'வும் ஷோபா சக்தியின் 'கொரில்லா'வும் பற்றி...

அண்மைக்காலத்தில் பரவலாக வரவேற்பினையும், விமர்சனங்களையும் பெற்ற சயந்தனின் 'ஆறா வடு' புகலிட நாவல்களில் தவிர்க்க முடியாத இன்னுமொரு படைப்பு. இந்த நாவலை முதலில் வாசித்ததும் ஏனோ தெரியவில்லை உடனடியாகவே எனக்கு 'ஷோபா சக்தி'யின் 'கொரில்லா' ஞாபகத்துக்கு வந்தது. அதற்குக் காரணங்களாகப் பின்வருவனவற்றைக் குறிப்பிடலாம்.

1. இரு நாவல்களுமே முன்னாள் விடுதலைப் புலி ஒருவரின் கடந்த கால, புகலிட அனுபவங்களை மையமாகக் கொண்டவை இரண்டிலுமே அவ்வப்போது பட்டும் படாமலும் இயக்கத்தின் நடவடிக்கைகள் விமர்சிக்கப்படுகின்றன.

2. அதே சமயம் இரண்டிலும் இயக்கத்தின் ஆரோக்கியமான பக்கங்களும் சுட்டிக் காட்டப்படுகின்றன. கொரில்லாவில் விடுதலைப் புலிகளின் தற்கொலைப்போராளியால் இந்திய அமைதிப்படையின் மேஜர் கல்யாணசுந்தரம் கொல்லப்படுகின்றார். பிரின்ஸியை விசாரணக்குட்படுத்தும் சமயம், மேஜர் அவளது மார்புகளைக் காமத்துடன் பார்த்து "இங்கே என்ன பாம் வைச்சிருக்கேயா?" என்று கேட்கும் சமயம், மார்பினில் பொருத்தப்பட்டிருந்த குண்டுகளுடன் அவனைப் பாய்ந்து கட்டிக்கொள்கின்றாள் பிரின்ஸி. குண்டுகள் வெடிக்கின்றன. 'ஆறா வடு'வில் வரும் நிலாமதி என்னும் பதின்ம வயதுப் பெண் வயதுக்கு மீறிய மார்பகங்களின் வளர்ச்சியைப் பெற்றவள். அதன் காரணமாகவே 'குண்டுப் பாப்பா' என்னும் பட்டப்பெயரால் அழைக்கப்படுபவள். அவளது குடும்பம் விடுதலைப் புலிகளுக்கு அவ்வப்போது உதவி செய்யும் தமிழ்க் குடும்பம். வெற்றி என்று அழைக்கப்படும் விடுதலைப் புலி உறுப்பினன் ஆரம்பத்தில் திலீபன் நினைவுதினத்துக்காக அச்சடித்த துண்டுப்பிரசுரங்களை நிலாமதியிடன் பாதுகாப்பாக வைத்துத் தரும்படி வேண்டுகின்றான். இவ்விதமாக ஆரம்பிக்கும் தொடர்பு ஆயுதங்களை அவர்களது இடத்தில் மறைத்து வைக்கும் அளவுக்கு வளர்கிறது. ஒரு முறை இந்திய அமைதிப்படை இராணுவத்தின் தேடுதலில் அவளது வீடு அகப்பட்டுக்கொள்கிறது. அதற்குச் சற்று முன்னர்தான் அங்கிருந்த ஆயுதங்களை எடுத்துக்கொண்டு தலைமறைவாகி விட்டிருந்தார்கள். ஆனால் கிரேனைட் குண்டொன்று தவறுதலாக விடுபட்டுப் போகிறது. அதே சமயம் இந்தியப் படைச் சிப்பாய்கள் வீட்டினுள் நுழைகின்றார்கள். நிலாமதி கிரேனைட்டினைத் தனது மார்பகங்களுக்குள் மறைத்து நிற்கின்றாள். வந்திருந்த சிப்பாய்களில் ஒருவன் அறையைச் சோதிக்கும் பாவனையில் அறையினுள் அவளைத் தள்ளி அவளைப் பாலியல் வல்லுறவுக்கு உள்ளாக்கினான். அச்சமயம் அவளது பிராவினைப் பற்றி இழுக்கும்போது உள்ளிருந்த கிரேனைட் குண்டு கீழே விழுகிறது. அதிர்ச்சியுற்ற அந்தப் படையினன் கிரேனைட் குண்டினை எடுத்து, கிளிப்பை நீக்கி, நிலாமதி மீது வீச எத்தனிக்கையில், நிலாமதி அவனைப் பாய்ந்து கட்டிக்கொள்கின்றாள். வெடிப்பில் இருவருமே கொல்லப்படுகின்றனர்.

3. ஆறா வடு நாவலில் லூசு தேவி என்றொரு பாத்திரம் வருகிறது. சிறு வயதில் தாயை இராணுவத்தின் ஷெல் தாக்குதலில் இழந்தவள். அவளை 'செக் போஸ்'டுகளில் நிற்கும் இராணுவத்தினர் பாலியல் தேவைக்காகப் பாவித்துக்கொள்கின்றனர். அதன் விளைவாக, பத்து மாதக் கர்ப்பத்துடனிருந்த அவள் வயிற்றில் சுடப்பட்டுக்கொல்லப்படுகின்றாள். அவள் யாரால் கொல்லப்படுகின்றாள் என்பது நேரடியாகக் கூறப்படவில்லை. ஆனால் மறைமுறைமாகக் கூறப்படுகின்றது.

"அப்பொழுது ஊரில் பலதரப்பட்ட கதைகள் அவளைப்பற்றி இருந்தன. தேவியொரு உளவாளியாம்... ஆமிக்காரங்களுக்கு மெசேஜ் எடுத்துக் குடுக்கிறவளாம். ஆமியோடை தொடர்பு எண்டு இயக்கம்தான் போட்டதாம்... இவள் ஆமிக்காரங்களோடை போய்ச் சண்டை பிடிச்சவளாம். .. அவங்கள்தான் சுட்டுட்டாங்களாம்." இவ்விதமால் நிலவும் கதைகள்

அவளது மரணம் பற்றி வாசகர்களைச் சிந்திக்கத் தூண்டுகின்றன. இதே போல் கொரில்லா நாவலிலும் ஒரு பாத்திரம் வருகிறது. அவள்: யாழ்ப்பாண பெரியாஸ்பத்திரிக்கு முன்னாளிலுள்ள லக்கி ஹொட்டலில் 66வது இலக்க அறையில் தொழில் செய்து வரும் சலங்கை. "சலங்கையை இயக்கம் சி.ஐ.டி. எண்டு சுட்டுப் போட்டு பஸ் ஸ்ராண்டில போட்ட அண்டு இஞ்ச வந்தனான" என்று சிறைக்கைதி ஒருவன் கூறும் கூற்றில் வருகின்றது.

4. 1994 வரையிலான கால கட்டச் சம்பவங்களின் அடிப்படையில் கொரில்லா கூறப்பட்டிருக்கின்றது. ஆறா வடு 1987 - 2001 வரையிலான காலகட்டத்தை மையமாக வைத்துக் கூறப்பட்டுள்ளது. இரண்டிலும் இயக்கத்தின் அக்காலகட்டங்களுரிய சமர்கள், அரசியல் நிகழ்வுகள், இயக்கத்தின் நடைமுறைகள் ஆகியவை விபரிக்கப்பட்டுள்ளன.

5. கொரில்லா நாவலின் இறுதி அத்தியாயம் அதுவரை கூறப்பட்ட கதைக்கு எந்தவிதத் தொடர்புமில்லாத பாரிஸ் சபாலிங்கம் கொலையுடன் முடிவடைகின்றது. ஆறா வடு அது வரையில் கூறப்பட்ட கதைக்கு எந்தவிதச் சம்பந்தமுமில்லாத இதரீஸ் என்றழைக்கப்படும் முன்னாள் எரித்திரியா விடுதலைப் போராளி ஒருவனின் கதையுடன் முடிவடைகின்றது. கொரில்லாவில் அதுவரை கூறப்பட்ட கதைக்கும், இறுதி அத்தியாயத்துக்குமிடையிலுள்ள ஒரேயொரு தொடர்பு: பாரிசில் நடைபெற்ற இன்னுமொரு ஈழத்தமிழனின் படுகொலைதான். 'ஆறா வடு' நாவலில் வரும் இறுதி அத்தியாயத்திலும் அது வரை கூறப்பட்ட கதைக்குமுமிடையிலுள்ள ஒரேயொரு தொடர்பு: புகலிடம் நாடி, இத்தாலி நோக்கிப் படகில் ஏனையவர்களுடன் பயணிக்கும் அமுதன், படகு மூழ்கியதில் கடலினுள் மரித்துப் போகின்றான். ஆனால், அவனது பைபர் க்ளாசிலான செயற்கைக் கால் மட்டும் கழன்று நீரில் மிதந்து வருகின்றது. ஏற்கனவே தனது காலொன்றினை இழந்திருந்த இதரீஸ் கிழவனுக்கு அச்செயற்கைக்கால் அச்சொட்டாகப் பொருந்துகின்றது.

இரு நாவல்களும் கூறப்பட்ட முறையில் வேறுபடவும் செய்கின்றன. 'கொரில்லா'வில் கதை பைபிள் கூறப்பட்டுள்ளதைப் போன்றதொரு நடையில் நகர்கின்றது. அதே சமயம் காடாற்ற ஏகதாசனான சண்டியன் 'கொரில்லா'வின் கதையும், அவனது மகனான ரொக்கிராஜ் என்கின்ற அந்தோனிதாசனின் (இவனும் தந்தையைப் போன்றே கொரில்லா என்றழைக்கப்படுகின்றான். ஆனால் இவன் கெரில்லா. அவனது சந்தையோ ஊர்ச்சண்டியன்) கதையும் கூறப்படுகின்றது. அந்தோனிதாசனின் புகலிட வாழ்வும் கூறப்படுகின்றது. ஆனால் 'ஆறா வடு'வில் புகலிடம் நாடிச் செல்லும் முன்னாள் போராளி அமுதனின் வாழ்வு செல்லும் படகு கடலுள் மூழ்குவதுடன் முடிந்து விடுகின்றது. அவனது புகலிடம் நாடிய தேடல் முற்றுப்பெறவில்லை. எனவே அவனது புகலிட வாழ்வு பற்றிய அனுபவங்களைக் கூறுவதற்குரிய வாய்ப்பு கொரில்லாநாவலுக்குள்ளதைப்போல் ஆறா வடு நாவலுக்கில்லை. இன்னுமொரு முக்கியமான வித்தியாசம்: ஆறா வடு நாவலில் முன்னாள் போராளியான அமுதனின் கடந்த கால வாழ்வு உணர்ச்சி பூர்வமாகக் கூறப்பட்டுள்ளது.

குறிப்பாக அவனது காதல், காதலி அகிலாவின், அவனது உணர்வுகள் மனதைத் தொடும் வகையில் நாவலில் சித்திரிக்கப்பட்டுள்ளன. இன்னுமொரு விடயம் கூறும் நடையிலும் இரு நாவல்களும் வேறுபட்டுள்ளன. கொரில்லாவில் கதை பேச்சு வழக்கில் கூறப்பட்டுள்ளது. ஆறா வடு நாவலில் உரையாடல்களில் மட்டும் பெரும்பாலும் பேச்சு நடை பாவிக்கப்பட்டுள்ளது. ஆனால் இருவரது நடையிலும் அங்கதம் அவ்வப்போது தலை காட்டவும் செய்கின்றது என்பதையும் குறிப்பிட வேண்டும்.

கனடியத் தமிழ் நாவல்கள்

கனடாவில் வெளியான நாவல்களில் குறமகளின் 'மிதுனம்', மெலிஞ்சி முத்தனின் 'வேருலகு', கே.எஸ்.பாலச்சந்திரனின் 'கரையைத் தேடும் கட்டு மரங்கள்', வல்வை கமலா பெரியதம்பியின் 'தாயார் தந்த தனம்', அகிலின் 'கண்ணின் மணி நீயெனக்கு.', 'திசை மாறிய தென்றல்', குரு அரவிந்தனின் 'உன்னருகே நான் இருந்தால்', 'உறங்குமோ காதல் நெஞ்சம்', வ.ந.கிரிதரனின் 'வன்னி மண்', 'அருச்சுனனின் தேடலும்', அகலிகையின் காதலும், 'கணங்களும் குணங்களும்', மண்ணின் குரல் ஆகியவற்றை உள்ளடக்கிய 'மண்ணின் குரல்' தொகுப்பு, 'அமெரிக்கா' நாவலை உள்ளடக்கிய 'அமெரிக்கா' தொகுப்பு, மற்றும் பதிவுகள், திண்ணை ஆகிய இணைய இதழ்களில் வெளியான 'குடிவரவாளன்' (முதலில் அமெரிக்கா² என்னும் பெயரில் வெளியாகி, 'அமெரிக்கா: சுவர்களுக்கப்பால்' என்றாகி 'குடிவரவாளன்' என்னும் பெயரைப் பெற்ற நாவல்) 'வேலிகள்', 'வெகுண்ட உள்ளங்கள்' ஆகியவற்றை உள்ளடக்கிய 'கடல்புத்திரனின் (இயற்பெயர்: ந. பாலமுரளி) 'வேலிகள்' தொகுப்பு, மைக்கலின் (மான்ரியால்) 'ஏழாவது சொர்க்கம்' (பதிவுகள் இணைய இதழில் தொடராக வெளிவந்த நாவல். இன்னும் நூலுருப்பெறவில்லை), செழியனின் 'போராளியின் நாட்குறிப்புகள்', 'வானத்தைப் போல', மனுவல் ஜேசுதாசனின் '90 நாட்கள்', சிவநயனி முகுந்தனின் 'வேல்விழியாள் மறவன்' (ஒரு வரலாற்று நாவல்), இரா. தணியின் நாவல்கள், அ.கந்தாமியின் செந்தாமரையில் வெளிவந்த 'அக்கினித் தாமரை', தமிழ்நதியின் 'கானல்வரி' போன்றவற்றைக் குறிப்பிடலாம். கதிர் பால்கந்தரத்தின் 'மறைவில் ஐந்து முகங்கள்', கனடாவில் சாவித்திரி, சிவப்பு நரி ஆகிய நாவல்களை எழுதியுள்ள இவர் ஆங்கிலத்திலும் நாவல்கள் எழுதியுள்ளார். க.ரவீந்திரநாதன், வீணை மைந்தன் போன்றோரும் பத்திரிகைகளில் தொடர் நாவல்கள் எழுதியுள்ளதாகத் தெரிய வருகின்றது. ஓர் ஆவணப் பதிவுக்காக இவற்றை இங்கு குறிப்பிடுகின்றேன். இந்தப் பட்டியல் இத்துடன் முற்றுப்பெறவில்லை. கனடாவில் வெளிவந்த அனைத்து நாவல்கள் பற்றிய விபரங்களும் (அவை நூலுருப்பெற்றவையோ அல்லது சஞ்சிகை, பத்திரிகைகளில் தொடர்களாக வெளிவந்தவையோ) முழுமையாக ஆவணப்படுத்துப்படவேண்டும்.

செழியனின் 'ஒரு போராளியின் நாட்குறிப்புகள்' (தாயகம் - கனடா வில் வெளியான தொடர் பின்னர் நூலுருப்பெற்றது.) ஈழப்போராட்டத்தில் நிகழ்ந்த சகோதரப் படுகொலைகளின் போது, (இவர் ஈழமக்கள் புரட்சிகர முன்னணியைச் சேர்ந்தவர்.) விடுதலைப் புலிகளிடமிருந்து தப்பிய தனது அனுபவத்தை விபரிக்கும் முக்கியமானதோர் ஆவணப்

பதிவு. இதுவே பின்னர் விரிவாக 'வானத்தைப் போல்' என்று நூலாக வெளியாகியுள்ளதாக நினைக்கின்றேன். நான் இது நாள் வரையிலும் இதனை ஒரு உண்மைச் சம்பவங்களை விபரிக்கும் அபுனைவாகத்தான் கருதியிருந்தேன். ஆனால் யமுனா ராஜேந்திரன் போன்றவர்கள் அரசியல் புனைவுகள் வரிசையில் இதனை வைத்து எழுதியிருந்ததை வாசித்திருக்கின்றேன். அரவியின் 'வீடு நெடும் தூரம்' போன்று உண்மைச் சம்பவங்களின் அடிப்படையில் புனையப்பட்ட புனைவா இது என்பது பற்றிச் செழியனிடம் கேட்டறிய வேண்டும்.

கடல்புத்திரனின் வேலிகள் யாழ் கிராமமொன்றில் எவ்விதம் சாதிக்கட்டுப்பாடுகள் வேலிகளாக இருந்தன என்பது பற்றியும், பின்னர் இவற்றைத் தீர்க்க முனைந்த இயக்கங்கள் எவ்விதம் மீண்டும் வேறொரு வகையில் பிரிவுகளை ஏற்படுத்தி , புதிய வேலிகளாக மாறின என்பதைக் கூறும். இவரது 'வெகுண்ட உள்ளங்கள்' முக்கியமானதோர் ஆவணச்சிறப்பு மிக்கது. யாழ்ப்பாணத்தின் தீவுப்பகுதிகளுக்கான பயணம் இராணுவப் பிரசன்னத்தால் (பண்ணைத்துறை வழியாக, காரைநகர் வழியாக) தடைபெறவே அராலித்துறை முக்கியத்துவம் பெறுகிறது. ஆரம்பத்தில் உள்ளூர் வள்ளல்களின் உரிமையாளர்கள், வெளியூர் வள்ள உரிமையாளர்களுக்கிடையில் பிரிக்கப்பட்டு நடைபெற்ற வள்ளப்போக்குவரத்து எவ்விதம் இயக்கங்களின் கைகளுக்கு மாறுகின்றன என்பதைப் பற்றிய ஆவணப்பதிவாக இந்நாவல் விளங்குகின்றது. அத்துடன் இயக்கப்பிளவுகளையும் விமர்சிக்கிறது.

அகிலின் 'கண்ணின் மணி நீயெனக்கு' வெளிநாட்டு மோகம் எவ்விதம் காதல் போன்ற உணர்வுகளைக் கூடச் சிதைத்து விடுகின்றது என்பதை விபரிக்கும் நாவல். இந்நாவலில் வரும் நாயகன் சேகரின் காதல் தோற்று விடுகிறது. காரணம் வெளிநாட்டு மாப்பிள்ளைக்காக அவனுடனான தன் காதலைத் துறந்து விடுகின்றாள் அவன் காதலி. அதன் பின்னர் கனடா சென்று திரும்பும் சேகருக்கு மனைவியாகின்றாள். வெளிநாட்டு மாப்பிள்ளையைத் தன் மகளுக்குக் கட்டி, தானும் தன் சிநேகிதி போல் வெளிநாடு செல்ல வேண்டுமென்ற மோகத்தால் ராஜேஸ்வரி தன் மகளுக்கு உள்ளூர் மாப்பிள்ளையுடன் ஏற்கனவே தீர்மானிக்கப்பட்டிருந்த திருமணத்தைத் தந்திரமாக நிறுத்தி மகளுக்குச் சேகரைத் திருமணம் செய்வித்துத் தன் ஆசையை நிறைவேற்றுகின்றாள். இறுதியில் உண்மை தெரிய வர, முதியோர் இல்லத்தைத் தஞ்சமடைகின்றாள். மகளுக்கும் விபத்தொன்றினால் கர்ப்பம் தரிக்கும் ஆற்றல் இல்லாது போக, சுனாமியால் அனாதையாக்கப்பட்ட குழந்தையொன்றினைத் தம்பதிகள் இருவரும் தத்தெடுத்துக்கொள்கின்றார்கள். 'கண்ணின் மணி'யாக் அக்குழந்தை விளங்குகின்றது. வீரகேசரி, உதயன் பத்திரிகைகளில் தொடராக வெளிவந்த நாவல். வெகுசனப் படைப்புகளின் வாசகர்களை நோக்காக எழுதப்பட்டது என்பதை நாவலின் தலைப்பு விளக்குகின்றது. நாவலில் இடையிடையே புகலிடத் தமிழர்களின் வாழ்வும் விமர்சனத்துக்குள்ளாகுகின்றது. காலநிலையின் பாதிப்பு, 'சீரியல்'களின் ஆதிக்கம்

ஆகியவை பற்றிய விமர்சனக் குறிப்புகள் வருகின்றன.

குரு அரவிந்தனின் எழுத்து நடை வெகுசன ஊடகங்களுக்கேற்ற வகையில், சாதாரண பேச்சு வழக்கினைத் தவிர்த்திருக்கும். இந்நாவலிலும் அவ்விதமான நடையே காணப்படுகின்றது. வெளிநாட்டில் வேறு பெண்களுடன் தொடர்புள்ள ஒருவனுக்கு ஊரில் திடீர் திருமணம் நடைபெறுகிறது. மீண்டும் கனடா திரும்பும் அவனுக்கு அவனது மனைவி கர்ப்பமாயிருப்பது சந்தேகத்தினை எழுப்புகிறது. ஓரிரு நாட்களே மனைவியுடன் கழித்தவன். பாதுகாப்புடன் உறவு கொண்டவன். கனடா வரும் மனைவியுடன் அவனால் மகிழ்ச்சியாக வாழ முடியவில்லை. இச்சந்தேக வித்து எவ்விதம் தீர்கின்றது என்பதை விபரிக்கும் நாவல் இன்னுமொரு பிரச்சினையையும் ஆராய்கிறது. நான்காம் தலைமுறையைச் சேர்ந்த , ஒன்று விட்ட சகோதர உறவு கொண்ட இருவருக்குமிடையில் நடைபெறும் திருமணம் பற்றியது. எமது கலாச்சாரத்தில் மச்சான் , மச்சாளைத் திருமணம் செய்வது வழக்கம். தமிழகத்தில் மாமா, மச்சான், மச்சாளுக்கிடையில் திருமணம் செய்வது வழக்கம். ஆனால் ஒன்று விட்ட சகோதர உறவு கொண்டவர்களுக்கிடையில் திருமணம் செய்வது வழக்கமில்லை. ஆனால் லெபனான் போன்ற நாடுகளில் இது போன்ற திருமணங்கள் நடைபெறுவது வழக்கம். அப்பிரச்சினையையும் நாவல் கருப்பொருளாகக் கொண்டுள்ளது.

வ.ந.கிரிதரனின் 'அருச்சுனனின் தேடலும், அகலிகையின் காதலும்' புகலிடத்தில் சூழலினால் பிரிந்த தம்பதியினரின் உளவியற் போராட்டம் பற்றியும், ஈழத்தமிழர்களின் ஆயுதப் போராட்டத்தில் சகோதரப் படுகொலைகள், உட்படுகொலைகள், சமூக விரோதிகளென்ற பெயரில் நிகழ்த்தப்பட்ட கொலைகளைக் கேள்விக்குள்ளாக்குகின்றது. 'வன்னி மண்' ஆசிரியனின் பால்ய காலத்து அனுபவங்களினூடு, எவ்விதம் அமைதி தவழ்ந்த அம் மண் படிப்படியாக மோதல்கள் நிறைந்த மண்ணாக மாறியதென்பதை விபரிக்கும். போராட்டச் சூழல் எவ்விதம் ஒரு காலத்தில் அருகருகே நட்புடன் வாழ்ந்த சிங்கள், தமிழ்க் குடும்பங்களுக்கிடையிலான உறவு சீர்குலைகின்றதென்பதை விபரிக்கும் நாவல் 'வன்னி மண்'. 'மண்ணின் குரல்' 1983களில் கனல் விட்டெரிந்த தமிழ் மக்களின் ஆயுதமயப்பட்ட விடுதலைப் போராட்டத்தினை நியாயப்படுத்தும் சிறு நாவல். 'கணங்களும், குணங்களும்' நன்மை, தீமைகளுக்கிடையிலான மானுடப் போராட்டத்தை ஆராயும். 'அமெரிக்கா' தடுப்பு முகாம் வாழ்க்கையையும், 'குடிவரவாளன்' நாவல் சட்ட விரோதக் குடிமகனாக நியூயார்க் மாநகரில் அலையும் ஈழத்துத் தமிழ் அகதி ஒருவனின் தப்பிப் பிழைத்தலுக்கான வாழ்வினை வெளிப்படுத்தும்.

மைக்கலின் 'ஏழாவது சொர்க்கம்' நாவலும் புகலிட அனுபவங்களை விபரிக்கும் முக்கியமான நாவல்களிலொன்று.

டானியல் ஜீவா 'தோணி' என்றொரு நாவலைத் தொடராக 'முழக்கம்' பத்திரிகையில்

எழுதியுள்ளதாக அறிகின்றேன். அந்நாவல் என்னிடமில்லாததால் அதுபற்றி மேலதிகமாக எதுவும் கூற முடியவில்லை.

ஆஸ்திரேலியத் தமிழ் நாவல்கள்

எழுத்தாளர் கே.எஸ்.சுதாகர் ஆஸ்திரேலியத் தமிழ் நாவல்களைப் பற்றிப் பின்வருமாறு குறிப்பிடுவார்:

" அவுஸ்திரேலியாவில் எஸ்.பொ, மாத்தளை சோமு, முருகபூபதி, என்.எஸ்.நடேசன், தெ.நித்தியகீர்த்தி, மனோ.ஜெகேந்திரன், கபிலன் வைரமுத்து என்போர் நாவல் எழுதியிருக்கின்றார்கள். எஸ்.பொ எவரும் எழுதத்துணியாத படைப்புகளைத் தந்தவர். இலங்கை அரசியலில் பிரதான பாத்திரம் வகித்த தமிழ் சிங்கள அரசியல் தலைவர்களைப் பின்னிப்படரும் நாவல் மாயினி(2007). இதில் சில அரசியல்தலைவர்களின் அந்தரங்க வாழ்க்கை அலசப்படுகின்றது. மாத்தளை சோமுவின் பேசப்படும் படைப்புகளாக 'அந்த உலகத்தில் இந்த மனிதர்கள்', 'எல்லை தாண்டா அகதிகள்', 'மூலஸ்தானம்', 'நான்காவது உலகம்' என்பவற்றைச் சொல்லலாம். இவர் நாவலுக்காக இலங்கை சாகித்திய விருது, இலங்கை சுதந்திர இலக்கிய அமைப்பு விருது என்பவற்றைப் பெற்றுக் கொண்டவர். முருகபூதியின் நாவல் பறவைகள்(2001). 'என்னதான் பறவைகள் ஆகாயத்தில் வட்டமிட்டுப் பறந்தாலும் ஆகாரத்திற்காக தரைக்கு வந்துதான் ஆகவேண்டும்' என்ற உள்ளார்ந்த அர்த்தத்தைக் கொண்டிருக்கும் நாவல் இது.

என்.எஸ்.நடேசனின் வண்ணாத்திக்குளம்(2003) 80-83 ஆண்டு அரசியல் பின்னணியில், ஒரு தமிழ் இளைஞனுக்கும் ஒரு சிங்களப் பெண்ணுக்குமிடையே நடக்கும் காதலைச் சொல்லும் குறுநாவல். ஆசிரியரின் பல அனுபவங்களைத் தொட்டுச் செல்லும் மேம்போக்கான படைப்பு. உனையே மயல் கொண்டு(2007) / ஈழத்து அரசியலின் இருண்டவாழ்வினால் பாதிக்கப்பட்ட ஒரு பெண், மகப்பேறின் பின்னர் பைபோலர்(bipolar) நோயினால் பாதிப்படைதல், அவளிற்கும் கணவனுக்குமிடையே ஏற்படும் உடலின்பம் சார்ந்த பிரச்சினை, புகலிடத்தில் ஏற்படும் நிம்மதியற்ற வாழ்க்கை இவற்றைக் கருப்பொருளாகக் கொண்டது. இதுவரை புலம்பெயர் இலக்கியத்தில் சொல்லப்படாத பல புதிய அனுபவங்களைச் சொன்னாலும் ஆழமற்ற அகலப்பாங்கான படைப்பாகவே உள்ளது.

கபிலன் வைரமுத்துவின் படைப்பு 'உயிர்ச்சொல்'(2011) மருத்துவம் சம்பந்தமான தமிழுக்கு அறிமுகமில்லாத இன்னொரு கதைக்கரு. இயற்கையாகக் குழந்தை பிறக்க சாத்தியமில்லாத தம்பதிகள் fertility treatment மூலம் கருத்தரிக்கின்றார்கள். குழந்தை பிறக்கும்போது தாய் post natal depression ஆல் பாதிப்படைகின்றார். குடும்பத்தில் நிகழும் குழப்பத்திற்கு இணையாக தமிழகத்து அரசியல் குழப்பத்தையும் இணைத்து நாவல் செல்கின்றது.

மறைந்த எழுத்தாளர் தெ.நித்தியகீர்த்தியின் தொப்புள்கொடி உறவு - பிறந்த நாட்டினைவிட்டு தொலைதூரம் கடந்து வந்த பின்னும், தாய் நாட்டுடனான தொப்புள்கொடி உறவு விடவே இயலாத உறவாக தொடர்ந்து வரும் என்பதைச் சொல்கிறது. எது புனைவு? எது நிஜம்? என்று தெரியாத வகையில் நிஜமனிதர்களின் உண்மைச்சம்பவங்கள் கொண்ட நாவல் இது.

மற்றும் மனோ ஜெகேந்திரன் எழுதிய நல்லதோர் வீணை செய்தே(2000), பாமினி செல்லத்துரை எழுதிய 'சிதறிய சித்தார்த்தன்' North, South & Death (2000) என்ற நாவல்களும் அவுஸ்திரேலியாவில் வந்துள்ளன. ஆங்கில வாசகர்களிடையே பரவலாகப் பேசப்படும் நிரோமினி டி சொய்சாவின் Tamil Tigress (2001) ஆங்கில நாவல்-நாவல் மணம் பட்டும்படாமலும் வீசுகின்ற ஞாபகப் பதிவுகள்-பதினேழு வயதில் யாழ் சுண்டிக்குழி மகளிர் கல்லூரியிலிருந்து தலைமறைவாகி விடுதலைப்புலிகள் இயக்கத்தில் சேர்ந்து, இரு ஆண்டுகளைக்கூடப் பூர்த்தி செய்யாமல் வீடு திரும்பும் மேட்டுக்குடி கத்தோலிக்க போராளியின் ஆக்கமாகும்-யதார்த்த நாவல் என்று சொல்வாருமுண்டு. ஓய்வுக்குத் தூக்கிப் போடாமல் வாசிப்பதற்குப் பொருத்தமான முதல் ஐம்பது நூல்களில் ஒன்றாக அவுஸ்திரேலியாவில் தெரிவுபெற்ற ஆக்கம். 'நல்லதையும் கெட்டதையும் பேசுகின்றது' என்று வி.சூரியநாராயணன் சொல்கின்றார். இங்கிலாந்து அமெரிக்க நாடுகளில் 2012 இல் மீள் பதிப்பாக வெளிவந்துள்ள ஆக்கத்தின் பிரகாசமான வரலாற்றுத் தவறுகள் அதன் உன்னத உயிரோட்டத்தைப் பாதிக்கின்றன."

அண்மையில் வெளியான நடேசனின் 'அசோகனின் வைத்தியசாலை'யும் முக்கியமான நாவல்களிலொன்று. மிருக வைத்தியராகப் பணியாற்றும் தனது அனுபவத்தினடிப்படையில் புகலிடப் பிரச்சினைகளையும் அணுகும் நாவல். பரவலாக வரவேற்பைப் பெற்ற நாவல்.

எழுத்தாளர் சுப்ரபாரதிமணியன் 'அசோகனின் வைத்தியசாலை' பற்றிப் பின்வருமாறு கூறுவார்:

"நடேசன் முன்பே " வண்ணாத்தி குளம் " நாவல், " வாழும் சுவடுகள் " போன்ற நூல்களின் மூலம் அறிமுகமானவர். " வண்ணாத்தி குளம் " நாவலில் இலங்கையச் சார்ந்த ஒரு கிராமத்தை முன் வைத்து அவர்கள் எவ்வித இனதுவேசமும் இல்லாமல் வாழ்ந்து வருவதையும், அதிலிருந்து ஒரு பெண் விடுதலை இயக்கத்திற்கானவளாக வெளிக்கிளம்புவதையும் காட்டியது. காதல் பிரச்சினைகள், அரசியல் காரணங்களை முன் வைத்து கிராமநிகழ்வுகளுடே இலங்கை மக்களின் வாழ்வியலை சித்தரித்தது. 1980-1983 என்ற காலகட்டத்தைக் கொண்டிருந்தது. " வாழும் சுவடுகள் " என்ற அவரின் தொகுப்பில் மனிதர்கள், மிருகங்கள் பற்றிய அனுபவ உலகில் விபரங்களும் உறவுகளும் சித்தரிக்கப்பட்டிருந்தது. " வைத்தியசாலை " என்ற இந்த நாவலை அதன் தொடர்ச்சியாக ஒரு வகையில் காணலாம்.தமிழ்துழுவில் மிருகங்கள் பற்றியப் பதிவுகள் குறைவே.

விலங்குகள் மருத்துவம் சார்ந்த தொழிலில் ஈடுபட்டிருந்த ஜெயந்தன் தன் படைப்பில் சிறிய அளவில் தன் மருத்துவமனை அனுபவங்களை பதிவு செய்திருக்கிறார். பெரும்பாலும் வீட்டுக் கால்நடைகளை மருத்துவத்திற்கு கொண்டு வருகிறவர்களின் மன இயல்புகள், சமூகம் சார்ந்த பிரச்சினைகளின் அலசலாய் அவை அமைந்திருக்கின்றன. அசோகன் இந்த நாவலில் ஆஸ்திரேலியாவில் பிழைக்கப்போன சூழலில் அங்கு மிருக வைத்திய சாலையில் பணிபுரிந்த அனுபவங்களை சுவாரஸ்யமான நாவலாக்கியிருக்கிறார்"

இங்கிலாந்துத் தமிழ் நாவல்கள்

விமல் குழந்தைவேலின் 'வெள்ளாவி' மற்றும் 'கசகறணம்' ஆகியவை முக்கியமான நாவல்கள். வெள்ளாவி சலவைத் தொழிலாளர்கள் பற்றியும், கசகறணம் தமிழ் முஸ்லீம் மக்களின் வாழ்வை எவ்விதம் ஆயுதமயப்பட்டு ஈழத்து அரசியற் சூழல் சிதைத்தது என்பதை விபரிக்கும். ராஜேஸ்வரி பாலசுப்பிரமணியம், வவனியூர் இரா.உதயணன், ஆகியோரின் நாவல்களும் ஆராயப்பட வேண்டியவை.

டென்மார்க் நாவல்கள்

வி.ஜீவகுமாரனின் குறுநாவலான 'கோமதி'யில் முன்னாள் இயக்கப் போராளியான 'கோமதி' திருமணமாகி டென்மார்க் வருகின்றாள். அவளது வாழ்வு பாலியல் வேட்கை மிகுந்த அவளது கணவனால் எவ்விதம் சிதைக்கப்படுகிறது என்பதை நாவல் விபரிக்கிறது. அவளது விருப்பத்தையும் மீறி அவள் மீது அவளது கணவனால் இழைக்கப்படும் பாலியல் வன்முறையினை, புகலிடத்தில் கடனில் வாழும் மக்களின் வாழ்க்கையை, அவளை ஏமாற்றி, பிறக்க இருக்கும் இரட்டைக் குழந்தைகளையும் கருச்சிதைவுக்குள்ளாக்க அவளது கையெழுத்தைப் பெறும் கணவனது செய்கையை, அதனால் உளவியல்ரீதியில் பாதிப்புக்குள்ளாகும் கோமதியின் வாழ்க்கையை நாவல் விரிவாகவே கூறும்.

புகலிடத் தமிழ் நாவல்கள் பற்றி மேலும்...

புகலிடம் நாடிப் புலம்பெயர்ந்த எழுத்தாளர்கள் பலர், எஸ்.பொ., அகஸ்தியர், செ.கணேசலிங்கன் போன்ற பலர், ஏற்கனவே வெளியான நாவல்கள் பலவற்றை மீள்பிரசுரம் செய்திருக்கின்றார்கள். இவையும் புகலிடம் நாடிய எழுத்தாளர்களின் படைப்புகள் என்ற வகையில் குறிப்பிட வேண்டியவை. அத்துடன் புகலிடம் நாடிய எழுத்தாளர்கள் பலரால் பல நாவல்கள் மொழிபெயர்க்கப்பட்டுள்ளன (என்.கே.மகாலிங்கம் சிதைவுகள் என்ற பெயரில் புகழ்பெற்ற நைஜீரிய நாவலான சினுவா அசுபேயின் Things Fall Apart என்னும் நாவலினை மொழிபெயர்த்துள்ளார்.) இவையும் புகலிடப் படைப்பாளிகளின் மொழிபெயர்ப்பு நாவல்கள் என்னும் வகையில் குறிப்பிட வேண்டியவை.

புகலிட நாவல்கள் கூறும் பொருள்

புகலிட நாவல்கள் கூறும் பொருளாகப் பல்வேறு விடயங்கள் உள்ளன. புகலிடத்தில்

நிலவும் சவால்களை எதிர்கொள்ளும் வாழ்க்கையை, இழந்த மண் மீதான கழிவிரக்கத்தை, அங்கு நிலவும் விடுதலைப் போராட்டத்தை, பிறந்த மண்ணின் சமூக, அரசியற் பிரச்சினைகளை (சாதி, சீதனம் மற்றும் தேசிய இனப்பிரச்சினை போன்ற), ஆயுத மயப்பட்ட விடுதலைப் போராட்டத்தால் சமூகரீதியில், அரசியல்ரீதியில் ஏற்பட்ட மாற்றங்களை, புகலிடம் நாடிப் பல்வேறு வழிகளில் செல்லும் அகதிகள் எதிர்நோக்கும் பிரச்சினைகளை, என்று பல்வேறு விடயங்களைப் பற்றிப் புகலிட நாவல்கள் பேசுகின்றன. இவை பற்றி இன்னும் விரிவாக, அதிக அளவில் புகலிடம் படைப்புகள் சேகரிக்கப்பட்டு, ஆராயப்பட வேண்டும். இக்கட்டுரை இந்த விடயத்தில் ஓர் ஆரம்பக் கட்டுரையே.

உசாத்துணைக் கட்டுரைகள்:

1. ஆதவனின் 'மண் மணம்' பற்றி.... - சு.குணேஸ்வரன்
2. புலம்பெயர் இலக்கியம் - ஓர் அறிமுகம் - சு. குணேஸ்வரன்
3. புலம் பெயர்ந்தோர் நாவல்கள் : தமிழர் வாழ்நிலையை முன் வைத்து - ந.முருகேச பாண்டியன்
4. எண்பதுகளில் புகலிடப் புனைகதைகள் -பார்த்திபனின் படைப்புக்களை மையமாகக் கொண்ட பார்வை- - சு. குணேஸ்வரன்
5. தேவகாந்தனின் வினாக்காலம் - யமுனா ராஜேந்திரன்
6. புலம்பெயர்ந்த தமிழ்ப்படைப்பாளிகளின் நாவல்கள் - கே.எஸ்.சுதாகர்
7. தேவகாந்தனின் கனவுச் சிறை -நாவல் :ஓர் விமர்சன அறிமுகம்..... - முன்னாள் தமிழ்ப் பேராசிரியர் முனைவர் நா.சுப்பிரமணியன்

உசாத்துணை நாவல்கள்

1. கொரில்லா - ஷோபாசக்தி
2. கனவுச்சிறை - தேவகாந்தன்
3. கதாகாலம் - தேவகாந்தன்
4. யுத்தத்தின் முதலாம் அதிகாரம் - தேவகாந்தன்
5. கரையைத் தேடும் கட்டுமரங்கள் - கே.எஸ்.பாலச்சந்திரன்
6. மிதுனம் -குறமகள்
7. அவளது கூரையின் மீது நிலா ஒளிருகிறது - வ.ஐ.ச.ஜெயபாலன்
8. வேலிகள் - கடல்புத்திரன்
9. மண்ணின் குரல் - வ.ந.கிரிதரன்
10. அமெரிக்கா - வ.ந.கிரிதரன்
11. கண்ணின் மணி நீயெனக்கு - அகில்
12. உறங்குமோ காதல் நெஞ்சம் - குரு அரவிந்தன்
13. ஆறா வடு - சயந்தன்
14. ஈழத்தமிழர் புகலிட வாழ்வும் படைப்பும் - தெ.வெற்றிச்செல்வன்
15. சங்கானைச் சண்டியன் - வி.ஜீவகுமாரன்

16. ஒரு அகதி உருவாகும் நேரம் - பொ.கருணாகரமூர்த்தி
17. அசோகனின் வைத்தியசாலை - நடேசன்
18. விதி - தேவகாந்தன்
19. ஏழாவது சொர்க்கம் - மான்ரியால் மைக்கல் (தொடர் நாவல்; பதிவுகள் இணைய இதழில் வெளியானது.)
20. குடிவரவாளன் - வ.ந.கிரிதரன் (தொடர் நாவல்; பதிவுகள், திண்ணை ஆகிய இணைய இதழ்களில் வெளியானது.)

ngiri2704@rogers.com

பதிவுகள், ஜூன் 1, 2014, மகுடம் (இலங்கை) கனடியத் தமிழர் சிறப்பிதழ்

14. மகாஜனாவும் ஈழத்து இலக்கியப் பாரம்பரியமும் - கலாநிதி நா. சுப்பிரமணியன் / கலாநிதி கௌசல்யா சுப்பிரமணியன் -

இலங்கை, தெல்லிப்பழை மகாஜனக் கல்லூரியானது 2010 ஆம் ஆண்டிலே தனது நூறாவது ஆண்டை நிறைவுசெய்தது. அச்சந்தர்ப்பத்திலே அதன் கல்விசார் பன்முக இயங்குநிலைகளின் சாதனைகளை நுனித்து நோக்கி மதிப்பிடும் முயற்சிகள் அதன் பழையமாணவர்களால் அனைத்துலக மட்டத்தில் பல நிலைகளில் முன்னெடுக்கப் பட்டன. அக்கட்டத்திலே கனடாவில் வெளிவந்த மகாஜனன் நூற்றாண்டு மலருக்காக எழுதப்பட்டு, அதில் இடம்பெற்ற கட்டுரை இது. அக்கல்லூரி சார்ந்தோர் தமிழ் இலக்கியம் சார்ந்து இயங்கிநின்ற மற்றும் இயங்கி நிற்கின்ற நிலைகள் பற்றிய ஒரு சுருக்கமான வரலாற்றுப் பார்வையாக இது அமைகின்றது. இத்தலைப்பிலான ஒரு கட்டுரை எழுதவேண்டுமென்ற எண்ணத்தை எமக்கு விதைத்தவர் மேற்படி கல்லூரியின் முன்னாள் அதிபர்களுள் ஒருவரான மதிப்புயர் திரு.பொ. கனகசபாபதி அவர்களாவார். அவருக்கு எமதுமனம்நிறைந்த நன்றியைத் தெரிவித்துக்கொண்டு இக்கட்டுரையை (சில புதுத்தகவல்களையும் உள்ளடக்கியதாக) இங்கு மீள்பிரசுரமாக முன்வைக்கிறோம்.

1. ஈழத்து இலக்கியமும் மகாஜனக் கல்லூரியும் - ஒரு தொடக்கநிலைக் குறிப்பு

ஈழத்தின் தமிழிலக்கிய மரபானது ஏறத்தாழ ஈராயிரமாண்டு பழமைகொண்டது. சங்கப் புலவரான ஈழத்துப் பூதந்தேவனாரைத் தொடக்கப் புள்ளியாகக் கொண்டு தொடரும் இந்த மரபானது 19 ஆம் நூற்றாண்டின் இறுதிப் பகுதியில் 'நவீன இலக்கியம்' எனப்படும் புதிய வரலாற்றுப் பாதையில் அடி பதிக்கத் தொடங்கியது. இப்புதிய பாதையிலே கடந்த நூற்றாண்டுக்காலப்பகுதியில் ஈழத்திலக்கியம் கடந்துவந்த வரலாற்றை மூன்று முக்கிய கட்டங்களாக வகைப்படுத்தலாம்.

இதன் முதலாவது கட்டம் 19 ஆம் நூற்றாண்டின் இறுதிப்பகுதியிலிருந்து 20 ஆம் நூற்றாண்டின் முதல் 40 ஆண்டுகள்வரையான காலப்பகுதியை உள்ளடக்கியதாகும். ஈழத்துத் தமிழிலக்கியம் பாரம்பரிய குணாம்சங்களிலிருந்து படிப்படியாக விடுதலை எய்தி நவீனமயப்படத் தொடங்கிய கால கட்டம் இது. மேலைப்பலக் கல்விமுறைமையால் கிட்டிய 'சீர்திருத்த சிந்தனை'களே இந்த நவீனமயப்பாட்டுக்கான அடிப்படைகளாக அமைந்தன. சைவம், இஸ்லாம் மற்றும் கிறிஸ்தவம்; ஆகிய சமயங்களைச் சார்ந்த நடுத்தரவர்க்க 'கற்றோர் குழாத்தினருள் (Elite Group) ஒரு சாரார் (தத்தம் சமய அடிப்படைகளில் ஆழமாகக் காலான்றி நின்றவாறே) ஆங்கிலக் கல்வியினூடாகப் பெற்ற உலகநோக்குடன் தம்மைச் சூழவுள்ள சமூகத்துக்கு அறிவூட்டவும் சமூகக்குறைபாடுகள் எனக்கருதப்படுவனவற்றைக் கண்டிக்கவும் முற்பட்டனர். அவ்வகை முயற்சிகளின் இலக்கிய நிலைப்பட்ட ஒரு வெளிப்பாடாகவே ஈழத்து நவீன இலக்கியம் உருவாகத் தொடங்கியது.

இவ்வாறு உருவாகத் தொடங்கிய ஈழத்து நவீன இலக்கியமானது அழகியல் அம்சங்கள் மற்றும் சமூகப்பார்வைசார் அம்சங்கள் என்பவற்றில் புதிய பரிமாணங்களை எய்தத்தொடங்கிய காலகட்டமே இரண்டாவது காலகட்டமாகும். இலக்கியம் என்பது சீர்திருத்தக் கருத்துகளைப் போதிப்பதற்கான ஒரு செயன்முறை என்ற புரிதலைக் கடந்து அநுபவவெளிப்பாடு என்ற புரிதலை நோக்கி ஈழத்திலக்கியம் வளர்ச்சி எய்திய கால கட்டம் இது. இவ்வாறான இரண்டாவது காலகட்டம் 1930 களின் பிற்பகுதிகளில் தொடங்கியது. இந்த இரண்டாவது காலகட்டத்தின் தொடக்கக்கட்டத்தை ஈழத்திலக்கிய வரலாற்றிலே 'மறுமலர்ச்சிக்காலம்' எனச் சுட்டுவது மரபு. 1943 - 48 காலப்பகுதியில் வெளிவந்த மறுமலர்ச்சி என்ற இதழ் ஆற்றியுள்ள இலக்கியப் பங்களிப்பின் வரலாற்று முக்கியத்துவமே இதற்கான காரணியாகும்.

மேற்சுட்டியவாறு 1930 களின் இறுதியில் உருவாகத் தொடங்கிய 'புதிய புரிதல்' சார்ந்த படைப்பாக்க முறைமையில், உள்ளடக்க நிலையில் ஈழத்து மண்சார் வாழ்வியலைப் பிரதிபலித்தல் மற்றும் சமுதாயப்பிரச்சனைகளை விமர்சித்தல் ஆகிய அம்சங்கள் முக்கியத்துவம் பெறத்தொடங்கின. சமுதாய விமர்சனத்தை முன்னெடுத்தவர்களில் ஒருசாரார் மார்க்ஸியம் என்ற தத்துவத்தளம் சார்ந்து செயற்பட்டனர். இச்செயற்பாடு 'முற்போக்கு' என்ற ஒரு இலக்கிய இயக்கமாக வடிவங்கொள்ளத் தொடங்கியது. சமுதாய விமர்சனத்தை முன்னெடுத்தவர்களுள் இன்னொருசாரார் பொதுவான மனிதநேய நோக்குடன் அநுபவ அம்சங்களுக்கு முதன்மை தரும் படைப்பாக்க முறைமையை மேற்கொண்டனர். இவ்வாறான இருநிலைகளையும் சார்ந்தவர்களின் படைப்பாக்கங்களின் வரலாறாகவும் அவை தொடர்பான விவாதங்களின் வரலாறாகவுமே இந்த இரண்டாவது கட்ட வரலாறு தொடர்ந்தது. இவ்வாறான சூழலில் ஈழத்திலக்கியமானது அழகியல் மற்றும் சமூகச்சார்பு ஆகிய நிலைகளில்; குறிப்பிடத்தக்க புதிய பரிணாமங்களை எய்தியது.

இந்த இரண்டாவது கட்ட இயங்குநிலையிலே ஒரு தனிவகைமை எனத்தக்க வகையில் ஏறத்தாழ 1980 களிலிருந்து புதியதொரு வரலாற்றுக்கட்டம் உருவாவதை அவதானிக்க முடிகிறது. ஈழத்தின் இனப்பிரச்சினையானது ஆயுதப்போராட்டமாக வடிவெடுத்த சூழல் சார்ந்த வரலாற்றுக்கட்டம் அது. அச்சூழலில் அம்மண்ணின் தமிழர்சமூகம் பல்வகையான இன்னல்களை அநுபவித்தது. அதன் எதிர்விளைவாக வீறார்ந்த உணர்வெழுச்சிகளையும் எய்தியது. அன்றைய சூழலில் ஈழத்தமிழர் சமூகத்தினருள் குறிப்பிடத்தக்க தொகையினர் புலம்பெயர்க்கப்பட்ட நிலையில் புகலிடம் நாடும் முயற்சிகளில் பல்வேறு 'துன்ப-துயர்' அநுபவங்களளை எய்தினர். இத்தைய பலநிலை அநுபவங்களையும் பிரதிபலிக்கத் தக்கவாறு உள்ளடக்க நிலையிலும் வெளிப்பாட்டு முறைமைகளிலும் ஈழத்திலக்கியம் புதுவகை பரிமாணங்களை எய்தத் தொடங்கிய காலகட்டம், இது. ஈழத்தில் வாழ்ந்துவருபவர்களும் புலம்பெயர்ந்தவர்களுமான பல இலக்கியவாதிகள் இப் புதுவகைப் பரிமாணங்களைத் தமது ஆக்கங்களில்

இனங்காட்டினர். இவ்வகையில் புலம்பெயர்ந்த ஈழத்தவர்களால் மேற்கொள்ளப்பட்ட இலக்கியமுயற்சிகள், (புகலிடநாடுகள் பலவற்றின் புதுவகை அநுபவங்களையும் உளவாங்கியநிலையிலே) 'புலம்பெயர் இலக்கியம்' என்ற வகையிலான தனி அடையாளத்தை எய்தின என்பதும் சமகால வரலாறாகும்.

இவ்வாறு ஏறத்தாழ நூறாண்டுகளுக்கு மேலாகத் தொடரும் ஈழத்து நவீன தமிழிலக்கியத்தின் வரலாற்றிலே மேற்படி மூன்று காலகட்ட இயங்குநிலைகளிலும் முக்கிய பங்களிப்புச் செய்துவந்துள்ள - பங்களிப்புச் செய்து வருகின்ற 'கல்விக் களம்' என்ற பெருமைக்குரியது தெல்லிப்பழை மகாஜனக் கல்லூரி என்பது இங்கு அழுத்தமாகச் சுட்டிக்காட்டப்படவேண்டிய முக்கிய செய்தியாகும்.

இக் கல்லூரி 1910 ஆம் ஆண்டில் - ஈழத்து நவீனதமிழிலக்கியத்தின் தொடக்க காலகட்டத்தில் - நிறுவப்பட்டது. அதனை நிறுவியவரும் அதன் முதலாவது அதிபராகப் பணியாற்றியவருமான தெ.அ.துரையப்பாபிள்ளை(1872-1929) அவர்கள் இலக்கியத்துறைகளிலும் கவனம் செலுத்திநின்றவர் ஆவார். மேற்கூட்டிய 'கற்றோர் குழாத்தினருள் (Elite Group) ஒருவரான இவர் சமூக சீர்திருத்த சிந்தனைகளை முன்வைத்து பாடல்கள் இயற்றுவதில் ஆர்வங்கொண்டு செயற்பட்டவர்; அத்துடன் நாடகம் மற்றும் இதழியல் துறைகளிலும் ஈடுபாடுகொண்டிருந்தவர், இவர். இவ்வாறாகப் பாவலர் மேற்கொண்ட இலக்கியம்சார் செயற்பாடுகள் சமகால(20 ஆம்நூற்றாண்டின் தொடக்க காலப்பகுதியின்) ஈழத்திலக்கியத்தின் நவீனமயப்பாட்டை முன்னெடுக்கும் வகையிலான முக்கிய வெளிப்பாடுகளாக அமைந்தனவாகும். பாட்டியற்றுதலில் புலப்படுத்திநின்ற தனி ஈடுபாடு காரணமாக 'பாவலர்' (பாட்டியற்றுதலில் வல்லவர்) என அடைசுட்டி குறிப்பிடப்படும் கணிப்பையும் பின்னாளில் இவர் பெற்றுள்ளார். பாவலருக்குப்பின் இக்கல்லூரியில் அதிபராகத் திகழ்ந்த திரு. கா. சின்னப்பா அவர்களும் இலக்கியத்துறையில் - பாடல்கள் இயற்றுவதில் - ஈடுபாடுகொண்டிருந்தவராவார். (இவரது எழுத்தாக்கங்கள் தொகுக்கப்பட்டு வெளிக்கொணரப்படாமையால் அவற்றின் வரலாற்று முக்கியத்துவம் பற்றிய கணிப்புக்கு வாய்ப்பு கிட்டவில்லை என்பதை இங்கு பதிவுசெய்வது அவசியமாகிறது)

ஈழத்து நவீன இலக்கியமானது அழகியல் அம்சங்கள் மற்றும் சமூகப்பார்வை அம்சங்கள் என்பவற்றில்; புதிய பரிமாணங்களை எய்தத் தொடங்கியதான 'மறுமலர்ச்சி'க்காலகட்டத்தில் பங்களிப்புச் செய்தவர்களில் முக்கியமான மூவர் மகாஜனக் கல்லூரி சார்ந்தோராவர். அ.செ.முருகானந்தன், அ.ந.கந்தசாமி¹, 'மஹாகவி' (து.உருத்திர மூர்த்தி) ஆகிய இம்மூவரும் புனைகதை, கவிதை ஆகியவற்றைப் படைப்பதில் தீவிர ஈடுபாடு காட்டி நின்றவர்களாவர். இவர்களில் முதலிருவரும் இதழியல் துறையிலும் செயற்பட்டுநின்றவர்களாவர். இவ்வாறு இலக்கியத்தின் பல்வேறு துறைகள் சார்ந்தும் இம்மூவரும் ஏறத்தாழ 30 ஆண்டுகள் தொடர்ச்சியாக மேற்கொண்ட செயற்பாடுகள்

அழகியல் மற்றும் சமூகப்பார்வை ஆகிய அம்சங்களில் ஈழத்து இலக்கியச் செல்நெறியின் திசைவழியை அடையாளம் காட்டுவனவாக அமைந்தன என்பது வரலாறு தரும் செய்திகளாகும். இவ்வாறாக இம் மூவரும் இலக்கியநிலையில் ஆற்றியுள்ள பங்களிப்பைக் கருத்துட்கொண்டு இவர்களை, 'மகாஜனக்கல்லூரி பெற்றெடுத்த மும்மணிகள்' எனவும் 'மறுமலர்ச்சிக்கால மும்மணிகள்' எனவும் மதித்துப் போற்றும் மரபு உருவாகிவிட்டது. 1

மேற்சுட்டியவாறு ஈழத்து நவீன தமிழிலக்கியத்தின் செல்நெறியிலே அதன் தொடக்க காலம் முதலே தொடங்கித் தொடரும் மகாஜனக் கல்லூரியின் பங்களிப்பானது அடுத்துவரும் காலகட்டங்களிலும் தொய்வின்றி தொடர்வதை வரலாறு உணர்த்துகிறது. அக்கல்விக்களம் காலத்துக்குக்காலம் ஆளுமைமிக்க இலக்கியவாதிகளைத் தோற்றவித்து ஈழத்தின் நவீன இலக்கியச்செல்நெறியை வளம்படுத்தியுள்ளது. இலக்கியப் படைப்பு மற்றும் அது தொடர்பான திறனாய்வு என்பவற்றோடு மட்டும் அமையாமல் நாடகம், பண்பாடுசார் சிந்தனைகள், வரலாற்றாய்வு, இதழியல் முதலான பல துறைகளிலும் மகாஜனக்கல்லூரியினர் தீவிர ஈடுபாடு காட்டிவந்துள்ளனர். அவ்வகையில் ஈழத்து இலக்கிய வரலாற்றியக்கத்தில் அக் கல்விக்களம் பல்துறைப் பங்களிப்புகள் மூலம் ஆழமான தடங்களைப் பதித்துள்ளது என்பதை வரலாறு தெளிவாகவே உணர்த்திநிற்கிறது. அத்துடன், இன்று ஈழத்திலும் உலகநாடுகள் பலவற்றிலும் வாழும் தமிழ் இலக்கியவாதிகளுள் குறிப்பிடத்தக்க தொகையினர் தம்மை, 'மகாஜன இலக்கிய பாரம்பரியத்தினர்' என 'உரிமையுணர்வு'டனும் பெருமையுடனும் அடையாளப்படுத்தி நிற்பவர்களாவர் என்பதும் இங்கு நாம் மனங்கொள்ள வேண்டிய ஒரு சமகாலச் செய்தியாகும்.

இவ்வாறாக ஈழத்து இலக்கிய பாரம்பரியத்துடன் மகாஜனக் கல்லூரி கொண்டிருந்த - கொண்டிருக்கும் - தொடர்பு மற்றும் அத்தொடர்பில் அது பதித்துவந்துள்ள முக்கிய வரலாற்றுத் தடங்கள் என்பவற்றை வரலாற்று முறைமையில் சற்று விரிவாக நோக்கலாம்.

2. பாவலர் தெ.அ.துரையப்பா பிள்ளை அவர்களின் வரலாற்றுப் பாத்திரம்

ஈழத்திலக்கியம் நவீனமயப்பட்டுக்கொண்டிருந்த காலப்பகுதியில் ஆங்கிலம் கற்ற ஒரு கல்வியாளராக - கல்லூரி ஆசிரியர் மற்றும் அதிபர் ஆகிய நிலைகளில் - சமூகத் தொடர்புகொண்டு செயற்பட்டுநின்றவர் இவர். உதய தாரகை மற்றும் இந்துசாதனம் ஆகிய பத்திரிகைகளில் சில ஆண்டுகள் (முறையே 1901... மற்றும் 1917... கலப்பகுதிகளில்) ஆசிரியப்பணியும் புரிந்துள்ளார். இவர், சகலகுண சம்பன்னன் என்ற ஒரு நாடகநூலை 1905 இல் எழுதி நெறிப்படுத்தி மேடையேற்றியுள்ளார். தமது சமகால சமூகம் தொடர்பாகக் கொண்டிருந்த நோக்குகளைப் புலப்படுத்தும் வகையில் இதோபதேசக் கீதரச மஞ்சரி (17-10-1901), யாழ்ப்பாண சுவதேசக் கும்மி, எங்கள் தேசநிலை ஆகிய பாவடிவப் படைப்புகளையும்

இயற்றியுள்ளார். தனது வாழ்நாளின் முதற்பகுதியில் கிறிஸ்தவராகத் திகழ்ந்த இவர், பின்னர் சைவத்துக்கு மீண்டவராவர். சிவமணிமாலை(1927) என்ற பிரபந்தம் இவருடைய சைவசமயச் சார்பை உணர்த்திநிற்பது. Jaffna Present and Past (யாழ்ப்பாணம் அன்றும் இன்றும்) என்ற தலைப்பிலான சமூகவரலாற்றுப் பார்வை சார்ந்த ஆங்கிலக்கட்டுரையொன்றும் அவரால் Ceylon National Review - Jan 1907 இதழில் எழுதப்பட்டுள்ளது.

சகலகுண சம்பன்னன் என்ற நாடகம் ஆங்கில நாடகமரபைத் தழுவி எழுதப்பட்ட ஒரு 'ராஜா-ராணி'க்கதையாக அமைந்தபோதும் அதனுடைய மொழிநடையானது யாழ்ப்பாணத்தின் பேச்சுவழக்கு கலந்ததாகும். அவ்வகையில் ஆங்கில நாடக மரபைத் ஈழத்தமிழர் மத்தியில் தமிழ்ச் சூழலுக்கேற்பத் தொடக்கிவைத்த ஒருவராக இவர் கணிக்கப்படுகிறார். 3.

இவரது இதோபதேசக் கீதரச மஞ்சரி, யாழ்ப்பாண சுவதேசக் கும்மி, எங்கள் தேசநிலை ஆகியன அக்காலகட்டத்தின் 'நவீனமயமாதல்' என்ற இயங்குநிலைக்கான முக்கிய சான்றுகளாகத் திகழ்வனவாகும். இவை நோக்கிலும் வெளிப்பாட்டிலும் சமகால சமூகச்சார்பு கொண்டனவாகும். சமகால சமூகக்குறைபாடுகளான தனிமனித ஒழுக்கக் கேடுகள், பொய்ம்மைகள் மற்றும் பொருளாசை சார்ந்தனவாகிய கைக்கூலி மற்றும் சீதனமுறைமை ஆகிய பலவும் இவற்றில் கண்டனத்துக்குள்ளாகின்றன. மாறாக, இன்சொல் மற்றும் ஈகை முதலான மனிதநேய அம்சங்கள் எடுத்துரைக்கப்படுகின்றன. வெளிப்பாட்டுநிலையிலே, சாதாரண பொது மனிதரும் எளிதில் பொருள்விளங்கிக் கற்பதற்கான இலகுநடையில் - குறிப்பாகக் கீர்த்தனை, பதம் மற்றும் கும்மி ஆகிய இசைப்பாடல் வடிவங்களில் - இவை அமைந்துள்ளன. இவ்வகையில் பாவலர் சராசரி மாந்தரைக் கருத்துட் கொண்டிருந்தமையை யாழ்ப்பாண சுவதேசக் கும்மியில் இடம்பெற்றுள்ளதான,

“ தேசோபசாரங் கருதியிக் கும்மியைச்
செபுகிறேனாத லாலெவரும்
லேசாய்விளங்க இலகுதமிழில்
இயம்புவதே நலம் சங்கமின்னே.”

என்ற அவையடக்கப் பாடல் தெளிவாகவே உணர்த்திநிற்பது. இவருடைய சமூக சீர்திருத்த நோக்கின் பதச்சோறாக ஒரு பாடல்:

“மிக்க பெருந்தொகைச் சீதனமில்லாது
மேதினியில்மண வாழ்விலராய்
துக்கமுறும் பெண்கள் யாழ்ப்பாண நாட்டிற்

தொகையா யிருக்கிறார் சங்கமின்னே”

(சங்கமின்னே! என்ற விளியானது மகாஜனக் கல்லூர்ரி என்றகல்விச் சமூகத்தை ஒரு பெண்ணாக உருவகித்துச் சுட்டிநின்றதாகும்)

இவ்வாறாகப் பாவலர் அவர்கள் இலக்கியத் துறை சார்ந்து இயங்கிய முறைமைகள் அவரை ஈழத்திலக்கியத்தின் நவீனமயமாதற்குமுலின் முக்கிய பங்களிப்பாளர்களில் ஒருவராகக் காட்டி நிற்பனவாகும். சமய தத்துவப் பொருண்மைகளில் பல்வேறு பிரபந்தங்களைப் பாடிவந்த அக்காலப் புலவர்கள் பலரின் மத்தியில் சமூக உணர்வை வெளிப்படுத்தியவர்களில் ஒருவர் என்பது தெளிவாகவே தெரிவது

மரபுப்பாவடிவங்களான ‘வெண்பா’ மற்றும் ‘கட்டளைக்கலித்துறை’ முதலியவற்றைப் பாடும் திறன் இவருக்கு இருந்தமையை இவருடைய பாடற்பரப்பில் நோக்கமுடியும். (சிவமணிமாலையின் 94 பாடல்களும் ‘கட்டளைக்கலித்துறை’ யாப்பில் அமைந்தனவாகும்.) இவ்வாறு மரபுப்பாவடிவங்களைக் கையாளும் திறனிருந்தபோதும் பொதுமக்கள் சுவைக்கத் தக்க ‘கீர்த்தனை’, ‘பதம்’ மற்றும் ‘குமமி’ முதலியவற்றைக் கையாண்டுள்ளமை அவருடைய மக்கட்சார்பை உணர்த்துவதாகும். இச் செயற்பாடுகளால் பாவலர் அவர்கள் தமது சமகால ஈழத்திலக்கியத்தின் நவீனமய இயங்குநிலையில் தம்மை இணைத்துக்கொண்ட ஒருவராகக் கணிப்புக்குரியவராகிறார்.

மகாஜனக் கல்லூரியின் பொன்விழாவை ஒட்டி 1960 இல் பாவலரின் ஆக்கங்கள் தொகுக்கப்பட்டு சிந்தனைச் சோலை என்றதலைப்பில் நூலாக்கப்பட்டன. பாவலர் அவர்களின் நூற்றாண்டு நிறைவின் நினைவாக பாவலர் துரையப்பாபிள்ளை நூற்றாண்டுவிழா மலர் 1972 இல் வெளியிடப்பட்டது. இவை பாவலரின் இலக்கிய ஆளுமை பற்றிய ஆய்வுக்கான அடித்தளத்தை இட்ட முக்கிய முதற்கட்ட முயற்சிகளாகும்.

3. மறுமலர்ச்சிக்கால மும்மணிகளின் பங்களிப்பு

‘மகாஜனக்கல்லூரி பெற்றெடுத்த மும்மணிகள்’ எனப்படும் அ.செ.முருகானந்தன், அ.ந.கந்தசாமி மற்றும் மஹாகவி ஆகியோரின் இலக்கியப் பங்களிப்புகளின் தகுதிப்பாடுகளையும் முக்கியத்துவங்களையும் தெளிந்துகொள்வதற்கு முதற்கண் ஈழத்து நவீன இலக்கிய வரலாற்றில் ‘மறுமலர்ச்சிக்கால’த்தின் முக்கியத்துவத்தைப்பற்றிய ஒரு குறிப்பை இங்கு முன்வைப்பது அவசியமாகிறது.

ஈழத்திலே 19 ஆம்நூற்றாண்டின் இறுதியிலிருந்தே நவீன இலக்கிய உருவாக்கத் துக்கான தொடக்கநிலை முயற்சிகள் தொடங்கிவிட்டன எனினும் நவீன இலக்கியத்தின்

முக்கிய அடிப்படைகளான காலவுணர்வு, மாறிவரும் சமூகநிலை பற்றிய சிந்தனைகள் மற்றும் இயல்பான உணர்வுமூச்சியின் வெளிப்பாடாக அமையும் படைப்பாக்க முறைமை என்பன 1930 களின் இறுதிவரை உருவாகியிருக்கவில்லை என்பது இங்கு நாம் கவனத்துடன் கொள்ளவேண்டிய முக்கிய வரலாற்றம்சமாகும். இதனைத் தெளிந்துகொள்வதற்குச் சமகாலத் தமிழகச் சூழல் ஒப்புநோக்கப்படவேண்டியதாகிறது.

சமகாலத்திலே - 19 ஆம்நூற்றாண்டிறுதியிலே - தமிழகச் சூழலிலும் இவ்வாறான நவீனமயப்பாடு உருவானது என்பதை அறிவோம். அங்கு அது உணர்வுபூர்வமான 'புயல்வேக'ச்செயற்பாடாக வடிவங்கொண்டதாகும். முதலில் மாயூரம் ச. வேதநாயகம் பிள்ளை அவர்களின் பிரதாபமுதலியார்சரித்திரம் (1879), சுகுணசுந்தரி பி.ஆர். ராஜமையரின் கமலாம்பாள் சரித்திரம்(1896), அ.மாதவையாவின் பத்மாவதி சரித்திரம் (1910) முதலிய புனைகதை(நாவல்)களில் சமூகஉணர்வு, என்ற பண்புடன் வெளிப்படத் தொடங்கி, பின்னர் 'மகாகவி'சி.சுப்பிரமணிய பாரதியாரின் (1882-1921) கவிதையாக்கங்களில் 'சமூகவிடுதலை' மற்றும் 'தேசவிடுதலை' ஆகிய உணர்வுந்துதல்களின் பின்புலத்தில் - 'சுவை புதிது, பொருள்புதிது, சொற்புதிது' என்றவகையிலான ஒரு புரட்சிக்குரலாக - வெளிப்பட்டது. தொடர்ந்து, மணிக்கொடிக்காலத்தில்(1930-40 களில்) 'புதுமைப்பித்தன்', கு.ப.ராஜகோபாலன், 'மௌனி' முதலியோர் எழுதிய சிறுகதைகளுடன் இந்நவீனமயமாக்கம் படைப்பாக்க முறைமையில் ஒரு நிறைவான நிலைபேற்றை அங்கு(தமிழகத்தில்) எய்தியது.

சமகாலத்தில் ஈழத்தில் நிகழத் தொடங்கிய நவீனமயமாதல் இயங்குநிலையானது தமிழகத்தில் நிகழத்தொடங்கிய அளவு உணர்வுந்துதல்களுடனும் 'சமூக-தேசிய' உணர்வுப் பரிமாணங்களுடனும்; உருவானதன்று. இங்கு(ஈழத்தில்)அது மேலைப்புலக் கல்விமுறைமையால் கிட்டிய 'சீர்திருத்தச் சிந்தனைகளின்' அடிப்படையிலான போதனை முறைமைகளிலேயே வெளிப்படத் தொடங்கியதாகும். பாவலர் முதலியோர் அந்நிலைமையையே பிரதிபலித்தனர்

காலவுணர்வு, மாறிவரும் சமூகச் சூழல் பற்றிய சிந்தனைகள் மற்றும் இவற்றினடியாக உருவாகும் இயல்பான அநுபவநிலைப்பட்ட படைப்பாக்க முறைமை முதலான நவீனமயமாதல் அம்சங்களைத் தமிழகத்தில் பாரதி மற்றும் புதுமைப்பித்தன் முதலியோர் உணர்ந்திருந்ததைப்போல பாவலர் உட்பட்ட ஈழத்தின் சமகால இலக்கியவாதிகள் பலரும் 1930 களின் இறுதி வரையான காலகட்டத்தில் உரியவாறு உணர்ந்திருக்கவில்லை என்பது இங்கு குறிப்பிடப்படவேண்டிய முக்கிய வரலாற்றம்சமாகும். ஈழத்து மண்சார்ந்த சமூகப்பிரச்சினைகளை மையப்படுத்தி எழுதப்பட்ட முக்கிய முதலாவது படைப்பான மங்களநாயகம் தம்பையாவின் நொறுங்குண்ட இருதயம் நாவல் உட்பட 1930 களின் இறுதிவரையான இலக்கிய முயற்சிகள் பலவும் மேற்படி நவீனமயமாதல் அம்சங்கள் சார்ந்த அருட்டுணர்வுகளுடனமைந்த வெளிப்பாடுகளல்ல என்பது இங்கு நமது கவனத்துக்குரியது. அவை 'சீர்திருத்த சிந்தனைச்சார்பு' என்ற அளவிலேயே நவீனமயமாதற்

பண்புகளைப் பிரதிபலித்து நின்றவையாகும்.

இந்நிலையில், 1930களின் இறுதியிலிருந்தே மாற்றம் நிகழத் தொடங்கியது. நவீன கவிதை மற்றும் புனைகதை என்பவற்றுக்குரிய உணர்வுத்தளம், மொழி மற்றும் உத்திமுறைமைகள் என்பனசார்ந்த 'புரிதல்' ஈழத்தில் ஏற்படத் தொடங்கிய காலம் இதுதான். தமிழகத்தின் மணிக்கொடிச் சூழல்சார்- 1930-40கள் காலகட்ட - எழுத்துகளே ஈழத்து இலக்கியவாதிகள் மத்தியில் மேற்சுட்டிய புதியவகைப் புரிதல்களையும் அருட்டுணர்வுகளையும் ஏற்படுத்தின. 1930 இல் வெளிவரத் தொடங்கிய ஈழகேசரி முப்பதுகளின் இறுதியில் மேற்சுட்டிய மாற்றத்தைப் பிரதிபலிக்கத் தொடங்கியது. அதன் தொடர்ச்சியாக மறுமலர்ச்சி இதழ் அதனை முன்னெடுத்தது. மறுமலர்ச்சி இதழ் கையெழுத்து சஞ்சிகையாக 1943ஆம் ஆண்டில் உருவாகி 1946 பங்குனி முதல் இவ்விதழ் 1948 ஜப்பசிவரை எல்லாமாக 24 இதழ்கள் வெளிவந்து நிறைவுபெற்றதாகும். மேற்சுட்டியவாறான புரிதலை உரியவாறு பிரதிபலித்துநின்ற முக்கிய இதழ் இது என்றவகையிலேயே இக்காலகட்டத்தை 'மறுமலர்ச்சிக்காலம்' என அடையாளப்படுத்தும் வகையிலான கணிப்பு ஈழத்திலக்கிய உலகில் உருவானது.

இவ்விதழில் தொடக்கமுதலே தொடர்புகொண்டு இலக்கியப் பயணத்தை மேற்கொண்டவர்கள் என்ற வகையிலேயே 'மகாஜனக்கல்லூரி பெற்றெடுத்த மும்மணிகளான அ.செ.முருகானந்தன், அ.ந.கந்தசாமி மற்றும் மஹாகவி ஆகியோருக்கு உரியது. இம் மூவரும் மறுமலர்ச்சிக்கால மும்மணிகள் என்ற கணிப்புக்க உரியவர்களாயினர். இவர்களுள் அ.செ.மு அவர்கள் அச்சில் வெளிவந்த மறுமலர்ச்சி யின் முதல் 17 இதழ்களுக்கு அதன் ஆசிரியரான தி.ச.வரதராசன் அவர்களுடன் 'இணையாசிரிய'ராகப் பணியாற்றி வந்துள்ளார்.4 ஏனையிருவரும் அதில் தமது ஆக்கங்களை வெளியிட்டுவந்துள்ளனர். அ.செ.மு அவர்கள் சில இலக்கிய நண்பர்களுடனணைந்து திருகோணமலையிலிருந்து எரிமலை என்ற மாதமிருமுறை இதழையும் 1948 இல் வெளிக்கொணர்ந்துள்ளார். அ.ந.க அவர்கள் தேசாபிமானி மற்றும் சுதந்திரன் ஆகிய இதழ்களிலும் ஆசிரியப்பணி புரிந்துள்ளார்.

படைப்பாளிகள் என்ற வகையிலே மூவரும் சமகால சமூகச் சூழல்சார் அம்சங்களிலிருந்து தமக்கான இலக்கியப் பொருண்மைகளைத் தேர்ந்துகொண்டவர்கள். அப் பொருண்மைகளை மையப்படுத்தி சமகால ஈழத்து மண்ணின் வாழ்வியல் கோலங்களை எழுத்தில் வடித்தவர்கள், இவர்கள். சமூகக்குறைபாடுகள் எனப்படுபவற்றை விமர்சனம்செய்வதில் முன்னின்ற இவர்கள் இத்தொடர்பிலான இயல்பான உணர்வெழுச்சிகளின் வெளிப்பாடுகளாக இலக்கியங்களைப் படைக்க முற்பட்டவர்களாவர்.

இவ்வாறான இயங்குநிலையிலே இலக்கியக் கொள்கை என்ற நிலையில் அ.செ. மு மற்றும் மஹாகவி ஆகிய இருவரும் சமுதாயக் குறைபாடுகளை விமர்சித்தல் என்ற

பொதுவான மனிதநேயப் பார்வையைக் கொண்டவர்கள். திறனாய்வியலில் இப்பார்வை 'விமர்சன யதார்த்தம்' எனப்படும். இவ்வகையில் சமகாலத்தமிழகத்தின் மணிக்கொடிச் சூழல்சார் நவீன இலக்கியப் பண்புகளை ஈழத்தில் பிரதிபலிக்க முற்பட்டவர்கள், இவ்விருவரில் அ. செ. மு அவர்கள் புனைகதையைத் தமது முக்கிய ஊடகமாகக் கொண்டவர். பல சிறுகதைகளும், வண்டிச்சவாரி(1944), புகையில் தெரிந்த முகம் (1950), யாத்திரை (1958) ஆகிய தலைப்புகளிலான குறுநாவல்களும் இவரால் எழுதப்பட்டுள்ளன. வில்ஹெல்ம் ஸ்மித், டொரதி ஏ. செயர்ஸ் ஆகிய ஐரோப்பிய நாவலாசிரியர்களின் ஆக்கங்களை போட்டி (ஈழகேசரி-1941) அலிபாபாவின் குகை(1943) ஆகிய தலைப்புகளில் இவர் மொழிபெயர்த்து வெளியிட்டுள்ளார். 1940 களிலிருந்து இவரால் எழுதப்பட்டுவந்த சிறுகதைகள் மனித மாடு என்ற தலைப்பில் தொகுக்கப்பட்டன. 1986இல் நூலுருப்பெற்ற இத்தொகுப்பானது ஈழத்துச் சிறுகதைமரபின் தொடக்க நிலையை இனங்காட்டும் முக்கிய ஆவணங்களிலொன்றாகும்.

“ முருகானந்தன், சரியான யாழ்ப்பாணக் களமும், பண்பாடும், கருவுங்கொண்ட கதைகளைப்படித்துப் புகழீட்டினார்.” 5.

என்பது 'இரசிகமணி' கனகசெந்திநாதன் அவர்கள் இவரைப்பற்றித் தந்துள்ள கணிப்பாகும். தமிழகத்தில் அல்லயன்ஸ் குப்புசாமி ஐயர் வெளியிட்ட கதைக்கோவை -3 இல் அ.செ.மு. அவர்களுடைய மனிதமாடு என்ற சிறுகதை இடம்பெற்றுள்ளது என்பதும் இங்கு குறிப்பிடப்படவேண்டிய முக்கிய செய்தியாகும். இவருடைய படைப்பாற்றல் பற்றிய அக்கால இலக்கிய உலகின் கணிப்புக்கு இவை முக்கிய சான்றுகளாகும்.

கவிதை, காவியம், பாநாடகம் மற்றும் வில்லிசைப்பாடல் ஆகிய துறைகளில் ஈடுபாடு காட்டியவரான மஹாகவி அவர்கள் ஈழத்தின் நவீன கவிதையின் உள்ளடக்கம் உருவம் உணர்த்துமுறை முதலிய கூறுகளில் முக்கிய பண்புகள் பலவற்றைத் தோற்றுவித்து வளர்த்தெடுத்தவர் என்ற கணிப்புக்குரியவராவார். இவருடைய தனிக்கவிதைகளிலொரு பகுதியானவை வள்ளி (முதற்பதிப்பு-1955), வீடும் வெளியும் (முதற்பதிப்பு-1973) ஆகிய தொகுதிகளாக நூலுருப்பெற்றுள்ளன. 'குறும்பா' என்ற புதுவகை யாப்பில் அமைந்த நூறு கவிதைகள் குறும்பா (1966) என்ற தொகுதியாக நூல்வடிவெய்தின. காவியங்கள் என்ற வகையிலே கந்தப்பசுபதம், சடங்கு, ஒரு சாதாரணமனிதனின் சரித்திரம் (1974) என்பன நூலுருவில் வெளிவந்துள்ளன. இவற்றில் முதலிரண்டும் இரண்டு காவியங்கள் என்ற தலைப்பில் ஒரே நூலுள் அமைந்தனவாகும்.(1974). இவரது கண்மணியாள் காதை என்ற தலைப்பிலான வில்லிசைப்பாடல் 1978இல் நூலுருப்பெற்றது. இவர் எழுதியுள்ள பல்வேறு பாநாடகங்களில் கோடை, புதியதொருவீடு என்பவை முறையே 1970 மற்றும் 1979 ஆம் ஆண்டுகளில் நூலுருப்பெற்றன.

மஹாகவியின் மேற்படி கவிதையாக்கங்கள் பலவற்றுக்கும் அடிநாதமாக அமைந்த

அம்சம் ஆழமான மனிதநேயம் ஆகும். தாம்வாழ்ந்த சூழல், அதன் பல்வகைப் பண்பாட்டம்சங்கள் மற்றும் வாழ்வியல் முறைமைகள் என்பவற்றின் மீது மிகுந்த ஈடுபாடுகொண்டிருந்த அவர், அவற்றை கவிதைகட்டாகக் காட்சிப்படுத்த விரும்பியவர். அத்துடன்மையாது அச்சுழலின் சமூகக்குறைபாடுகள் மீதான தமது வெறுப்புணர்வையும் விமர்சனங்களையும் பதிவுசெய்வதிலும் மிகுந்த ஈடுபாடு கொண்டிருந்தவர். இவ்வகையில் சமகால சமூக யதார்த்தங்களைப் பிரதிபலிக்கும் ஒரு இலக்கியவாதியாக இவர் திகழ்ந்துள்ளார். மஹாகவி அவர்களைப்பற்றி மதிப்பீடுசெய்த முக்கிய விமர்சகரான கலாநிதி எம்.ஏ.நுஃமான்அவர்கள், “புனைகதைக்குரியதாகிய யதார்த்தம் என்ற அம்சத்தைக் கவிதைக்குக் கொண்டுவந்தவர்” எனவும் “சாதாரண மக்களின் வாழ்க்கை அநுபவங்களை நாவல் சிறுகதைகள் உரைநடையில் சித்திரிப்பது போல செய்யுள் நடையில் சித்திரித்த”வர் எனவும் அவரைப்பற்றிக் குறிப்பிட்டுள்ளார்.6.

மஹாகவி அவர்களின் படைப்பாளுமையின் முக்கிய அம்சங்களாகக் கருதப்படுவற்றுள் ஒன்று சமகாலப் பேச்சுவழக்கு மொழியைப் பாவடிவங்களிற் பயிலச் செய்த - அதாவது சராசரி பேச்சோசையுடனான மொழியை பாவடிவங்களுக்குரிய ஓசையைசயுடன் பெருந்தமுற இணைத்த - செயற்பாங்காகும். இவ்வாறான பேச்சோசைக்கவிதைக்கு ஒரு சான்று:

“சேலைஒன்று சரசரப்புற்றது
திறப்பும் பூட்டும் கறகறப்புற்றன
வேலியோ கறையான்படர்ந்துள்ளது
மெல்லவே அதன் மண் அதிர்வுற்றது
வாழை நட்டுள பாத்தியுள் ஈரமோ
வைத்த காலிற் சளசளப்புற்றது
மூலை ஒன்றினில் ஓலைக்கிடுகினை
முன்விரிக்க,அது நெரிவுற்றது.” (கண்மணியாள்காதை -ப.46)

மஹாகவி அவர்களின் படைப்பாளுமையின் இன்னொரு சிறப்பம்சம் நாடகப்பாங்கான ஆக்கமுறைமையாகும். கோடை, புதியதொருவீடு முதலான அவருடைய பாநாடகங்கள் இவ்வாறான படைப்பாளுமையின் பெறுபேறுகளேயாகும்.

மேற்கூட்டியவாறாக பேச்சுமொழியைப் பாவடிவங்களிற் கையாளும் திறன் மற்றும் பாநாடக ஆக்கத்திறன் என்பவற்றை மஹாகவி அவர்களின் சமகால முக்கிய ஈழக் கவிஞர்களான நீலாவணன், இ. முருகையன் முதலிய பலரும் கொண்டிருந்தனர் என்பது இங்கு குறிப்பிடப்படவேண்டிய முக்கிய வரலாற்றம்சமாகும்.

மஹாகவி அவர்களின் படைப்பாளுமையின் மற்றொரு சிறப்பம்சம் புதியன புரியும்

ஆர்வமாகும். இதற்குச் சிறந்த எடுத்துக்காட்டாக அமைவது அவருடைய குறும்பா என்ற கவிதைத் தொகுப்பாகும். ஆங்கிலத்தில் 'லிமெரிக்ஸ்' டி அந்சி உமள என்ற பெயரில் அமைந்த பாவடிவமானது உள்ளடக்கத்தில் குறும்புத்தன்மையும் எடுத்துரைப்பில் சந்தச் சிறப்பும் கொண்டதாகும். வாழ்வியலை அங்கதச்சுவையுடன் தரிசனத்துக்கு இட்டுவரும் ஆற்றல் கொண்ட இவ்வடிவத்தை தமிழில் இட்டுவந்த முதல்வர் மஹாகவி ஆவர். மூன்று அடிகள் கொண்ட இப்பாவடிவம் பொருளமைதிப்படி ஐந்து அடிகளாகப் பிரித்து எழுதப்படுவது. முதலடி பாவின் விடயத்தைத் தோற்றவித்து நிற்கும். இரண்டாமடி விடயத்தை வளர்த்துச் செல்லும் மூன்றாமடி ஒரு திடீர்த் திருப்பமாக அமைந்து பாப் பொருண்மையை நிறைவுசெய்யும். மஹாகவி அவர்களின் குறும்பாவுக்கு ஒரு சான்று:

முத்தெடுக்க மூழ்குகிறான் சீலன்
முன்னாலே வந்துநின்றான் காலன்
சத்தமின்றி வந்தவனின்
கைத்தலத்திற் பத்துமுத்தைப்
பொத்திவைத்தான் போனான் முச்சூலன் .

'லஞ்சம்' என்ற சமூகக் குறைபாடு மரணத்தையும் வெல்லக்கூடிய அளவுக்கு வியாபித்துவிட்டதென்பதைக் குறும்புடன் உணர்த்துவது இக் குறும்பா.

இவ்வாறாகப் படைப்பாளுமைகளால் மஹாகவி அவர்கள் தாம் வாழ்ந்த காலத்தின் முக்கிய கவிதைப்பண்புகளை உருவாக்கியவராகக் கணிக்கப்படுகிறார்.

"ஈழத்தில் மட்டுமன்றி தமிழகம் உட்பட நவீனதமிழ்க்கவிதை வரலாற்றிலே மஹாகவி தானே ஒரு சகாப்தமாகின்றார்" ⁷

என எம்.ஏ.நுஃமான் அவர்கள் குறிப்பிடுவார். மஹாகவியின் கோடை என்ற பாநாடக நூலுக்கு பின்னூரை எழுதிய திரு. சண்முகம் சிவலிங்கம் அவர்கள், 'பாரதி வளர்த்த சில கவிதைப்பண்புகளை இன்னொரு கட்டத்திற்கு உயர்த்தியவ'ராக மஹாகவியைக் கணித்துள்ளார்.⁸

மேற்கூட்டிய இவ்விருவரிடமிருந்தும் அ.ந.கந்தசாமி அவர்கள் இலக்கியக் கொள்கைநிலையில் முக்கிய வேறுபாடுகொண்ட ஒருவராவார். மேற்படி இருவரும் 'விமர்சன யதார்த்தப் படைப்பாளிகளாகத் திகழ, இவர் 'சோசலிஸ்யதார்த்தவாத' சிந்தனையாளராகவும் படைப்பாளியாகவும் திகழ்ந்தவர். மார்க்ஸியம் என்ற தத்துவத்தளத்தில் உருவான இந்த இலக்கியக் கொள்கை இது. ஈழத்தமிழ்ச் சூழலில் இது அறிமுகமான காலகட்டத்தில்(1940-50 களில்) அதனை முதலில் வரித்துக்கொண்டவர்களில் முக்கியமான ஒருவர் இவர். இதனை அவர், "மக்கள் இலக்கியம் என்ற கருத்தும்

சோசலிஸ்ட் யதார்த்தம் என்பனவுமே என்மனதைக்கவர்ந்த இலக்கிய சித்தாந்தங்களாக விளங்குகின்றன.” 9 என வெளிப்படையாகப் பிரகடனம் செய்துள்ளார். இவ்வாறான கொள்கைத்தளத்தில் நின்று 1940களிலேயே தமது எழுத்துகளில் ‘பாட்டாளிவர்க்கச்சார்பு’, ‘தீண்டாமை ஒழிப்பு’ முதலிய வற்றுக்காக அவர் குரல்கொடுக்கத் தொடங்கிவிட்டார். இலக்கியத் துறையில் இவருடைய பங்களிப்பு பன்முகப்பட்டதாகும். கவிதை , சிறுகதை ,நாவல், நாடகம் , மொழிபெயர்ப்பு மற்றும் விமர்சனம் ஆகிய பலதுறைகளிலும் ஈடுபட்டதோடு தாம் சார்ந்து நின்ற ஈழத்து ‘முற்போக்கு இலக்கிய’ அணியைக் கட்டமைத்து வளர்ப்பதிலும் தனிக்கவனம் செலுத்தியவர் இவர். அ.ந.கந்தசாமி அவர்கள் தமது சொந்தப் பெயருடன் கவிந்திரன் மற்றும் பண்டிதர் திருமலைராயர் ஆகிய புனைபெயர்களிலும் தமது ஆக்கங்கள் தந்துள்ளார் ஏறத்தாழ முப்பது ஆண்டுக்காலம் தொடர்ச்சியாக எழுத்துப்பணி பணியும் ஆற்றிவந்த இவர் முப்பதுக்கும் மேற்பட்ட தலைப்புகளில் கவிதைகள் புனைந்தவர். ஈழகேசரி, தினகரன் , வீரகேசரி, சுதந்திரன், தேன்மொழி முதலிய இதழ்களிலும் வேறும்பல சிறப்பிதழ்களிலும் இவருடைய கவிதையாக்கங்கள் அச்சேறிகியுள்ளன. தேன்மொழி (21-03-1955) இதழில் ‘எதிர்காலச் சித்தர் பாடல்’ என்ற தலைப்பில் பதிவான,

“ அரசெல்லாம் ஒழிந்துலகில் ஓரரசே உண்டாம்
அறங்கூறும் ஒருமதமே உலகெல்லாம் ஆகும்
விரசமொடு விகற்பங்கள் வளர்க்கும்மொழி எல்லாம்
வீழ்ந்துவிடும் ஒரு மொழியே இவ்வுலகில் உண்டாம்.
சரசமொடு உலகத்து மக்களெல்லாம் தம்மைச்
சமானர்கள் மனிதகுலம் என்ற இனமென்பார்
அரசர்கள் ஏழைபணக் காரன்என்ற பேதம்
அத்தனையும் ஒழிந்துவிடும் எதிர்கால உலகில்”

என்ற கவிதையிலே எதிர்காலம் பற்றிய அ.ந.க. அவர்களின் கனவுகள் வெளிப்படுகின்றன.

அ.ந.க அவர்கள் ஏறத்தாழ அறுபது சிறுகதைகள் எழுதியுள்ளார். இவை வீரகேசரி , பாரதி சுதந்திரன், தேசாபிமானி முதலிய இதழ்களில் வெளிவந்துள்ளன. இவருடைய மனக்கண் என்ற நாவல் 1960களில் தினகரனில் தொடராக வெளிவந்தது. பின்னர் இது சமகால முக்கிய முற்போக்க இலக்கியவாதியான சில்லையூர்ச் செல்வராசன் அவர்களால் வானொலி நாடகமாக்கப்பட்டு ஒலிபரப்பாகியது. கழனிவெள்ளம் என்ற தலைப்பில் இவரால் எழுதப்பட்ட நாவலொன்றின் மூலப்பிரதி 1983 கலவரத்தில் எரியுண்டு போனதாக அறியப்படுகின்றது. அ.ந.க. அவர்கள் சங்கீதப் பிசாசு என்ற தலைப்பிலான சிறுவர் நாவலொன்றையும் சிரித்திரன் இதழில் எழுதியுள்ளார். மதமாற்றம், தாஜ்மகால் உதயம் ,அரச நட்பு, கடைசி ஆசை ஆகிய தலைப்புகளிலான நாடகங்களை இவர்

எழுதியுள்ளார். எமீல் சோலா(1840-1902) என்பாரின் பிரெஞ்சு நாவலான நாநா இவரால் தமிழாக்கம் செய்யப்பட்டு, 1951 சுதந்திரன் இதழில் வெளிவந்தது. பொம்மை மாநகர் என்ற தலைப்பிலான சரித்திர நாவலொன்றும் இவரால் மொழிமொழிபெயர்க்கப் பட்டதாகத் தெரிகிறது.¹⁰

மேற்சுட்டியவாறான அவருடைய ஆக்கங்கள் திரு அ.ந.க அவர்களின் இலக்கியத் துறைசார் பன்முக ஆளுமையின் சான்றுகளாகத் திகழ்வன. இவ்வகையான எழுத்துத் துறைசார் ஆளுமைகளைவிட ஒரு 'இயக்கவாதி' என்றவகையில் - ஈழத்து 'முற்போக்கு இலக்கிய' இயக்கத்தை கட்டமைத்து வளர்த்தெடுத்தவர்களுள் முக்கியமான ஒருவர் என்ற வகையில்- இவர் புலப்படுத்திநின்ற ஆளுமை மிகப் பெரிது. ஈழத்தின் முற்போக்கு இலக்கிய அணிசார்ந்தவர்களான பிரபல விமர்சகர் கலாநிதி க.கைலாசபதி மற்றும் மல்லிகை ஆசிரியர் டொமினிக் ஜீவா, பல்துறைக்கலைஞரும் கவிஞருமான சில்லையூர்ச் செல்வராசன் , எழுத்தாளர் எஸ் அகஸ்தியர் முதலிய பலராலும் பெரிதும் மதித்துப் போற்றப்பட்டவர் இவர் என்பது இங்கு நமது கவனத்துக்குரியது. கைலாசபதி அவர்கள் தமது ஒப்பியல் இலக்கியம் என்ற நூலை இவருக்கே சமர்ப்பணம் செய்துள்ளார்.

“ பல்லாண்டுகளாக எனது இலக்கிய முயற்சிகளை நேர்மையுடன் விமர்சித்து ஊக்கங்கொடுத்து வருபவரும், இன்றைய ஈழத்து எழுத்தாளர்களின் முன்னோடிகளில் ஒருவரும், பிறமொழி யிலக்கியங்களைக் கற்றுமகிழ்ந்து அவற்றைத் தழுவிடும் மொழிபெயர்த்தும் தமிழுக்கு அணி செய்தவரும் ,பல்துறை வல்லுனருமான காலஞ்சென்ற அ.ந. கந்தசாமி அவர்களது நினைவுக்கு இந்நூலைச் சமர்ப்பிக்கிறேன்”

என்பது கைலாசபதி அவர்களின் சமர்ப்பண வாசகம்.¹¹ அகஸ்தியரும் தமது நாவலொன்றை இவருக்குச் சமர்ப்பித்துள்ளார். டொமினிக் ஜீவா அவர்கள், “நான் படித்த பல்கலைக்கழகம் அ.ந.க.” எனக் குறிப்பிட்டுள்ளார்.¹² இவ்வாறாக இவர்கள் அ.ந.க.அவர்களுக்கு அளித்துள்ள கௌரவமானது உண்மையில் மகாஜனாவின் இலக்கியப் பாரம்பரியத்துக்கு அளித்த கௌரவமாகவே கொள்ளப்படத்தக்கது. இவ்வாறு முற்போக்கு இலக்கிய அணிசார்ந்து இயங்கிநின்ற அ.ந.க. அவர்களை 'முற்போக்கு இலக்கியத்தின் மூத்தபிள்ளை' எனக்கூறுவது மரபாகிவிட்டது.¹³

மும்மணிகளில் ஒருவரான மஹாகவி அவர்களும் தமது படைப்புகளிலொன்றான கண்மணியாள்காதையை அ.ந.க. அவர்களுக்குச் சமர்ப்பணம் செய்துள்ளார் என்பதும் இத்தொடர்பில் சுட்டப்படவேண்டிய முக்கிய செய்தியாகிறது.

மேற்கண்டவாறாக இம்; மும்மணிகளும் ஏறத்தாழ 30 ஆண்டுகள் தொடர்ச்சியாக மேற்கொண்ட இலக்கியச் செயற்பாடுகள் ஈழத்து இலக்கியச் செல்நெறியின் வரலாற்றில்

மகாஜனக்கல்லூரியின் பெயரை அழுத்தமாகப் பதிவுசெய்வனவாக அமைந்தன. இம்மூவருள்ளும் மஹாகவி மற்றும் அ.ந.க. ஆகியோர் வரலாற்றில் பதித்துள்ள தடங்கள் ஆழமானவை. இவை சமகால ஈழத்திலக்கிய வரலாற்றை வழிநடத்திய பெருமைக்குரியவையுங்கூட.

4. 'மும்மணி'களின் சமகாலத்திலும் அதனைத் தொடர்ந்தும் மகாஜனாவின் இலக்கிய இயங்குநிலை

அ.செ.மு, மகாகவி, அ.ந.கந்தசாமி ஆகியோர் இலக்கியத்துறையில் தீவிரமாக இயங்கிநின்ற காலப்பகுதியில் - குறிப்பாக 1940 - 70 காலப்பகுதியில் - மகாஜனக்கல்லூரியானது உயிரோட்டமுள்ள ஒரு இலக்கியக்களமாகத் தொடர்ந்தது. அக்கல்லூரியில் அதிபர்களாகவும் ஆசிரியர்களாகவும் பணியாற்றிய பலரும் கலை மற்றும் இலக்கியத் துறைகளில் ஈடுபாடுகொண்டவர்களாகத் திகழ்ந்தமையே இதற்கான முக்கிய காரணியாகும். ஆசிரியர்களிற் பலர் தாமே கலை மற்றும் இலக்கியத்துறைகளில் ஈடுபாடு கொண்டவர்களாகத் திகழ்ந்தனர். அத்துறைகளில் அவர்கள் தாம் இயங்கியதோடமையாமல் மாணவர்களையும் இயக்கிநின்றனர். இவ்வாறான இயங்குநிலைக்கு இக்கல்லூரியின் அதிபர்களாகத் திகழ்ந்தவர்கள் பலரும் ஆக்கமும் ஊக்கமும் அளித்துநின்றனர்.

குறிப்பாக, மும்மணிகளின் சமகாலத்தில் அக்கல்லூரியில் அதிபராகத் திகழ்ந்தவர்களில் முக்கிமான ஒருவரும் பாவலரின் புதல்வருமான தெ.து. ஜெயரத்தினம் அவர்கள் மகாஜனாவின் கலை, இலக்கிய பாரம்பரியம் தொடர்வதற்கான அடித்தளத்தை அமைத்தளித்த ஒருவராவார். 1960 இல் தமது தந்தையாரின் பாடல்களைச் சிந்தனைச்சோலை என்ற தொகுப்பாக வெளிக்கொணர்ந்தமை மற்றும் நாடகத்துறையில் கல்லூரி மாணவர்கள் ஈடுபாடுசெலுத்தவும் அகிலஇலங்கை ரீதியான போட்டிகளில் பங்குபற்றவும் வாய்ப்பளித்தமை முதலிய பல செயற்பாடுகள் அக்கல்விக் களமானது கலை, இலக்கியக் களமாகவும் திகழ்வதற்கான - மகாஜன இலக்கிய பாரம்பரியத்தைத் தொடர்வதற்கான - உணர்வுநிலைச் சூழலை அமைத்தளித்தன.

1950 கள் காலகட்ட யாழ்ப்பாணக் கல்விச்சூழலில் மகாஜனக்கல்லூரியில் உயர்தர மாணவர் தமிழ்மன்றம் என்ற அமைப்பு உருவாக்கப்பட்டமையும் இங்கு குறிப்பிடப்படவேண்டிய வரலாற்றம்சமாகும்.¹⁴ ஆங்கிலவழிக்கல்விக்கு முதன்மை தந்துநின்ற அக்காலப்பகுதியில், உயர்தரவகுப்பு மாணவர்கள் தமிழைப்பேசவும் அதில் இலக்கியம் படைக்கவும் அதுபற்றி உரையாடவும் தமிழ் நாடகங்களில் நடிக்கவும் வாய்ப்பான ஒரு சூழலை இவ்வாறான மாணவர்மன்ற உருவாக்கம் ஏற்படுத்தியிருக்கும் என்பது உய்த்துணரக்கூடியது.

மும்மணிகளின் சமகாலத்திலும் அதன்பின்னரும் மகாஜனா இலக்கிய பாரம்பரியம் உயிரோட்டத்துடன் தொடர்வதற்குப் பின்புலங்களாக அமைந்த முக்கிய சூழல்சார் காரணிகள் இவை எனலாம்.

4.1 1940 கள் முதல் 70 களின் நடுப்பகுதி வரை - தொடர்ச்சியும் தளவிரிவும்

இவ்வாறான சூழற்பின்புலத்திலே, 1940-70 காலப்பகுதியில் இலக்கியத்துறையில் அடிபதித்து பங்களிப்பு செய்தோர் என்றவகையில் திருவாளர்கள் செ.கதிரேசர்பிள்ளை, த.சண்முகசுந்தரம், ஏ.ஜே.கனகரத்னா, புலவர்.நா.சிவபாதசுந்தரனார், சி.நாகலிங்கம், தெல்லியூர் நடராசா, வ.குசுமார், நா.சோமகாந்தன்(ஈழத்துச் சோமு), புலவர் ம.பார்வதி நாதசிவம், மயிலங்கூடலூர் பி.நடராசன், ஆ.சிவநேசச் செல்வன், க.சண்முகலிங்கம், மயிலங்கூடலூர் த.கனகரத்தினம் என ஒரு பெயர்வரிசை நீள்கிறது. (இப்பட்டியல் நிறைவானதன்று.) இவர்களில் ஒருசாரார் நாடகம், கவிதை, புனைகதை முதலியவற்றில் ஈடுபாடு காட்டியவர்கள். இன்னொருசாரார் இலக்கியஆய்வு, பண்பாட்டாய்வு மற்றும் திறனாய்வு மற்றும் மொழிபெயர்ப்பு முதலிய துறைகளில் தனிக்கவனம் செலுத்தி நின்றவர்களாவார். மற்றொரு சாரார் இதழியலிற் கவனம் செலுத்தினர்.

மகாஜனாவுக்கு ஒரு நாடக இலக்கிய பாரம்பரியம் உளது என்பதை, பாவலர், அ.ந.கந்தசாமி, மஹாகவி ஆகியோர் பற்றிய குறிப்புகளிலே நோக்கியுள்ளோம். இந்த மரபைச் சமகாலத்திலே அங்கு ஆசிரியப்பணி புரிந்தவர்களான புலவர் நா.சிவபாத சுந்தரனார், திருவாளர்கள்.சி.நாகலிங்கம், த.சண்முகசுந்தரம் மற்றும் செ.கதிரேசர்பிள்ளை முதலிய பலர் மேலும் வளம்படுத்தியுள்ளனர். புலவர் நா.சிவபாதசுந்தரனார் எழுதிய எது உறுதி?(1948), மறக்குடிமாண்பு(1963)சி.நாகலிங்கம் அவர்களால் எழுதி நெறிப்படுத்தப்பட்ட அணையாத சுடர்(1951), த.சண்முகசுந்தரம் அவர்களின் வாழ்வுபெற்ற வல்லி (1962), பூதத்தம்பி(1964), இறுதிமூச்சு(1965) செ.கதிரேசர் பிள்ளையவர்களின் காங்கேயன் சபதம்(1965), ஜீவமணி (1966), அம்பையின் வஞ்சினம் (1967), கோமகளும் குருமகளும் (1968), குருதட்சணை(1969) முதலிய பல ஆக்கங்களால் மகாஜனக்கல்லூரிச் சூழலின் நாடக இலக்கிய மரபு தொடர்ந்தது - வளர்ந்தது.15(இப்பட்டியல் நிறைவானதன்று.)

புலவர் சிவபாதசுந்தரனார் அவர்கள் பண்டைய இலக்கியங்களிலிருந்து தமது நாடகங்களுக்கான கருப்பொருள்களைத் தேர்ந்துகொண்டவர். திரு.சண்முகசுந்தரம் அவர்கள் ஈழத்து வரலாற்றுச் செய்திகளிலிருந்து தமது நாடகங்களுக்கான கதையம்சங்களை எடுத்துக்கொண்டுள்ளார். திரு.செ.கதிரேசர்பிள்ளையவர்களுக்கு கதையம்சங்களை வழங்கியது மஹாபாரத இதிஹாஸமாகும். அவருடைய மேற்கட்டிய நாடகங்கள் இலங்கை அரசின் கலைக்கழக நாடகப்போட்டிகளில் மகாஜனக் கல்லூரியின் மாணவர்கள் நடிப்பதற்காக 1965-69 காலப்பகுதியில் எழுதப்பட்டவை. அத்துடன் அவ்வவ்வாண்டுப் போட்டிகளின் முதற்பரிசுகளுக்காகத் தேர்வுபெற்றவை அவை என்பதும்

குறிப்பிடப்படவேண்டிய முக்கியத்துவமுடைய செய்தியாகும். இந்நாடகங்களின் பிரதிகள் பாரதம் தந்த பரிசு என்ற தலைப்பில் மகாஜனக்கல்லுர்ரிப் பழையமாணவர் சங்கத்தினால் 1980 இல் நூலாக வடிவம் பெற்றுள்ளன.

புலவர் சிவபாதசுந்தரனார் அவர்கள் நாடகாசிரியராகத் திகழ்ந்ததோடமையாது பழந்தமிழ் நூல்கள்தொடர்பான ஆய்விலும் கால்பதித்தவர். அவர் எழுதிய புறப்பொருள் வெண்பாமாலை ஆராய்ச்சி(1972) என்ற நூலாக்கம் ஈழத்தறிஞர்களால் மட்டுமன்றி, பேராசிரியர் தெ.பொ. மீனாட்சிசுந்தரனார், டாக்டர் சி.இலக்குவனார் முதலிய தமிழகப் பேரறிஞர்களாலும் பாராட்டப்பெற்ற சிறப்புடையதாகும். (மகாஜனாவின் 'கல்லூரிகீதத்தை எழுதியவரும் புலவர் சிவபாதசுந்தரனார் அவர்களே என்பது இங்கு பதிவுபெறவேண்டிய முக்கிய தகவல் ஆகும்.)

கதிரேசர் பிள்ளை அவர்கள் கவிஞராகவும் திகழ்ந்தவர். மறுமலர்ச்சிக்காலக் கவிஞர்களுள் ஒருவரான இவர், 1960-70 கள் காலப்பகுதியில் யாழ்ப்பாணச்சூழலில் நிகழ்ந்த கவியரங்குகள் பலவற்றில் பங்குகொண்டு இசையுணர்வுடன் கவிதைகள் வழங்கியவர்.

திரு. த.சண்முகசுந்தரம் அவர்கள் நாடகாசிரியராகத் திகழ்ந்ததோடமையாமல் புனைகதை மற்றும் நடைச்சித்திரங்கள் என்ற வகைசார் படைப்புகளையும் தந்துள்ளார். இவ்வாறான செயற்பாடுகளுடன் ஈழத்தின் நாட்டாரியல்சார் கலை இலக்கிய முயற்சிகள் தொடர்பான தேடல்களில் ஈடுபட்டவர். இத் தொடர்பில் இவரால் எழுதப்பட்ட கட்டுரைகள் சில நூலவடிவம் எய்தியுள்ளன. பேராதனைப் பல்கலைக்கழகத்தின் தமிழ்ச்சங்க வெளியீடான இளங்கதிர் சஞ்சிகையின் முதலாவது இதழின் ஆசிரியராகத் திகழ்ந்தவர் இவர் என்பதும் இங்கு குறிப்பிடப்படவேண்டிய முக்கிய தகவல் ஆகும்.

மகாஜனாவின் பழைய மாணவரும் பின்னர் சில ஆண்டுகள் அங்கு ஆசிரியப்பணி புரிந்தவருமான மயிலங்கூடலுர் பி. நடராசன் அவர்கள் ஆடலிறை என்ற புனைபெயர் பூண்டவர். படைப்பாளி, தொகுப்பாசிரியர்,பதிப்பாசிரியர்,பண்பாட்டாய்வாளர் மற்றும் உயர்நிலை ஆய்வுகளுக்குத் துணைநிற்பவர் முதலான பல்தளப்பரிமாணங்களைக் கொண்டவர். பலருடைய படைப்பாக்கங்களுக்கும் ஆய்வுமுயற்சிகளுக்கும் 'செவிலித்தாய்' ஆகத்திகழ்ந்துவருபவர்,இவர். ஈழத்தின் குழந்தை இலக்கியத் துறையில் தனிக்கவனம் செலுத்தி நிற்பவரான இவரின், ஆடலிறை குழந்தைப்பாடல்கள் என்ற நூல் யாழ். இலக்கியவட்ட வெளியீடாக 2005 இல் வெளியாகியுள்ளது. 'மகாஜனக்கல்லூரியின் இலக்கிய பாரம்பரியம்' உருவாக விதையிட்டவர்களில் முக்கியமான ஒருவர் இவர்.

60 களில் மகாஜனாவில் பயின்ற மாணவர்களுள் முக்கிமான ஒருவரான திருஆ.சிவநேசச்செல்வன் அவர்கள் தமிழ் மற்றும் நூலகவியல் என்பவற்றில் உயர்நிலைப் பட்டங்களைப் பெற்ற ஒரு கல்வியாளர். ஈழத்தமிழியல் தொடர்பான ஆய்வுகளில் தனி

ஈடுபாடுகாட்டிநின்றவர். ஈழத்தின் முக்கிய நாளிதழ்களான வீரகேசரி மற்றும் தினக்குரல் ஆகியவற்றின் ஆசிரியராகத் திகழ்ந்தவர் இவர். மயிலங்கூடலுர் பி.நடராசன் அவர்களுடன் இணைந்து 'மகாஜனக்கல்லூரியின் இலக்கியப்பாரம்பரியம்' என்ற எண்ணக்கருவை உருவாக்கியதில் இவருக்கு முக்கிய பங்கு உளது. 1972 இல் பாவலர் துரையப்பாபிள்ளை நூற்றாண்டு விழாமலர் தயாரிக்கப்பட்டபோது அதற்கு ஆசிரியராக அமைந்தவர் இவரே என்பது இவருடைய பங்களிப்பின் வரலாற்று முக்கியத்துவத்துக்குத் தக்கதொரு சான்றாகும். தற்பொழுது கனடாவில் வதிகின்ற இவர் இங்கு முகவரி என்ற ஒரு மாத இதழின் பிரதம ஆசிரியராகச் செயற்பட்டுவருகிறார்.

மகாஜனாவிற் பயின்றவர்களில் ஒருவரான புலவர்.ம. பார்வதிநாதசிவம் அவர்கள்,ஈழத்துத் தமிழ்ப் புலமை மரபின் வாரிசாக அமைந்தவர். 'பரீட்சை எடாத பண்டிதர்' எனவும் 'குருகவி' எனவும் சிறப்பித்துப்பேசப்படும் ம.வே.மகாலிங்கசிவம் அவர்களின் புதல்வாரன இவர் சமகால சமூக அநுபவங்களுடன் மனிதநேயக்கவிதைகள் பலவற்றை வடித்தவர். காதலும் கருணையும் என்ற இவருடைய கவிதைத் தொகுதி பிரபல விமர்சகரான கலாநிதி. க.கைலாசபதி அவர்களின் பாராட்டைப்பெற்றதாகும்.¹⁶

இக்காலப்பகுதியல் மகாஜனாவிற் பயின்றவர்களில் புனைகதைத்துறையில் ஈடுபட்டவர்கள் என்றவகையில் நா.சோமகாந்தன்(ஈழத்துச் சோமு) முக்கியமான ஒருவராவார். ஆகுதி (சிறுகதைத் தொகுதி- 1986) விடிவெள்ளி பூத்தது(நாவல்-1989;) ஆகிய இவருடைய ஆக்கங்கள் ஈழத்தின் சாதியாசார மதிப்பீடுகளில் நிகழ்த்தொடங்கிய மாற்றங்களின் பதிவுகள் என்றவகையில் வரலாற்று முக்கியத்துவமுடையனவாகும். ஒரு இலக்கியவாதி என்றவகையில் முற்போக்கு இலக்கிய அணியின் முக்கிய தூணாகத் திகழ்ந்தவர் இவர். அவ்வகையில் இவர் அ.ந.கந்தசாமி அவர்களின் வழிதொடர்ந்தவர் ஆவார். நாவலர்சபையின் இலக்கியச் செயற்பாடுகளிலும் இவர் முக்கிய பங்களிப்பு செய்துவந்துள்ளார்.

திரு. ஏ.ஜே.கனகரத்னா அவர்கள் இலக்கியத் திறனாய்வுத்துறையில் ஆழமான ஈடுபாடுகாட்டியவர். மகாஜனாவில் சிலகாலம் ஆசிரியப்பணிபுரிந்தவகையில் மகாஜன இலக்கிய பாரம்பரியத்துடன் இவர் தொடர்புபுண்டவராகிறார். இவர் நவீன இலக்கியத்திறனாய்வை மார்க்ஸிய சிந்தனைத் தளங்களை மையப்படுத்தி முன்னெடுத்தவர்களில் முதல்வரிசையாளர் என்ற கணிப்புக்குரியவர். குறிப்பாக கலை, இலக்கியம் என்பவற்றுக்கும் சமூகத்துக்கும் உள்ள உறவு தொடர்பாக ஆழமாகச் சிந்தித்து எழுதியவர் இவர். மத்து(1970),மார்க்சியமும்இலக்கியமும் - சில நோக்குகள் (1975),செங்காவலர் தலைவர் யேசுநாதர் (2000) ஆகிய தொகுப்புகளாக வெளிவந்துள்ள இவருடைய கட்டுரையாக்கங்கள் திறனாய்வியல் ஆர்வலர்களுக்குப் பெருவிருந்தாக அமைவன.

மகாஜனாவின் பழைய மாணவரும் இலங்கை நிர்வாக சேவைத்துறையில் பல்லாண்டுகள் பணியாற்றி ஓய்வுபெற்றுள்ளவருமான திரு. க.சண்முகலிங்கம் அவர்கள் அரசியல்,சமூக அறிவியல் ஆகிய துறைகளில் ஆழ்ந்த ஈடுபாடுகொண்டவர். குறிப்பாக ஐரோப்பிய நவீன அரசியற்சிந்தனைகளை நுனித்து நோக்கி விமர்சனமுறைமையில் எடுத்துரைக்கும் ஆய்வாளர்,இவர். இவ்வாறான அறிவுத்துறைப் புலமையுடாகத் தமிழ் இலக்கிய விமர்சனத்திலும் இவர் அடிபதித்தவர். அந்தோனியோ கிராம்சி மற்றும் அல்தூசர் ஆகியோர் தொடர்பாக இவர் தந்துள்ள அறிமுகங்கள் சமகால தமிழ் இலக்கியத்; திறனாய்வுத் தளத்தை வளம்படுத்தி நிற்பன. இவருடைய இவ்வகைக் கட்டுரைகள் அடங்கிய நூல்: நவீன அரசியற் சிந்தனை - ஓர் அறிமுகம் (2009)

மகாஜனாவின் மாணவரான மயிலங்கூடலுர் த.கனகரத்தினம் அவர்களின் இலக்கியநிலைப்பங்களிப்பு என்றவகையில் முக்கியமாகக் குறிப்பிடத்தக்க ஒன்று அவர் சிங்களஇலக்கியம் - தமிழ் இலக்கியம் ஆகியவற்றுக்கு உறவுப்பாலமாக அமைந்தமையாகும். இவ்வகையில் சேதுபந்தனம் என்ற அவருடைய தொகுப்பு முக்கியமானது.

மேலே குறிப்பிட்டோருள் தெல்லியூர் நடராசா அவர்கள் புனைகதைத்துறை உட்படப் பல்வேறு எழுத்துத்துறைகளில் ஈடுபட்டவருங்கூட. 'பௌராணிக வித்தகர்' பிரமஸ்ரீ வ. குகசர்மா அவர்கள் பல சிறுகதைகள் எழுதியுள்ளார்.

1940 கள் முதல் 70 கள் வரையான காலப்பகுதியில் மகாஜனா சார்ந்தியங்கியவர்களில் கலை இலக்கியத் துறைகளில் சிறப்புறச் செயற்பட்டு நின்றவர்கள் என்றவகையில் மேற்கூட்டியவர்களைத்தவிர மேலும்சிலர் இங்கு நமது கவனத்துக்கு வருகின்றனர். திரு. ஏ . செல்லத்துரை,பண்டிதர் சி.அப்புத்துரை, சைவப்புலவர் சி . செல்லத்துரை, பேராசிரியர் சபா.ஜெயராசா ஆகியோர் இவ்வகையில் குறிப்பிடத்தக்க முக்கியத்துவமுடையோராவர். 1940 களின் பிற்பகுதியில் மகாஜனாவில் பட்டதாரி ஆசிரியராகத் திகழ்ந்தவரான திரு.ஏ. செல்லத்துரை அவர்கள் இசையறிவும் நாடகத் திறனும் வாய்த்தவராவார். இவரின் நெறிப்படுத்தலில் சபா முதலியார் துரோகி யார் ? ஆகிய நாடகங்கள் அக்கல்லூரியில் அரங்கேற்றப்பட்டன.

1940 களின் ஈற்றில் பிற்பகுதியில் மகாஜனாவில் பயின்றவர்களில் ஒருவரான பண்டிதர் சி.அப்புத்துரை அவர்களும் 1970 இல் சில மாதங்கள் மகாஜனாவில் கற்பித்தவரான சைவப்புலவர் . சி . செல்லத்துரை அவர்களும் சமயம் மற்றும் கலை,இலக்கியத்துறைகளில் தனிக்கவனம் செலுத்திநிற்பவர்களாவர். இத்துறைசார் செயற்பாடுகளில் 'இரட்டையர்' எனத்தக்க வகையில் இணைந்து செயற்படும் இவர்கள் ஈழத்துத் தமிழ்ப் புலமைமரபின் சமகால ஆளுமைகளாகத் தம்மை இனங்காட்டி நிற்பவர்களுமாவர். இவர்கள் நவீன கலை இலக்கியச் சூழலுடனும் -குறிப்பாக குழந்தை

இலக்கியத் துறையுடன் -நெருக்கமான உறவுகொண்டவர்களாவர். சைவப்பலவர் அவர்கள் நாடகத் துறையிலும் ஈடுபாடு காட்டிநிற்பவர்.

சமகாலக் கலை இலக்கியச் செயற்பாடுகள் சார்ந்த சிந்தனைக்களமாக 1980 களில் 'வலிகாமம்-வடக்கு'ச் சூழலை மையப்படுத்தி உருவான 'தெல்லிப்பழைக் கலை இலக்கியக்களம்' என்ற அமைப்பைத் தொடக்கியவர்களில்; முக்கியமானவர்கள் இவர்கள். இன்றுவரை தொடரும் இக்களச் செயற்பாடுகள் இவர்களது செயல்திறனுக்கச் சான்று பகர்வன. பண்டிதர் சி.அப்புத்துரை அவர்களால் அண்மைக்காலத்தில்(2007-8 ஆம் ஆண்டுகளில்) இக்களத்தால் வெளியிடப்பட்டதான ,இருபதாம் நூற்றாண்டில் வாழ்ந்த ஈழத்துத் தமிழ்ப் புலவர் வரலாறு (பாகங்கள் 1,2)என்ற நூலாக்கம் மகாஜனாவின் இலக்கிய பாரம்பரியத்துக்குப் பெருமை சேர்ப்பதான ஆய்வுச் செயற்பாடாகும்.

1960 களில் மகாஜனாவில் படித்தவர்களில் ஒருவராக அறியப்படும் திரு சபா. ஜெயராசா அவர்கள் 70 களில் ஆரம்பத்தில் சிலகாலம் அங்கு ஆசிரியப்பணி புரிந்தவருமாவார். படிப்பித்தவர். கல்வித்துறையில் புலமைபெற்றுக் கலாநிதியாக உயர்ந்த இவர் அத்துறையில் பல்கலைக்கழகப் பேராசிரியராகவும் திகழ்ந்தவராவார். கல்வியியலசார் மேலைத்தேயச் சிந்தனைகளைத் தமிழுக்கு இட்டுவரும் பெரு முயற்சியின் ஒருகூறாக அந்நாடுகளின் கலை,இலக்கியப் பார்வைகளைத் தமிழ்ச் சூழலுக்குப் பல்லாண்டுகளாகத் தொடர்ந்து அறிமுகம் செய்வுவருபவர் இவர். குழந்தைக் கவிதைத் துறையிலும் இவர் நாட்டங்கொண்டுள்ளார்.

மகாஜனாவிலே 1960 களின் பிற்பகுதியிலே ஒரு புதிய இலக்கிய பரம்பரை ஒன்று முளைவிட்டது. மகாஜனாவின் நாடகங்களிற் பங்குபற்றி நடித்தவர்களும் மற்றும் புனைகதை கவிதை நாடகம் முதலியவற்றில் ஈடுபாட்டை வளர்த்துக்கொண்டவர்களுமான மாணவர்களுட் சிலர் இலக்கியத்துறைகளில் அடிபதித்தனர். இவ்வகையில் மாவை. தி. நித்தியானந்தன், திருமதி கோகிலா மகேந்திரன், கலாநிதி கௌசல்யா சுப்பிரமணியன், பேராசிரியர் கலாநிதி நா.சண்முகலிங்கன் மற்றும் வேல் அமுதன், கலாநிதி மு.க.சிவகுமாரன், குரும்பசிட்டி கே.எஸ் சிவகுமாரன் என இவர்களின் பெயர்ப்பட்டியல் நீளும்.

திரு மாவை தி. நித்தியானந்தன் அவர்கள் கவிதை,புனைகதை மற்றும் நாடகம் ஆகிய துறைகளில் ஈடுபட்டவர். புலம்பெயர் இலக்கியச் சூழலில் முக்கிய படைப்பாளிகளுள் ஒருவராகத் திகழ்பவர் இவர். 60 களில் மகாஜனாவில் கற்று,பின்னர் அங்கு பலகாலம் ஆசிரியராகப் பணியாற்றியவரான கோகிலா சிவசுப்பிரமணியம் (பின்னாளில் திருமதி கோகிலா மகேந்திரன் அவர்கள் புனைகதை மற்றும் நாடகம் ஆகிய துறைகளில் மிகுந்த ஈடுபாடுகொண்டவர். கவிதை மற்றும் அறிவியல் ஆக்கங்கள் எழுதுவதிலும் கவனம் செலுத்தியவர். அவருடைய எழுத்தாக்கங்கள் பலவும்

நூலுருப்பெற்றுள்ளன. ஈழத்து நாடகத்துறையில் 1970 களில் புதியவரவாக அமைந்த நாடக அரங்கியல் கற்கைநெறிக்குள் தன்னை ஈடுபடுத்திக்கொண்டதன் மூலம் மகாஜனாவின் நாடகத்துறைக்குப் புதிய பரிமாணத்தை ஏற்படுத்தியவர். இவர் முற்சுட்டிய 'தெல்லிப்பழைக் கலை இலக்கியக் களத்தின் தொடக்க உறுப்பினர்களுள் முக்கியமான ஒருவர் என்பதும் அதனை இன்றுவரை தொடர்ந்து இயக்கிவருபவர் என்பதும் இங்கு குறிப்பிடப்படவேண்டிய முக்கிய செய்திகளாகும். 'கலைஞர்' மற்றும் 'இலக்கியவாதி' ஆகிய நிலைகளுக்கு மேலாக, பெண்ணியம்(Feminism) மற்றும் சீர்மியம் (Counciling) ஆகியவை சார்ந்தும் அவருடைய சமூகத்தொடர்புநிலை விரிந்து சென்றுள்ளது. இவ்வகையில் கோகிலா அவர்கள் மகாஜனாவின் இலக்கிய பாரம்பரியத்தை முன்னெடுத்துவரும் முக்கிய ஆளுமைகளுள் ஒருவர் என்ற கணிப்புக்குரியவராகிறார்.

இவரின் சமகாலத்தில் மகாஜனாவில் பயின்ற கௌசல்யா ஜம்புகேஸ்வரக் குருக்கள் அவர்கள் (பின்னாளில் திருமதி கலாநிதி கௌசல்யா சுப்பிரமணியன்) இசை மற்றும் நாடகம் - அரங்கியல் ஆகிய துறைகளில் தனது புலமையை வளர்த்துக்கொண்டவர். இசைத்துறையில் கலாநிதிப்பட்டம் பெற்றவரான இவர் அத்துறையில் தொடர்ந்து நுண்ணாய்வுகளை மேற்கொண்டுவருபவர். இவற்றுக்கு மேலாக, 'இதழியல்' மற்றும் பொதுசனத் தொடர்பியல்' என்ற துறையிலும் தனிக்கவனம் செலுத்திய இவர் அத்துறையில் முதுகலைப் பட்டம் பெற்றவருமாவார். தமிழகப் பல்கலைக் கழகங்களின் கலாநிதிப்பட்ட ஆய்வேடுகளை மதிப்பீட்டறிக்கை வழங்கும் வெளிநிலைத் தேர்வாளர் (External Examiner) ஆகவும் இவர் திகழ்ந்துவருகிறார். மேற்சுட்டிய 'தெல்லிப்பழைக் கலை இலக்கியக்களத்தின் தொடக்க உறுப்பினர்களில் முக்கியமானவர்களில் இவரும் ஒருவர் என்பதும் இங்கு குறிப்பிடத்தக்கது. இவர் தமது துணைவரான கலாநிதி நா. சுப்பிரமணியன் அவர்களோடு இணைந்து எழுதிய இந்தியச் சிந்தனை மரபு(1993, 96) என்ற நூல் இந்தியப் பல்கலைக்கழகங்கள் சிலவற்றில் உயர்பட்டங்களுக்கான பாடநூலாகக் கொள்ளப்பட்டுள்ளது. இவர் மேற்குறித்த புலமைசார் செயற்பாடுகளோடு நூற்பதிப்பு மற்றும் திறனாய்வு ஆகிய துறைகளிலும் தனது ஆளுமையை விரிவுபடுத்தி வருகிறார்.

யாழ்ப்பாணப்பல்கலைக்கழகத்தின் துணைவேந்தராகத் திகழ்ந்த பேராசிரியர் கலாநிதி நா.சண்முகலிங்கன் அவர்கள் 60 களில் மகாஜனாவில் பயின்றவர். சமூகவியல் துறையில் புலமைபெற்றுள்ள இவர் அத்துறைசார்ந்து பல நூல்களையும் கட்டுரைகளையும் வெளியிட்டுள்ளார். படைப்புநிலையிலே இவர், இசைப்பாடல், கவிதை, சிறுகதை ஆகியவற்றில் ஈடுபாடுகாட்டிவருபவர். 'இலங்கைவானொலி' வெளியிட்ட இசைத்தட்டுகளில் இவருடைய தன்னுணர்ச்சிக் கவிதைகள்; சில பதிவாகியுள்ளன.¹⁷ உயர்கல்விநிர்வாகியாகப் பணிபுரியும் இப்பேராசிரியர் ஒரு கலைஞராகவும் திகழ்வவராவார். மகாஜனாவின் இலக்கியமரபுக்கு பெருமை சேர்த்து நிற்பவர்களில் முக்கியமான ஒருவராக இவர் திகழ்கிறார்.

புனைகதை நாடகம் ஆகிய துறைகளில் பல ஆக்கங்களை எழுதி வெளியிட்டுள்ள திரு. வேல் அமுதன் அவர்கள் தகவம் (தமிழ்க்கதைஞர்வட்டம்) என்ற அனைத்திலங்கை நிலையிலான அமைப்பின் முக்கிய தூண் ஆவார். அவ்வகையில் இலக்கிய இயக்கச் செயற்பாட்டாளர் என்ற கணிப்புக்கும் உரியவர்.

60 களில் மகாஜனாவில் பயின்று பின்னர் அங்கு ஆசிரியராகவும் பணியாற்றியவரான கலாநிதி.மு.க.சிவகுமாரன் அவர்கள் குரும்பசிட்டி கிராமத்தின் இலக்கிய பாரம்பரியத்தில் வந்தவர். இப்பொழுது ஜெர்மனியில் வதியும் அவர், தந்தையார் முன்னர் ஈழத்தில் வெளியிட்ட வெற்றிமணி என்ற சஞ்சிகையை ஜெர்மனி மண்ணில் தொடர்ந்து வெளியிட்டு வருகிறார்.

70 களின் ஆரம்ப ஆண்டுகளில் மகாஜனக் கல்லூரியிலே பயின்றவரான திரு. குரு அரவிந்தன் அவர்கள் அக்காலகட்டத்திலேயே எழுத்துலகில் அடிபதித்தவர். சமகாலத்தில் யாழ்ப்பாணச்சூழலின் 'கல்லூரி மாணவர் இலக்கியமன்றங்'களுடன் தொடர்புகொண்டு இலக்கிய ஆளுமையை வளர்த்துக்கொண்டவர். 90 களிலிருந்த புலம்பெயர் சூழலிலே முக்கி படைப்பாளியாகத் தன்னை இனங்காட்டிநிற்பவர்.

1940 - 70 காலப்பகுதியில் மகாஜனாவின் இலக்கியப் பாரம்பரியம் உயிரோட்டத்துடன் தொடர்ந்தது என்பதை மேலே நோக்கினோம். அத்தொடர்ச்சியிலே படைப்புநிலை,குழந்தை இலக்கிய முயற்சி,ஆய்வு மற்றும் திறனாய்வுச் செயற்பாடுகள்,மொழிபெயர்ப்பு,இதழியல் மற்றும் வானொலி ஆகிய தொடர்புசாதனநிலைகள்,கலை இலக்கிய நிறுவன அமைப்புச் செயற்பாடுகள் முதலான பல தளங்களில் மகாஜனா மரபின் இலக்கிய ஈடுபாடு விரிவுபெற்றுச்சென்றது என்பதும் சான்றுகளினூடாக உணர்த்தப்பட்டது. அத் தொடர்பிற் செயற்பட்டுநின்றவர்களுள் முக்கியமானவர்கள் என்ற கணிப்புக்குரிய சிலர்பற்றிய சுருக்கக் கணிப்பீடுகளும் முன்வைக்கப்பட்டன. (அவர்களுட் சிலரின் ஆளுமைவெளிப்பாடுகள் 1970 க்குப் பிற்பட்டகாலங்களைச் சார்ந்தனவேயெனினும் அவர்கள் மகாஜனாவுடன் மாணவ மற்றும் ஆசிரிய நிலைகளில் தொடர்புகொண்டிருந்த ஆரம்ப காலகட்டத்தை கருத்துட்கொண்டே மேலே சுட்டப்பட்டனர்.)

4.2. எழுபதுகளின் மத்தியிலிருந்து ஒரு புத்தெழுச்சி

மேற்கூட்டியவாறு மறுமலர்ச்சிக் காலம் முதல் இலக்கியத்துறையில் தொடர்ச்சியும் தளவிரிவும் எய்திவந்துள்ள மகாஜனாவின் இலக்கிய இயங்குநிலையில் 1970 களின்; மத்தியில் புதியதொரு செயலாக்கம் உருவானதை வரலாறு உணர்த்திநிற்கிறது. குறிப்பாக,நாம் மேலேநோக்கிய புலவர் நா. சிவபாத சுந்தரனார்,திருவாளர்கள் செ.கதிரேசர்பிள்ளை, த.சண்முகசுந்தரம், மயிங்கூடலூர்.பி.நடராசன், ஆ.சிவநேசச்செல்வன் முதலியோரும் செ.இராஜகுலேந்திரன் முதலான சமகால ஆசிரியர்களும் தந்த ஊக்கமும்

வழிகாட்டலும் 1960களிலே மகாஜனாவின் மாணவர்கள் மத்தியிலே இலக்கிய ஆர்வத்தை ஆழமாக விதைத்தன. இந்த விதை முறையாக முளைவிட்டுப்பயிராகிப் பலன் தரத் தொடங்கியதை மேலே நாம்நோக்கிய திரு.மாவை. நித்தியானந்தன், திருமதி கோகிலா மகேந்திரன், கலாநிதி கௌசல்யா சுப்பிரமணியன், பேராசிரியர் கலாநிதி நா.சண்முகலிங்கன் மற்றும் வேல் அமுதன், கலாநிதி மு.க.சிவகுமாரன் முதலியவர்களின் இலக்கிய இயங்குநிலைகளினூடாகத் தெளிந்துகொள்ளலாம்.

இவ்வாறான வரலாற்றியக்கத்திலே 1972இல் பாவலர் துரையப்பாபிள்ளை நூற்றாண்டுவிழா கொண்டாடப்பட்டதும் அதில் பாவலர் துரையப்பாபிள்ளை நூற்றாண்டு நினைவுமலர் வெளியிடப்பட்டதுமான நிகழ்வுகள் புதியதொரு எழுச்சிக்குக் கட்டியம் கூறுவனவாக அமைந்தன. ஈழத்து இலக்கிய வரலாற்றில் மகாஜனக் கல்லுர்ரிக்கு ஒரு 'தனி இடம்' உளது என்பதை மேற்படி மலரில் இடம்பெற்ற எழுத்துகள் உணர்த்திநின்றன. அந்த 'வரலாற்று இட' த்தைப் பேணிக்கொள்ளவேண்டும் என்ற உணர்வுந்துதல் அக் கல்லூரியில் பணியாற்றிய ஆசிரியர்கள் மற்றும் மாணவர்கள் ஆகியோரிடம் உருவாகத்தொடங்கியது. இதன் பேறாக மாணவர்களிடையே இலக்கிய ஆர்வத்தை வளர்ப்பதற்கான பல்வகைச் செயன்முறைகள் கல்லுர்ரிநிர்வாகத்தால் முன்னெடுக்கப்பட்டன. கவிதைப்போட்டி, சிறுகதைப் போட்டி முதலியவற்றை நடத்தவது, அவற்றில் தேர்வாகும் ஆக்கங்களை நூல்வடிவில் வெளிக்கொணர்வது, இதழ்வெளியீட்டு முயற்சிகளில் மாணவர்களைத் துர்ண்டிச் செயற்படுத்துவது முதலியனவாக இச் செயன்முறைகள் அமைந்தன.

சமகாலத்தில் உயர்கல்விப் பாடத்திட்டமாக அமைந்திருந்த 'தேசிய உயர் கல்விச் சான்றிதழ் கற்கை நெறி'(H.N.C.E) க்கான கல்வியில் மாணவர் செயலூக்கத்தை மையப்படுத்துவதான செயல்திட்டப்பணி என்ற ஒரு பகுதி அமைந்திருந்தது. மகாஜனக் கல்லூரி நிர்வாகம் இதற்கான செயற்பாடுகளில் இலக்கியத்தை முன்னிலைப்படுத்தியது. சூழலிலுள்ள இலக்கியவாதிகள் தொடர்பான தகவல்களைத் தேடித்திரட்டல், அவற்றினூடாக ஒப்படைகள் தயாரித்தல் என்பனவாக இவ்வகைச் செயல்திட்டக்கல்வி அக்கல்லுர்ரியில் வடிவமைக்கப்பட்டது. புலவர் சிவபாத சுந்தரனார் மயிலங்கூடலூர் பி.நடராசன் முதலிய ஆசிரியர்கள் மாணவர்களை இச்செயற்பாடுகளில் வழிநடத்தினர்.

இக்காலகட்டத்தில் மகாஜனாவின் அதிபர்களாகத் திகழ்ந்த பலரும் மாணவர்களின் இலக்கியச்செயற்பாடுகளுக்குப் பேருக்கமளித்தின்றனர் என்பதும் இங்கு குறிப்பிடப்படவேண்டிய முக்கியசெய்தியாகும். அக்காலப்பகுதியில் அதிபராகத் திகழ்ந்தவர்களில் ஒருவரான திரு. பொ. கனகசபாபதி அவர்கள் இலக்கிய ஆர்வங்கொண்ட மாணவர்களை அவர்களின் வகுப்பறைகளுக்கே சென்று பாராட்டி ஊக்கமளித்து நின்றவர் என்பதும் இங்கு நினைவில் கொள்ளப்படவேண்டிய ஒரு வரலாற்றுத் தகவல் ஆகும்.¹⁸

இவ்வாறான பின்புலத்திலே, படைப்பாளுமைக்கு ஊக்கமளிக்கும் வகையில் கல்லூரியில் நடைபெற்றுவந்த போட்டிகள்; மூலம் மாணவர்கள் பலர் இலக்கியத்துறையில் தீவிர ஈடுபாடுகாட்டினர். படைப்பு மற்றும் சஞ்சிகை உருவாக்கம் ஆகிய தளங்களில் இவர்களின் ஆர்வம் செயற்படத் தொடங்கியது. இவ்வகையில் இக்காலப்பகுதியில் இலக்கியத் துறைகளில் அடிபதித்த மாணவர்கள் என்ற வகையில், பொ.இரகுபதி, நா.கேஸ்வரன், சி.சே.சண்முகநாதன், சு.சரவணபவன், ஸ்ரீகதிர்காமநாதன், சேரன், ஆதவன், நா.சபேசன், விஜயேந்திரன், அ.ரவி, பாலதூரியன், யுவனேஸ்வரி (ஊர்வசி), திருமகள், சுதந்திரச் செல்வி என ஒரு பெயர்வரிசை தொடர்கிறது.

1977 ஆம் ஆண்டில் உயர்வகுப்பு மாணவர்களிடையே நடத்தப்பட்ட சிறுகதைப் போட்டிகளில் பரிசுபெற்ற கதைகள் இளம் முல்லை என்ற தொகுப்பாக நூலுருப்பெற்றன. இந்நூலுருவாக்க முயற்சிக்கு பின்புலமாக நின்று செயற்பட்டவர் ஆசிரியர் திரு. த.சண்முகசுந்தரம் அவர்கள். இதனை அடுத்து 1981 இல் இவர்கள் என்ற தலைப்பிலான சிறுகதைத் தொகுப்பு மாணவர்களால் வெளியிடப்பட்டது. இவ்வாக்கத்திற்குப் பின்னணியிலிருந்து செயற்பட்டவர் ஆசிரியர் செ. இராஜகுலேந்திரன் அவர்களாவர். இத் தொகுதிகளின் கதைகள் பலவும் மகாஜனாவின் இலக்கியபாரம்பரியத்தின் படைப்பாளுமை தொய்வின்றித் தொடர்கின்றது என்பதை உறுதிசெய்வனவாக அமைந்தனவாகும்.

மகாஜனாவுக்கெனச் சிறப்பான கையெழுத்துச் சஞ்சிகை மரபு இருக்கின்றது எனவும் மகாஜனப்படைப்பாளிகளின் பயிற்சிக்களங்களாக அவற்றைக் குறிப்பிடலாம் எனவும் கலாநிதி நா. சண்முகலிங்கன் குறிப்பிடுவர்.¹⁹ இத்துறையில் மாணவர்களை வழிப்படுத்தியவர்களில் முக்கியமான ஒருவராக ஆசிரியர் திரு. ச.விநாயகரத்தினம் அவர்கள் திகழ்ந்துள்ளார் என்ற தகவலையும் இவர் பதிவுசெய்துள்ளார்.²⁰

இக்கல்லூரி மகாஜனன் என்ற இதழை ஆண்டுதோறும் வெளியிட்டுவருகிறது. இது மாணவர்களின் எழுத்து முயற்சிகளுக்கு முக்கிய களமாகத் திகழ்ந்துவருவது. மகாஜனனுக்குப் புறம்பாக மாணவர்களால் முதன் முதலில் 1974 இல் சங்கமம் என்ற தலைப்பில் ஒரு சஞ்சிகை வெளியிடப்பட்டது. பொ.இரகுபதி, க.நா.கேஸ்வரன், சி.சே.சண்முகநாதன், சு.சரவணபவன், ஸ்ரீகதிர்காமநாதன் முதலிய மாணவர்களின் முயற்சியால் வெளிவந்த இதழ் இது. திரு. த.சண்முகசுந்தரம் மற்றும் ஆ.சிவநேசச்செல்வன் ஆகியோரை ஆலோசகர்களாகக்கொண்டு வெளிவந்த இவ்விதழில் கலை, இலக்கியம், அகழ்வாராய்ச்சி, அறிவியல் முதலான பல்துறைகளைச்சார்ந்த எழுத்தாக்கங்கள் மற்றும் நேர்காணல்கள் என்பன இடம்பெற்றன. உயர்ந்த தரத்தைப் பேணிநின்ற இச் சஞ்சிகை 1974-75 ஆம் ஆண்டுகளில் சில இதழ்களே வெளிவந்து நிறைவுபெற்றுவிட்டதெனினும் எழுத்து இலக்கிய வரலாற்றில் நிலையான தடம்பதித்த ஒன்றாகும்.

மகாஜனாவின் இதழியல் வரலாற்றில் அடுத்து குறிப்பிடத்தக்க முக்கியத்துவமுடைய

சஞ்சிகை புதுசு ஆகும். உயர்வகுப்பு மாணவர்களான திரு நா. சபேசன், இளவாலை விஜயேந்திரன், பாலதூரியன், அ.ரவி ஆகியோரை ஆசிரியர்களாகக் கொண்டு 1980 களில் வெளிவரத் தொடங்கிய இச்சஞ்சிகை அவர்கள் பழைய மாணவர்களாகிவிட்ட நிலையிலும்கூட ஆறு ஆண்டுகளுக்குமேல் தொடர்ந்து வெளிவந்தது. “ஈழத்து இலக்கியத்தின் தரமான பரப்புகளை அதிகரிக்கவும்,அதிகரிக்கும் எண்ணத்தில் முயலும் ஏனையோருக்குத் தோள்கொடுக்கவும் முன் நிற்கிறோம்” என்பது இதன் முதலாவது இதழில் ஆசிரியர்களின் முன்வைப்பாக அமைந்த நோக்கங்களிலொன்றாகும். சமகால ஈழத்திலக்கியத்தின் தரம் தொடர்பானதும் அதில் தாங்கள் பங்களிப்புச்செய்வதற்குள்ள வாய்ப்புகள் தொடர்பானதுமான இக்குறிப்பானது மகாஜனக்கல்லூரி மாணவருலகு சமகால ஈழத்து இலக்கியம் தொடர்பாக எய்தியிருந்த ‘சிந்தனை முதிர்ச்சி’யை உணர்த்திநிற்பதாகும். படைப்பிலக்கியம்,திறனாய்வு மற்றும் ‘சமூக -அரசியல்’ சிந்தனைகள்சார் எழுத்துகள் எனபவற்றைத் தாங்கி வெளிவந்த இச் சஞ்சிகை சமகால - 1980 களின் - ஈழத்திலக்கியச் செல்நெறியைக் கட்டமைப்பதில் முக்கிய பங்களிப்புச்செய்துள்ளது. 21

மேற்கூட்டியவாறு 70 களின் மத்தியில் மகாஜனாவில் ஏற்பட்ட புத்தெழுச்சியினூடாக இலக்கியப் பிரவேசம் செய்தவர்களில் பலர் தொடர்ந்து தமது ஆளுமைகளை வளர்த்துக்கொண்டு மகாஜனாவின் இலக்கிய பாரம்பரியத்தின் சிறப்பை ஈழத்திலும் புலம்பெயர் சூழல்களிலும் பரவச்செய்துள்ளனர் என்பதை வரலாறு தெளிவாக இனங்காட்டிநிற்கிறது.

சங்கமம் இதழின் ஆசிரியர் குழுசார்ந்தவர்களும் கவிஞர்களாகவும் புனைகதையாளர்களாகவும் அக்காலப்பகுதியில் எழுத்துத்துறையில் அடிபதித்தோரும் ஆகிய அக்கால மகாஜன இலக்கியவாதிகளுட் பலர் தமது கல்லூரி நாட்களின்பின்னரும் அவ்வத் துறைகளில் தீவிரமாக இயங்கித் தமது ஆளுமையை நிறுவிக்கொண்டனர். அவர்களுள் ஒருசாரார் புலம்பெயர் சூழல்களிலும் தொடர்ந்து இலக்கிய முயற்சிகளை முன்னெடுத்துவருகின்றனர். திரு க. நாகேஸ்வரன்,சேரன்,நா.சபேசன்,அ.ரவி(அ. இரவி),இளவாலை விஜயேந்திரன் முதலிய பலரை இவ்வகையிற் பெயர்சுட்டிக் குறிப்பிடலாம்.

இவர்களுள் திரு க. நாகேஸ்வரன் அவர்கள் தமிழைச் சிறப்புப்பாடமாகப்பயின்று அத்துறையில் கலாநிதிப் பட்டம் ஈட்டியவர். ஈழத்தில் பல்கலைக்கழகமட்டத்தில் தமிழியலாய்வை முன்னெடுப்பதன் மூலம் மகாஜனாவின் இலக்கிய பாரம்பரியத்தைத் தொடர்கிறார். திரு. பொ இரகுபதி அவர்கள் தொல்லியலில் கலாநிதிப்பட்டம் பெற்று அனைத்துலகமட்டத்தில் ஒரு ஆய்வறிஞனாகத் தனது ஆளுமையை விரிவுபடுத்தியுள்ளார் மஹாகவியின் புதல்வாரன சேரன் அவர்கள் தந்தையார் வழியில் ஒரு கவிஞராகத் திகழ்வதோடு ‘இதழியல்’ மற்றும் ‘சமூகவியல்’ துறைகளில் இன்று அனைத்துலக மட்டத்தில் கவனத்துக்குரிய ஒருவராகத் தமது ஆளுமையை விரிவுபடுத்தியுள்ளவர்.

சபேசன், இரவி, இளவாலை விஜயேந்திரன் மற்றும் ஆதவன் முதலியோர் ஐரோப்பிய நாடுகளில் புகலிட வாழ்வை மேற்கொண்ட நிலையில் கடந்த பல ஆண்டுகளாகப் புலம்பெயர் இலக்கியத்துறையில் தனிக்கவனம் செலுத்திவருகின்றனர். இரவி அவர்கள் எழுதியுள்ள காலம் ஆகிவந்த கதை(2003) என்ற ஆக்கம் சுயவரலாற்றுப்பாங்கில் யாழ்ப்பாணச் சூழலின் கடந்த அரைநூற்றாண்டுச் சமூக வரலாற்றியக்கத்தை ஒரு சிறுவனுடைய பார்வையூடாக நினைவுக்கு இட்டுவருவது ஈழத்துப் புனைகதைத் துறையின் புலம்பெயர் சூழல்சார் இயங்குநிலையின் முக்கிய வகைமாதிரிகளுள்ளொன்றாகக் கணிப்பெய்தியுள்ள ஆக்கம் இது.

மகாஜனாவிலே 1970 களின் மத்தியில் உருவான புத்தெழுச்சி 80 களின் பிற்பகுதிவரை தொடர்ந்தது. 80-90 கள் காலப்பகுதியில் ஓளவை, ஸ்ரீரஞ்சனி(பின்னாளில் ஸ்ரீரஞ்சனி விஜேந்திரா), “இளங்கோ” (மு.மதிமாறன்) பிரணவன் மகேந்திரராஜா, பா.மகாலிங்கசிவம், பா.பாரதி முதலிய பலர் மகாஜனக் களத்தினூடாக இலக்கிய உலகில் அடிபதித்தனர்.

80 களின் ஈற்றில் ஈழத்தமிழர்களின் போராட்ட உணர்வும் அதற்கெதிரான அரசின் இராணுவ நடவடிக்கைகளும் வீறுகொண்ட நிலையில் போர்ச்சூழல் கல்லூரியை இடம்பெயரவைத்தது. இதன்காரணமாக இலக்கியம் உட்பட அக்கல்லூரியின் பல்வகை இயங்குநிலைகளிலும் செயற்பாடுகளிலும் பாதிப்புகள் ஏற்பட்டன.

அந்நிலைமைகளிலுங்கூட அக்கல்லூரி தனது இலக்கிய உணர்வோட்டத்தைத் தொடர்ந்து பேணிவந்துள்ளது. அண்மைக்காலத்தில் அக்கல்லூரி மீளவும் தெல்லிப்பழையில் தனது பாரம்பரிய தளத்தில இயங்கத் தொடங்கியுள்ளது. இந்நிலையில் அதன் இலக்கிய பாரம்பரியம் மீளவும் அதன் மையக்களத்திலிருந்து புத்தெழுச்சிபெறும் என்பது இலக்கிய ஆர்வலர்களின் எதிர்பார்ப்பாகும்

5. புலம்பெயர் இயங்குநிலையில்...

மகாஜனக் கல்லூரியின் இலக்கிய பாரம்பரியம் கடல்கடந்த நிலையில் புகலிட நாடுகளில் உயிரோட்டத்துடன் தொடர்வதைக் கடந்த கால்நூற்றாண்டு வரலாற்றியக்கத்தில் தெளிவாகவே இனங்காண முடிகின்றது. இக்கட்டுரையின் தொடக்கப்பகுதியில் நாம் ஏலவே சுட்டியதுபோல உலகநாடுகள் பலவற்றிலும் வாழும் ஈழத்தமிழ் இலக்கியவாதிகளுள் குறிப்பிடத்தக்க தொகையினர் தம்மை ‘மகாஜன இலக்கிய பாரம்பரியத்தினர்’ என ‘உரிமையுணர்வு’ டனும் பெருமையுடனும் அடையாளப்படுத்தி நிற்பவர்களாவர்.

இவ்வாறாக புலம்பெயர் நாடுகளில் இயங்கிவரும் மகாஜன இலக்கிய பாரம்பரியத்தினருட் பலரும் கலை, இலக்கியம் ஆகிய துறைகளில்

அனைத்துலகநிலையில் நிகழ்ந்துவரும் வளர்ச்சிப் பரிமாணங்களையும் நன்கு தெரிந்து தெளிந்து செயற்பட்டுவருகின்றனர். குறிப்பாக, இவர்களுட்பலரும் கலை^{aa} இலக்கியம் எனபன தொடர்பான உலகுதழுவிய பார்வைகளை; உள்வாங்கியவர்களாக செயற்படுகின்றனர். அத்துடன் தொடர்புசாதன தொழில்நுட்பத் திறன்களையும் வளர்த்துக்கொண்டுள்ளனர். இவர்களுள் ஒருசாரார் வளர்ச்சியடைந்துள்ளநாடுகளின் அறிவியல்^{aa} தொழில்நுட்பம் மற்றும் சமூகவியல் முதலிய பல்வேறுதுறைகளின் அறிவுப்பரப்புகளை அருகிருந்து தரிசிக்கவும் பெற்றுக்கொள்ளவும் வாய்ப்புகள் பெற்றுள்ளவர்களாவர். அவ்வாறு பெற்றுக்கொண்டவற்றைத் தமிழ்ப்பண்பாட்டுத்தளத்துக்கு மடைமாற்றம் செய்ய இவர்கள் முனைந்துவருகின்றனர். இவ்வாறான புலம்பெயர் இயங்குநிலையிலே மகாஜன இலக்கிய பாரம்பரியம் புதிய திசைவழிகளில் முன்னோக்கிச் செல்வது தெளிவாகவே தெரிகின்றது.

இவ்வாறான முன்னோக்கிய செயற்பாட்டினர்; என்றவகையிலே அதிபர் பொ.கனகசபாபதி, பேராசிரியர்கள் உ.சேரன், ஆ.க.சி.கந்தராசா மற்றும் கந்தையா முருகதாசன், இளவாலை விஜயேந்திரன், இளவாலை ஜெகதீசன், க.நவம், நா. கணேசபிள்ளை, கௌசல்யா சுப்பிரமணியன், குரு அரவிந்தன், ஸ்ரீரஞ்சனி விஜேந்திரா, பொ.இரகுபதி, 'வெற்றிமணி' மு.க.சிவகுமாரன், நா. சபேசன், மு.இளங்கோ, குரும்பசிட்டி.ஜெகதீஸ்வரன், கதிர் துரைசிங்கம், சிவ ஞானநாயகன், அம்மா மனோகரன், ப.வை.ஜெயபாலன், "இளங்கோ"(மு.மதிமாறன்), பிரணவன் மகேந்திரராஜா என பலர் பெயர்களை இங்கு முன்வைக்கமுடியும். (மேற்படி பெயர்ப்பட்டியல் முழுமையானதன்று என்பதை இங்கு குறிப்பிடுவது அவசியமாகிறது. எமது கவனத்திற்குவந்த குறிப்பிடத்தக்க சிலரின் பெயர்கள் மட்டுமே இங்கு பதிவு பெற்றுள்ளன. இவர்களுள் ஒருசாரார் முன்னரே ஈழத்தில் இலக்கியவுலகில் கால் பதித்து இயங்கிநின்று, அதன் தொடர்ச்சியாக புலம்பெயர் சூழல்களிலும் தம் ஆளுமையை விரிவுபடுத்தி வருபவர்களாவர். இவர்கள் அனைவரையும் பற்றித் தனித்தனி நிலையில் எடுத்துப்பேசுதற்கு ஆர்வம் உளது. இக்கட்டுரை எழுதிய சூழலில் அதற்கான வாய்ப்பு அமையவில்லை. எனவே குறித்த சிலரைப்பற்றிய தகவல்களே தனித்தனி நிலையில் இங்கு முன்வைக்கப்படுகின்றன. எதிர்காலத்தில் இக்கட்டுரை நூல்வடிவில் விரிவுறும்போது ஏனையவர்களைப்பற்றிய தகவல்களும் தனித்தனி நிலையில் பதிவாவது சாத்தியமாகலாம்.)

மகாஜனக் கல்லூரியில் 1960களில் சில ஆண்டுகள் ஆசிரியராகவும் 1970களின் பிற்கூற்றில் அதிபராகவும் திகழ்ந்த திரு.பொ.கனகசபாபதி அவர்கள் அக்காலப்பகுதிகளில் மாணவர்களின் இலக்கிய ஈடுபாட்டுக்கு ஊக்கமளித்து நின்ற ஒருவர் என்பதை முன்னர் நோக்கியுள்ளோம். புலம்பெயர் சூழலிலே, கனடாவை மையப்படுத்திநின்று அனைத்துலகப் பார்வையுடன் இயங்கும் அவர், புனைகதை சார்ந்த எழுத்தாக்கங்கள் மற்றும் விமர்சனம் முதலியவற்றை நோக்கித் தமது ஆளுமையை விரிவுபடுத்தியுள்ளார். விமர்சனம் என்றவகையிலே அவர் கலை, இலக்கியம், 'சமூக-பண்பாட்டு' வரலாறு, அறிவியல்

அம்சங்கள் மற்றும் விளையாட்டு முதலிய பத்துறைகள் சார்ந்து கட்டுரைகளும் எழுதி வருகிறார். மாறன் மணிக் கதைகள், திறவுகோல் (இதுஒருவிண்ணாணம்), மனம் எங்கே போகிறது?, மரம் மாந்தர் மிருகம், எம்மை வாழவைத்தவர்கள் ஆகிய தலைப்புகளில் எழுதப்பட்டுள்ள நூல்கள்; இவருடைய விரிந்துசெல்லும் ஆளுமையின் முக்கிய பதிவுகளாகும். இவ்வாறான செயற்பாடுகள் மூலம் 'புலம்பெயர் சூழல்சார் மகாஜன இலக்கிய பாரம்பரிய'த்தை சிறப்பாக முன்னெடுத்துவரும் இவர், அனைத்துலக நிலையிலான மகாஜன இலக்கியவாதிகளை இணைக்கும் ஒரு 'இலக்கியப்பால்'மாகவும் திகழுகிறார்.

சேரனின் ஆளுமை அம்சங்கள் தொடர்பாக முன்னரே நோக்கியுள்ளோம். 'புலம்பெயர் இலக்கியச் சூழல்' என்றவகையில் இங்கு நாம் சிறப்பாகச் சுட்டவேண்டிய அம்சம் ஒன்றுள்ளது. 80 களின் மத்தியிலிருந்து உருவாகத் தொடங்கிய புலம்பெயர் இலக்கியமானது 'தனக்கெனத் தனி அடையாளங்களைக் கொண்டது' என்பதையும் அதனால் அது 'கவனிக்கப்படவேண்டியதான முக்கியத்துவமுடைய தனியொருவகைமை' என்பதையும் 90 களில் பொதுவான தமிழிலக்கியச்சூழலில் எடுத்துப்பேசியவர்களில் முக்கியமான ஒருவர் அவர். தமிழரின் பாரம்பரியமானதும் தமிழகப் புவிச் சூழலை மையப்படுத்தியதுமான 'ஐந்திணை' என்ற சிந்தனைக்கு மேலாக புலம்பெயர் நிலைமையின் நிலைகளின் 'ஆறாந்திணை' (ஆறாவது திணை) மற்றும் 'ஏழாந்திணை' என்ற ஆகிய கருத்தாக்கங்களை முன்வைத்தவர். இக்கருத்தாக்கங்கள் சமகால வரலாற்றில் நிலைத்துவிட்டன. சேரன் அவர்களுடாக மகாஜனக்கல்லூரி சமகாலத் தமிழிலக்கியச் சூழலுக்கு வழங்கிய முக்கிய பங்களிப்பு இது என்பது குறிப்பிடப்படவேண்டிய முக்கிய செய்தியாகும். சேரனின் ஆளுமை தொடர்பாக இங்கு குறிப்பிடவேண்டிய மற்றொரு செய்தி ரொறன்ரோ பல்கலைக்கழகத்தை மையமாகக்கொண்டு அனைத்துலக மட்டத்தில் தமிழியலாய்வை முன்னெடுக்கும் செயற்பாடாகும். பேராசிரியர் செல்வா கனகநாயகம் முதலிய அறிஞர்களுடனணைந்து கடந்த ஐந்தாண்டுகளுக்கு மேலாக இவர் இப்பணியைச் சிறப்புற மேற்கொண்டு வருகிறார்.

1950-60 களில் மகாஜனக்கல்லூரியில் பயின்றவராக அறியப்படும் கந்தையா முருகதாசன் அவர்கள் புனைகதை, நாடகம் மற்றும் இதழியல் முதலிய துறைகளில் ஈடுபாடுகொண்டவர். ஜெர்மனியைத் தளமாகக்கொண்டுள்ள இவர் புலம்பெயர் இலக்கிய வாதிகளை இணைக்கும் செயற்பாட்டாளராகவும் திகழ்பவராவார் .

கனடாவைக் களமாகக் கொண்டு இலக்கியத்துறையில் இயங்கிநிற்கும் குரு அரவிந்தன் அவர்கள் புலம்பெயர் சூழலில் அதிக வாசகர்களால் அறியப்பட்ட ஒரு படைப்பாளியாவார். புனைகதைத் துறையில் தீவிர ஈடுபாடு காட்டிநிற்பவரான ;இவர் குறிப்பாக, கனடா மற்றும் 'யு.எஸ்.உட்பட்ட வடஅமெரிக்கச் சூழலில் வாழும் தமிழர்களின் சமூக - குடும்ப உறவுகளின் உணர்வோட்டங்களை எழுத்தில் வடித்துவந்துள்ளார். அறிவியல்சார்;

கண்ணோட்டமும் சமூக யதார்த்தப்பார்வையும் கொண்ட படைப்பாளியாக இவர் வளர்த்துவருவது தெரிகிறது. புனைகதைப் படைப்பு என்பதற்கு மேலாக, கலை இலக்கிய ஆய்வு- திறனாய்வு, திரைப்படப் பிரதியாக்கம் மற்றும் ஒளிப்பட இயக்கம் முதலான துறைகளையும் நோக்கி இவருடைய கலை இலக்கிய ஆளுமை விரிவடைந்து செல்கின்றது.

ஸ்ரீரஞ்சனி அவர்கள் கனடாச் சூழலின் தமிழ்க் குடும்பங்களில் சமகாலத் தலைமுறையினர் மற்றும் புதிய தலைமுறையினர் ஆகியோருக்கிடையில் ஏற்படும் 'உளமுரண்' அம்சங்களை மையப்படுத்திப் புனைகதைகள் படைத்துவருகிறார். குறிப்பாகப் 'பெண்மை' மற்றும் 'பெற்றோரியம்' முதலியன தொடர்பான அம்சங்கள் இவருடைய கவனிப்புக்கு உட்பட்டுள்ளமையை அவருடைய ஆக்கங்களில் நோக்கமுடிகின்றது. ஒரு படைப்பாளி என்பதற்கு மேலாக கலைஇலக்கியஆய்வு-திறனாய்வு ஆகிய துறைகளையும் நோக்கி இவருடைய எழுத்துத்துறை இயங்குநிலை விரிவுபெற்று வருகின்றது.

கனடாவில் வாழும் இலக்கியவாதிகளுள் முக்கியமான ஒருவரான க.நவம் (க.நவரத்தினம்) அவர்கள் படைப்பு, திறனாய்வு மற்றும் இதழியல் ஆகியவற்றில் தீவிர ஈடுபாடு கொண்டவர். இவர் பதினைந்தாண்டுகளின் முன் தொடர்ச்சியாக வெளிவந்து நிறைவுபெற்றதான நான்காவது பரிமாணம் என்ற புலம்பெயர் இதழின் ஆசிரியர் என்பதும் அவ்வகையில் புலம்பெயர் இதழியல் வரலாற்றியக்கத்துக்கு முக்கியபங்களிப்பு செய்துள்ளவர் என்பதும் இங்கு நமது கவனத்துக்குரியன. இத்தகு ஆளுமை கொண்ட திரு.க. நவம் அவர்கள் மகாஜனக்கல்லூரியில் 1970களில் சில தினங்கள் (பயிற்சி ஆசிரியர் நிலையில்) கற்பித்தவர் என்ற வகையில், 'மகாஜனாவின் இலக்கியப்பாரம்பரியத்துடன் அவர் தொடர்புடையவராகிறார்.

51 திரைத்துறை ஈடுபாடு - சுருக்கக்குறிப்பு

மேற்கூட்டியவாறான மகாஜன இலக்கிய பாரம்பரியத்தினரின் புலம்பெயர் சூழல்சார் இயங்குநிலையிலே தனிக் கவனத்துக்க வரும் ஒரு முக்கிய அம்சம் திரைப்படம் என்ற துறைசார்ந்த ஈடுபாடாகும். (குரு அரவிந்தன் அவர்கள் 'திரைக்கதையாக்கம்', ஒளிப்பட இயக்கம் என்பவற்றில் ஈடுபாடுகொண்டிருப்பவர்; என்பதை மேலே நோக்கினோம்.)

1950கள் காலப்பகுதியிலே மகாஜனாவின் பயின்ற ஒருவரான திரு. விஜயசிங்கம் அவர்கள் தமிழகத்தின் திரைப்படத்துறையில் அடிபதித்து, இயக்குநராக வளர்ந்துள்ளார்.. கொல்லங்கலட்டி என்ற கிராமத்தைச் சார்ந்த இவர் இளம்வயது முதல் 1959 வரை மகாஜனாவின் பயின்றவர். சென்னையில் தேவர் பிலிம்ஸ் நிறுவனத்தில் ஊழியராகச் சேர்ந்து பின்னர் இயக்குனர் என்ற நிலைக்குவளர்ந்தவர் இவர். 'பணம் பத்தும் செய்யும்'. முதலிய சில என்ற படங்களை இவர் இயக்கியுள்ளார்.

மேலும் மாவை நித்தியானந்தன், கதிர். துரைசிங்கம், சேரன் ,க. நவம், மு.க.சிவகுமாரன், அ.கேதீஸ்வரன், சுரேஸ்ராஜா, மா.தியாகேஸ்வரன், 'ரொலெக்ஸ்'நடராசா, இராமநாதன், ஜெயசிங்கம் , சுமங்கலி அரியநாயகம் என திரைத் துறையில் ஈடுபாடுகாட்டிநிற்கும் மகாஜனர்களின் பெயர்வரிசை விரிந்துசெல்கிறது மகாஜனா பல்லாண்டுகளாக வளர்த்துவந்துள்ள நாடக மரபின் தொடர்ச்சியும் வளர்ச்சியுமாக இதனை நாம் கருதமுடிகின்றது;

6.மகாஜனக் கல்லூரியின் இலக்கிய பாரம்பரியம் என்ற கருத்தாக்கம்

1960 இல் வெளிவந்ததான துரையப்பா பிள்ளையவர்களின் பாடல்களின் தொகுப்பான சிந்தனைச்சோலை மற்றும் 1972 இல் வெளிவந்த பாவலர் துரையப்பாபிள்ளை நூற்றாண்டு நினைவு மலர் ஆகியன மகாஜனாவின் இலக்கிய பாரம்பரியம் தொடர்பான ஆய்வுகளுக்குத் தோற்றுவாய் செய்வனவாக அமைந்தவை என்பதை மேலே நோக்கியுள்ளோம். 'மகாஜனக்கல்லூரியின் இலக்கியப்பாரம்பரியம்' என்ற எண்ணக்கருவை உருவாக்கயதில் திரு ஆ.சி. சிவநேசச் செல்வன் மற்றும் மயிலங்கூடலூர் பி.நடராசன் ஆகியோருக்க முக்கிய பங்கு உளது என்பதும் முன்னர் சுட்டப்பட்டது.

1970 களின் மத்தியில் உருவான புத்தெழுச்சியைத் தொடர்ந்து 'மகாஜனாவின் இலக்கிய பாரம்பரியம்' என்ற உணர்வோட்டம் வலுப்பெற்றுவந்தது. 1981 இல் நூலுருப்பெற்ற இவர்கள் என்ற சிறுகதைத் தொகுப்புக்கு அன்று யாழ்ப்பாணப்பல்கலைக்கழக தமிழ்விரிவுரையாளராகத் திகழ்ந்தவரான எம். ஏ. நு.:மான் அவர்கள் வழங்கிய அறிமுகவுரையானது அக்காலப்பகுதிவரையான மகாஜனாவின் இலக்கியப் பங்களிப்பு தொடர்பான ஒரு வரலாற்றுக் குறிப்பாக அமைந்தது. மகாஜனாவின் இலக்கியவரலாறு பற்றிய ஆய்வுநிலைப்பட்ட 'முதல் வரைவு' இதுவே எனலாம்.

யாழ்ப்பாணப் பல்கலைக்கழகத்திலே தமிழ்ச் சிறப்புப் பட்டத்துக்குப் பயின்றவரான சி.சுமத்திரி அவர்கள் அப்பட்டத்தேர்வின் ஒருபகுதியாக மஹாகவியின் வாழ்க்கையும் கவிதையும் என்ற தலைப்பிலான ஆய்வேட்டை 1979 இல் சமர்ப்பித்துள்ளார் என்ற தகவலையும் இங்கு பதிவுசெய்வது அவசியமாகிறது. பாவலரின் நினைவுகளைப் பேணிக்கொள்ளும் வகையில் இக் கல்லூரியிலே ஆண்டுதோறும்; நிகழ்த்தப்பட்டுவந்துள்ள நினைவுப் பேருரைகளில் 'மகாஜனாவின் இலக்கியப் பாரம்பரியம்' தொடர்பான அம்சங்கள் கவனத்திற் கொள்ளப்படலாயின. இவ்வகையில், 'பாவலரும் பாரதியும்' - நா.சுப்பிரமணியன்(24-06-1982), பாவலர் துரையப்பா பிள்ளையின் யாழ்ப்பாணம் - அன்றும் இன்றும் பேராசிரியர் - கலாநிதி ஆ.வேலுப்பிள்ளை(1986) 'மகாஜனக் கல்லூரியின் இலக்கியப் பாரம்பரியம்' - நாகலிங்கம் சண்முகலிங்கன்(24-06-1988), 'ஈழத்துத் தமிழ் நாடகமரபில் மகாஜனக்கல்லூரி' - கலாநிதி சி.மௌனகுரு (29-10-1989) ஆகிய

தலைப்புகளிலமைந்த 'பாவலர் நினைவுப் பேருரை'ப் பதிவுகள் குறிப்பிடத்தக்கன.

இவை தவிர, இலண்டனில் வாழும் மகாஜனக் கல்லூரியின் பழையமாணவர்கள் 'வாணியின் வீடு' என்ற தலைப்பிலே 1988 இல் வெளியிட்ட சிறுநூலும் 'மகாஜனவின் இலக்கியப் பாரம்பரியம்' பற்றிய பார்வையில் குறிப்பிடத்தக்க முக்கியத்துவமுடையதாகும். 'தெல்லிப்பழை மகாஜனக்கல்லூரியின் இலக்கிய உலகப் பணிகள் பற்றிய மதிப்பீடுகள்' என்ற துணைத்தலைப்புடன் அமைந்த இவ்வாக்கம் பேராசிரியர் ஆ.வேலுப்பிள்ளை, கலாநிதி நா.சுப்பிரமணியன், எம். ஏ. நு.மான் ஆகியோர் எழுதிய கட்டுரைகளை - உள்ளடக்கிய தொகுப்பாகும். பாவலர் மறைந்த 75 ஆம் ஆண்டு நினைவாக 2004 இல் பிரான்சிலுள்ள மகாஜனாவின் பழைய மாணவர் சங்கம் வெளியிட்ட பவளமல்லி என்ற தொகுப்பும் இவ்வகையில் முக்கியமான ஒரு பதிவாகும். பாவலர் தொடர்பான முக்கிய பார்வைகள் சில இதில் பதிவாகியுள்ளன. 'ஈழத்தின் தமிழிலக்கிய வரலாற்றியக்கத்தலே மகாஜனக் கல்லூரி சார்ந்த முன்னோடி இலக்கியவாதிகளுட் பலரும் முக்கிய இயக்குவிசைகளாகத் திகழ்ந்துள்ளனர்,' என்பதற்கான தரவுகளைப் பேணி நிலைப்படுத்தும் செயற்பாடுகளாக இவை அமைந்தன.

இவ்வாறாகப் பல ஆண்டுகளாக நிகழ்ந்துவந்த 'மகாஜனக் கல்லூரியின் இலக்கிய பாரம்பரியம்' என்ற கருத்தாக்கங்களின் 'அஞ்சலோட்டத்தொடர்ச்சி'யாகவே, அக்கல்லூரியின் நூற்றாண்டு நிறைவை முன்வைத்து 'மகாஜனாவும் ஈழத்து இலக்கியப்பாரம்பரியமும்' என்ற தலைப்பிலான இக்கட்டுரை கருவாகி உருவாகியுள்ளது. இத்தொடர்பிலான தேடல்களில் அண்மைக்காலம்வரை கிடைத்துள்ள தகவல்களின் அடிப்படையிலேயே இந்த வரலாற்றுப்பார்வை அமைந்துள்ளது. குறிப்பாக 1980 களின் இறுதிப்பகுதி முதலான கடந்த 20 ஆண்டுகளுக்கு மேற்பட்ட காலகட்டத்தின் மகாஜனக் கல்லூரித்தள இலக்கிய நிகழ்வுகள் தொடர்பான தகவல்கள் இக்கட்டுரை உருவாகும் கட்டம்வரை கிடைக்கவில்லை என்பதை இங்கு பதிவுசெய்வது அவசியமாகிறது. இவ்வகையில் மேலும் தகவல்கள் கிடைக்கும் நிலையில் எமது இந்த வரலாற்றுப்பார்வையானது விரிவு, ஆழம் மற்றும் மாற்றம் என்பவற்றை எய்தும்.

பாவலர் தெ.அ.துரையப்பாபிள்ளை அவர்களை முதல்வராகக்கொண்டு தொடர்கின்றதான மேற்படி மகாஜனாவின் நூறாண்டுகால இலக்கிய பாரம்பரியத்தினை ஒட்டுமொத்தமாகத் தொகுத்து நோக்கும் பொழுது, ஈழத்து இலக்கியத்தின் கடந்த நூறாண்டுகால வரலாற்றின் பொதுவான செல்நெறியிலே அக்கல்லூரியின் இலக்கியச்செயற்பாடுகள் மிக முக்கியமான தடங்களைப் பதித்துள்ளன என்பதையும் தொடர்ந்து பதித்து வருகின்றன என்பதைத் தெளிவாகவே இனங்காணமுடிகின்றது. மேலும் குறிப்பாக, புகலிடச் சூழல்களிலும் மேற்படி கல்லூரி சார்ந்தோரின் இலக்கிய இயங்குநிலைகள் சீரானகதியில் தொடர்கின்றன என்பதும் தெளிவாகவே தெரிகின்றது. இவ்வாறான மகாஜனாவின் பங்களிப்பு நிலை எதிர்காலத்திலும் தொய்வின்றித் தொடரவேண்டுமென விழைகின்றோம். அவ்வாறே

தொடரும் என்பதே எமது நம்பிக்கையுமாகும்.

குறிப்புகளும் சான்றாதாரங்களும்

1. “அ.ந.கந்தசாமி அவர்கள் பின்னர் யாழ்ப்பாணம் இந்துக்கல்லூரியில் சேர்ந்து பயின்றாலும் இவரது ஆரம்ப விதைகள் மகாஜனாவிலேயே துவப்பட்டன.” எம்.ஏ. நுஃமான். இவர்கள் சிறுகதைத் தொகுதியின் அறிமுகம் தகவல் : வாணியின் வீடு -தெல்லிப்பழை மகாஜனக்கல்லூரியின் இலக்கிய உலகப் பணிகள் பற்றிய மதிப்பீடுகள். தெல்லிப்பழைமகாஜனக்கல்லூரி பழைய மாணவர் வெளியீடு,இலண்டன் .1988. ப.20
2. “இம் மூவரையம் மகாஜனக் கல்லூரி பெற்றெடுத்த மும்மணிகள் என கனக.செந்திநாதன் கதிர்செர்பிள்ளை ஆகியோர் மதிப்பிட்டுள்ளனர்.” எம் ஏ. நுஃமான்: மேற்படி. “மறுமலர்ச்சிக்கால மும்மணிகளாகக் கருதப்படுகின்ற அ.செ.முருகானந்தன், அ.ந. கந்தசாமி ,மஹாகவி ஆகிய மூவரும்...” நாகலிங்கம் சண்முகலிங்கன்: ‘மகாஜனக் கல்லூரியின் இலக்கியப் பாரம்பரியம்’ பாலர் துரையப்பா பிள்ளை நினைவுப் பேருரை-7 மகாஜனக்கல்லூரி, தெல்லிப்பழை . 1988-06-24. ப.4
- 3 கலாநிதி சி. மௌனகுரு,‘ஈழத்துத் தமிழ் நாடகமரபில் மகாஜனக்கல்லூரி’ பாவலர் தெ.அ. துரையப்பாபிள்ளை நினைவுப் பேருரை-8,தெல்லிப்பழை.1989. 10-29. ப.8.
4. தகவல் : செங்கை ஆழியான், (தொகுப்பாசிரியர்)மறுமலர்ச்சிக் கதைகள். இலங்கை வட-கீழ் மாகாண ‘கல்வி, பாட்டு அலுவல்கள், விளையாட்டுத்துறை அமைச்சு’ வெளியீடு. பக்: ௭
5. கனக. செந்திநாதன்,ஈழத்து இலக்கிய வளர்ச்சி, அரசு வெளியீடுகொழும்பு 1964. ப.40
6. மலர் மன்னன் வெளியீடான என்ற இதழில் இடம்பெற்றதான எம் . ஏ. நுஃமானின் இக்குறிப்பு தொடர்பான மேலதிக தகவலுக்கு : பார்க்க: கலாநிதி நா. சுப்பிரமணியனின் ஆய்வுகள் -பார்வைகள் -பதிவுகள்-2 (பதி. கௌசல்யா சுப்பிரமணியன் சுவத் விஷன் வெளியீடு ,சென்னை , 2005.) ப. 229.
7. எம் .ஏ. நுஃமான் இவர்கள் அறிமுகம் . வாணியின் வீடு மேற்படி: ப. 20.
8. சண்முகம் சிவலிங்கம்அவர்கள் மஹாகாவியின் கோடை(வாசகர் சங்க வெளியீடு, கல்முனை, 1970)பாநாடகத்தின்பின்னரையில்(ப.72) பதிவுசெய்துள்ள கணிப்பு இது.
9. இலங்கை,மொரட்டுவைப்பல்கலைக்கழக தமிழ்ச்சங்க வெளியீடான நுட்பம் - 1981

இதழில் இடம் பெற்றுள்ள அ.ந.கந்தசாமியின் கட்டுரையில் இடம்பெற்றுள்ள தகவல் இது

10. அ.ந.கவின் சிறுகதைகள் நாவல், நாடகம் மற்றும் மொழிபெயர்ப்புகள் என்பன தொடர்பான இவ்வகைத் தகவல்களிற்பலவற்றுக்குமான ஆதாரம்:

திரு.வ.ந.கிரிதரன் “அ.ந.கந்தசாமி --- சிறு அறிமுகம்”. பதிவுகள் (இணைய இதழ்) மே.2006.

11. கைலாசபதி, ஒப்பியல் இலக்கியம் ,பாரி நிலையம் ää சென்னை . 1969.

12. தகவல்கள்: திரு. வ.ந. கிரிதரன் : பதிவுகள் (இணைய தளம்) முற்குறிப்பிட்டது.

13. எம் .ஏ. நுஃமான், இவர்கள் அறிமுகவுரை வாணியின் வீடு மு.கு : ப. 20.

14. தகவல் : மாணவர் தமிழ்மன்றம் உருவானமை பற்றிய தகவல்: எம்.ஏ.நுஃமான் மேற்படி.

15. இவ் வரலாற்றுச் செய்திகளுக்கான தகவல்கள்: அ. கலாநிதி சி.

மௌனகுரு‘ஈழத்துத்தமிழ் நாடகமரபில் மகாஜனக்கல்லூரி’ மேற்படி. பக், 9-10 ஆ. க. சொக்கலிங்கம் எம் .ஏ (பின்னாளில் கலாநிதி) ஈழத்துத் தமிழ்நாடக இலக்கிய வளர்ச்சி,முத்தமிழ் வெளியீட்டுக்கழகம் ää யாழ்ப்பாணம், 1977 பக். 162, 198-99

16. பார்க்க: இலக்கியவழியில் இனிய நறுமலர்ää மயிலங்கூடலூர் பி.நடராசன்(தொகு) கலைப்பெருமன்றம்,அம்பனை.1972 பக் 3-5

17. தகவல் : நாகலிங்கம் சண்முகலிங்கன்: ‘மகாஜனக் கல்லூரியின் இலக்கியப்பாரம்பரியம்’,மேற்படி. பக்.10-11

18. தகவல்: நாகலிங்கம் சண்முகலிங்கன். மேற்படி ப.13.(இவர் ,நா.சபேசன் அவர்களின் இனிவரும்காலம் (பொதிகை ää சென்னை.1986)என்றஆக்கத்திலிருந்து மேற்படி தகவலை எடுத்தாண்டுள்ளார்.

19. நாகலிங்கம் சண்முகலிங்கன் மேற்படி: ப.11

20. மேற்படி:ப.13.நா.சபேசன் அவர்களின் இனிவரும்காலம் (பொதிகை ,சென்னை.1986)என்ற ஆக்கத்திலிருந்து மேற்படி தகவலை எடுத்தாண்டுள்ளார்.

21. இச் சஞ்சிகையின் வரலாற்ற முக்கியத்துவம் தொடர்பான விளக்கத்திற்கு : பார்க்க:

நா.சுப்பிரமணியம் (பின்னாளில் கலாநிதி நா. சுப்பிரமணியம்), “ஈழத்துத் தமிழிலக்கியச் சஞ்சிகை வரலாற்றில் ‘ புதுசு’வின் பண்பும் பணியும்” ஈழநாடு வாரமலர்,யாழ்ப்பாணம். (30-03-1986---27-04-1986) இக்கட்டுரை பின்னர் மேற்சட்டிய வாணியின் வீடு மற்றும் கலாநிதி நா. சுப்பிரமணியனின் ஆய்வுகள் - பார்வைகள் -பதிவுகள்-2 ஆகியவற்றில் மீள்பதிவு எய்தியுள்ளது.

- இக்கட்டுரையாக்கத்துக்கான தகவல்கள் பலவற்றைத் தந்துதவியவர்களான திருவாளர்கள் பொ.கனகசபாபதி, குரு. அரவிந்தன்,க.முத்துலிங்கம்,வே. நந்தீஸ்வரன் மற்றும் திருமதி வள்ளிநாயகி இராமலிங்கம் ஆகியோருக்கு எமது நன்றி) -

enmugavari@gmail.com

15. சங்காலப் பெண்பாற் புலவர்களின் உரத்த குரல்கள் - பேராசிரியர் முனைவர். ச. மகாதேவன், சதக்கத்துல்லாஹ் அப்பா கல்லூரி (தன்னாட்சி), திருநெல்வேலி. -

முன்னுரை

சங்க இலக்கியம் தமிழரின் பண்பாட்டுப் பெட்டகமாகத் திகழ்கிறது. ஈராயிரம் ஆண்டுகளுக்கு முன்னரே கல்விகற்று உள்ளத்து உணர்வுகளைக் கவிதைகளாகப் படைத்தளித்த முப்பதிற்கும் மேற்பட்ட பெண்பாற் புலவர்களால் அழகு செய்யப்பட்ட உயரிய இலக்கியமாகச் சங்க இலக்கியம் திகழ்கிறது. அதற்குப் பின் வந்த இலக்கியங்களில் அதிகம் இடம் பெறாத பெண்களின் தன்னுணர்வுக் கவிதைகளையும், தனித்துவம் மிக்கப் பெண்மொழிகளையும், எவ்வித ஒளிவு மறைவுமின்றி தன்னை இயல்பாக வெளிப்படுத்துதலையும் கொண்டதாக அமைகிறது. சுதந்திரமான பெண்ணிய வரலாற்றின் தொடக்கமாகவும் அமைகிறது. மொழியைக் கூரிய ஆயுதமாகப் பயன்படுத்தி ஆணின் அடக்குமுறைகளுக்கு எதிரான கலகக்குரலை வன்மையாகவே, பதிவு செய்த இலக்கியமாகச் சங்க இலக்கியம் திகழ்கிறது.

“வடவேங்கடம் தென்குமரி ஆயிடைத் தமிழ்கூறு நல்லுலகின்” உயரிய ஆளுமை உடைய பெண்பாற் புலவர்களின் கருத்தியல், புதிய போக்கிற்கு நம்மை இட்டுச் செல்கிறது. சமையலறைகளையும் கட்டிலறைகளையும் தாண்டி, பெண்மைக்கென்று பரந்துபட்ட வெளி இருந்ததையும் அதில் அப்பெண்கள் வெகுசுதந்திரமாக உலவியதையும், காதலுடன் ஊடியதையும் காதலனுடன் சண்டையிட்டதையும், உலகியல் நிகழ்வுகளை அறிந்ததையும், போர்ச் செய்திகளை உற்று நோக்கியதையும் சங்க இலக்கியப் பாடல்கள் மூலம் அறிய முடிகிறது.

சங்க காலப் பெண்பாற் புலவர்கள்

அறம், மறம், காதல், இன்பம், இயற்கை, இவற்றோடு இணைந்து வாழ்ந்த சங்காலப் பெண்டிர், கல்வியறிவும் பெற்றிருந்ததால் படைப்பாளிகளாகத் திகழ்ந்து பெண்டிர் வாழ்க்கையைப் பதிவு செய்தனர். அகப்பாடல்களின் ஆணிவேர்களாகப் பெண்கள் திகழ்ந்தனர். தலைவி, தோழி, விறலி, நற்றாய், செவிலித்தாய் என்று பெண்மையின் மீதே அகப்பாடல்கள் கட்டமைக்கப்பட்டன. சங்கப் பெண் கவிஞர்களின் கவிதைகளைத் தொகுத்துள்ள எழுத்தாளர் ந. முருகேச பாண்டியன், அவர்களின் எண்ணிக்கை குறித்த முரண்களை அவரது நூலில் பதிவு செய்துள்ளார். “இன்று நமக்குக் கிடைத்துள்ள சங்கப்பாடல்களைப் பாடிய கவிஞர்களின் எண்ணிக்கை 473 ஆகும். சில பாடல்களைப் பாடிய கவிஞர்களின் பெயரினை அறிய இயலவில்லை. இத்தகைய கவிஞர்களில், பெண்களின் எண்ணிக்கை 41. பெண் கவிஞர்களின் எண்ணிக்கை குறித்துத் தமிழறிஞர்களிடையே கருத்து வேறுபாடு உள்ளன. பெண் கவிஞர்களின் எண்ணிக்கையினை உ.வே.சா. 38 எனவும், எஸ். வையாபுரிப்பிள்ளை 30 எனவும், ஒளவை துரைசாமி பிள்ளை 34 எனவும், புலவர் கா. கோவிந்தன் 27 எனவும், ஒளவை நடராசன் 41 எனவும், ந. சஞ்சீவி, 25 எனவும் முனைவர் தாயம்மாள் அறவாணன் 45 எனவும்

குறிப்பிடுகின்றனர்¹ என்கிறார்.

பெண்பாற் புலவர்களின் எண்ணிக்கையில் கருத்து வேறுபாடுகளிருந்தாலும் முப்பதிற்கும் மேற்பட்ட புலவர்கள், தனித்துவம்மிக்க பெண்மொழியில் கவிதைகள் படைத்தனர் என்பது புலனாகிறது.

தனித்துவம் மிக்க பெண்மொழி

“முதலில் காதலைச் சொல்பவளாகப் பெண் இருக்கக்கூடாது. மனத்தின் உணர்வுகளைப் பெண்கள் வெளிப்படையாக ஆண்களிடம் காட்டக் கூடாது. தம் உடலையும் மனத்தையும் உயிரையும் ஆணுக்காகவே அர்ப்பணிக்க வேண்டும். தனித்துவம் மிக்க உரிமைக்குரலை எழுப்பக்கூடாது” போன்ற பெண்கள் மீது திணிக்கப்பட்ட கற்பிதங்களை ஈராயிரம் ஆண்டுகளுக்கு முன்பே பெண்பாற் புலவர்கள் தம் கவிதைகள் மூலம் உடைத்தெறிந்தனர்.

தமக்கென சுதந்திரமான பரப்பினை, வெளியினை உருவாக்கி, தனித்துவமிக்க பெண் மொழியால் பிரிவுத்துயரினை, இளமை பயனற்று அழிவதை, மசக்கையின் விளைவினை, விரகதாபத்தை, உணவு சமைக்கும்போது ஏற்பட்ட தாளிப்பு மணத்தை, கைம்மைத் துன்பத்தை, மணல்வீடு கட்டிச் சிறுசோறு சமைத்து விளையாடியதைப் பெண்மொழியால் பெண்பாற்புலவர்கள் அழகாகக் கவிதையாக வடித்தளித்தனர்.

இற்செறித்தலுக்கு எதிரான கலகக்குரல்

திருமண வயதிலிருந்த தம் மகளின் களவொழுக்கத்தை அறிந்த தாய், அவளை இற்செறிக்கிறாள். மலைப் பகுதியில் சூரியனின் வெம்மை தாங்கமுடியாமல் கருகிக் கிடந்த வள்ளிக் கொடியைப் போல அவளது உடலழகு அழிந்ததுத் தோழியர் கூட்டமும் வருந்தியது.

“பல வேலைப்பாடுகள் மிக்க கப்பல்களைப் பெரிய விளங்கிக் காணும் பெரிய துறையில் வைக்கப்பட்டிருக்கும் செருக்கைத்தரும் மதுச்சாடியைப் போன்ற என் இளைய அழகு வீட்டு வாயிலிலேயே அழிந்தொழியும். யாம் இவ்வீட்டிற்குள்ளிருந்தே முதுமையடைந்து மடிவோம்” என்று நற்றிணை (295) நெய்தல் திணைப்பாடலில் ஒளவையாரின் அழகுத் தலைவி இற்செறிப்புக்கு எதிரான கலகக் குரல் எழுப்புகிறார்.

“முரிந்த சிலம்பின் நெரிந்த வள்ளியின்

புறம் அழிந்து ஒலிவரும் தாழ் இருங்கூந்தல்

ஆயமும் அழுங்கின்று, யாயும் அஃது அறிந்தனன்,

பலவினை நாவாய் தோன்றும் பெருந்துறை,

கலிமடைக் கள்ளின் சாடி அன்னஎம்

இளநலம் இற்கடை ஒழியச்

சேறும், வாழியோ! முதிர்கம் யாமே”2

“மயக்கம் தரும் மதுச்சாடியைத் தூக்கி அருந்தாவிட்டால் நாட்பட்டு மதுவீணாகி விடும். இற்செறித்தால் இளமை கெட்டு முதுமையடைந்து வீட்டிற்குள்ளே இறந்துபோக நேரிடும்” என்று இற்செறிப்புக்கு எதிரான கலகக் குரலை ஒளவையார் எழுப்புகிறார்.

ஆற்றாமை வெளிப்பாடு

காதல் என்ற உணர்வு, ஆண்பெண் இருபாலருக்கும் பொதுவானது. காமநோய் இரு பாலாரையும் வாட்டக் கூடியது. தம் மனத்தில் தோன்றிய காமநோய் முளைவிட்டு மரமாக வளர்ந்து மலர்களைச் சொரிந்தது, அப்போதும் தலைவர் வரவில்லை என்று அகநானூறு (273) பாலைத் திணைப்பாடலில் ஒளவையார் ஆற்றாமையை வெளிப்படுத்தியுள்ளார். “விசம்பு விசைத்து எழுந்த” எனும் பாடலில்

“தலைவரம்பு அறியாத் தகைவரல் வாயையொடு
முலையிடைத் தோன்றிய நோய்வளர் இளமுளை
அசைவுடை நெஞ்சத்து உயவுத் திரள்நீடி,
ஊரோர் எடுத்த அம்பல்அம் சினை,
ஆராக் காதல் அவிர்தளிர் பரப்பி,
புலவர் புகழ்ந்த நார்இல் பெருமரம்
நிலவரை எல்லாம் நிழற்றி
அல் அரும்பு ஊழ்ப்பவும், வாரா தோரே”3

என்று காமத்தை மரமாக உருவகித்துத் தன் ஆற்றாமையை வெளிப்படுத்திய ஒளவையார், “இடைபிறர் அறிதல்...” எனத் தொடங்கும் அகநானூற்றுப் (303) பாடலிலும் தன் ஆற்றாமையைப் பேய்களவு உவமைமூலம் சிறப்பாக வெளிப்படுத்தியுள்ளார். “நம்மை மற்றவர் அறிந்து கொள்வர் என்பதற்கு அஞ்சிப் பேயைக் கனவில் கண்டதைப் பிறரிடம் கூறாததைப் போன்று, நாம் நமது ஆற்றாமையை மறைத்து வைத்தோம். ஆனால் பல சிறப்புகளை உடைய நாமம் நமக்கே தெரியாமல் நம்மையும் மற்றவர்க்குக் காட்டியது” என்ற பொருளில் ஒளவையார்.

“இடைபிறர் அறிதல் அஞ்சி மறை கரந்து,
பேய் கண்ட கனவில், பல்மாண்
நுண்ணிதின் இயைந்த காலம் வென்வேல்”4

என்று பாடுகிறார். கழார்க்கீரன் எயிற்றியாரின் “பெய்து புறந்தந்த பொங்கல் வெண்மழை” எனத் தொடங்கும் அகநானூற்றின் (217) பாலைத்திணைப் பாடல், பொருள்வயிற்பிரிந்த தலைவனது பிரிவின் ஆற்றாமையால் துடித்த தலைவியை நமக்குக் காட்டுகிறது.

“பறவைகளின் கூட்டம் கல்லென்று ஒலிக்க, தம் தலைவரைப் பிரிந்த மகளிர் அழகிழந்து நடுங்கப் பனிப் பருவம் வந்தது. இந்தப் பருவமானது பொருள் வயின் பிரிவார்க்கு ஏற்ற ஒன்று” என நினைத்து எத்தகைய சிறந்த பொருளைப் பெறுவதாய் இருந்தாலும் பிரியாதீர் என்ற எமக்குத் துணையாய் உள்ள உமக்குக் கூறுவேன் என்று நீ தலைவருக்குக் கூறவும் அதைக் கேட்டும் அவர் எம்மைவிட்டுப் பிரிந்ததைக் கண்டு, அவரால் நுகரப்பட்டுக் கைவிடப்பட்ட பாழ்மேனியை நாம் கண்டு, அக்காமநோய் மேலும் வருந்துவதால், உள்ளத்தில் வலிமை குன்றி அவரோடு புணர்தலை விரும்பிக் கடும்பனியால் வருந்திப் பற்களைத் தீப்பற்றுமாறு கடித்து நடுக்கம் கொள்வோம் எனும் பொருளில் அப்பாடலை எயிற்றியார் ஆற்றாமையால் இயற்றியுள்ளார்.

அறிவியல் பதிவுகளை அமைத்துக் பாடினர் குமுழிஞாழலார் நப்பசலையார் இருபதாம் நூற்றாண்டை அறிவியல் நூற்றாண்டென்றே கொண்டாடுமளவுக்குப் புதிய கண்டுபிடிப்புக்களை ஏராளமாகக் கண்டுவருகிறோம். ஈராயிரம் ஆண்டுகளுக்கு முன்பே பெண்பாற்புலவர் பெருமக்கள் உயிரினத்தையும் பயிரினத்தையும் அறிவியல் நோக்கோடு நுட்பமாகக் கவனித்து அக்கவிதைகளின் பின்னணியாக அவற்றைக் கொண்டுவந்து மனவுணர்வுகளை மென்மையாகப் பதிவு செய்துள்ளனர்.

“ஒடுங்குஈர் ஒதிநினக்கும் அற்றோ?
நடுங்கின்று, அளித்து என் நிறைஇல் நெஞ்சம்
அடும்புகொடி சிதைய வாங்கி, கொடுங்கழிக்
குப்பை வெண்மணற் பக்கம் சேர்த்தி,
நிறைச்சூல் யாமை மறைத்து ஈன்று, புதைத்த
கோட்டு வட்டு உருவின் புலவு நாறு முட்டை...”⁵

நிறை கர்ப்பம் அடைந்த பெண்ஆமை மணல் மேட்டில் மறைந்து நின்று புலால் நாறும் முட்டையை இட்டு மறைத்து வைக்கும், பிளவுடைய வாயைப் பெற்ற ஆண் ஆமை, குஞ்சு வெளிப்படும் வரை அம்முட்டையைப் பாதுகாக்கும் என்ற அரிய விலங்கியல் செய்தியை நப்பசலையார் பதிவு செய்த நுட்பம் வியத்தற்குரியது.

வாழ்க்கை பற்றிய பேருண்மையைப் பதிவுசெய்த காமக்காணிப் பசலையார் வாழ்க்கை பற்றிய பேருண்மையை நற்றிணை (243) யின் பாலைத்திணைப் பாடல் வாயிலாகக் காமக்காணிப் பசலையார் அருந்திறத்தோடு வெளிப்படுத்துகிறார்.

“செல்வம் என்பது சிந்தையின் நிறைவே” என்கிறார் குமரகுருபரர். “செல்வோம் செல்வோம்” என்று சென்றுகொண்டே இருக்கும் தன்மைபெற்ற செல்வத்தைத் தேடிக் காதலியரை விட்டுப் போக வேண்டாம் என்ற உண்மையைக் காமக்காணிப் பசலையார் உணர்த்துகிறார்.

“வாழ்க்கை சூதாட்டக்கருவியைப் போல நிலையற்றது. சூதாட்டக்கருவி மாறி மாறி விழுவதைப் போல வாழ்க்கை மாறிக்கொண்டேயிருக்கும். எனவே தலைவனையே நினைத்து வாழும் காதலியரைப் பிரிய வேண்டாம் என்ற பொருளில்

“தேம்படு சிலம்பில் தென் அறல் தழீஇய
துறகல் அயல தூமணன் அடைகரை,
அலங்கு சினை பொதுளிய நறு வழ மாஅத்துப்
பொதும்புதோறு அல்கும் பூங்கண் இருங்குயில்,
கவறு பெயர்த் தன்ன நில்லா வாழ்க்கை இட்டு
கையறத் துறப்போர்க் கழறுவ போல,
மெய்உற இருந்து மேலா நுவல,
இன்னாது ஆகிய காலை, பொருள்வயிற்
பிரிதல் ஆடவர்க்கு இயல்பு எனின்,
அரிது மன்றம்ம, அறத்தினும் பொருளே!”⁶

“வாழ்வின் பொருள், பொருள் தேடுதல் மட்டுமன்று, பொருள்பட வாழ்ந்து காதலரோடு மகிழ்ந்திருத்தல்” என்று பசலையார் உணர்த்துகிறார்.

கைம்மைக் கொடுமையினைப் பதிவு செய்த தாயங்கண்ணியார் சிறுவயதிலேயே மணம்முடித்துக் கணவனை இழந்து, தலைமையிரை நீக்கி, வளையலைக் களைந்து, அல்லி அரிசியுண்ணும் கணவனை இழந்த பெண்டிர் நிலையைப் புறநானூற்றுப் பாடலில் (250) உவமையாகப் பயன்படுத்தித் தாயங்கண்ணியார் யாவரையும் கண்கலங்க வைத்துள்ளார்.

“குய்குரல் மலிந்த கொழுந்துவை அடிசில்
இரவலர்த் தடுத்த வாயில், புரவலர்
கண்ணீர்த் தடுத்த தண்நறும் பந்தர்,
கூந்தல் கொய்து, குறுந்தொடி நீக்கி,
அல்லி உணவின் மனைவியொடு, இனியே
புல்லென்றனையால் வளம்கெழு திருநகர்!
வான்சோறு கொண்டு தீம்பால் வேண்டும்
முனித்தலைப் புதல்வர் தந்தை
தனித் தலைப் பெருங்காடு முன்னிய பின்னே”⁷

கைம்மைத் துயரினை அனுபவித்த பெண்ணினத்தைத் தவிர வேறு யாராலும் இவ்வளவு அழகாகப் பாட முடியாது என்றே எண்ணத் தோன்றுகிறது. புறநானூறு இலக்கியத்தில் (246) பூதப் பாண்டியன் தேவியார் பாடிய “பல் சான்றிரே! பல் சான்றிரே!” என்ற பாடலும் இக்

கொடுமையை முன் வைக்கிறது. நெய் கலவா நீர்ச்சோறு, எள் துவையல், புளிசேர்த்த வேளைக் கீரை ஆகியவற்றை உண்டும். கல் மேல் துயின்றும் கைம்மை நோன்பியற்றிய பெண்டிர் பட்ட மன வேதனையைப் பூதப் பாண்டின் தேவியார் உணர்த்தி உள்ளார். மாறோக்கத்து நப்பசலையார் புறநானூற்றில் (280) பாடிய “என்னை மார்பில் புண்ணும் வெய்ய...” எனும் பொதுவியல் திணைப் பாடலில் தலைவன் மார்பில்பட்ட புண்ணில் வண்டுகள் மொய்ப்பதால் வீட்டில் வைத்த விளக்கு அணைகிறது என்று கொடுமையை வெளிப்படுத்துகிறார். கைம்மைக் கொடுமையைப் பெண்கவிஞர்கள் மன வேதனையோடு வெளிப்படுத்தியுள்ளனர்.

வீரம் செறிந்த வீரப்பெண்டிர்

வீரம் நிறைந்தவர்களாகச் சங்காலப் பெண்டிர் இருந்தனர். முதல்நாள் போரில் தந்தையை இழந்தாள். இரண்டாம் நாள் போரில் கணவனை இழந்தாள், இன்றைய நாளில் போர் முழக்கம் கேட்டவர் தன் குடிப்பெருமையைக் காக்க எண்ணித் தன் குடிகாக்கும் ஒரே மகனுக்கு எண்ணெய் தடவி வெள்ளாடை உடுத்தி வேலைக் கையில் தந்து போர் முனைக்குச் சங்ககாலப் பெண் அனுப்பினாள் என்ற செய்தியை ஒக்கூர் மாசாத்தியாரின் புறநானூற்றுப் (279) பாடல் விளக்குகிறது.

“கெடுக சிந்தை, கடிது இவள் துணிவே,
மூதில் மகளிராதல் தகுமே,
மேல்நாள் உற்ற செருவிற்கு இவள் தன்னை,
யானை எறிந்து, களத்து ஒழிந்தனனே,
நெடுநல் உற்ற செருவிற்கு இவள் கொழுநன்
பெருநிலை விலங்கி, ஆண்டுப் பட்டனனே
இன்னும், செருப்பறை கேட்டு, விருப்புற்று, மயங்கி
வேல்லைக் கொடுத்து, வெளிது விரித்து உடஇ,
பாறு மயிர்க்குடுமி எண்ணெய் நீவி,
ஒரு மகன் அல்லது இல்லோள்
செருமுகம் நோக்கிச் செல்க என விடுமே” 8

முடிவுரை

பெண்மை உயரிய ஆளுமையின் அடையாளம். நுட்பமான அறிவுணர்வின் அடையாளம், ஈராயிரம் ஆண்டுகளுக்கு முன்பே படைப்பாற்றல் மிக்கவர்களாகத் திகழ்ந்த பாலினம், தனித்துவம் மிக்கவர்களாகத் தன்னுணர்வினை அழகாகத் திறத்தோடு வெளிப்படுத்திய இனம். சங்க இலக்கியப் பெண்பாற்புலவர்கள் மொழியைக் கூரிய ஆயுதமாகப் பயன்படுத்தித் தம்மை இயல்பாக வெளிப்படுத்தினர். ஒக்கூர் மாசாத்தியாரின் பாடல்களில் வரும் காட்டுப் பூனையும், ஒளவையாரின் கவிதைகளில் திரும்பத்திரும்ப வரும் பாம்பும் பல செய்திகளை உணர்த்துவதாய் அமைகின்றன. பச்சைப் புளியை விரும்பி உண்ணும்

தலைச்சூல் மகளிரின் மசக்கையை கச்சிப்பேட்டு நன்னாகையாரின் “அம்மவாழி தோழி”, எனும் குறுந்தொகைப் (287) பாடல் உணர்த்துகிறது.

இந்நெறித்தலுக்கு எதிரான பதிவைப் பெண்பாற் புலவர்களால் சிறப்பாகத் தர முடிந்துள்ளது. காமஉணர்வினை வெளிப்படையாக உணர்த்தி ஆற்றாமையைச் சுதந்திரமாகச் சொல்ல முடிந்த அவர்களின் திறம் பாராட்டுக்குரியது. ஈராயிரம் ஆண்டுகளான பின்னரும் விலங்கினங்களை உற்று நோக்கி அவற்றின் இயல்புகளை நம்மால் இலக்கியமாக்க முடியாநிலையில், அன்றே ஆமையைப் பற்றியும் இதர விலங்கினைப் பற்றியும் பதிவு செய்து அறிவியலுக்கு வித்திட்ட திறம் வியக்க வைக்கிறது.

“கணவனை இழந்ததால் யாவற்றையும் இழக்க வேண்டுமா?” என்ற வினா எழுப்பிய பெண்பாற் புலவர்களின் கலகக்குரல் பெண்ணியத்திற்கு அடித்தளமாக அமைகிறது. “வீரம் என்பது ஆணுக்கு மட்டுமன்று, பெண்ணுக்கும் உரியது” என்று போர்ச் செய்திகளைப் பாடிய திறமும், மன்னனுக்கு ஆலோசனை கூறி, தூதுவராகச் சென்றதும், வலிமையான சங்ககாலப் பெண்பாற் புலவர்களின் திறமையான ஆளுமைப் பதிவுகள் மொத்தத்தில் சங்ககாலம் ஆளுமையுடைய பெண்களின் சுதந்திரமான பொற்காலம் என்பது சாலப் பொருத்தமாக அமைகிறது.

சான்றெண் விளக்கம்

1. ந. முருகேசபாண்டியன், சங்கப்பெண் கவிஞர்களின் கவிதைகள், ப.2.
2. நற்றிணை, பா. 295.
3. அகநானூறு. பா. 273.
4. மேலது, பா. 303.
5. மேலது, பா. 160.
6. நற்றிணை, பா. 243.
7. புறநானூறு, பா.250.
8. மேலது, பா. 279.

mahabarathi1974@gmail.com

Email : nellaimaha74@gmail.com

16. கருணாகரமூர்த்தியின் படைப்பில் வெளிப்படுகின்ற கலாசாரத் தத்தளிப்பு - ஜேர்மனி புலம்பெயர்வாழ்வு குறித்த “வாழ்வு வசப்படும்” குறுநாவலை அடிப்படையாகக் கொண்டது - சு.குணேஸ்வரன் -

அறிமுகம்

பொ. கருணாகரமூர்த்தி ஜேர்மனியில் புலம்பெயர்ந்து வாழ்ந்து வருகிறார். சிறுகதை, நாவல் ஆகியவற்றுடன் புனைவுசாரா எழுத்துக்களையும் எழுதிவருபவர். இவரின் “ஒரு அகதி உருவாகும் நேரம்” தொகுதியில் இடம்பெற்றுள்ள “வாழ்வு வசப்படும்” என்ற குறுநாவலை மையமாகக் கொண்டதாக இக்கட்டுரை அமைந்துள்ளது.

புலம்பெயர்ந்த தமிழ்ப்படைப்பாளிகளின் படைப்புக்களில் தாயகம், புகலிடம் என்ற இரட்டைச்சூழல் சார்ந்த படைப்புக்களை அவதானிக்கமுடியும். அந்த வகையில் பொ. கருணாகரமூர்த்தியும் தனது எழுத்துக்களைத் தந்திருக்கிறார். இங்கு புகலிட எழுத்துக்களின் முக்கிய போக்குகளில் ஒன்றாகிய பண்பாடு சார்ந்த விடயத்தை மட்டும் இப்பகுதியில் நோக்கலாம்.

கலாசாரம் - தமிழ்மனம் - தத்தளிப்பு

இலங்கைத் தமிழருக்கெனத் தனித்துவமான பண்பாட்டு அம்சங்கள் உள்ளன. அவர்களின் சமூகம், மொழி, வாழ்வியல் அம்சங்கள் சார்ந்து பல தனித்துவமான பண்பாட்டுக் கூறுகள் தமிழ் வாழ்வுக்குரியதாக இருக்கின்றது. தமிழர் வாழ்புலப் பண்பாட்டைக் கீழைத்தேயப் பண்பாடு என்றும் கூறுவர். இவர்கள் முற்றிலும் மேலைத்தேய நாடுகளில் அந்நிய பண்பாட்டுக்குள் கலந்து வாழமுற்படும்போது எதிர்கொள்ளும் அனுபவங்களும், முரண்பாடுகளும், தத்தளிப்புக்களும் வேறுவேறானவையாக அமைகின்றன.

இந்தவகையில் கருணாகரமூர்த்தியின் பல புனைவுகளில் தமிழ்மனம் எதிர்கொள்ளும் கலாசாரத் தத்தளிப்பை அவதானிக்க முடியும். ‘வாழ்வு வசப்படும்’ என்ற குறுநாவலிலும்; சிறுகதைகளான ‘பர்வதங்களும் பாதாளங்களும்’, ‘வண்ணத்துப்பூச்சியுடன் வாழ முற்படுதல்’ ஆகிய சிறுகதைகளிலும் மிகத்தெளிவாக இந்தப் பண்பை அவதானிக்கமுடியும். இக்கட்டுரையில் “வாழ்வு வசப்படும்” குறுநாவல் கருத்திற்கொள்ளப்படுகிறது.

உண்மையில் ‘தமிழ்மனம்’ என்பது தமிழ்வாழ்வைக் குறிப்பதாகவே அமைகிறது. அது தமிழ்ப்பண்பாட்டினால் கட்டமைக்கப்பட்ட சிந்தனையோட்டத்தையும் செயற்பாட்டையும் குறிப்பது. மிக நுண்மையாக நோக்கினால் அது தனது தமிழ்அடையாளத்தையே வெளிப்படுத்துகின்றது. இலங்கைத் தமிழர் புலம்பெயர்ந்து சென்ற தேசமெங்கும் இன்னமும் சாதியையும் சமயத்தையும் துடக்கையும் தம் நினைவிலிருந்தும் வாழ்விலிருந்தும் அகற்றமுடியாது கட்டுண்டு கிடக்கின்றனர். இதற்குள்ள்தான் தமிழ்ப்பண்பாட்டு ஒழுக்கவியலும் எழுதப்படாத விதியாக அமிழ்ந்திருக்கின்றது. இந்த

நிலையில் முற்றிலும்; தமிழ், தமிழ்ப்பண்பாடு என்று வாழ்ந்தவர்கள் அந்நிய வாழ்வில் எதிர்கொள்ளும் தத்தளிப்புத்தான் இந்தக் குறுநாவலில் உள்ளது.

“ஏறத்தாழ எல்லாக் கதாபாத்திரங்களிலும் ஆசிரியர் சீராக ஒரு விஷயத்தை வைத்திருக்கிறார். கீழைத்தேசக் கலாசாரத்தில் வளர்ந்த மனிதர்கள் மேலைத்தேச கலாசாரத்தை எதிர்கொள்ளும் தத்தளிப்புதான் அது. அத்வைதன் முதல் அலெக்ஸ் வரை பல்வேறு நிலைகளில் அதை வெளிப்படுத்துகிறார்கள். அவ்வெளிப்பாடு மூலம்தான் அவர்களுடைய குணச்சித்திரம் வெளிப்படுகிறது. கதாபாத்திரங்கள் மெல்லிய வேகமாக கோடுகள் மூலம் தீட்டப்படும் ஓவியங்களாக, சகஜமாகவும் வேகமாகவும் உருவாகும் விதம் இக்குறுநாவலின் மிக முக்கியமான குணம் என்று படுகிறது.” (1)

என்று எழுத்தாளர் ஜெயமோகன் இக்குறுநாவலின் முக்கியத்துவம் குறித்து எழுதுகிறார்.

முத்துராசண்ணை, அத்வைதன், திலகன், நகுலன், நிமலன், சுருவில் ஆகிய இலங்கைத்தமிழர்கள் ஜேர்மனிக்கு புலம்பெயர்ந்தபோது அவர்களை அந்நாட்டு அரசு; அகதிகளாகக் கருதி அவர்களுக்கு தங்குமிடம் கொடுத்து சமூகநல உதவிப்பணமும் கொடுத்து வாழ வழிசெய்கிறது.

ஈழத்தில் இருந்து புலம்பெயர்ந்தபோது பல்வேறு நெருக்கடிகளுக்கு மத்தியிலேயே இவர்கள் புலம்பெயர்கிறார்கள். ஒரு அறையில் இரண்டடுக்குக் கட்டில் அமைத்து ‘ப’ வடிவத்தில் ஆறுபேரை அங்கு தங்க ஏற்பாடு செய்கிறார்கள். இவர்களைப் போலவே ஏனைய நாடுகளில் இருந்து புலம்பெயர்ந்த பாகிஸ்தானியர், கானாக்காரரும் இதேபோல அறைகளில் தங்கவைக்கப்படுகிறார்கள்.

இக்குறுநாவலில் அகதிகளை ஜேர்மனி நடத்துகிறவிதம், தொழில் தேடுதலில் - தொழில் புரிதலில் உள்ள சிக்கல்கள், மேலைத்தேயக் கலாசாரத்தை எதிர்கொள்வதில் உள்ள தத்தளிப்புகள், தாயகக் குடும்பங்களின் நிலை, தனிப்பட்டவர்களின் பல்வேறு மனநிலைகள் ஆகியவை முதன்மையாகப் பேசப்படுகின்றன.

குறிப்பாக ஜேர்மனிக்கு புலம்பெயர்ந்து வாழநேரிட்ட இலங்கைத் தமிழ் இளைஞர்களின் சிந்தனையோட்டங்களை அவர்களின் செயற்பாடுகளை இந்நாவல் கோடிட்டுக்காட்டுகிறது. இலங்கைத் தமிழரின் புலம்பெயர்வு 1980 களில் இருந்தே முனைப்புக் கொண்டிருந்த காலகட்டத்தில் ஜேர்மனி போன்ற முற்றிலும் அந்நிய மொழிபேசும் நாடுகளுக்கு புலம்பெயர்ந்தவர்களின் மனவோட்டங்களை இது எடுத்துக்காட்டுகின்றது. இதனை டி.செ தமிழன் புலம்பெயர்ந்தவர்களின் மனவோட்டங்களை சொல்லும் ஆரம்பகால ஆவணம் என்று குறிப்பிடுவது முக்கியமான அவதானிப்பு.

“80களின் ஆரம்பத்தில் ஈழத்திலிருந்து ஜேர்மனிக்கு அகதிகளாய் அடைக்கலங்கேட்டு, ஒரே அறையில் தங்கியிருக்கும் ஐந்தாறு இளைஞர்களைப் பற்றிய கதைதான் இது. இன்னொருவகையில் சொல்லப்போனால், இந்தக்கதை எமது புலம்பெயர் வாழ்வின் தொடக்கத்தைப் பதிவு செய்யும் ஒரு முக்கிய ஆவணம் எனவும் சொல்லலாம். புலம்பெயர் வாழ்க்கை என்பது பொதுவான ஒன்றல்ல. நாம் புலம்பெயர்ந்த ஒவ்வொரு நாட்டுக்கும் ஏற்ப அவை வேறுபடுபவை. உதாரணமாய் கனடா, இங்கிலாந்து போன்றவற்றுக்கு குடிபெயர்ந்தவர்களுக்கும், ஜேர்மனி, பிரான்ஸ் போன்ற நாடுகளுக்கு புலம்பெயர்ந்தவர்களுக்கும், இடையிலான வாழ்க்கை என்பது வித்தியாசமானது. கனடா போன்ற நாடுகளுக்கு குடிபெயர்ந்தவர்களுக்கு, ஆகக்குறைந்தது, ஏற்கனவே கற்றுக்கொண்ட, அடிப்படை ஆங்கிலத்தை வைத்து, தங்களைக் காப்பாற்றிக் கொள்ளவாவது முடிந்திருந்தது. ஆனால் ஜேர்மனி, பிரான்ஸ் போன்றவற்றுக்குப் போனவர்கள், மொழியிலிருந்து எல்லாவற்றையும் புதிதாகவே கற்றுக்கொள்ள வேண்டியிருந்தது. ஆகவே அவர்களுடைய புலம்பெயர்வு எம்மைவிட வித்தியாசமானது மட்டுமின்றி, மிகவும் கஷ்டமானதும் கூட. எனவே ‘புலம் பெயர் வாழ்வு’ என்ற ஒற்றைவரிக்குள், எல்லோருடைய வாழ்வையும், பொதுவாகப் பார்க்கும் நிலையையும், நாம் மாற்றவும் வேண்டியிருக்கிறது.” (2)

ஆசிரியர்; அத்வைதனை பிரதான பாத்திரமாக்கி கதையை நகர்த்தியுள்ளார். இதில் வரும் ஆறு பாத்திரங்களும் ஆறு வகையான மனவுணர்வு மற்றும் செயற்பாடு கொண்டவர்கள். ஒவ்வொரு காரணத்துடனும் புலம்பெயர்ந்து வந்தவர்கள். இவர்கள் வதியும் விடுதி நான்கு மாடிகளைக் கொண்டது. முதலாவதில் உலகின் ஆதித்தொழிலாகிய விபச்சாரம் மற்றும் மதுபானச் சாலைகளும் மூன்றாவதில் இவ்வாறு புலம்பெயர்ந்தவர்களும் நான்காவதில் நிரந்தர குடியிருப்பாளர்களாகிய ஜேர்மனியரும் வதிகின்றனர்.

இந்நாவலில் பல விடயங்கள் பேசப்பட்டாலும் கீழைத்தேய மரபில் வாழ்ந்தவர்கள் எதிர்கொள்ளும் கலாசார முரண்பாடு அதிகம் பேசப்படுவது நோக்கத்தக்கது. குறிப்பாக

1. போதைப்பொருள் பாவனை
2. மதுப்பாவனை
3. போர்ணோ படங்களின் பாதிப்பு
4. பெண்களின் தொடர்பு

ஆகியவை இக்குறுநாவலின் பேசுபொருள்களில் முக்கியமானவை.

“மொழிவழித்தனிமை, கலாசாரத் தனிமை, பாலியல்தனிமை, என்று தனிமையின் வகைமைகளுக்குள் சிக்கி சுழலும் அகதி வாழ்வு. அதிலும் அதீதப் பாலியல் தனிமை காரணமாக பெரும்பாலான கதாபாத்திரங்கள் பாலியல் குறித்த விடயங்களை ஏதாவதொரு

விதத்தில் வெளிப்படுத்தும் கதைப்போக்கு அகதிகளின் உளவியல் தாக்கத்தைக் காட்டுகிறது. “(3)

நாவலில் வரும் ஈழத்தவர் ஆறுபேரின் கதையுடன் இணையாக பக்கத்து அறைகளில் வசிக்கும் பாக்கிஸ்தானியர், கானாக்காரர் ஆகியோருடன் கதையோட்டம் நகருகின்றது.

இவர்களில் வயதில் மூத்தவரான முத்துராசண்ணை கடவுள் சிந்தனையும் அமைதியும் கொண்டவர். அடிதடிகளுக்கு போகாதவர். சமையல் வேலைகளுடன் அவர் பொழுது போய்விடும். அத்வைதன் கொஞ்சம் கோபக்காரன் அநீதிகளைக் கண்டு பொறுக்கமாட்டாதவன். காலையில் மாடிப்படிகளில் ஏறி பத்திரிகைபோடும் வேலையை செய்பவன். இதனை திலகனும் செய்கிறான். ஆனால் அவன் ஒரு ஜாலிப்பேர்வழி. இக்குறுநாவலின் பேசுபொருள் திலகன் பாத்திரத்திற்கு ஊடாகவே அதிகம் சிலாகிக்கப்படுவதும் கவனிக்கத்தக்கது. மற்றவர்களில் சுருவில் ஒரு ஹோட்டலில் உறவினர் ஒருவர் ஊடாக கிடைத்த வேலையை செய்துவருபவர். மாதம் ஒரு தடவை சோசல் காசு பெறுவதற்காக இவர்களது அறையில் வந்து தங்குபவர். மற்றைய இருவரும் வயதில் இளையவர்கள். சகோதரர்கள்.

இந்நாவலில் மேலைத்தேய சமூகத்தில் வளர்ந்த இரண்டு இளம்பெண்களை அவதானிக்கலாம். அவர்களில் ஒருத்திக்கு பிள்ளையைப் பெற்று நல்ல விலைபேசி விற்றல் தொழிலாகிறது. மற்றவளுக்கு தனது கைச்செலவுகளுக்காக சோரம்போதல் உதவுகிறது. இவ்வாறான பெண்களின் தொடர்பு புலம்பெயர்ந்து அங்கு வாழ நேர்ந்த இளைஞர்களுக்கு கைகூடுகிறது. கறுப்பின ஆடவருடன் நட்புக்கொண்டு அவர்கள் மூலம் குழந்தை பெற்று விற்கும் ஒருத்தியாக சபீனா என்ற பெண் இக்குறுநாவலில் அறிமுகமாகின்றாள். அவள் அத்வைதனுடன் நிகழ்த்தும் உரையாடல் ஒன்றை நோக்கலாம்.

“அத்வைதன் விளங்காமல் குழப்பத்துடன் அவளைப் பார்த்தான்”

“நத்திங் ஆக்டென்ரால்... கர்ப்பம் தங்க வைத்துக் கொண்டு வந்தேன்.”

“இந்தியக் குழந்தையில் அப்படி என்ன விசேஷம்?”

“சொக்கோ பிறவுண் குழந்தைகளுக்கு ஏக டிமாண்ட தெரியுமோ? கண்ணடித்தாள்”

“இப்போ எங்கே குழந்தை?”

“போன கோடையில் Syif க்குப் போயிருந்தபோது ஒரு பணக்காரன் ஸ்வீகாரம் பண்ணிறேன் என்றான்... கொடுத்திட்டேன்... ஒன்றும் சும்மாவல்ல... அறுபதினாயிரம் டொய்ச்மார்க். இதைச் சம்பாதிக்க நான் பத்து வருஷம் மாடாய் உழைக்க வேணும் பார்... இது ஒரு சிம்பிளான பிஸினஸ்” (4)

இதேபோல் இன்னொரு பெண்பற்றிய சம்பவமும் நாவலில் வருகிறது. பக்கத்து அறையில்

வதியும் இலங்கைத்தமிழர் இரண்டு பேர் போதைவஸ்தும் போர்ணோவும் என அலைபவர்கள். பாடசாலை சென்றுவரும் 14 வயதுடைய பள்ளி மாணவியை தம் அறைக்கு அழைத்து வந்து போதைஊசியை அதிமாகச் செலுத்தி அவளை பாலியல் தேவைக்கு உட்படுத்துகின்றனர். இறுதியில் அவள் இறக்கும் தறுவாயில் அவளைக் காப்பாற்றும் எண்ணமில்லாத அவர்களின் மனித மனமும் அதற்கு இடங்கொடாத சட்டங்களும் இந்நாவலில் காட்டப்படுகிறது.

இச்சம்பவத்தை அறிந்து அத்வைதன் கோபப்படுகிறான். அவர்களுடன் சண்டைபிடிக்க முற்படுகிறான். இறுதியில் அந்தப் பெண்ணைக் காப்பாற்றும் பொருட்டு பொலிஸில் அறிவித்தும் அவர்களின் சட்டம் அதற்கு இடங்கொடுக்காத நிலையில் போதைப்பொருள் தடுப்புப்பிரிவின் விசேட அம்புலன்ஸ் வண்டி வைத்தியர்களின் உதவியுடன் அவள் உணர்வற்ற ஆபத்தான நிலையில் மீட்கப்படுவதோடு நாவல் முற்றுப்பெறுகின்றது.

பாலியல் நடவடிக்கைகள் மேலைத்தேய வாழ்வில் திறந்து விடப்பட்ட கலாசார நிலையாக இருந்தாலும் இவர்களின் பார்வையில் அது ஒழுக்கவிதிகளுக்கு அப்பாற்பட்டதாகவே அமைகின்றது. இது சார்ந்த பல சிக்கல்களை அறைநண்பர்கள் எதிர்கொள்கின்றனர்.

கீழைத்தேய கறுப்பின ஆடவனை நண்பனாக்கிக் கொள்வதன் ஊடாக தான் சொக்கிளற் கலர் குழந்தை பெற்று அதனை நல்ல விலைக்கு விற்றுவிட விரும்பும் பெண் ஒருத்தி திலகனுடன் நெருங்கிப் பழகியபின் தனது குழந்தைக்கு அப்பாவாக பதிவுசெய்தால் போதும். தான் அந்தக் குழந்தையை பின்னர் நல்ல விலைக்கு விற்றுவிடுவேன் என்கிறாள். இது அதிர்ச்சியூட்டும் சம்பவமாக அமைகிறது. பத்திரிகை விநியோகிக்கப்போன இடத்தில் வெள்ளைக்காரப் பெண்கள் படுக்கைக்கு அழைக்கும் சந்தர்ப்பங்கள், முத்துராசன் ஒருமுறை ஜேர்மனியை சுற்றிப்பார்த்து போட்டோவுக்கு முகங்கொடுக்கும் சந்தர்ப்பத்தில் ஒரு இளம்பெண் அவரை முத்தமிட்டுச் செல்லும் சந்தர்ப்பம், இன்னும் பல சம்பவங்கள்... எல்லாம்; கீழைத்தேய ஒழுக்கவியலில் வாழ்ந்தவர்களை இரண்டக நிலைக்கு உட்படுத்துகின்றன.

“ஒரு நாட்டில் குடியுரிமை பெற்று வாழும் வேற்று நாட்டவர்கள் அவர்கள் குடியேறிய நாட்டின் பண்பாட்டில் ஒரு பகுதியையும் அவர்களின் சொந்தப்பண்பாட்டில் பெரும் பகுதியையும் இணைத்துக் கொண்டவர்களாய் உள்ளனர். இவ்வாறான வாழ்க்கைமுறை அவர்கள் வாழும் நாட்டு மக்களின் பண்பாட்டிலிருந்து வேறுபட்டதாக அமையும். அவர்களின் அவ்வகைப்பண்பாடு அந்நாட்டின் மொத்தப்பண்பாட்டில் ஓர் உட்பண்பாடாக அமையும்” (5)

என புலம்பெயர்ந்த தேசத்தின் உபபண்பாடு பற்றி கூறப்படுகிறது. இக்கூற்று ஈழத்தமிழர் புலம்பெயர்ந்து இற்றைக்கு கால்நூற்றாண்டு கழிந்துவிட்ட நிலையில் பொருத்தமாக

இருக்கின்றது. ஆனால் இந்நாவல் புலம்பெயர்ந்தவர்களின் ஆரம்பநிலை குறித்தே பேசுவதனாலேயே மேற்குறித்த கலாசார தத்தளிப்பை இலங்கைத்தமிழர்கள் எதிர்நோக்கவேண்டியிருந்திருக்கின்றது.

மேலும் ஒரு சம்பவத்தையும் இங்கு எடுத்துக்காட்டலாம். அறைநண்பர்கள் ஒருமுறை கோவைத்தமிழர் ஒருவரை சந்திப்பதன் ஊடாக தமிழ்ப்படம் பார்க்கும் வாய்ப்புக் கிடைக்கிறது. அவர் ஒரு சுரண்டல் பேர்வழியாக இந்நாவலில் காட்டப்படுகிறார். அவருடன் ஏற்பட்ட மனக்கசப்பு அறைநண்பர்களுக்கு ஒரு ரீவியும் டெக்கும் வாங்கவேண்டிய தேவையை ஏற்படுத்துகிறது. அது படிப்படியாக இவர்கள் மட்டுமல்லாமல் பக்கத்து அறையினரும் தமிழ்ப்படம் பார்ப்பதற்கு ஏற்ற சந்தர்ப்பத்தை வழங்குகின்றது. காலநீட்சியில் 'போர்ணோ' படம் பார்க்கும் நிலைக்கு இவர்களது பொழுது தள்ளப்படுகிறது.

இதுபோன்ற சம்பவங்களுக்கு நாவலில் இருந்து சில உதாரணங்களை எடுத்துக்காட்டலாம்.

“படம் திடீரென முடிந்து ‘டிவி’ திரையிலிருந்து அறைக்குள் வெளிச்சம் பரவியபோது நிமலனும் முத்துராசா அண்ணையும் தத்தமது கட்டில்களில் தலையைச் சுற்றிப் போர்த்தபடி உட்கார்ந்து படம் பார்த்துக் கொண்டிருந்தார்கள்” (6)

“அறையின் மையமாகவிருந்த பதிவான மேசையில் மூன்றுபேர் காலடியில் பியர்க் குலையும், கையில் சிகரெட்டுமாக ‘ரம்மி’ ஆடிக்கொண்டிருந்தனர். கதவுக்கு எதிராக இருந்த கட்டிலில் ஒருவன் ஜெர்மன்காரி ஒருத்தியை போர்த்தி வைத்து முயங்கிக் கொண்டிருந்தான். அத்வைதன் 120000 வோட்ஸ் மின்சாரத்தால் தாக்கப்பட்டு சுதாகரிப்பதற்குள் அவனையும் ரம்மியாட அழைத்தனர். ....அத்வைதன் வேறொரு சமயம் வருவதாகக் கூறிக்கொண்டு வெளியே பாய்ந்தான். அவனின் மனோ உணர்வுகளைத் துளியும் புரியாத சார்லியின் அறையினர் ஒரு அரை மணிநேரமாவது ரம்மியாட வருமாறு கெஞ்சினர்.” (7)

“இவங்கட செக்ஸ்... ஒழுக்கம் பற்றிய பார்வையே வேறை... போய் பிரண்டோட ஒருத்தி ஒரு பார்ட்டிக்கு போறாள் என்று வையன். அவள் தாயே பில்லை (கருத்தடையு) எடுத்துக் கையில் கொடுத்து விடறாளே?... இவங்களுடைய தியறிப்படி ஒழுக்கத்திற்கும் கன்னித்தன்மைக்கும் சம்பந்தமேயில்லை” (8)

தொகுப்பு

புலம்பெயர்ந்தவர்களின் ஆரம்பகால வாழ்க்கை நெருக்கடியை முக்கியமாக இந்நாவல் எடுத்துக்காட்டுகின்றது. அத்துடன் இன்று புலம்பெயர் இலக்கியத்தில் அதிக அழுத்தம் கொடுத்துப் பார்க்கவேண்டிய விடயம் ‘தமிழ்அடையாளம்’ அது பண்பாடு சார்ந்து அவர்களின் வாழ்க்கை சார்ந்து எந்தவிதமான சரிவுகளை மாற்றங்களை

ஏற்படுத்தியிருக்கிறது என்பது இங்கு எடுத்துக்காட்டப்பட்டிருக்கிறது. ஆனால் கால்நூற்றாண்டு கடந்துவிட்ட நிலையில் இங்கு குறிப்பிடப்பட்ட பலவற்றில் இன்று வாழ்ந்துவரும் புகலிடத் தமிழர்கள் புகலிடப்பண்பாட்டில் தமக்குரிய உபபண்பாட்டைக் கொண்டு வாழ்ந்து வருகின்றனர்.

மொழி, சமயம், திருமணம், பழக்கவழக்கம், பொழுதுபோக்கு, பாலியல் சார்ந்த பல விடயங்களில் எமது தமிழ்ப்பண்பாட்டுக்கூறுகளுக்கு இருக்கக்கூடிய தனித்துவமான அம்சங்களோடு புலம்பெயர்ந்த நாட்டின் மொத்தப்பண்பாட்டில் உப பண்பாட்டுக்கூறு ஒன்றினையும் உருவாக்கி இன்று வாழ்ந்து வருகின்றனர். எவ்விதத்திலும் முற்றுமுழுதாக தமிழ்ப்பண்பாட்டு மனம் என்ற நிலை மாறி ஒத்துப்போகக்கூடிய அல்லது மாற்றத்தை எதிர்கொள்ளக்கூடிய நிலையிலேயே இன்று புகலிடத்தமிழர்கள் இருக்கின்றனர். அது உணர்வுபூர்வமான மொழிவழியான தமிழ் அடையாளமாக முற்றுமுழுதாக அல்லாமல் வெறும் தமிழ் அடையாளமாகவே மூன்றாம் தலைமுறையினரிடத்தில் கையளிக்கப்படுகிறது. இதற்கு இன்றைய மொறீசியஸ் நல்ல உதாரணம் ஆகும்.

எனவே கருணாகரமூர்த்தியின் இக்குறுநாவலானது இலங்கைத்தமிழரின் ஆரம்பகால வாழ்க்கைச் சூழலை எடுத்துக்காட்டும் ஆவணமாக திகழ்கின்ற நேரத்தில் தமிழ்ப்பண்பாட்டு மனம் எதிர்கொள்ளக்கூடிய கலாசாரத் தத்தளிப்பையும் எடுத்துக்காட்டுவதாக அமைந்துள்ளது. எதிர்காலத்தில் புலம்பெயர் தமிழரின் வாழ்க்கையில் அவர்களின் எழுத்துக்களில் தமிழ்ப்பண்பாடு அல்லது தமிழ் அடையாளம் என்பதுதான் முக்கிய பேசுபொருளாக இருக்கும் என்பதும் இக்குறுநாவலாடாக வலியுறுத்தப்படுகிறது.

அடிக்குறிப்புகள்

- 1) ஜெயமோகன் : 1996, “இவை என் முகங்கள்” ஒரு அகதி உருவாகும் நேரம் சென்னை, ஸ்நேகா ப 7.
  - 2) டி.சே. தமிழன்: “வாசிப்பும் சில குரல்களுக்கான எதிர்வினையும்”
<http://djthamilan.blogspot.com/2009/06/blog-post.html>
  - 3) வெற்றிச்செல்வன். ப: 2009, ஈழத்தமிழர் புகலிட வாழ்வும் படைப்பும், சென்னை சோழன் படைப்பகம், ப 228.
  - 4) கருணாகரமூர்த்தி : 1996, ஒரு அகதி உருவாகும் நேரம், ஸ்நேகா, சென்னை, ப 59.
  - 5) பக்தவத்சலபாரதி : 1999 (விரிவாக்கி திருத்திய பதிப்பு), பண்பாட்டு மானிடவியல், சென்னை, மணிவாசகர் பதிப்பகம், ப 169.
  - 6) மேலது 4: ப 99.
  - 7) மேலது 4: ப 75.
  - 8) மேலது 4: ப 125.
- (சிங்கப்பூர்த் தமிழ் இலக்கியக் களம், உலகத் தமிழ் ஆராய்ச்சி நிறுவனத்துடன் இணைந்து மே 31, 2014 இல் நடத்திய 'புலம்பெயர்ந்த தமிழர் வரலாறும் வாழ்வியலும்' என்ற

கருப்பொருளிலான பன்னாட்டு மாநாட்டில் சமர்ப்பிக்கப்பட்ட கட்டுரை.)
நன்றி : கலைமுகம், இதழ் 58 (ஏப்ரல் - யூன் 2014) யாழ்ப்பாணம்.

'பதிவுகளு'க்கு அனுப்பியவர்: குணேஸ்வரன்

kuneswaran@gmail.com

பதிவுகள், ஆகஸ்ட் 29, 2014

17. 'மழை ஒலி' கவிதைத் தொகுப்பில் சூழியல் சிந்தனைகள் - ச.முத்துச்செல்வம், முனைவர்பட்ட ஆய்வாளர், தமிழ்த்துறை, பாரதியார் பல்கலைக்கழகம், கோவை-46. -

சூழியல் என்பது இன்றைய நிலையில் முக்கியமாக வைத்துப் பேசப்பட வேண்டிய துறைகளில் ஒன்றாக அமைந்துள்ளது. மனித வாழ்விற்கு அடிப்படையாக அமைவது சூழல். இத்தகையச் சூழல் மனிதனின் அனைத்து வித செயல்பாடுகளுடன் ஒன்றிணைந்துள்ளது. இத்தகைய சூழலால் உந்தப்பட்ட மனிதன் தனது கற்பனைச் சிறகை விரித்து இலக்கியம் படைக்கிறான். எனவே ஒவ்வொரு படைப்பிலும் படைப்பாளன் இருக்கின்றான். ஒவ்வொரு படைப்பினுள்ளும் படைப்பாளன் இருப்பதனால் தகடூர்த் தமிழ்க்கதிரின் 'மழை ஒலி' என்கின்ற இக்கவிதைத் தொகுப்பு படைக்கப்பட்ட சூழல் குறித்து ஆராய்வதே இக்கட்டுரையின் நோக்கமாக அமைகிறது.

ஆய்வு எல்லை

'மழை ஒலி' என்னும் கவிதைத் தொகுப்பு மட்டும் இக்கட்டுரைக்குப் பயன்படுத்தப்பட்டுள்ளது.

ஆய்வுக் கருதுகோள்

'மழை ஒலி' என்ற கவிதைத் தொகுப்பு படைப்பாளியின் சூழல் காரணமாக உருப்பெற்றிருக்கலாம் என்ற கருதுகோளினை அடிப்படையாக வைத்து இவ்வாய்வு தொடங்கப்படுகிறது.

படைப்பாளனும் படைப்பும்

தகடூர்த் தமிழ்க்கதிர் என்னும் இக்கவிஞர் தர்மபுரி மாவட்டத்தில் கம்பை நல்லூரில் 15.02.1962-இல் பிறந்தார். இவர் தமிழ்க்கதிரின் எழில்வானம், ஐங்குறள் அமிழ்தம், மழை ஒலி, போன்ற கவிதை நூற்களும் அடைக்கலன் குருவியும் ஆறாம் வகுப்புச் சிறுவனும், பசுவும் பாப்பாவும், சிறுவர் பூக்கள் போன்ற சிறுவர்களுக்கான படைப்புகளையும் படைத்துள்ளார். மழை ஒலி என்னும் கவிதைத் தொகுப்பின் அமைப்பினைப் பத்துப் பிரிவாகப் பகுக்கலாம். அவையான, 1.இயற்கை, 2.தமிழ், 3.தமிழர், 4.சான்றோர், 5.இரங்கற்பா, 6.சமுதாயம், 7.பாவரங்கம், 8.அரங்குகளில் பாடப்பெற்ற பாடல்கள், 9.குறுங்காவியப் பாடல்கள், 10.பல்கலைப் பாடல்கள் போன்ற பகுதியாக இந்நூலைப் பகுத்து அமைக்கலாம்.

படைப்பாளனும் சூழலும்

"சூழ்நிலை (Context) என்பது இலக்கியத்தோடு நெருங்கியத் தொடர்பு உடையது. இதை ஆராய்ச்சி செய்வது, அதாவது விஞ்ஞான சிந்தனை, அறிவாற்றல் வரலாறு (Intellectual history), இறையியல், சமகால அரசியல், சமூகச் சூழ்நிலை (பெண்ணியம், தலித்தியம், மானிடவியல், மார்க்ஸியம்) மற்றகலைகள், சுற்றுப்புறச் சூழல், விஞ்ஞானமும்

கொள்கைகளும் இன்னொரு வகையான சூழ்நிலையைக் குறிக்கின்றது. இத்தகைய அனைத்துச்சூழலும் இலக்கிய அறிஞர்களிடையே விரும்பப்பட்டதொன்று.” (மேலை இலக்கியத் திறனாய்வு வரலாறு, பக்.346-47) என்று வை.சச்சிதானந்தம் குறிப்பிட்டுள்ளார். இவ்வகையில், எந்த ஒரு படைப்பாக இருந்தாலும் அப்படைப்பினுள் படைப்பாளன் சார்ந்த புறச்சூழலின் தாக்கம் காணப்படும். ஆகையால், அப்படைப்பாளனின் படைப்பில் அவன் சார்ந்த சூழல் இடம்பெறுகிறது. அப்படைப்பாளனை மையப்படுத்தி அவன் சார்ந்த சூழலை,

- 1.இயற்கை சார்ந்த சூழல்
- 2.உயிரினங்கள் சார்ந்த சூழல்
- 3.சமுதாயம் சார்ந்த சூழல்

என்னும் நிலைகளில் வகைப்படுத்திக் கூறலாம். அவ்வகையில், தகடூர்த் தமிழ்க்கதிர் கம்பை நல்லூர் அரசு ஆண்கள் மேல்நிலைப்பள்ளியில் தமிழாசிரியராகப் பணியாற்றி வருகிறார். பாரதிதாசன், சுப்புரத்தின தாசனின் படைப்புகளில் ஆர்வம் உடையவர். பாரதிதாசனின் கொள்கையைப் பின்பற்றுபவர். ஆகையால், இவரின் படைப்பில் தமிழ்ச் சார்ந்த உணர்வும் சமுதாயம் சார்ந்த உணர்வும் வெளிப்பட்டுள்ளது. இதனை,

“பெண்ணை வணங்கும் பெருமனிதா! உன்சிகுவைக்
கண்ணில் மகளெனக் கண்டதுமே - மண்ணில்

புதைக்கும் பெருமூடா! பூவுலகில் நீயேடா?
புதைக்குதடா நேயம்தான் பார்”
(பெண்சிசுக் கொலை, மழை ஒலி,ப.126)

என்று சமகால சமுதாயம் சார்ந்த நிகழ்வினைப் பதிவு செய்துள்ளார் ஆணுக்கு பெண் சமம் என்ற நிலை பெயரளவில் தான் உள்ளது. ஆகவே தான் பெண்ணென்று கண்டவுடன் அச்சிசுவினை கொன்றுவிடும் மூடத்தனத்தினையும், பாலின வேறுபாட்டினால் பெண்ணுக்கு எதிராக செயல்படுவோரையும் கண்டிக்கின்றார்.

இயற்கைப் பாதுகாப்பு

சுற்றுச்சூழலைக் காப்பதில் படைப்பாளன் மிகுந்த ஆர்வம் உடையவராகத் திகழ்கிறார். இவர் எழுதிய மழை ஒலி என்னும் கவிதையின் தலைப்பே இந்நூலுக்குப் பெயராக அமைந்துள்ளமை இதனை வெளிப்படுத்தும் விதமாக விளங்குகிறது. மேலும், இயற்கையைச் சீரழிக்கும் நெகிழிப்பைகளை நீக்குவதன் மூலமாக இயற்கையைப் பாதுகாக்க முடியும் என்றும், சங்க காலத்தில் இயற்கையைச் சீரழிக்கும் செயற்கைப் பொருட்கள் இல்லாததால் இயற்கை வளம் சிறப்பாக இருந்தது என்றும், புகையே இல்லாத வண்டிகள் ஓடினால் காற்றில் கார்பன் - மோனாக்ஸைடன் அளவு குறைந்து புவி

வெப்பமாதல் குறைந்து இயற்கை பாதுகாக்கப்படும். இதனை,

“எங்கும் நெகிழி பைகள் தூக்கி
ஏகும் மனிதர் திருந்தாரோ?
சங்கத் தமிழ்போல் தழைத்த இயற்கை
திரும்பவும் இங்கு மலராதோ?
புகையே இல்லா வண்டிகள் ஓடும்
புதுமை இங்கு மலராதோ?
பகையாம் செயற்கை மருந்துக ளிங்குப்
பாதை மாறிப் போகாவோ?”

(மழை ஒலி, வளர்ப்போம் இயற்கை வளங்களினை, ப.4)

என்று தனது கவிதையின் வாயிலாக, இயற்கையினைக் பாதுகாக்கும் ஏக்கத்தினை வெளிப்படுத்தியுள்ளார். மேலும், இயற்கை என்ற பிரிவின் கீழாக மழை ஒலி, குழந்தைக்கதிரவன், மலர், வளர்ப்போம் இயற்கை வளங்களினை, மலைக்காட்சி, காடு, காற்று, பாடும்மரம், இயற்கையைக் காப்போம், பனைமரம், தென்னை, வாழை புன்னை போன்ற தலைப்பின் கீழாக இயற்கையினைக் காத்தல் தொடர்பான கவிதையினைப் புனைந்துள்ளார்.

தமிழர் மாட்சியும் படைப்பாளனும்

தமிழரின் பெருமை குறித்த பதிவுகளை நிலைநிறுத்துவதில் படைப்பாளர் பெரும் பங்கு ஆற்றியுள்ளார். பாரதிதாசனின் கவிதைகளால் உந்தப்பட்ட கவிஞர் தமிழ் மீதும் தமிழ் மக்கள் மீதும் பெரும் பற்றுடையவராகத் திகழ்கிறார். எனவே, உலகமயமாகின்ற சூழலில் ஒவ்வொருவனும் தனது சுயஅடையாளங்களை இழந்து விடுகின்ற அவலநிலையில் படைப்பாளன் தனது சுய அடையாளங்களை பதிவுச்செய்யும் பொருட்டு தமிழரின் மாட்சி குறித்தும் அவனது இயல்பு குறித்தும் வெளிப்படுத்தும் விதமாக கவிதையினை அமைத்துள்ளமையைக் காணமுடிகிறது. இதனை,

“தமிழர் நலனில் தவற்றினைக் கண்டால்
தடுத்திடு வேன்நின்று
கமழும் தமிழர் கனவினை வெல்லக்
கைகள் எனக்குமுண்டு” (தமிழா எழுக!, பா.5, மழை ஒலி, ப.20)

என்ற கவிதையின் மூலம் வெளிப்படுத்தியுள்ளார். மேலும், இவரின் கவிதைத் தொகுப்பில் தமிழ், தமிழர், தமிழர் மாட்சி, தமிழ் நெறி, தமிழ்க் கொடை, தமிழ் மறவர்கள், தமிழ் வேட்கை என்னும் தலைப்புகளில் கவிதை படைத்துள்ளார். தமிழ்ச் சான்றோர்களின் மீது கொண்ட பற்றின் காரணமாக ஒளவையார், பாரதி, பாரதிதாசன் ஆகியோர் மீது கவிதை

படைத்துள்ளார். சுரதா, கண்ணதாசன், முத்தமிழ்க் காவலர் போன்றோரின் மறைவின் பொழுது இரங்கற்பா பாடியுள்ளதன் மூலம் தகடூர்த் தமிழ்க்கதிரின் தமிழ்ப் பற்றினை அறியலாம்.

தகடூர்த் தமிழ்க்கதிர் படைப்பில் இலக்கியத்தாக்கம்

படைப்பாளர் இலக்கியங்களை விரும்பி வாசிக்கும் பழக்கம் உடையவர் என்பதனை அவரது படைப்பின் வாயிலாக அறியமுடிகிறது. ஏனெனில், சீவக சிந்தாமணியில்,

“காய் மாண்ட தெங்கின் பழம்வீழக் கமுகின் நெற்றிப்
பூமாண்ட தீந்தேன் தொடைகீறி வருக்கை போழ்ந்து
தேமாங் கனிசி தறி வாழைப் பழங்கள் சிந்தும்
ஏமாங்க தமென்று இசையால் திசை போய துண்டே”
(நாமகள் இலம்பகம், பா.2)

என்ற பாடலில் ஏமாங்க நாட்டுவளம் பற்றி புகழ்ந்து பாடத் திருத்தக்கத் தேவர் கையாண்டுள்ள உவமை போன்றே தமிழ்க்கதிரும் கற்பனை செய்துள்ளார். இதனை,

“தண்ணீர் அருந்த எருமைதான்
தவழ்ந்து ஆற்றில் நின்றதுவே!
விண்ணில் எழுந்த நீர்வாளை
விலக வேண்டிதட்டியதே!
மண்ணில் எருமை அச்சத்தில்
மடங்கி யோட இளமான்கள்
வண்ண உடலை மிக உயர்த்தி
வாகாய் எம்பி ஓடினவே!
மானைக் கண்ட குரங்குகள்தாம்
வாலைச் சுருட்டிக் குதித்தனவே!
ஏனாம் என்றும் புரியாமல்
இழிந்த கூச்சல் போட்டனவே!
வானில் பறவை எம்பியதே!
மலர்கள் ஒருபால் அசைந்தனவே!
தானாய்க் குயிலும் கூவியதே!
தவழும் வளமாம் தமிழ்நாடே!”
(வளம்மிகு தமிழ்நாடு, மழை ஒலி, ப.128)

என்று தமிழ்நாட்டின் வளத்தினைத் தம் படைப்பில் கையாண்டுள்ளார். ஆகையால் சிவகசிந்தாமணி வாசிப்பில் ஆழ்ந்த புலமை பெற்றிருக்க வேண்டும் என்பது தெளிவாகிறது.

இரு மகாகவியும் தகடூர்த் தமிழ்க்கதிரும்

வானியல் அறிவினை மக்களுக்கு அறிவிக்கும் விதமாக இரு மகாகவிகளும் கவிதை படைத்துள்ளனர். “75 ஆண்டுகளுக்கு ஒருமுறை வால்நட்சத்திரம் தோன்றும் என்றும், 1758 ஆம் ஆண்டில் வரக்கூடிய வால்நட்சத்திரம் குறித்து முன்பே எட்மண்டு ஹாலி தெரிவித்தவர். அவரின் பெயராலே ஹாலி வால்நட்சத்திரம் (Hallay's Comet) என்று அழைத்தனர். வால்நட்சத்திரம் தோன்றுவது இடரா? இன்பமா என்பது தொப்யாமல் ஐயத்துடனே பாரதியார் கவிதை படைத்துள்ளார். ஆனால், ஆந்திர மகாகவியான அப்பாராவு புதிய சமூகத்தின் வெற்றிக் கொடியாக வால்நட்சத்திரத்தின் வருகையைப் பாடியுள்ளார்” (இரு மகாகவிகளின் பார்வையில் ‘ஹாலி வால்நட்சத்திரம்’, இந்திய ஒப்பிலக்கியம், ப.86) என்று பா.ஆனந்தகுமார் குறிப்பிடுகிறார். இரு மகாகவிகளும் விண்ணில் வலம் வரக்கூடிய வால்நட்சத்திர குறித்து படைத்தது போலவே விண்ணில் வலம் வரக்கூடிய ராக்கெட் குறித்து தகடூர்த் தமிழ்க்கதிர் படைத்துள்ளார். 1979-இல் ஸ்கைலாப் (இராக்கெட்) பூமியின் மீது விழும் அபாயத்தினை வானொலி அறிவிப்பின் மூலம் அறிந்த மக்களின் செயல்பாடு குறித்துப் படைத்துள்ளார்.

“நாளை வாழ்வு இல்லையென்றே

நம்பி விட்டனர்

இன்றே நன்றாய் தின்போ மென்றுத்

தின்று தீர்த்தனர்

கையில் ஏதும் பணமேயில்லை

காளை விற்றனர்

காளை விற்ற பணமுழுதும்

வாயில் போட்டனர்

கோயில் சென்ற யாவருமே

“கோவிந்தா” என்று

கோழையாக அழுதழுது

குழுமி இருந்தனர்

வேகமாக வானொலியில்

செய்தி கேட்டனர்

விரும்பித் தின்ற உணவையெல்லாம்

ஏப்பம் விட்டனர்

ராக்கெட் எரிந்து கடலிடையே

விழுந்தது) என்றதும்

ராகம் போட்டு இருவருமே

கதறி அழுதனர்”

(ஸ்கைலாப்(இராக்கெட்)விழுகிறது!, மழை ஒலி, ப.132)

என்னும் கவிதையின் வாயிலாக, மக்கள் தன்னிடம் இருந்த பொருட்கள், பணம் எல்லாவற்றையும் செலவு செய்து தின்று தீர்த்தனர். பின்பு விஞ்ஞானிகள் கடலில் பத்திரமாக விழச்செய்த செய்தி கேட்டு சிந்திக்காமல் முடிவெடுத்ததன் விளைவை எண்ணிப் புலம்பிய நிகழ்வினைக் குறித்து பதிவுச்செய்துள்ளார். எனவே, மக்கள் சிந்தித்து செயல்பட வேண்டும் என்பதனைப் பதிவுச் செய்துள்ளார்.

சமகாலப் பதிவுகளில் படைப்பாளன்

இலக்கியம் என்பது காலத்தைக் காட்டும் கண்ணாடி என்று கூறுவர். இவ்வகையில் பார்க்கும் பொழுது தமிழ்க்கதிர் தம் சமகாலத்தில் நிகழ்ந்த நிகழ்வுகள் குறித்த பதிவுகளைத் தம்முடைய படைப்பில் பதிவுச் செய்துள்ளார்.

“கற்றிடும் பள்ளி தன்னில்

கவினுறு வள்ளு வன்சொல்

பற்றிலார்சோம்ப லாலே

படுதுயர் நிகழ்ந்த தம்மா!

தொற்றிடும் எரியின் முன்னர்

தொலைந்ததோ வைக்கோல் பிஞ்சு?

முற்றிடும் தமிழாம் பூக்கள்

முழுவதும் வெந்த தம்மா!”

(எரியினில் வாடலாமா?, மழை ஒலி, ப.136)

2004-இல் கும்பகோணத்தில் அதிகாரிகளின் அலட்சியப் போக்கினால் ஏற்பட்ட தீ விபத்தில் பள்ளிக் குழந்தைகள் இறந்த துயரச்சம்பவத்தைப் பதிவுசெய்துள்ளார். மேலும், இயற்கையினால் ஏற்பட்ட இன்னல்கள் குறித்துப் பதிவுச்செய்யும் விதமாக,

“கண்ணிமைக்கும் நேரத்தில் ‘கடல்கோள்’ என்றே

கண்டவர்கள் அலறினார்கள் ஊரைக் கொண்டாய்!

எண்ணத்திலும் பேய்தானா? எழுச்சி யெல்லாம்

இறப்பென்னும் சுடுகாட்டை அமைப்பதற்கா?

விண்ணிறைந்த கண்களெல்லாம் விரியக் கண்டே

வேதனையில் துடிக்கிறதே கடலே சொல்வாய்!

மண் மூடி அழிக்கின்ற கொடுமை வேண்டாம்

மாறிவிடு கடல்தாயே கோபம் வேண்டாம்”

(மாறிவிடு கடல் தாயே கோபம் வேண்டாம், மழை ஒலி, ப.137)

என்னும் கவிதையில் 26.12.2004 ஏற்பட்ட கடல்கோள் (சுனாமி) பற்றிப் பாடப்பட்டது. இயற்கையின் புறத்தாக்குதலுக்கு ஆளான மனிதனுக்கு இயல்பாகவே அவனுள் ஒரு

தாக்கம் ஏற்பட்டிருக்கும். கடல்தாயிடம் படைப்பாளன் முறையிடுவது போன்று கவிதைப் படைத்துள்ளதன் மூலம் புறச்சூழலின் தாக்கத்தினைப் படைப்பாளன் பெற்றிருக்கிறார். இங்கு, ஒரே நேரத்தில் பலவுயிர்கள் இறப்பது என்பது பரிதாபத்திற்குரிய நிகழ்வாகும். எனவே, புறத்தாக்கத்தினை படைப்பாளன் பெற்றதன் காரணமாக சுனாமி குறித்த சமகாலப்பதிவினைப் பதிவுச் செய்துள்ளார்.

சமூக விழிப்புணர்வில் தமிழ்க்கதிர்

இயற்கையை மட்டுமல்லாது சமூகத்தினை மையமாக வைத்தும் கவிதையினைப் படைத்துள்ளார். மூடப்பழக்கம், பெண் உரிமைக்குக் குரல் கொடுத்தல், மனித உரிமை, உழைப்பின் உயர்வு, மனிதம், சமநிலை, பகுத்தறிவு, சமூக விடுதலை போன்ற கருவினை மையமிட்டதாகப் பல கவிதைகளைப் படைத்துள்ளார். இதனை,

“பாவலர் படைக்கும் யாப்பில்

பைந்தமிழ் மரபு இல்லை

நாவலர் பேசும் பேச்சில்

நல்லதாம் வீர மில்லை

காவலர் பணியில் மெச்சும்

கடமையோ சிறிது மில்லை

ஆவலால் முன்னேற்றத்தை

ஆக்கிடும் கட்சி இல்லை” (விடியட்டும், மழை ஒலி, பா.3, ப.59)

என்று ‘விடியட்டும்’என்னும் தலைப்பில் தற்காலத்தில் நிகழும் இத்தகைய அவலநிலையைப் போக்க சமூகம் விழிப்புணர்வு பெறவேண்டும் என்ற நோக்கில் தகடூர்த் தமிழ்க் கதிர் கவிதையைப் படைத்துள்ளார். இக்கவிதையின் மையப்பொருளாக படைப்பாளன் கூறுவது எந்த வொரு செயலைச் செய்தாலும் விரும்பிச் செய்யவேண்டும் என்றும், இவ்வாறு விரும்பிச் செய்யும் பணியில் கடமையுணர்வு இடம்பெறவேண்டும் என்கிறார். இவ்வாறு விரும்பி முன்னேற்றத்தை ஏற்படுத்தும் கட்சிகள் இல்லை என்ற ஏக்கமும் படைப்பாளனிடம் காணப்படுகிறது.

நிறைவாக,

தகடூர்த் தமிழ்க்கதிர் படைப்பில் பெண்ணுக்கு எதிராக செயல்படுவோரைக் கண்டிக்கின்றார். விஞ்ஞானம், இயற்கைப்பாதுகாப்பு, இயற்கையால் ஏற்பட்ட துயரச்சம்பவம் குறித்தும், உலகமயமான சூழலில் சுயஅடையாளங்களை உருவாக்குவதற்கு படைப்பாளன் முயன்றுள்ளமையால் அவர்தம் கவிதைகளில் தமிழர் குறித்தும் தமிழரின் பெருமை குறித்தும் பதிவுசெய்துள்ளமையை அறியமுடிகிறது. அதிகாரிகளின் அலட்சியப் போக்கினால் ஏற்பட்ட துயரச்சம்பவம், ஆவலால் முன்னேற்றத்தை மையமிட்ட கட்சிகள் இல்லாத அவலநிலையைப் போக்க சமூகம் விழிப்புணர்வு பெறுதல் வேண்டும் என்ற

சூழலில் தகடூர்த் தமிழ்க் கதிர் கவிதையைப் படைத்துள்ளார் என்பதனை அறியமுடிகிறது.

துணை நூற்பட்டியல்

1. ஆனந்தகுமார்.பா - இந்திய ஒப்பிலக்கியம், (சூசன் பாசுனெட்டை முன் வைத்து), மீனாட்சிப் புத்தகநிலையம், பதிப்பு.2003, மதுரை - 625 001.
2. சச்சிதானந்தன்.வை - மேலை இலக்கியத் திறனாய்வு வரலாறு, பதிப்புத்துறை, மதுரை காமராசர் பல்கலைக்கழக வெளியீடு, பதிப்பு.1999, மதுரை - 625 021.
3. தகடூர்த்தமிழ்க்கதிர் - மழை ஒலி, தாவல் வெளியீடு, பதிப்பு.2010, 51, பூமி சமுத்திரம், கம்பைநல்லூர்-635 202.
4. ஸ்ரீசந்திரன் ஜெ - சீவக சிந்தாமணி மூலமும் தெளிவுரையும், மூ.ப.2006, வர்த்தமானன் பதிப்பகம், தி.நகர், சென்னை-17.

muthuselvam87@yahoo.in

18. நூற்றொகை விளக்கத்தின் பொதுவியல் கட்டமைப்பு - மூர்த்தி. ரா, முனைவர்பட்ட ஆய்வாளர்; தமிழ்த்துறை பாரதியார் பல்கலைக்கழகம், கோவை - 46 -

பாயிரங்கள் மொழிகளின் ஆக்கத்திற்கு ஏற்ப காலந்தோறும் அமைப்பு, பொருள் உருப்பெருக்கம் என்ற தன்மையில் பெருகி வருகின்றன. மரபிலிருந்து மாற்றம் பெறாமல் உறுப்புக்களை ஏற்றம் பெறச்செய்கிறது. நன்னூல், தொல்காப்பியம் பாயிர இலக்கணத்தில் பொதுப்பாயிரம், சிறப்புப்பாயிரம் சிறப்புப் பெருவது போல் நூற்றொகை விளக்கத்தில் பொதுவியல் சிறப்பு பெருகிறது. பொதுவியல் கட்டமைப்பில், நன்னூலரின் பொதுப்பாயிரக் கட்டமைப்பினைப் போல் தொடக்கத்திலே அறிவு, நூல் ஆகியவற்றை சூத்திரமாகக் கட்டமைத்துள்ளார் ஆசிரியர். இது தொல்காப்பிய மரபிலிருந்து மாற்றம் பெற்று காணப்படுகிறது. ஏனெனில் தொல்காப்பியர் மரபியலில் நூலினைப் பற்றி கூறியுள்ளார். அவற்றை ஒப்பிடுவதோடு, அறிவு, நூல், நூலின்வகை அதற்கான பொது இலக்கணம் மற்ற நூல்களிலிருந்து ஆசிரியர் மாற்றம் பெறுவதற்கான காரணம் ஆகியவற்றைப் பற்றி ஆராய்கிறது இக்கட்டுரை.

நூல் - விளக்கம்

நூல் என்பதற்கு நூற்றல் (திரித்தல்) என்ற தொழிலாற் பிறந்த பஞ்சுநூல் என்று பொருள். தொல்காப்பியர் காலத்தில் 'பாட்டுரைநூல்' என்னும் நூற்பாவால் பாட்டு முதலியன நூல் என்ற பெயரைப் பெறாமல், இலக்கண நூலே, நூல் எனப் பெயர்பெற்றது என்று பொருளிகிறார். தொல்காப்பியர் இதனை,

“நூலெனப்படுவது நுவலுங் காலை
முதலு முடிவும் மாறுகோ னின்றித்
தொகையினும் வகையினும் பொருண்மை காட்டி
உண்ணின் றகன்ற உரையொடு பொருந்தி
நுண்ணிதின் விளக்கல் அதுவதன் பண்பே” (செய்.நூற்:159)

இளம்பூரணர் இதற்கு தொகையினும், வகையினும் காட்டி அகத்தே நின்று உரையொடு விரித்து பொருள் கூறுவது எனக் கூறுகிறார். அதனால் என்னவோ, ஆசிரியர் நூற்றொகை விளக்கம் எனும் தலைப்பில் தொகையாக்கி, வகை-தொகை செய்துள்ளார். வகை-தொகை இவை இரண்டிற்கும் அகமே முதன்மைப்படுவதால் அகத்திற்கு அறிவும் தேவையான ஒன்றாகிறது.

அறிவே நூலின் முதன்மை

உரையாசிரியர்களுக்கு நிகராக நூலின் பொதுப்பாயிரத்தை வகுக்கும் போது நூலுக்கு (நூல் - ஆக்கியோன்) அறிவுதான் முதன்மை கருவியாகத் திகழ்கிறது. அதனால் அறிவினை,

“அறிவினை யுணர்த்துங் கருவி நூலென்ப” (சூத்திரம்:1)

நூலானது அறியவேண்டியவற்றை அறிவிக்கும் ஒரு கருவியே! என்றும், நெறிமுறை தவறாமல் எவை ஒன்றையும் வரன்முறையோடு அருவிக்கக்கூடிய கருவி என்றும் கருவியை முதன்மைப்படுத்துகிறார் ஆசிரியர். அறிவு-நூல்-கருவி இவைகளை ஒன்றுபடுத்தி பேசும் சூழலில் சாத்திரமும் நூலுக்கு ஒரு பொருளுடையன என்று உயர்த்திக் கூறுகிறார். இதில் அறிவு - நூல் இவையிரண்டும் ஒன்றையொன்று சார்ந்தபோது சாத்திரமென்று இதனுக்கு பொருந்தும். அதே நேரத்தில் அறிவை வகைப்படுத்துதலில் பேரறிவு, சிற்றறிவு, புலனறிவு என்று மூவகைப்படுத்துகிறார்.

“அறிவுபே ரறிவுசிற் றறிபுல னறிவென
மூவகை யதனான் முறையே நூலும்
மதம் பொது கலையென வகைமூன்றாமே.” (சூத்:2)

தொல்காப்பியர், உயிர்பாகுபாட்டைப் பற்றிபேசும்போது அறிவை மையப்படுத்தியே உயிர்களை வகைப்படுத்துகிறார்.

“ஒன்று அறிவதுவே உற்று அறவதுவே
இரண்டு அறிவதுவே அதனோடு நாவே
மூன்று அறிவதுவே அவற்றோடு மூக்கே
நான்கு அறிவதுவே அவற்றோடு கண்ணே
ஐந்து அறிவதுவே அவற்றோடு செவியே
ஆறு அறிவதுவே அவற்றோடு மனமே
நேரிதின் உணர்ந்தோர் நெறிப்படுத்தினரே” (மர.நூற்.27)

இதில் ஓரறிவு உயிர்கள் முதல் ஆறறிவு உயிர்களான மனிதர்கள் வரை என உயிர்களின் தோற்ற உருவாக்கத்தை முன்மொழிந்துள்ளார். அறிவு இன்ன தன்மையில் இந்தந்த இடங்களில், காலத்தில், சூழலில் ஏற்படும் என்று அனுகிக்க முடியாது செய்கின்ற செயற்பாடு (function)களுக்கு ஏற்ப அந்தந்த சூழல்களில்(context) வெளிப்பட்டு நிற்கும். அதே அறிவை முன்னோர்கள், வாசாசாத்தியம், கரியாசாத்தியம் என இருபிரிவாக வகையறை செய்கின்றனர்.

வாசாசாத்தியம் : வேதம்-4, அங்கம்-6, மீமாம்சம்-1, நியாயம்-1, புராணம்-1, தருமம்-1 ,
கிரியாசாத்தியம் : கலை என்றும் வகைப்படுத்தியுள்ளனர். வாசாசாத்தியத்தில் 1,4 வித்தைகளாகவும் எண்ணுகின்றனர். இதில் சிலர் ஆயர்வேதம் தனார்வேதம், காந்தர்வவேதம், அர்த்தசாஸ்திரம் இவைகளை ஒருங்கிணைத்து 18 வித்தைகளாகவும், கியாசாத்தியம் 64 கலையாகவும் வகுத்துக் கூறுகிறார்கள் என்று (ப.3,4)ல் கூறுகிறார்.

அறிவுகளை கூறுந்தோறும் அதனை வகைப்படுத்தியதோடு, பேரறிவு - என்பதானது நமக்கு எந்தநேரத்திலும் இயல்பாய் இருக்கக் கூடியதாகவும், பரம்பொருளுக்கு உரியது என்றும் ஏதேனும் இடையூறு, பிரச்சனைகள் ஏற்படும் காலங்களில் விவகார வழியாய் நிரூபிக்க தக்கதன்று என்றும் பேரறிவுக்கு விளக்கம் தருகிறார்.

சிற்றறிவு நூலுக்கு முதன்மை

அறிவு நூலுக்கு முதன்மைப்படுவது போல் சிற்றறிவும் அதனை ஆராய்ந்து மதிப்பிடுவதற்கு முதன்மையாகின்றது.

“மரபுநிலை திரியா மாட்சிய வாகி

உரைபடு நூல்தாம் இருவகை நிலைய
முதலும் வழியுமென நுதலிய நெறியின்” (மரபியல்:639)

நூலுக்கு ‘மரபு’இன்றியமையாகும். மரபுமாராமல்கூறப்படும் நூலானது இருவகைப்படும். முதல்நூல், வழிநூல்; முதல்நூலானது பேச்சிலிருந்து எழுத்தாக்கம் பெற்று அறிவுடையதாகத் திகழ்வது. இதனை,

“வினையின் நீங்கி விளங்கிய அறிவின்

முனைவன் கண்டது முதனூலாகும்.” (மர:640)

முதல்நூல் உருவாதற்கு தெளிவாக விளங்கக்கூடிய அறிவே தேவையாகின்றது. பின்பு வழிநூல் முதல்நூலை முன்னோடி மரபாகக் கொண்டு கடைபிடித்து வருகிறது.

“வழியெனப் படுவ ததன்வழித் தாகும்.” (மர:641)

நன்னூலார் நூலினை எடுத்துரைக்கும் போக்கானது மரபுநிலையிலிருந்து மாற்றம் பெற்று காணப்படுகிறது.

“நூலின் இயல்பே நுவலின் ஓரிரு

பாயிரம் தோற்றி மும்மையின் ஒன்றாய்

நாற்பொருள் பயத்தோடு எழுமதம் தழுவி

ஐயிரு குற்றமும் அகற்றியம் மாட்சியோடு

எண்ணான்கு உத்தியின் ஒத்ததுப் படலம்

என்னும் உறுப்பினில் சூத்திரம் காண்டிகை

விருத்தி யாகும் விகற்பநடை பெறுமே.” (பொது.பா.சூத்: 4)

என்று நூலின் தொடக்கத்தில் பாயிரத்திற்கு விளக்கம் தருவதோடு, நூலை வகைப்படுத்தும்

போது முதல்நூல், வழிநூல், சார்புநூல் எனப்பிரிக்கிறார்.

“வினையின் நீங்கிய விளங்கிய அறிவின்
முனைவன் கண்டது முதல்நூல் ஆகும்.” (சூத்:5)

அறிவுடைய உலக உயிர்களுக்கு முதன்மையாகத் தேவைப்படுவது முதல்நூலெனும்
அறிவே என்றும்,

“முன்னோர் நூலின் முடிபொருங்கு ஒத்துப்
பின்னோன் வேண்டும் விகற்பம் கூறி
அழியா மரபினது வழிநூல் ஆகும்.” (நூற்:7)

மரபு அழியாமல் காத்துவருவது வழிநூல், அதனை சார்புநூலுக்கு தேவையாகப்
பயன்படுத்திக் கொள்வது,

“இருவர் நூற்கும் ஒருசிறை தொடங்கித்
திரிபு வேறுடையது புடைநூல் ஆகும்.” (நூற்:8)

சார்புநூலை ‘புடைநூல்’ என்றும் பெயரிடப்படுகிறது. இதனை புதுவகை நூலென்று
கூறலாம். தொல்காப்பியர் மரபியலில் நூலுக்கு உரியவர்கள் அந்தணர்களே என்று கூறுவது
அறிவுடையவர்களா? அல்லது அந்தணர்களையா?

“நூலே கரகம் முக்கோல் மணையே
ஆயுங்காலை அந்தணர்க் குரியே” (மர: 615).

அதற்கடுத்த நிலையில் இன்னன்ன மக்களுக்குரிய தொழில்கள் என்று வகைப்படுத்திச்
செல்கிறார் அவ்வாறு பார்க்குங்கால் இதனை மக்களுக்குரியதாகவே கருத முடிகிறது.
நன்னூலர் கூறுகின்ற சார்புநூலைப் போல் உற்றதொகை நூல் எனக் கூறலாம்
சுந்தரம்பிள்ளை வகுத்த நூற்றொகை விளக்கத்தினை, தொல்காப்பியர், நன்னூலர்
கூறுகின்ற மரபுகளிலிருந்து மாறுபட்டு (மைந்தனும், மருமகனும் போல) அறவியலை
கூறுவதாக பொதுநூலை வகுத்துள்ளார் ஆசிரியர். இந்நூல் சார்புநிலையாக்கத்;தினால்
இலக்கணத்தின் தன்மையிலிருந்து மாற்றம் பெறாமல் புதியனவை வகுக்கிறது.

சொல்லாச்சித் திறன்

மூலநூலினை மையமாகக் கொண்டு பொதுவியலுக்கு இலக்கணங்கூறுங்கால்,
“உண்மை பொதுமை யொழுங்கென மூன்று
திண்மைசேர் அறிவின் செறிவே பொதுநூல்.” (சூத்:6)

முன்னமே கூறியது போல் சிற்றறிவு ஆராய்ந்து மதிப்பீடு செய்யக்கூடியது. சிற்றறிவினால் பொதுநூலை தலைமை தூக்கி பார்ப்பதோடு ஆராய்ந்து தனிப்படக் கூறிநிற்கவும் செய்கிறது. பொதுநூலில் உண்மை யாவது என்றுனரும் போது நூல் அறிவுகள் எவ்வளவு சோதித்தாலும் அழியாத மெய்மையுடையதாக உள்ளதை உள்ளவாறு விளக்கும்”(பக்.7). ‘பொதுமை’ காலமாற்றத்துக்கு ஏற்ப சூழல்பொருத்தத்தைக் கொண்டு மாறுபடக்கூடும். காலங்களில் பொருளின் பொதுமைத் தன்மை மாற்றமுறும், மூன்று காலங்களுக்கும் இப்பொதுமைத்தன்மை பொதுவாய் அமையும். ‘ஒழுங்கு’ பொதுவான உண்மையுள்ள பொருளை முறையாக எடுத்துக்கூறல் இதில் அடங்கும். “விலங்குகள் குட்டியிட்டு ஈனக்கூடியது” என ஒழுங்குபடுத்தல். உண்மை, பொதுமை, ஒழுங்கு எனக் கூறிச்செல்லும் சூழலில் ஒழுங்கிலக்கணத்தினை விரித்துச்செல்கின்ற பாங்கு மும்மூன்று என நூலினை தொகையாக்கம் செய்கின்றார். பொதுஇலக்கணத்திற்கு வழிநூலான தொல்காப்பியம், நன்னூல் நூலினை ஒத்துச்செல்வதோடு, அவற்றையும் பட்டியலிடுகிறார்.

“முதல்வழி சார்பென மூவகை பொதுநூல்” (சூத்: 11)

முதல்- வழி- சார்பு மூன்றினையும் பொதுவியல் இலக்கணத்தோடு பொருத்திப்பார்க்குங்கால் உண்மை வெளிப்படுதைக் காணலாம். முதல் - உண்மை: முதல்நூல் ஆக்கியோன் என்பது உண்மையை வெளிப்படுத்தும். உண்மைaa பொய்மை இரண்டும் இதிலடங்கும். அழிவுற்ற நூலின் எச்சங்கள் இதில் வெளிப்பட்டுக் காணப்படும். இவை குறைவு படின பொய்மைத்தன்மை வெளிப்பட்டுத் தோன்றும். எல்லா நூலுக்கும் தலையாய நூலாக அமையக்கூடும். வழிநூல் - பொதுமை: இதில் குறைவான கருத்தாக்கங்கள் எடுத்தாளப்படும். கருத்துக்கள் தெளிவுபெறுவதற்காகவே நிலைநிறுத்தப்படுகிறது. சார்புநூல் - ஒழுங்கு: செய்கின்ற செயற்பாடுகள் சரிவர நிகழ்வதற்காகவும் ஒழுங்கு நிலைகடைபிடிப்பதற்காகவும் பயன்படுத்தப்படுகிறது. முதல்நூல் - எல்லாப்பொருள்களின் தோற்றத்தின் உருப்பெருக்கம் இருக்கும் என்ற இருக்கையை வெளிப்படுத்தி காட்டுகிறது.

“ இலங்கிடு மிருக்கையு மெண்ணோடளவு
இருவகை இயக்கமு மைக்கிய முயக்கமு
முயிரு முளனுமென் றறுவகை முதனூல்” (சூத்:13)

முதல்நூல் அறுவகை நிலையில் வருவதாகும். ‘இருக்கை’ தத்துவார்த்தத்தின் வெளிப்பாடு தோற்றம் என்றும்,

“இருக்கை விளக்குநூல் தத்துவ மென்ப”(சூத்:14)

அதேநேரத்தில் சார்புநூலினை “மனிதர்களுடைய சுகவாழ்விற்குப் பற்பல செளகாரியங்கள் அவசியப்பட்டனவாயும் இருப்பதால் ,மனிதர் செய்துவரும் ஒருவகைத்தொழிலுக்கு உபயோப்படும் படியாக சார்புநூல் அமையவேண்டுமென்கிறார்.(பக்.50)

“முதல்வழி நூற்களின் முடிபுணர்ந் தவையுடன்
கைவரும் வகையொரு செய்வினைக் கமைத்துத்
துணைசெயல் சார்பு நூற் றொழிலென மொழிப” (சூத்:32)

சார்புநூலுக்கு இலக்கணம் கூறப்படுகிறது. அதனைப் பலவழிகளில் பயன்படுத்தலாம் மென்கிறார்.

“தருக்கந் தருமஞ் சிற்ப நாவிகந்
தனுராயு ளாதியாச் சார்புநூல் பலவே” (சூத்:33).

சார்புநூலுக்கு ஆராய்வோரின் அறிவு மட்டுமே முன்னுதாரணமாகத் தேவைப்படும். உண்மையை அறிவது எல்லா நூலின் தொழிலாகும். உண்மை என்று வரும்போது தருக்கம், தருமம் இரண்டினை சார்பு படுத்தி மனிதர்கள் செய்யும் எத்தொழிலுக்கும் நூலறிவு தத்துவார்த்த நிலையில் பயன்படும் என்கிறார்.

கட்டமைப்பு மாற்றங்கள்

(தொல்காப்பியம்);

முதல்நூல்

வழிநூல் மட்டும்

(நன்னூல்)

முதல்நூல்

வழிநூல்

சார்புநூல்

(நூற்றொகைவிளக்கம்);

முதல்நூல் (6)

வழிநூல்

சார்புநூல் (பல)

இதில் தொல்காப்பியம் முதல்நூலாகக்கொண்டு நன்னூலை வழிநூலாகக் கடைப்பிடித்து நூற்றொகை செய்துள்ளார்.

முடிவுரை

அறிவு, நூல் ஆக்கத்தின் கருவியென குறியீடாகக் கொள்ளும் ஆசிரியர் அக்கருவி, உயிர்களின் அறிவுத்தன்மையை மழுங்கடிக்கச் செய்யாமல் கிளரிக்கொண்டே இருக்கிறது.

கிளறிய அறிவை பேரறிவு, சிற்றறிவு புலனறிவு என தத்துவார்த்த நிலையில் உயிர்களின் பகுப்புக்கு ஏற்ப கூட்டி குறைத்து மதிப்பிட முடிகிறது. ஆசிரியர் தொல்காப்பியர் வகுத்த அறிவுப் பாகுபாட்டிலிருந்து முற்றிலும் மாறுபட்டு உளவியல், தத்துவார்த்தம் என்ற மனத்தாக்கத்திற்குள் உட்பொதிந்து செயல்படுவதைக் இந்நூலில் வாயிலாகக் கானமுடிகின்றது. நூலுக்கு பொதுஇலக்கணம் மரபுநிலையில் கடைபிடித்தாலும் முதல்-வழி- சார்பு என்ற கட்டமைப்பின் மையத்தை முதன்மையாகக் கொண்டு உண்மை-பொதுமை- ஒழுக்கம் இவைகள்- அதனோடு பொருந்தி வருவதோடு தனிமனித வாழ்வியலில் அவை பரிணமித்து வருவதையும் இந்நூலின் வாயிலாக அறிந்து கொள்ளமுடிகிறது.

பயன்பட்ட நூல்கள்

1. தொல்காப்பியம் (மூலமும் உரையும்) - தமிழண்ணல்.
2. நன்னூல் (மூலமும் உரையும்) - ஆறுமுகநாவலர்.
3. நூற்றொகைவிளக்கம் - மனோன்மணியம் சுந்தரம்பிள்ளை.
4. இந்திய இலக்கியச் சிற்பிகள் (மனோன்மணியம் சுந்தரம்பிள்ளை) - ந.வேலுசாமி

பதிவுகள், செப்டெம்பர் 13, 2014

19. சங்க இலக்கியத்தில் மடலேற்றமும் வன்முறைப் பதிவுகளும் - பா.சிவக்குமார், முனைவர் பட்ட ஆய்வாளர், தமிழ்த்துறை, பாரதியார் பல்கலைக்கழகம் கோவை-46 -

சங்க இலக்கியம் அச்சமூக மக்களின் வாழ்வியலைப் பிரதிபலிப்பதாக அமைகின்றது. மடலேறுதல், என்பது அக்காலச் சமூக நடைமுறை வழக்காறுகளுள் ஒன்றாக இருந்து வந்துள்ளது. இம்மடலேற்றத்தில் மடல், மடல் ஏறுபவன் தோற்றம், மடல் ஏறுபவரின் நோக்கம் மற்றும் அதன் சூழல் ஆகியவை முதன்மை இடம்பெறுகின்றன. அவ்வகையில் மடலேறுதல், எவ்வகையில் வன்முறையாகக் காட்சியளிக்கிறது என்பது குறித்துச் சங்கப் பாடல்களை முன்வைத்து ஆராய்வதாக இக்கட்டுரை அமைகின்றது.

மடலேற்றம் - பெயர்க்காரணம்

பனங்கருக்குப் 'பனைமடல்' என்றும் 'பனை மட்டை' என்றும் இன்று பெயர் வழங்கப்பெறுகிறது. இப்பனை மடலால் மா செய்ததால் அதாவது குதிரை, யானை போன்ற விலங்கு உருவங்கள் செய்ததால் இதற்கு 'மடல்மா' என்றும், இம்மடல்மா மேல் ஏறி வருவதால் 'மடலேறுதல்' என்றும் பெயர்பெறுவதாயிற்று. இது மடலூர்தல் என்றும் பெயர்பெறும். இம்மடலேற்றம் காமத்தின் எல்லை தாண்டும்போது நிகழ்கிறது. இது தொல்காப்பியர் காலத்திற்கு முன்பிருந்து அகத்துறைகளுள் ஒன்றாக வைத்துக் கருதப்படுவதாகும். தொல்காப்பியர் ஏறிய மடல் திறத்தை பொருந்தா காமத்தின் பாற்படும் பெருந்திணையுள் அடக்குவர்.(தொல்.997,ப.273)இத்துறையில் அமைந்த கலித்தொகைப் பாடல் பின்வருமாறு.

“ஓறுப்பின்யான் ஓறுப்பது நுமரையான் மற்றிந்நோய்
பொறுக்கலாம் வரைத்தன்றிப் பெரிதாயிற் பொலங்குழாய்
மறுத்திவ்வூர் மன்றத்து மடலேறி
நிறுக்குவென் போல்வல்யான் நீபடு பழியே” (கலி.58.;20-24,ப-170)

இப்பாடலடியில் காமநோய் பொறுக்கும் எல்லை கடந்து பெரிதாகும் பொழுது தலைவன் ஊர் மன்றத்திற்கு மடலேறிவந்து, தலைவி விளைவித்தப் பழியைக்கூறுவதாக மடலேற்றம் அமைகிறது.

சங்க இலக்கியப் பாடல்களும் மடலேறுதலும்

சங்க இலக்கியத்தில் மடல் ஏறுதல் குறித்து பதினாறு பாடல்கள் காணப்படுகின்றன. ஆனால், பேராசிரியர் வ.சுப.மாணிக்கனார் தமது 'தமிழ்க்காதல்' நூலுள் மடல்மாப் பொருள் குறித்துப் பதின்மூன்று பாடல்கள் சங்க இலக்கியத்தில் உள்ளதாகக் குறிப்பிடுகிறார். அவை “நற்றிணை பா.எண்கள் 143, 152, 342, 377 மற்றும் குறுந்தொகை பா.எண்கள் 14, 17, 32, 173, 182 ஆகிய ஒன்பதும் ஐந்திணைக்குரியவை, கலித்தொகை பா.எண்கள் 138,139,140,141 ஆகிய நான்கும் பெருந்திணைக்கு உரியன.” (தமிழ்க்காதல்-வ.சுப.மாணிக்கனார், ப-44) என்பதாகும்.

இதில் நற்றிணை '143' என்ற பாடல் எண் தவறுதலாக குறிக்கப்பட்டுள்ளது. பாடல் எண் - 146 தான் மடல்ஏறுதல் பற்றிய செய்திகளைத் தாங்கி நிற்கின்றது. மேலும் நற்றிணையில் பாடல் எண் 220, கலித்தொகையில் பாடல் எண் 58, 61 ஆகியவையும் மடல்மா பற்றிப் பேசுகின்றன. எனவே, சங்க இலக்கியத்தில் மடலேறுதல் குறித்து 16 பாடல்கள் உள்ளமையைக் காணமுடிகின்றது.

மடல்மா மற்றும் மடலேறுவோரின் தோற்றம்

நன்கு விளைந்த பனைமடலால் குதிரை/ யானை செய்து, அதற்குச் சிறுசிறு மணிகளைப் பூட்டியும் பெரிய கச்சையினை அணிவித்தும், மயிற்பீலி சூட்டியும் தலைவன் தன் கழுத்தில் எலும்பு மாலையினை அணிந்தும் மடல்மா மேல் அமர்ந்திருப்பான். அம் மாவினைச் சிறிய குறிய பிள்ளைகள் தெருவில் இழுத்துவருவர். இதற்கு,

“சிறுமணி தொடர்ந்து பெருங்கச்சு நிரீஇக்
குறுமுகிழ் எருக்கங் கண்ணி சூடி
உண்ணா நன்மாப் பண்ணி எம்முடன்
மறுகுடன் திரிதருஞ் சிறுகுறு மாக்கள்” (நற்.220:1-4,ப.276)

“மணிப்பீலி சூட்டிய நூலொடு மற்றை” (கலி.138:8,ப.425)

“விழுத்தலைப் பெண்ணை விளையல் மாமடல்
மணிஅணி பெருந்தார் மரபிற் பூட்டி
வெள்ளென்பு அணிந்து, பிறர் எள்ளத் தோன்றி” (குறுந்.182:1-3,ப.327)

என்ற பாடல் அடிகள் சான்று பகரும். இவ்விடங்களில் மடல்மாவின் தோற்றத்தையும், தலைவனின் தோற்றத்தையும் அறியமுடிகிறது. சிறிய குறிய பிள்ளைகள் இழுத்துச்சென்றனர். என்று குறிப்பிட்டுள்ளதால் அந்த குதிரையை இழுத்துச்செல்வதற்குக் குதிரையின் கீழ் சக்கரம் அல்லது உருளை பொருத்தப்பட்டிருக்க வேண்டும் என ஊகிக்கலாம். மேலும், யாரும் சூடாத எருக்கம்பூ, பூளைப்பூ, ஆவிரம்பூ, உழிஞைப்பூ ஆகியவற்றை மடல் மாவிற்குச் சூட்டப்பட்டதா? அல்லது மடலேறும் தலைவன், தான் சூடிக்கொண்டானா? என்பதை ஆராயும் போது, உ.வே.சா, பொ.வே.சோமசுந்தரனார் போன்றோர்,

“குவிமுகிழெருக்கங் கண்ணியுஞ் சூடுப” (குறுந்:17:2,ப.40) (உ.வே.சா)

என்ற அடியினைச் சான்று காட்டி, எருக்கம் பூவினைத் தலைவன் தன் தலையில் சூடியதாகக் குறிப்பிடுகின்றனர். நச்சினார்க்கினியர் தம் கலித்தொகை உரையில்,

“பூவல்ல பூளை யுழிஞையோ டியாத்த

புனவரை யிட்ட வயங்குதார்ப் பீலி
பிடியமை நூலொடு பெய்ம்மணி கட்டி
அடர்பொன் அவிரேய்க்கும் ஆவிரங்கண்ணி” (கலி.140:4-7,ப.432)

என்ற பாடல் அடிகளுக்குப் பொருள் உரைக்கின்ற பொழுது, தலைவன் தன் தலையிலும் மார்பிலும் பூளை, உழிஞை, ஆவிரம் பூக்களை அணிந்ததாகக் குறிப்பிடுகின்றார்.

“பொன் நேர் ஆவிரைப் புதுமலர் மிடைந்த
பல்நூல் மாலை பனைபடு கலிமாப்” (குறுந்.173:1-2, ப.309)

என்ற குறுந்தொகைப் பாடலிற்கு உ.வே.சா அவர்கள் உரை எழுதுகின்ற பொழுது, “பொன்னைப் போன்ற ஆவிரையின் புதிய பூக்களை நெருங்கக்கட்டிய பலவாகிய நூல்களையுடைய மாலைகளை அணிந்த பனங்கருக்கால் உண்டாக்கப்பட்ட மனச் செருக்கையுடைய குதிரை” என்று குதிரையின் கழுத்தில் ஆவிரையின் மாலை அணிந்ததாக உரைக்கிறார். மேலும்,

“மணிப்பீலி தூட்டிய நூலொடு மற்றை
அணிப்பூளை ஆவிரை எருக்கொடு பிணித்தியாத்து
மல்லூர் மறுகின்கண் இவட்பாடும் இஃதொத்தன்” (கலி.138.8-10 ப.425)

என்ற கலித்தொகைப் பாடலிற்கு உரைகூறும் நச்சினார்க்கினியர், “இனி மடலேறுதலே கூடும் வழியென்று கருதி மடன்மாவிலே தூட்டவேண்டி நூலாலே நீலமணிபோலும் நிறத்தையுடைய பீலியையும் மற்றை அழகையுடைய பூளைப்பூவையும் எருக்கம் பூவோடே தொடுத்து, அம்மடன்மாவிலே கட்டி வளப்பத்தையுடைய ஊரின் மறுகின்கண்ணே இவனொருத்தன் இவளைப்பாடும்” என்று மடல்மாவிற்கு, பூளை, ஆவிரம், எருக்கம்பூ தூட்டியதாகக் கூறுகின்றார்.

மணி, பீலி, கச்சு, போன்றவற்றை மடல் மாவிற்கும் எலும்பு மாலையினை தலைவன் தன் தலையில் அணிந்துள்ளமையும், பூளை, எருக்கம், ஆவிரை, உழிஞை போன்ற மலர்களை மாலையாக தொகுத்து மடற்குதிரைக்கு அணிவித்ததையும், தலைவன் தானும் அவற்றை அணிந்துகொண்டதையும் உணரலாம். மேலும், உடல் முழுவதும் வெம்மை மிக்க சாம்பலைப் பூசிக்கொண்டு, வீதிதோறும் வந்து மடல் ஊர்வர் என்பதனை,

“மங்கையர்தங் கண்ணான் மயங்கினார் வெள்ளெலும்பும்
துங்க வெருக்குந் தொடுத்தணிந் தங்கமெலாம் வெந்தாறு
சாம்பன் மிகவணிந்து வீதிதோறும்

வந்தேறி யூர்வர் மடல்” (குறுந்,மூல-உரை (கிளவித்தெளிவு) - ப.345)

உ.வே.சாவின் கூற்றிலிருந்து அறியலாம்.

“தலைவன் தன்னுடைய உருவத்தையும் தலைவியினது உருவத்தையும் எழுதி அமைத்த படத்தைக் கையில் ஏந்தி, மடன்மாவிலேறி மறுகிற் செல்வானாதலின் அந்நிலை இன்னாள் கணவன் இவன் என்று ஊரினர் அறிதற்கு ஏதுவாயிற்று” என்று உ.வே.சா அவர்கள் குறுந்தொகை பா.எண். 14-ன் உரைவிளக்கத்தில் குறிப்பிட்டுள்ளார். இக்கருத்தினை, பொ.வே.சோமசுந்தரனார், முனைவர்.வி.நாகராசன், போன்றோர் ஏற்றுக்கொண்டுள்ளனர். ஆனால் தலைவன், தலைவி ஆகிய இருவரின் உருவப்படத்தையும் தலைவன் ஏந்தி நின்றதாக சங்கப்பாடல்களில் எவ்விதப் பதிவுகளும் காணப்படவில்லை. மேலும் தலைவனே மடலேறி வருவதால் தலைவன் தன் படத்தை ஏந்தவேண்டிய தேவையும் இல்லை. எனவே, மேற்குறிப்பிட்ட உரையாசிரியர்களின் கருத்துகள் எதனடிப்படையில் கூறப்பட்டுள்ளது என்பதற்குத் தெளிவான விளக்கங்கள் இல்லை. மாறாக தலைவியின் பெயரைக் குறிப்பிட்டும் அவளின் அழகினை வர்ணித்தும், அவள் தந்த காமநோய் குறித்தும் தலைவி தன் காதலை ஏற்காமை குறித்தும் பழித்துப் பாடுவதாகவும், ஆடுவதாகவும் சங்கப் பனுவல்களில் காணமுடிகிறது. இதனை,

“என்னானும் பாடெனிற் பாடவும் வல்லேன் சிறிதாங்கே
ஆடெனில் ஆடலும் ஆற்றுகேன் பாடுகோ” (கலி.140,15-16, ப-432)

என்ற அடிகள் எடுத்துரைக்கின்றன.

மடல் மற்றும் மடல் ஏறுதலின் தோற்றப்பின்புலம்

மடல் ஏறும் வழக்கம் எப்பொழுது தோன்றியது? எதற்காக பனை மடலைத் தலைவன் தேர்ந்தெடுத்தான்? பனைமடலில் எதற்கு ‘மா’ செய்தான்? போன்றவற்றிக்கான விடைகளைச் சங்க இலக்கியப்பதிவுகளில் காணமுடியவில்லை. மடலேறுவோர் பெண்ணை(பெண்பனை) மரத்திலிருந்து பெற்ற மடலாலே ‘மடல்மா’ செய்துள்ளதைக் குறுந்தொகை பாடல் 182, நற்றிணை பாடல் 146, கலித்தொகை பாடல் 141 வழி அறியலாம். சங்கத் தமிழரின் வாழ்வில் பனை மரம் மிக இன்றியமையாத இடத்தைப் பெற்றுள்ளது. வறட்சியையும் தாங்கி வளரும் இயல்பினைக் கொண்டது. ஆண், பெண் என்னும் இருவகையினைக் கொண்டுள்ளது. ஆண் பனையினை ஏற்றை என்றும் பெண் பனையினைப் பெண்ணை என்றும் அழைத்துள்ளதை இலக்கியங்களின் வழி அறியமுடிகிறது. பனை மரத்திலிருந்து கிடைக்கக் கூடிய பனை ஓலை பனை மட்டை, பன்னாடை, நுங்கு, பனம்பழம் போன்ற பனையின் அடிமுதல் நுனி வரையுள்ள அனைத்துப் பொருட்களும் கூரை வேய்தல், எழுதுவதற்கு விறகு கள் எடுத்தல் - வடித்தல், போன்றவற்றிற்கு மிக பயனுடையதாக இருந்துள்ளது.

ஏற்றைப் பனை பூப்பதோடு நின்று விடும். பெண்ணைப் பனை பூத்துக் காய்க்கும் இயல்புடையது. எனவே சமூகத்தில் பெண்ணை மதிப்புமிக்க ஒன்றாக உள்ளது. அதனைத் தெய்வமாக வழிபட்டுள்ளதை நற்றிணை 303 ஆவது பாடல் காட்டுகின்றது. எனவே மடலேறுவதற்குப் பெண்ணை பனையைத் தேர்ந்தெடுத்திருக்க வேண்டும். இப்பெண்ணையை 'மா' வாக கொண்டது போல் தான் காதலித்த பெண்ணையும் அடைவேன் என்பதை வெளிப்படுத்துவதற்காக பெண்பனையைத் தேர்ந்தெடுத்திருக்க வேண்டும் எனக் கருதலாம். பனங்கருக்கு முட்களால் ஆனது. முள் என்பது எதிர்ப்பை அல்லது மனவருத்தத்தை வெளிப்படுத்தும் ஒரு குறியீடாகக் கருதலாம். யூதர்கள் யேசுவின் தலையில் முள் கிரீடத்தை சூட்டியதோடு இதனை ஒப்பிடலாம்.

பனைமடலால் 'குதிரை' செய்ததாகப் பல உரையாசிரியர்ச்ச்களும் குறிப்பிட்டுள்ளனர். ஆனால் மூலப் பிரதிகளில் 'மா' என்று மட்டுமே காணப்படுகிறது. மா என்பது விலங்கின் பொதுப்படையான பெயர் அக்காலத்தில் குதிரையின் ஆதிக்கத்தைவிட யானையின் ஆதிக்கம் மேலோங்கியிருந்தது. எனவே 'மா' என்பது யானையாகவும் இருந்திருக்க கூடும். குதிரை/யானையின் உருவத்தை மடலால் செய்து மடலேறி வருவதாலும் 'அடன்மாமேல் ஆற்றுவேன்' என்று கலித்தொகைத் தலைவன் கூற்றிலிருந்து இவ்வாறு மடலேறுபவர்கள் குதிரை/யானை மீதிருந்து போர் செய்யும் வீரர்களாக மட்டுமே இருந்திருக்கலாம் எனக் கூறலாம். முன்பு தலைவன் ஒருவனுக்கு மணக்கொடை மறுத்ததால் மனமுடைந்து பனை மரத்திலிருந்து கீழே விழுந்து இறந்திருக்கக் கூடும். அதன் விளைவாக பனையேறி விழுவதற்கு முன்பாக மடலேறி வந்திருக்கலாம். இதற்குக் குறுந்தொகை 17 ஆம் பாடலில் வரும் 'பிறிது மாகுப' என்பதற்கு வரைபாய்தல் என்பதைவிட பனையிலிருந்து வீழ்ந்து மடிதல் என்றும் கருத இடமுள்ளது. இது குறித்து மேலும் ஆய்வுக்கு உட்படுத்த வேண்டியுள்ளது.

தூழல்

மடலேறுதலுக்கான தூழல் மூன்று நிலைகளில் அமைவதாக அறியமுடிகிறது. ஒன்று, தலைவியின் தமர் (சுற்றத்தார்) வரைவிற்கு (திருமணத்திற்கு) உடன்படாத நிலை ஏற்படும் பொழுது தலைவன் மடலூர்ந்து மக்களின் ஆதரவைப் பெற நேரிடும்போது மடலேற்றம் நிகழ்கிறது. இரண்டாவது, தலைவன் தான் இயற்கைப் புணர்ச்சியில் ஈடுபட்ட தலைவியுடன் களவு வாழ்வைத் தொடர அனுமதி மறுக்கும் போது மடல் ஏறுவேன் என்று தோழி மூலம் அச்சுறுத்துவதாக அமைகிறது. மூன்றாவதாக, தான் மட்டுமே விரும்பி தன்னை விரும்பாத பெண்ணை அடைய விரும்பும் ஆடவன் மடலேறி அப்பெண்ணை அடைய நிகழ்த்தும் ஒரு வாயிலாக இம்மடலேற்றம் நிகழ்கிறது. இதனை,

“காமம் உழந்து வருந்தினார்க்கு ஏமம்

மடலல்லாது இல்லை வலி” (குறள்.1131, ப-492)

என்று திருக்குறள் இதற்குச் சான்று பகருவதைக் காணலாம்.

மடலேறுதலில் சுயவன்முறை

தனிமனிதன் தன்னைத்தானே காயப்படுத்திக் கொள்வது அல்லது வருத்துவது சுய வன்முறையாகும். தலைவன், தான் விரும்பிய பெண்ணை அடைவதற்கு தன்னைத்தானே உடலாலும் மனதாலும் காயப்படுத்திக் கொள்ளும் விதமாக பனங்கருக்காலான மடல் குதிரையில் ஏறி ஊர்மக்களால் இகழப்படும்படியாக நடந்து கொள்கின்றான். மடல் ஏறியும் தலைவியை எய்தப்பெறாத தலைவன் மலையில் இருந்து வீழ்ந்தோ அல்லது பிறவாறோ தற்கொலை செய்து கொள்கிறான். இதனை,

“மறுகி னார்க்கவும் படுப

பிறிது மாகுப காமங் காழ்கொளினே” (குறுந்-17:3-4, ப.57(x))

இப்பாடலில் “பிறிதும் ஆகுப” என்பதற்கு உ.வே.சா அவர்கள் தம் கருத்து முற்றாதாயின் சாதலுக்குரிய வரைபாய்தல் முதலிய வேறுசெயலை உடையரும் ஆவர் என்று விளக்கம் தருகிறார். இவ்வாறு தலைவன் தன்னைத்தானே வருத்தியும் தற்கொலை செய்து கொள்ளும் வன்செயலிலும் ஈடுபடுவேன் என்று சொல்வதிலிருந்து அவனின் சுய வன்முறையினை அறியலாம். சங்கப்பாடல்களில் மடலேறியபின் தற்கொலை செய்ததாகப் பதிவுகள் கிடைக்கப்பெறவில்லை. ஆனால், அவ்வாறு நடந்தேறியிருக்கலாம். நமக்குக்கிடைத்த பாடல்களில் வேண்டுமானால் அவை இல்லாமல் இருக்கலாம் என்பது கருதத்தக்கது.

மடலேறுதலில் தனிமனித வன்முறை

தலைவன் தான் விரும்பிய பெண்ணை அடைய பலவகையான தனிமனித வன்முறையில் ஈடுபடுகிறான். தலைவியின் தோழியிடம் தன் காதலை தலைவி ஏற்கச்செய்யுமாறு கூறுகிறான். மேலும், தலைவி அதற்கு இசைவு தரவில்லையெனில், காமம் மிகுந்தால் ஆடவர்கள் என்ன வேண்டுமானாலும் செய்வர். ஏன் உயிரைக்கூட விடத்துணிவர். யாரும் தூதாத பூவைச் சூடி மடலேறி தலைவி வசிக்கும் தெருவில் வந்து தலைவியைத் தூற்றுவேன், அதன்பின்பும் தன் காதலை ஏற்கவில்லையெனில் இறந்துவிடுவேன் என்று தோழியிடம் ஓர் அச்ச உணர்வை ஏற்படுத்தி தன்செயலை வெற்றிபெறச் செய்யும் சூழ்ச்சியினைக் கையாளுகின்றான். இவ்வாறு பிறரை அச்சங்கொள்ளச் செய்து தன் தேவையினை நிறைவேற்றிக் கொள்வது ஒரு வகையான தனிமனித வன்மம் ஆகும். இதனை குறுந்தொகை பாடல் எண் - 17 வெளிப்படுத்துகிறது. தோழியும் தலைவனின் இவ்வன்மைக்கு அஞ்சி தலைவியிடம் தூது சென்று உரைப்பதை,

“மாவென மதித்து மடலூர்ந்து ஆங்கு

மதிலென மதித்து வெண்தேர் ஏறி

என்வாய் நின்மொழி மாட்டேன் நின்வயின்
சேரிசேரா வருவோர்க் கென்றும்
அருளல் வேண்டும் அன்புடை யோயெனக்” (நற்.342:1-5,ப.422)

என்பதிலிருந்து தலைவனின் தனிமனித வன்முறைக்குப் பயந்தே தலைவியிடம்
தூதுசென்றதைக் காணமுடிகின்றது. மேலும்,

“பல்லார்நக் கெள்ளப் படுமடன் மாவேறி
மல்லலூ ராங்கட் படுமே நறுநுதல்
நல்காள்கண் மாறி விடினெச் செல்வான்நாம்” (கலி.61:22-24,ப.179)

என்பதிலிருந்து நீ அருள்செய்யாது கைவிட்டால், பலரும் சிரித்து நகையாட, மடல் ஏறி,
ஊர்அலர் ஏற்படும்படி உன்னைப் பற்றி இழிவாக பேசும் வன்செயலில் இறங்கிவிடுவான்
போலிருக்கிறது என்று கூறுவதிலிருந்து தனிமனித வன்செயலினை அறியமுடிகின்றது.

வன்செயலால் மணம்புரிதல்

காமமீதுற்ற தலைவன், தலைவி தன் காதலை ஏற்காத பொழுதும் தலைவியின்
சுற்றத்தார் வரைவிற்கு உடன்படாத போதும் தலைவன் மடல்மாவில் ஏறி, தலைவியின்
ஊரில் உள்ள பொதுமன்றத்திலோ, தெருவிலோ நின்று தலைவியைப்பற்றியும் அவன்
தமரைப் பற்றியும் இழிவுபடுத்திப் பாடுகின்றான். இதனை,

“மறுத்திவ்வூர் மன்றத்து மடலேறி
நிறுக்குவென் போல்வல்யான் நீபடு பழியே” (கலி.58:22-23, ப-170)

“பல்லார்நக் கெள்ளப் படுமடன் மாவேறி” (கலி.61:21,ப.179)

என்ற அடிகளின் வழி அறியமுடிகிறது. இங்கு மடலேறுதல் என்பது பலரும் சிரித்து
இகழப்படும் ஒரு இழிவான செயலாக கருதப்பட்டதுடன் தலைவி மற்றும் அவளின்
தமர்மீது ஊரார் பழிதூற்றவும் செய்வர் என்பது பெறப்படுகிறது.

“மல்லலூர் மறுகின்கண் இவட்பாடும் இஃதொத்தன்
எல்லீருங் கேட்டமின் என்று
படரும் பனையீன்ற மாவுந் சுடரிழை
நல்கியாள் நல்கியவை” (கலி.138:10-14,ப.425)

இங்குத் தன்னை விரும்பாத தலைவியைப் பெறுதல் வேண்டி, ஊர் மன்றத்தினிடையே
மடல் மாவில் ஏறி தலைவியைப் பற்றிப் பாடுவதன் மூலம் தலைவியினிடத்தே தன்

காதலைப் புலப்படுத்த வன்முறையினையில் ஈடுபடுகின்றான். சில நேரங்களில் தலைவி அக்காதலை ஏற்றுக் கொள்கிறாள்.

“அன்புறு கிளவியாள் அருளிவந் தளித்தலின்
துன்பத்திற் றுணையாய மடல்இனி இவட்பெற
இன்பத்துள் இடம்படலென் றிரங்கினள்” (கலி.138:27-29,ப.426)

என்பதன் மூலம் தலைவனின் வன்முறைக் காதலை தலைவி ஏற்றுக் கொள்கிறாள் என்பதை அறியமுடிகிறது. ஆனால், சில நேரங்களில் தலைவியின் விருப்பத்தைக் கேட்காமலேயே ஊரார் தூற்றும் குடிப்பழிக்கு அஞ்சி மணமுடிக்க பட்டிருப்பதை,

“வருந்தமா ஊர்ந்து மறுகின்கண் பாடத்
திருந்திழைக் கொத்த கிளவிகேட் டாங்கே
பொருந்தாதார் போர்வல் வழுதிக் கருந்திறை
போலக் கொடுத்தார் தமர்” (கலி.141:21-25,ப.435)

என்ற அடிகள் எடுத்துரைக்கின்றன. பாண்டியனின் போர்த் தொழிலுக்கு அஞ்சி திறைகொடுத்த பகைவர்களைப் போன்று தலைவனின் மடல் ஏற்றத்தால் விளைந்த குடிப்பழிக்கு அஞ்சி, பெண்ணை மணமுடித்து தந்துள்ளனர் என்பது மேற்கூட்டப்பட்ட பாடலின் பொருளாகும். வ.சுப.மாணிக்கனார் தனது தமிழ்க்காதல் நூலுள், “ ‘திருந்திழைக்கு ஒத்த கிளவி’ என்பதனால் மகளும் இவனைக் காதலிக்கின்றாள் என்பது பெறப்படும்”. என்பார் (வ.சுப.மாணிக்கனார், தமிழ்க்காதல் ப.186) ஆனால் இப்பாடலின் முன்பகுதியில் தலைவன் மட்டுமே விரும்பி தலைவி அதை ஏற்காமல் இருப்பதை,

“ஒரொருகால் உள்வழிய ளாகி நிறைமதி

நீருள் நிழற்போல்

கொளற்கரியள்.....”(கலி.141:7-8,ப.435)

என்பதன் மூலமும் ‘வையகமெல்லாம் வாழுமாறு செய்கின்ற உள்ளமுடைய என்னை இரந்து வேண்டித்திரியும் நிலையிலே சீரழியக், கொடிய துயரத்தினையும் விளைவித்தாளே’ (கலி.141:19-20) என்று தலைவன் தலைவியைத் தூற்றுவதன் வழியும் இங்கு தலைவன் மட்டுமே தலைவியின் அழகில் மயங்கி காதல் கொண்டமை அறியமுடிகிறது. இனி ‘திருந்திழைக் கொத்த கிளவி’ என்பதற்குத் திருந்திய இழையினை உடையவளைப் பெறுதற்குப் ‘பொருந்தின வார்த்தைகள்’ என்று நச்சினார்க்கினியர் குறிப்பிட்டுள்ளார். பொருந்தின வார்த்தைகள் என்பதனைத் தலைவிக்கு தான் குடி, அழகு, வீரம், புகழ் போன்றவற்றினால் பொருத்தமானவன் என்று கூறிய வார்த்தையாகவே கருதலாம். இப்பாடலில் நாங்கள் இருவரும் காதலிக்கின்றோம் என்று தலைவன் குறிப்பிடவில்லை.

மேலும், தலைவியின் விருப்பத்தைக் கருத்தில் கொள்ளப்பட்டதற்கான குறிப்பும் பாடலில் இல்லை எனவே தலைவி தலைவனை விரும்பாத போதும் குடிப்பழிக்கு அஞ்சி, இசைவு தெரிவித்ததைக் காணமுடிகிறது. மேலும் அன்று இவ்வாறு தனிமனிதன் தன் தேவையையும் ஆசையையும் நிறைவேற்றிக் கொள்ள பிறர் மீது நிகழ்த்தும் இச்செயல்கள் வன்செயல்களேயாகும்.

மடலேறுதலில் மாற்றமும் தனிமனித வன்முறையின் உச்சமும்

முன்பு தலைவியின் தெருவிலோ, ஊர்மன்றத்திலோ மடலேறுதலாக இருந்த பழக்கம் பின்பு பல ஊர்களிலும், நாடுகளிலும் மடல்ஏறிச்செல்வதாக மாற்றமடைந்துள்ளதை,

“மடல்மா ஊர்ந்து மாலைதூடிக்
கண்ணகன் வைப்பின் நாடும் ஊரும்
ஒண்ணுதல் அரிவை நலம்பா ராட்டிப்
பண்ணல் மேவலம் ஆகி அரிதுற்று
அதுபிணி ஆக விளியலங் கொல்லோ” (நற்.377:1-5,ப.464)

“வில்லாப் பூவின் கண்ணிதூடி
நல்லே முறுவலெனப் பல்லூர் திரிதரும்
நெடுமாப் பெண்ணை மடல்மா னோயே” (நற்.146:1-3,ப.182)

என்ற பாடல்களின் வழி அறியலாம். தலைவன் ஊர்த்தெருவில், மன்றத்தில் நடைபெற்ற மடலேற்றம் பல ஊர்களுக்கும் நாடுகளுக்கும் மடல்ஏறிச் செல்வதாக மாற்றம் அடைவதற்குத் தலைவியின் ஊரிலுள்ளவர்கள் மடலேறி வந்த தலைவனுக்கு ஆதரவு தராமல் காரணமாக இருந்திருக்கக்கூடும். இதற்கு,

“கண்டுங்கண் ணோடாதிவ் ஓர்”(கலி.140:20,ப.432)
“உணர்ந்தும் உணராதிவ்ஓர்”(கலி.:140:24,ப.432)
“அறிந்தும் அறியாதிவ் ஓர்”(கலி.140:29,ப.432)

என்ற பாடலடிகள் தலைவனின் மடலேற்றத்திற்கு ஊர்மக்கள் ஆதரவு தராமல் இருந்ததை எடுத்துரைக்கிறது. மேலும், தலைவன் மடலேறிவருவதற்குக் காரணமான பெண்ணை உள்ஊரில் உள்ள பிற ஆடவர்கள் மணம் செய்துகொள்ள மாட்டார்கள் போலும். அதன்பின் வேற்றாரிலிருந்து வேற்றுவரைவு முடிக்கும் பழக்கம் ஏற்பட்டிருக்கலாம் எனவே தலைவன் பிற ஊர்களுக்கும், நாடுகளுக்கும் மடல்ஏறிச் சென்று தலைவி மற்றும் அவளின் தமரின் குடிப்பழிக்கு இழுக்கு ஏற்படும்படி செய்து வேற்றுவரைவும் தடைபட்டு போகச் செய்திருக்கலாம் எனக் கருத இடமுள்ளது. இவ்வாறு தான் விரும்பிய பெண்ணைப் பெறுதல் வேண்டி அப்பெண்ணின் சுயவிருப்பத்திற்கு மாறாக அப்பெண்ணிற்கும் அவளின்

குடிக்கும் இழுக்கு ஏற்படுமாறு தலைவன் வன்முறையில் ஈடுபட்டுள்ளான் என்பதை உய்த்துணரலாம். தற்காலத்தில் தன்னைக் காதலிக்க மறுக்கும் பெண்கள் மீது திராவகம் வீசுதல், கொலை செய்தல் போன்ற வன்செயலில் இளைஞர்கள் ஈடுபடுவதனை இம்மடலேற்றத்தின் மீட்சியாகக் கருதலாம்.

பெண்கள் மீது திணிக்கப்பட்ட கருத்தியல் வன்முறை காதல் உணர்வு என்பது ஆண், பெண் ஆகிய இருபாலருக்கும் ஒன்றாகும். காமத்துயரம் மீதுயரம் பெற்ற நிலையில் மடலேற்றம் நிகழ்த்தப்படுகிறது. மடலேறுதல் என்பது ஆண்களுக்கு மட்டும் உரிய ஒன்றாகச் சங்கச்சமூகத்தில் நிலவியிருந்துள்ளது. காமம் காரணமாக பெண்களும் துன்பமடைவர். ஆனால், பெண்கள் மடலேறியதாக சங்கப் பனுவல்களில் சான்றுகள் கிடைக்கப்பெறவில்லை. பெண்கள் மடலேறக் கூடாது என்பது மரபாக போற்றப்பட்டுள்ளது என்பதையே இது காட்டுகின்றது. தொல்காப்பியமும் இதற்குச் சான்று பகர்வதை,

“எத்தினை மருங்கினும் மகடுஉ மடன்மேல்
பொற்புடைய நெறிமை இன்மையான்” (தொல்.அகத்;-நா-38,ப.35)

என்ற நூற்பா வழி அறியமுடிகிறது, வள்ளுவரின்

“கடல ன்னகாமம் உழந்தும் மடலேறாப்
பெண்ணின் பெருந்தக்கது இல்” (குறள்.1137,ப.495)

என்பதன் வழியும் பெண்கள் மடலேறும் வழக்கம் இல்லை என்பதை அறியலாம். மேலும், இது பெண்கள் மடலேறக் கூடாது என்று பெண்கள் மீது திணிக்கப்படும் ஒரு கருத்தியல் வன்முறையாகும். இவற்றை பெண்ணின் பெருமையாக வள்ளுவர் கற்பிதம் செய்து பாடுவதையும் காணமுடிகிறது. பெண்களின் மரபு, நெறி, பெண்ணிற்குப் பெருமை, என்ற கருத்தியல் மூலமாகவும் பெண்கள் மடலேறக் கூடாது என்ற கருத்தியல் வன்முறையினை அக்கால பெண்கள் மீது திணித்துள்ளதையே இவை வெளிப்படுத்தியுள்ளன. பக்தி இலக்கிய காலகட்டத்தில் இம்மரபில் மாற்றம் ஏற்பட்டுள்ளமையை திருமங்கை ஆழ்வாரின் சிறியதிருமடல், பெரியதிருமடல் ஆகிய நூல்களில் தலைவனாகிய இறைவனை அடைதல் வேண்டி தலைவி மடல் ஏறுவேன் என்று கூறுகின்றதனைக் காணமுடிகிறது. இப்பாடலில் சங்ககால மானுடக் காதலில் இருந்த மரபு, பக்தி இலக்கியக்கால இறைக்காதலின் வழி மீறப்பட்டுள்ளதை அறியமுடிகிறது.

சமூகத்தின் மீது தலைவன் திணிக்கும் கருத்தியல் வன்முறை

தலைவன் மடல்ஏறிய பொழுது ஊரவர்கள் யாரும் அதனைக் கண்டுகொள்ளாத பொழுது மடலேறித் துன்பப்படுவோரின் துன்பத்தைக் களைவது சான்றோரின் அறமாகும் என்று

தான் செய்யும் வன்செயலுக்கு சான்றோர் ஆதரவினைப் பெறுவதற்கு 'அறம்', 'கடமை' என்னும் கருத்தினைக் கையாளுவதை,

“உயர்நிலை யுலகம் உறீஇ யாங்கென்
துயர்நிலை தீர்த்தல் நுந்தலைக் கடனே” (கலி.139:36-37,ப.429)

“இருளுறு கூந்தலாள் என்னை
அருளுறச் செயின்நுமக் கறனுமா ரதுவே” (கலி.140:33-34,ப.432)

என்பதன் மூலம் தான் செய்யும் வன்செயலுக்கு அறத்தின் சாயம் பூசப்படுவதினை உணரலாம். மேலும், தான் மடலேறுவதற்குச் சான்றோர்கள் எழுதிவைத்துள்ள அறநூல்கள் காரணமாகின்றது என்பதை,

“அரும்பொரு ளின்பமென் றம்மூன்றி னொன்றன்
திறஞ்சேரார் செய்யுந் தொழில்க ளறைந்தன்
றணிநிலைப் பெண்ணை மடலூர்ந் தொருத்தி
அணிநலம் பாடி வரற்கு” (கலி.141:3-6,ப.435)

என்ற அடிகள் எடுத்துரைக்கின்றன. இங்கு அறநூல்கள் சாற்றியுள்ளதின் படி நானும் மடலேறத் துணிந்தேன் என்று தன் வன்செயலுக்கு அறம், கடமை, பெண்ணிற்கு பெருமை போன்ற கருத்துகளின் வழியும் வன்செயல்களைச் செய்துள்ளனர் என்பதை அறியமுடிகின்றது.

நிறைவாக, மடலேறுவதன் மூலம் தலைவன் தன்னைத்தானே வருத்திக் கொள்ளும் சுய வன்முறையிலும் தன் தேவையினை நிறைவேற்றும் பொருட்டு பிறர்க்குத் துன்பம் விளைவிக்கும் தனிமனித வன்முறையிலும் ஈடுபட்டுள்ளான். மேலும் தான் செய்கின்ற வன்செயலுக்குச் சமூகத்தில் மதிப்பைப் பெற அறம், கடமை, நெறி என்ற கருத்துக்களின் வாயிலாக வன்முறையினைத் திணித்துள்ளதையும் அறியமுடிகிறது. சங்கச் சமூகத்தில் ஆண் அதிகாரமையமிட்ட சமூகமாக நிலவியிருந்தது என்பதற்கு பெண்கள் மடலேறக் கூடாது என்ற கட்டுப்பாடு உள்ளது. இவ்வாறு மடலேறுதல் பலவகையான வன்செயல்களைத் தன்னகத்தே கொண்டுள்ளமையைச் சங்க இலக்கியத்தின் வழி அறியமுடிகிறது.

துணைநின்ற நூல்கள்

1. நச்சினார்க்கினியர் கலித்தொகை உரை, கழக வெளியீடு ,சென்னை, 2007
2. முனைவர் அ. விஸ்வநாதன் கலித்தொகை , நியூ செஞ்சுரி புக்ஹவுஸ், சென்னை, 2011
3. பொ.வே. சோமசுந்தரனார் குறுந்தொகை கழக வெளியீடு, சென்னை, 2007

4. உ.வே.சா குறுந்தொகை மூலமும் உரையும் டாக்டர் உ.வே.சா. நூல்நிலையம், சென்னை, 2009
5. முனைவர் வி.நாகராசன், குறுந்தொகை, நியூ செஞ்சுரி புக் ஹவுஸ், சென்னை, 2011
6. பின்னத்தூர் நாராயணசாமி ஐயர், நற்றிணை உரை கழக வெளியீடு, சென்னை, 2007
7. இளம்பூரணனார் உரை, தொல்காப்பியம் பொருளதிகாரம், சாரதா பதிப்பகம், சென்னை, 2008
8. பரிமேலழகர் உரை, திருக்குறள், திருமகள் நிலையம், சென்னை, 1998
9. வ.சுப. மாணிக்கனார், தமிழ்க்காதல், சாரதா பதிப்பகம், சென்னை, 2010
10. வ.சுப. மாணிக்கனார், தமிழ்க்காதல், ஸ்ரீ இந்து பப்ளிகேஷன்ஸ், சென்னை, 2009

sivasivatamil@gmail.com

பதிவுகள், நவம்பர் 24, 2014

20. அகநானூற்றுப்பாடல்களில் உடன் போக்கு - முனைவர் இர. மணிமேகலை.,
உதவிப்பேராசிரியர்., பூசாகோஅர கிருஷ்ணம்மாள் மகளிர் கல்லூரி.,
கோயம்புத்தூர், தமிழ்நாடு. -

அகத்தையும் புறத்தையும் பதிவு செய்திருக்கும் சங்க இலக்கியங்கள் பெண்ணுக்கான களவு வெளியை வெகுவாகப் பேசுகின்றன. ஆணுக்கொரு பண்பாட்டையும் பெண்ணுக்கொரு பண்பாட்டையும் கொண்ட தமிழ்ச்சமுதாயத்தில் பெண் தான் மேற்கொண்ட களவு வாழ்வைக் கற்பு வழிப்படுத்தச் சமுதாயம், குடும்பம், சூழல் முதலான அமைப்புகளைக் கடக்கவேண்டியிருக்கிறது. பெண் தான் விரும்பிய வாழ்வை மேற்கொள்ள சில நேரங்களில் உடன்போக்கு மேற்கொள்ள வேண்டியிருக்கிறது. இந்த உடன்போக்கை, உடன்போக்கு உணர்த்தும் மெய்ம்மைகளை அகநானூற்றுப்பாடல்கள் வழியாக ஆய்வுசெய்கிறது இக்கட்டுரை.

உடன்போக்கு உணர்த்தும் மெய்ம்மைகள்

முன்பே குறிப்பிட்டதுபோலத் தலைவி தான் மேற்கொண்ட களவு வாழ்வைக் கற்பு வழிப்படுத்தச் சமுதாயம், குடும்பம், சூழல் முதலான அமைப்புகளைக் கடக்க வேண்டியிருக்கிறது. சிலநேரங்களில் உடன்போக்கு மேற்கொள்ள வேண்டியிருக்கிறது. இதற்குப் பெண்ணே உடந்தையாகவும் இருந்திருக்கிறாள். கயமனாரின் பாலைத் திணைப்பாடலில் தோழி, “ நின்னை மிக விரும்பிய அன்னை எய்தும் துன்பத்தை உளத்திற்கொண்டும் நின் தமையன்மாரது புலியை ஒத்த அச்சம் தரும் தலைமையை நோக்கியும் நீதான் கலங்காத மனத்தினையுடையயாகி என் சொல்லை விரும்பி ஏற்றுக் கொள்வாயாக. உடன்போக்கினைத் துணிவாயாக” என்று கூறுகிறாள் (பா.எ.259.) தோழியின் கூற்றின்படி தமையன்மாரது அச்சம்தரும் தலைமையும் இதன் விளைவாக ஏற்பட்டிருக்கும் அன்னையின் துன்பமும் தலைவியின் களவு வாழ்வு கற்பு வாழ்வை நோக்கிப் பயணிக்கத் தடையாயிருக்கின்றன. இத்தடைகளைத் தகர்த்தெறியவே உடன்போக்கு என்ற நிகழ்வு. உடன்போக்குக்குக் காரணமாயிருப்பவள் தோழியே. கயமனாரின் மற்றொரு பாடலில் தோழி, நம் தாய் தந்தையர் மணத்திற்கு ஆவன செய்துள்ளனர், நான் தலைவனுடன் அரிய காட்டுவழியில் செல்வதை ஏற்றுக்கொண்டுள்ளேன் என்று கூறுகிறாள்¹. உடன்போக்குக் காரணமான தோழியே தலைவியின் நிலையைத் தலைவனுக்கு உணர்த்தும் வாயிலாகவும் அமைகிறாள்.

தாயங்கண்ணனாரின் பாடலொன்று தலைவியைத் தன்னுடன் அழைத்துச் செல்லுமாறு கேட்கும் தோழியைக் காட்சிப்படுத்துகிறது. திணை முதிர்ந்ததால் தலைவி திணைப்புனம் காக்கவாராள் என்ற எச்சரிக்கையுடன் தொடங்கும் தோழிகூற்று, தலைவனைப் பிரிந்த தலைவி வெளுத்திருப்பதால் ஊரார் அலர் பேசுகின்றனர் எனவே வேடர்களின் தங்கையாகிய கொடிச்சியை அருளவேண்டும் என முடிகிறது. மேலும் இப்பாடலில் “மலையைச் சூழக்கொண்ட உறைதற்கினிய நுமது ஊருக்கு அழைத்துச் சென்று அருள

வேண்டுமென்கிறாள்². தலைவனும் தலைவியும் மலையைச் சார்ந்தவர்களென்றாலும் தலைவனது இருப்பிடம் வேறு ஊர் என்பதைப் பாடல் உணர்த்துகிறது. வேற்றாரைச் சார்ந்த தலைவனுடன் தலைவிக்கு வாழ்க்கை மறுக்கப்படுவது ஏன்? உடன்போக்கை நோக்கித்தள்ளப்பட வேண்டியதன் தேவை என்ன? என்பன போன்ற வினாக்கள் எழுகின்றன. இவ்வினாக்களுக்குப் பல பாடல்கள் விடை கூறுகின்றன.

நக்கீரரின் செவிலி கூற்றாயமையும் பாலைத்திணைப்பாடல் தலைவியின் நிலையையும் சுற்றத்தாரின் மனோநிலையையும் தெளிவாக வெளிப்படுத்துகிறது. “மகளே நினது கூந்தலைப் புனைக என்றதற்கு என்னை வெறுத்து மனம் உடைந்தவளாகி அவள் தன் செல்வ நிலைக்கேற்ற பரிசு, சோழரது உறையூரைப்போன்ற செல்வமுடைய மனையில் ஒப்பனை செய்து தமர் மணம் செய்விக்கப் பொருந்தாதவளாகி ஓமைமரங்கள் நிறைந்த காட்டு வழியில் வேலினையும் உடல் வலிமையினையும் கொண்டு அறியப்படாத தேயத்தின் கண் கொண்டு சென்ற இளையானுக்குப் பொருந்திய பெரிய மடப்பமும் தகுதியும் உடைய என் மகள் நன்கு மதிப்பும் உயர்வும் இல்லாது சிறிய ஊரில் வறுமையுற்ற பெண்டினது புல் வேய்ந்த குடிலாய ஒரு பசு கட்டியுள்ள ஒற்றைத்தூண் கொண்ட இயைபில்லாத வறிய மனையில் சிலம்பு கழித்து அவனுடன் மணம் பொருந்தினாளோ என்று வருந்துவேன்’ எனத் தலைவியின் நிலைகுறித்த வருத்தத்தை வெளிப்படுத்துகிறாள் செவிலி³. செவிலியின் கூற்றில் தலைவியின் செல்வ வளம் x தலைவி சென்று சேருமிடத்தின் வறுமை நிலை என்ற சூழல் முன்வைக்கப்படுகிறது. சோழனின் உறையூர் போன்ற செல்வ வளம் பொருந்திய மனை தலைவியுடையது. தலைவனுடையதோ ஒற்றைத்தூண் கொண்ட முகப்பினையுடைய வறிய மனை. தலைவிக்கு ‘இயைபில்லாத’ வறியமனை. தலைவி செல்லும் ஊரோ அறியப்படாத தேயம். தலைவியோ தகுதியுடையவள். அவளது தகுதிக்கு ஏற்ற மதிப்பும் உயர்வும் இல்லாது தலைவனது ‘சிறிய’ ஊருக்குச் சென்று வறிய மனையில் மணம் செய்கிறாள். தலைவியின் சுற்றத்தார் தலைவியின் களவை விரும்பாததற்குரிய காரணங்களைச் செவிலியின் சொல்லாடல்கள் தெளிவாக உணர்த்துகின்றன. தலைவி விரும்பிய தலைவனின் ஊரோ அறியப்படாத தேயம். தலைவன் ஏதிலாளன். அவனுடைய ஊரோ சிறியஊர். எனவே தலைவன் ஏதிலாளன், அறியப்படாததேயம், தலைவி சென்று சேருமிடத்தின் சூழல்மீதான ஐயம் அதாவது தலைவன் தலைவிக்கிடையேயான ஏற்றத்தாழ்வு இவையே தலைவியின் களவைச் சுற்றத்தார் ஏற்க மறுத்தமைக்கான காரணங்கள். இப்பாடல் புறமண நிகழ்வைக்குறிக்கிறது என்பது குறிப்பிடத்தக்கது.

குடவாயிற் கீரத்தனாரின் பாலைத்திணைப்பாடலில் மகட்போக்கிய தாய் ஒருத்தியும், “பாண்டியனது மதுரையை ஒத்த அரிய காவலையுடைய பெரிய மனையில் சிலம்புகழி நோன்பு செய்யப்பெறாளாய் காட்டுவழியில் தலைவன் பொய்கூறி அழைத்துச்செல்ல விரைந்து சென்று புதர்போலும் குடிசையின் முன்றிலில் தேக்க மரத்தின் அகன்ற இலையில் குவிக்கப் பெற்ற புழுக்கிய ஊணினை உண்ணும் காட்டில் பொருந்திய

வாழ்க்கையையுடையாரது சீறாரின்கண் அவள் தங்கியிருப்பாளோ” என ஐயுற்று வருந்துகிறாள்⁴. இப்பாடலிலும் தலைவி சென்று சேருமிடத்தின் செல்வவளம் குறித்த ஐயப்பாடே முன்வைக்கப்படுகிறது. மேலும் தாயானவள் தலைவனின் பொய்ம்மொழியை நம்பிச்சென்றாளே என்றும் கூறுகிறாள்.

கயமனாரின் பாடலிலும் செவிலி, ஆயர்களுடைய குடியிருப்பினையும் பொலிவற்ற இடத்தினையுடைய மன்றினையும் கொண்ட அழகிய சீறாரில் தன் துணைவனுடன் ஓர் ஒதுக்கிடத்தே தங்கியிருப்பாளோ என்ன காரியத்தினைச் செய்வாளோ என்றே வருந்துகிறாள்⁵. இங்கும் தலைவனின் வளமற்ற நிலையே பேசப்படுகிறது. மாமூலனாரின் பாடலிலும் மகட்போக்கிய தாய் தந்தையுடைய பாழி என்னும் பதியை ஒத்த பெரிய மனையின் காவலைத்தாண்டித் தன் துணைவனை நினைந்த கொள்கையுடன் புறப்பட்டுச் சென்ற தன் மகள் சென்றடையும் இடம் சோலைகளையுடைய துளு நாட்டை ஒத்த பொருளின்றி வருவோரைப்புரக்கும் நற்பண்பினையுடைய சேரிகளையுடைய முதிய ஊர்களில் முகமறிந்த மக்களையுடையதாக வேண்டுமென்று கூறுகிறாள்⁶. இப்பாடலில் தலைவியின் செல்வவளமும் தலைவி சென்ற ஊர் செல்வத்தைத் தருவதாக இருக்கவேண்டு மென்ற அச்சமும் அவளுக்கு ஆதரவு வேண்டுமென்ற உணர்வும் வெளிப்படுகிறது. மேலும் தான் கொண்ட கொள்கையால் சென்ற என் அன்னை என்ற தாயின் கூற்று கற்புக்கொள்கையைச் சுட்டுவதாயிருக்கிறது.

இவ்வாறாக உடன்போக்குப் பாடல்கள் செல்வ வளம் என்ற ஒன்றும் வேற்றார் என்ற நிலையும் தலைவியின் களவை ஏற்க மறுத்த காரணிகளாய் அமைந்ததை உணர்த்தி நிற்கின்றன. மேலும் திருமணம் என்ற அமைப்பில் பெண்ணின் வெளி தந்தையின் இல்லிலிருந்து தலைவனின் இல்லுக்குப் புலம் பெயர்வதாயிருக்கிறது. இந்நிலை தாய்த் தலைமை வீழ்ச்சியைக் குறிப்பதாயிருக்கிறது. ஆனாலும் பெண் இதை விரும்பியே ஏற்றிருக்கிறாள். பொருளுடைமைச் சமுதாயத்தில் பெண் நிலை வீழ்ச்சியடைந்ததைக் குறித்து பிரடெரிக் ஏங்கெல்ஸ் அவர்கள், “தாயுரிமை தூக்கியெறியப்பட்டது பெண்ணினம் உலக வரலாற்று ரீதியில் பெற்ற தோல்வியாகும். ஆண் வீட்டிலும் ஆட்சியின் கடிவாளத்தைக் கைப்பற்றினான். பெண் இழிநிலைக்குத் தள்ளப்பட்டாள். அடிமைப்படுத்தப்பட்டாள்” என்று கூறுவது⁷ நோக்குதற்குரியது. அகநானூற்றுப் பாடல்கள் பெண்ணின் களவு வாழ்வில் அவளது உரிமை எவ்வளவு தொலைவு என்பதைத் தெளிவாக உணர்த்துகின்றன.

களவு வாழ்வில் தலைவிக்குப் பெருந்தடையாக இருப்பது அன்னை என்பதைவிடக் காவலாக இருப்பது என்பது பொருந்தும். இதைப்பல பாடல்கள் (பாடல்கள் 20,52,60,65,150,68) பதிவு செய்துள்ளன. இந்நிலையில் தலைவியின் களவை ஆதரித்திருப்பேனே என நொந்து அவளுக்குமுன் அவள் செல்லுமிடம் அடைந்து அவளுக்குப் பெண்டாகி அவளை வரவேற்றிருப்பேனே என வருந்தும் தாயைக் கபிலரின் பாடல் அறிமுகம் செய்கிறது⁸.

கருவூர்க்கண்ணம்பாளனாரின் பாடலில் காளையின் மீது அவள் கொண்டுள்ள அன்பின் உறுதியை அறிந்தேன். அவர்களிருவரையும் வதுவை நெறியில் சேர்த்திருப்பேனே என வருந்தும் தாயைக் காணமுடிகிறது⁹. பல பாடல்களில் தலைவனின் பொய்ம்மொழியை நம்பிச் சென்றனள் என வருந்தும் தாய் அல்லது செவிலியைக் காணமுடிகிறது (பா.எ.153,105,117).விறுற்று மூதெயின்னாரின் பாடலொன்று கன்னியர்மட்டும் உறையக்கூடிய தெய்வம் இருக்கும் காவல்மிகுந்த மாங்காடு என்னும் ஊரினைப்பற்றிய குறிப்பைத்தருகிறது.இப்பாடலில் மாங்காட்டினை ஒத்த காவல் மிக்க தந்தையின் இல் எனத்தலைவனிடம் கூறி வரைவு கடாவுகிறாள் தோழி. கன்னியரைத்தனித்துக் காவலில் வைத்திருந்த நிலையை 'மாங்காடு' பற்றிய பதிவு உணர்த்துகிறது.மாங்காட்டைப்போலத் தந்தையின் இல்லம் தலைவியைக் காவலில் வைத்திருக்கிறது என்பது பாடலின் கருத்து¹⁰

தொகுப்புரை

அகநானூற்றுப்பாடல்கள் முன்வைக்கும் உடன்போக்கை ஆய்வுக்குட் படுத்தியதில் ஆணைத்தலைமையாகக் கொண்ட குடும்ப அமைப்பு வலுப்பெறத் தொடங்கிய காலகட்டத்தில் தனக்கான துணையைத் தாம் அறியா இடத்திலிருந்து தேர்வு செய்தல் என்பது பெண்ணுக்குச் சிக்கலை ஏற்படுத்தியிருக்கிறது என்பதை உணரமுடிந்தது .இதற்குச் செல்வநிலையில் ஏற்பட்ட முரண்பாடும் தலைவன் வேற்று நிலத்தவன் என்பதும் காரணமாயிருந்ததைப் பாடல்கள் உணர்த்துகின்றன.ஏனெனில் தலைவன் ஒருவன், 'சிறந்த பொருளும் அணிகலமும் நிறையக் கொடுப்பினும் பெறுதற்கு அரியள்' என எண்ணுகிறான்.மேலும், 'அவள் தந்தை நமக்கு நாம் தங்கும் இந்நாட்டிலிருந்து நீங்கி அவனுடன் கூடிப் பெரிய கடற்கரையினை அடுத்த உப்புச்செறுவில் உப்புப்பொதியுடன் திரிந்து வருந்தியும் கடலின் ஆழத்தில் புணையின்கண் சென்றும், அவன்வயமாகியும்,பணிந்தும் சார்ந்தும் இருப்பின் அறமாதலை உணர்ந்து அவளைத் தருவானோ' எனக்கேட்கிறான்¹¹.

மற்றொரு தலைவன் தலைவியின் அணிகலன்களுக்கு விலையாகப் புது வருவாயையுடைய நியமம் என்னும் பதியினைத்தந்தாலும் தலைவியின் தந்தை ஏற்பாரல்லர் எனவருந்துகிறான்¹². இக்காரணங்களினால்தான் பெண் தான் பிறந்த இடத்திலேயே தான் விரும்பிய தலைவனுடன் வாழமுடியாத நிலை.இதன் காரணமாகவே ஆணின் அதாவது தலைவனின் இல்லத்திற்குச் சென்றே வாழ வேண்டும் என்ற நிலை ஏற்பட்டது. மேலும் பொதுவாகத் திருமணம் என்ற நிகழ்வுக்குப்பின் அவளது இடம் புதிய இல்லத்தில் அல்லது தலைவனின் இல்லத்தில் என்ற பண்பாடு வலியுறுத்தப்பட்டது. இவையே உடன்போக்கு உணர்த்தும் மெய்ம்மைகள்.

குறிப்புகள்

1. மேலது பா.எ.221.
2. மேலது பா.எ.132.

3. மேலது பா.எ.369
4. மேலது பா.எ.315.
5. மேலது பா.எ.321.
6. மேலது பா.எ.70..
7. குடும்பம், தனிச்சொத்து, அரசு ஆகியவற்றின் தோற்றம் -
பேரின்பன். தேவ ப.87.
8. அகநானூறு பா.எ.203.
9. மேலது பா.எ.263.

smekala10@gmail.com

பதிவுகள், ஜனவரி 27, 2015

21. பெயரியலில் தெய்வச்சிலையாரின் தொடரியல் சிந்தனை - ச.முத்துச்செல்வம்
(முனைவர்பட்ட ஆய்வாளர், தமிழ்த்துறை, பாரதியார் பல்கலைக்கழகம், கோவை-46.) -

தமிழ் மொழி காலத்தால் பழமையுடையது. இத்தகு சிறப்புப் பெற்ற மொழிக்கு கூடுதலாகச் சிறப்புச் சேர்ப்பது தொல்காப்பியம் என்று சொன்னால் மிகையாகாது. தமிழ் இலக்கணிகளும், உரையாசிரியர்களும் சிறந்த மொழியறிஞர்கள் என்பதனை அவரவர் உரையின் வாயிலாக விளங்க முடியும். மேலைநாடுகளில் 17-ஆம் நூற்றாண்டில் தொடங்கி வளர்ச்சி பெற்ற துறையாக விளங்குகிறது மொழியியல். இத்துறையானது மொழியினைப் புரிந்து கொள்வதில் பெரிதும் பங்காற்றுகின்றது. மேலை நாடுகளில் வளர்ச்சி பெற்ற துறை குறித்தான அறிவினை தமிழர்கள் இரண்டாயிரம் ஆண்டுகளுக்கு முன்பே பெற்றிருந்தனர் என்பதைத் தொல்காப்பியத்தின் வாயிலாக அறியலாம். இத்தகு, தொல்காப்பியத்திற்கு உரை எழுதிய தெய்வச்சிலையாரின் உரையில் பெயரியலில் இடம் பெற்றுள்ள தொடரியல் குறித்தான சிந்தனையைப் பதிவு செய்வதே இக்கட்டுரையின் நோக்கமாகுமாக அமைகிறது.

பெயரியல்

“மொழியியலார் சொற்களை வகைப்படுத்தும் பொழுது Form Class என்ற கலைச்சொல்லை அறிமுகப்படுத்துகின்றனர். தமிழில் இதனை வடிவவகை என்று கூறலாம். வடிவம் என்பது சொல்வடிவத்தையே குறிக்கிறது. ஒரு வகைப்பாட்டில் அடங்கும் சொற்கள் எல்லாம் ஒரு பேச்சுக்கூறு என்றே மொழியியலார் கருதுகின்றனர்” என்று (தூ.சேதுபாண்டியன்:2013:23) ‘தொல்காப்பிய ஆய்வில் மொழியியல் அணுகுமுறைகள்’ என்ற நூலினுள் கூறுகிறார். இந்த ‘Form Class’ என்னும் கலைச்சொல்லை ஹாக்கெட் என்னும் மொழியியல் அறிஞர் தமது நூலில் பின்வருமாறு வரையறை செய்கிறார். “A Class of forms which have similar privileges of occurrence in building larger forms is a Form Class” (Hockett:1958:162). இத்தகைய Form Class இல் பெயர்ச்சொல்லும் ஒன்றாகும். இத்தகைய பெயரினைக் குறித்து ச.அகத்தியலிங்கம் குறிப்பிடும் பொழுது, “பெயர்ச்சொற்கள் எல்லா மொழிகளுக்கும் உரியனவாகும். எல்லா மொழிகளிலும் பெயர்ச்சொற்களைக் காணமுடியும்” (அகத்தியலிங்கம்:1986:145) என்று குறிப்பிடுகிறார்.

பெயரியல் - வேற்றுமையியல் உறவு

தொல்காப்பியர் வினைச்சொல், இடைச்சொல், உரிச்சொல் குறித்த இலக்கணத்தினை அதனதன் இயல்களிலே கூறியுள்ளார். ஆனால் பெயரியலில் பெயரின் வகைகள் குறித்தும்; அவற்றின் நிலைகள் குறித்தும் குறிப்பிட்டுள்ளார். பெயருக்கான இலக்கணத்தினைக் கூறவில்லை. இருப்பினும் பெயரின் இலக்கணத்தினை வேற்றுமையியலில் தெளிவாகக் கூறியுள்ளார். எனவே, பெயரியலினை வேற்றுமையியலுடன் தொடர்புபடுத்திப் பார்க்க வேண்டும் என்பது தெளிவாகின்றது. இதனை,

“பெயர்நிலைக் கிளவி காலம் தோன்றா

தொழில்நிலை ஒட்டும் ஒன்றலங் கடையே” (தொல்.தெய்வ.67)

என்ற நூற்பாவின் உரையில் “பெயர்நிலையையுடைய சொல் காலந் தோன்றா; தொழில் நிலையோடு ஒட்டி நிற்கும் பெயரும் ஒருவகையல்லன காலம் தோன்றா” (தெய்வச்சிலையார்:1984:56) என்று கூறியுள்ளார். மேலும்,

“வேற்றுமை வழிய பெயர்புணர் நிலையே” (தொல்.இளம்.எழுத்து.116) எனவும்,

“கூறிய முறையின் உருபுநிலை திரியாது
ஈறுபெயர்க் காகும் இயற்கைய வென்ப” (தொல்.தெய்வ.66)

என்ற நூற்பாவிற்கு விளக்கமளிக்கும் பொழுது, “சொல்லப்பட்ட உருபு முறையானே நின்ற நிலையைத் திரியாது பெயர்க்கு ஈறாகும் இயல்பினையுடைய” (தெய்வச்சிலையார்:1984:55) குறிப்பிட்டுள்ளார். எனவே, பெயரியலுடன் வேற்றுமையியல் மிகுந்த தொடர்பினைப் பெற்றுள்ளது. பெயரியலை மட்டும் படித்தோம் என்றால் பெயரின் முழுமையான இலக்கணத் தன்மையை அறியமுடியாது. ஏனென்றால் வேற்றுமையியலோடு மிக நெருங்கியத் தொடர்பினைப் பெற்றுள்ளது.

பெயர் - வினை உறவு

பெயர் என்றால் என்ன என்பதனை அறிந்து கொள்வதற்கு பெயரியலின் துணையை மட்டும் வைத்துக்கொண்டால் முழுமையான விளக்கத்தினை அறியமுடியாது. ஏனெனில், வினையியலின் இயல் இயைபினைச் சுட்டுகின்ற பொழுது, “இவ்வோத்து என்ன பெயர்த்ததோ எனின், வினையியல் என்னும் பெயர்த்து; வினைச்சொல் உணர்த்தினமையால் பெற்ற பெயர். நிறுத்த முறையானே பெயர் இலக்கணங்கூறி, அதன்பின் வினையிலக்கணங் கூறவேண்டுதலின் அதன்பிற் கூறப்பட்டது.” என்று (தெய்வச்சிலையார்:1984:130) குறிப்பிடுகிறார். மேலும்,

“வினையெனப் படுவது வேற்றுமை கொள்ளாது
நினையுங் காலை காலமொடு தோன்றும்” (தொல்.தெய்வ.191)

என்ற நூற்பாவின் விளக்கம் கூறுகின்ற பொழுது, “வினை என்று சொல்லப்படுவது வேற்றுமை உருபு ஏலாது; காலமொடு தோன்றும் ஆராயுங்காலத்து” (தெய்வச்சிலையார்:1984:130) என்று வினைச்சொல்லின் இலக்கணம் கூறுகிறார். இதனிலிருந்து வினை என்பது வேற்றுமை கொள்ளாது என்பதால் பெயர் என்பது வேற்றுமை கொள்ளும்; வினை என்பது காலம் காட்டும் என்பதால்; பெயர் காலம் காட்டாது என்பதனைப் பொருத்திப் பார்க்குமிடத்து பெயருக்கும் வினைக்குமான வேறுபாட்டினை அறியதுணையாக நிற்கும். தொழில்நிலை ஒட்டுவாகிய

வினையாலணையும் பெயர் காலம் காட்டும் என்று கூறி, செய்தமை, உண்டமை போன்ற காலங்காட்டும் தொழிற்பெயரும் இதனுள் அடங்கும் எனக் கருதுவாரும் உளர். (இசரயேல் மோ:1976:16) என்று குறிப்பிடுகிறார்.

இயல் விளக்கமும் தொடரியல் உறவும்

தெய்வச்சிலையார் பெயரியலுக்கு இயல் விளக்கம் தருகின்ற பொழுது, தொடரியல் சார்ந்த விளக்கத்தினையே அளிக்கின்றார். “இவ்வோத்து என்ன பெயர்த்ததோ எனின், பெயரியல் என்னும் பெயர்த்து. பெயரியல் உணர்த்தினமையாற் பெற்றபெயர். கிளவியாக்க முதலாக விளிமரபு ஈறாகத் தொடர்மொழி இலக்கணங்கூறி, இனி, அத்தொடர் மொழிக்கு உறுப்பாகிய தனிமொழி இலக்கணம் கூறுகின்றார். அத்தனிமொழி நான்கினும் பெயர்ச்சொல் சிறந்ததாகலின், முற்கூறப்பட்டது” (தெய்வச்சிலையார்:1984:107) என்று தெய்வச்சிலையார் குறிப்பிட்டுள்ளார்.

மேற்கண்ட தெய்வச்சிலையாரின், கிளவியாக்க முதலாக விளிமரபு ஈறாகத் தொடர்மொழி இலக்கணங்கூறி, இனி அத்தொடர் மொழிக்கு உறுப்பாகிய தனிமொழி இலக்கணம் கூறுகின்றார் என்ற விளக்கத்தின் வாயிலாக சொல்லதிகாரத்தினைத் தொடரியல் சார்ந்தே ஆராய்ந்துள்ளார். மேலும், தனிமொழி என்பது தொடர்மொழியில் ஒரு உறுப்பாக அமைகின்றது என்று குறிப்பிட்டுள்ளதன் மூலம் சொல்லதிகாரம் முழுவதும் தொடரியல் சார்ந்தே அணுகி உரையமைத்துள்ளார் என்பதைத் தெளிந்துகொள்ளலாம்.

பெயரியலும் தொடரியலும்

தொல்காப்பியரின் சொற்பாகுபாட்டில் சொற்களை நான்கு வகையாகப் பகுக்கிறார். அவற்றினை, பெயர்ச்சொல், வினைச்சொல், இடைச்சொல், உரிச்சொல் என்பதாகும்.

“எல்லாச் சொல்லும் பொருள்குறித் தனவே”(தொல்.சொல்.தெய்வ.150)

என்ற நூற்பாவிற்கு உரை வழங்குகின்ற பொழுது, இவற்றில் உலகத்தாரான் வழங்கப்பட்ட எல்லாச் சொல்லும் பெயர் குறித்தன என்று குறிப்புரை கூறி, “பொருளின்றி வழங்குஞ் சொல் இல என்னும் மரபு என்னை, முயற்கோடு எனச் சொல் நிகழுமன்றே, அதனாற் குறிக்கப்பட்ட பொருள் யாங்கது? எனின், அறியாது கடாவினாய், முயல் என்பதற்குப் பொருண்மை காண்டி, கோடு என்பதற்குப் பொருண்மை காண்டி, இவை இரண்டு பொருளும் தனித்தனி உளவாதலின், இவை தனிமொழிக்கண் பொருள் குறித்து நின்றவை; தொடர்மொழியாயுழி, உள்ள பொருளோடு அதன்கண் இல்லாத பொருளை அடுத்தமையான் ஆண்டு இன்றாயிற்று அல்லது, இல்பொருள்மேல் வழக்கின்று என்று கொள்க.” (தெய்வச்சிலையார்:1984:107) என்று தெய்வச்சிலையார் கிளவியாக்கத்தின் முன்னுரைப் பகுதியில் குறிப்பிட்டது போல, மொழியினைத் தனிமொழி, தொடர்மொழி என்ற பகுப்பில் காண்பதனைக் காணமுடிகிறது.

பாலறி கிளவியும் தொடரியல் உறவும்
தமிழ் இலக்கண நூலார் பெயர்ச்சொல்லுக்குத் தெளிவான இலக்கணம் கூறியுள்ளனர்.
தொல்காப்பியர்,

“பெயர்நிலைக் கிளவி காலம் தோன்றா
தொழில்நிலை ஒட்டும் ஒன்றலங் கடையே” (தொல்.தெய்வ.67)

என்ற நூற்பாவினால் அறியலாம். பெயரிலக்கணம் கூறுகின்ற பொழுது பெயர் வேற்றுமை ஏற்கும் என்பதனைக் குறிப்பாகவும். காலங்காட்டாது என்பதனை வெளிப்படையாகவும் கூறுகிறார். இங்குப் பெயர் என்னும் சொல்வகை ஏற்கும் ஒட்டுக்கள் பற்றியும் ஏற்காத ஒட்டுக்கள் பற்றியும் விளக்குவது அச்சொல் வகை ஏற்கும் ஒட்டுக்கள் பற்றிக் கூறுவதாக அமைகிறது. எழுவாயாக வருவது என்பது அச்சொல் தொடரில் இடம்பெறும் முறையைப் பற்றிப் பேசுவதாக அமைகிறது. இதனை அடுத்துப் பெயர்ச்சொற்களின் வகையைக் குறிக்கிறார்.

தொல்காப்பியர் இருதிணைக்கும் உரிய பதினொரு வகையான ஈறுகள் குறித்து கிளவியாக்கத்தில் குறிப்பிட்டுள்ளார். இவ்வீறுகளை வழப்படாமற் எழுதுவதற்கென்று பெயரியலில் பொருத்திக் காட்டியுள்ளார். இதனை,

“வினையிற் றோன்றும் பாலறி கிளவியும்
பெயரில் றோன்றும் பாலறி கிளவியும்
மயங்கல் கூடா தம்மர பினவே” (தொல்.தெய்வ.11)

என்ற நூற்பாவின் மூலம் பாலறி கிளவிகள் பெயரினையும் வினையினையும் அடிப்படையாகக் கொண்டமையும் என்பதனை அறியலாம். இத்தகு பாலறிகிளவியினை மொழியியலாளர்கள் பாலெண் இயைபுவிதி என்பர். இப்பாலறிகிளவியின் தொடர்ச்சியினைப் பெயரியலில் காணலாம். இதனை,

“அவற்றுள்,
பெயரெனப் படுபவை தெரியுங் காலை
உயர்திணைக் குரிமையும் அஃறிணைக்குரிமையும்
ஆயிருதிணைக்கு மோரன்ன வுரிமையும்
ஆம்மூ வருபின தோன்ற லாறே” (தொல்.தெய்வ.155)

இங்கு உயர்திணைப் பெயர், அஃறிணைப் பெயர், ஆயிரு திணைக்கும் ஓரன்ன உரிமையுடைய இருதிணைப் பொதுப்பெயராகிய விரவுப்பெயர் பற்றிப் பேசுகிறார். இத்திணைப் பாகுபாடு என்பது தொடரியல் அடிப்படையில் அமைந்ததே ஆகும். தனியாக

ஒரு சொல்லை வைத்துக்கொண்டு உயர்திணைச் சொல்லா? அஃறிணைச் சொல்லா? என்று முடிவுசெய்தல் இயலாது. உதாரணமாக, நிலா என்ற சொல்லை என்ன திணை என்று கூறமுடியாது.

‘நிலா ஆடினாள்’- என்ற தொடரில் உயர்திணைப் பெண்பால் எனலாம்.
நிலா மறைந்தது -என்ற தொடரில் அஃறிணை ஒன்றன் பாற்சொல்லாகும்.

ஒரு சொல்லை வைத்துக் கொண்டு என்ன திணை என்று குறிக்க முடியாதது போன்றே ஒரு சொல்லை வைத்துக் கொண்டு என்ன பால் என்று குறிக்க முடியாது. சான்றாக, வைரம் என்ற சொல்லை எடுத்துக் கொண்டு என்ன பால் என்று கூறமுடியாது. மாறாக, வைரம் ஆடினான் - என்ற தொடரில் வைரம் ஆண்பால் சொல் என்பதனை அறியலாம். வைரம் ஆடினாள் - என்ற தொடரில் வைரம் பெண்பால் சொல் என்பதனை அறியலாம். வைரம் விலை குறைந்தது - என்ற தொடரில் வைரம் ஒன்றன்பால் சொல் என்பதனை அறியலாம்.

எனவே, சொல்லினை வகைப்படுத்துவதில் சொல்லின் பொருளும், அச்சொல்லு வழங்கப்படுகின்ற இடமும் முக்கிய இடத்தைப் பெறுகின்றன. இதன் வாயிலாக சொல்லின் பொருளை அறிவிப்பதில் தொடர் முக்கிய இடம்பெறுகின்றது.

பெயரியலில் சொல்லை வகைப்படுத்துதலில் சொல்லின் பொருளும், அச்சொல்லின் வழங்குகின்ற இடமும் முக்கிய இடத்தினைப் பெறுகின்றன. இதன் பின்னர்ப் பெயரைச் சுட்டுப்பெயர், வினாப்பெயர், தொழிற்பெயர், வினையாலணையும் பெயர், ஆகுபெயர், இயற்பெயர், சினைப்பெயர், முறைப்பெயர், நாட்பெயர், திங்கட் பெயர், மரப்பெயர், எண்ணுப்பெயர் என்று பல பெயர்களைக் குறிப்பிடுகிறார் தொல்காப்பியர். நிறைவாக, பெயரியல் குறித்தான முழுமையான செய்தியினை அறிந்து கொள்வதற்கு அரிமா நோக்கு கொண்டு முன் பின் சென்று பார்ப்பதைப் போன்று வேற்றுமையியல், வினையியலுடன் தொடர்பு படுத்திப் பார்க்கவேண்டும். பெயரியல் இயல் விளக்கத்தினை தொடர்மொழி சார்ந்தே விளக்கியுள்ளார். பெயரியலில் தெய்வச்சிலையார் ஒரு சொல்லை வைத்துக் கொண்டு இன்ன வகைச் சொல் என்று கூறமுடியாது. அதனை வாக்கியத்தில் அமையும் பொழுது அது எவ்வகையான பால் என்று அறியமுடியும். இதன் வாயிலாக எல்லாப் பெயர்ச் சொற்களும் பால் காட்டாது என்பது புலனாகின்றது. சில பெயர்ச்சொற்கள் பொதுப் பெயர்ச்சொற்களாகவே அமைந்துள்ளன. தொல்காப்பியம் சொல்லதிகாரத்தின் அதிகார விளக்கத்தில் குறிப்பிட்டுள்ளது போல பரக்க பலவிடங்களில் தெய்வச்சிலையார் தொடரியல் சார்ந்தே முழுமையாக அணுகியுள்ளார் என்பது தெளிவுபெறுகின்றது.

துணைநின்றவை

அகத்தியலிங்கம் ச - திராவிட மொழிகள், மு.ப.1986, மெய்யப்பன் பதிப்பகம், சிதம்பரம்.

அழகேசன் சு - இலக்கணப் பார்வைகளும் பதிவுகளும்,
 சேகர் பதிப்பகம், மு.ப.2007, 66, பெரியார் தெரு, எம்.ஜி.ஆர். நகர், சென்னை-600 078.
 இசரயேல் மோ - இலக்கண ஆய்வு பெயர்ச்சொல், 1976,
 சிந்தாமணி வெளியீடு, மதுரை - 625 019.
 இளம்பூரணர் (உ.ஆ) - தொல்காப்பியம் (எழுத்ததிகாரம்),
 முல்லைநிலையம், சென்னை.
 கணேசன் மா (ப.ஆ) - தொல்காப்பிய ஆய்வில் மொழியியல்
 அணுகுமுறைகள், 2013,
 அண்ணாமலைப் பல்கலைக்கழகம், சிதம்பரம்.
 தெய்வச்சிலையார் (உ.ஆ) - தொல்காப்பியம் (சொல்லதிகாரம்),
 நிழற்படப்பதிப்பு, 1984,
 தமிழ்ப்பல்கலைக்கழகம், தஞ்சாவூர்.
 Hockett, Charles F - A Course in Modern Linguistics, The Macmillan Company,
 New York, 1958

muthuselvam8122@gmail.com

பதிவுகள், மார்ச் 10, 2015

22. பண்டைத் தமிழரின் சூழலியல் அறிவு -- க. வெள்ளியங்கிரி ,முனைவர் பட்ட ஆய்வாளர் ,தமிழ் உயராய்வுத்துறை, அரசு கலைக்கல்லூரி (தன்னாட்சி), கோயமுத்தூர் -

சூழலில் மாற்றத்தை ஏற்படுத்துபவனாக மனிதன் அமைகின்றான். அம் மாற்றத்தின் விளைவுகளை எதிர்கொள்ளபவனும் அவனே. தான் சூழலில் ஏற்படுத்திய மாற்றம் தன் வாழ்வியற் சூழலின் இயல்பிற்கு எதிராக அல்லது தனது சூழலிற்குக் கேடுவிளைவிப்பதாக மாறுவதைக் கண்ட அவன் 'சூழல்' என்பதைத் தனித்தன்மையுடன் கவனிக்க முற்பட்டான். அவனது கவனிப்பு தற்காலத்தில் 'சூழலியல்' எனும் தனித்துறை உருவாகக் காரணமாக அமைந்தது. சூழலியல் குறித்த இந்த கவனிப்பு மனிதன் இயற்கையுடன் மாறுபடாத, ஒன்றி இயங்கிய காலத்திலேயே தமிழனிடம் இருந்து வந்துள்ளமையை சங்க இலக்கியங்கள் எடுத்துக்காட்டுகின்றன.

உயிரிவகைப்பாடு

தனது வாழ்வியற் சூழலில் தன்னைச் சூழ்ந்துள்ள உயிருள்ள மற்றும் உயிரற்ற அனைத்துப் பொருட்களைப் பற்றியும் தான் பொதுவான அறிவுடையவனாக விளங்குவதே சூழலியல் அறிவின் முதற்படியாகும். தனது சூழலில் என்னென்ன இருக்கின்றது? என்ற வினாவிற்கான விடையை ஒரு குறிப்பிட்ட சூழலில் இயங்கும் அனைத்து உயிரினங்களும் அறிந்திருத்தல் வேண்டும். இதில் விலங்குகளைநோக்கும் பொழுது தனது சூழலில் இயங்கும் பொருட்களில் இவையிவற்றை உண்ணவேண்டும். இவ்வுயிரினத்தை இம்முறையில் தாக்கி அழிக்கவேண்டும் என்னும் நிலையில் துல்லியமான அறிவுடையவனாக விளங்குவதை அவற்றின் செயல்பாடுகள் நமக்கு உணர்த்துகின்றன. மனிதனைப் பொருத்தமட்டில் அவ்வகையில் தெளிவான அறிவுடையவனாக விளங்குகின்றானா? என்பது கேள்வியாகவே உள்ளது. பண்டைத் தமிழினம் தான் இயங்கிவரும் சூழல் பற்றிய செறிவான அறிவைப் பெற்றிருந்தது என்பது தொல்காப்பியரின்

“ஒன்றறி வதுவே உற்றறி வதுவே
இரண்டறி வதுவே அதனொடு நாவே
மூன்றறி வதுவே அவற்றொடு மூக்கே
நான்கறி வதுவே அவற்றொடு கண்ணே
ஐந்தறி வதுவே அவற்றொடு செவியே
ஆறறி வதுவே அவற்றொடு மனனே
நேரிதின் உணர்ந்தோர் நெறிப்படுத்த தினரே”¹

எனும் நூற்பாவான் விளங்கும். தன்னைச் சுற்றியியங்கும் உயிரினங்களை அவற்றின் உணர்வின்வழி அறிகின்ற அறிவின் அடிப்படையில் வகைப்படுத்தியதுடன்

“புல்லும் மரனும் ஓரறி வினவே”²

“நந்தும் முரளும் ஈரறி வினவே”³

என எவ்வெவ்வுயிர் எவ்வகை அறிவுப்பகுப்பினுள் அடங்கும் என அறிவியல் அடிப்படையில் வகைப்படுத்திய பெருமை உலகமாந்தருள் பண்டைத்தமிழருக்கே உரியதென்றால் அது மிகையாகாது. உயிர்கள் இன்னின்னவை என்று அறிந்திருந்ததுடன் அவற்றின் தன்மைகளையும் வேறுபடுத்தி நன்காராய்ந்திருந்த தமிழர்கள் அவற்றை வகைப்படுத்தியும் கண்டனர் என்பதற்கு மேற்கூறிய தொல்காப்பிய அடிகள் சான்றாக அமைகின்றன.

உயிரி உடற்கூறியல் அறிவு

தனது சூழல்உயிரிகள் பற்றிய தெளிவான அறிவுடன் அவ்வுயிரிகளின் உடற்கூறுபற்றியும் செறிவான அறிவுடையவர்களாகப் பண்டைத் தமிழ் மக்கள் விளங்கினர்.

“புறக்கா முனவே புல்லெனப் படுமே”⁴

“அகக்கா முனவே மரமெனப் படுமே”⁵

எனும் தொல்காப்பிய நூற்பாக்கள் இதற்குச் சான்றாக அமைகின்றன. இது போன்ற பல நூற்பாக்கள் மரபியலில் இடம் பெற்றிருப்பது குறிப்பிடத்தக்கதாகும்.

இன்று உழுந்தினைக் கண்ணால் பார்த்தும் அறிந்திராமல் உழுந்திட்டு ஆட்டிப் பதப்படுத்தப்பட்ட மாவுப்பொட்டலங்களை வாங்கி இட்டிலியாகவும் தோசையாகவும் சமைத்து உண்ணுகின்ற நகரத்தார் மற்றும்மின்றி அதனை விதைத்து உழுது அதனைக்கொண்டு பணம் பார்க்கின்ற உழவன் கூட ‘உழுந்து’ எனப் பெயரளவில் மட்டுமே சொல்கின்றான். அது பற்றிய நுணுக்கமான பார்வை அவனிடம் இல்லை எனலாம். தான் வாழும் இயற்கைச் சூழலில் இருந்து விலகிச் சென்றமையையே இது காட்டுகின்றது. ஆனால் ஈராயிரம் ஆண்டுகட்கு முன்பு தாவரங்களின் தன்மையினை நன்கு வேறுபடுத்தி அறிந்திருந்த தமிழ் மக்களுள் ஒருவரான இளம்புல்லார்க்காவிதி என்னும் புலவர்

“..... மயிர்க்காய் உழுந்தின்”⁶

என உழுந்து என்பது மயிர்களைப் போன்று அமையப்பெற்ற மேற்பரப்பை உடையகாய் எனச் சுட்டுவதிலிருந்து அவர் உழுந்தினை உற்றுநோக்கிப் பிற காய்களுக்கும் உழுந்திற்கும் இடையேயான வேறுபாட்டை உணர்ந்து சுட்டியுள்ளமை அறியவருகின்றது.

வண்டுகள் பல பறப்பதை நாம் பார்த்துள்ளோம். அவற்றின் உடலமைப்பு பற்றி நம் கவனத்தைச் செலுத்திப் பார்ப்பதில்லை. தனது சிறகைக்கொண்டு பறக்கின்றது என்பது நாம்

பறப்பவற்றைப் பற்றி பொதுவாக அறிந்து வைத்துள்ளதாகும். ஆனால் அது மேற்புறத்தமைந்த புறச்சிறகுடன் அதற்குள் உட்புறமாக அமைந்த அகச்சிறகையும் உடையது என்பதை

“..... அஞ்சிறைத் தும்பி”⁷

எனும் குறுந்தொகைப் பாடலடி புலப்படுத்தும். ஒரு சிற்றினம் என்றாலும் அதனை உற்றுநோக்கி நன்கறிந்துகொள்ளும் தன்மை பண்டைத் தமிழ் மக்களிடம் இருந்துள்ளது என்பதை, தங்கத்தை உரைத்து அதன் சுத்தத் தன்மையைச் சோதிக்கும் கட்டளைக்கல்லில் பொன்னை உரைப்பதால் உண்டான கோடுகளைப் போன்று இடையிடையே பொன்னிறக் கோடுகளையும் நீலமணிபோன்ற வண்ணத்தையும் உடைய தும்பியைப் பற்றி

“கட்டளை யன்ன மணிநிறத் தும்பி”⁸

என ஐங்குறுநூறு கூறுவதிலிருந்து அறியமுடிகின்றது. தன் சூழலில் தன்னுடன் இயங்கிக்கொண்டிருக்கும் உயிரினங்களை உற்றுநோக்கி அவற்றின் உடற்கூறியலைத் தெளிவாகப் பதிவுசெய்துள்ள தமிழர்களின் திறமை போற்றத்தக்கதாகும்.

சூழல் தொகுதியும் திணைப்பகுப்பும்

பண்டைத் தமிழரின் செறிவான சூழலியல் அறிவின் வெளிப்பாடே திணைப்பகுப்பாகும். தான் வாழும் உலகப்பரப்பின் தன்மைகளை வேறுபடுத்தி ஆராய்ந்தறிந்திருந்த தமிழன் அவற்றின் புவியியல் தன்மையின் அடிப்படையில் ஒவ்வொரு வேறுபட்ட நிலப்பரப்பையும் தனித்தன்மையுடைய ஒரு திணை எனக்கொண்டு ஐந்திணையை வரிசைப்படுத்தினர். உலகப்பரப்பில் உள்ள இந்நிலவியல் வேறுபாடானது அனைத்து நாடுகளிலும் அமைந்துள்ள ஒரு பொதுமைச் சூழல் எனினும் அதனை வகைப்படுத்தி பன்னெடுங்காலத்திற்கு முன்பே பதிவு செய்த இனம் தமிழினமாகும். பண்டைத் தமிழன் வகைப்படுத்திய இத்திணை ஒவ்வொன்றும் ஒரு தனித்த சூழல்தொகுதி (நுஉழளளவநஅ) ஆகும். இயற்கையோடு இணைந்திருந்த தமிழன் தனது சூழலைத் துல்லியமாக அறிந்து தான் வாழும் பரப்பின் தனித்தன்மையை சூழல் தொகுப்பினைத் தெளிவாக வகைப்படுத்த அவனுக்கு உதவியது அவனது சூழலியல் அறிவேயாகும்.

திணையை ஐந்தாய் வகைப்படுத்திய ஆதித்தமிழன் அதனை வரிசைப்படுத்தும் பொழுது குறிஞ்சி, முல்லை, மருதம், நெய்தல் எனும் நான்கையும் முன்வைத்து ‘நானிலம்’ எனச் சுட்டியும் எஞ்சிய பாலையை ‘நடுவுநிலைத்திணை’ எனவும் சுட்டுகின்றான். தான் வாழும் சூழல் தொகுதியை நன்கறிந்திருந்தமிழன் தனித்தன்மையுடன் நிலைத்திருந்த நிலையான சூழல் தொகுதியை உற்றுநோக்கி அதன் நிலைத்தன்மை கருதி பாலை ஒழிந்த நான்கு நிலத்தினையும் ‘நானிலம்’ எனப் பாகுபடுத்தினான். நிலையான நான்கு நிலங்களிற் திரிந்து

வளமிருப்பின் நானிலத்துள் ஒன்றாயும் வளமின்றியிருப்பின் பாலையாகவும் தோன்றும் நிலையானதிலிருந்து திரிந்து நிலையற்றதாக உருவாவதை நடுவுநிலைத் திணையெனக் கூறி திணையை ஐந்தாக இல்லாமல் நான்காக்கினர்.

தமிழன் வகைப்பகுத்திய திணைகள் ஒவ்வொன்றும் இயற்கையேயன்றி செயற்கையன்று. இயற்கையாக இயல்பாய் அமைந்த நிலத்தை அடிப்படையாகக்கொண்டு தன் வாழ்வியலை அமைத்துக் கொண்டானே தவிர தன் வாழ்க்கைக்கு ஆதாரமாக தான் வாழும் நிலத்தில் எந்தவொரு வகையிலும் பாதிப்பை ஏற்படுத்திவில்லை அல்லது மாற்றியமைக்கவில்லை என்பது குறிப்பிடத்தக்கதாகும். ஒரு திணையில் ஏற்படும் பாதிப்பு பிற திணையையும் பாதிப்பதாய் அமையும். குறிஞ்சி நிலத்தின் வீழருவி முல்லையில் ஓடி மருத்தில் பரவி வளப்படுத்தி நெய்தல் நிலத்தில் கழிமுகக் காடுகளை வாழ்வித்து கடலுள் அடங்குகின்றது. குறிஞ்சியில் போதிய மழை இல்லையெனில் இவை நிகழ்வதற்கு இடமில்லை என்பது வெளிப்படை. குறிப்பிட்ட சூழல் தொகுதியில் பாதிப்பை ஏற்படுத்தினால் அது அச்சூழல் தொகுதியில் வாழும் உயிரினங்களுக்குப் பாதிப்பை ஏற்படுத்துவதுடன் அதனுடன் இணைந்த அனைத்தையும் பாதிப்பிற்குள்ளாக்கும் என்பது தற்காலச் சூழலியலாளரின் கருத்து. பண்டைத் தமிழரின் செயல்பாடானது அவ்வாறு அமையவில்லை எனலாம்.

சூழல் பேணிய தமிழன்

தற்காலத்து மனிதன் தன் பேராசையால் உற்பத்திப் பெருக்கத்தினை மட்டுமே நோக்கமாகக் கொண்டு இயற்கையை வரையறையின்றிச் சுரண்டியதன் விளைவாக இயற்கைச் சூழலில் அமைந்த உயிர்ப்பன்மயப் பரவலில் (biodiversity) இடம்பெற்றிருந்த பல சிற்றினங்களை இல்லாமற் செய்துவிட்டான். பல்வேறு உயிரினங்களின் வாழிடங்களின் மீது மனிதன் செலுத்திய ஆதிக்கம், தன் வசதிக்காக ஏற்படுத்திய சூழலியல் எதிர்ச்செயல்பாடுகள் பிற உயிரின அழிவிற்குக் காரணமாக அமைந்தன. பிற உயிர்களுக்குப் பிரச்சனை எனும் பொழுது அதுபற்றிய கருத்தே இல்லாமல் மேன்மேலும் சூழலுடன் மோதிய மனிதன் தன்னினத்திற்கே தனது செயல்பாடு குந்தகம் விளைவிக்கிறது எனும் நிலையில்தான் சூழலியல் பற்றிய கவனிப்புதேவை என்பதை உணர்ந்துள்ளான். ஆனால் பண்டைத் தமிழன் எக்காலத்திலும் தனது சூழலுக்கு எதிரானவனாய் அமையவில்லை மாறாகத் தன் சூழலைப் பேணவே செய்துள்ளான். தான் பயனடைய வேண்டி உயிர்காக்கும் மருந்துப் பொருளாகப் பயன்படுத்தும் பொழுதிலும் மரத்தினை அழிக்காது பாதுகாத்துப் பேணவேண்டும் என்ற உயரிய சிந்தனை பண்டைத் தமிழனிடம் இருந்ததை,

“மரஞ்சாம் மருந்துங் கொள்ளார் மாந்தர்”9

எனும் நற்றிணை அடி விளக்குகிறது. இது மனித சமுதாயத்தில் ‘மரத்தைக் கொன்று மருந்து கொள்ளார் உலகோர்’ எனும் நீதி நிலவியதைக் கூறுவதாக அமைந்துள்ளது. சுயநல நோக்கில் மரங்களை முடிந்தவரை அழித்துவிட்டு உலக வெப்பமயமாதலுக்கும்

மழையின்மைக்கும் வருந்தும் தற்கால மனிதனுக்கு முன்னர் இயற்கைபேணிய பண்டைத் தமிழன் உயர்ந்து நிற்கின்றான்.

வினை முடித்து தலைவியைக்காணத் தேரில் விரைந்து வரும் தலைவன் தன் வேட்கையாற் பிறந்த வேகத்தினிடையேயும் கடற்கரை நண்டுகள் தேர்க்காலில் சிக்கி வருந்தாவண்ணம் காக்கும் தன்மையை,

“புணரி பொருத பூமண லடைகரை
யாழிமருங்கின் அலவன் ஓம்பி
வலவன் வள்பாய்ந் தூர”¹⁰

எனும் பாடலடிகள் காட்டுகின்றன. அறுவடைக் காலத்தில் தனது வயலில் உறையும் சிறுபறவைகள் பாதுகாக்கப்படவேண்டும் எனும் உணர்வுடன் அறுவடைக்கு முன்பே அவற்றை வெளியேற்ற வேண்டி தண்ணுமை என்னும் பறையறைந்து அவற்றைத் தன் வயலிலிருந்து வெளியேற்றிய பின்பே அறுவடையைத் தொடங்கினர் பண்டைத் தமிழர். தண்ணுமையோசை கேட்டுப் பயந்த பறவைகள் வேறு பாதுகாப்பான இடம் சென்றுரைந்தன. இதனை,

“வெண்ணெல் லரிஞர் தண்ணுமை வெரீஇக்
கண்மடற் கொண்ட தீந்தே னிரியக்...”¹¹

“அறைக்கரும்பி னரிநெல்லின்
இனக் களமர் இசைபெருக”¹²

எனும் சங்கப்பாடலடிகள் உணர்த்தும். இவை உயிர்ப்பன்மையப் பரவலாகிய தன் சூழலில் வாழும் பல்லுயிரிகளையப் பேணும் சிந்தனை தமிழனிடத்தில் இருந்தமையைக் காட்டுகின்றன.

முதற்பொருளும் கருப்பொருளும்

‘சூழலியல்’ என்று பல்வேறு வல்லுநர்களாலும் வகைப்படுத்திக் கூறப்படுகின்ற யாவற்றையும் பண்டைத் தமிழன் முதற்பொருள், கருப்பொருள் என்ற இருநிலைகளில் வகுத்துக்கூறியுள்ளமை குறிப்பிடத்தக்கதாகும். இன்றைய சூழலியல் வல்லுநர்கள் நிலப்பரப்பு, நீர்ப்பரப்பு அவற்றை ஆதாரமாகக்கொண்ட இயற்கை, அவற்றைச் சார்ந்து வாழ்கின்ற உயிரினங்கள், காலநிலை, அதன் இயக்கம், அதில் ஏற்படுகின்ற பாதிப்புகள், அவற்றைப் பாதுகாக்கும் முறைகள் ஆகியவற்றையே ‘சூழலியல்;’ என்னும் சொல்லாட்சியில் முன்வைக்கின்றனர். இதனை ஈராயிரம் ஆண்டுகட்குமுன் நிலமும் காலநிலையும் அடங்கிய முதற்பொருளாகவும், உயிரினங்களைப் பற்றிக் கூறும்

கருப்பொருளாகவும் கூறியிருக்கின்றான் தமிழன். உணவு, விலங்கு, பறவை, தொழில் போன்றவை சூழலியலில் பெரிதும் பேசப்படுகின்ற அடிப்படையான விடயங்களாகும். இதனை,

“தெய்வம் உணாவே மாமரம் புட்பறை
செய்தி யாழின் பகுதியொடு...”¹³

எனும் தொல்காப்பிய நூற்பாவோடு பொருத்திப் பார்ப்போமானால் தற்காலச் சூழலியலின் அடிப்படை விடயங்களைத் தொல்காப்பியர் குறிப்பிட்டிருப்பது விளங்கும்.

தனது சூழலில் நிலைபெற்றிருந்த பல்வகை உயிரிகள் அவற்றின் உடற்கூறியல் மற்றும் அவை இயங்கும் முறைமை பற்றிய அறிவு அவற்றைத்தான் எவ்வகையிலும் ஊறு செய்யாது வாழும் முறைமை எனப் பல்வேறு வகையிலும் சூழலியல் அறிவுடையவனாகப் பண்டைத் தமிழன் விளங்கியிருக்கின்றான் என்பதை அறியமுடிகிறது. ஆனால் தமிழ்ச் சமுதாயமும் இன்று பல்வேறு சூழலியல் பிரச்சனைகளை எதிர் கொண்டு வருகிறது. பண்டைத் தமிழர்களின் திணைப்பகுப்பினை நாம் உணர்ந்து அதனை வெளிக்கொண்டு சென்றிருப்பின் ராச்சல் கார்சனின் மூளையில் ‘மௌனவசந்தம்’ தோன்றுவதற்கு இடமில்லாமல் இருந்திருக்கும். அனைத்துச் சூழலியலையும் உள்ளடக்கிய தமிழனின் ‘திணையியல்’ இன்று எங்கோ ‘சூழலியல்,’ எனும் உருப்பெற்று ஆங்கிலநூற்களின் மொழிபெயர்ப்பாய் தமிழனின் முன்வைக்கப்படுவதையும் அவன் அதை அறியாப் பொருளாய் நோக்குவதையும் எண்ணிப் பார்க்கும் பொழுது விந்தையுடன் வேதனை தருவதாகவும் அமைகின்றது. இதற்குக் காரணம் தற்காலத் தமிழன் பண்டைத் தமிழனின் சூழலியல் அறிவினை நவீன நாகரிக வசதி மற்றும் அந்நிய மோகத்தின் காரணமாக இழந்ததுதான்.

சான்றாதாரங்கள்

1. தொல்காப்பியம். மரபியல்.நூற்பா. 27
2. மேலது.நூற்பா. 28
3. மேலது.நூற்பா. 29
4. மேலது. நூற்பா. 86
5. மேலது. நூற்பா. 87
6. நற்றிணை. பா.எ. 89
7. குறுந்தொகை. பா.எ. 2
8. ஐங்குறுநூறு. பா.எ. 215
9. நற்றிணை. பா.எ. 226
10. மேலது. பா.எ. 11
11. புறநானூறு. பா.எ. 348

12. பொருநராற்றுப்படை. அடி. 193. 194
13. தொல்காப்பியம். அகத்திணையியல். நூற்பா. 20

yaksha84@gmail.com

23. சங்க இலக்கிய உடன்போக்குப் பாடல்கள் வெளிப்படுத்தும் வன்முறைப் பதிவுகள்! -
- பா.சிவக்குமார், பாரதியார் பல்கலைக்கழகம், கோவை -

உளமொத்த காதலர்கள் களவு வாழ்வில் இருந்து திருமண வாழ்வில் இணைதல் வேண்டித் தலைவனும் தலைவியும் சுற்றத்தார் யாரும் அறியாவண்ணம் வீட்டைவிட்டு வெளியேறிச் செல்லுதல் உடன்போக்கு என்பர். இவ்வுடன்போக்கின் போது, தலைவனும் தலைவியும் தலைவியின் வீட்டார் சார்ந்த சூழல், இயற்கை சார்ந்த சூழல் என இருவகை சூழல்களின் தாக்குதலுக்கு உட்படவேண்டியுள்ளது. இத்தாக்குதலில் தலைவியின் வீட்டார் நிகழ்த்திய வன்முறைப் பதிவுகளை வெளிப்படுத்துவதை நோக்கமாகக் கொண்டு இவ்வாய்வு மேற்கொள்ளப்படுகிறது.

உடன்போக்கு

அலர், இற்செறிப்பு, நொதுமலர் வரைவு, வரைவு கொடாமை போன்ற இடையூறுகள் ஏற்படும் பொழுது, தோழியின் உதவியுடன் தலைவியின் உறவினர் யாரும் அறியாவண்ணம் இல்லறவாழ்வை மேற்கொள்ளும் பொருட்டுத் தலைவியைத் தலைவன் தன்னுடன் அழைத்துச் செல்வது உடன்போக்கு எனப்படும். அதாவது, களவுவாழ்வில் ஈடுபட்டிருந்த தலைவனும் தலைவியும் கற்பு வாழ்வை (திருமணவாழ்வு) மேற்கொள்ளுதல். இவ்வுடன்போக்கு எல்லாக் காலத்தும் நிகழும். இதற்கு, “ஒருவழித் தணத்தற்குப் பருவங் கூறார்” (அகப்பொருள் விளக்கம், நூ.40) என்று அகப்பொருள் விளக்கம் சான்று பகர்கின்றது.

சங்க இலக்கியத்தில் உடன்போக்குக் குறித்த பாடல்களாக, நற்றிணையில் 21 பாடல்களும், குறுந்தொகையில் 19 பாடல்களும், ஐங்குறுநூற்றில் 40 பாடல்களும், அகநானூற்றில் 36 பாடல்களும், கலித்தொகையில் ஒரு பாடலும் என மொத்தம் 117 பாடல்கள் உள்ளன.

உடன்போக்குச் சென்ற தலைவியைத் தேடிச் செவிலித்தாய், நற்றாய் மற்றும் உறவினர்கள் (தந்தை, தமையன்) சென்றதாக மட்டுமே பதிவுகள் காணப்படுகின்றன. ‘தோழி’ தேடிச் சென்றதாகப் பதிவுகள் இல்லை. உடன்போக்குப் பாடல்களில் நற்றாய், செவிலித்தாயின் கூற்றுகளை, மகளைப் பிரிந்ததால் வருந்துதல் (நற்.271:10-12), மகளை உடன் அழைத்துச் சென்ற காளையினையும் அவன் தாயையும் வைதல் (நற்.293:5-9), பின் மகளின் செயலை வாழ்த்துதல் (ஐங்.371:4-5) என்ற மூன்று நிலைகளில் காணமுடிகின்றது.

தலைவி விரும்பிய தலைவனுடன் மணம் முடிக்காமல் மாற்றானுக்கு மணம் முடிக்க அவளின் தாய் தந்தையர் ஏற்பாடு செய்து, மணவிழா நெருங்கும் நேரத்தில் தலைவனுடன் உடன்போக்குச் சென்றதனை அகம்.221 ஆம் பாடலிலும், தலைவி தன் தந்தையின் செல்வவளத்தை நினைக்காமல் ஒரு பசு மட்டும் கட்டப்பட்டுள்ள வீட்டை உடைய ஏழைத் தலைவனுடன் உடன்போக்குச் சென்றதை எண்ணித் தாய் வருந்துவதனை அகம்.369 ஆம்

பாடலும் வெளிப்படுத்துகின்றது.

உடன்போக்கில் வன்முறை

தலைவனுடன் உடன்போக்குச் செல்ல தலைவியை உடன்படுத்தும் தோழி, தலைவியின் தாய் மற்றும் தமையன்மாரைப் பற்றிக் கூறுமிடத்தில், அன்னைபடும் துன்பத்தினையும், தமையன்மார்கள் படும் கோபத்தினையும் கண்டு கவலைப்படாமல் உடன்போக்கினை மேற்கொள்ளத் தலைவியைத் தூண்டுகிறாள்.

“நின்னினும் மடவள் நன்நின் நயந்த

அன்னை அல்லல் தாங்கிநின் ஐயர்

புலிமருள் செம்மல் நோக்கி

வலியாய் இன்னுந் தோய்கநின் முலையே” (அகம்.259:15-18)

என்ற தோழி கூற்றிலிருந்து தலைவியின் தமையன்மார்கள் புலியைப் போன்று அச்சத்தை ஏற்படுத்தும் வன்செயல்களில் ஈடுபடுவர் என்பதை அறியலாம்.

சிறுவயது முதல் ஒன்றாக விளையாடிய ஒரே தெருவைச் சேர்ந்த அல்லது ஊரைச் சேர்ந்த தலைவனும் தலைவியும் உடன்போக்கு மேற்கொண்டதை குறுந்.229 ஆவது பாடல் குறிப்பிடுகின்றது. இப்பாடலில் உடன்போக்குக்கான காரணம் பற்றிய குறிப்புக் காணப்படவில்லை. சாதி, பொருளாதார ஏற்றத்தாழ்வு, முன்பகை போன்றவை இவ்வுடன்போக்கிற்குக் காரணமாக இருந்திருக்கலாம். தலைவி தான் விரும்பிய தலைவனுடன் உடன்போக்குச் சென்றாலும் அவர்களைத் தொடர்ந்து அவளின் சுற்றத்தார் தேடிவருதல் உண்டு.

தலைவியைத் தேடிச் சென்ற செவிலித்தாய், தன்கால்கள் நடக்க முடியாமல் தளர்ந்தன எனவும், கண்கள் உற்று நோக்கி நோக்கி ஒளி மழுங்கின என்றும் புலம்புவதனைக் குறுந். 44 ஆம் பாடல் விளக்குகின்றது.

உடன்போக்கில் சென்ற தலைவியைத் தேடி அவளின் சுற்றத்தார் தொடர்ந்து பின் வருவதைக் கண்ட தலைவன், தலைவியை அவர்களிடம் விட்டுச் செல்வான். இதனை,

“போக்கறி வறுத்தல் வரவறி வறுத்தல்

நீக்கம் இரக்கமொடு மீட்சி யென்றாங்கு

உடன்போக் கிடையீ டொருநால் வகைத்தே”(அகப்பொருள் விளக்கம், நூ. 197)

என்று நம்பியகப்பொருள் ‘உடன்போக்கு இடையீடு’ பற்றிக் கூறுகின்றது. மேலும்,

உடன்போக்கில் நான்கு வகையான இடையீடுகள் உள்ளதென்றும் அவற்றுள் தலைவியின் சுற்றத்தார் தலைவியை மீட்கச் செல்லலும் உண்டு என்பதையும் அறியலாம்.

தலைவியுடன் உடன்போக்குச் செல்கையில் ஆறலைக் கள்வர்கள் போன்ற பிறரால் துன்பம் வருகின்ற பொழுது அதனை எதிர்த்துப் போரிடும் வல்லாண்மை தலைவன் பெற்றிருந்த போதிலும் அவளின் சுற்றத்தார் வருகின்ற பொழுது அவர்களுடன் போர் செய்யாது மறைந்து நிற்பதனை,

“அமர்வரின் அஞ்சேன் பெயர்க்குவென்
நுமர்வரின் மறைகுவென் மாஅ யோளே” (நற்.362:9-10)

என்ற பாடல்வரிகள் விளக்குகின்றன. ‘நுமர்வரின் மறைகுவென்’ என்பதற்குப் பின்னத்தூரார், “தான் அவரை அடும் ஆற்றலுடையனாயினும் தலைவி தன்னுள்ளத்து எம்பெருமானுக்கு ஏதேனும் ஏதம் (துன்பம்) நிகழும் கொல்லோ என்று ஏங்கி இறந்துபடுமாதலின், அதுகருதி நுமர்வரின் மறைகுவேன் என்றான்” என்பார். எனவே, தலைவியைத் தேடிவரும் அவளின் சுற்றத்தார் தலைவனின் மீது வன்தாக்குதல் நடத்துவர் என்பதனை உணரலாம். இவ்வன்தாக்குதலில் தலைவன் இறந்துபடுதலும் கூடும். எனவே, தலைவி அதனைக் கண்டு வருந்துவாள் என்பதால் தலைவியின் சுற்றத்தாருடன் வன்முறையில் ஈடுபடாமல் மறைகுவென் என்றான். மாறாக, தலைவன் தலைவியின் சுற்றத்தாருடன் சண்டையிடும் பொழுது அவளின் சுற்றத்தார் யாரேனும் இறந்துபடினும் தலைவிக்குத் தன்மீதுள்ள காதல் மாறி வெறுப்புத் தோன்றலாம் என்பதாலும் ‘நுமர்வரின் மறைகுவென்’ என்று கூறியிருக்கலாம்.

தலைவியின் உறவினர்கள் அறியாதபடித் தலைவன் மறைவதற்கு இடம் கொடுத்த குன்றினைத் தலைவி வாழ்த்தியதனை, ஐங். 312ஆம் பாடலின் வழி அறியலாம். தலைவன் தாக்குதல் நடத்தாமல் மறைந்திருந்தாலும் தலைவியின் சுற்றத்தார் உடன்போக்கில் இடைமறித்து தாக்குதல் உண்டு.

“கடையழிய நீண்டகன்ற கண்ணாளைக் காளை
படையொடும் கொண்டு பெயர்வானைச் சுற்றம்
இடைநெறித் தாக்குற்ற தேய்ப்ப....” (பரி.11:46-48)

என்ற பரிபாடலில் வருகின்ற உவமை வாயிலாகத் தலைவியின் சுற்றத்தார் தலைவனுடன் நிகழ்த்திய வன்முறையினைக் காணமுடிகின்றது. தற்காலத்திலும் இவ்வாறு உடன்போக்கு மேற்கொண்ட காதலர்களைப் பின்தொடர்ந்து சென்று தாக்குதல் நடத்துவது தொடர்ந்து நடைபெற்றுக் கொண்டேதான் உள்ளது. இருவேறுபட்ட சாதியில் உள்ளவர்கள் காதல் கொண்டு உடன்போக்கு மேற்கொண்டு மணம் முடித்தால் அது சாதிக்கலவரமாக

வெடிக்கிறது. இதனால் பலர் தம் உயிரை இழக்கின்றனர்.

சட்டங்கள் கடுமையாக உள்ள இக்காலத்திலேயே உடன்போக்கினால் எழும் வன்முறையின் தீவிரம் நம்மை அஞ்சச் செய்கின்றதெனில், சங்க காலத்தில் எத்தகைய கொடுமையான வன்செயல்கள் நடந்தேறியிருக்கும் என்பதனை ஊகித்து உணரலாம். இதனைத் தொல்காப்பியர்,

“கொண்டுதலைக் கழிதலும், பிரிந்துஅவன் இரங்கலும்,
உண்டென மொழிப ஓரிடத் தான்.” (தொல். நூ. 961)

என்பார். தலைவி வீட்டைவிட்டுப் பிரிந்து செல்வது ஒரு பிரிவு எனவும், பாலைவழியில் தலைவியின் சுற்றத்தினர் அவளைக் கைப்பற்றிச் செல்லும் போது தலைவியைத் தலைவன் பிரிவது மற்றொரு பிரிவு என்றும் குறிப்பிடுவர். உடன்போக்கில் வன்முறை நிகழும் என்பது இங்கு மறைமுகமாகச் சுட்டிக் காட்டப்பட்டுள்ளது.

“களவு இருவழிகளால் கற்பு மணம் எய்தும். ஒன்று; அறத்தொடு நிலை; பிறிதொன்று; உடன்போக்கு. முன்னது மென்முறை; பின்னது வன்முறை. எனினும், அன்றைய சமூகத்தில் உடன்போக்கை மறுத்தலும் இல்லை; ‘மறு’ என ஒறுத்தலும் இல்லை” என்று க.ப. அறவாணனும் (க.ப. அறவாணன்:2002:129) இதனை மென்மையான வன்முறை என்று து. சிவராஜும் (து.சிவராஜ்:1994:41) குறிப்பிடுகின்றனர். உடன் போக்கை வன்முறை என்று கூறுவது ஏற்புடையதாக இல்லை. இதனையே கவிப்பேரரசு வைரமுத்து, “உங்கள் உடல்வழியே வந்தாலும் பிள்ளைகளின் உடல்கள் உங்களுக்குச் சொந்தமில்லை. பிள்ளைகள் வயதுக்கு வந்தவுடனேயே பெற்றோருக்குத் துறவு மனப்பான்மை வந்துவிட வேண்டும். அன்பு என்பது கூட ஒருவகை ஆதிக்கம் தான். அந்த ஆதிக்கத்தை இழந்த ஆதங்கம் தான் உங்களை அழுத்துகிறது. அவள் முடிவு சரியாகவும் இருக்கலாம். நடை கற்றுத் தருவதே பெற்றோர் கடமை; சாலைகள் அவரவர் உரிமை” (வைரமுத்து:2008:76)என்பார். தலைவி தான் விரும்பிய தலைவனுடன் செல்வது வன்முறையாகாது. தலைவியின் பெற்றோர் சுரவழியில் தலைவனைத் தாக்கித் தலைவியைக் கைப்பற்றிக் கொண்டுவருவது தான் வன்முறை. “அகத்தில் பாலை என்னும் திணை (பெற்றோர் அறியாமல்) விரும்பும் பெண்ணைக் கடத்திச் செல்லுதலேயாம்; இதனை அடுத்துத் தலைவனுக்கும் தலைவியின் உறவினர்களுக்கும் சச்சரவு நிகழும். இச்சச்சரவு பெரிய போராகவும் மாறலாம்” என்று சுப்பிரமண்யன் (ந.சுப்பிரமண்யன்: 2010:170) கூறுகிறார்.

முடிவாக, தலைவியின் வீட்டார் தலைவியின் காதலை ஏற்காத துழலுக்குக் காரணமாக பொருளாதார ஏற்றத்தாழ்வு, குலப் பாகுபாடு, முன்பகை போன்றவை இருந்துள்ளது. எனவே, உடன்போக்கின் போது காதலர்களைப் பிரித்து தலைவனைத் தாக்கும்

வன்முறைகள் நிகழ்த்தப் பெற்றுள்ளன என்பதை அறியமுடிகிறது.

பயன்பட்ட நூல்கள்

1. ஒளவை சு. துரைசாமிப்பிள்ளை, (உ.ஆ.), ஐங்குறுநூறு அண்ணாமலைப் பல்கலைக்கழகம்
2. கா.ரா. கோவிந்தராச முதலியார் (உ.ஆ.) அகப்பொருள் விளக்கம், கழக வெளியீடு
3. க.ப. அறவாணன், அற்றைநாட்காதலும் வீரமும், மெய்யப்பன் தமிழாய்வகம்
4. ச.வே. சுப்பிரமணியன், (உ.ஆ.), தொல். நூ. 961, மெய்யப்பன் பதிப்பகம்
5. து. சிவராஜ், சங்க இலக்கியத்தில் உளவியல், சிவம் பதிப்பகம்
6. ந. சுப்பிரமணியன், சங்ககால வாழ்வியல், நியூசெஞ்சுரி புக்ஹவுஸ்
7. பொ.வே. சோமசுந்தரனார், (உ.ஆ.), குறுந்தொகை, கழக வெளியீடு
8. ந.மு. வேங்கடசாமி நாட்டார், ரா. வேங்கடாசலம் பிள்ளை. அகநானூறு, கழக வெளியீடு
9. நச்சினார்கினியர், (உ.ஆ.), கலித்தொகை, கழக வெளியீடு
10. பொ.வே. சோமசுந்தரனார், பரிபாடல், கழக வெளியீடு
11. பின்னத்தூர் நாராயணசாமி ஐயர், நற்றிணை, கழக வெளியீடு
12. வைரமுத்து, பாற்கடல், சூர்யா இலக்கியம்

sivasivatamil@gmail.com

பதிவுகள் , ஜனவரி 22. 2016

24. சங்க காலத்தில் புலம் பெயர்வு - பா.சிவக்குமார், பாரதியார் பல்கலைக்கழகம், கோவை -

மக்கள் தொன்று தொட்டு தங்கள் வசித்து வந்த இடத்தை விட்டு வேறு இடத்திற்கு இடம் பெயர்ந்து செல்லுதல் புலம் பெயர்வு எனப்படும். இயற்கை பேரிடர்களாலோ, மனிதனால் தோற்றுவிக்கப்படுகின்ற போர் முதலான செயற்கைப் பேரிடர்களாலோ, தங்களுக்கு (மக்களுக்கு) வாழக்கூடிய சூழல் நிலவாத பொழுதோ, உயிர்க்கும் உடைமைக்கும் பாதிப்பு ஏற்படும் பொழுதோ, மக்கள் தங்கள் வசித்த புலங்களை விட்டு வேறு இடத்திற்குச் செல்கின்றனர். தற்காலத்தில் இந்தியாவின் அண்டை நாடான இலங்கையில் சிங்களவர்களுக்கும் விடுதலைப்புலிகளுக்கும் இடையே நடைப்பெற்ற போரின்போது பல இலட்சம் தமிழ் மக்கள் தங்களின் நாட்டை விட்டு பல நாடுகளுக்குப் புலம் பெயர்ந்துள்ளனர். இவை போன்ற புலம் பெயர்வு சங்ககாலத் தமிழகத்தில் நிகழ்ந்திருப்பதை வெளிக்கொணர்வதாக இவ்வாய்வுக் கட்டுரை அமைகிறது. சங்க காலத்தில் புலம் பெயர்வு சங்ககால மக்களின் புலம் பெயர்வானது, இயற்கைப் பேரிடர், ஆறலைக் கள்வரால் உயிர்க்கும் உடைமைக்கும் ஏற்பட்ட பாதிப்பு, அரசாதிக்கப் போரால் ஏற்பட்ட அழிவுகள் போன்றவற்றின் போது மேற்கொள்ளப்பட்டுள்ளதைக் காணமுடிகிறது.

இயற்கைப் பேரிடரால் புலம் பெயர்ந்த மக்கள் நிலம், நெருப்பு, காற்று, நீர், ஆகாயம் ஆகிய பஞ்ச பூதங்கள் தன் நிலையிலிருந்து திரியும் பொழுது இயற்கைப் பேரிடர் ஏற்படுகின்றது. தொடர்ந்து பெய்யும் பெருமழையால் உருவான வெள்ளத்தினால் தம் கால்நடைகள் மற்றும் தமக்கு ஏற்படும் துன்பத்தினைக் கண்டு அஞ்சிய கோவலர்கள் தங்கள் பழகிய நிலத்தை விட்டு, வேறிடம் நோக்கிப் புலம் பெயர்ந்து சென்றுள்ளனர். அவ்வாறு செல்லும் பொழுது தங்கள் நிலத்தை விட்டுப் பிரிய மனமின்றி உள்ளம் கலங்கியதை,

“புலம்பெயர் புலம்பொடு கலங்கி”

(நெடுநல்.

5)

என்ற நெடுநல்வாடை வரி புலப்படுத்துகிறது. இவ்வாறு இயற்கைப் பேரிடர் ஏற்படும் சூழல்களில் சங்ககால மக்கள் புலம் பெயர்ந்துள்ளனர். ஆறலைக் கள்வரால் ஏற்பட்ட அழிவுக்கு அஞ்சி புலம் பெயர்ந்த மக்கள் ஆறலைக் கள்வர்கள் வழிப்போவாரைக் கொன்று பொருள் கொள்வதோடு மட்டுமன்றி ஆயர் புலத்திற்குச் சென்று ஆநிரைகளையும் களவாடிச் சென்றுள்ளனர். தீக்கொள்ளியையும் நீண்டு திரண்ட அம்புகளையும் கையிற் கொண்டவராய், இரவு நேரத்தில் ஆயர்களின் ஊரினுள் புகுந்து, அவர்களைத் தாக்கி அழித்து, அங்கிருந்த ஆநிரைகளைக் கவர்ந்து வருகின்றபொழுது, எழுந்த ஆரவார ஒலி கொடிய சுரவழி எங்கும் மாறிமாறி ஒலித்தது என்பதனை, அகம். 239 ஆம் பாடல் வழி அறியமுடிகிறது. இரவில் யாரும் அறியாமல் ஆநிரை கவர்ந்து வருகின்றபோது, அதை

அறிந்த ஆயர்கள் அனைவரும் ஒன்றாகச் சேர்ந்து, ஆரவாரத்துடன் அக்கள்வரின் பின்னே ஓடிச்சென்று பசுக்களை மீட்கும் நடவடிக்கையில் ஈடுபட்டிருந்ததை,

“அத்தக் கள்வர் ஆதொழு அறுத்தெனப்
பிற்படு பூசலின் வழிவழி யோடி”

(அகம்.7:14-15)

என்ற பாடலின் வழி அறியலாம். இவ்வாறிரை கவர்தல் மற்றும் மீட்டலின் போது ஆயருக்கும் அந்தக் கள்வருக்குமிடையே வன்முறை நிகழ்ந்துள்ளதை உணரமுடிகிறது. இக்கள்வரின் பகைக்கு அஞ்சிய மக்கள், தங்கள் வாழ்ந்திருந்த இடத்தை விட்டு வேறு இடம் நோக்கி புலம் பெயர்ந்து போயினர். அதனால் முன்பு ஊர் இருந்த இடத்தில் பீர்க்கங் கொடிகள் படர்ந்து பாழ்பட்டு போயிருந்ததை அகம். 167 ஆம் பாடல் காட்டுகின்றது. வணிகச் சாத்துகள் வராத பொழுது ஊரினுள் புகுந்து மக்களைத் தாக்கியும் அவர்களின் உடைமைகளைக் கைப்பற்றிக் கொண்டும் போயிருக்க வேண்டும். எனவேதான் அவ்வூரிலுள்ள மக்கள் எல்லாம் வேறு இடம் நோக்கிப் புலம்பெயர்ந்திருக்க வேண்டும் எனக் கருதலாம். ஆறலைக் கள்வரின் மறவர்களின் வன்முறைக்கஞ்சி மக்கள் புலம்பெயர்ந்ததை,

“..... மறவர்
பல்லாழ் புக்குப் பயனிரை கவரக்
கொழுங்குடி போகிய பெரும்பாழ் மன்றத்து”

(அகம்.377:4-6)

என்பதிலிருந்து அறியலாம். மறவர்கள் ஊரினுள் புகுந்து பசுக்கூட்டங்களைக் களவாடிச் செல்லுகிறபோது மறவர் - ஆயர் இடையே வன்முறை எழுகிறது. ஆயர்களின் செல்வமான கால்நடைகள் கொள்ளையிடப்படுதலோடு ஆறலைக் கள்வர்களால் ஆயர்களின் உயிர்க்கும் பாதிப்பு ஏற்படுகின்றது. எனவே, வளமிக்க ஊரில் வசித்து வந்த மக்கள் (ஆயர்கள்) தங்களது சொந்த இடத்தை விட்டு விலகி வேறுபுலம் பெயர்ந்து சென்றனர். அதனால், அவ்வூரிலிருந்த மன்றங்கள் பாழடைந்து விட்டமையையும் அறியமுடிகிறது. அரசாதிக்கப் போரால் ஏற்படும் அழிவுகளுக்கு அஞ்சி புலம் பெயர்ந்த மக்கள் அரசர்கள் தங்களின் ஆதிக்கத்தை நிலைநிறுத்துதல் வேண்டி நிகழ்த்திய போரினால் பாதிப்படைந்த மக்கள் தாம் வாழ்ந்த இடத்தை விட்டு வேறிடம் நோக்கி புலம்பெயர்ந்துள்ளனர் என்பதற்கு சான்றுகள் கிடைத்துள்ளன. வேந்தர், வேளிர் முதலானோர் பெருஞ்சேரலிரும்பொறையின் ஆதிக்கத்தை ஏற்று கீழ் பணிந்து நடக்கவில்லையானால் வளமிக்க மருதநிலத்தை விட்டு வரகும் கொள்ளும் விளையும் வன்புலத்திற்குச் செல்ல வேண்டும் என்று கூறுவதனை,

“ வேந்தரும் வேளிரும் பிறரும் கீழ்ப்பணிந்து
நின்வழிப் படாஅ ராயி னென்மிக்கு)

பாடல் சான்ற வைப்பின்
நாடுட னாடல் யாவண தவர்க்கே”

(ப.ப. 75:4-14)

என்ற பாடலின் வழி அறியமுடிகிறது.

பதிற்றுப்பத்தில் இரண்டாம் பத்தின் பாட்டுடைத் தலைவனான இமயவரம்பன் நெடுஞ்சேரலாதனின் ஆதிக்கப் போர் காரணமாகப் பகை மன்னனின் நாட்டிலுள்ள மக்கள் தங்கள் சொந்த இடங்களை விட்டு வெளியேறிச் சென்றுவிட்டனர். மருதநில வளங்களோடு சிறப்புற்றிருந்த பகைவரின் நிலங்கள் மறுசீரமைப்பு செய்தால்கூட சீராக்க முடியாத அளவிற்கு பாழ்பட்டுப் போயிருந்தன. இதனைப் பதிற்றுப்பத்துப் பாடல் 19:16-27 எடுத்தியம்புகின்றது. நீர்நிலைகளிலெல்லாம் தாமரைகளும் ஆம்பல்களும் மலர்ந்து, நெல்வயல்களில் நெய்தல் மலர்ந்து, வளமிக்க வயல்களையும் கரும்புகளையும் கொண்டிருந்த ஊரானது நெடுஞ்சேரலாதனின் படையெடுப்பிற்குப்பின் ஊரிலுள்ள மக்களெல்லாம் உயிருக்குப் பயந்து தம் ஆநிரைகளையும் கலப்பைகளையும் விட்டு விட்டு வேற்று இடத்திற்குப் புலம் பெயர்வு மேற்கொள்ளுமளவிற்கு அரசாதிக்க போர் இருந்துள்ளமையைக் காணமுடிகின்றது.

வேந்தர்களின் படையெடுப்பிற்கு அஞ்சி ஊரில் உள்ள மக்கள் அனைவரும் தம் ஊரைவிட்டு வேறிடம் சென்றுவிட்டதால் ஊர் பாழடைந்துள்ள நிலையினை,

“..... விறற்போர்
வெஞ்சின வேந்தன் பகையலைக் கலங்கி
வாழ்வோர் போகிய பேரூர்ப்
பாழ்காத் திருந்த தனிமகன் போன்றே”

(நற்.153:7-10)

என்ற நற்றிணைப் பாடலடிகள் விளக்குகின்றன. பகை மன்னர்கள் படையெடுத்து வந்து நாட்டிலுள்ள வளங்கள் அனைத்தையும் கவர்ந்து, அழித்துப் போனதால் அங்கு மக்கள் வாழும் தகுதியின்றி வேறிடம் சென்றுவிட்டதால், பாழ்நிலத்தில் தானே விளைந்து உதிர்ந்த நெற்கதிர்களைப் பெற்ற ஆண்புறா தன் பெடைக்குக் கொடுக்கும் காட்சியினை,

“..... மன்னர்
முனைகவர் முதுபாழ் உகுநெற் பெறுஉம்”

(நற்.384:4-5)

என்பதன் மூலம் அறியமுடிகிறது. மேலும்,

“முனைபுலம் பெயர்த்த புல்லென் மன்றத்துப்
பெயலுற நெகிழ்ந்து வெயிலுறச் சாஅய்
வினையழி பாவையின் உலறி
மனையொழிந் திருத்தல் வல்லு வோர்க்கே”

(அகம்.157:11-14)

என்ற பாடலின் வழி அரசாதிக்கத்தால் நடைபெற்ற போரினால் மக்கள் தங்கள் வாழ்விடங்களை விட்டு புலம்பெயர்ந்து சென்றமையையும் அதனால் ஊர் பாழ்பட்டு ஊர்ப் பொதுமன்றத்திலே உள்ள பாவை தன் அழகை இழந்துள்ளதும் தெரியவருகிறது. சோழன் நலங்கிள்ளியின் அரசாதிக்கத்திற்கு பயந்து, பகைவர்கள் சேவல் துயில் எழுப்பும் தினைப்புனக் காட்டிற்குப் புலம்பெயர்ந்து சென்றமையை,

“வட்ட வரிய செம்பொறிச் சேவல்
ஏனல் காப்போ ருணர்த்திய கூஉம்
கானத் தோர்நின் றெவ்வர்.....”

(புறம்.28:8-10)

என்ற பாடலின் மூலம் அறியலாம். மக்கள் தங்களின் வாழ்விடத்தை விட்டு நீங்கி காட்டிற்குள் புலம் பெயருமளவிற்கு நலங்கிள்ளியின் அரசாதிக்கப் போர் இருந்துள்ளதையே இப்பாடல் புலப்படுத்துகின்றது.

மேற்கண்ட கருத்துகளின் அடிப்படையில், இயற்கைப் பேரிடர் ஏற்பட்ட சூழல், ஆறலைக் கள்வரின் வன்முறைக்கஞ்சிய சூழல், அரசர்கள் தங்களின் ஆதிக்கத்தை பிற வேந்தர், மன்னர் முதலானோர் ஏற்க மறுக்கும் போது போர் மேற்கொண்டு பகைநாட்டு மக்களின் பொருட்களைக் கொள்ளையிடுதல், நீர், நில வளங்களை அழித்தொழித்தல் போன்ற வன்முறையைக் கட்டவிழ்த்துவிட்டுள்ளனர். இவ்வன்முறைக்கு அஞ்சிய சூழல்களில் தங்கள் வாழ்ந்த வளமிக்க ஊரினையும் தம் செல்வமான கால்நடைகள் முதலாயினவற்றையும் துறந்து வேற்றுப்புலம் நோக்கிப் புலம்பெயரும் அவலநிலைக்குச் சங்ககால மக்கள் ஆளாகியுள்ளதைக் காணமுடிகின்றது.

துணை நின்ற நூல்கள்

1. அகநானூறு, கழகவெளியீடு, 2008, 2009
2. நற்றிணை, கழகவெளியீடு, 2007
3. பத்துப்பாட்டு பகுதி-2, கழகவெளியீடு, 2008
4. பதிற்றுப்பத்து, பூம்புகார் பதிப்பகம், 2010
5. புறநானூறு, கழகவெளியீடு, 2007

25. இலத்திரனியற் சூழலில் புகலிடச் சிற்றிதழ்கள் - சு. குணேஸ்வரன் -

1.0 அறிமுகம்

புகலிடச் சிற்றிதழ்கள் கடந்த 1983 இன் பின்னர் ஈழத்தமிழர் புகலடைந்த நாடுகளில் இருந்து வெளிவந்துள்ளன. ஏறத்தாழ 150 ற்கும் மேற்பட்ட இதழ்கள் இதுகாலவரையும் மேற்கு ஐரோப்பிய நாடுகளில் இருந்தும் வட அமெரிக்கா மற்றும் அவுஸ்திரேலியாவில் இருந்தும் வெளிவந்துள்ளன. 90 களின் பிற்பகுதியில் இருந்து இலத்திரனியற் சூழலை தமிழ்ப் படைப்புலகு தமது எழுத்துக்களுக்குப் பயன்படுத்தத் தொடங்கியது. இந்நிலையில் புகலிடச் சிற்றிதழ்ச் செயற்பாட்டை நோக்குவதே இக்கட்டுரையின் பணியாக அமைகின்றது.

2.0 இலத்திரனியற் சூழலில் சிற்றிதழ்கள்

கலை இலக்கியம் சார்ந்து வெளிவரும் இதழ்களை இலக்கியச் சிற்றிதழ்கள் (Little Magazines) என்று அழைப்பர். 1914 இல் அமெரிக்காவில் வெளியாகிய The Little Review என்ற இதழுடன் சிற்றிதழ் என்ற சொற்பிரயோகம் வழக்கத்திற்கு வருகிறது. (தமிழகத்தில் 1933 இல் வெளிவந்த 'மணிக்கொடியும்' ஈழத்தில் 1946 ஜனவரி வெளிவந்த 'பாரதி' யும் முதல் இதழ்களாக வெளிவந்தபோதிலும்) தமிழில் 1959 இல் தோற்றங்கொண்ட 'எழுத்து' இதழே முதல் இலக்கியச் சிற்றிதழாக அமைகின்றது. ஈழத்தில் 1946 இல் வெளிவந்த மறுமலர்ச்சியும் > புகலிடத்தில் 1985 இல் மேற்கு ஜேர்மனியில் இருந்து வெளிவந்த தூண்டிலும் முதலில் வெளிவந்த இலக்கியச் சிற்றிதழ்களாக அமைந்துள்ளன. சிற்றிதழ் என்பதற்கு

“கவிதைகள் புனைகதைகள் விமர்சனக் கட்டுரைகள் முதலியவற்றை உள்ளடக்கமாகக் கொண்டு குறைந்த எண்ணிக்கைப் பிரதிகளை வெளியிடும் இதழ்கள். நீடித்த ஆயுளைக் கொண்டிராதவையுங்கூட.” (1)

கலை இலக்கியம் சார்ந்து வெளிவரும் இதழ்களை இலக்கியச் சிற்றிதழ்கள் (Little Magazines) என்று அழைப்பர். 1914 இல் அமெரிக்காவில் வெளியாகிய The Little Review என்ற இதழுடன் சிற்றிதழ் என்ற சொற்பிரயோகம் வழக்கத்திற்கு வருகிறது. (தமிழகத்தில் 1933 இல் வெளிவந்த 'மணிக்கொடியும்' ஈழத்தில் 1946 ஜனவரி வெளிவந்த 'பாரதி' யும் முதல் இதழ்களாக வெளிவந்தபோதிலும்) தமிழில் 1959 இல் தோற்றங்கொண்ட 'எழுத்து' இதழே முதல் இலக்கியச் சிற்றிதழாக அமைகின்றது. ஈழத்தில் 1946 இல் வெளிவந்த மறுமலர்ச்சியும் > புகலிடத்தில் 1985 இல் மேற்கு ஜேர்மனியில் இருந்து வெளிவந்த தூண்டிலும் முதலில் வெளிவந்த இலக்கியச் சிற்றிதழ்களாக அமைந்துள்ளன என வல்லிக்கண்ணன் விளக்கம் கொடுக்கின்றார். வெளிவந்த அதிகமான சிற்றிதழ்கள் நின்ற விட நிலையிலே கலை இலக்கியத்தில் தம்மைத் தக்கவைக்கும் நோக்குடன் புகலிடத்திலிருந்து தற்போது வெளிவந்து கொண்டிருப்பனவாக உயிர்நிழல் > காலம் > எதுவரை > தேசம் > மண் > கலப்பை ஆகியவற்றைக் குறிப்பிடலாம். கடந்த ஓரிரு ஆண்டுகள்

வரை வெளிவந்து நின்றபோனவை இவற்றைவிட அதிகம். அச்சப்பிரதிகளாக வெளிவந்து கொண்டிருக்கும் சிற்றிதழ்களோடு இன்றைய இலத்திரனியற் சூழலும் கருத்திற் கொள்ளப்பட வேண்டும். இவ்வகையில் புகலிடச் சிற்றிதழ்ச் செயற்பாட்டைப் பின்வருமாறு நோக்கலாம்.

1 அச்சிதழ்கள் (Print magazines)

2. அச்சிதழ்களும் இணைய இதழ்களும் (Print magazines and net magazines)

3. இணைய இதழ்கள்/மின்னிதழ்கள் (e- journals /e-zines)

4. இணையத்தளம் மற்றும் வலைப்பூ (Website and blogspot)

2.1 அச்சிதழ்கள் (Print magazines)

அச்சிதழொன்றை வாசிக்கும் பெண்....ஒரே காலப்பகுதியில் ஏறத்தாழ 40 வரையான சிற்றிதழ்கள் வெளிவந்த வரலாறு புகலிடச் சூழலில் உண்டு. அது அருகி கடந்த காலம் வரை 10 -15 வரையான இதழ்களே வந்துள்ளன. தற்போது 10 ற்கும் குறைவான இதழ்களே கலை இலக்கியம் சார்ந்து தொடர்ந்து வெளிவருவதைக் கட்டுரையாளரால் இனங்காண முடிந்துள்ளது. பிரான்சில் இருந்து வெளிவரும் உயிர்நிழல் என்ற சஞ்சிகை (1999 ஜனவரியில் முதல் இதழ் வெளிவந்துள்ளது) இடையில் வெளிவராதிருந்து கலைச்செல்வனின் மறைவுக்குப் பின்னர். லஷ்மியால் முன்னெடுக்கப்பட்டு இன்றுவரை தொடர்ந்து வருகிறது. உயிர்நிழல் நவீன இலக்கியத்தின் மீதான அக்கறையை> குறிப்பாக பின்நவீனத்துவம்> பெண்ணியம்> தலித்தியம் எதிர்ப்பிலக்கியம் ஆகியவை குறித்த இலக்கிய அரசியலில் மிகுந்த கவனம் செலுத்தி வருகின்றது. இவ்விதழின் உள்ளடக்கம்; இலக்கியம் மற்றும் அரசியல் சார்ந்தது மட்டுமல்லாமல் சினிமா அல்லது குறும்படம் குறித்தும் முக்கிய படைப்புக்களைக் கொண்டதாக அமைந்துள்ளது.

கனடாவில் இருந்து காலம் என்ற இதழ் கடந்த 1990 ஜூலை முதல் வெளிவருகிறது. இதழ் தொடங்கிய காலம் முதல் செல்வம் ஆசிரியராக இருக்கின்றார். இன்றுவரை 35 இதழ்கள் வந்துள்ளன. இவ்விதழின் சிறப்பம்சமாக தமிழ்ப் படைப்பிலக்கியச் சூழலின் ஆளுமைகளை இனங்கண்டு அவர்களின் படைப்புக்கள் பற்றிய உரையாடலை முன்னெடுக்கும் சிறப்பிதழ்களா அமைந்திருத்தலைக் குறிப்பிடலாம். சுந்தரராமசாமி அ. முத்துலிங்கம்> தெனியான்> ஏ.ஜே கனகரட்னா> கே.கணேஷ் மற்றும் கலைத்துறைக்குப் பணியாற்றியவர்களையும் வெளிக் கொண்டு வரும் இதழாக காலம் இதழ்கள் அமைந்துள்ளன.

இலங்கையில் இருந்து வெளியாகிய மூன்றாவது மனிதன் சிற்றிதழின் ஆசிரியாகிய எம் பெளசர் 2009 ஏப்ரல் முதல் லண்டனில் இருந்து எதுவரை என்ற சிற்றிதழைக் கொண்டு வருகிறார். இதுவரை 4 இதழ்கள் வந்துள்ளன. இவ்விதழ் புகலிட எழுத்துச் சூழல் ஈழ அரசியற்சூழல் குறித்த படைப்புக்களுக்கு முன்னுரிமை கொடுக்கின்றது.

மண் சஞ்சிகை 20 வருடமாகத் தொடர்ந்து வருகிறது. இதில் வியப்பு என்னவென்றால் இந்த இதழுடன் சமகாலத்தில் பெருந் தொகையாக வெளிவந்த இதழ்கள் நின்று போன பின்னரும் கூட இந்த இதழ் கடந்த ஏப்ரல் 2010 இல் 20 ஆவது ஆண்டு விழாவைக் கொண்டாடியுள்ளது. (2) சிறுவர்களை மனங்கொண்டு தமிழ்மொழி> தமிழ் இலக்கியம்> இளையவர்களின் எழுத்தாற்றலை வளர்த்தல் ஆகியவற்றுக்காகத் தொடர்ந்து வருகின்றது.

கலை இலக்கியம் தொடர்பான ஆண்டிதழ்களும் வேறு இதழ்களும் வருகின்றன. தமிழ்ச் சூழலில் ஓரளவு வாசிப்புக்குக் கிடைக்கக்கூடிய இதழ்களையே மேலே குறிப்பிட்டேன். இவை தவிர கலை இலக்கியம் சாராத விளம்பர இதழ்களும் மற்றும் அமைப்புக்கள் நிறுவனங்கள் சார்பான இதழ்களும் வெளிவருகின்றன. அவை இக்கட்டுரையில் கவனத்திற் கொள்ளப்படவில்லை.

2.2 அச்சிதழ்களும் இணைய இதழ்களும் (Print magazines and net magazines)

தமிழ்நாட்டிலிருந்து வருகின்ற காலச்சுவடு, உயிர்மை ஆகியன இவ்வகைப்பாட்டுக்கு நல்ல உதாரணமாகும். இதேபோல் அச்சில் வெளிவருகின்ற எதுவரை> உயிர்நிழல்> காலம் ஆகியவற்றை இணையத்திலும் வாசிக்க முடிகின்றது. லண்டனில் இருந்து முல்லை அமுதனின் முயற்சியால் காற்றுவெளி என்ற இதழ் வெளிவந்தது. இதுவரை 16 இதழ்கள் அச்சில் வந்துள்ளன. ஈழ> தமிழகப் படைப்பாளிகளும் இதில் எழுதுகிறார்கள். நல்ல படைப்புக்களை மீள்பிரசுரமாகவேனும் தொடர்ந்த இச்சஞ்சிகை இவ்வருடம் யூலை மாதம் முதல் மாதாந்தம் மின்னிதழாக வெளிவருகின்றது.

த. ஜெயபாலனை ஆசிரியராகக் கொண்டு லண்டனில் இருந்து வெளிவந்த 'தேசம்'> தேவதாசனை ஆசிரியராகக் கொண்டு வெளிவந்த 'வடு' ஆகியனவும் மின்னிதழ்களாகவே வாசிக்கக் கிடைக்கின்றன.

“இன்றைய நிலையில் தரமானதோர் அச்சிதழாக வரும் ஒன்று நீடித்து எதிர்காலத்திலும் தொடர்வதோடு நிலையாகவும் இருக்கவேண்டும் என்றால்> மின்வெளியில் (Cyber Space) நுழைந்து இணைய இதழாகவும் திகழ வேண்டும்” (3)

இது புகலிடச் சூழலில் இன்று சாத்தியமாகி வருகின்றது. இவையெல்லாம் இன்றைய வாசிப்பு சாதாரண அச்சநிலையைத் தாண்டி இணையத்தின் தேவையை வலியுறுத்துவனவாகவே அமைந்துள்ளன.

2.3 இணைய இதழ்கள்/மின்னிதழ்கள் (e- journals /e-zines)

இணையத்தில் மட்டுமே வெளிவரக்கூடிய இதழ்களை இணைய இதழ்கள் என்று குறிப்பிடுவர். இவை அச்சிதழ்களாக அல்லாமல் தொடர்ந்தும் இணையத்திலேயே குறிப்பிட்ட கால ஒழுங்கில் புதுப்பிக்கப்படுகின்றன. இணையத்தில் மட்டுமே

வெளிவரக்கூடிய இதழ்களை இணைய இதழ்கள் என்று குறிப்பிடுவர். இவை அச்சிதழ்களாக அல்லாமல் தொடர்ந்தும் இணையத்திலேயே குறிப்பிட்ட கால ஒழுங்கில் புதுப்பிக்கப்படுகின்றன. படைப்புக்களைப் பெறுவதுமுதல் அதன் செம்மையாக்கம்> வடிவமைப்பு இடுகை> பின்னாட்டம் என்பனவெல்லாம் இணையத்திலேயே நிகழ்கின்றன. தேவைப்படும் படைப்புக்களின் பக்கங்களைப் பிரதி எடுக்கக்கூடிய வசதிகளும் மற்றவர்களுக்கு அந்தப் பக்கங்களை அனுப்பக்கூடிய வசதிகளும்> வாசிப்பதற்கு இணைப்புக் கொடுக்கக்கூடிய வசதிகளும் இந்த இதழ்களின் எளிமையான வழிமுறைகளாக உள்ளன.

தமிழிலே பிரபலமான இணைய இதழ்களாகவும் அதிக வாசகர்களைக் கொண்டவையாகவும் திண்ணை> பதிவுகள்> வார்ப்பு> நிலாச்சாரல்> தமிழோவியம்> வரலாறு. கொம்> முத்துக்கமலம்> அம்பலம்> திசைகள்> ஊடறு> ஆறாந்திணை , மரத்தடி > வெப். உலகம் > தமிழ் சிபி> தோழி.கொம்> ஆகியன உள்ளன. இவற்றில் புகலிடத்தைப் பொறுத்தவரையில் புகலிடத்தமிழர்களால் கொண்டு வரப்படும் இணைய இதழ்களாக பதிவுகள்> அப்பால் தமிழ்> ஊடறு> லும்பினி> நிலாச்சாரல்> தமிழோவியம்> தமிழ்முதம்> நெய்தல்> வார்ப்பு> புகலி> ஈழம்.நெட்> தூ, இனி> ஆகியவை முக்கியமானவை. கனடாவில் இருந்து எழுத்தாளர் வ.ந.கிரிதரனை ஆசிரியராகக் கொண்டு 2000 ஆம் ஆண்டிலிருந்து வெளிவருகின்ற 'பதிவுகள்' தமிழ்ச் சூழலில் மிகுந்த கவனத்திற்குரிய இணைய இதழாகும்.

'அனைவருடனும் அறிவினைப் பகிர்ந்துகொள்வோம்' என்ற மகுட வாக்கியத்துடன் கலை இலக்கியம் மட்டுமல்லாமல் ஏனைய அம்சங்களையும் தன்னகத்தே கொண்டுள்ளது. இணையத்தைத் தமிழ்ச் சூழல் பயன்படுத்தத் தொடங்கியவுடனே ஆரம்ப காலங்களில் வெளிவந்த திண்ணை , அம்பலம் , ஆறாந்திணை ஆகிய இதழ்களுடன் பேசப்படக்கூடியதாக 'பதிவுகள்' இணைய இதழும் அமைந்திருந்தது.

தமிழ் இலக்கியம் சார்ந்த எழுத்துக்களையும்> தரவுகளையும்> இணைப்புக்களையும்> ஆய்வுக் கட்டுரைகளையும் கொண்டுள்ளதோடு: ஆங்கிலக் கட்டுரைகள்> மொழியாக்கக் கட்டுரைகள் ஆகியவற்றையும் பதிவுகள் தாங்கி வருகின்றது. குறிப்பாகப் புகலிட எழுத்துக்களை இணையத்தில் கொண்டு வந்த இதழ்களுள் முதன்மையானதாக பதிவுகளைக் கொள்ளக் கூடியதாக இருக்கின்றது.

றஞ்சி> தேவா ஆகியோரை ஆசிரியர்களாகக் கொண்டு ஊடறு என்ற இணைய இதழ் 2005 ஜூனில் இருந்து வெளிவருகின்றது. றஞ்சி> தேவா ஆகியோரை ஆசிரியர்களாகக் கொண்டு ஊடறு என்ற இணைய இதழ் 2005 ஜூனில் இருந்து வெளிவருகின்றது. 2009 இல் இருந்து உமா> ஆழியாள் ஆகியோரும் இணையாசிரியர்களாகச் செயற்படுகின்றனர். பெண்களின் எழுத்துக்களைக் கொண்டு வருவதற்கான ஒரு களமாக இது அமைந்துள்ளது. 'அதிகாரவெளியினை ஊடறுக்கும் பெண்குரல்' என்பதை மகுட வாக்கியமாகக் கொண்டு

அரங்கியல்> அறிவிப்பு> இதழியல்> உரையாடல்> கட்டுரை> கவிதை> சினிமா> குறும்படம்> சிறுகதை> செவ்வி> பதிவு> மடல்> விமர்சனம்> வேண்டுகோள் ஆகியவற்றைப் பிரிவுகளாகக் கொண்டுள்ளது.

பெண்களின் படைப்புக்களை வெளிக்கொண்டு வரும் சிற்றிதழ்களாக இருந்த சக்தி> கண்> ஊதா மற்றும் ஊடறு பெண்கள் சந்திப்பு மலர்கள் ஆகியவற்றில் எழுதிய பெண்படைப்பாளிகள் ஊடறு இணையசஞ்சிகையில் இணைந்து எழுதுகிறார்கள். வெளிவந்த பெண்சஞ்சிகைகள் நின்றாவிட்ட நிலையிலே பெண்களின் எழுத்துக்களை ஒருமுகப்படுத்தும் பணியினை ஊடறு செய்து வருகின்றது. வருடாந்தம் நடைபெறும் பெண்கள் சந்திப்பு மலர்கள் பற்றிய செய்திகள் தகவல்கள் வெளிவருதல் இதன் சிறப்பசமாகும். புகலிட ஈழ தமிழகச் சூழலில் பெண்கள்> அவர்களின் பிரச்சினைகள்> அவை சார்ந்த உரையாடல்கள்> பெண் அமைப்புக்களின் செயற்பாடுகள்> என்பவற்றை வெளிக்கொண்டு வருகின்றது. பெண்ணியம் சார்ந்த உரையாடலுக்கான சிறந்த களமாகவும் தன்னை வளர்த்து வருவதோடு சமூக நல செயற்பாட்டிலும் பெண்படைப்பாளிகள் இணைந்து செயற்படுவது அறியமுடிகிறது.

அப்பால் தமிழ் (பிரான்ஸ்) இதுவும் ஒரு இணைய இதழாகும். “அப்பாலும் விரிகின்றது வேற்றுமைச் சூழல் அணையாமல் எரிகின்றது நெஞ்சினில் தழல் ஆற்றுப்படுத்தட்டும் அப்பால் எழும் தமிழ்” என்பதை மகுட வாக்கியமாகக் கொண்டு 2002 இல் இருந்து வெளியாகின்றது. 1993 இல் வெளியாகிய ‘மௌனம்’ என்ற காலாண்டிதழில் (6 இதழ்கள் வெளிவந்தது) பங்கேற்றவர்கள் அப்பால் தமிழில் இணைந்து செயற்படுகிறார்கள். மட்டுப்படுத்தப்பட்ட பொது நோக்குக் கொண்ட கூட்டுறவு நிறுவனமாகவும் அப்பால் தமிழ் இணையத்தளத்துடன் அப்பால் தமிழ் நூல்வெளியீட்டு பதிப்பகமாகவும் இது செயற்படுகின்றது. சமூகம் கலை இலக்கியம் வரலாறு தத்துவம் அரசியல் பொருளியல் ஆகிய துறைகளில் அக்கறை காட்டுவதோடு குறுநாவல்கள் குறும்படங்கள்> ஒளிப்படங்கள் ஆகியவற்றையும் தாங்கி வருகிறது.

2.4 இணையத்தளம் மற்றும் வலைப்பூ (Website and blogspot)

புகலிடத்திலிருந்து வருகின்ற தனிநபர் இணையப்பக்கங்களையும் வலைப்பூக்களையும் (வலைப்பதிவுகள்) ஒன்றாக நோக்கலாம். இவையே இன்றைய புகலிட எழுத்துலகை அதிகமாகக் கொண்டு செல்பவை. இணையத்தளம் என்பது ஒரு நிறுவனமோ> அமைப்போ தனிநபரோ தம்மைப் பற்றிய தரவுகளையும் தகவல்களையும் தமது செயற்பாடுகளையும் வெளிப்படுத்தப் பயன்படுத்தும் ஓர் ஊடகமாகும். இதில் தனியே எழுத்துத் தகவல்கள் மட்டுமல்லாமல் ஒலி ஒளி தகவல்களையும் இணைப்பதற்குக் கூடுதல் வசதி செய்து தரப்பட்டுள்ளது. தரவுத்தளங்கள்> செய்தித்தளங்கள்> இணையத்திரட்டிகள் இவற்றில் முக்கியமானவை. புகலிடப் படைப்பாளிகள் தனிநபராகவோ கூட்டாகவோ தமது படைப்புக்களைப் பதிவேற்றி அனைவருக்கும் பகிர்ந்துள்ளார்கள். தமிழில் மட்டும்

இரண்டாயிரத்திற்கு மேற்பட்ட வலைப்பக்கங்கள் உள்ளதாக எஸ். ராமகிருஷ்ணன் குறிப்பிடுகின்றார் (இணைய எழுத்து> pathivukal.com)

இணையத்தின் கட்டற்ற வெளியைப் பயன்படுத்துவதில் இன்று இணையத்தளங்களுக்கு அடுத்ததாகப் பேசப்படுவன வலைப்பதிவுகளே ஆகும். வலைப்பதிவுகள் 1997 இல் இருந்து பயன்பாட்டுக்கு வந்துள்ளன. இதனை ஆங்கிலத்தில் Blog என்றும் தமிழில் 'வலைப்பு' என்று அழைப்பர். இந்த வலைப்பூக்களில் தமது பதிவுகளைச் செய்வோர் வலைப்பதிவர் என்று அழைக்கப்படுவர். எல்லா வலைப்பதிவுகளையும் ஒருங்கிணைக்கும் இணையத்தளங்களும் உள்ளன. (இலவசமாக பதிவிடும் வசதியை வழங்குபவற்றில் blogger.com, wordpres.com ஆகியன பிரபலமானவை) வலைப்பதிவுகளைத் திரட்டிக் கொடுக்கும் பிரபல்யமான திரட்டிகளாக தமிழ்மணம்> திரட்டி.கொம்> தமிழ் 10.கொம்> தமிழிஷ்> தமிழ்வெளி , தமிழ்ப்புள்ளி மற்றும் இலங்கையில் யாழ்தேவி ஆகியன உள்ளன.

“வலைப்பதிவு என்பது அடிக்கடி இற்றைப்படுத்துவதற்கும் கடைசிப்பதிவு முதலில் வருமாறு ஒழுங்குபடுத்துவதற்கும் என சிறப்பாக வடிவமைக்கப்பட்ட தனிப்பட்ட வலைத்தளமாகும். இற்றைப் படுத்துவதற்கும் பராமரிப்பதற்கும் வாசகர் வலைப்பதிவுகளில் ஊடாடுவதற்குமான வழிமுறைகள் வலைத்தளங்களைக் காட்டிலும் வலைப்பதிவுகளில் இலகுவானதாக வடிவமைக்கப்பட்டிருக்கும்” (4)

சிறுத்திழைகள் போலவே வாசிக்கக்கூடிய மிகக் கனதியான படைப்புக்கள் வலைத்தளங்களிலும் வலைப்பதிவுகளிலும் கிடைக்கின்றன. மிகப் பிரபல்யமான படைப்பாளிகள் முதல் புதியவர்கள் வரை தத்தமக்கென பக்கங்களை உருவாக்கி எழுதி வருகின்றார்கள்.

அ. முத்துலிங்கம்> எஸ். பொ> பொ. கருணாகரமூர்த்தி> ஷோபாசக்தி> றயாகரன்> வ.ந.கிரிதரன்> இளைய அப்துல்லா> டி.செ.தமிழன்> ப.வி சிறீரங்கன்> கறுப்பி> முல்லை அமுதன்> சந்திரவதனா செல்வக்குமரன்> சந்திரா ரவீந்திரன்> செங்கள்ளுச்சித்தன்> நளாயினி தாமரைச் செல்வன்> பெட்டை> சுகன்> ரமணிதரன்> பொறுக்கி> தேவகாந்தன் ஆகியோர் தொடர்ந்து எழுதுகிறார்கள்.

இவர்களுள் பொ. கருணாகரமூர்த்தி (karunah.blogspot.com) 2003 செப்ரெம்பரில் இருந்து பதிவிடத் தொடங்கியதே புகலிடத்தில் ஆக முதலில் வெளியாகிய வலைப்பதிவாக கட்டுரையாளரால் இனங்காண முடிந்துள்ளது. அதிகமானவர்கள் 2004 - 2005 காலத்திலிருந்தே பதிவிடலைச் செய்திருக்கின்றார்கள். ஆழியாள்> சாந்தி ரமேஷ் வவுனியன்> தான்யா> நட்சத்திரன் செவ்விந்தியன் இன்னும் பலரின் ஏற்கனவே பதிவிட்ட வலைப்பதிவுகள் பார்க்கக் கிடைக்கின்றன.

அன்றாடம் நாட்குறிப்பு எழுதுவது போலவும் எழுதமுடியும். எழுதும் படைப்புக்களுக்கு உடனுக்குடன் பின்னூட்டங்களைப் பெறமுடியும். இன்னொரு அம்சம் சுதந்திரமான வெளி. சஞ்சிகைகள்> பத்திரிகைகளில் தணிக்கைக்கு உட்படக் கூடியவற்றை எந்தக் கட்டுப்பாடுகளும் இன்றி பதிவு செய்யலாம். ஒலிஒளிக் காட்சிகளை இணைக்கும் வசதியும் உண்டு. இதனாலேயே இன்று உலக அளவில் பேசப்படும் மிக முக்கிய ஊடகவெளியாக வலைப்பதிவுகளும் இணையத்தளங்களும் உள்ளன.

ஊடகவெளி மாற்றம்

80 களின் இருந்து ஒரு அலையாக பெருமளவிலான சஞ்சிகைகளில் புகலிடப் படைப்பாளிகள் எவ்வாறு எழுத ஆரம்பித்தார்களோ அந்த அலை 90 களின் நடுப்பகுதியில் இருந்து கொஞ்சம் கொஞ்சமாக குறைவடைய ஆரம்பித்தது. இதற்கு பல காரணிகள் செல்வாக்குச் செலுத்தியமையை அவதானிக்கலாம். ஈழத்திலிருந்து இனப்போராட்டத்தின் காரணமாக அதிகமான இளைஞர்கள் புலம் பெயர்ந்தனர். அந்தப் புலப்பெயர்வுக்கு பல காரணங்கள் இருந்தன. அவை இந்த சஞ்சிகை வெளியீட்டுக்கு செல்வாக்குச் செலுத்த ஆரம்பித்தன. காலத்துக்குக் காலம் ஈழத்தில் ஏற்பட்ட அரசியல் மாற்றங்கள்> அடக்குமுறையின் வடிவங்கள்> என்பன புலம் பெயர்ந்தவர்கள் மத்தியில் விமர்சனத்துக்கு உள்ளாக்கப்பட்டன. அது 90 களின் நடுப்பகுதி வரை தொடர்ந்தது.

என்றாலும் அவர்கள் அரசியல் ரீதியாக தொடர்ந்து விமர்சனங்களை முன்வைப்பது கண்காணிப்புக்கு உள்ளாகியது. இதனால் சஞ்சிகைகளில் தொடர்ந்து இயங்குவதும் அச்சுறுத்தலாக அமைந்தது. இலக்கியச் செயற்பாட்டிலிருந்து ஒதுங்குவதும் தொடர்ந்து இயங்குவதும் மாற்றம் கண்டது.

இக்காலகட்டத்தில் உலகமயமாக்கலின் விளைவான இணையத்தின் செல்வாக்கும்> புலம்பெயர்ந்தவர்களின் பல்கலாசார சூழலும் இணையத்தினினூடாக அவர்களின் எழுத்துக்களைக் கொண்டு வருவதற்கு சாத்தியங்களை ஏற்படுத்தின. இணையம் என்ற கட்டற்ற வெளி கதையாடலுக்கான வெளியாக மாறியது. ஓரளவு கணனி அறிவு பெற்றவர்கள் படிப்படியாகத் தமது விமர்சனங்களையும் படைப்புக்களையும் இந்த வெளியில் வைப்பதற்கு ஒரு வாய்ப்பு ஏற்பட்டது.

குறிப்பாக இணைய இதழ்களின் வருகையே இங்கு முக்கியமாக அமைந்தன. அதனோடு இணைந்த தமிழகத் தொடர்புகள்> தமிழகத்தில் பதிப்பகங்களின் வாய்ப்புக்கள் இன்னும் இந்த எழுத்துக்களை நூலாக்குவதற்கு ஏற்ற வாய்ப்பைக் கொடுத்தன. அதிகமான புகலிடப் படைப்புக்கள் 90 இன் பிற்பகுதியிலிருந்து நூலுருப்பெறுவதையும் இதனோடு இணைத்துப் பார்க்க வேண்டும்.

எனவே> இந்த மாற்றங்கள் ஈழ அரசியலோடு மட்டும் தொடர்புடையனவல்ல. புலம்பெயர்

தமிழர்களின் பல்கலாசார சூழலும் இதில் செல்வாக்குச் செலுத்தியிருப்பதை அவதானிக்கவேண்டும். இது புகலிடச் சஞ்சிகைச் சூழலில் வீழ்ச்சி எனக் கருதுவதற்குப் பதிலாக அவர்களின் எழுத்துக்கள் இன்னொரு தளத்திற்கு நகர்ந்துள்ளன எனக் கருதுவதே பொருத்தமாக இருக்கும். அந்த எழுத்துக்களே இணையம் என்ற கட்டற்ற வெளியில் இன்று தொடர்கின்றன.

அடுத்த கட்ட நகர்வு

“பெரும்பான்மையான இணைய இதழ்களின் பொது உள்ளடக்கம் சிற்றிதழ் ஒன்றின் வடிவம் போலவே உள்ளது. கதை கவிதை கட்டுரை ஒரு சினிமா பத்தி> கொஞ்சம் அரசியல் அல்லது விஞ்ஞானம் என்ற மரபான சிறுபத்திரிக்கை வடிவமே இன்றும் இணையத்தில் அதிகம் காணப்படுகிறது. இதை ஒரு குறையாகவே கருதுகிறேன். இணையத்தின் முழுமையான பலத்தை அறிந்து கொள்ளாமலே தான் இவை செயல்படுகின்றன.

வீடியோ> ஆடியோ மற்றும் ஒவியங்கள்> கூடுதல் தரவுகளுக்கான இணைப்புகள்> நேர்காணல்களின் தரவிறக்க வசதி> நேரடியாக எழுத்தாளருடன் தொடர்பு கொண்டு உரையாடுதல் என்று இணையத்தின் முக்கிய வசதிகள் இன்றும் இலக்கிய முயற்சிகளுக்காக மேற்கொள்ளப்படவில்லை” (5) என்ற எஸ். ராமகிருஷ்ணனின் கூற்று இணைய எழுத்துக்களின் அடுத்த கட்ட நகர்வு பற்றிய சிந்தனையை முன்வைக்கின்றது.

இணையவெளியின் வாய்ப்பை எல்லாப் படைப்பாளிகளும் சரியாகப் பயன்படுத்துகிறார்களா என்ற கேள்வி முதலில் முக்கியமானது. புகலிட வாழ்க்கைச் சூழலைப் பிரதிபலிக்கக் கூடியதும் அனைத்துலகத் தளத்திற்கு எடுத்துச் செல்லக் கூடியதுமான எழுத்து வகையறாக்கள் எவ்வளவு துரம் சாத்தியமாகியுள்ளன என்பது கவனத்திற் கொள்ளப்படவேண்டும். ‘நானும் இணையத்தில் எழுதுகிறேன்’ என்று சொல்வதற்காக எழுதும் எழுத்துக்களையும் ‘கட்டற்ற வெளியில் எதையும் எழுதலாம்’ என்ற எழுத்துக்களையும் கணக்கில் எடுக்கமுடியாது.

அடுத்து இணைய வெளியில் யுனிக்கோட் எழுத்துருக்களைப் பயன்படுத்துதல்> தேடு பொறிகளில் படைப்புக்களைப் பெறமுடியுமாறு பதிவேற்றுதல்> பழைய சிற்றிதழ்களை pdf கோவைகளாக மாற்றி ஆவணப்படுத்துதல்> அச்சில் வரும் இதழ்களை இணையத்திலும் வாசிப்பதற்கு வழிசெய்தல்> படைப்பாளிகள் மற்றும் படைப்புக்கள் பற்றிய விபரங்களை ஆவணப்படுத்துதல் ஆகியன இணையவெளியில் கவனத்திற் கொள்ளவேண்டிய ஏனைய முக்கிய அம்சங்களாகும்.

தொகுப்பு

இலத்திரனியல் உலகத்தில் தினந்தோறும் புதிய மாற்றங்கள் ஏற்பட்ட வண்ணம்

இருக்கின்றன. அந்த மாற்றங்களுக்கு ஈடுகொடுத்து எமது இருப்பை நிலைநிறுத்த வேண்டிய கடமை அனைவருக்கும் உரியது. இந்த வகையில் தமிழ்ச் சூழலில் புகலிடச் சிற்றிதழ்களுக்கு இருக்கும் பங்களிப்பைக் குறைத்து மதிப்பிட முடியாது. அவை இன்றைய உலகப் போக்குக்கு ஏற்ப மாற்றம் கண்டுள்ளன. சில பிரதிகள் மட்டுமே அச்சாகி சிலரின் கைகளிலேயே முடங்கிப் போயிருந்த படைப்புக்கள் மற்றும் கருத்துக்கள் இன்று உலகின் பார்வைக்கு கிடைத்து வருகின்றது.

புகலிடத் தமிழரது வாழ்வு> அவர்கள் எதிர்கொள்ளும் சிக்கல்கள்> பல்கலாசார சூழலில் அவர்களின் இடம்> தமிழ்மொழி - தமிழ்ப்பண்பாடு ஆகியவற்றின் எதிர்காலம் என்பன பற்றியெல்லாம் ஆவணப்படுத்துவதற்கும் ஆராய்வதற்கும் அடுத்த கட்டம் நோக்கிச் சிந்தித்துச் செயற்படுவதற்கும் இவற்றில் வெளிவரும் படைப்புக்கள் முக்கியமாக அமைந்துள்ளன.

எனவே> புகலிடச் சிற்றிதழ்களும் அவற்றில் வெளிவந்த படைப்புக்களும் இன்று இணைய வெளியில் உலாவரும் காத்திரமான படைப்புக்களும் நூலுருப்பெறும்போது அவற்றின் பெறுமதியை தமிழ்ச் சூழல் கணித்துக் கொள்வதற்கு வாய்ப்பு ஏற்படும். இந்தச் சிற்றிதழ்கள் அச்சில் வெளிவந்தாலும் இன்றைய உலகப் போக்கைக் கருத்திற்கொண்டு மின்னிதழ்களாகவும் தொடரவேண்டிய தேவையை இன்றைய இலத்திரனியற் சூழல் வலியுறுத்தி நிற்கின்றது. இதன் மூலம் படைப்புக்களை உடனுக்குடன் பெற்றுக் கொள்ளவும் அது சார்ந்த உரையாடல்களை நிகழ்த்தவும் அனைத்துலகத் தளத்திற்கு அவற்றை எடுத்துச் செல்வதற்குரிய வாய்ப்புக்கள் பற்றியும் சிந்திக்க முடியும். அது சாத்தியமாகி வருகின்றது என்பதையே இன்றைய சிற்றிதழ்ச் செயற்பாடுகள் எமக்கு எடுத்துக் காட்டுகின்றன.

(கொழும்பில் நடைபெற்ற சர்வதேச தமிழ் எழுத்தாளர் மாநாட்டில் 08.01.2011 அன்று சிற்றிதழ் அரங்கில் வாசிக்கப்பட்ட கட்டுரை)

அடிக்குறிப்புகள்

(1) வல்லிக்கண்ணன்> 'இலக்கியச் சிற்றிதழ்கள்'

http://www.encyclopediatamilcriticism.com/little_magazines.php

(2) கவிஞர் ப. பசுபதிராஜா> ஜேர்மனி>

http://tamilamutham.net/home/index.php?option=com_content&view=article&id=395:-20-&catid=55:germany&Itemid=415

(3) பேராசிரியர் அ. பசுபதி (தேவமைந்தன்)> 'இணைய இதழா அச்சிதழா எது நீடிக்கும்'>

<http://www.pathivukal.com/>

(4) <http://ta.wikipedia.org/wiki/%E0%AE%B5%E0%AE%B2%E0%AF%88%E0%AE%AA%E0%AF%8D%E0%AE%AA%E0%AE%A4%E0%AE%BF%E0%AE%B5%E0%AF%81>

(5) எஸ். ராமகிருஷ்ணன்> 'இணைய எழுத்து'>

http://www.geotamil.com/pathivukal/s_ramakrushnan_on_internet_writing.htm

உசாவியவை

1. குணேஸ்வரன். சு : “புலம்பெயர் சஞ்சிகைகள் - ஆய்வுக்கான ஓர் அறிமுகம்”> கலைமுகம்> ஜனவரி-ஜீன் 2008> இதழ் 47> ப 3-7
2. குணேஸ்வரன். சு : “புலம்பெயர் சிற்றிதழ்களின் அரசியல்” 2010 ஆய்வரங்கச் சிறப்பு மலர்> உலகத் தமிழ்ச் செம்மொழி மாநாடு> கோவை ப.325 (பின்வரும் சுட்டியினூடாக கட்டுரையை முழுவதும் வாசிக்கலாம் <http://vallaivelie.blogspot.com/> அல்லது http://kathiyaalkal.blogspot.com/2010_08_01_archive.html)
3. தீபச்செல்வன் : “இணையம் : அளவுகளையும் தாமதங்களையும் அகற்றிய கட்டுப்பாடற்ற வெளி”> கலைமுகம்> 50 வது சிறப்பிதழ்> 2010> ப 225-228
4. ஹரன் : “இணையம்: கதையாடல்களுக்கான புதிய வெளி”> கலைமுகம்> ஜீலை-டிசம்பர் 2007> இதழ் 46> ப 3-9
5. <http://www.google.com> : இணைய இதழ்கள் மற்றும் வலைப்பதிவுகள்
6. <http://www.noolaham.org>
7. <http://www.pathivukal.com/> : கணித்தமிழ் பிரிவில் உள்ள கட்டுரைகள்
8. <http://www.tamilcircle.net>
9. <http://www.tamilmanam.net/>

s kuneswaran <kuneswaran@gmail.com

பதிவுகள், பெப்ருவரி 2011 இதழ் 134

26. புகலிட இலக்கியமும் பண்பாடும் - சு. குணேஸ்வரன் -

அறிமுகம்

ஈழத்திலக்கியத்தின் அறாத்தொடர்ச்சியாக புகலிட இலக்கியம் கடந்த 80 களிலிருந்து வளர்ச்சியடைந்து வருகின்றது. 8 இலட்சத்துக்கும் மேற்பட்ட ஈழத்தமிழர்கள் மேற்குலக நாடுகளில் வாழ்ந்து வருகிறார்கள். அவர்களின் வாழ்வு பல்கலாசார சூழலுக்குள் பண்பாட்டு மாற்றத்தை ஏற்படுத்தி வருகின்றது. இந்த வகையில் புகலிடத்திலிருந்து எழுதப்படுகின்ற கவிதை சிறுகதைகளை ஆதாரமாகக் கொண்டு புகலிடத்தமிழர்கள் மத்தியில் பண்பாடு பற்றி நோக்குகின்றது இக்கட்டுரை.

பண்பாடு

இனத்தாலும் மொழியாலும் பிறவற்றாலும் முற்றிலும் வேறுபட்ட சூழலில் புலம்பெயர்ந்த ஈழத்தமிழர்கள் வாழ்ந்து வருகிறார்கள். இதனாலே அப்பண்பாட்டுச் சூழலின் தாக்கம் புலம்பெயர்ந்தவர்களின் வாழ்விலும் செல்வாக்குச் செலுத்த ஆரம்பிக்கின்றது. புகழ்பெற்ற மானிடவியலாளரான 'எட்வர்ட் பர்னட் டைலர்' பண்பாடு என்பதற்கு பின்வருமாறு வரைவிலக்கணம் தருகிறார். "பண்பாடு என்பது அறிவு, நம்பிக்கை, கலை, ஒழுக்கநெறிகள், சட்டம், வழக்கம் முதலானவையும், மனிதன் சமுதாயத்தில் ஓர் உறுப்பினராக இருந்து கற்கும் பிற திறமைகளும் பழக்கங்களும் அடங்கிய முழுமைத் தொகுதியாகும்." (பண்பாட்டு மானிடவியல்)

தமிழர் சமூகம் தன் இனக்குழுமத்துடன் தன் சொந்த நாட்டில் வாழ்ந்தால் இந்த முழுமைத் தொகுதியைக் கற்றுக் கொள்வதில் எந்தச் சிக்கல்களும் இல்லை. ஆனால்> புவிப்பரப்பிலிருந்து சிந்தனைவயப்பட்ட நிலை வரை எமது தமிழ்ப்பண்பாட்டோடு ஒப்புமை காண முடியாத சூழலில் அவர்கள் வாழ்கின்ற போது புதிய பிரச்சனைகளும் முரண்பாடுகளும் ஏற்படுவது தவிர்க்க முடியாதது.

புலம்பெயர்ந்தோர் கவிதையில் பண்பாடு

புகலிட இலக்கியமும் பண்பாடும் பண்பாடு பற்றிய சிந்தனை புலம்பெயர்ந்தவர்களில் எழுத்துக்களில் எவ்வாறு வெளிப்படுகிறது என்பதற்கு ஆதாரமாக முதலில் கவிதைகளை நோக்குவோம். பண்பாட்டு மாற்றம் என்பது (culture change) புலம்பெயர்ந்தவர்களின் தொழில் முறையாலும் அவர்களின் அன்றாட நடைமுறைத் தேவைகளாலும் ஏற்பட்டு விடுகின்றன. இது கவிதைகளில் எப்படி முரணாக வருகின்றது என்பதைப் பார்ப்போம்.

“.....

இன்று ஒரு தமிழ்த் திருமண நாள்

கோட்

அதற்கு மட்டுமான ரவுசர்

பொருத்தமான சப்பாத்து
 ஒரு அவன்!
 அவளோ எமது கலாசாரத்தைக் காவ வேண்டும்
 குளிரோ வெயிலோ
 கூனியோ குறுகியோ!
 காவினாள்.
 சாறி
 தலையில் கனகாம்பரம்
 நெற்றியில் பொட்டு
 கழுத்தில்தாலி
 போதாததிற்கு அணிகலன்கள்.
 அதே அவள்!

.....
 நாமோ வேட்டியைக் கொன்றவர்கள்.
 சரத்தை எம் வீட்டுக் கதவுவரை மட்டும்
 உலவ சுதந்திரம் கொடுத்தவர்கள்.
 ஆனாலும் கோட் ரை உடன் மேடை ஏறி
 எமது கலாசாரம் வேண்டி முழங்குவதிலும்
 வெட்கம் கெட்டவர்கள்.
 எங்களுக்கு வேண்டும் எங்கள் கலாசாரம்.
 அச்சடித்தபடி!
 அதைக் காவுவதற்கு பெண்களும் வேண்டும்.
 தூ ...!" (ரவி - சுவிஸ்)

இன்னொரு கவிதையில்;

“ புலம்பெயர்ந்து வந்ததனால்-நாம்
 பொன் கொண்டோம் பொருள் கொண்டோம்
 பெருந்தொகையில் கார் கொண்டோம்
 தங்கத்தால் கத்தி செய்து பிள்ளைக்குத்தான் கேக்கு
 வெட்டிவிட்டோம் ...இதுபோல
 குங்குமத்தின் மகிமைதனை
 குலமகளும் மறந்துவிட்டாள்.
 கரிய நெடுங்கூந்தல் கரைச்சலென்று
 கன்னியரும் அறுத்துவிட்டார்- சூழ்நிலையால்
 சீரான பட்டுச்சேலை பாரமென்று கிழவியரும்
 ஜின்சுக்குள் புகுந்துவிட்டார்.

புலம்பெயர்ந்து வந்ததனால் புதிய பெயர் கொண்டோம்
 சுதந்திரமாய் பறந்தவெம்மை
 ஒரு கூட்டுக்குள் தானடைத்தோம்
 ஊருக்காய் உறவுக்காய் ஒருகணமும்
 ஊராலும் உறவாலும் மறுகணமும்
 உள்ளம் தானுடைந்து உருக்குலைந்து போகின்றோம்..”(அம்பி)

இந்த இரண்டு கவிதைகளின் அர்த்தப்படுத்தலுக்கும் கவிஞர்களின் காலத்திற்கும் இடையில் உள்ள தலைமுறை இடைவெளியை புரிந்துகொள்ள வேண்டும். நம்பிக்கைகள்> கருத்துக்கள்> வழக்காறுகள் ஆகிய அறிதல்சார்கூறுகளும் விழுமியங்கள்> நெறிமுறைகள்> விதிகள்> குடிவழக்குகள்> வழக்கடிபாடுகள்> மரபாண்மைகள்> அன்பளிப்புகள்> வழக்கங்கள்> பழக்கங்கள் ஆகிய நெறியியல் சார்கூறுகளும் எமது தமிழ்ச் சூழலில் இருந்து மெல்லமெல்ல விலகி> புதிய பண்பாட்டுச் சூழலில் பண்பாட்டு மாற்றத்தையும் (culture change)> பண்பாட்டுக் கலவையையும்; (culture comlex) ஏற்படுத்தும்போது அது பாரதாரமான தாக்கத்தை புலம்பெயர்ந்த தமிழரிடம் கொண்டுவருகிறது.

அவர்கள் பேசும்மொழி> பழக்கவழக்கங்கள்> எமது இளம் தலைமுறைகளுக்கு கிடைக்கின்ற கல்விச்சூழல்> அவர்களின் பிறநாட்டு நண்பர்களின் தொடர்புகள்> உறவுநிலைகள்> எமது மரபுகளை ஏற்றுக் கொள்வதில் காட்டும் தயக்கங்கள் எனப் பல விடயங்களைக் கூறலாம். குறிப்பாக மொழி நுண்மையான ஆய்வுக்குரியது. இது புலம்பெயர்ந்து வாழும் தலைமுறை இடைவெளிகளை மனங்கொண்டே கூறமுடியும். மொழியாயினும் சரி > அந்நாட்டுக் கலாசாரத்திற்கு ஏற்ற வாழ்வு முறையாயினும் சரி எமது தமிழ்ப்பண்பாட்டின் பார்வையில் முரண்பாட்டுக்கும் சிக்கலுக்கும் உரியதே.

பின்வரும் கவிஞர்களின் கவிதைவரிகளைப் பார்ப்போம்.

“ தமிழ் பேசி
 கவி பாடி
 கருத்துக்கள் கக்கிய
 உதடுகள்
 முரண்பாடு கொண்டு
 சிக்கித் தவிக்கின்றன.
 சிந்தனையும் தான்”(நிருபா)

“சூழல் மொழியே வாழும் மொழியாய்ச்
 சுவைபட வளர்கிறது.
 வாழும் மொழியாய் வளரும் மொழியாய்

வாயில் தவழ்கிறது.
 நாளும் பொழுதும் நாவிலும் மொழியே
 நமதாய் வருகிறது.
 ஆளும் மொழியாய் நாளும் அதுவே
 நாவில் திரிகிறது.”(அம்பி)

“இழந்தோம்
 நாட்களை இழந்தோம்
 உறவுகளை இழந்தோம்
 பதிவுகளை இழந்தோம்
 தேசத்தையும் மண்ணையும்
 மொழியையும் மறந்து
 புதிய தலைமுறை வாழ்கிறது”(செழியன்)

அச்சுழலில் பிறந்து கல்வி கற்று வாழும் மூன்றாவது தலைமுறைப் பிள்ளைகள் பிறப்பால் தமிழ்ப் பிள்ளைகளாக இருந்தபோதிலும், அவர்கள் வேற்றுமொழி பேசுபவர்களாக வளரவேண்டிய சாத்தியப்பாடுகள் தான் அதிகம்.

இங்கு பிரச்சனை மூன்றாவது தலைமுறையினருக்குத் தான். அவர்களிடம் எமது இனத்தின் அடையாளத்தை எவ்வாறு கையளிப்பது என்ற பிரச்சனை வருகிறது. இந்நிலையில் இன்று புலம்பெயர்ந்த பெரியவர்கள் எல்லாம் முன்நின்று கோயில்கள் சங்கங்கள் தமிழ் விழாக்கள் என்று சொல்லிக் கொண்டாலும் எமது அடையாளமாக மிஞ்சப் போவது தமிழில் அல்லாத பண்பாட்டுப் பேணுகைதான்.

“தமிழை தமிழ்ப் பண்பாட்டுக்கு அப்பாலே கொண்டு செல்லுகின்ற பொழுது> தமிழின் பண்பாட்டுப் படிமங்களிடையே தமிழைப் பேணுவது என்பது ஒரு முக்கிய பிரச்சனையாக இன்னுமொரு பத்தாண்டில் மேற்கிளம்பப் போகின்றது. அப்பொழுது தமிழ்த் தன்மையின் சாரம் என்ன என்ற கேள்வி மேலெழும்பும்”(பேரா கா.சிவத்தம்பி) என்று பேராசிரியர் கா.சிவத்தம்பி அவர்களின் கூற்று இன்னமும் பொருத்தமாகவே இருக்கின்றது.

நெறிமுறைகள் என்று வரும்போது மொழியை விடவும் மிகப் பாரதூரமான விளைவுகளை அந்நியக் கலாசாரம் எமது தமிழ்ப் பண்பாட்டுக்குள் ஏற்படுத்துகின்றது. தமிழர்களின் உறவுநிலைகளில் இந்த மாற்றம் நிகழ்தலை விரும்பியோ விரும்பாமலோ மறுத்தாக வேண்டிய கடப்பாடு எமது தமிழ் வாழ்வு நிலைக் கூடாக ஏற்படுகின்றது.

“நாளை உன் மகன்
 எங்காவது ஒரு Bar இல் Disco வில் உரசக்கூடும்;

உறவு காதலாகக் கூடும்
எமக்கொரு பேரன்
கறுப்பு வெள்ளை அல்லது கலர்களில்
பிறக்கக் கூடும்.”(ஆதவன்)

“ .....

நான் அழகானவளா?
என்னை உனக்குப் பிடித்திருக்கிறதா?
பெண்ணே
நீ அழகானவள் என்பதில் எந்தப் பொய்யுமே இல்லை.
உன்னை எனக்கு மிகவும் பிடித்திருக்கிறது.” (கொய்யன்)

“ஆண்மோகம் பெண்போகம் காரணமாய்
வந்த நோய்க் கலப்பே.
ஆனாலும் இன்று அதிகம் பலியாவது
அப்பாவிக் குழந்தைகளே!” (மகேஸ்வரி)

உதாரணத்திற்காக மேலே குறிப்பிட்ட மூன்று கவிதைகளிலும் ஓடுகின்ற கவிதைச்சரடு யாதெனில்; ஒழுக்கவியலானது அந்நிய கலாசார வாழ்வுக்குள் கேள்விக்கு உள்ளாவதேயாகும். தனிமனித உணர்வுகள்> விருப்பு வெறுப்புக்கள்> பாலியற் தேவைகள்> உறவுநிலைகள் என்பவற்றில் இந்தக் கேள்வி அந்நிய கலாசார சூழலிலே தமிழ்ப் பண்பாட்டை கைக்கொள்ளல் என்ற வகையில் ஏற்படுகின்றது. “1950 60 களில் இந்தியாவில் இருந்து அமெரிக்காவுக்குப் புலம்பெயர்ந்த இந்தியர்கள் அமெரிக்காவை சொர்க்கம் என நம்பினார்கள். அவர்களின் பிள்ளைகள் 13>14 வயது வந்தவுடன் ‘டேற்றிங்’ போதைப் பொருள் பாவனை> ஆபாச தொலைக்காட்சி என்பவற்றிற்கு அடிமையாகி சிதைந்ததைத் தம் கண்ணெதிரே கண்டார்கள். இதேபோல் இங்கிருந்து புலம்பெயர்ந்தவர்கள் தங்கள் பணம் ஈட்டும் சுயநலத்தினால் தங்கள் பரம்பரைகளை மட்டுமல்ல அவர்களது அந்நியச் செலாவாணியின் முறையற்ற செல்வாக்கின் காரணத்தால் எங்கள் எதிர்காலப் பரம்பரையையும் சிதைக்கத் தான் போகிறார்கள்” (பேரா.கா.சிவத்தம்பி) என்ற கருத்து சிந்தனைக்குரியது. மேலே குறிப்பிட்ட இக்கூற்றுக்கு பொருந்துமாற்போல் கவிதைகளை விட சிறுகதைகளையே எடுத்துக் காட்டலாம்

ஏனெனில் பண்பாடு என்பது ஓடுகின்ற நீரோடைபோல். காலத்திற்கும் மனித வாழ்வு நெருக்குவாரங்களுக்கும் ஏற்ப அடிப்படையை மாற்றாமல் சிலவற்றையே மாற்றுகின்றது. ஆனால் அந்நிய கலாசாரத்தில் இது பலத்த சிந்தனைக்கு உரியதாகும்.

“பண்பாட்டு மாற்றம் ஒரு சிக்கலான நிகழ்வாகும். இதைப் பல காரணிகள் இயக்குகின்றன.

அவற்றுள் கண்டுபிடிப்புக்கள் வெளிப்படுத்துதல்கள்> பரவல்> பண்பாட்டுப் பேறு> ஓரினமாதல்> நவீனமயமாதல்> தொழில்மயமாதல்> நகரமயமாதல்> புரட்சி போன்றவை முதன்மையாகச் செயல்படுகின்றன.” (பக்தவத்சலபாரதி- பண்பாட்டு மானிடவியல்)

இந்தவகையில்> சிற்சில மாற்றங்களை புலம்பெயர்ந்த தமிழர் வாழ்வில் அந்நிய கலாசார சூழல் ஏற்படுத்துதல் தவிர்க்க முடியாது. இவ்விடத்தில் எமது தமிழர் சமூகம் பேணிவரும் மீளுருவாக்கம் பற்றியும் சிந்தித்தல் வேண்டும். ஏற்கனவே குறிப்பிட்டது போல் விழாக்கள்> சடங்குகள் முதலியனவற்றை புலம்பெயர்ந்த தேசத்திலும் நடவு செய்கின்றபோது எமது சமூக அடுக்குகளில் புரையோடிப் போயிருக்கும் அதிகாரம்> சாதி> வர்க்கம் என்பன மீண்டும் அங்கு முளைக்கொள்ளத் தொடங்குகின்றன. தமிழ்வாழ்வு> மேலைத்தேயவாழ்வு இரண்டிற்குள்ளும் மூச்சுத் திணறி வாழும் இரட்டை வாழ்வே இறுதியில் மிஞ்சிப்போகின்றது.

“சிரிக்க முயன்றும் தோற்றுப் போகிற
இயந்திர மனிதன் நான்.
இறால் போட்டு சுறா பிடிப்பவர்க்கிடையில்
அகப்பட்டதென்னவோ
தலைவிதிதான்.
எத்தனை நாளைக்குத் தானம்மா
சவாரி மாடென நிற்பது?
நுகத்தடி கண்டிய காயங்கள்
கழுத்தில் மாலை போல்.
ஊர் நினைப்பும் உற்றார் உறவினர் பற்றிய
துடிப்பும்/எப்போதாவது ஒரு நாள்
மண்ணுக்குத் திரும்பி வருகிறதான
கனவும் நினைவும்
நிழலாய்த் தொடரும் இரட்டை வாழ்க்கை.
குளத்து நீரில் தாமரை இலைபோல்
ஓட்டவும் முடியாது> வெட்டவும் முடியாது
தவிக்கிற மனது” (பாலகணேசன்)

என்று கூறுகின்ற குரல் தான் இன்றைய புலம்பெயர்ந்த ஈழத்தமிழர்களின் இரட்டை வாழ்வுக்கு பொதுமையான குரலாக ஆகிவிடுகின்றது. “இந்தத் தமிழர்கள் செய்யவேண்டிய பணிகள் பல உள்ளன. அவற்றுள் முதலாவது தமக்குப் பின் வரும் சந்ததியின் தமிழ்த்தன்மையை (அடையாளத்தை) உறுதிப்படுத்திக் கொள்வதாகும். யாழ்ப்பாணத்தையும் மட்டக்களப்பையும் நோர்வேயிலும்> கனடாவிலும் நாற்று நடவு செய்ய முனையாது அவ்வவ் நாடுகளின் பண்பாடுகளோடு எவ்வாறு இணைந்து கொள்வது என்பது பற்றிச்

சிந்தித்து அடிப்படைத் தமிழ்ப் பிரக்ஞையை பேணிக் கையளிப்பதற்கான வழிமுறையை அறிவுபூர்வமாக மேற்கொள்ள வேண்டும். அப்படிச் செய்யத் தவறினால் மொரிஷியசிலும் றெயுனியோவிலும் தமிழுக்கும்> தமிழருக்கும் ஏற்பட்ட கதிதான் இவர்களுக்கும் ஏற்படும்.” (‘புலம்பெயர்ந்த தமிழர்களுக்கு ஓர் அறைகூவல்’ என்ற டாக்டர் க. இந்திரகுமரின் நூலுக்கு பேராசிரியர் கா. சிவத்தம்பி அவர்கள் எழுதிய அணிந்துரையில்)

புகலிட இலக்கியமும் பண்பாடும் ஈழத்து நவீன கவிதையின் ஓட்டத்திற்கூடாகவே தடம் பதித்துச் செல்கின்ற புலம்பெயர் கவிதைகள் அதற்குள்ளேயே சில விலகலையும் நிகழ்த்தியிருக்கின்றன. அந்த விலகல் தமிழ்ப் பண்பாட்டால் பண்பட்ட மனங்களுக்கு கொஞ்சமும் பரிட்சயமில்லாத அந்நிய கலாசார வாழ்வுச் சூழலியே நிகழுகின்றது.

1. புதிய நிலவமைப்பு> அதற்கேற்ப இயற்கைச்சூழல்.
2. பல்கலாசார வாழ்வுப் பின்னணி.
3. மொழி வேறுபாடு.
4. வளர்ச்சியடைந்த சமூகம்.

என்பவற்றைக் கருத்திற் கொள்ளும்போது இவர்களின் படைப்புக்களையும் படைப்பு மனோபாவங்களையும் புரிந்து கொள்ள முடியும். இதுவே ஈழத்து தமிழ் இலக்கியச் சூழலில் அதிகமும் பேசப்படாத அந்நியம்> தனிமை> நிறவாதம்> பாலியற்பிரச்சனை என்பவற்றை பொருளாகக் கொண்ட கவிதைகள் அங்கிருந்து வெளிவருவதற்கும் காரணமாக அமைந்துள்ளன. இவை அடிப்படையில் அவர்களின் படைப்புக்களில் புதிய உணர்வு உள்வாங்கல்களுக்கு இடங்கொடுத்து வெளிப்படுவதைக் கண்டுகொள்ளலாம்.

எமது மரபின்படி ‘தனித்திருத்தல்’ என்பது அதிகம் இல்லை. சங்க இலக்கியங்களும் கூட தலைவன் வேறு இடத்திற்கு தொழில் நிமிர்த்தம் சென்றாலும் குறிப்பிட்ட பருவ காலத்திற்கு இடையில் திரும்பி வருவேன் என்று வாக்குக் கொடுத்து விட்டே செல்கின்றான். பாலையில ஒழுக்கமும் தலைவனுடன் தலைவி உடன்செல்லலையே குறிப்பிடுகின்றது. எமது மரபின்படி திருமணம் முடித்த பெண்; கணவன் வெளியூர் சென்றவிடத்து அவளின் தாய் தகப்பன் வீட்டில் தங்க வைக்கப்படுகின்றாள். ஆரம்பத்தில் இருந்த தாய்வழிச் சமூக அமைப்பும்> கூட்டுக்குடும்ப அமைப்புக்களும் கூட எப்போதும் தனித்திருத்தலை விரும்பியனவாக இல்லை. கூட்டுக்குடும்பம் பின்னர் உடைந்து கருக்குடும்பமாகியபோதும்> எமது உறவுமுறைகளும் தொடர்புகளும் பாரம்பரிய சடங்குகளிலும்> விழாக்களிலும்> நிகழ்வுகளிலும் தொடர்ந்து வாழ்ந்து வந்தன. தனிமை வாழ்வும் உலகமயமாக்கல் கலாசாரத்திற்கு உள்ளே அமிழ்ந்து போன நிலையில் தனிமனிதனின் உணர்வுகள் ஒரு பொருட்டாக கருதப்படவில்லை. எல்லாமே பிம்பங்களாகவும்> மாயைகளாகவும் மாறிப்போய் விடுகின்ற நிலையிலே மனிதனுக்கு அப்பாற்பட்ட சடப்பொருட்களும் உள் உணர்வுகளும் கவிதையாவதைக் கண்டுகொள்ளலாம்.

புகலிட இலக்கியமும் பண்பாடும் இன்றைய உலகமயமாக்கல் இதனை இன்னமும் வேகமாக்கியிருக்கின்றது. உலகமயமாக்கல் 'கலாசாரத்தை' பண்டமாகவும் பொருளாகவும் பார்க்கத் தொடங்கி விட்டதால் மனித உறவுகளும் உணர்வுகளும் பின்தள்ளப்பட்டு எல்லாமே இலாப நட்டக் கணக்காகி விடுகின்றன. இந்த கலாசாரத்துள் சிக்குண்டு போனமையைத்தான் இந்த புலம்பெயர் படைப்புக்களில் உள்ளடங்கியுள்ள சில கவிதைகள் எமக்குக் காட்டுகின்றன.

புலம்பெயர்ந்தோரின் சிறுகதைகளில் பண்பாடு புலம்பெயர் கவிதைகளை விடவும் சிறுகதைகளில் தமிழர்தம் பண்பாட்டுப் பெறுமானத்தை மேலும் இலகுவாக அறிந்து கொள்ளமுடியும். புகலிடச் சூழலை மையப்படுத்திய தேர்ந்தெடுத்த சிறுகதைகளிலிருந்து இதனை ஆதாரபூர்வமாக எடுத்துக் காட்டலாம். பண்பாட்டைப் பிரதிபளிக்கும் தனித் தொகுப்பு என்று அல்லாமல் அச்சுழலிலிருந்து எழுகின்ற படைப்பாளிகளின் சில கதைகளாவது இதனை வெளிப்படுத்தத் தவறுதில்லை.

வழிவழியாக எமது மூத்த தலைமுறைகள் மண்ணில் கைக்கொண்ட மரபுகள் பழக்கவழக்கங்களை கைவிட முடியாத நிலையும்> அந்நிய கலாசாரத்துக்குள் தம்மை உடனடியாக மாற்றிக்கொள்ள முடியாத நிலையும் இங்கு புலம்பெயர்ந்தவர்களுக்கு ஏற்படுகிறது. இளைஞர் யுவதிகளாக சென்றோர் இரண்டு கலாசாரத்துக்குள்ளும் ஒத்துப்போகவேண்டியோராய் உள்ளனர். புதிய தலைமுறைகள் பிறப்பால் தமிழராக இருந்தாலும் அவர்களின் மொழி> பழக்கவழக்கம் அந்தந்த நாட்டு கலாசாரத்திற்கு உட்பட்டதாகவே அமைந்து விடும் நிலை ஏற்படுகிறது. இது குறிப்பாக இளைஞர் யுவதிகளின் செயற்பாடுகள் பெற்றோருக்கு பலவித நெருக்கடிகளை தோற்றுவித்து விடுகின்றது.

“அங்கு ஏற்படுகிற சமூக> உளவியல் மாற்றங்களால் எங்களுடைய ஆடைமுறைமை மாறுகிறது. வாழ்க்கை முறைமை மாறுகிறது. அங்குள்ள சீதோசன நிலைகளால் நாங்கள் பாதிக்கப்படுகிறோம். அங்குள்ள பாடசாலைகளில் கல்வி கற்கப்போகின்ற பிள்ளைகள் பிற பண்பாடுகளுக்கு பரிச்சயமாகி விடுகிறார்கள். அவர்கள் மற்றைய பண்பாடுகளின் அம்சங்களை நன்கு அறிந்தவர்களாக வருகிறார்கள். அந்தப்பண்பாட்டின் நியமங்கள் எங்கள் வீடுகளுக்குள் வருகிறது. இதனால் இரு வேறுபட்ட மனோநிலை வீடுகளில் ஏற்படுகிறது. பெற்றோர்கள் சடங்குகளை தமிழ்ப் பண்பாட்டைக் கொண்டவர்களாகவும்> பிள்ளைகள் அதை விரும்பாதவர்களாகவும் வளர்க்கப்படுகின்றனர். பெற்றோர்கள் இச்சடங்குகளை விரும்பக் காரணம் இந்தச் சடங்குகள்தான் அவர்களின் சமூக ஒருமைப்பாட்டிற்கான தளமாகும்” (பேரா.கா.சிவத்தம்பி) என்ற கூற்று அங்கு வாழும் புதிய தலைமுறை பற்றி தெரிந்து கொள்ள உதவுகின்றது. மொழி புரியாமை மிக முக்கியமான பிரச்சனையாக உள்ளது. உடையில் இருந்து உறவுமுறைகள் வரை வித்தியாசமான வாழ்வுச் சூழலாக உள்ளபோது பண்பாட்டு நெருக்கடிகள் தமிழரை முரண்பட வைக்கின்றது. சக்கரவர்த்தியின்

‘மனசு’>அ. முத்துலிங்கத்தின் ‘கொம்புளானா’> அளவெட்டி சிறிசுக்காந்தராசாவின் ‘மரபுகளும் உறவுகளும்’ > கலைச்செல்வனின் ‘கூடுகளும்’> ராஜேஸ்வரி பாலசுப்பிரமணியத்தின் ‘அரங்கேற்றங்கள்’> ரதியின் ‘நிறமில்லை’> >ஷோபாசக்தியின் ‘பகுத்தறிவு பெற்ற நாள்’> தனது மற்றது நான்காம் பிரஜை’ கோவிலூர் செல்வராஜனின் ‘புதிய தலைமுறை’> ஆசி. கந்தராஜாவின் ‘ஒட்டுக்கன்றுகளின் காலம்’> முன்னிரவு மயக்கங்கள்’> ஆகிய சிறுகதைகளை உதாரணமாகச் சுட்டலாம்.

பொ. கருணாகரமூர்த்தியின் சிறுகதைகளில் ‘ஒரு கிண்டர்கார்டன் குழந்தையின் ஆத்ம விசாரங்கள் > விண்ணின்று மீளினும் > வண்ணத்துப் பூச்சியுடன் வாழ முற்படல்’> ஆகிய கதைகளில் இந்தப் பண்பாட்டு நெருக்கீட்டை அறிந்து கொள்ளமுடிகின்றது. புலம்பெயர் தமிழர்களின் புதிய தலைமுறைகளுக்கு ஏற்படும் குழப்பங்களை ஒரு குழந்தையின் கேள்விகளிலும்> தந்தையின் பதிலுக்கூடாகவும்>பொ. கருணாகரமூர்த்தி எடுத்துக் காட்டுகின்றார். கடவுள் நம்பிக்கையும்> தத்துவமும் எமது அறிவார்ந்த செயற்பாடுகளுடன் ஒப்பிடப்படும்; போது ஒன்றுக்கொன்று முரணாக அமைகின்றது. இது புதிய தலைமுறைக் குழந்தைகளின் மனங்களின் விசாரணையாக விரியும்போது விடைகூறமுடியாத நிலை தமிழ்ப்பண்பாட்டால் கட்டமைக்கப்பட்ட தலைமுறைகளுக்கு ஏற்படுகின்றது. ஜேர்மனியில் வாழும் ஒரு தமிழ் இளைஞன் தாய்லாந்துப் பெண் ஒருத்தியுடன் வாழ முற்படும்போது அவனுக்குள் ஏற்படும் முரண்பாடுகளை வெளிப்படுத்துவதோடு> அவனைச் சூழ்ந்த தமிழ்ச்சமூகத்தின் ஒதுக்குதலுக்கு அவன் ஆளாவதையும் ‘வண்ணத்துப்பூச்சியுடன் வாழ முற்படுதல்’ என்ற சிறுகதை சித்திரிக்கின்றது.

“சித்தார்த்தன் என்னைப் பாருங்கள் நல்ல தாம்பத்தியம் என்பது வெறும் மோகங்களாலோ செக்சினாலோ அமைந்து விடுவதில்லை. அங்கே ரசனைக்கலப்புகளும் கருத்துப் பரிமாற்றங்கள் இதெல்லாம் இருக்கவேண்டும். அப்போதுதான் அது சுவைபடும். எங்களுடைய வாழ்க்கையைப் பாருங்கள் குறைந்தபட்சம் எங்கள் சாப்பாட்டு ரசனையாவது ஒத்துப் போகின்றதாவென்று .....நான் கிராமத்தில் பிறந்து நாகரிகம் தெரியாமல் வாழ்ந்துவிட்ட ஒரு பட்டிக்காட்டுப் பெண். உங்கள் கவிதையிலும் இலக்கியத்திலும் தத்துவத்திலும் எனக்கு எக்காலத்திலும் ஈடுபாடு வரப் போவதேயில்லை. எனக்காக நீங்கள் உங்களின் எத்தனையோ உறவுகளையும் நண்பர்களையும் இழந்துவிட்டீர்கள். எதிர்காலம் பற்றி எனக்குத் தெரிகின்ற காட்சிகளையும் கோலங்களையும் இரண்டாவது மொழி ஒன்றில் எடுத்துச் சொல்ல எனக்குத் திறமை இல்லாமலிருக்கு வருந்துகிறேன். இது நானே எடுத்துக் கொண்ட தீர்க்கமான முடிவுதான்” (வண்ணத்துப்பூச்சியுடன் வாழ முற்படுதல்) என்று கூறும் தாய்லாந்துப் பெண்; சில நாட்களிலேயே பிரிந்து சென்றுவிடுகிறாள். இதனூடாக வேற்றுநாட்டுப் பெண்ணை திருமணம் செய்து வாழ்தல் என்பது தமிழரைப் பொறுத்தவரையில் கடினம் என்பதே இக்கதையில் உணர்த்தப்படுகின்றது. இதுபோன்ற இளைஞர்களின் பிரச்சனைகளை உணர்த்தும் சிறுகதைகள் பல உள்ளன.

கலாமோகனின் அதிகமான சிறுகதைகள் பண்பாட்டு நெருக்கீட்டை ஐரோப்பிய கலாசாரப் பின்னணியில் மிக அருகருகாக வைத்துப் பார்க்கின்றன. இவரின் கதைகளில் தமிழ்ப்பண்பாட்டு ஒழுக்கவியல் மரபின் தகர்வை மிக நுண்மையாக அவதானிக்கமுடியும். தனிமை> இழப்பு> பாலியல் நெருக்கீடு> ஒழுக்கவியல் மரபின் தகர்வு அல்லது படிப்படியான வீழ்ச்சி என்பவற்றை இவரின் கதைகள் கூறுகின்றன. கலாமோகனின் 'நிஷ்டை' தொகுப்பிலுள்ள 'இரா>கனி> இழப்பு>ஈரம்> தெரு>' மற்றும் உதிரியாக வெளிவந்த 'புகார்> பாம்பு> 20 ஈரோ' ஆகிய சிறுகதைகளையும் இதற்கு சான்றாக காட்டலாம். எம். வேதசகாயகுமார் ஈழத்தமிழ்ச் சிறுகதைகள் என்ற நீண்டதொரு கட்டுரையில் கலாமோகனின் படைப்புப் பற்றிக் கூறும்போது

“ஈழத்தமிழ் ஒழுக்கவியல் மரபின் மீது கலாமோகனின் படைப்புலகம் நிகழ்த்தும் கலகங்களைக் குறிப்பிட்டுச் சொல்லவேண்டும். ஈழத்தமிழ் ஆண்களோடு உலகின் வெவ்வேறு இனப் பெண்கள் உடலுறவு கொள்ள இச்சை கொள்கின்றனர். தயக்கமின்றி இவர்களால் உடன்படவும் முடிகிறது. ஒழுக்கவியல் மரபின் தகர்வை> கலாசார இழப்பை இவை உறுதி செய்கின்றன. ஆனால் இச்சுதந்திரம் ஈழத்தமிழ்ப் பெண்களுக்கு இவர் படைப்புலகில் மறுக்கப்படுகின்றது. இவர்களும் ஒழுக்கநெறி பிறழலாம். ஆனால் ஈழத் தமிழ் ஆண்களோடுதான். இந்த இரட்டை நிலைப்பாடு இவர்கள் படைப்புலக நேர்மையைக் குறித்த ஐயங்களைத் தோற்றுவிக்கின்றன.” (வேதசகாயகுமார்)

புகலிட இலக்கியமும் பண்பாடும் பலத்த விவாதங்களை ஏற்படுத்திய நா. கண்ணனின் 'நெஞ்சு நிறைய'> அரவிந் அப்பாத்துரையின் 'அனுபவம் தனிமை' என்பவற்றை சாருநிவேதிதாவின் 'உன்னத சங்கீதம்' கதையின் அருகருகாக வைத்துப் பார்க்கும்போதுதான் இந்த கலாசார நெருக்கீடு அல்லது ஒழுக்கவியல் மரபின் தகர்வு தொர்வ வருகின்றது ஆனால் கலாமோகனும்> ஷோபாசக்தியும் கருணாகரமூர்த்தியும் முன்வைக்கும் இந்நெருக்கீட்டை மேலே குறிப்பிட்ட மூவரின் படைப்புக்களுடனும் வைத்துப் பார்க்க முடியாது. ஆனால் கோட்பாட்டு ரீதியாக கருணாகரமூர்த்தியை தவிர்த்து மற்றவர்களின் படைப்புக்கள் ஒரே கோட்டில் வரக்கூடியவை. கல்வி கற்கும் மாணவர்களின் நிலையோ வேறாக இருக்கிறது. தமிழ் இளைஞர் யுவதிகளுக்கு இடையிலான அவர்களின் புரிந்துணர்வில் தமிழ் - பிரெஞ்சு கலாசாரம் செல்வாக்குச் செலுத்துவதால்; முரண்பாடுகளுக்கு வழிவகுக்கின்றது. இதனை ரமேஸ் சிவரூபனின் 'மலர்வு' என்ற சிறுகதையில் நோக்கும்போது> “எல்லாவற்றுக்கும் உச்சக் கட்டம்போல் அந்தச் சம்பவம் நடந்தது. அன்று வதனிக்கும் நீச்சல் வகுப்பு இருந்தது மாலையில் நான் அவர்கள் வீட்டிற்குப் போனபோது மிகவும் சோர்வாகக் கண்களெல்லாம் சிவந்து கட்டிலில் படுத்திருந்தாள். ஏன்? என்ன நடந்தது? எனக் கேட்டபோது> நீச்சல் குளத்தில் நீந்திக் கொண்டிருக்கும்போது சக வகுப்பு மாணவனாகிய ஆப்பிரிக்க இளைஞனொருவன் என்னை நீருக்கடியில் அமிழ்த்தி கட்டிப்பிடித்தபடி நிறைய நேரம் வைத்திருந்தான். அதனால் மூச்சுத் திணறி களைத்து விட்டேன் என்றாள். எனக்குக் கோபம் வந்தது. இனிமேல் நீ நீச்சல்

வகுப்பிற்குப் போகக் கூடாது. அந்த நாளில் மெடிக்கல் எடுத்துக் கொடுத்துவிடு என்றேன்..... ஏன் போகக்கூடாது? அவன் விளையாட்டாகத்தான் செய்தான். இது சாதாரணம். எல்லோரும் இப்படி அடிக்கடி விளையாடுவோம் என்றாள் வதனி. ....இல்லை இனிமேல் நீ போகவேண்டாம் என்றேன்..... அவன் என்னை என்ன கெடுத்தா விட்டான்? நீ இப்போதெல்லாம் என் மீது சந்தேகப்படுகிறாய். நீ ஒரு சந்தேகம் பிடித்த பிராணி. என்று கத்தினாள் வதனி. இது என் கோபத்தை அதிகாத்தது. நிதானமிழந்து அவள் கன்னத்தில் அடித்து விட்டேன். என்னை அடிக்க நீ ஆர்? உன்னை எனக்குப் பிடிக்கவில்லை. உடனடியாக வெளியே போ இனிமேல் இந்த வீட்டுப் பக்கம் வராதே! எனப் பிரெஞ்சில் கத்தினாள் வதனி. எனக்கு வந்த கோபத்தில் அவளைத் தரக்குறைவாக ஏசிவிட்டு வெளியேறினேன். அவள் கொஞ்சம் துரத்தில் இருந்தபோது அவளுக்கிருந்த உரிமைகளைப் பற்றிப் பேசிய நான் அவள் எனக்குரியவளாகப் போகிறாள் என்ற நிலை ஏற்பட்டு மிக அண்மைக்கு வந்தபோது சந்தேகம் கொண்ட சாதாரண மனிதனாகிப் போனதை தாமதமாகவே உணர்ந்து கொண்டேன்.”(ரமேஷ் சிவரூபன்)

இந்தப்பண்பாட்டு நெருக்கடியை புரிந்து கொள்வதற்கு

1. இளைஞர்கள் தமிழர் அல்லாத பிற நாட்டுப் பெண்களைத் திருமணம் செய்தல்.
2. தாய் தந்தையரின் விருப்புக்கு மாறாக தமிழ் இளைஞர் யுவதிகள் பிறநாட்டு இளைஞர் யுவதிகளை நண்பர்களாக ஏற்றுக் கொள்ளல்.
3. பிறநாட்டுச் சூழலின் மத்தியில் அந்நாட்டுக் கலாசாரத்தையே கைக்கொள்ளல்.

ஆகிய நிலைமைகளின் ஊடாகவே இப் பண்பாட்டு நெருக்கடியை விளங்கிக் கொள்ளமுடியும். இது@ திருமணம்> நட்பு> உறவு> என்பவற்றுள் ஏற்படும் பண்பாட்டு மாற்றம் என்பதற்கு மட்டும் பொருந்தக் கூடியது. ஷொபாசக்தியின் ‘ரவுடி ரதி’ என்ற சிறுகதையில் முற்றிலும் பிரெஞ்சு கலாசாரத்துக்குள் மாறிவிட்ட யுவதி ஒருவரின் நடத்தைக் கோலங்கள் பெற்றோருக்கு பெரும் பிரச்சனையாகத் தோன்றுவதும் எடுத்துக் காட்டப்படுகிறது. இதேபோல்> “தாங்கள் ஒழுக்கந் தவறி நடந்து கொண்டே தங்கள் சமூகப் பெண்பாலரிடம் தமிழ்ப் பண்பாட்டை கட்டிக் காக்க விழையும் ஆண் வர்க்கத்தினரின் முகத்திரைகளை ராஜேஸ்வரி பாலசுப்பிரமணியத்தின் அரங்கேற்றங்கள்> சந்திராதேவியின் கலாசாரங்கள் ஆகிய கதைகள் கிழித்தெறிகின்றன.”(கலாநிதி நா. சுப்பிரமணியம்)

மனைவி பிள்ளைகளை ஈழத்தில் விட்டுவிட்டு வந்திருக்கும் ஒரு ஆணுக்கு அந்நிய நாட்டுப் பெண்ணுடன் ஏற்பட்ட நட்பு உடலுறவு வரை செல்ல முனையும்போது> “வாயை மூடு அஞ்ஜெலா . நான்காண்டுகளுக்கு மேலாக என் ஸ்பரிசம் இன்றி எனது உடல் சுகம் கிட்டாமல் துப்பாக்கி வேட்டுக்களுக்கும் செல் அடிகளுக்கும் பயந்து கொண்டு என் மனைவி என் செல்வங்களுடன் உயிரைப் பாதுகாக்க அங்கே போராடிக் கொண்டிருக்கிறாள். உனது வாதம் வேண்டுகோள் நியாயமாகப் பட்டால் என் மனைவியும் அங்கே இந்த சுகத்திற்காக

உன்னைப்போல் ஒருவனைத் தேடிப்போயிருக்கலாம்” (முருகபூபதி) என்று லெ.முருகபூபதி ‘மழை’ சிறுகதையில் எழுதுவது> ஒருவகையில் புலம்பெயர்ந்த மண்ணில் பாலியல் ரீதியான தவறிழைத்தல்களை எடுத்துக்காட்டவும்> மறுபுறத்தில் அவர்களை சார்பான பாதையில் நெறிப்படுத்தலுக்காகவும் என்று கூறலாம். கருணாகரமூர்த்தியின் ‘வண்ணத்துப் பூச்சியுடன் வாழ முற்படல்> சுண்டெலி> கலைஞன்> தரையில் ஒரு நட்சத்திரம்> ஆகிய சிறுகதைகளும்> பார்த்திபனின் ‘ஐம்பது டொலர்ப் பெண்ணை> தொபய வராதது> இழவுக்கும் தொழிலுக்கும் வந்தனை செய்வோம்’ ஆகிய சிறுகதைகளிலும் இந்த உலகளாவிய மானிய நேயம் படைப்புக்களில் ஒன்றுபடுவதைக் கண்டுகொள்ளலாம்.

பார்த்திபனையும் கருணாகரமூர்த்தியையும் பொறுத்தவரையில்

1. புலம்பெயர்ந்த தமிழ் இளைஞர்களின் செயற்பாடுகள்.
2. அந்நிய கலாசார சூழலில் தமிழ்ப்பண்பாட்டு மனம் எதிர்கொள்ளும் மானிட அவலங்கள்.
3. பெண்கள் எதிர்கொள்ளும் உடல் உள சிதைவுகள்

ஆகியவற்றை தமது கதைகளில் வெளிப்படுத்துகின்றனர். மிகுந்த துயருடனும் கழிவிரக்கத்துடனும் வாசக மனங்களில் இரண்டு படைப்பாளிகளும் ஏற்றியும் விடுகின்றனர். நடுவானில் விமானம் வெடித்துச் சிதறியபோது யாருக்கும் தொபயாது செத்துப்போன பாலுவும்> கேட்ட காசு கொடுக்காததால் ஏதோ ஒரு நாட்டில் தெருவில் விட்டுவிட்டு வந்தபோது செத்துப் போன புனிதாவும்> பார்த்திபனின் கதைகளில் இந்த நூற்றாண்டை உலுக்கி விடக்கூடிய துயரக்கதைகளின் பட்டியலில் சேரக்கூடியவர்கள். ஆனால் பார்த்திபனிதத்தில் வெளிப்படும் துயர் கவிந்த கதைகள் கருணாகரமூர்த்தியிடம் மிக அடங்கிய குரலில் வெளிப்படுவதனையும் கண்டு கொள்ளலாம்.

இன்றைய புலம்பெயர்ந்த இளைஞர்களின்> புலம்பெயர்ந்தவர்களின் உண்மையான முகத்தைக் காட்டக்கூடிய கதைகளாக அவை இருக்கின்றன. புலம்பெயர் வாழ்பனுபவத்தினூடாக சில முக்கியமான படைப்புக்களைத் தருபவர்களில் அடுத்து குறிப்பிட வேண்டியவர்கள் கலாமோகனும்> ஷோபாசக்தியும். இருவரிடமும் கதை> கதைமொழி> கதைக்குரிய வடிவம் என்பவற்றில் அதிக ஒற்றுமை காணக் கிடைக்கின்றது.

1. நவீன எழுத்து வடிவம் சார்ந்த பிரக்கஞ்.
2. தமிழர் ஒழுக்கவியல் மரபின் சரிவுகளை படைப்பில் கொண்டு வருதல்.

தமிழ்ப் பண்பாட்டால் கட்டமைக்கப்பட்ட மாந்தர்களின் ஒழுக்கவியல் மரபினை உலுக்கிவிடக்கூடியவையே இவரது சிறுகதைகள். ஆண்-பெண் உறவுநிலை குறித்தும்> சமூகத்தில் மறைந்திருக்கும் பிறழ்வான நடத்தைகள் குறித்தும்> இவரின் கதைகள் கேள்வி எழுப்புகின்றன. அவற்றை எந்தவித விமர்சனமுமின்றி> பூடகமுமின்றி சமூகத்தின் முன்

வைக்கும் கலாமோகனம்; பலத்த விவாதங்களுக்குரிய களங்களையும் தோற்றுவித்திருக்கின்றார். இவரின் 'கனி' என்ற கதை தமிழ்நாட்டில் மிகுந்த விவாதத்திற்கு உட்படுத்தப்பட்ட கதை. 'ஈரம்' கனி' இழப்பு' 20 ஈரோ' ஆகிய கதைகளை இவ்வாறு குறிப்பிடலாம்.

'ஜெயந்தீசன் கதைகள்' தொகுப்பில் சமூகத்தின் மீது கலாமோகன் வைக்கும் குற்றச்சாட்டுகள் பல. போலி' ஆடம்பரம்' சாதி' சீதனம்' கண்முடித்தனமான மரபுப் பேணுகை என்பவற்றை ஜனரஞ்சக ஊடகத்திற்குரிய மொழி நடையில் முன்வைக்கின்றார். தமிழரின் தற்கால வாழ்வின் மீதான கேள்வியாக அமையும் இக்கதைகள் புலம்பெயர் படைப்புலகில் இன்னொரு தளத்தில் முக்கியமானவை. ஏற்கனவே கலாமோகனுடன் ஒப்பிட்டவாறு தமிழ்ப்பண்பாட்டின் சரிவுகளை வெளிப்படுத்தும் பல கதைகள் ஷோபாசக்தியிடமும் உள்ளமை உள்ளார்ந்து நோக்கும்போது புலப்படும். 'பகுத்தறிவு பெற்ற நாள்' பத்துக் கட்டளைகள்' காய்தல்' ஆகியன இவ்வகையில் ஆய்வுக்குரியன.

முதல்முதலில் 'பயண இடைவெளியில்' பெண் உடலும் உளமும் சிதைக்கப்படல் மிகத் தாமதமாகவே புலம்பெயர் படைப்புலகில் வெளிப்படுகிறது. அந்த வெளிப்பாடுகளில் மூன்று கதைகள் மாத்திரம் இதுவரை கிடைத்துள்ளன. ஒன்று ஷோபாசக்தியின் 'தனது மற்றது நான்காம் பிரஜை' ஏனையவற்றுள் சுமதிருபனின் 'யாதுமாகி நின்றாள்' பார்த்திபனின் 'வந்தவள் வராமல் வந்தாள்' ஆகியவை. இந்த அனுபவம் முதல் முதலில் இவர்களிடமே பதிவாகின்றது.

தொகுப்பு

புலம்பெயர்ந்த தமிழரின் வாழ்க்கை இன்று பல்வேறுவிதமான நெருக்கடியைச் சந்தித்துக் கொண்டிருக்கின்றது. அது மொழியிலும் குடும்ப உறவுநிலைகளிலும் இனம் சார்ந்த மரபுவழிப்பட்ட பேணுகையிலும் பலத்த பாதிப்பை ஏற்படுத்துகின்றது. ஆனாலும் ஒட்டுமொத்தமாக ஒரே இடத்தில் (கனடா - ரொரன்ரோ) தமிழர்கள் குவிந்து வாழ்கின்ற சூழல் இன்று ஏற்பட்டிருப்பதனால் மொரீசியஸில் தமிழுக்கும் தமிழ்ப்பண்பாட்டுக்கும் நேர்ந்த அவலம் போல அச்சப்படவேண்டிய அவசியம் இப்போது இல்லை. சில தலைமுறைகளுக்குப் பின்னர் தமிழ்ப்பண்பாடு அதன் அடையாளமாகப் பேணுவது தொடரக்கூடும். அது தமிழ் மொழியினூடாக அல்லாத அந்தந்த நாட்டு மொழி உணர்வுக்கூடாகவே தொடர வாய்ப்புண்டு. இந்த நிலையில் எமது அடையாளத்தைப் பல விதத்திலும் கட்டிக்காக்க வேண்டிய தேவை தாய்ச்சமூகத்திற்கும் புலம்பெயர்ந்த சமூகத்திற்கும் பொறுப்பான கடமைகளாகவுள்ளன. இதனை இலக்கியத்திற்கு ஊடாக மட்டுமன்றி சமூகவியல் மொழியில் பண்பாட்டு ஆய்வுகளினூடாகவும் நோக்கினால் மேலும் பல உண்மைகள் வெளிவர இடமுண்டு. (இலங்கை திருகோணமலையில் கிழக்கு மாகாண கல்வி பண்பாட்டலுவல்கள் காணி காணி அபிவிருத்தி போக்குவரத்து அமைச்சின் பண்பாட்டலுவல்கள் திணைக்களம் நடத்திய தமிழ் இலக்கிய விழா 2010 ஆய்வரங்கில்

வாசிக்கப்பட்ட கட்டுரை)

உசாத்துணை

1. பக்தவத்சலபாரதி ; 1999> பண்பாட்டு மானிடவியல்> சென்னை> மணிவாசகர் பதிப்பகம்.
2. சிவத்தம்பி கா. பேராசிரியர் ;1988> தமிழ்ப்பண்பாட்டின் மீள்கண்டுபிடிப்பும் நவீனவாக்கமும். கொழும்பு.
3. நித்தியானந்தம். வி கலாநிதி ;2002> புலம்பெயர்ந்த இலங்கைத் தமிழாஃன் பண்பாட்டுத் தனித்துவம்- சில அவதானிப்புகள்> கொழும்பு தமிழ்ச் சங்கம்.
4. குணேஸ்வரன். சு : 2006> “இருபதாம் நூற்றாண்டில் ஈழத்திலிருந்து புலம்பெயர்ந்தவர்களின் கவிதை புனைகதைகள் பற்றிய ஆய்வு” (பதிப்பிக்கப்படாத முதுதத்துவமாணி ஆய்வேடு) யாழ்ப்பாணப் பல்கலைக்கழகம்> உயர்பட்டப் படிப்புகள் பீடம்.
5. புலம்பெயர்ந்தோர் கவிதைகள் (தேர்ந்தெடுத்தவை)
6. புலம்பெயர்ந்தோர் சிறுகதைகள் (தேர்ந்தெடுத்தவை)

kuneswaran@gmail.com

பதிவுகள், நவம்பர் 2010 இதழ் 131 '

27. சிங்கைநகர் பற்றியதொரு நோக்கு - வ.ந.கிரிதரன் -

சிங்கை நகர் நல்லூர் தமிழரசர்களின் இராஜதானியாக விளங்குவதற்கு முன்னர் விளங்கிய நகர். இதன் இருப்பு பற்றிப் பல்வேறு விதமான ஊகங்கள், கருதுகோள்கள் நிலவுகின்றன. ஒன்றிற்குப் பின் முரண்பாடான ஊகங்கள் ஆய்வாளர்களை மேலும் மேலும் குழப்பத்திலாத்தி வைப்பனவாகவுள்ளன. முதலியார் இராசநாயகம், சுவாமி ஞானப்பிரகாசர் போன்றோர் வல்லிபுரமே சிங்கை நகராக இருந்திருக்கக் கூடிய சாத்தியங்கள் உள்ளதாகக் கருதுவர். பேராசிரியர் சிற்றம்பலமோ நல்லூரே சிங்கைநகரெனக் கருதுவார். கலாநிதி க.குணராசா, கலாநிதி ப.புஷ்பரட்ணம் ஆகியோர் பூநகரிப் பகுதியிலேயே சிங்கை நகர் அமைந்திருந்ததாகக் கருதுவர். ஆனால் கலாநிதி புஷ்பரட்ணத்தை மேற்கோள் காட்டி கலாநிதி குணராசா சிங்கை நகர் பூநகரிப் பகுதியில் இருந்ததை வலியுறுத்துவார். கலாநிதி புஷ்பரட்ணமோ கலாநிதி குணராசாவின் நூல்களை தனது சிங்கை நகர் வாதத்திற்கு வலு சேர்ப்பதற்காகக் குறிப்பிடுவார். ஆனால் இவர்கள் இருவருக்குமிடையிலும் கூட சிங்கை நகர் என்னும் பெயர் வந்ததற்கான காரணம், மற்றும் சிங்கை நகரின் தோற்றத்திற்கான காலகட்டம் ஆகியவற்றில் மாறுபட்ட குழப்பகரமான கருத்துகளே நிலவுகின்றன. இக்கட்டுரையில் இவர்களிருவரினதும் சிங்கைநகர் பற்றிய கருதுகோள்களில் காணப்படும் வலுவிழந்த தன்மைபற்றி சிறிது ஆராய்வோம். பின்னுமோர் சமயம் இது பற்றி மேலும் விரிவாக ஆய்வோம். கலாநிதி புஷ்பரட்ணத்தின் தர்க்கத்தில் காணப்படும் முரண்பாடுகள் சிங்கை நகர் பற்றிய சுவாமி ஞானப்பிரகாசர் மற்றும் முதலியார் செ.இராசநாயகம் ஆகியோரின் சிங்கைநகர் பற்றிய கருதுகோட்களுக்கே வலுசேர்ப்பதாக அமைகின்றன என்பது அடியேனின் நிலைப்பாடு.

சிங்கை நகர் பற்றிய கலாநிதி குணராசா பின்வருமாறு கூறுவார்: "... உக்கிரசிங்கன் புதிய தலைநகர் ஒன்றினைத் தன் இராச்சியத்தில் உருவாக்க விரும்பி வன்னிப் பிரதேசத்தில் திக் விஜயம் ஒன்றினை மேற்கொண்டான். அவன் வன்னி மார்க்கமாகச் செல்லுமையிலே வன்னியர்கள் ஏழுபேரும் எதிர்கொண்டு வந்து வன்னி நாடுகளைத் திறை கொடுத்து ஆள உத்தரவு கேட்டார்கள். உக்கிரசிங்கன் அதற்குச் சம்மதித்தான். அப்பிரதேசத்தில் அவன் உருவாக்கிக் கொண்ட தலைநகர் சிங்கை நகராகும்..." (நூல்: 'யாழ்ப்பாண அரசபரம்பரை'- க.குணராசா; பக்கம் 59).

வன்னியர்கள் வாழ்ந்த பகுதி அடங்காப்பற்று என அழைக்கப்பட்டது. இதற்குரிய முக்கிய காரணங்களிலொன்று வன்னிச் சிற்றரசர்கள் பலதடவைகள் யாழ்மன்னர்களுட்பட ஏனைய மன்னர்களுக்கு அடங்காமல் வாழ்ந்தவர்கள் என்னும் கூற்று. சில சமயங்களில் யாழ்மன்னர்களுக்கெதிராகக் கலகங்களையும் தூண்டி விட்டுள்ளதை யாழ்ப்பாண வைபவமாலை (யாழ்ப்பாணவைபவமாலை, முதலியார் குலசபாநாதன் பதிப்பு; பக்கம் 37-40) விபரிக்கும். மேலும் பழைய வரலாற்று நூல்களில் பூநகரி, பல்லவராயன் கட்டு போன்ற வன்னிப் பகுதிகளை 'வெளிநாடு' (யாழ்ப்பாணவைபவமாலை: பக்கம் 29) என்றுதான்

அழைத்துள்ளார்கள். இவ்விதமான வெளிநாடொன்றிற்கு, அதிலும் அதிக அளவில் எதிர்ப்புச் சூழல் நிலவியதொரு இடத்துக்கு எதற்காக இராஜதானி கதிரைமலையிலிருந்து மாற்றப்பட்டது?

"...சிங்கை நகர் என்ற பெயர் கலிங்கநாட்டு நகரங்களுள் ஒன்றாகிய ஸிங்கபுரத்தின் தொடர்புடைய பெயர் என்று கொள்ள இடமுண்டு.... சிங்கை நகர் என்ற பெயர், முதன் முதல் கதிரைமலையிலிருந்து தலைநகரை வேறிடத்திற்கு மாற்றிப் புதிய தலைநகர் ஒன்றினை உருவாக்கிய உக்கிரசிங்கனின் பெயரைத் தாங்கி சிங்க(ன்) நகர் என விளங்கியிருந்தது எனக் கொள்வதே சாலப் பொருத்தமானது." (நூல்: 'யாழ்ப்பாண அரசபரம்பரை'- க.குணராசா; பக்கம் 59) என்பார் க.குணராசா. இதுபற்றிய கலாநிதி புஷ்பரட்சுத்தின் கருதுகோள் வேறானது. அவர் சோழரே சிங்கைநகரென்னும் பெயர் ஏற்படக் காரணமென்பார்: " ...இப்பெயர் ஒற்றுமை கூடக் கலிங்கநாட்டுச் சிங்கபுரத்தொடர்பால் நேரடியாக வட இலங்கைக்கு வந்ததெனக் கூறுவதைவிடத் தமிழகத்துடனான தொடர்பால் வந்ததெனக் கூறுவதே பொருத்தமாகத் தோன்றுகிறது. ஏனெனில் தமிழகத்திலும் இப்பெயர் நீண்டகாலமாகப் புழக்கத்திலிருந்து வந்துள்ளது. கி.பி. 7 ஆம் நூற்றாண்டில் ஆட்சிபுரிந்த பல்லவ மன்னன் சந்திராதித்ய காலச் செப்பேடு சிங்கபுர என்ற இடத்தில் இவன் அமைத்த ஆலயம் பற்றிக் கூறுகிறது..... அதே போல வட இலங்கையை வெற்றி கொண்ட முதலாம் பராந்தக சோழன் கால இரு நகரங்கள் சிங்கபுரம், சிங்கபுரநாடு என்ற பெயரைப் பெற்றிருந்தன. அத்துடன் கொங்கு மண்டலத்திலுள்ள காங்கேயநாடு சோழர் ஆட்சியின்போது சிங்கை என்ற இன்னொரு பெயரையும் பெற்றிருந்தது. இச்சிங்கை நாட்டு வேளாளத் தலைவர்களுக்கு சோழர்கள் இட்ட மறுபெயர் சிங்கைப் பல்லவராயர் என்பதாகும். இவர்கள் சோழருடன் இணைந்து இலங்கை நாட்டுடனான அரசியலிலும், படையெடுப்புக்களிலும், வர்த்தகத்திலும் ஈடுபட்டதற்குப் பல சான்றுகள் உண்டு.." (நூல்: தொல்லியல் நோக்கில் இலங்கைத் தமிழர் பண்பாடு - ப.புஷ்பரட்சு; பக்கம் 183)

முதலியார் இராசநாயகம் 'கோட்டகம்' கல்வெட்டில் 'பொங்கொலி நீர்ச் சிங்கை நகராரியன்' எனக் குறிப்பிட்டிருப்பதைக் காரணம் காட்டி அதற்குரிய பிரதேசமாக வல்லிபுரமே அவ்விதமான துறைமுகப் பொலிவுள்ள நகரென்று கருதுவார். ஆனால் கலாநிதி க.குணராசாவோ இது பற்றிப் பின்வருமாறு கூறுவார்: "...யாழ்ப்பாணக் கடனிரேரி அன்று பொங்கு கடலாகவே விளங்கியது...." (நூல்: 'யாழ்ப்பாண அரசபரம்பரை'- க.குணராசா; பக்கம் 60) பதினான்காம் நூற்றாண்டில் நிகழ்ந்த சம்பவத்தைக் கூறுவது கோட்டகம் கல்வெட்டு. இக்காலகட்டத்தில் கலாநிதி க.குணராசா குறிப்பிடுவது போல் யாழ்ப்பாணக் கடனிரேரி பொங்கு கடலாக இருந்ததா என்பது சந்தேகத்திற்குரியது. இதற்குப் பல நூறு வருடங்களுக்கு முன்னரே மாந்தை கூடத் தன் முக்கியத்துவத்தினை இழந்து விட்டது. பொங்கு கடலாகவிருந்த யாழ்ப்பாணக் கடனிரேரி மிக விரைவாக அதன் இன்றைய நிலைக்கு மாறி விட்டதா?

இவ்விடத்தில் முதலியார் இராசநாயகத்தின் இவ்விடயம் சம்பந்தமான கருதுகோள்களை ஆராய்வதும் பயனுள்ளதே. இவரது 'யாழ்ப்பாணச் சரித்திரம்' பண்டைய யாழ்ப்பாணம் பற்றி விபரித்தபடியே தொடங்குவது குறிப்பிடத்தக்கது. அதில் பின்வருமாறு விபரிக்கப்பட்டுள்ளது: "இப்போது குடாநாடாக விருக்கும் யாழ்ப்பாணம், முன்னொரு காலத்தில் அதாவது கிறிஸ்துவுக்கு அநேக ஆயிரம் ஆண்டுகட்கு முன்னரே, இரண்டு தீவுகளாகவிருந்தது. மேற்கே நாகதீவம், மணிநாகதீவம், மணிபுரம், மணிபல்லவம் என்னும் நாமங்களால் வழங்கப்பட்ட பெருந்தீவும், கிழக்கே எருமைத் முல்லைத்தீவு, எருமைதீவு என்று பெயர்பெற்ற சிறுதீவும் ஆக இரு பிரிவாக இருத்தது. காலந்தோறும் பூகம்பங்களினாலும், பிரளயங்களினாலும் அழிக்கப்பட்டு, மேற்கே ஒன்றாயிருந்த பெருந்தீவுகம் பலதீவுகளாகப் பிரிக்கப்பட்டது. காரைதீவு, வேலணை, மண்டைதீவு, புங்குடுதீவு, அனலைதீவு, நயினாதீவு, நெடுந்தீவு முதலிய தீவுகளும், வலிகாமமும் அப்பெருந்தீவுகத்தின்பகுதிகளேயாம். அவ்வாறே கிழக்கே ஒன்றாகவிருந்த சிறுதீவுகம் களப்புக் கடலால் வடமராட்சி, தென்மராட்சி, பச்சிலைப்பள்ளியென்னும் பகுதிகளாகப் பிரிக்கப்பட்டது. பண்ணைக்கடல், பூநகரிக்கடல், யானையிறவுக்கடல் என்னுங் களப்புக்கடல்கள் முன்னே வங்காளக்குடாக்கடலுடன் சேர்ந்து, ஆழமும் அகலமும் உள்ளனவாயிருந்தன; அன்றியும் மேலைத்தேசங்களிலும், சீனம் முதலிய கீழைத்தேசங்களிலுமிருந்து போக்குவரவு செய்யுங் கப்பல்களுக்குப் பெரும் வழியாகவும், சோளகம் வாடைக்காற்றுக்கள் தொடங்குங் காலங்களில் உண்டாகும் புயல்களுக்கு, அக்கப்பல்களின் ஒதுக்கிடமும் உறைவிடமுமாகவும் இருந்தன" ('யாழ்ப்பாணச்சரித்திரம்'; பக்கம் 1-2). இவ்விதமாகவிருந்த நிலை காலப்போக்கில் மாறி யாழ்ப்பாணக்குடாநாடு உருவாகியதற்குக் காரணங்களாக வங்காளக்குடாக்கடலின் அலைகளால் ஒதுக்கப்படும் மணற்றிரளினையும், வடக்கில் முருகைக்கற்பூச்சினால் உண்டாக்கப்படும் கற்பாறைகளையும், தெற்கிலிருந்து சோளக்காற்றினால் கொண்டுவரப்படும் மணலினையும் சுட்டிக் காட்டுவார் முதலியார் இராசநாயகம்.

மேலும் இவரது ஆய்வின்படி கி.மு முதலாம் நூற்றாண்டிலிருந்து , கி.பி. மூன்றாம் நூற்றாண்டுவரையில் மாதோட்டம் புகழ்மிக்க துறைமுகமாகவிருந்தது. கிரேக்கர், ரோமர் மற்றும் அராபியர்கள் எனப்பலர் மாதோட்டத்துறைமுகத்து தமது கீழைத்தேய வியாபாரநிமித்தம் வந்து போயினர். மன்னாரிலும் ,மாதோட்டத்திலுங் காணப்படும் பெருக்குமரங்கள் அராபியர்களால் கொண்டுவரப்பட்டவையே என்பது இவரது கருத்து. மாதோட்டம் பற்றி யாழ்ப்பாண இராச்சியம் பின்வருமாறு விபரிக்கும்: "அக்காலத்தில் இலங்கையின் பிரசித்த துறைமுகம் மாதோட்டம் என்னும் பெருந்துறையே. அதைப் பிரதான துறைமுகமாகக் கொண்டு வங்காளக்குடாக்கடலுக்கூடாய்க் கீழைத்தேசங்களுக்குப் போகும் மரக்கலங்களும், சீன தேசத்திலிருந்து வரும் மரக்கலங்களும் யானையிறவுக்கடலுக்கூடாகப் போக்குவரவு செய்வதுண்டு" (யாழ்ப்பாணச்சரித்திரம்; பக்கம் 19). அக்காலகட்டத்தில் நாவாந்துறை, பூநகரி மற்றும் கல்முனை ஆகியனவும் துறைமுகங்களாக விளங்கியதாகவும், நாவாந்துறையிலிருந்து வழுக்கியாற்றின் வழியே

தலைநகராயிருந்த கதிரைமலைக்கு சங்கடம் என்னுந் தோணிகளில் வியாபாரப்பண்டங்கள் ஏற்றி செல்லப்பட்டனவென்றும், இதனாலேயே நாவாந்துறைக்கு சங்கடநாவாந்துறையென்னும் பெயர் இப்பொழுதும் வழங்கிவருவதாகவும் இராசநாயகம் அவர்கள் மேலும் கருதுவார். இவ்விதமாகப் புகழ்பெற்று விளங்கிய மாதோட்டம் 'மண்ணேறிட்டிருந்தபடியால் துறை உபயோகம் அருகி, ஒன்பதாம் நூற்றாண்டளவில் கப்பல்கள் அத்துறைக்கு வருதல் முற்றாக ஒழிந்து, அதன் பின் முஸ்லீம்கள் வரத்தொடங்கிய காலத்தில் அவர்கள் நூல்களில் 'கலாவென்றழைக்கப்பட்ட ஊராத்துறை முக்கியத்துவம் பெற்றதென்று கருதுவார் இராசநாயகம் அவர்கள்.

சி.பத்மநாதனின் மாந்தை பற்றிய கருத்தும் இத்தகையதே. 'சோழராட்சிக்குப் பிற்பட்ட காலத்தில் மாந்தை நகரம் வீழ்ச்சியுற்றது. பதினோராம் நூற்றாண்டின்பின் மாந்தைத் துறைமுகத்திற்குத் தூரதேசங்களிலிருந்து ஆழ்கடல் வழிச் செல்லும் பெருங்கப்பல்கள் வந்திருந்தமைக்குச் சான்றுகளில்லை. ஆழ்கடல் வழியான வாணிபத்தில் ஒரு பிரதானதொடர்பு நிலையம் என்ற நிலையினை இழந்தமையால் மாந்தையில் நகர வாழ்க்கை சீரழிந்தது. கி.பி.1050 ஆம் ஆண்டிற்குப் பிற்பட்ட சாசனங்களிலும் இலக்கியங்களிலும் மாந்தையிலுள்ள வணிகரைப்பற்றியோ அங்கிருந்த கட்டட அமைப்புகளைப்பற்றியோ குறிப்புக்கள் காணப்படவில்லை' என்பார் அவர் (கட்டுரை: 'இலங்கை தமிழ் வணிகக் கணங்களும் நகரங்களும்'- சி.பத்மநாதன்; 'சிந்தனை' ஆடி 1984 இதழிலில்). கி.மு காலத்திலிருந்தே வங்காளக்கடலினூடு தூர நாடுகளுக்குச் செல்லும் கப்பல்கள் யானையிறவுக் கடலினூடு மாந்தை துறைமுகம் வழியாகப் பயணிக்க முடிந்ததால் அந்நகர் கேந்திர முக்கியத்துவம் வாய்ந்ததாகவிருந்தது. காலப்போக்கில் யானையிறவுக் கடல் மண்மேடிட்டுத் தூர்ந்ததால் அது தடைபடவே காலப்போக்கில் மாந்தை தன் முக்கியத்துவத்தினை இழந்தது.

இதேசமயம் பதினான்காம் நூற்றாண்டைச் சேர்ந்த இயின் பதூத்தா என்னும் முஸ்லீம் பயணி ஆரிய மன்னனை இலங்கையின் சுல்தானெனவும், பல கப்பல்களுடன் விளங்கிய கடற்படையினை அவன் வைத்திருந்தது பற்றியும் தெரிவித்திருக்கின்றான். இத்தகைய மன்னனின் சிங்கை நகர் அமைந்திருக்கக் கூடிய இடம் வல்லிபுரம் போன்றதொரு பகுதியாக இருந்திருப்பதற்கே அதிகமான சாத்தியங்களுள்ளன.

இத்தகையதொரு நிலைமையில் க.குணராசா அவர்கள் 'யாழ்ப்பாணக் கடனீரேரி அன்று பொங்கு கடலாகவே விளங்கியது' என்று பொதுவாகக் கூறுவது பொருத்தமற்றதாகவே படுகிறது. கோட்டகம் கல்வெட்டில் கூறப்பட்டுள்ள 'பொங்கொலி நீர்சிங்கைநகர்' பூநகரியினை அண்டிய வன்னி மாவட்டத்தில் இருப்பதை வலியுறுத்துவதற்காக அவ்விதம் கூறினார் போலும். அவர் கூறுவது உண்மையானால் கடந்த எட்டு நூற்றாண்டுகளுக்குள் பொங்கு கடலாக விளங்கிய யாழ்ப்பாணக் கடனீரேரி தூர்ந்து இன்றைய நிலையினை அடைந்திருக்க வேண்டும்.

மேலும் யாழ்பாடி பற்றிய யாழ்ப்பாண வைபவமாலையின் கூற்றினைக் குறிப்பிடும் கலாநிதி க.குணராசா பின்வருமாறு குறிப்பிடுவார்: "...கண்தெரியாத ஒரு யாழ்ப்பாடிக்கு இசைக்குப் பரிசாகத் தனது இராச்சியத்திற்கு வடக்கே இருந்து ஒரு மணல் வெளியே தமிழ்மன்னன் ஒருவன் பரிசளித்ததாகக் கூறும் இச்சம்பவத்தின் உண்மை பொய் எவ்வளவு என்பதை ஆராய்வதைவிடுத்து மணல் வெளியாகக் கருதப்பட்ட யாழ்ப்பாணம் வடக்கேயிருந்தது என்றால், அதைப் பரிசாகத் தந்த மன்னன் இருந்தவிடம் தென்னிலப்பரப்பாக இருந்தது என்பது ஏற்றுக் கொள்ளப்படத்தக்கதே.." (நூல்: 'யாழ்ப்பாண அரசபரம்பரை'- க.குணராசா; பக்கம் 62). இது பற்றிய கலாநிதி ப.புஷ்பரட்ணத்தின் கூற்றும் இத்தகையதே.

"... இதில் சிங்கை நகருக்கு வடக்கிலுள்ள நாடு மணற்றிடர் எனக் கூறப்பட்டுள்ளது. யாழ்ப்பாணம் என்னும் பெயர் 15 ஆம் நூற்றாண்டில் ஏற்படும்வரை இதுமணற்றி, மணவை, மணற்றிடர் என அழைக்கப்பட்டதற்கு ஆதாரங்களுண்டு..... இதில் வடக்காகவுள்ள இப்பிராந்தியத்தை சிங்கையில் இருந்து ஆட்சிபுரிந்த மன்னன் யாழ்ப்பாணனுக்கு வழங்கினான் எனக் கூறுவதிலிருந்து யாழ்ப்பாணத்திற்குத் தெற்காக சிங்கையிருந்தது தெரிகிறது. இங்கே யாழ்ப்பாணத்திற்குத் தெற்காக வன்னிப் பிராந்தியமே இருப்பது கவனத்தில் எடுத்துக் கொள்ளத்தக்கது..." (நூல்: 'தொல்லியல் நோக்கில் இலங்கைத் தமிழர் பண்பாடு'- ப.புஷ்பரட்ணம்; பக்கம்: 168). உண்மையில் இவர்களிருவரும் கூறும் யாழ்ப்பாண வைபவமாலையில் ".... அரசன் அதைக்கேட்டு மிகுந்த சந்தோசம் கொண்டு அவனுக்குப் பரிசிலாக இலங்கையின் வட திசையிலுள்ள மணற்றிடர் என்னும் நாட்டைக் கொடுத்தான்." (நூல்: 'யாழ்ப்பாண வைபவமாலை' - மயில்வாகனப்புலவர், முதலியார் குலசபாநாதன் பதிப்பு; பக்கம்: 24) என்றுதான் குறிப்பிடப்பட்டுள்ளது.. சிங்கை நகருக்கு வடக்கிலுள்ள நாடு மணற்றிடரென்று கூறப்படவில்லையே. 'இலங்கையின் வட திசையிலுள்ள மணற்றிடர்' என்றுதானே கூறப்பட்டுள்ளது. இலங்கையின் வடதிசையில்தானே யாழ்ப்பாணமுள்ளது. இதிலென்ன ஆச்சரியம்? சிங்கை நகரிலிருந்து ஆண்ட மன்னன் இலங்கையின் வடக்கிலுள்ள மணற்றிடரென்பதை ஏன் கலாநிதி குணராசாவும், கலாநிதி புஷ்பரட்ணமும் சிங்கை நகருக்கு வடக்கிலென்று வலிந்து பொருள்கண்டார்கள்? இலங்கை என யாழ்ப்பாண வைபவமாலையில் குறிப்பிடப்படுவதை கலாநிதி குணராசாவும், கலாநிதி புஷ்பரட்ணமும் சிங்கைநகரினைக் குறிப்பதாகக் கருதுகின்றார்களா? ஏன்?

இவற்றையெல்லாம் பார்க்கும்போது சிங்கைநகர் பூநகரிப்பகுதியில் இருந்திருக்கலாமென்று ப.புஷ்பரட்ணம் மற்றும் க.குணராசா ஆகியோர் கருதுவது காத்திரமான வாதமாகப் படவில்லை. மேலும் யாழ்பாடி கதையினை ஆதாரம் காட்டும் அவர்கள் அதில் யாழ்ப்பாணத்தை (மணற்றிடர்) சிங்கை நகருக்கு வடக்கிலுள்ளதொரு நகராக வலிந்து பொருள்கண்ட விதமும் எப்படியாவது தங்களது 'சிங்கை நகர் பூநகரிப் பகுதியிலிருந்துள்ளதென்ற' கருத்தினை எப்படியாவது நிறைவேற்றவே அவர்கள்

முனைந்துள்ளார்களோவென்ற ஐயத்தினை ஏற்படுத்துகிறது. மேலும் ப.புஷ்பரட்ணம் அவர்கள் தனது சிங்கை நகர் பற்றிய கருத்தினை நிறுவுவதற்காக பூநகரிப்பகுதியில் கிடைக்கப்பெறும் கட்டடப்பகுதிகள், நாணயங்கள் மற்றும் இடப்பெயர்களையும் துணைக்கழைப்பார். ஆனால் இவையெல்லாம் அப்பகுதியின் வரலாற்று முக்கியத்துவத்தினை வலுப்படுத்துகின்றனவேயல்லாமல் அங்கொரு இராஜதானி இருந்திருப்பதற்கான உறுதியான சான்றுகளாகக் கருதமுடியாது. வரலாற்றில் கி.மு.காலகட்டத்திலிருந்தே முக்கியத்துவம் பெற்றிருந்த பூநகரிப்பகுதியில் அரசர்கள், சிற்றரசர்கள், வணிகக்கணங்கள் மற்றும் படைத்தலைவர்களுக்கெல்லாம் மாளிகைகள், வியாபாரநிலையங்கள், மற்றும் அரசமுக்கியத்துவம் வாய்ந்த கட்டடங்கள் இருந்திருப்பது இயல்பே. அத்தகைய பகுதியில் இதன் காரணமாகப் பெருமளவில் நாணயங்கள் கிடைக்கப்படுவதும், அரச முக்கியத்துவம் வாய்ந்த இடப்பெயர்கள் நிலவுவதும் பெரிதான ஆச்சரியப்படத்தக்க விடயமல்ல. இவற்றைக் கண்டுவிட்டு , விழுந்தடித்துக் கொண்டு, இதற்குக் காரணம் அங்கொரு அரசு இருந்ததுதான் என்று முடிவுக்கு வந்து விடுவது உறுதிமிக்க தர்க்கமாகப் படவில்லை. இதற்கு மாறாக கி.மு.காலத்திலிருந்தே சரித்திர முக்கியத்துவம் வாய்ந்த பகுதியாக விளங்கிய பூநகரிப் பகுதி பின்னர் சோழர் காலத்திலும், யாழ்ப்பாண அரசின் காலத்திலும் அதன் கேந்திர, வர்த்தக, இராணுவரீதியான முக்கியத்துவத்தினை இழக்காமலிருந்துள்ளதையே மேற்படி கட்டடச் சிதைவுகளும், இடப்பெயர்களும் மற்றும் கண்டெடுக்கப்பட்ட நாணயங்களும் உறுதிப்படுத்துகின்றன என்று வேண்டுமானால் வாதிடலாம். அது பொருத்தமாகவும், வலுவானதாகவுமிருக்கும்.

உசாத்துணைப் பட்டியல்

1. 'யாழ்ப்பாண வைபவமாலை'- மாதகல் மயில்வாகனப் புலவர் (முதலியார் குல. சபாநாதன் பதிப்பு)
2. 'யாழ்ப்பாணச் சரித்திரம்' - முதலியார் செ.இராசநாயகம்
3. 'தொல்லியல் நோக்கில் இலங்கைத் தமிழர் பண்பாடு'- ப.புஷ்பரட்ணம்
4. 'யாழ்ப்பாண அரசு பரம்பரை' - கலாநிதி க.குணராசா
5. 'இலங்கைத் தமிழ் வணிகக் கணங்களும் நகரங்களும் (கி.பி.1000 - 1250) -சி.பத்மநாதன் (ஆய்வுக் கட்டுரை; 'சிந்தனை' ஆடி 1984 இதழ்).
6. 'இலங்கையில் திராவிடக் கட்டிடக்கலை' - கலாநிதி கா.இந்திரபாலா

நன்றி: பதிவுகள், திண்ணை, தமிழர் மத்தியில்